

تصویر ابو عبد الرحمن المکردی

مندی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

سەرجهمی بهر شه می

حوسین حوزنی

به رنگی یه که م

بۆدابه‌زاندنى جۆره‌ها كتيب: سه‌ردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپه‌اي مَحْتَلَفَ مِراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

سەرجه می بهره می

حوسین حوزنی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌ودی

زنجیردی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

به‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌حمه‌د ده‌بییب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌ودی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

سەرجه می به رهه می

حوسین حوزنی

کۆکردنه وه و له چاپدانی:

دهزگای ئاراس

به سه ره رشتی:

د. کوردستانی موکریانی

هینانه سه ر پینووسی نوێی کوردی:

مه حموود زامدار

پیداچوونه و دی:

عه بدوللا زهنگه نه فه خردین ئامیدیان

به رگی یه که م

ناوی کتیب: سه‌رجه‌می به‌رهمی حوسین حوزنی - به‌رگی یه‌که‌م
کۆکردنه‌وه و له‌چاپدانی: ده‌زگای ئاراس
به‌سه‌ریه‌رشتی: د. کوردستانی موکریانی
هیتانه سه‌ر پیتنوسی نوبی کوردی: مه‌حمود زامدار
پیداچونه‌وه‌ی: عه‌بدو‌ل‌لا زه‌نگه‌نه + فه‌خره‌دین ئامیدیان
بلاوکراودی ئاراس- ژماره: ۵۵۷
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌که‌رم
ده‌ره‌یتانی به‌رگ: حه‌مید ئازمووده
پیت لیتان: نسار عه‌بدو‌ل‌لا
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
سه‌ریه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌حمانی حاجی مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولتیر- ۲۰۰۷
له‌کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولتیر ژماره (۳۸۴) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه‌تی

دەستىگ

راپەرىنى رۆشنبىرىي كوردى له كوردستانى باشوور، دواى تەواوبوونى شەرى يەكەمى دنيا ۱۹۱۸ دەستى پى كورد. ژمارەيك له رۆشنبىرانى كوردى عوسمانى له ئەستەمبوولەوه كەرانهوه و ئەزموونى پىشكەوتووى ئەو سەردەمەيان لەگەڵ خۆياندا هەتايەوه بۆ كوردستان. حاجى توفىقى پىرەمىرد يەكەك بوو لەو رۆشنبىر و رۆژنامەنووسە لىهاتوانەى ئەو وەچەيه. جيايى پىرەمىرد لەوانى تر ئەوەبوو، هەولى دا چاپخانه بۆ خۆى دابەزىنى، دواى ئەمەش رۆژنامە دەرېكات، چاپخانهكەشى وەك دەزگايەكى چاپ و بڵاوكردنەوه، سەردەمىيانە هەلبسوورپىنى.

هەر لەو سەردەمانەدا حوسىن حوزنى موكرىانى، له سابلاخەوه پرووى كرده كوردستانى باشوور و سەرەتا له رەواندن، پاش چەند سالێك ئىنجا له هەولێر كىرسايەوه. حوزنى زۆر جى كەرأبوو، لەوانە: شام و ئىستەمبۆل و ئەوروپا. وا ديارە دواى بىركردنەوه، كوردستانى باشوورى بەبواریكى كونجاو بۆ كارى رۆشنبىرى هەلبژاردبوو، چاپخانهكەشى بۆ ئەنجامدانى پرۆژەكانى لەگەڵ خۆيدا هەتايە كوردستان.

له راپەرىنى رۆشنبىرىي كوردى له نىوان دوو شەرى گەورەدا ۱۹۱۸ - ۱۹۳۹، كەلێك له رۆشنبىرانى كورد رۆليان بىنى، بەلام پىرەمىرد و حوزنى جيا بوون. ئەمانە له ژىرخانەوه، له دانانى چاپخانهوه دەستيان داى. هەردوو كىشيان له سەردتاوه بى ئەوەى پشت و پەنايەكيان هەبى، مليان لەبەر پرۆژەيكى وا ستراتيگى نا.

حوسىن حوزنى له كوردستانى ئەهەلاتەوه هاتبوو، فىرېوون و فراژووبوونى ئەو عوسمانى نەبوو كە ئەو كاتە بزاوى رۆشنبىرى له رۆژەلاتى ناوەراست، جەهەكەشەكەى برىتى بوو له رۆشنبىرانى كەرأوهى ئەستامبۆل و خاوەن ئەزموونەكانى كلكەى رۆهەلاتى ئەوروپا. بەلام حوزنى نەك لەوان دوانەكەوتبوو، بگرە دەشى بلىن له پىشيانەوهش بوو.

حوزنی، وەك: روژنامه‌وان، ئەدیب، هونەرمان و میژوونووس، لە هەموو بوارەکاندا خۆی نواند. لە هەمووشیاندا بالا دەست بوو. مرقۆچکی نیشتمانپەرور و دروون بڵند، بەتەنیا بای رۆبەرپووی کێشەگەلی گەرە بوو و بەرگەشی گرت هەمووشی بەزاندن. ئەوەی ئەدەبیاتی حوزنی لە هەموو ئەوانی تر جیا دەکاتەوە ئەو کوردییە پەتیی و پەوانەییە کە پێ دەنووسی.

زمانی نووسینی کوردی، چ روژنامه‌وانی و چ ئەدەب و چ هەر بوارێکی تر لە ماوەی نیوانی دوو شەپەرە گەرەکاندا هەر بەشیوەی کلاسیکی مایه‌وه. زمانێکی خنکاو لە وشە و زاراوەی عەرەبی و تورکی و فارسی. بەلام لە بیستەکانەوه، حوسین حوزنی لە کۆواری زاری کرمانجی (ره‌واندز) و پاشان لە سییه‌کاندا لە کۆواری رووناکی (هەولێر) بەزمانێکی روون و پەوان دەستی پێ کرد، بەهەمان شیوه لە نووسین و کتێبه‌ میژووییەکانیشدا. ئەم بەرهمەیی بەر دەست شایه‌د و بەلگەیه‌کی زیندوووه بۆ ئەو راستییە.

سەرەتای سالی ٢٠٠١، لەگەڵ بەرپێژ د. کوردستان موکریانیدا پرۆژەیه‌کمان دانا بۆ سەرله‌نوێ چاپکردنه‌وه‌ی سەرجه‌م بەرهمەکانی حوزنی لە چه‌ند بەرگێکی ریکوپی‌کدا. پلانه‌که‌ ئەوه‌بوو، سەرته‌ له‌ بەرهمه‌ چاپکراوه‌کانه‌وه‌ دەست پێ بکه‌ین، واته‌ ئەوانه‌ی له‌ شیوه‌ی کتیب و نامیلکه‌دا بڵاویویونه‌وه‌. بەمه‌زنه‌ده‌ی خۆمان ئەمه‌ دوو بەرگی لێ دهرده‌چوو. ئینجا بەرگی سییه‌م بۆ وتار و یاداشت و نووسینه‌کانی تری. ئەگەر هه‌شبێ، نامه‌ و بابته‌ نادیار و ونبووه‌کانی له‌ بەرگێکی تردا.

بۆ سەرته‌ی کار، لەگەڵ خاتوون کوردستاندا بەرپێژ مه‌حموود زامدارمان هه‌لبژارد بۆ نووسینه‌وه‌ی هەموو بەرهمەکانی بەرگی یه‌که‌م و دووهم بەشیوه‌ رینوووسی ئیستا. زامدار خۆشحالانه‌ هاته‌ دەست و کاره‌که‌ی گرتە ئەستۆ. هه‌رچه‌نده‌ ئەجامدانی ئەم کاره‌ ماوه‌ی نێزیکه‌ی دوو سالی پێ چوو بەلام خۆشبه‌ختانه‌ ئەجام درا و ته‌واو بوو.

پاشان من بۆ خۆم بیرم لێ کرده‌وه‌، گوتم بۆ ئەو جوژه‌ کارانه‌، کاری فره‌ دەست خاوینتر و جێ متمانه‌تره‌ له‌ کاری تاکه‌ دەست. ئەوه‌بوو، دواي راپێژ له‌گەڵ خاتوون کوردستان، داوام له‌ بەرپێژ عه‌بدوللا زه‌نگه‌نه‌ کرد. ئەویش ئاماده‌یی پێشان دا،

به داخه وه لای ئه ویش کاره که دوو سالی تری به سه ربرد ئه گهر زیاتریش نه بی.

هه رچۆن بی، من له جیاتی خۆم و خاتوون کوردستان سوپاس و پێزانین ئاراسته ی
ئهم دوو به یزده حوزنی په روهره ده که م، ئه وه ی له توانایاندا بوو کردیان. به ره مه که
که لاله بوو و هاته ناو ده ست. به لام بهر له وه ی بیدهین به چاپخانه، هه زم کرد بو
به راورد و به سه ردا چوونه وه پێشانی که سیکی تریشی بدهم، ئه ویش کارمه ندی
دهزگای ئاراس (فه خره دین ئامه دیان) ی سنه یی بوو. فه خره ی ده سه ره نگین سه رجه م
ئهم به ره مه مه قه به یه ی ئه مسه ر و ئه وسه ر کرد و به بیری کرد له هه له و بو دوا جاریش
منی بی خه م و دلخۆش کرد.

راسته ئهم کاره زۆر دواکه وت به لام کاریکی ئاسانیش نه بوو. رینووسی کۆن و
زمانی کۆن و هه له ی چاپی فره و زۆر که موکورتیی تر. خۆشه ختانه زۆربه ی زۆریان
یه کلا یی کرانه وه. جیی خۆیه تی، لێرده ا سوپاس و پێزانینی خۆم و دهزگای ئاراس
ئاراسته ی هه موو و لایه ک بکه م: کوردستان خاتوون و به مه له که یان، زامدار و
زهنگه نه وه و ئامیدیان.

ئهمه ش شاکاریکی تره له دهزگای ئاراس ده رده چیت، خۆم و دهزگا که به خۆش حال
و سه ره برز ده بینم.

به دران ئهمه د هه بیب

پیشه‌کی

کوردستان موکریانی

له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا حوسین حوزنی موکریانی به‌پاره و پوولی خۆی دوو دیارده‌ی کولتووری هاوچه‌رخ‌ی بۆیه‌که‌مین جار هینایه باشووری کوردستان:

۱- نامیری کامیرا^(۱) - که به‌هۆبه‌وه وینه‌ی سه‌دان پیاوانی رووناکبیر، سه‌رکرده، ده‌سه‌لاتدار، نیودار و... کوردی پڠ گیرا و له هه‌مان کاتدا به‌و نامیره‌ ده‌یان کورد فیری هونه‌ری وینه‌گرتن بوون^(۲).

۲- نامیری چاپکردن: له سالی ۱۹۱۴دا حوزنی له ئەلمانیا‌دا نامیریکی چاپی مارکی Diamond ی کړی و له سالی ۱۹۱۵دا له شاری حه‌لب دايمه‌زرا‌ند. له سالی ۱۹۲۵دا بۆ رواندزی گواسته‌وه و له سالی ۱۹۴۸ده‌وه و تا ئەم‌رۆ له هه‌ولتیری دتیریندا چه‌سپیتندراوه. ئەم چاپخانه‌یه له‌گه‌ڵ ئەودە یه‌که‌مین چاپخانه‌یه که حوزنی له کوردستاندا بۆ راژه‌کردنی وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی دايمه‌زرا‌ندوه‌وه، به‌به‌ته‌مه‌نترین چاپخانه‌ی کوردیش ده‌ژمیردريت.

خیتو و هه‌لسوورپنه‌رانی چاپخانه‌ی کوردستان (حوزنی و گيو) ده‌یان به‌ره‌مه‌می بیری خۆیان و نووسه‌ر و بوژانی کوردی دتیرین و نوێ و هاوچه‌رخیان به‌و چاپخانه‌یه چاپ کردوه‌وه؛ ئەوه‌نده‌ی وه‌زاره‌تیک کاری روشنبیری کوردییان راپه‌راندوه‌وه؛ به‌ئه‌ندازه‌ی ریک‌خراوتیک‌ی کوردی می‌شکی کوردیان به‌هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی زاخاوداوه‌ هه‌روا به‌هۆی پێوه‌ندیان به‌کوردناس و رۆژه‌لاتناسانه‌وه و بلا‌وکردنه‌وه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌کانیان به‌سه‌ر ئەوان و به‌سه‌ر کۆمه‌لانی نیوده‌وله‌تییه‌انه‌وه‌ کیشه‌ی کوردیان به‌دنیا‌دا ناساندوه‌وه.

وه‌نه‌بیت کارکردن له رۆژنامه‌گه‌ریدا ئەوه‌نده سانا بووبیت، چ له‌رووی په‌یدا کردنی که‌لوپه‌لی چاپه‌مه‌نی و چ له‌رووی راده‌ی هۆشیاری ئەو کۆمه‌له‌ی که راژه‌یان ده‌کرد. دووری رواند له شوینی شارستانییه‌ت و پید‌اویستی چاپخانه و زرنگی داماو، یارمه‌تی و هانیان داوه، که تیپ و کلیشه له‌ داری که‌ویت (که‌وت) - که داریکی جه‌نگه‌لی زۆر

په‌که - دروست بکات^(۳). له پال نه‌وانه‌شدا میری به‌غدا به‌هیچ جوړیک هاوکاری نه‌کردوون به‌لکو هه‌ر ئاسته‌نگی هیناوده‌ته پیشیان بو‌ئو‌دی ده‌ست له راژده‌کردنی فه‌ره‌نگی کوردی هه‌لگرن^(۴). سه‌رباری نه‌ودش هه‌موو میری عیراق دانی به‌هه‌بوونی داماو‌دا نه‌هیناوه و پیناسه‌یه‌کی پین نه‌به‌خشیوه و ماو‌دی نه‌و ۲۳ ساله‌ی ۱۹۲۵ - ۱۹۴۷ له عیراق‌دا ژیاوه هه‌ر رۆژ له‌گه‌ل پۆلیس‌دا کیشه‌ی زین‌نامه‌ی هه‌بووه و به‌هه‌شتی باوکیشم له‌سالی ۱۹۴۷‌دا به‌لگه‌ی «تجنس»‌ی پین دراوه و به‌سه‌ر ئیمه‌ی من‌دالانیشدا به‌زۆر که‌وتوته‌وه.

ئه‌مه له‌کاتی‌که‌دا که ئینگلیز میری عیراقی دامه‌زراندووه. له ولاتی ئینگلیزستان‌دا هه‌ر مروه‌یه‌کی خرکه‌ی زه‌وی رووی تی بکات و ماو‌دی پینج سالتیک تیدا بمینته‌وه، گه‌ر هه‌یچ تاوانیکی نه‌بی‌ت و نه‌کردی‌ت، مافی هه‌بوونی جنسییه‌ی بریتانی هه‌یه؛ به‌لام هه‌ر هه‌مان ئینگلیز که عیراقی به‌تیکه‌لییه‌کی نایه‌کسان و ناهاوچه‌شن دروست کرد و له‌و کاته‌ی که ده‌ستووری عیراق داندرا خو‌ی ده‌سه‌لات‌دار بو، له‌و ده‌ستوور‌دا دان به‌هه‌بوونی کوردی پارچه‌یه‌کی دی له عیراق‌دا نه‌راوه و نه‌و دان نه‌نانه‌ش به‌پاده‌یه‌ک کاریگه‌ر بووه، کوردی بپه‌ستی نه‌ته‌ودیش باو‌د‌ری پته‌پیناوه و هه‌ر بویه‌ زۆربه‌ی نه‌و کوردانه‌ی که له عیراق‌دا ده‌سه‌لات‌دار بوون، نه‌ک هه‌ر یارمه‌تی حوزنییان نه‌داوه، به‌لکو هه‌میشه‌ دژی وه‌ستاون و زۆر به‌خراب له‌ لایه‌ن میری هه‌لیانسه‌نگاندووه و تاوانی هه‌لبه‌ستراویان بو‌ساز کردووه. ئه‌م هه‌لو‌تسه‌ته‌ چه‌وتانه و خراپه‌کارییه‌نه‌ک له‌ کاروانی به‌ره‌و پیش‌چوونی دوورنه‌خستوته‌وه، به‌لکو بو‌ونه‌ته هانده‌ر بو‌ئو‌دی خامه و چاپی زیت‌ر له‌گه‌ر بی‌ت، تا هوشیاری نه‌ته‌ودیی و نیشتمان خوازی په‌گی خو‌ی لای هه‌موو کوردیک داکوتی‌ت و له‌ تاریکی رزگاریان بی‌ت.

داماو‌ی موکریان‌ی زۆر هه‌ول‌ی داوه که له عیراق دهر‌پچیت و روو بکاته ده‌وله‌تیکی نه‌وروپایی که تیدا نه‌چه‌وسیتته‌وه، له‌به‌ره‌ئو‌دی کورده. به‌لام چه‌ند له‌مه‌ریک هه‌بوون که بو‌ی راهی نه‌ده‌بوون:

۱- میری عیراقی رپه‌گی دهر‌چوونی لی به‌ستبوو، هه‌رکه چه‌ند بالیۆزخانه‌یه‌کی نه‌وروپایی به‌لینی به‌خشینی په‌نا‌به‌رییان ده‌دایی، میری عیراق گه‌تی ودر‌گرتنی جنسیه‌یان پین ده‌دا.

۲- حوزنی نووسه‌ر بو، ئالای هوشیار کردنه‌وی گه‌لی کوردی هه‌لگرتبوو؛ بویه هه‌بوونی

له نیتویاندا رۆلی زیتەر ده‌بوو تا دوورکه‌وتنه‌وه لێیان.

۳- به‌ندیوارێکی به‌تینی له‌گه‌ڵ به‌مه‌اله‌ی به‌درخانیاندا هه‌بوو. وانه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌زمونی رۆژنامه‌نووسی ئه‌وان وهرگرته‌بوو که‌ بلاوکردنه‌وه‌ی نووسراو له‌نیوولاندا کاربگه‌رتەر ده‌بێت تا له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات؛ چونکه‌ ناردنه‌وه‌ و گه‌یشته‌نی به‌ده‌ست خۆینه‌رانه‌وه‌ ئاسانه‌تره‌.

۴- حوزنی مرۆیه‌کی وا بار سووک نه‌بوو که‌ بتوانیت به‌قاچاخ سنوور به‌ریت و خۆی بگه‌یه‌نیت به‌ ولاتانی ئه‌وروپا. به‌لکو چاپخانه‌که‌ی- که‌ چه‌کی هۆشیارکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بوو- له‌ لای له‌ خۆی خۆشه‌ویستتر بوو. هه‌ر بۆ کوێ چووبا له‌ گه‌ڵ خۆی ده‌یبرد و په‌راندنه‌وه‌ی چاپخانه‌ و ده‌ست‌نوس و... به‌نه‌یتی کارێکی وا سانا نییه‌. له‌وکاته‌دا که‌ حوزنی و گیوی برای له‌ بواری رۆشن‌بیریدا کاریان ده‌کرد، نه‌زانین، شۆینکه‌وته‌یی، بێ پێناسه‌یی، نه‌داری و... سه‌رانه‌ری کوردستانی دابه‌شکراوی گرته‌بووه‌وه‌ و مرۆقی کورد له‌ تارێکستاندا ده‌ژیا. خۆینه‌ره‌وه‌ی کورد به‌زمانی کوردی زۆر که‌م بوون. زمانه‌که‌ش زۆر په‌واجی نه‌بوو. بۆیه‌ ده‌با ئه‌م دوو براهه‌ کاسبیێکی دیشیان کردبا بۆ ئه‌وه‌ی خۆبانی پێ بژیه‌نن و که‌لوپه‌ل و که‌رسته‌ی چاپی پێ بکړن که‌چی ده‌سه‌لاتداران رێگه‌ی دا‌بین‌کردنی پێداویستی رۆژانه‌شی لێ گرته‌بون بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توان بیری خۆیان بلاوبکه‌نه‌وه‌ و ئه‌م میله‌له‌ته‌ له‌ خه‌وی بیداری راپه‌ڕێن. چاکترین به‌لگه‌ی ئه‌م باره‌ ناله‌باردیان و سه‌ختی ژیا‌نیان له‌و نامه‌یه‌دا زۆر باش به‌رجه‌سته‌ کراوه‌ که‌ له‌ ۱/۹/۱۹۳۹دا حوزنی بۆ سال‌ح زه‌کی به‌گی ساحیب‌قرانی ناردوه‌ (۵).

ئهو تاوانه‌ قراشه‌ و پرۆپوچانه‌ی بۆ حوزنی هه‌ڵده‌به‌ست‌ران، بوونه‌ هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌ کوردستان و نیشه‌جێبوونی له‌ به‌غدا، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ دنیا دوو‌چاری جهنگی دووه‌می جیهانی بوو. له‌ به‌غدا هه‌لومه‌رجی‌کی باش بۆ داماو هه‌لکه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بواری پسپۆری خۆیدا راژدی په‌یشی کوردی بکات و خه‌ریکی فراژی و گه‌شه‌پێکردنی رۆشن‌بیری کوردی بێت؛ ئه‌ویش به‌هه‌لسو‌ر‌پاندنی گو‌فاری «ده‌نگی گیتی تازه» (۶) بوو.

حوزنی له‌ کاتی‌که‌دا له‌ عێراق ده‌ژیا که‌ عێراق له‌ لایه‌ن ئینگلیزه‌وه‌ به‌رپه‌وه‌ ده‌برا. ئینگلیز و هه‌ر ئه‌وروپاییه‌کی دی له‌ کارکردنیاندا له‌ گه‌ڵ به‌رامبه‌ره‌کانیاندا چ له‌سه‌ر ئاستی که‌سی و چ له‌سه‌ر ئاستی ده‌وله‌تانی‌شدا بۆ هه‌ینانه‌ دی ئامانجی خۆیان سۆنگه‌ و ده‌رفه‌ت و هه‌لومه‌رجی‌کی وا ده‌ره‌خسێن که‌ به‌رده‌ر ئه‌و شۆین و په‌لیه‌ت به‌ن که‌ ئه‌وان مه‌به‌ستیانه‌.

نهمهش بۆ ئەو دەگەرپتەو دەنگا و ئوروپایی ھەنگا و بۆ ھیچ کاریک ناھاوین ھەتا بە باشی لە ھەموو لایەنیک بەھاوکاری پەسپۆرەنەو لیتی نەکوژنەو.

بەلێ حوزنی لە رواندز دوور خرایەو و ھەموو دەرگەکی گەرانەو بۆ سەر چاپخانەکی لێ داخرا. کۆڤاری دەنگی گیتی تازە -کە بەبۆنە جەنگەو لە لایەن بالیۆزخانە ئینگلتەرەو لە بەغدا بلالودەکرایەو- پتوبستی بەلێزانیک پووناکییری کورد بوو. داماویش دەستبەسەر بوو- ھەموو سەرمايە ژینی، رۆژنامەگەری و نووسین بوو؛ کەواتە کەسیکی باش و شیاو ھینرایە بەردەستی ئینگلیز بۆ ئەو و کۆڤاردی ھەلبسوورپیتیت. کارکردنی حوزنی لە کۆڤاری نیویراودا بوو ھۆی زیتەر دەولەمەندبوونی ئەم کۆڤارە و بەتایبەتی ئەو بابەتانە کە بواری رۆشنبیری کوردیان دەگرتەو، بەلام بۆ کەسی خۆی بەخرایە بەسەریدا شکایەو؛ ئەویش بەتاوانبارکردنی بەو و کە بوو تە جاسووسی ئینگلیز، ئەم پروپاگاندە نابەجێ ھەر لە لایەن ھەمان کەسانەو بۆی ھەلدەبەسترا کە پتیشتریش بە واتە لەو کاتەدا کە حوزنی کۆڤاری سەرەخۆی خۆی (زاری کرمانجی ١٩٢٦-١٩٣٢) لە رواندز پەخش و بلالودەکردەو، تاوانی گۆرینی ئەلف و بیتی عەرەبی و کردنی بەکوردی و... یان دەخستە ئەستۆ و بەتاوانیان لەقەلم دەدا.

حوزنی موکریان کاتیک، کە لە کۆڤاری «دەنگی گیتی تازە»دا کاری دەکرد لە تەمەنیکدا بوو، پتوبستی نەبوو کە خۆی بەھۆی ئەم کۆڤارەو پتو بگەيەنیت. لە باریکی رۆشنبیری ئەو ئەندە بالا و لە بواری رۆژنامەگەری ئەو ئەندە شاردا و لیتھاتو بوو، ئینگلیز پتوبستی بەو بوو ئەک ئەو بەوان. کەواتە کارکردنی داماو ھۆشمنەو لەو کۆڤاردا تەنێ بۆ رازەو زمان، مێژوو، کەلەپوور و... کوردی بوو.

کۆڤاری دەنگی گیتی تازە لە ژێر چاودێری توفیق وەھبی و بەھاوکاری شیخ ھەسەن کوری شیخ مەرف بەرنجی بلالو دەکرایەو. جا بۆ دەبیت لەو کاردا ھەر دەھۆلی جاسووسی بۆ حوزنی لێ بدن، لە کاتیکدا کە تەنێ حوزنی رۆژنامەنووس بوو لەنێو ئەو نیویراوانە. کارکردنی ئەو لەو کاتەدا و لەو گۆڤاردا ھەر وەک کارکردنی گۆران و رەفیع چالاک بوو لەو رادیۆیەدا کە ئینگلیز لە کاتی جەنگی دووھەدا لە حەیفە کردبوویەو. دەبیت چ جیاوازییەک لە نێوان کارکردنی داماو لە دەنگی گیتی تازەدا و کارکردنی بەھەشتی ئەمین زەکی بەگ لە سالی ١٩١٥دا لە «مدیریە شوعبە ئیستخبارات»ی عوسمانیدا ھەبووبیت. بۆ کارکردنی ئەمین زەکی بەگ بە کاریکی پیشەیی لە قەلم دەدەن

و کاری داماو به ناپاکی؟ بۆ باسی کارکردنی داماو لهو کۆفاره‌دا ده‌کهن و باسی نهو مامۆستایانه‌ی زانکۆی به‌غدا ناکهن که له خۆتندنه‌گی نه‌منی قه‌ومی به‌عسیدا وانه‌یان ده‌گۆته‌وه؟ بۆ په‌نجه‌ بۆ نهو نووسهره‌ کوردانه‌ درێژ ناکهن که هه‌موو وتاریکی سه‌دام حوسێن و بلاوکراوه‌کانی حزبی به‌عسیان به‌دزی وهرده‌گیرا سه‌ر زمانی کوردی؟ بۆ باسی به‌هه‌شتی توفیق وده‌بی ناکهن که بۆ ئینگلیز نهو داواکارییه‌ی مۆر کرد به‌وه‌ی حکومه‌تیک له کوردستاندا بۆ ئاسووریان دامه‌زرتن و کوردیش له ژێر سایه‌ی ئاسووریاندا ئۆتۆنۆمیه‌ک وهریگری؟ (د.ریاض الحیدری. الاثوریون. القاهرة) گهر به‌م تیروانینه‌ بیت، ده‌بیت به‌هاوکاریکردنی عیراقییان بۆ ئینگلیز و نه‌مه‌ریکا چی بلێن؟ وده‌بیت من لهو به‌راوردکردنه‌ی ژووورودا به‌وێت که‌س بریندار به‌کم و له‌ پله و پایه‌ی که‌س که‌م به‌که‌مه‌وه، به‌لکو نه‌وانه‌ راستیه‌کن و هه‌ن.

من لیترده‌ مه‌به‌ستم له‌وه‌دایه‌ چی دی کورد به‌یه‌ک لایه‌نی له‌ که‌سان و رووداوانی دنیا رانه‌مینیت؛ له‌ بیرى ناوچه‌گهرتیی ته‌سک خۆی ئازاد بکات. چونکه‌ ئیمه‌ی کورد له‌ هه‌ر کۆی بین و به‌زۆری به‌هه‌ر چ ولاتیکه‌وه‌ پێه‌ستیان کردبین، ختوی یه‌ک کێشه‌ین که‌ نه‌ویش کێشه‌ی نه‌ته‌وایه‌تییه‌. دۆزی ئالۆز و ناهه‌مواری کورد نه‌وه‌ ده‌خوازیت که‌ به‌ر له‌ هه‌موو شتیک کورد وه‌ک کوردیک رێژ له‌ یه‌کتر بنین و پشتیوانی یه‌کتر بن؛ جا سه‌ر به‌هه‌ر چ پارچه‌یه‌کی کوردستان بن؛ جا دواتر وه‌ک عیراقی، تورکیایی، سوریاوی و ئیرانی.

شه‌هید شاکر فه‌تاح^(٧) له‌ به‌ره‌مه‌مێکی به‌نرخ‌ی بیرى خۆیدا مافی نه‌وه‌ی به‌داماو داوه‌ که به‌ندیواری له‌گه‌ڵ بیتگاناندا په‌یدا بکات؛ چونکه‌ زانایه‌ک بووه‌ هه‌ستی به‌لێپرسراوی خۆی کردووه‌ به‌رامبه‌ر به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی و رووی له‌ هه‌موو که‌سێک ناوه‌ بۆ نه‌وه‌ی ئاورێک له‌ مافی رده‌وای کورد بده‌نه‌وه‌. که‌چی هێندیک کوردی نه‌زانی به‌ره‌برۆشک و بتی ئیشوکار نه‌وه‌یان به‌گه‌رناهیکی گه‌وره‌ له‌ قه‌ڵه‌م داوه‌.

هه‌بوونی حوزنی مام و گیوی باوکم له‌ باشووری کوردستاندا بۆ نان په‌یداکردن نه‌بووه‌؛ به‌لکو له‌به‌ر کوردایه‌تی بووه‌. بۆ هێنانه‌دی ئامانجی نه‌ته‌وه‌یی بووه‌. ئه‌م دوو زانایه‌ سامانیکی میلی بی هاوتای سه‌رده‌می خۆیان بوون. له‌نیۆ خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوون و ریزی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو چاکترین به‌لگه‌ی ئه‌م په‌یقانه‌م هه‌لوێستی هاوالاتییانی کورده‌ به‌گشتی له‌و شارانه‌ی که‌ مام و باوکم تێیدا نیشه‌جێ بوون که‌ به‌ته‌واوی به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌لسوکه‌وتی هێندیک له‌ ده‌سه‌لاتدارانی کوردی نه‌وسا بوون. به‌لێ دانیه‌شتوانی شارانی هه‌ولێر و رده‌اندز هه‌رده‌م هاوکاریان بوون و پشتیان گرتوون، بۆ وێنه‌ له‌و کاته‌دا که‌ فایه‌ق

کاکه مین فەرمانی گرتن و دوورخستنه‌وه‌ی به‌هه‌شتی حوزنی دا، زۆریه‌ی پیاوانی رواندز له ۱۹۴۰/۹/۲۹ و ۱۹۴۳/۴/۱۸ دا چهند سکاڵایه‌ک پیشکێشی میری ده‌که‌ن که تێیدا باس له بێ تاوانی و بێ گوناھی داماو ده‌که‌ن؛ له‌وانه «عبدالوهاب محمد علی ئاغا زاده، عبدالکریم اسعد افندی، ابراهیم ئاغا زاده محمد علی و ده‌یانی دی» (۸).

وه‌نه‌بێت رۆڵی حوزنی موکریانی له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی ئه‌وسادا ته‌نی هه‌روه‌ک رۆژنامه‌نووس، مێژوونووس و پرووناکبیرێک هه‌بووبێت؛ به‌لکو له‌پاڵ ئه‌وانه‌شدا خه‌لکی فێری چۆنیه‌تی به‌خێوکردنی کرمی ئاوریشم، و چۆنیه‌تی پازاندنه‌وه‌ی باخچه‌ی نیو مالیان ده‌کرد و ده‌لێن حوزنی یه‌که‌مین که‌س بووه که گۆلی قه‌ره‌نفول و گۆله‌باخ و نیلۆپه‌ر و... هه‌یناوه‌ته رواندز و باخی ماله‌که‌ی خۆی به‌جۆرێک پازاندبووه‌وه ببوو به‌مۆنه‌ی به‌هه‌شت و زۆر له دانیشتوانی رواندز ئاره‌زوویان ده‌کرد کاتێکی تێدا به‌رنه‌ سه‌ر. له هه‌مان کاتدا له‌نیو ماله‌که‌ی خۆیدا ئاوده‌ستیکی له دار له شێوه‌ی کورسی دروست کردبوو تا میوانه ئه‌وروپاییه‌کان به‌کاری به‌یتن.

گه‌ر سه‌رنج له‌و کلێشه‌یه‌ی به‌رگی کۆڤاری «زاری کرمانجی» بده‌یت، ده‌بینیت ئه‌و خانووبه‌ره‌یه‌ی که ده‌نیویدا نه‌خشانووێه‌تی هه‌ر وه خانووبه‌ره‌ی ئه‌وروپاییان ده‌چیت. وه نه‌بێت مه‌به‌ستی ئه‌و لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌وان بووبێت، به‌لکو ئاره‌زووی کردووه که کوردیش وه‌ک ئه‌وان به‌ئاسووده‌یی و سه‌رفرازی و هاوچه‌رخانه‌ بژێته‌.

خه‌یزانی حوزنی موکریانی نیوی فاقمه‌و له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبیان بوو. له‌ هه‌له‌ب ژینی خه‌یزانی له‌گه‌ڵدا پێکه‌ینه‌بوو. فاقمه‌ خان منداڵی نه‌ده‌بوو. داماو نه‌یتوانیوه ئه‌و بیره بپه‌ژرێت که ژنیکی دی به‌سه‌ر بێت؛ به‌لکو هه‌رده‌م گوتووێه‌تی: من ئه‌و ژنه‌م له ولاتی، که‌سوکاری دا‌براندووه و ئێسته‌ش لی‌رده‌ا هه‌وێیه‌کی به‌سه‌ر بێتم و ژبانی نامۆی و ئاواره‌یی لی‌ دژوارتر بکه‌م، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر منداڵیش بیت، تا وه‌جا‌م کو‌تر نه‌بیت، ئه‌وا کتێبه‌کانم زارۆی من و منداڵ ده‌مریت به‌لام به‌رهمی بیر له‌نیو ناچیت و هه‌رده‌م به‌زیندوویی ده‌می‌نێته‌وه‌.

به‌رهمه‌کانی بیر حوزنی پتوبستییان به‌چه‌ندین نامه‌ی دکتورا هه‌یه‌ بۆ لیکۆلێنه‌وه‌؛ چ له‌ پرووی هه‌ستی نیشتمانخوازی، مێژوونووسی، خوشنوووسی، چیرۆکنووسی، وتارنووسی، زمانی نووسینی، زاراوه‌، هونه‌ری رۆژنامه‌نووسی و... من لی‌رده‌ا ئه‌و چهند دێره‌ی د. جه‌مال ره‌شید (۱۹۹۰) ده‌نووسمه‌وه که چۆنیه‌تی مێژوونووسین لای حوزنی هه‌له‌سه‌نگینیت:

«میلله تیک بیهویت له ئەمڕۆ و دواڕۆژی خۆی بگات، دەبێت له پیش هەموو شتیک له رابردووی خۆی بکۆڵێتەوە و بۆ ئەودی پێناسە یەکی تایبەتی لە نێو کۆمەڵانی جیهاندا هەبێت. لەم بیاردادا تەنیا زانستیک کە ئەمە دیتیتە دی، زانستی میژوو. لەبەر ئەمە مامۆستا حوزنی میژوو زان بایەختیکی تایبەتی دابوو بە نووسینی میژووی کورد. نەک تەنیا وەکو بەرھەمیکی هەستی نەتەواوەتی دلسۆزانی تەنگ - کە کەسایەتی و بیرێ تەنیا کەسیک تێدا رۆڵ دەبینێت - بە لێکۆ ئەو بەرھەمە لە سەر بناغە یەکی زانستانە و گەران لە ولاتاندا و پشت بەستن بە سەرچاوە و پێوەندی پەیدا کردن لە گەڵ پسیوران و نامۆ گاریاندا بۆ ئالوگۆز کردنی زانیاری ھاتبوو کایەو و ئەنجامی ئەم ماندوو بوونە لە کتێبەکانی مامۆستا حوزنیدا بە دیاردە کەوێت».

لیژەدا پێویستە سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراستە ی دەزگە ی ئاراس بۆ چاپ و بلاو کردنەو بەکەم؛ بە تایبەتی برای بەرێز کاک بەدران ئەحمەد حەبیب. کە سەرلەنوێ چاپ کردنەو دی سەرھەم بەرھەمەکانی بیرێ حوسێن حوزنی بە پێویست زانی. گەر حوسێن حوزنی کورپکی ھەبا ھەر ئەو دەندی کاک بەدران خەمخۆری بەرھەمەکانی دەبوو. ھەروا زۆر سوپاسی برای دلسۆز کاک مەحموود زامدار دەکەم، کە دلسۆزانی و شارەزایانە بەرھەمەکانی بەرێنووسی ئەمڕۆ نووسیبوو.

بە سەرھاتی حوزنی لەبەر روشنایی ئەو دەستنووسانە ی لە بارە ی ژبانی رۆژانە ی خۆی نووسیوە تی:

(١٨٩٠) (؟) لە مەھاباد ھاتۆتە دنیا. ھەر لە منداڵییەو خراوەتە بەرخوێندن و باوکیشی لە مائەو زەمبیل فرۆشی بەزمانی کوردی و سەمیلنامە ی بەزمانی فارسی پێ گوتوو.

(١٩٠٣) بۆ بەردەوامبوونی لە خوێندندا مەھابادی جێھێشتوو و بەردەمەراغە و تەوریز رۆیشتوو.

(١٩٠٤) ماوێھەک لە یەریشان ماوێتەو؛ دواتر ھەر لەویدا بووێتە مامۆستای کورەکانی شەمسەدینۆ و حاجی یوسف بەگ و وانە ی زمانی کوردییانی پێ گوتووێتەو و بۆ ئەم مەبەستە چەند کتێبێکی منداڵانی لە زمانی فارسییەو وەرگێراوەتە سەر زمانی کوردی (٩).

(١٩٠٧) رووی لە رووسیا کردوو و تێیدا خوێندووێتی و بەمۆرچینی بەتیبی فارسی

و لاتینی و خوشنویسی خوئی به ختو کردووه.

(۱۹۰۸) چووته نیستانبول و لهویش خوتندوو به تی. شهره فنامه ی ئه میر شهره فخان ی بدلیسی و مهم و زینی ئه حمه دی خان ی وه به رچاو که و توه. هر لهو کاته دا دهستی به نووسین کردووه و چند و تاریکی بو گو قاری خاوه ر ناردووه و له نیتوباندا نامانجی خوئی ئاشکرا کردووه. له ویهو چووته سوریا، لوبنان، فهلهستین، حیجاز، میسر، فره نساو ئه لمانیا.

(۱۹۱۴) له ئه لمانیا ئامیتریکی چاپی مارکه ی دیاموند ی کریوه و له سالی ۱۹۱۵ دا له حه له ب دایمه زران دووه.

(۱۹۱۹) له بهر بلا و کراوه کانی فره نستیکان بو یازده مانگ زیندانیان کردووه.

(۱۹۲۵) حوزنی له گه ل گیوی باوکم سوریه یان جیهیشتووه و پرویان له عیراق کردووه. ماوه ی شش مانگ له به غدا ماونه ته وه. حوزنی له گه ل محمه د ئه مین یه مه نی (راستتر یومنی - عه بدوللا زه نگه نه) کارگه ی هه لکولین و زهنگوگرافی دامه زران دووه (پروانه: کوردستان موکریانی. پروناکی. ۲۰۰۱. ل. ۳۰).

(۱۹۲۶) له رواندز جیگیر بووه و ئامیتره که ی چاپی لهو شاره دا به نیتوبی زاری کرمانجی دامه زران دووه و گو قاریکیشی هر به ناوی چاپخانه که ی بلا و کردو ته وه و له ماوه ی شش سالدا یانی له سالی ۱۹۲۶ - ۱۹۳۲ هر ته نی ۲۴ ژماره ی لی چاپ کردووه.

(۱۹۳۱) یاسین هاشمی سه روک و ده زیرانی عیراق و رهشید عالی و ده زیری ناوخو حزیتکیان به نیتوبی «حزب الاخاء» دامه زران بوو. لایه نگرانی ئه م حزبه له هه ولیردا حوزنی ده خوازه هه ولیر. شیخ عه بدولقادر نه وه ی شیخ ئه بو به کر - که ئه ندامی ئه م حزبه بووه - داوای له حوزنی کردووه بیسته ئه ندام، به رام بهر به مه یارمه تیکی باشی بدهن بو پیشخستنی چاپخانه و چاپه مه نیکانی. ماوه ی سی روژ هه ولی له گه ل ددهن، حوزنی دانیان پیدانانیت به هیچ جو ریک ناپه ژرینیت بییت به ئه ندام. به لام ئه وان تکای لی ده که ن له دژیان نه بییت و خه لکیان لی هان نه دات.

له رواندزا شیخ کاکه مین سه لان - که دو ستیکی زور نیزیکی حوزنی بووه - کراوه به سه روکی ئه م حزبه و ئه حمه د که مال کو ری عه بدولکه ریم خه تی کرابوو به سه کرتیری حزب. هه لبه ت به هه ول و کو ششی شیخ عه لانه دین کو ری شیخ عومه ری بیاره ئه م حزبه له رواندز داندراوه و شیخ عه لانه دین مورشدی نه قشبه ندییان بووه و یاسین هاشمیش خوئی

بهموریدی نهو زانیوه.

نهم حربه له رواندز خه لکيکی زۆری له سهپان، جووتیار، شوان، گاوآن و... له خوی کۆکردبووه. رۆژتیکیان رهیس نهمین رواندزی - که کوردیکی دلسۆز، براهیکی راست و دوستیکی پاکی حوزنی بووه - چۆته رواندز و نهمه که مال خه تی سکریتی حزی نه خای له گهل خوی بردووه ته لای حوزنی و نهمین رواندزی به حوزنی گوتوه:

«ههسته رامه وهسته له گهل نهمه که مال به چۆ به ته کیهی شیخ کاکه مین داخل حزی به. نهمه گه ریتسه نه چی کۆمه له حزی له ته کیه کۆبونه ته وه، دینه سه رتان تالانت ده که و به جاریک مه ته به و مال و نه شیات ده به و خۆشت ده کۆن، ئیدی وهختی راوهستان و خۆراگرتن نییه و...» له دواي گفتموگۆرديکی زۆر له گهل نهمین رواندزدا ناچار له گهل نهمه که مالدا ده چیتته ته کیه و له ویدا خوتبه یه کی دینی و وه عزیکی پر و اتا به خه لکه که ده خوتیتته وه؛ ههمو یان بلاوهی لی ده که ن.

نهم هه لیتسه ی حوزنی زۆر به سه ریدا شکاوه ته وه و باجیکی زۆری داوه و دواتر دوو چاری ده یان کیشه بووه. له سالانی ۱۹۳۶، ۱۹۳۸، ۱۹۴۱ زبندانی کراوه و تا سالی ۱۹۴۶ ههر شهربان پی فرۆشتوو و به زۆری بردوو یانه ته دادگه.

ته مموزی ۱۹۳۱ ته له گرافیکی له شه قلاوه وه پی ده گات که خیرا بگاته نه وی. نه ویش ده سته به چی ههر نهو رۆژی ده چیتته شه قلاوه، له مالی مودیر ناحیه، نهمه که شه شخان، به ماوهی سی رۆژ مینوانداری ده کريت و کۆمه لیک له مینوانانی سلیمانیش له وی ده بن که نه مانه ده بن؛ وه زیری نه شغال و مواسه لات، نهمین زه کی به گ. نه ندازیار، یونس نه فه ندی. مودیری ناحیه، نهمه که نوری. نه ندازیار، ره مزی نه فه ندی؛ هه روا نهمه که خواجه.

نهم به ریزانه له گهل حوزنیدا کۆد به نه وه به نه وی حوزنی چاپخانه که ی بدات به نهمه که خواجه تا بیباته شه قلاوه و له ویدا دايمه زرينیت و بیخاته کار.

حوزنی له وه لامدا گوتویه تی: «به. ره چی نه من مه ته به که م ده ده م به نهمه که خواجه نه فه ندی و پیشکیشی ده که م به بی مزو به ها که بتوانیت هه فته یه که وه کو من گوزهران بکات و سه نه دیکم پی بدات به که فاله تی هه مووان نه یفرۆشیت و له ناوی نه بات. نهمه که لیتی بیزاریبو به ته و اوای بمدا نه وه و نه یکاته سه رمایه ی که یف و هه وه س.

نه وه مه به س نه بوو که بیباته شه قلاوه، وه کاری بخات؛ مه به سی راسته قینه یان بردن و فرۆتن و له ناو بردنی بوو. هه رکه مه رجم خسته پیش، کۆمه له بلاو بوون و نه که و تنه ژیر

دانی سەنەد و کەفاله تەوە. دوو پۆژ مام. زۆر چاک تێگەشتە مەبەسیان دانیایی ڕەزا بەگ و بەجێهێنانی ئارەزوویەتی.»

(١٩٣٢) مەلیک فەیسەڵی یەکەم لە ١٦/٨/١٩٣٢ دا گەشتیکی بۆ کوردستان دەست پێ کردووە و چووەتە ڕواندز. مەلیک فەیسەڵ ئارەزووی کردووە حوزنی ببینێت. تەحسین قەدری بەگی یاوەری نامەیک بۆ حوزنی دەنووسیت و ئوتومبیلیکیشی بۆ دەنێرێت. ئەویش یەکسەر بەرەو جوندیان دەچێت؛ ئەو شوێنەی مەلیک فەیسەڵ لێی داوە زیوو (١٠).

(١٩٣٢) ڕەزا بەگ ئێسماعیل بەگ^(١١) قایقامی ڕواندز، جەلال بابانی مۆتەسەرفی هەولێر بەراڤەیک لێ هان داوە تا چاپکردنی گۆفاری زاری کرمانجی لێ قەدەغە کردووە و مۆلەتی بلاوکردنەوی لێ وەرگرتەو.

(١٩٣٣) حوزنی هەولێ داوە بەهاوکاری سەعدی جەلال پۆژنامەیک بەناوی سۆران دەربخات؛ بەلام مەحمود فەخری بەگ بانگی سەعدی دەکات، کە خۆی لەو کارە نەگەیەنێت و دەست لەو پڕۆژەیه هەڵگرێت.

(١٩٣٣) لە مانگی حوزەیرانی هەمان ساڵدا مەحمود فەخری بەگ بەهاندانی ڕەزا بەگ ئێسماعیل بەگ، فەرمانی دەرکردنی حوزنی لە عێراق دەرھێناوە.

(١٩٣٣) حوزنی لە مانگی حوزەیران، ئەممووز و کانوونی یەکەمی ئەم ساڵەدا سێ جارێ چووەتە هەولێر، تا لە مەحمود بەگ -مۆتەسەرفی هەولێر- بگەیەنێت کە بێ تاوانە و تاکە گوناھێ ئەو ئەوێه کە کوردە و میژووی کوردان دەنووسیت؛ بەلام سوودی نابێت.

(١٩٣٣/١٢/٢١) حوزنی چووتە بەغدا لەگەڵ ناجی شەوکی و هەزیری ناوخوا دانیشتوو. ئەویش هەر سووربوو لەسەر ئەوێ کە دەبێت عێراق بەجێ بهێڵێت و ڕوو بەڕوو بەحوزنی گوتوو: «چونکو تۆ کوردپەرستی دەکەیت و لەگەڵ تاریخ و نەشریاتی کوردی خەریکی، نایەڵم لە عێراق دانیشی. دەبێت دەست لە بیرێ کوردایەتی هەڵگری تاوەکو بژی» هەر بۆ ئەم مەبەستە دەچێتە لای مەجید بەگ یەعقوبی، کە ئەوسا موفەتیشی ئیداری بەغدا بوو و پێشتر مۆتەسەرفی هەولێر بوو، ئەویش هەولێ بۆ دەدات، بەلام سوودی نابێت.

(١٩٣٤) لە مانگی کانوونی دووھەدا بۆ چارەسەرکردنی کێشە ی دەرکردنی لە عێراق مەلیک غازێ دەبینیت، ئەویش پیتی گوتوو: «تۆ لەگەڵ چارپاوی کوردایەتی خەریکی، کوردپەرستی دەکەیت، کتیب و گۆفار و چاپخانەکەت بۆ هاندانی میللەتی کورد بلاو

دهكه يتهوه، كورد له عيراقدا تو فیرت کردوون و لاوهکانی کوردت خستوته سهر ږدوشتی خوت» (۱۲).

(۱۹۳۴) حوزنی بریار ددات ږوو له ولاتیکی دی بکات، بوئوهی لهویدا بهئاسوودیبی بژی. بوئهم مهبهسته دهچیتته بالیوزخانهی تورکیا، فرنسا و ئهمریکا (۱۳).

(۱۹۳۴/۱/۱۲) حوزنی دهچیتته لای میجر ئهموندس راویژکاری ودهزارتی دهردهی عیراق، ههول و تهقه لای خوی چی بو مانهوه له عیراق و چی بو سهره لگرتن و ږووکرده ولاتیکی دی بو باس دهکات. ئهویش بهلینی ئهوهی دداتی که بهیانی بینیریتته لای سیر کنهان کورنه والیس، راویژکاری ودهزارتی ناوخو، تاوهکوئو له گهل ناجی شهوکهت گفتوگو بکات. حوزنی دهلیت دوی ئهمه باسما له میژوو، زمان و دیالیکتهکانی زمانی کوردی کرد و باسه که مان هیندیک هونراوهی چهند شاعیریکیشی گرتهوه، جا گه راودهوه ئوتیل ئهندلوس (۱۴).

(۱۹۳۴/۱/۱۳) چووته ودهزارتی دهرده و ئهموندس به تهلهفون پتوهندی له گهل راویژکاری ودهزارتی ناوخو کردووه. حوزنی دوی تهلهفونه که چووته ودهزارتی ناوخو. سیر کورنه والیس پیشوازی لیکردووه و پرسپاری لهو کیشهیه لیکردووه که بویان ږیکخستووه. ئهویش دهلیت: «ههر سهره تاي ناخوشییان، ههتا ئه ودهمهم بو گتیرایهوه که هاتوومه لای و زور به دلگه رمییهوه تهئهسوفی بو خواردم و له گهل ودهزیری داخلیه موزاکه ریه کی دوورودریژیان له بابته منهوه کرد. منیش به ناجی شهوکهتم گوت: من له خومدا جگه لهوه که کوردیکم و تاریخ ناسیکی کوردم. هیچ گوناھیکی دیکه له خومدا شک نابه، ئه و گوناھه که کوردم، بو من گوناھ ناگوتریت؛ چونکو خوداوهندی پهروردگار به کوردی هیناومه ته دنیاوه؛ من تکا و خواهیشم لی نه کردبوو بکات به کورد. که وابوو کوردیتی من له سهر من نییه و بمبه خشه کی به کوردی دروستی کردووم یه خهی ئه و بگره و دهست له من بهرده. له سهر ئه وه دوامینی پت درا و به تهلهفون له گهل مھمموود فخری موته سه ریفی ههولیر مودیری شورتهی که رکوک - عهلی که مال به گ - سلیمانی کرا».

(۱۹۳۴/۲/۱) حوزنی گه راودهوه که رکوک.

(۱۹۳۴/۲/۴) گه راودهوه ههولیر.

(۱۹۳۴/۲/۱۲) گه راودهوه ږواندز (۱۵).

(۱۹۳۴/۶/۲۳) حوزنی چووه ته سلیمانی و دهلیت: «... له حوزه یرانه وه هه تا کانون له سلیمانی خه ریکی لابرندی توهمهت و به لا و دامه زرانندی مه تبه عه و به له دیه و ده رهینانی رۆژنامه ی ژیان ی کوردی بووم» (رووناکی ۲۰۰۱).

(۱۹۳۴/۱۱/۱۵) سلیمانی به جی ده هیلتیت.

(زستانی ۱۹۳۴) به پررسی پۆلیسی رواندز ده نیریتته شوین حوزنی. له گه ل نه وه ی زۆر نه خوش ده بیت، به زۆری هه ر ده یبه نه پۆلیسه خانه. له ویدا فه رمانیکی وه زاره تی ناو خۆی پیشان ده ده ن که نه مه نا وه رۆکه که یه تی:

بینا له سه ر ته حریری ره سمی نه حمه د به گ توفیق به گ موته سه ریفی لیوای سلیمانی، حوسین حوزنی که له سلیمانی خه ریکی نه شری رۆژنامه ی ژیان بوو، شیعر و غه زلیاتی نه حمه د به گ کوری فه تاح به گ ساحیبقران زاده ی کۆکردۆته وه و کردوویه ته دیوان و کتیب و له گه ل خۆی بر دوویه ته وه رواندز که نه شری بکات، لیتی و در ده گرن و بو نه م وه زاره ته (وه زاره تی داخلیه) ی ده نیرن؛ چونکو نه و دیوانه موخالیفی قانونی عراقیه و نابیت نه شر بکرتیت. له هه ر جیگایه ک به ده ست هه رکه سه یکه وه بدیترتیت موساده ره ده کرتیت.

(۱۹۳۵) نه حمه د به گ توفیق به گ ببوو به موته سه ریفی هه ولیر. له سه ردانیکیدا بو رواندز له گه ل موراد به گی قایقمای رواندز و زهینه لعابدین خاکی بریارباندابوو که رۆژنامه یه ک در بکه ن، به مه رجیک زهینه لعابدین ببیتته به رتبه به ری و بو نه م مه به سه ته له گه ل حوزنی ده دوتین. نه حمه د به گ توفیق به گ، زهینه لعابدین و حوزنیش به زۆری ده باته هه ولیر بو راپه راندنی ده رهینانی رۆژنامه یه کی نیو هه فته یی به نیوی سۆران؛ به لام دواتر نه و پرۆژه یه ش سه رناگرتیت. (رووناکی ۲۰۰۱).

حوزه یرانی (۱۹۳۵) پرۆژه ی ده رهینانی کۆشارتیک که حوزنی سه رنوسه ر و شیت مسته فا پارێزه ری بیت له لایه ن نه حمه د به گ توفیق به گ موته سه ریفی هه ولیر، په سه ند کرا؛ به لام نه حمه د به گ مه رجی نه وه ی خسته پیش حوزنی که چاپخانه که ی له رواندزه وه بگوازیته وه هه ولیر.

(۱۹۳۵/۹/۱۹) حوزنی له موسل گف توگو له گه ل عیسا مه حفووز ده کات، بو کرپنی ئامیتریکی چاپ بو شاری هه ولیر.

(۱۹۳۵/۱۰/۶) حوزنی له گه ل پارێزه ر شیت مسته فا- به رتبه به ری کۆشاری رووناکی- ده جیته موسل و ئامیتریکی گه وره ی چاپ و هیندیگ تیپ ده کرتیت و چل دینار

پیشه‌کی دداتی؛ شه‌ست دیناریش قهرزی له‌سه‌ر ده‌میتیت.

(۸/۱۰/۱۹۳۵) حوزنی ئەو ئامبیری چاپە‌ی له‌ موسڵ ک‌ری‌بو‌وی، به‌لۆ‌ری ده‌یه‌یتیتە هه‌ولیر و له‌ لایه‌کی می‌وانداریتی شاره‌وانی هه‌ولیر دایمه‌زاندوو‌ه.

(۱۲/۱۰/۱۹۳۵) ئەحمەد به‌گ توفیق به‌گ له‌ سه‌ردانیکی بۆ تورکیا ده‌گه‌رتیه‌وه کوردستان؛ که ده‌بینیت حوزنی له‌ بریتی ئەوه‌ی چاپخانه‌که‌ی روان‌دز بۆ هه‌ولیر بگوازیته‌وه، چاپخانه‌یه‌کی له‌وی گه‌وره‌تری له‌ موسڵ ک‌ری‌وه و له‌ هه‌ولیر دایمه‌زاندوو‌ه، له‌به‌رئه‌وه‌ی حوزنی مه‌رحه‌که‌ی موته‌سه‌رفی نه‌ه‌یناوته‌ دی -که‌ گواستنه‌وه‌ی چاپخانه‌که‌ی روان‌دز بوو بۆ هه‌ولیر- بیانوو به‌حوزنی ده‌گرت و به‌هیچ جۆریک یارمه‌تی نادات.

(۱۹۳۵) حوزنی ده‌چیت به‌غدا بۆ ک‌ری‌نی ه‌یندیک که‌لوپه‌لی چاپخانه‌که‌ی. حوزنی پیداو‌یستیکانی چاپخانه‌که‌ی له‌ مه‌هدی حوسین، خاوه‌نی چاپخانه‌ی ده‌لیل و له‌ عزرا ئەلیاهو ده‌ک‌رت و چل و چوار دینار قه‌رزدار ده‌بیت؛ عوسمان سه‌لیمی جووله‌که‌ بووه به‌ که‌فیلی.

(۱۹۳۵) له‌ رۆژی گواستنه‌وه‌ی چاپخانه‌که‌ی بۆ ئەو کۆشکه‌ی که‌ له‌ رۆسته‌م چه‌له‌بی به‌ک‌رتی گرتبوو، به‌یانیک له‌ هه‌ولیر بلاو ده‌ک‌رتیه‌وه‌ تیی‌دا داوا له‌ کورد ده‌کات که‌ خۆی بی ده‌نگ نه‌کات و نه‌خ‌رۆشیت و... حوزنی به‌یانه‌که‌ هه‌له‌ده‌گرت و ده‌چیت لای ئەحمەد به‌گ توفیق به‌گ بۆ ئەوه‌ی دلنای بکات که‌ ئەو ئەو به‌یانه‌ی نه‌نوو‌سیوه و چاپی نه‌کردوو‌ه و...؛ هیچ سوودی نابیت. حوزنی تیده‌گات که‌ ئەو داوه‌ هه‌ر بۆ ئەو داندراوه. له‌ ئەنجامدا حوزنی دوو‌چاری دادگه‌ ده‌بیت. (روونا‌ی ۲۰۰۱).

(۷/۱۰/۱۹۳۹) داوا‌ی زیدنامه‌ی عیرا‌قی ده‌کات؛ هه‌روه‌ک له‌ نووسراوی‌کدا دیاره‌ که‌ ئاراسته‌ی قایمقامی روان‌دزی کردوو‌ه. هۆی داواک‌ردنیشی بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌رتیه‌وه‌ که‌ پۆلیس زیدنامه‌ی لی داوا کردوو‌ه.

(۲۲/۹/۱۹۴۰) ئام‌ر ده‌تل، عه‌قید فایق کاکه‌مین، فه‌رمانی زبندانی‌کردنی حوزنی ده‌ردینیت، به‌پیتی برگه‌ی ژماره‌ ۵۶ سالی ۱۹۴۰ بۆ پاراستنی ئەمن و ئاسایش و سه‌لامه‌تی ده‌وله‌ت، بۆ ماوه‌ی سێ سال حوزنی له‌ ژێر چاودیری پۆلیس داده‌نیت و قه‌ده‌غه‌ی نیشته‌جی‌بوونی له‌ شارانی که‌رکوک، هه‌ولیر و سلیمانی لی ده‌کات.

(۲۳/۹/۱۹۴۰) عه‌قید نوری محه‌مه‌د له‌ شوینی فایق کاکه‌مین ده‌سته‌به‌کار ده‌بیت و فایق کاکه‌مین ده‌گوازیته‌وه‌ شاری موته‌فیک. عه‌قید نوری حوزنی ئازاد ده‌کات.

(۱۸/۱۰/۱۹۴۰) حوزنی نووسراویک بۆ وه زاره تی ناوخی عیراقتی دهنیریت تا جاریکی دی چاوئیک به فه رمانی فایق کاکه میندا بهیتن؛ به لام هیچ وه لامیکی دهست ناکه ویت.

(۱۶/۲/۱۹۴۱) نووسراویک ئاراسته ی سه روکی دادگهی به غدا دهکات؛ هه لیهت له باره ی هه مان بابته.

(۱۸/۵/۱۹۴۱) له شاری موسل له لایه ن قاسم مه قسووده وه له مه عه سه کر زیندانی ده کړیت.

(۲۶/۵/۱۹۴۱) قاسم مه قسوود ته حقیق له گه ل حوزنی دهکات و تاوانباری دهکات به وه ی که بییری کوردایه تی بلاو دهکاته وه. له م پرووه وه پشت به و فه رمانه ده به ستیت، فایق کاکه مین له دژی حوزنی ده ری کردبوو.

(۱۰/۶/۱۹۴۱) حوزنی به دیلکراوی دهنیردریته هه ولیر و له ویدا ئازاد ده کړیت.

(۱۵/۶/۱۹۴۱) نووسراویک ئاراسته ی وه زیری ناوخی دهکات تا رزگاری بیت له و تاوانه ی فایق کاکه مین پیوه ی لکاندوه (۱۶).

(۱۹۴۱) حوزنی په میان له گه ل خوی ده به ستیت که ئه و ته مه نه ی ماویه تی به خوشی رابویریت؛ هه ر چتیککی ماندوو بوونی ته ن و گیانی تیدابیت خوی تینه گه یه نیت، به لکو له گه ل ئیشوکاری بازرگانی خه ربیک بیت.

ئه و خانوه ی له سالی ۱۹۳۹ دا دهستی به بیناکردنی کردبوو- که له لایه ن فایق کاکه مینه وه تیکدراوو- دهستی پی کردوه و ته وای کرد و زستانه که ی به ئیشوکاری خانوه که به سه ربرد.

(شویاتی ۱۹۴۲) له پردی کۆنتراکتیك مۆردهکات بۆ چاککردنی رێگه و بان. له به ره وه ی خوی هیچی لی نه زانیوه، غه فوور ئاغای سلیمانی و نووری ئه وره حمانی که رکوکي ده بن به هاوکاری و هه ره که یان دووسه د و دوازه دیناریان پی براوه و دواي ئه مه چه ند کاریکی دی وای ئه نجام داوه.

(ئه یلولی ۱۹۴۲) سه ره رشتی فرۆکه خانه ی دیانان دهکات.

(پایزی ۱۹۴۲) بالئیزی بریتانی له به غدا، نیزیکه ی سی سه د و هه شتا تا ئاردی بۆ هه ژاره کان ئاردۆته رواندز و هه روا سه د دیناری داوو، بۆ به رگ و پیلای قوتابییه

هه‌ژاره‌کانی رواندن، له قایمقامییهدا بۆ دابه‌شکردنی ئهو ئارده لیژنه‌یه‌ک له: حوزنی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم خه‌یلانی و حاجی تایه‌ر پێکه‌یترا و ئاردیان به‌سه‌ر هه‌ژاراند دابه‌ش کرد؛ که‌چی له قایمقامییهدا به‌شیککی باش له‌و ئارده‌ گێدراوه؛ بۆیه‌ لیژنه‌ ده‌ستی له‌و کاره هه‌لگرت. له سه‌د دیناره‌که‌ش چارده‌ دینار خورا، بۆیه‌ حوزنی ئیمزای بۆ نه‌کردوون^(١٧).

(پایزی ١٩٤٢) کرنیل لاین راویژکاری رامباری و میجهر کینجی هاوکاری، سه‌رێک له‌ رواندن دده‌دن. شه‌و له‌ مالی قایمقام عه‌لی سه‌روه‌ت کۆده‌بنه‌وه و حوزنیش له‌وێ ده‌بیت و به‌م جو‌رده‌ باسی گفتوگۆکانی ئهو شه‌وه ده‌گێڕێته‌وه:

شه‌وێ باسی له‌ هه‌ژاری و برسییه‌تی و رووتی و بێ ئیشی گونده‌کانی رواندن کرد. زۆر دلسۆزانه‌ له‌ گوزه‌رانیان دوا که‌ بۆ خۆی چاوی پێکه‌وتبوون. وتی: نه‌گه‌ر بزانه‌ ده‌ست بدات، هه‌تا که‌رکوک بێن له‌سه‌ر مه‌سروفی بریتانیا ده‌یانخه‌مه‌ سه‌ر ئیش. منیش پێم وت: ملله‌تی کو‌رد ناتوانیت له‌ گه‌رمین له‌ ده‌شتدا ئیش بکات نه‌گه‌ر ببوایه‌ له‌م خاکه‌دا نه‌سپایێکی گوزه‌ران و بو‌ورانه‌وه‌ بۆ ئهم په‌ریشانانه‌ ساز کرابایه‌ زۆر باش بوو.

له‌سه‌ر ئهمه‌ کرنیل لاین وه‌عدی دا، که‌ هه‌ر له‌ رواندن ئیشیککی باش بدۆزێته‌وه‌ که‌ میلله‌ت به‌کۆمه‌له‌ لێ سوودمه‌ند بن، به‌لام به‌تایبه‌تی به‌منی وت ئهم ئیشه‌ تو‌و ده‌یسو‌ورینی، به‌مه‌رجی ئهمه‌ له‌ ڕه‌ئیی عه‌لی سه‌روه‌ت به‌گ ده‌رنه‌چی؛ چونکه‌ قایمقامی ئهم قه‌زایه‌ ئه‌وه‌.

له‌ دوا ئه‌وه‌ به‌چه‌ند ڕۆژتیک عه‌لی سه‌روه‌ت به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ حوزنیدا ڕێک بکه‌ویت، سه‌نه‌دیککی چوار ماده‌یی نو‌وسیه‌ به‌ناوی حوزنی و حاجی سه‌عیدی بۆ خۆی که‌ هه‌ر کۆنتراتیکی له‌ رواندزا بگێڕیت، ئهم دو‌وانه‌ به‌نیوه‌یی تێیدا هاوبه‌شن.

دواتر له‌ ژێر چاودێری میسته‌ر تورنور و کرنیل گریتندا کۆنتراتی ڕێگاکانی رواندن داده‌مه‌زریت و عه‌لی سه‌روه‌ت داوا له‌ حوزنی ده‌کات تا ئاگاكان بۆ به‌شداریکردن له‌و پرۆژه‌یدا بانگ بکات دوا بانگکردنیان پرۆژه‌که‌ به‌پیتی چه‌ند سه‌نه‌دیک به‌م جو‌رده‌ی له‌ ده‌ستنو‌وسیککی حوزنیدا ها‌تووه‌، دابه‌ش کرا^(١٨).

ماوه‌ی یه‌ک مانگ بۆ ئه‌نجامدانی ئهم پرۆژه‌یه‌ ته‌رخان کرابوو له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاگاكان هه‌یج شتیکیان له‌ چۆنبیه‌تی به‌رپه‌وه‌بردنی ئهو پرۆژه‌یه‌دا نه‌ده‌زانی، ناچار له‌ به‌رپه‌وه‌رایه‌تی کاردا چاوه‌شیکیان بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی خواست، تاوه‌کو ئه‌وان کاره‌کانیان ڕاپه‌ڕێن که‌ حوزنی له‌سه‌ر مه‌سروفی خۆی هه‌تنانی بۆ سه‌ر کار^(١٩).

له گهل نهو ههموو کاردی، که حوزنی رایپه راندووه، هاوکاره کانی له بریتی نهو دی یارمه تی بدن، ههر کو سپیان هیناوه ته سه ری. حوزنی لهو بارهیه وه نووسیویه تی... رهئیس تووما و نهحمه دهگ جگه له تیکدانی ئیش یارمه تییان نه دام نه به پاره و نه به خوین. ئیشه کهش زور گران کرا و دایانگرتم به نه زیهت و نازاردان^(۲۰).

پرژه کوتایی پی هات؛ به لام که دهسته یه کی زور له نیو چوو که ههمووی به پاره و پولی حوزنی کرابوون و قهره بووش نه کرایه وه.

عهلی کوری دهرویش عه بدوللا که به پررسی ژمیریاری حوزنی بوو، لهو کاردا و لهو ماوه یه دا ههموو مه سرووف و خواردن و ههستان و دانیشتنی له سه حوزنی بوو؛ که چی له ژیره وه له گهل عهلی سهروهت و هاوه لانی ریک که وتبوو، چه ند لاپه ره یه کی له حیساباتی کاره که ی حوزنی له نیو بردبوو. حوزنی نهو کاردی به ناپاکی له قه له م دا؛ بویه بو ساغ کردنه وه ی حیساباتی لیژنه یه کی له دیانه پیکهینا^(۲۱).

کاتیک نهو لیژنه یه بهو حیساباته دا چۆته وه، دیسان دوو لاپه ره ی دییان لی دزیوه. له گهل نهو هشا پارهی مه سرووفاتی پتر بووه له پارهی وەرگیراو، دهبا دوو سه د و ههشتا دیناری بو بگه رینه وه؛ که چی عهلی سهروهت و هاوکارانی وایان کرد که کو مه لیک لهو کرێکارانه ی کاریان لای حوزنی کردبوو سکا لانه یه که له دژی حوزنی بنووسن و تیییدا بلین که حوزنی پارهی ته واده تی به ئیمه نه داوه؛ جا پسوله ی شه کر وەرگرتیان پی ده به خشر و نهو سکا لانه شه له کاتی پی بوستدا له لایهن عهلی سهروهته وه به کار دههینرا.

عهلی سهروهت به وه نه وه ستا بوو، به لکو خه لیفه ره شید و مه جید به گی برایانی به گوکی هان دابوو تا خوین و چه ند که سیکی دیش بچه به رده م میجر نهسته نگ، نه فسه ری پیوه ندیکانی بریتانی له دیانان و نانی به رووی له به رده م دابنن و بلین: ئیمه نه م نانه ده خوین و حوزنی پارهی کرێکاریتی پی نه به خشیوین^(۲۲).

عهلی سهروهت به نه فسه ری بریتانی له پیشو نیویراوی گوتبوو: حوزنی دوعای بو رۆمیلی سه رکرده ی نازیانی کردوه تا له جهنگ بیاته وه.

حوزنی له نیو بیره وه ریه کانیدا به م جوژه نهو کرده وه ناراستانه ی عهلی سهروهتی لیکدا وه ته وه:

«نهو ههموو فه سادی و خراپه ییه ی عهلی سهروهت بو نه مه بوو که گێژم بکات و

ناحەقم دەرھیتی، ھەتا پرووم نەبێ داوای ئەو حەقەم بکەم کە لە قۆنترات بەپەنھانی من خواردبووی و وەری گرتبوو. ئەگەر ھاواریکیش بکەم، ئەو بە بلتیت: ئەو ھەر زۆر و ھەڵە و ھەڵە تەکە یە کە ئەم پیاو ھەقە خەڵکی خواردوو و ھەرچی ھەقە بلتیت وای نییە».

عەلی سەر وەت لەبەر ڕەفتاری لە ڕواندز دوور دەخەرتەو و بۆ بەغدا دەنێردرێت و لە داوای چوار مانگ دەکەیت بە قایمقامی مەزکەزی قەزای سلیمانی و لەوێش واز لە حوزنی ناھێنیت و ھانی غەفوور ئاغا ی کۆنە ھاریکاری حوزنی داو تا داوایەکی لە دژی حوزنی لە کەرکوک تۆمار بکات، گواھ نیوبراو ۱۵۰ (سەد و پەنج) دیناری لە کۆنتراکتی پردی لەسەر ماو؛ بەبێ ئەوێ حوزنی بانگ بکەیت دادگە سەر لە ئیوارە یەک دادووەری ڕواندز، ئەنوەر یەکتا خەڵکی سلیمانی، شاکر موحەممەد کاتبی دادگە و موختاری ڕواندز، ڕەووف، چەند پۆلیسیک و غەفوور ئاغا دێنە مەلە ھەقە حوزنی تا مەلە ھەقە حیزز بکەن، ئەویش لە بەرامبەر دا دەلتیت:

«ئێو چۆن بەبێ دادگایی کردنی من ئەو کارە دەکەن؟» ئەوانیش فەرمانی دادگە ی کەرکوک ی پێشان دەدەن کە تێیدا دەلتیت: لەبەر ئەوەی حوزنی عەجەمە، ئەمڕۆ سەبەینی ھەلدیت و دەچیتەو عەجەمستان. ھەتا نە تێبە ھەقە محاکمە ھەقە، مەبە ھەقە سێ سەد دینار م لەسەر یە ئەموالی و چتی مە تێبە ھەقە حیزز بکەیت. (ئەمجارە بووینە عەجەم و فیرار دەکەین لە توھمەت و ئیفتیرای دیکە ڕزگار بووین).

ئەم دەستڕۆشتوو ھەقە مەل و چاپخانە یان حیزز کرد و نە یان ھێشت ھێچ کەسیک لە ڕواندز دا بێت بە کەفیلی و بەو ھەش نەو ھەستان، راپۆرتیکیان لەسەر نووسی گواھ لە سلیمانی کۆمەلە یەک بەناوی ھیوا دامەزراو؛ حوزنی و عەبدولرەحمانی بۆ ھەقە سەروکی ئەو کۆمەلە یەن. لەسەر ئەمەش ھەردوو برا زۆر ئازادران.

ئەم کوردە کار بە دەستانە بەو ھەش نەو ھەستان لە نان برینی حوزنی زۆری لە ھەقە علی خان دەکەن کە ئەویش دەورێک لە نەبوونی و بێ دەرامەت کردنی حوزنیدا بگێرێت:

«ھەر لەو دەمە دا ئاغا ژنە لە علی خان، داکی ئیسماعیل بەگ ڕواندزی، کە بۆ من لە داکیکی بە مەھەر بان چاکتر و دڵسۆزتر بوو، ناچار کرا کە تەشەبوس بکات تە یارە خانە ی دیانان لە ژێر قۆنترات و ئیجاری مندا بوو، لە ئینگلیزەکان بخوازی و لە من وەرگیرێتەو. ھەر چەند سێ مانگ پتر و دەدەم مابوو، بۆ ئەو ھەش مودافە ھەم پێ نەکرا و لە دەستم دەرچوو. بەم جۆرە لە ھەموو لایە ھەقە ئەسپایی خست و ڕەخنە دار کردنم ڕێکخرا و

دۆستە ھەقناسەکانیشم وەرگەران».

پایزی ۱۹۴۳) حوزنی پارتیزەر محەمەد تاهیر ئەتروشی، برای عەبدولحەمید ئەتروشی، قایمقامی ئەوسای ڕەواندزی کرد بوو بە پارتیزەر و وەکیلی خۆی، بەلام ئەویش هیچی بۆ ناکریت، چونکە دادوەر ئەنوەر یەکتا واز لە حوزنی ناھێنیت و لەگەڵ حەجەزکردنی ھەموو کەلوپەلی نێو مائە بە تابیەتی چاپخانەکی، بەبێ دادگاییکردنی ھەولێ زیندانی کردنی حوزنی دەدات و لە پال ئەو کێشە ھەلبەستراوە لە پیشوودا باسەم کردووە، چەندین گێڕوگرفتێ نەپساوێ دی بۆ ساز دەکەن. ھەر تەنێ بۆ رازیکردنی عەلی سەرودەتی قایمقامی پیشووی ڕواندز، ناچار حوزنی خۆی دەگەییەنیت بەغدا، تا رێگەیی پێ بدەن بەبەجاری بچیتە دەرودە عێراق و لەو بارەییووە نووسیویەتی:

«... تکام لێ کردن مادامە لە فیتنە و کێشە و توھمەت رزگار نابم، چارەییەکم بۆ بدۆزنەووە خۆم و عایلەم بچینە دەرودە عێراق بەئاسوودەیی تەمەنی ماوی بەسەر بێم؛ لەم زیلەت و ھەرایە رزگار بکڕم، ھەر کەسێک بەئیفستیرا داوا یەکی ھەبیت، بۆی رێک بخریت و من حەقی مەشروعم نەپرسیت و بەبێ ئەسپاب دووچار بەسووکی بکڕم. ژیانی وا نەبوونی چاکترە لە بوونی. بەمەرجی ئەو ناوی کەس نەبەم، گەلێ پیاوانی گەورەم چاو پێ کەوتن و تکام لێ کردن رێگای رزگاریم بۆ بدۆزنەووە کە بچمە دەرودە عێراق بژیم بەلام ھێندەم دەگوت کە پیر بووم، ھێچی دیکە توانای دەر بەدەری و نەفی و حەبس و گرتم پتووە نەماوە، دەمەوێت بەنانیکی وشک پەیدا کردن لە گۆشەییەکی بێ قرە دانیشم، ھەتا بەمەرگ لەم فەلاکەتە دەر دەکەوم؛ چونکو پشتیوانی گەورە بۆ رزگار بوونم ھەر مەرگە».

کار بە دەستان وای بەباش دەزانن کە ئەدمۆندس ببینیت و لەو بارەییووە نووسیویەتی: «... کە چوومە لای میستەر ئەدمۆندس ئەمە جاری ستیەم بوو. زۆرم لا عەیب و عار بوو لە لاویکی تازە پێگەیشووی وەکو ئەنوەر یەکتا بدویم و بەمیستەر ئەدمۆندس بلێم کە مەسەلە و سەر بھورد مەمەییە. ھەر ھێندەم توانی بلێم کە پیر بووم تاب و تەوانای فەقیری و دەر بەدەری و حەبس و نەفی و ھەرام نەماوە؛ رێگایە کەم نیشان بدەن و یارمەتیم بدەن بچمە خاکی ھیندوستان یان بەلووچستان بە گۆشەگیری لەگەڵ کار و کاسبییەکی خەریک بێم نانیکی وشکی بێ کێشە پەیدا کەم و لەم شۆرشە گیان بەدەر بەرم.

میستەر ئەدمۆندس وای بەچاک زانی بچم چاوم بەتوفیق وەھبی بکەوێت. بۆچی؟ نازانم. لە کوی؟ نازانم. ئیوارە لە ئوتیل دانیشتبووم ھاتنە دووم. چوومە خواری وەھبی

به گ سوارى كردم بر دمييه «قصر الدجلة» هه تا سه عات ۱۰ى شه و دانيشتم و گه رامه وه ئوتيل. ئه و ديدنه چى بو، نه مزانى. سبه ينى چوممه لاي ميسستر ئه دموندس و پيم گوت، گوتى سبه ينى وه ره وه. سبه ينى چوممه وه وتى: ده مانه ویت مه جه له يه كى كوردى ده رخين وا نوويسراوه. هه تا پيكدیت هه سته بچو بو سليمانى، قاقه زت بو ده نووسم يه كسه ره بچو بو لاي شيخ مسته فا قه ره داغى، هه تا حيسابى نتيوان تو و عه لى سه روته به بى دهنگى بپريته وه و نه و جا بگه رتوه به غدا».

حوزنى ده چيته سليمانى و نامه كه ده گه يه نيته شيخ مسته فا قه ره داغى. موته سه ريفى سليمانى و ئه و يش ليژنه يه ك بو ئه م مه به سته پيكد ده هيتيت و له مالى ميرزا توفيق قه زاز كوده بنه وه. حوزنى ده لیت: «له لجنه ي ميرزا توفيقدا بيتجگه له دل نيشانم هيچى ديكه م نه بيس». بو به يانى ده چيته وه لاي موته سه ريف و كومه ليتكى زلى لى ده بيت، هه ر وه كو حوزنى نووسيو به تى بر يارى ئه وه ده دريت: «من له و ئاغايانه ي رواندز كه ببوونه شه ربكمان، هه ر يه ك چه نديان داوه به عه لى سه روته قاقه زيكم بده نى به و ده ستوره حيساب له گه ل عه لى سه روته دا ده پرينمه وه. به وه رازى بووم قه رارم دا و گه رامه وه ئوتيل» (۲۳).

عه لى سه روته په يونده ي به شاكر موجرم كرد، بو ئه وه ي له رواندزدا هه ول بدات ئاغاكان هيچ كاغه زيك به حوزنى نه ددن و به و شيويه عه لى سه روته غيره تى لاي شاكر موجرم پهيدا ده كرد و به م جوړه قسانه حوزنى رووناكبيرى لاي هه لده سه نگاند: ... زور عه بيه بيلى كوردى كى عه جه م به سه ر ئيمه دا زال بيت و قسه ي ئه و به سه ر قسه ي ئيمه بكه ویت و....

(۱۸/۱۰/۱۹۴۳) رواندز به جى ده هيليت و ده چيته هه وليتر و دوو روژى تيدا ده مينيته وه.

(۲۱/۱۰/۱۹۴۳) هه وليتر به جى ده هيليت و ده چيته كه ركوك. شه و به شه مه نده فه ر به ره و به غدا به رى ده كه ویت و له ۲۲/۱۰/۱۹۴۳ ده گاته به غدا.

(۲۳/۱۰/۱۹۴۳) ده چيته بالوتيزخانه ي به ريتانيا، پتي راده گه يه نن كه نووسينگه يه ك بو كوژقارى دهنگى گييتى تازه داده ين و ده بيت بو روژى دوو شه مه ريكه وتى ۲۷/۱۰/۱۹۴۳ دا ئاماده بيت.

(۲۷/۱۰/۱۹۴۳) ده كه ویت سه ركار و خه ربكى نووسين و ريكه خستنى كوژاره كه

دهبیت^(۲۴) و لهو بارهوه نووسیویه تی و دهلیت:

«... پیتم خوشبوو که به دلّیکی خاوتنه وه ئیش بکه م و پتر به مه دلخۆش و شادمان بووم که گه وره به کی زانا و تیکه یشتوو یکی کورد وه کو توفیق وه هبی به گ چاودیری ئه م کوواره دهکا و وتاری تیدا دهنووسیت و پیکه وه بو به رزبونه وهی زمانی کوردی له م کوواره دا ههول ددهین، به تاییه تی لاوکی نهوجه وانی وه کو شیخ هسه ن کوری شیخ مارف به رزنجی که بو ته رجه مه و نووسین یارمه تی دداین و زوری منه تدار کردم».

(۱۹۴۴) حوزنی خانویه کی له به غدا دهست دهکویت و له ژبانی ئوتیل رزگاری دهبیت و گیوی باو کم نیو مال و خیزانه که ی بو دهگه یه نیته ههولیر و حوزنیش له ههولیره وه به مال و خیزانه وه روو له به غدا دهکات^(۲۵).

(۱۴ ی ئه یلولی ۱۹۴۷) گیوی موکریانی چووته به غدا و به سه رهاتی ئه و کورده کویتستانی به یانه ی بو حوزنی گتیاو ته وه که له دوا ی تیکدانی کو ماری کوردستاندا له رۆژه لاتێ کوردستانه وه په نایان بو کوردستانی عیراق هیناوه. ئه و په نابه رانه له گرتوو خانیه ی شارانی ههولیر، موسل و که رکوک زیندانی کراون و زور نامرۆقانه له گه لیاندا هه لسوکه وت کراوه.

(۱۸ ی ئه یلولی ۱۹۴۷) حوزنی موژده ی ئازاد کردنی ئه و په نابه رانه به گیوی برای ددهات که به یارمه تی جه مال بابان، جیگری سه رۆک وه زیرانی عیراق و توفیق وه هبی دهستی خستوو.

(۲۰ ی ئه یلولی ۱۹۴۷) حوزنی، گیوی برای تا ویستگه ی شه مه نده فەر به رێ دهکات، بو ئه وه ی له که رکوک لا بدات و موژده ی ئازاد بوون به په نابه ره کانی زیندانی کراوی گرتوو خانیه ی که رکوک رابگه یه نیته^(۲۶).

(۲۱ ی ئه یلولی ۱۹۴۷) گیو دهگاته که رکوک و به په نهانی که یفخۆشی مرگیتی ئازاد بوون ددهاته په نابه ره کانی کویتستانی و گیو دهلیت: ... شای شاییان تی که وت.

هه ر هه مان رۆژ گیو دهگه رپته وه ههولیر و هه مان موژده ی ئازاد بوون به په نابه ره کانی کویتستانی زیندانی کراوی ههولیر ده به خشیته. جا ده چیتته سه ر کاری خۆی. یه کسه ر ته له گرافیکه ی ددهنه دهست که له لایه ن به شیر مو شیر وه بو ی هاتبوو، تیدا نوو سرا بوو: گورج بگه رپته وه به غدا^(۲۷).

(۱۰/۱۰/۱۹۴۸) محمد جواد المفتي نامہیدک ناراستہی کیودہکات، بۆئوہدی
قہرزہکانی حوزنی بداتہوہ (۲۸).

پہراویزی پیشہ کی:

۱- ماموستا م. پ. ھاوار له بهرهمه به نرخه کېدا بهم جوړه لهو بابه ته ددویت: یه کم وینه گریک له کوردستاندا حوسین حوزنی موکریانی بوو له گڼ کابرایه کی لوینانی. له دوايیدا شیخ له تیفی دانساز نهو کامیرایه ی حوسین حوزنی و لوینانیکه ی کړییه وه و شیخ له تیفیش له دوايیدا فروشتییه وه به یه حیا نه فندی.

م. پ. هاوار. شیخ مەحموودی قارەمان و دەولەتە کە ی خوارووی کوردستان. بەرگی یە کە م. لە نە دەرمان- ۱۹۹۰-۶۱. وایە ديارە ماموستای نیو پراو ئە م زانیارییە ی لە بەرگی یە کە م ی بەر هە مە بە نر خە کە ی کاک ئە کە رە م سالتی رە ش وەر گرتوو، کە بە نیو ی «سلیمانی» یە و لە بە غدا لە سالی ۱۹۸۷ د چاپ کراو.

۲- گیوی موکریانى -كه له سالانى سیهه كاندا پرووى له سابلانخ كردوته ده- نامیری کامیرای له گه‌ل خۆی بردووه و ستۆدیۆیه‌كى وینه‌گرتنى له‌ویش دامه‌زاندووه.

۳- هامیلتون بهم جوړدی ژبړوو باسی نهو پیښه و هونورانهای حوزنی دهکات، که له پال میژوونووسیندا هه بیو د:

* Sayed Heusni is not merely an historian, he is also the local journalist and newspaper proprietor. There is a brass notice on his door which reads, Zari Kermanjji (The Cry of the Kurdish) which is the name of his paper...

His type is set by hand. From the oak of the mountains -side the cuts small blochs of wood.

He planes them smooth and true and upon them he etches the illustrations for his paper. He inks his plates, turns the primitive printing press, then sets and binds his sheets together to form the monthly magazine. Acopy goes to the high Commissioner and another to the league of Nations at Geneva. The Cry of Kurdish is called a "monthly" magazine, but often enough the little paper is suppressed on account of its Kurdish sentiments which are not always approved of by the Government at Baghdad. A. M. Hamilton, Road Through Kurdistan, 1937.

له ۱۹۹۹/۳/۱۳ دا، که پوځي پلوه لادان بوو له سهر رېلېفې گيوي موکريانيدا، کاک فله که دین کاکه یی- و دزیری روښنښیری- له وته بهنر که هی خوځېدا ئم دوو برایه ی به گوتنورگی کورد دانا.

٤- بۆ وئە بۆ دوورخەستە وەدی حوزنی لە ڕێژە کردنی پۆشنبیری کوردیدا ڕێگەی بلاوکردنە وەدی کۆفاری «زاری کرمانجی» یان لە گرت بەو ناوەی بابەتییکی ڕامیاری لە ژمارە ١٦ ی کۆفاردە کەیدا بلاوکردۆتە وە، کە ئەمەش دققی ئەو فەرمانە میریپە کە بۆ بەهەشتی نێردراوە:

الحكومة العراقية
١٩٤٧

مديرية المطبوعات

رقم التفرقة - ١٢٣ سراي

العدد: ٧٠٧

التاريخ: كانون الثاني ١٩٤٩

صاحب جريدة زار كرمانجي

ان الامتياز الممنوح اليكم بكتاب هذه المديرية المرقم ٤٢٦١ والتاريخ ٢٩/٣٠ مارت سنة ١٩٢٦ قد حضر عليكم البحث في الشؤون السياسية واجاز لكم البحث في الشؤون الادبية والفنية فقط وقد اطلعنا علي العدد (١٦) من مجلتكم فوجدنا فيه مقالا قد تضمن بحثا سياسيا الامر الذي يمدد خروجنا علي الخطا التي يجب ان تنهجها الجرائد والمجلات الادبية. لذلك فاني اذكركم بهذا ان تمتدوا عن الخوض في الشؤون السياسية وان تقتصروا بابحاثكم في المسائل العلمية والادبية

مدير المطبوعات

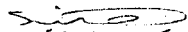
فهرمانی پوچگردنه وی مؤله تی کوشاری زاری کرمانجی له ١٩٤٩/٨/١٥ دا بوی دهرده چیت. حوزنی له ١٩٤٧/٩/٢٠ دا کوچی دواپی کردوه؛ یانی له دوا ی نه مانیشی هه ریتی ناگه ریتن:

الرقم
التاريخ ١٤٠٠/٨/١٥

وزارة الداخلية
مديرية الدعاية العامة

الى حضرة السيد
ساحب امتياز مجلة (الكرمانجي) المحترم

لقد قررت قيادة القوات العسكرية للادارة العرفية في العراق الفاء امتياز بكم بمهمكم
(الكرمانجي) وذلك استنادا الى الصلاحيات المخولة لها من قبل مجلس الوزراء.
بمقتضى المادة الرابعة عشرة من مرسوم الادارة العرفية رقم ١٨ لسنة ١٩٣٥ - لذلك
ينبغي الكف عن اصدار مطبوعكم حالا والا فسوف تفرض عليكم العقوبات المنصوص
عليها في المادة الخامسة عشرة من المرسوم المذكور والقوانين الاخرى .

وكيل مدير الدعاية العامة

سنة : الى وزارة الداخلية
• • •
• وزارة الدفاع (الشعبة الثالثة)
• قيادة القوات العسكرية للادارة العرفية في العراق بالاشارة
الى كتابها المرقم ق.ع. ٨٨٩٢/١٣/٠٤ المؤرخ في ١١/٨/٤٩
• مديرية الشرطة العامة
• متصرفية لواء
• مديرية شرطة لواء
• المدعي العام
• المدير المسؤول السيد
• ممثلة المطبوعات العربية

بقر زانبياري زيتير پروانه د. كوردستان موكراني. هوئي دهرنه چووني زاري كرمانجي وژژنامه دي براهيم تي.
ژماره ٢٧٥٣ پيتنج شه مه ١٩٩٩/١/٧ هه وليتر.

۵- دهکی نامه‌کی به‌ههشتی داماو بۆ به‌ههشتی سالخ زه‌کی به‌گ:

شه‌رفی جزووری سه‌عاده‌تی زه‌کی به‌گی خوشه‌ویست (*).

نیستر حام ده‌کهم نه‌گهر زرووف مساعد بیت، ئەم نامه‌یه بخۆتیه‌وه.

له‌ دوا‌ی عهرزی ئیحتیراماتی فایقه‌م، ئەمه‌ سێ چوار جاره‌ ته‌شرف ده‌فه‌رموونه‌ رواندز، له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ نه‌وه‌کو زرووف موساعد نه‌بیت، نه‌ده‌ها‌ته‌ زیارده‌ت و ئەو جاره‌ش که‌ هاتن، دیسان موراجعه‌تی زرووفم کرد مونسایب نه‌بیندرا موشه‌ره‌ف بم. ئەویش له‌ پاش شه‌و و نیسه‌ره‌یه‌ک ناگادار بووم. ویستم به‌م دوو که‌لیمه‌ مه‌عروزاته‌ی -که‌ زرووف مه‌یدانی داوم- سکالا‌یه‌کی دڵ و راسته‌قینه‌یه‌کی سه‌ره‌بهردم عهرز بکری، به‌لکم بۆ هاتوو پێگایه‌کی ژیانم ده‌ستکه‌وی.

ساحبی سه‌عاده‌ت! وازانم هه‌موو خاوه‌ن وجدانیکی پاک و به‌شه‌رفی کورد له‌مه‌ ناگاداره‌ و شاره‌زای من که‌ له‌ دنیا‌دا هه‌ر گونا‌هیتی، که‌ به‌شه‌ر له‌ خواوه‌ و دیا هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ به‌گونا‌هی زانیوه‌ خۆی لی دوور خسته‌تۆته‌وه‌ و نه‌فه‌رتی لی کراوه‌ له‌ من دووربووه‌ و جگه‌ له‌ کوردی چ گونا‌هیتیکی دیکه‌ له‌ من سادر نه‌بووه‌ و نابیت. به‌لێ جگه‌ له‌ پیغه‌مه‌به‌ر ده‌کان به‌شه‌ر بی گونا‌ه نابێ، به‌لام من له‌ هه‌موو گونا‌هان به‌ریم. خودا و خاوه‌ند وجدانه‌کانیش شاهیدی‌م بۆ ده‌ده‌ن.

به‌لام له‌ رۆژی من هاتومه‌ته‌ عیراق، هه‌ر له‌ به‌غداوه‌ -که‌ ئیوه‌ ناگادارن- هه‌تا که‌ یشتومه‌ته‌ رواندز و هه‌تا ئەمرۆکه‌ له‌ دنیا‌دا گۆشه‌ و قولینچک و که‌لینی ئیفترا و له‌ خودا نه‌ترسی نه‌ماوه‌ که‌ له‌ من نسه‌به‌ت نه‌درابیت. واللّه‌ وبالله‌ جگه‌ له‌ کورد بووم، هه‌موو درۆ و گونا‌هیکه‌ که‌ موخته‌ریبه‌کان بۆ خۆیان تێدان؛ به‌لام چ بکه‌م؟ چۆن بکه‌م و بچمه‌ چ خمخانه‌یه‌که‌وه‌ که‌ ڕه‌نگی سپی و خاوتنی خۆم شین و ڕه‌شکه‌م؟ ئیمان به‌ کێ بیتم که‌ ڕزگاریم؟ ئەمه‌ پا‌زده‌ ساله‌ ئەم ده‌رده‌ ده‌کیشم و به‌ده‌رد و داغ و غه‌سه‌سه‌وه‌ ده‌ژیم و شه‌و به‌ناه و ناڵین سه‌ر ده‌نیمه‌وه‌. ده‌بی ئەم سکالا‌یه‌ له‌ کێ که‌م؟ ده‌رمانی ئەم ده‌رده‌ له‌ کێ بخوا‌زم؟ په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر کێ؟

سه‌عاده‌تی موته‌سه‌رفی موخته‌ردم، ئیوه‌ سالیک له‌ به‌غدا به‌م ده‌رده‌ گورفتار بیون (**). به‌ چ ئیش و ژان و سۆزشیکه‌ چیشتووتانه‌ و تیی گه‌یشتوون. ئەمنی به‌دبه‌خت ئەوه‌ پا‌زده‌ ساله‌ له‌سه‌ر یه‌ک به‌م ده‌رده‌ گرفتارم و له‌ ئیوه‌ به‌سه‌د پایه‌ پتر له‌ ژێر ته‌نگانی سه‌ختی و فه‌لاکه‌ت‌دا ده‌ژیم. ده‌بیت چۆن بیت ما‌یم؟ بزانی تا چ پایه‌یه‌ک جه‌ور ده‌کیشم.

ئهی خاوه‌نی وجدانی پاک! ساحبی سه‌عاده‌ت! تۆ به‌ چی دلشکاو بووبیت، منیش وا. تۆ به‌ چی نیشیت پێگه‌یشتبیت، منیش وا. که‌وابوو ده‌بیت له‌ حالی دلشکاوان ناگادار بیت؛ ده‌بیت شاره‌زای

۱) (*). سالخ زه‌کی ساحیبقران (۱۸۸۶-۱۹۴۴) له‌و کاته‌دا که‌ داماو ئەم نامه‌یه‌ی بۆ نووسیوه‌، پارێزگار (موته‌سه‌ریف)ی هه‌ولێر بووه‌ و پێشتریش هی شاری سلیمانی (بروانه‌: د. کوردستان موکریانی، که‌شکۆلی گیو - ۱۹۸۵) - لاپه‌ره‌ ۱۲۵ و ۱۲۶.

۲) (**). مه‌به‌ستی داماو سالی ۱۹۲۶ه‌ که‌ سالخ زه‌کی کۆفاری «دیاری کوردستان» ی له‌ به‌غدا ده‌رده‌کرد به‌پا‌ده‌یه‌ک ده‌ستکورت بوو نه‌ک هه‌ر فه‌رش و رایه‌خ و کورسی و میزی نه‌بووه‌، به‌لکو حه‌سیری ته‌واویشی نه‌بووه‌، که‌ بۆ سێ که‌سانی رابخات (بروانه‌ ژێده‌ری پێشوو).

نه‌بوونی و غم و غمه و نه‌لهم و نه‌زبه‌ت کیشان بی. ده‌بیت رحمت به‌وانده‌ا بیت که که‌وتوون. تو سالتیک لیت قه‌وما، چونت رابوارد له‌بیرته؟

نه‌من پازده ساله ده‌یکیشم. نه‌مه پازده ساله نامانجی هه‌موو به‌لا و موسیبه‌ت و ددردی سه‌ری و نه‌زبه‌ت کیشانم. نه‌مه پازده ساله له ده‌س جه‌ور و ئیستبداد و زولم واپینه‌ست ده‌کرتیم؛ بو‌ومه هه‌ده‌فی ئیفتیرا و توه‌مه‌ت و ئیفاداتی وانه‌خودا و ده‌بیت من به‌شهر و ئاده‌میزاد نه‌م، که پازده سالی رده‌بق به‌بی پچرانه‌ود، له ژیر کوه‌کی زولم و ئیفتیرا بتلوختیمه‌ود و که‌سیک به‌زهی به‌مندا نه‌یه‌ت.

هه‌ر نسه‌بتیکی که له من دراوه کوا ئیسه‌پاتی، جگه له بی وجدانی نه‌بیت؟ بوچی له نیوانی پازده سالان هیچ مه‌خه‌زکی موفته‌ریسه‌کان ئیسه‌پات نه‌بوو؟ له هه‌موو لایه‌که‌وه ددرگای رزق له من به‌ستراوه. حوریبه‌ت و نازادی شه‌خسیم مونه‌سه‌لیبه. مه‌یدانی بزوتنه‌ودم پیتستی خومه و ته‌نها سالی پترار گوندیکم (*) به‌ئیجار گرت نه‌متوانی تیتیدا هه‌لسووریم؛ ئیستا په‌نجای شیت دینار له‌ژیر زه‌ردرام (**). نه‌توانم هه‌مالی، چه‌قالی، زراعت، کاسپی بکه‌م، ده‌بیت چی بکه‌م؟ رینگام نیشاندن؛ چونکه ئیوه نه‌مرو حاکم و فه‌رمانه‌روای لیوای نه‌رییل و وه‌کیلی مه‌لیکن. نه‌گه‌ر زرووف موساعه‌ده‌م بکات نه‌وا ئیستیدعایه‌ک، که سوردتیکی ته‌قدیم کراوه بو‌رهبیسی وزه‌رای عیراقی ده‌نتریم و نه‌مه له سه‌روه‌ش سه‌ره‌وردیکی به‌ده‌ختی خومه نووسیم. نه‌گه‌ر له‌مانه نه‌سه‌ریک و یان نه‌تیجه‌یه‌ک په‌یدا نه‌بیت، ناچارم له ده‌ست زرووف عه‌رز و حالیکی دو‌رودریژ ته‌قدیم به‌بارده‌گای خوداوه‌ندی په‌روهرده‌گار ده‌که‌م که بوچی به‌بی زرووف تووشی نه‌و هه‌موو موسیبه‌ت و به‌لا و شه‌رمه‌زاری و فه‌لاکه‌ته‌ی کردووم و خستوو‌مییه‌ته ژیر دار و فه‌لاکه‌کردنیکی واکه‌ زرووف موساعه‌ده‌م ناکات. مۆری موختارانیش هه‌لکه‌نم (***) و ناهیتیت بشیمه جووتیار و فه‌لاح و دارکیش و گاوانی گوندیکیش و ده‌ست له مه‌ته‌به‌عه و ته‌ئلیفات و خو‌ندن و نووسن و زانین هه‌لگرم، له ده‌ست عه‌داله‌ت په‌نا بو‌جه‌هل و [له] ده‌ست زرووف بو‌وه‌حشه‌ت و نه‌زانین فیرا‌که‌م. نا هه‌سه‌ نا ه.

حوسین حوزنی به‌ده‌خت - (۱) ی نه‌یلولی ۱۹۳۹

(*) داماو له پیتنا چاره‌کردنی باری نابووری خۆی گوندی چه‌می سایه‌ی سه‌ر به‌برادۆست و گوندی مامه‌ خه‌تیبانی سه‌ر به‌باله‌کی له گولزار خانگی خیزانی سه‌ید ته‌ها قایقما‌ی پتشیوی روان‌ز به‌کری گرتوه.

(**) هه‌روه‌کو له ده‌ست‌ووسی براده‌ریکی روان‌زی دیاره که له‌نیو نه‌رشیفی ماله‌وه‌ماندا چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی پارتیزاوه ده‌لیت: له‌و کاتانه‌دا، که داماو به‌روبوومی کشتوکاله‌که‌ی ده‌هینا نیو شاری روان‌ز بو‌ نه‌وه‌ی بی‌فرۆشیت، گومرگی روان‌ز لێ وهرده‌گرت و ده‌یگوت تو شتی قاچاغت پییه و نابیت بییه‌یه‌تیو شار. له‌به‌ر نه‌م ره‌فتاره چه‌وته‌ی فه‌رمانه‌رانی گومرگ، داماو دو‌وچاری قه‌رزیکی زۆر بو‌و.

(***) چه‌ند جاریک داماو داوای نه‌وه‌ی کردووه، که مۆله‌تی مۆزه‌لکه‌ندنی به‌دنی؛ نه‌ سالح زه‌کی و نه‌ ده‌سه‌لاتدارانی دی نه‌یانداوه‌تی. به‌لام مۆله‌تی مۆزه‌لکه‌ندنیان به‌و که‌سانه داوه که داماو فیری مۆزه‌لکه‌ندنی کردوون.

٦- پ. د. مارف خه زنده دار بهم جوړه باسی نو بهرهمانه‌ی حوزنی دهکات که له دهنګی ګیتی تازه‌دا بلاوی کردوونه‌ته‌وه: حوزنی کارګه‌ریکی به‌کار بوو لهو کوواره‌دا. چیروک و وتاری نه‌دهبی دهنووسی؛ تیکستی نه‌دهبی میلی سهرزاری (فولکلور) له شاعر و نووسینیکي عهره‌بی و فارسی بو زمانی کوردی. ناوهروکي نووسینه‌کانی له بابه‌ت ژبانی روزه‌هلتناس و پیاوه سیاسیه‌کانی سهرده‌می جهنګی دووهمی ګیتی و شاعیرانی کلاسیکی ټینگلیز و هی دیکه بوو.

نوو سیننی حوزنی له دهنګی ګیتی تازه، له پله‌ییکي به‌ری هونه‌ریدا بوو. چونکه له تهمه‌نیکیدا بوو زانست و زانیاریکی زوری وهرگرتبوو به‌هوی کوئششی خوی و و تاقیکردنه‌وه‌کانی له مه‌یدانی میژوو و روزه‌نامه‌نووسیدا. (دکتور مارف خه زنده دار. میژووی نه‌دهبی کوردی. به‌رګی پینجه‌م. هه‌ولیر ٢٠٠٥).

هه‌ژاری موکریانی بهم جوړه باسی کوژاری «دهنګی ګیتی تازه» دهکات:

«... له رووپه‌ریک و دوواندا خه‌به‌ری شهر و له پتر حه‌فتا رووپه‌ریدا فولکلوری کونی کوردی زیندوو کردوته‌وه. شاعیری شاعیره‌باشه‌کانی له چاپ داوه. ئیستاش ههر کس ههموو ژماردکانی لابی، زور به‌ختیاره و زور مه‌علماتی باشی لی دست‌ده‌هوی». (هه‌ژار. چیشتی مجبور. پاریس ١٩٩٧. لاپه‌ره ١٢٢).

٧- شه‌هید شاکر فه‌تاح بهم جوړه داماو هه‌لده‌سه‌نگیتیت:

«... پټیان ددگوت: ناپاکه؛ بو که‌لکی ټینگلیزه‌کان نه‌جوړلیته‌وه. پټیان ددگوت: خوفرۆشه و بو که‌لکی ناپوخته‌ی خوی که‌لکی گشتی نه‌خاته ژیر پیته‌وه. پټیان ددگوت: به‌لیشاو پاره له ټینگلیز ودره‌گری و نوکه‌ریکه له نوکه‌ره‌کانی ټینگلیز. جاریکیان هه‌ندی له مه‌لاکانی ره‌واندز بریاری خوانه‌ناسی و کوشتیان دا. جاریکیان مه‌رسه‌ریکیان لی هان دا تیروپر جنیو و قسه‌ی ناشیرینی پی گوت. جاریکیان کردیان به‌دز و توندیان کرد له به‌ندیخانه و دایشیان به‌دادگاه و دووریشیان خسته‌وه له ره‌واندز».

ټینگلیزه‌کان لهو سهرده‌مه‌دا ده‌سه‌لاتیان زور بوو به‌سهر عیراقدا. به‌لیشاویش پاریدان نه‌دا به‌پیاوه‌کانی خویان. جا نه‌گه‌ر «حزنی» پیایو نه‌وان بووایه، بوچ لهم ههموو سالانه‌دا به‌هه‌ژاری و ده‌ستکورتی و نابووتیه‌وه ده‌ژیا؟... یاخود چون فهرانبه‌رانی عیراق نه‌یانوترا بهو جوړه تهنه‌تاو و ریسوا و سه‌ره‌ردانی بکه‌ن؟ پیایوک نه‌گه‌ر خه‌ریکی کار و فرمانی ټینگلیز بی، بوچ خوی به‌نوو سین و چاپکردن و بلاوکردنه‌وی نووسراوانه‌وه خه‌ریک نه‌کات که تا ئیستاش هیچ نووسه‌ریک، بهو بابه‌تانه‌وه ژبان و گوزدرانی بو به‌ریته‌واچی؟

له سهریکی تریشه‌وه، نه‌گه‌ر «حزنی» بو که‌لکی تاییه‌تی خوی بکه‌رایه‌و به‌ته‌نگ چاکه‌ی خویه‌ره‌ بووایه، نه‌یتوانی زور به‌ناسانی بیته‌ فهرانبه‌ریکی شایسته‌ی خوی که بتوانی به‌مووچه‌یه‌کی شایسته‌وه خوی و خیزانه‌که‌ی له‌وپه‌ری خوشگوزدرانیدا بژی؛ چونکه نهو سهرده‌مه خوتنده‌وار و تیغه‌یشتوو و جیهان دیدی وک نهو کهم هه‌بوو. فهرانه‌وای عیراق خوا خوی بوو یه‌کیکی وک

ئەو بېتى بەفرمانبەر تا كەلكى لى بېينى. ئەو لە سالى ۱۹۲۶ دا گەشەتە رەوانداز. گەلىك پىاوى گەورەى ئەناسى لەناو كورد و لەناو بىتگاندەدا كە دەيانتوانى بۆى تىيىكۆش و دايمەرزىن لە دەزگايەكى نايابى مېرىدا. بەلام «حزنى» خۆى لە فەرمانبەرى نەگەياند، چونكە ئاواتى ھەرە نازدارى ئەو ئەو ھەر كە رىتگى نووسراودانان و نووسراو چاپكردن و نووسراو بلاوكردنەو، ھەروا لە رىتگى وتاردانەو، لەناو كۆزە نەتەو دىيەكاندا، كوردەوارىيەكەى لە خەو راپەرتى و زىندووى بىكاتەو و بېرىشى رۆش بىكاتەو و رىتگى سەربەستى و كامەرانى و سەربەرزىشى پىشان بەت. بەواتايەكى تر «حزنى» بۆ بېروباو دەرەكانى دەژيا، بۆ خۆى نەدەژيا. گوئى نەدەدایە پىتويستىيەكانى كامەرانى و خوشگوزەرانى خۆى؛ گوئى دەدایە ئامانجە گشتىيەكانى خۆى كە برىتى بوون لە رىزگار بونى كورد لە دەست ھەژارى و نەخوتندەوارى و نەخۆشى و ژىردەستى.

جا پىاوتىكس ئەمانە ئاوات و ئامانجى بووبن و ئەمانە رىتگى خەباتى بووبن، دەچى دەبى بەپىاوى ئىنگلىز ياخود داگىر كەرانى نىشتمانەكەى خۆى؟

لە راستىدا «حزنى» وەك ھەموو رۆشنىرىكى شۆرىشگىي، بەئاشكرا و بەنەينى تى ددكۆشا بۆ ئەو دۆست پەيدا بىكات بۆ نەتەو كەى خۆى، لە گەورە پىاوانى خۆى و بىتگاندە. تا لە كاتى پىتويست بۆ كەلك و چاكەى نىشتمانەكەى خۆى ئەو دۆستايەتىيەيان بەكار بەيتى. لەناو ئىنگلىزەكانى ئەو سەردەمەيشدا ھەندى دۆستى پەيدا كەردبوو، وەك «ئەدمۇندس» كە ئەوسا راپوتىركارى كاربەدەستى ناو دەو، (واتا مۇستەشارى وەزارەتى داخلىيە) بوو. ئەمانە دەھاتنە رەوانداز «حزنى»يان وەك پىاوتىكى كوردى زانا و رۆشنىر دەھاتە پىش چاو. دەھاتنە سەردانى چاپخانەكەى و باخچە جوانەكەى لە رواندازدا و دەبوون بەئاشانى لە شارەزايىيەكەى لەو پىژە و مېژوو و كۆمەلايەتسى كورددا كەلكيان وەردەگرت. جا «داماو» كە فەرمانبەردەكانى عىراق تەنگەتاويان دەكرد، بەناچارى پەناى دەبردە بەر ئەو دۆستە ئىنگلىزانەى تا رىزگارى بىكەن ئەوانىش لە سنوورى دەست رۆيشتنى خۆيان و ياسادا يارمەتییان دەدا؛ چونكە خۆشيان لە فەرماندارانى عىراق بوون.

«حزنى» لەناو رۆوسەكانىشدا گەلىك رۆژھەلاتناسى گەورە گەورەى دەناسى و نامەكارىشى لەگەلدا دەكردن؛ وەك «ف. مېنۆرسكى» و «ب. نىكىتىن». ھەروەھا رۆژھەلاتناسىكى ئەلمانىشى دەناسى ناوى «كارل ھەدەنگ» بوو نامەكارى لەگەلدا دەكرد. لەناو كوردەكانىشدا «جەلادەت بەدرخان، كامەران بەدرخان، فرج اللە زكى كوردى، محمد امين زكى، توفىق وەھبى، رەفىق حلمى، مەلا گچكەى ھەولتەر، مەلا محمدى كۆبە، شىخ محمدى مەزن، شىخ ئەحمەدى بارزانى، مەلا مستەفاى بارزانى، سەيد تەھەى شەمزىنى، قازى محمدى سابلاخ»، كە ھەموويان پىاوى كەلە كەلە و رۆشنىر بوون. داموايان خوش دەويست و رىزىيان لى دەرگرت و ئەگەر كارتىكىشى بىكەوتايە لاىان، يارمەتییان دەدا.

بىجگە لەمەش من وام دىتە پىش چاو كە «داماو» تىكەلى لەگەل زۆرەى بزووتنەو نەيتىيەكانى كورددا ھەبوو؛ دوور نىيە كە ئەندامىش بووبى لەناو ھەندى لەو كۆمەلە نەيتىيانەدا.

جا پیاویکی وەک ئەو ئەگەر پەیوەندی لەگەڵ گەورە پیاوان و دەسەڵاتدارانی کورد و بێگانەدا پەییدا نەکات، چۆن کار و فرمانە گشتییەکانی خۆی و کۆمەڵەکانی خۆی پێ جێبەجێ دەکری؟ جا لە پێش شەری یەکمەمی جیهانی و پاش شەرەکه‌یشدا هەتا ئەم چەند سالەى دوایییە روژنبیره‌کانمان لەو باوەرددا بوون کە لە توانادا هەیه‌ کەلک لە فەرمانڕەوایییە بێگانەکان وەرگیری بۆ کاروبارە گشتییەکانی کورد و کوردستان. لەبەر ئەمە نەک هەر «حزنی»، زۆربەى روژنبیره‌کانی تریش تێکەڵییان لەگەڵ ئینگلیزه‌کان و فەرەنسزه‌کان و روسه‌کان و ئەمریکاییه‌کاندا دەکرد بۆ مەبه‌ستى گشتى کورده‌واری.

جا لەبەر ئەم هۆیانە هەموویان، من لەو باوەرددام کە داماو هەر تێکەڵییەکی لەگەڵ ئینگلیز یاخود بێگانەکاندا کردبێ، بەنیازی پاک بووه، نەک خراب. واتا بۆ کەلکی کورده‌واری بووه، نەک بۆ کەلکی تاییه‌تى خۆی. ژيانە پر ئەرك و ئازار و هاواره‌کەى و بەره‌مه‌ گه‌وره‌ و گرنگه‌کانیشى بەلگەن بۆ ئەوه‌ى کە حزنى یه‌کیک بووه‌ له‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌ گه‌وره‌کانى کورد کە بلیمه‌تییه‌کەى خۆى و وێژەوانى و زاناییه‌کەى خۆى تا ما، بۆ کەلکی کورده‌واری و کوردستان تەرخان کرد». شاکر فەتاح ١٩٧٢.

٨- ئەو بەلگەنامەیه‌ى له‌ ژێرده‌وه‌ به‌وێنه‌ ده‌یه‌یتنمه‌وه‌، ئەو قسه‌یه‌ى کاک دلێر علی ئاغا پشتراست ده‌کات کە له‌ ١٩٩٨/١٢/٢٨ دا له‌ ژووری به‌هه‌شتى مه‌هدى خوشناو - جیگری پارێزگاری هه‌ولێر و سه‌روکی یه‌کیته‌ى نووسه‌رانى کورد- پیتی گوتم: خه‌لکی په‌واندز پشتگیریان له‌ حوزنى کردووه‌، نەک ده‌سه‌لاتداران.

ده‌قى ئەو نووسراوه‌ى کە خه‌لکی په‌واندز بۆ پشتگیرىکردن له‌ به‌هه‌شتى مامم نووسیویانه‌ به‌بێ ده‌سکاری ده‌یخه‌مه‌ روو:

٢٠
 الى سعادة خبيث قفا وروند

والله اعلم بالصواب فان السبوت يومه
 والحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 وبعد فاني قد تلقيت
 منكم رسالة في تاريخ
 بلادكم في تاريخ
 بلادكم في تاريخ

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

الى سعادة خبيث قفا وروند

صورة منه الى سعادة خبيث قفا وروند
 صورة منه الى سعادة خبيث قفا وروند

۹- حوزنی له وتاریکیدا که له ژبیر سهر دپری «کورد له روسییه دا» بلاوی کردوتهوه، باسی نهو بنه ماله یه دهکات و نیوی نهو جینگایانه دهبات که کورد تیتیدا نیشته جی بوون؛ هه روا باسی نه شیردت و سهرکرده و جوری خزیندیان دهکات. (گوفاری گه لاویژ. ژماره ۰۶. سالی ۱۹۴۴).

۱۰- حوزنی بهم جۆره باسی نهو چاوپیتکه وتنه دهکات:

«... که گه یشتمه سهر پردی جوندیان دوو پۆلیس له و بهری پرد راوه ستابوون؛ رایانگرت و دایان به زاندم له پیاده پتوه سهریان خستم. که دیم ته حسین قه دری بهگ راوه ستابوو چاوه نواری منی ده کرد. چوومه پیش و پۆزباشم لیتی کرد و پیتشم که وت. هیندیک ره دوشتی نیشان دام که گویا من ناشاره زام و پیاوانی گه وره نه دیوه نه چوومه ته دیوانی سهرهات و ناوداران هوه و منیش هه به لیم بۆ دهگوت و ده پۆیشتم و ته ماشای ده وروپشتی خانوو به ره و کۆمه له کانم ده کرد. چاوم پیتکه وت که ئه من زهکی بهگی کوردی سلیمانی وه زیری ئیقتیساد و مواسلات و نه شغالی عیراق له ته نیشتیه وه له لای پۆژئاوای دیواری خانوو به ره که راوه ستابوو؛ ته ماشای منی ده کرد و به قامکی راستی ئیشاره تی به من ددها که زبانی خۆت بگه و ئاگاداری گفتوگۆ کردن به دهستی به زاره وه دهگرت و له گه لم خه ربیک بوو».

«... چوومه پیش و قسه کانی ته حسین قه دریم به هیند نهگرت و به ئیشارهت و قامک گه زتنی ئه من زهکی خۆم دانه چله کاند. به ده ستووریکی موسلمانانه نزیک به پیشگاهی مه لیک که بوومه وه دهستی راستم بلند کرد و گوتم: السلام علیکم و کورسییک له نزیک داندرا بوو، چووم دانیشتم. چاوه نواری فه رمانی جه لالهت مه ئایانم نه کرد، مه لیک نه رمه که نینتیک گرت و که مه یک به سه ره چوو. جوابی سلاوه که ی دامه وه و گوتی: مرحبا و بۆ دنگ بوو. له دوا ی دوو دهقیقه نه حوال پرسی کردم و له مه ته به وه و مه تبوعات و ته ئلیفه کانی پرسیم و پیم گوت که زۆر باشه و هینده جلد مه جله ی زاری کرمانجی نه شر بووه و چه ند کتییکی تاریخی کوردان و نه ده بی و ئیجتیماعیشم له چاپدراوه و ناوی کتیه کان و فه ره ستیانم پیتگوت له نیوانی من و رهزا بهگی پرسی که چۆنن. گوتم: زۆر باشن و رهزا بهگ مادام قایقامی مه لیکه، چاک و دادگه ره و به کرده ره عیه ته ره وه ره و قانونی و راست و سادقی حکومه ته، هیچ قسووری و عییبی لی نابینم».

گوتی: له گه ل تۆ و مه ته به عه که ت چۆنه؟ گوتم له گه لم به مه ره بانه و زۆر ئاره زووی پیشخستن و دارایی مه ته به عه که م دهکات و کتیب و مه تبووه کانم به هۆی نه وه وه نه بیت ناسو ریت.

هه ره چه ند قسه کانم به ره ئاوه ژووی کرده ی رهزا بهگ بوو، به لام له مه دا مه به سی من نه وه بوو پیاویکی کورد نه شکینم و له سه ره ده ستووری خۆم - که پاشه مله خرابی که سم به زبانه دا نه هاتوه - نه مو یست له خزووری مه لیکیکی گه وه ره، باسی خرابی هیچ که سیک بکه م؛ به تابه تی رهزا بهگ، که کوردیک و له بنه ماله یه کی گه وه ره ی سلیمانی بوو، چۆن به زبانه دادی به خرابی لیتی بدویم.

له پاش نه وه هه لی دایه که تۆ له گه ل گه وه ره و سه رهات و عه شایری کورد تیکه لاوی له گه ل شیخ نه حمه دی بارزان و پۆده ری و شیخ مه حمود زۆر ریک و دۆستن و هه واخوانی نه وانی. هه می شه بۆ

کوردایه‌تی تێده‌کۆشی و هه‌موو کوردیک تۆیان خۆشده‌وت. رەزا به‌گ هه‌مووی به‌دوور و درێژری بۆی گیرامه‌وه.

گوتم: به‌لێ له‌به‌ر نه‌وه. که به‌پشتیوانی قانوننێکی به‌میلله‌تی نه‌جیبی کوردتان به‌خشیوه و میلله‌تی کوردتان به‌شه‌عێکی موهیمی عیراق داناوه و ته‌شکیلاتی حکومه‌تی عیراق له‌ دوو عونسری نه‌جیب و به‌هێزی کورد و عه‌رب دراوته ناسین و قانونی لوغاتی مه‌حه‌لییه بۆ میلله‌تی کورد ته‌ببیق کراوه، مه‌جه‌له و نه‌شریاتم به‌زبانی کوردی بوون و منی به‌هه‌موو کوردیک داوته ناسین و له‌به‌ر نه‌مه، که یه‌که‌مین کوردیکم که تاریخی کوردانم به‌زبانی کوردی نووسیوه و به‌ناوی جه‌لاله‌ت مه‌نابتانه‌وه چاپ و بلاوم کردۆته‌وه و حکومه‌تی خۆشه‌ویست نێمیتبازی داوم. دیاره که گه‌وره و سه‌رهاته‌کانی کورد ده‌بی خۆشیان بوویم و مادام لوتف و مه‌رحمه‌تی ئێدوم له‌سه‌ر بیت پتر خۆشه‌ویست ده‌بیم.

۱۱- رەزا به‌گ ئیسماعیل به‌گ زۆر هه‌ولی داوه که حوزنی نه‌و چاپخانه‌یه به‌رێته سلێمانی، تاوه‌کو نه‌و ناوبانگی حوزنی له‌ سلێمانی ده‌نگ بداته‌وه، نه‌ک له‌ رواندز. مامم له‌و بارده‌یه‌وه نووسیویه‌تی و ده‌لێت: «... به‌زبان له‌ گه‌لیک مه‌جلیسه‌دا به‌ناشکرا پیتی ده‌گوتم و به‌نه‌سه‌فیکه‌وه ده‌یواند که پتوبسته تۆ بجیته سلێمانی؛ له‌ رواندز چی هه‌یه؟ له‌وێ مه‌تبه‌عه دامه‌زرێنه و له‌گه‌ل نه‌وجه‌وانه‌کانی نه‌ویدا پتیکه‌رن».

حوزنی به‌گوتی رەزا به‌گی نه‌کردوو؛ به‌لام نه‌م هه‌لوێسته‌ی زۆر خراب به‌سه‌ریدا شکاوه‌ته‌وه. حوزنی ده‌لێت: پووچکردنه‌ودی مه‌تبه‌عه و نه‌بوونی و له‌ناوچوونی من، له‌ کنی ببوو به‌شه‌رتی ئیمان و باوه‌ری.

کوردیکی چاره‌ڕه‌ش یان کوردیکی بێ پشتیوان.

حوزنی زۆر هاوچه‌رخانه‌ بیری کردۆته‌وه و هه‌ولی داوه که له‌هه‌ر شارێکی کوردستان چاپخانه‌یه‌کی تێدا داچه‌زێت له‌به‌ر نه‌ودی نه‌و وای بۆ چووبوو که پتشفکه‌وتنی هه‌ر میلله‌تیک له‌ دوو به‌نه‌ما خۆی ده‌نوتنێت؛ یه‌که‌م چاپمه‌نی؛ دووهم: قوتابخانه. (زاری کرمانجی ژماره‌ ۱. به‌رگی ژماره‌ ۰۲ سالی ۱۹۲۶).

۱۲- حوزنی له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: راوه‌ستام و ده‌ستم له‌سه‌ر ته‌خته‌ میزه‌که دانا و گوتم: جه‌لاله‌ت مه‌ناب مه‌لیکی گه‌وره‌و خۆشه‌ویستمان! نه‌م میزه‌ ته‌خته‌ی یاری بوو؛ ئێمه‌ی کورد له‌ لایه‌که‌وه و ئێوه‌ش له‌ لایه‌کی دیکه‌وه بۆ برده‌نه‌وه له‌ ته‌رده‌ستیدا بووین، تێده‌کۆشاین. ناڵیم نه‌مانزانی و تینه‌گه‌یشتوو بووین و ئێوه له‌ ئێمه‌ نازاتر و ته‌رده‌ستریبون و بردتانه‌وه. به‌لام پشتیوانی ئێوه به‌هێزبوو، پشتی له‌ ئێمه‌ نه‌ستاند بوو، به‌زۆر به‌ ئێمه‌ی دایه‌ دۆراندن، په‌رێشانی کردین. نه‌و دۆراندن و په‌رێشانییه‌یه‌ منی ناچار کردوو. که په‌نا بۆ باره‌گاهی به‌رزی جه‌لاله‌ت مه‌نابتان بێتم و له‌پیش ده‌ستتان راوه‌ستم.

۱۳- حوزنی نووسیویه‌تی: چوومه‌ سه‌فاره‌تی تورکیا. سه‌فیر ناوی لوتفی به‌گ بوو؛ قبولی کردم و زۆر میه‌رده‌بانانه‌ نوازی نواند. له‌پاشان گوتی: هه‌رچه‌ند تۆ تورک ناخۆش ده‌وین، دیسان ئێمه‌ باوه‌شی

خۆشه‌ويستيمان بۆت كرده‌وه. ئه‌و قسه‌يه وشياري كرده‌وه له‌دلى خۆمدا گوتم ئه‌مانه له‌گه‌ڵ مندا دلبان پاك نيبه و تووشى ئازار و نه‌بوونيم ده‌كهن. به‌زيان سوياسى لوتنى لوتفيم كرد و ده‌ركه‌وتم. كه له سه‌فاره‌تى توركييا ده‌ركه‌وتم، ئه‌نديشه و بېر و خه‌يالم هه‌لى گرتم و لېكم داوه. هه‌ستام چوومه سه‌فاره‌تى فه‌ره‌نسا؛ ئه‌گه‌ر چى فره‌نسيگانيشم خۆشه‌ويست، چونكه له له سوربا بووم له رووى وه‌حشه‌ت و زوالمه‌وه پتت خه‌تى ناسنينيان دا به‌توركه‌كان، سه‌رده‌تاي ١٩٢٥ تورك له تخوبي سوربه‌وه به‌رتگاي ناسنى فره‌نسه‌دا له‌شكرى نارده سه‌ر كورده‌كاني شيمال. ئه‌گه‌ر ئه‌و يارمه‌تى توركى نه‌دا بابه هينده كوردى مه‌زلووم به‌دهست توركى زالم نه‌ده‌كوژا؛ هه‌تا خۆم به‌زيان به‌جه‌نه‌رال غوروى عه‌ميدى سامى فره‌نسه‌ى سوربام گوت: كورد له لا په‌ردى تاريخى خويدا ئه‌و سه‌ره‌بوورده په‌شه به‌خوتنى خۆى ده‌نووسيتته‌وه.

سه‌فيري فره‌نسا ته‌به‌عييه‌ى قبوول كردم. رۆژى يه‌كشه‌مه بوو، گوتى سه‌يينى وه‌روه عه‌ريزه‌يه‌ك بده ته‌زكه‌ردى ئيقامه‌ت پى دده‌دين. له لاي سه‌فيري فره‌نسا، كه ده‌ركه‌وتم، كرده‌وى فره‌نسه‌كاني سه‌ريه‌ى كه له حه‌قى كورداندا كرده‌بويان وه‌بېرم هاته‌وه؛ دله‌گيربووم و له‌نيو ده‌رياي ئه‌نديشه‌دا بلتقم ده‌خوارد و ده‌چووم. هه‌ر به‌و دله‌گيري و غه‌مه‌وه له پردى مۆدى به‌غدا په‌ريعه‌وه به‌رى كه‌رخ. به‌به‌ر سه‌فاره‌تى ئه‌مريكادا چووم. گوتم په‌نا بۆ سه‌فيري ئه‌مريكا بيه‌م، ئه‌مه له هه‌مووان چاكتره. چوومه به‌رده‌رگايه‌كه پرسيارم كرد، له‌به‌ر ئه‌وه كه يه‌كشه‌مه بوو، سه‌فيري له جيتى خۆى نه‌مايوو. له‌ويوه به‌دله‌په‌رشيانى و شپه‌زه‌يه‌ى گه‌رامه‌وه جيتگاي خۆم كه له ئوتيل ئه‌نده‌لوس له گه‌رگه‌ى مه‌يدان بوو. چوومه ژووره‌كه‌مه‌وه له‌سه‌ر پشت دريژ بووم و كه‌وتمه بېرو ئه‌نديشه و خه‌يالى پاره‌سازيه‌وه، هاتف له ناكاو پيتى گوتم:

ده‌رگاي به‌رزو جيتگاي ئوميد كه هه‌بيت موسته‌شارى وه‌زاره‌تى داخليه كۆرنه‌واليسه. هه‌رچنده له نيوانى سى مانگ و نيو، كه له به‌غدا بووم نه‌چووبوومه لاي يه‌كيت كه نه له كورده‌كان و نه له ئينگليزه‌كان، هه‌موو په‌ناو ته‌شه‌بوس و پارانه‌وهم له‌به‌ر كاربه‌ده‌ستانى عه‌ردب بوو كه ئيشم كۆتاهى بيت و تووشى گرئ و گۆل نه‌بيت، ئه‌وانيش هيمه‌ت و غيره‌تيان ئه‌وه‌نده بوو كه ناچارى په‌نا بردنى سه‌فاره‌تى تورك و فره‌نسه‌ كرام. (بروانه ده‌ستنووسى: كوردتيكى چاره‌ده‌ش يان كوردتيكى پى پشتيوان).

١٤- له بارى ئه‌دمۆندس و خۆيه‌وه ئه‌مه‌ى نووسيوه: له‌وه‌پيش ده‌يناسيم؛ ناسينيكي عيلمى و تاريخى بوو. ته‌ئليفه‌كان و كتبه‌كاني منى زۆر باش خوتنده‌بووه‌وه و حه‌زى له تاريخى كورد ده‌كرد و بۆ خۆشى يه‌كه‌مين تاريخناسى كورد و زبان و په‌وشترانى كوردناسه و له بابته كورده‌وه نووسين و ته‌ئليفاتى هه‌ن و به‌هۆى تاريخناسيه‌وه منى خۆشه‌ويست و باوه‌رى پى كرده‌بووم كه كوردتيكى پته‌ى و نووسه‌ر و موئه‌ريخ و موئه‌ليفتيكى بى گرژوگۆل و بى قريژ كوردم و به‌دهست و قۆل و كرده‌وى خۆم دله‌گه‌رمم و پشت و پالم به‌كه‌سه‌وه نه‌داوه و هيج ئوميدگه‌ه و ده‌ستگير و ياريده‌ده‌ريكم نيبه و له خۆم به‌ولاوه، ده‌ستم به‌كه‌سيكه‌وه نه‌گرتوه و كه‌سيكيش كۆمه‌كيم ناكات و به‌وه‌ش دلتيا بوو له ته‌ئليفات و

مه‌تبعواتی کوردی به‌ولاوله به‌هیچی دیکه دل‌خۆش نابم و ئیشم به‌هیچی دیکه‌وه نییه و جگه له تاریخی کورد نووسینه‌وه و مه‌تبعه به چی دیکه خۆ‌خه‌ریک ناکم و نه‌م‌کردوود.

۱۵- ئەمەم هیچ لەبیر ناچیت و هەردەم‌یک وە بیرم بینمەود پیتی دل‌گیر دەبم که چوومه رواندز، له‌ریگا هەر له‌هەولێره‌وه بارانیکی توند و به‌رێژنەم به‌سەردا باری و ئوتومبیلەکم راست چوو لەبەر دەرگای رەزا بەگ راوه‌ستا. که دابه‌زیم، رەزا بەگ لەدیوێخانه‌که‌یه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. نه‌چوومه لای، سلاویکم لێی نه‌کرد. ئەو‌هم لێ بوو به‌داخ؛ چونکو که‌وتبوو، ته‌قاعود کرابوو. منیش به‌ئارەزوو گه‌رابوو‌مه‌وه. بۆ دل‌خوازی ئەو دهبوایه که دابه‌زیم، بچمه لای و دل‌خۆشی بدەمه‌وه. به‌لام لەبەر ئەوه که هەموو لەشم ته‌ریوو، سه‌رماش که‌سیردی کردبووم، ئەو نوکته‌یه‌م له‌بیرچوو و به‌هه‌له‌درام؛ بوو به‌مایه‌ی ئەوه که ئێدی له‌پاشانیش شه‌رمم کرد بچمه لای و چاو‌م پیتی بکه‌ویت.

به‌لام له‌وه‌پاش هه‌تا ئەم‌ڕۆکه‌ش، له‌پیش چاوی حکومه‌ت که ناحه‌ز کرام و هەر مه‌ئمریک هاته‌ لیوای هه‌ولێر بۆ سه‌رکه‌وتنی خۆی منی کردۆته ئامانج و دووچار به‌ئه‌زیه‌ت و ئازاری کردووم، بناخه‌ی ئیفتیراو توه‌مه‌ته‌کانی رەزا بەگ، که به‌بێ زبان و قه‌لەم پارازتن و به‌بێ وردبوونه‌وی له‌ وجدان و ئینساف و عه‌داله‌ت به‌منی کردووه و له‌هه‌موو کۆمه‌له‌یه‌ک و... دا به‌خراپی لێم دواوه؛ به‌دلپێسی به‌دناوی کردووم، بۆم بۆته کراسی‌کی ره‌ش و هەر که‌سی‌ک هاتوو، هه‌ریه‌ک بێ ئه‌ندیشه و وردبینی خستوو‌میه‌ته زار و زبانه‌وه و تووشی دل‌گیری و زه‌رد و زبانی کردووم و پیاویکی به‌ وجدان مو‌دافعه‌شی کردبم، بێ سوود بووه و هەر گه‌وره‌یه‌کی مه‌ئموورانی لیوا بۆ لا‌بردنی ئەو له‌که‌یه له‌رووی ئینساف و مرووده‌ته‌وه که ته‌قه‌لاشی دا‌بیت، بێ که‌لک ماوه‌ته‌وه.

۱۶- نووسراوی حوزنی:

۱۷- به بونهی دابه شکردنی نارد و پاره به سهر قوتابیانی رواندزدا به ریتوبه ری قوتابخانه و عهلی سه روهت و حوزنی وینه یه کیان له گه ل قوتابیان گرتووه و بو بالیوژی بریتانیایان ناردووه. حوزنی ددلیت: نه م دوو نیشه نه ختیگ ساردی خسته نیوانی من و عهلی سه روهت و من له داخان نه خوش که و تم.

۱۸- ریتیگی ردهان بو چوم بالوک و بو به رسرین درایه میر سادق میری روست. نه و له گه ل حاجی سه عید بوونه شهریک، سه نه د پیتکدرا.

ریتیگی چوم بالوک و بیشه و ناو روین درایه قادر به گی روست له گه ل مندا بووه شهریک و سه نه دمان دا به یه کدی.

ریتیگی بابشتیان مهلا و سهو ناغای باله کیان و عبدولسه تتار رواندزی و هریانگرت له گه ل حاجی سه عید سه نه دیان پیتک دا.

ریتیگی دیانان و سه ری به ردی درا به من و نه حمه د به گ به گوک و ره نیس تو مای ناسووری و سه نه دمان دا یه کتر.

ریتیگی سه ری به ردی و سیددکان و بیرکمه - مه محمود خه لیفه سه مه د برادوست و هری گرت و من و مه محمود به گ سه نه دمان دا یه کتر.

ریتیگی ردهانوک و چومه ریخن، نه وره دمان حاجی نه ورروز و شاکر ناغای ردهان دزی و هریان گرت و له گه ل حاجی سه عید بوونه شهریک.

ریتیگی چومه ریخن و خانه قا و سه رنه وس، شیخ محه مه دی ناغای باله ک و هری گرت و له گه ل حاجی سه عید بوونه شهریک.

ریتیگی خه لیفان و ئالانه درا به خدر ناغای سه رچیا و من کرامه شهریکی خدر ناغا.

ریتیگی خه لیفان و کوژدک درایه نوری باویل ناغای رواندزی و حاجی سه عید کرایه شهریکی.

ریتیگی بیبا و درایه صالح ناغای حهیده ری و شه له موونی برای مه ترانی ناسووری، حاجی سه عید بوو به شهریکان.

ریتیگی ههواره کون و ماویلیان و ده رگه له درایه حاجی محه مه د عهلی ناغا و میر محه مه د نه مین به گ ده رگه له: به لام نه من و نه حاجی سه عیدیان نه کردینه شهریک.

۱۹- حوزنی نوو سیویه تی: مسته فا کور، خه لکی سلیمانی بو لای خدر ناغای برد. شیخ حوسین خه لکی سلیمانی له لای مهلا و سوو ناغا و عبدولسه تار داندرا. ناغا شوکر خه لکی خانه قین، له لای میر سدیق دانه زانندن. قاله ردهش خه لکی خانه قین، ناردرایه لای مه محمود به گ. خه لیفه ره نیسی برادوست و مه محمود قه ره و دیس مان نارد له لای قادر به گی روست و مه سرووفی ریتگا و بیشه کی دراو و توتومبیلیان له منه وه پیدراوه، نه ویش به موافقه تی عهلی سه روهت که له نه تیجه ی حسابا پیم بدریته وه.

۲۰- حوزنی به م جوژه روونی کردوته وه:

۱- عه‌لی سه‌رودت به‌هۆی مه‌لا و سو ئاغای هه‌و دیانه‌وه کارکه‌ره‌کانی هان ده‌دان که هه‌ر رۆژه نا رۆژتیک سه‌رکێشی بکه‌ن و له ئیش بگه‌ڕێنه‌وه و ئه‌گه‌ر ئیشیش بکه‌ن سه‌عات ۹ و ۱۰ بینه سه‌ر ئیش و ئیوارده‌ش زوو ده‌ست له‌کار به‌رده‌ن و هه‌ر رۆژه‌ی بیانه‌ویه‌ک بگرن.

۲- هه‌موو کارکه‌ره‌کان - که نزیک سی سه‌د و په‌نجا که‌س بوون - سه‌دو په‌نجا گوێدرێژ و ئیستر و بارگیر به‌رد و زیخ و چه‌وی ده‌کێشاوه له مه‌یدانیی ته‌نگ گری درابوون؛ بێجگه له ره‌شایی و زۆری بزوتنه‌وه و ئیش نه‌ده‌دیتر.

۳- له هه‌موو قۆنتراته‌کانی دیکه به‌ردی بجووک و ده‌رده‌گیرا. ته‌نها ئیمه ده‌بایه هه‌موو به‌رده‌کانه‌ن گه‌وره بن. ناچار له ڕێگای میل و نیوێک دووره‌وه به‌رد ده‌کێشراوه و....

۴- له سه‌ر ڕێگای هه‌ر ده‌سته کارکه‌ریک هیندیکیاندا دانابوو، رۆژی چوار پینج جار کارکه‌ریان له ئیش ده‌کرد؛ له لاوه بۆ نه‌ولایان ده‌برد و له لاوه بۆ ئه‌م لایان دینان و...

۵- یه‌ک دوو میل ڕێگا به‌پانایی ۲۲ فووت ریزه‌به‌ردی ئینج و نیوی به‌پینج ئینج به‌رسی ته‌ی کرا و سی چالی زلی ده‌رووستی گوندی دیانان یان پرکرده‌وه گه‌لیک جیگایانیان پێ ساچمه رێژ کردم پاره و فلوسیکیان بۆ حساب نه‌کردم.

۶- له‌راست و چه‌پی ڕێگاوه جۆگه‌یان به‌درێژایی پێ بریم و ئه‌وه‌ش نه‌خرايه ژماره و حسابه‌وه. هه‌موو مه‌سرووفه‌که له کیسی من چوو.

۲۱- حوزنی لیژنه‌یه‌کی له‌م به‌ریزانه‌ی که‌ناویان له خواره‌وه هاتوه، پێک هینابوو:

- عه‌بدو له‌که‌یم - به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌ی دیانان.

- مه‌سته‌فا ئه‌فه‌ندی - مه‌ئموری ئیستیهلک.

- مه‌مه‌دی کوری قادری رواندزی - بازرگان.

- عه‌بدولکه‌ریم - کاتبی ئه‌حمه‌د به‌گ به‌گۆک.

- عه‌لی کوری ده‌رویش عه‌بدوللای.

له‌رۆژی یه‌کشه‌مه‌ ڕێکه‌وتی ۱۹/۶/۲۰۰۵ دا له رواندز سه‌رێکم له به‌ریزه‌ عه‌لی ده‌رویش عه‌بدوللا - ناسرا به‌ عه‌لی مه‌که‌به - دا. له نیو قسه‌کانیدا له‌وه دوا که ئه‌و موخته‌مدی حوزنی بوو و له‌کاتی جێبه‌جێکردنی پرۆژه‌ی کردنه‌وه‌ی ڕێگاکانی نیوان رواندز و ده‌روبه‌ری ئه‌و هه‌موو حیساباتیکی بۆ حوزنی کردوه. که باسی ئه‌و کێشه‌یه‌م لی پرسی، وای پێشان دا که له بییری نه‌ماوه؛ که‌چی زۆر بابته‌ی دی هه‌ر هی هه‌مان سه‌رده‌می له‌بیر ما‌بوو.

۲۲- وادیاره حوزنی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ نا‌هه‌موارانه‌ی خۆی له نووسراوتیکدا بۆ گیوی برای نووسیوه، بۆیه گیو له نیو ده‌ستتوسیتیکدا جو‌ری یارمه‌تیدانی خۆی و چۆنیه‌تی چاره‌سه‌رکردنی باس ده‌کات:

«کاکم، که ئه‌و وه‌زعه‌ی خۆی بۆ من نووسی به‌ته‌واوی ئاورم تیبه‌ربوو. رادیویه‌کم هه‌بوو به ۶۰ دینار و ما‌کینه‌یه‌کی چکۆله‌ی وینه‌گه‌ریتیم به ۱۲ دینار و فرۆشت و سه‌د دینارم پێکه‌وه ناو ۵۰ دینارشم له

برایمه سووری قه‌رز کرد و یه‌ک جی ۱۵۰ دینارم بۆ نارد و نه‌ویش گه‌لیکی نی‌و مالی خۆی فروشت و سوار بوو و هه‌موو نه‌وانه‌ی که کاریان بۆ کردبوو به‌سه‌ریاندا گه‌را و کۆی کردنه‌وه و پیتی گوتن: رهنه‌گه ئی‌وه هیندی‌کتان حیسانان له‌گه‌ل ئی‌مه مابێ و نووسیار به‌چه‌وتی نووسیییتی، من باوه‌ر به‌ئی‌وه ددکه‌م چه‌ندیان ماوه و کێن پێم بلێن تا بینه‌وسم و چه‌ند رۆژێکی دیکه پوولتان بۆ په‌یداده‌که‌م و ده‌تانه‌دم. هیندی‌ک پیاوانه و گه‌لی‌کیش بێ مرووده‌تانه بزووتنه‌وه و هه‌مووی نووسی نه‌گه‌رچی هه‌مووی درۆ و ناراست و دروست‌کراو سوون، به‌لان بۆ نه‌وه‌ی که نه‌لێن داماو هه‌قی هه‌زاره‌کانی می‌لله‌تی خۆی خوارد و بۆ نه‌وه‌ش که قسه‌ی دوژمنان وه‌سه‌رنه‌که‌وێ، هه‌مووی و ده‌ستۆی خۆی گرت که‌راوه‌ پواندز و لیژنه‌یه‌کی له‌ چوار که‌سان دروست کرد، که حاجی‌له‌ی عه‌زیز تی‌راوی، یوسف زی‌ای ناسووری و نه‌حمه‌د عه‌بدو‌لای کاولۆکی و عه‌زیز شا‌کر و شا‌کر موجرمی سلیمانی بوون ره‌وانه‌ی کردن و پێکه‌وه به‌دی‌هاته‌کاندا گه‌ران و یه‌که‌یه‌که پاره‌کانیان ته‌سلیمی وان کرد و تاکه‌تاکه به‌جودایی سه‌نه‌دی‌ان لێ وەرگیرا. ده‌ست‌نووسی - به‌سه‌رهاتی حوزنی موکریان‌ی به‌پیت‌نووسی گی‌وی موکریان‌ی).

۲۳- «چونکه نه‌خۆش بووم زۆر زوو خه‌وتم. سه‌ئات دوا‌زده زه‌والی له‌شه‌وه رابوردبوو، شو‌رت‌یه‌کی سێ خه‌تی ها‌ته ئوتیل له‌خه‌وی راپه‌راند، وتی: وهره له‌ مه‌رکه‌زی شو‌رت ته‌یان گه‌رده‌که. به‌و نه‌خۆشی‌یه هه‌ستام چوومه مه‌رکه‌زی شو‌رت. هاوینه و نی‌وه‌شه‌وه و دونیا چۆله. سێ سه‌عات له‌ مه‌رکه‌ز راپانگه‌رم که‌س نی‌یه، له‌ پاشان س‌دی‌ق ناو مه‌ئمووری مه‌رکه‌ز ها‌ت و که‌می‌ک دلخۆشی دامه‌وه و پۆلی‌سی‌کی له‌گه‌ل ناردمه‌وه بۆ ئوتیل ئه‌مه چی بوو؟ عه‌لی سه‌روه‌ت، قایم‌قامی مه‌رکه‌زی قه‌زا ئه‌مری دابوو ب‌م‌گرن و بم‌ترسێن. ئه‌مری به‌جێ گه‌یه‌ندرا، گۆیا مو‌دی‌ری شو‌رت‌ه جه‌میل به‌وه‌ی زانی‌بوو تو‌وره بی‌وو، به‌ریان‌دام.»

- حوزنی ده‌گه‌رته‌وه رواندز بۆ نه‌وه‌ی قاقه‌ز له‌ ئا‌غا‌کان وهر‌گیریت. دادوهر ئه‌نوه‌ر یه‌کتا به‌فیل د‌دی‌اته داد‌گه له‌وت‌دا به‌ری نا‌دا‌ت، تا که‌فیل‌یک په‌یدا‌نه‌کا‌ت و حوزنی له‌و باره‌یه‌وه نو‌وس‌یه‌تی: «... مه‌جبوریان کردم عه‌بد‌لو‌ه‌هاب ئا‌غای کوری حاجی مح‌مه‌د عه‌لی ئا‌غام کرده که‌فیلی سه‌د دینار و سه‌نه‌دم پێ‌دان، هه‌روه‌ختی منیان ویست حازر ب‌م. ئه‌م که‌فاله‌ته بۆ‌چی؟ نا‌زانم. حاکم ده‌زانی‌ت، عه‌داله‌ت و و‌ج‌دان ده‌زانی‌ت».

۲۴- «... کیشه و مو‌حا‌که‌مه‌ی غه‌ف‌ور ئا‌غا هه‌رده‌ما نا ده‌می‌ک دا‌یده‌چله‌کان‌دم و له‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی نو‌وس‌ین و تیک‌و‌شانی ده‌خ‌ستم و گ‌ی‌ژ و ه‌ی‌ژ ده‌بووم. به‌رام‌به‌ر به‌پرویا‌غنده‌کانیان ئاس‌وده نه‌ده‌بووم و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه خۆم له‌ به‌غ‌دا و عایله‌م له‌ رواندز و ده‌ست نه‌که‌وتنی خان‌وو له‌ به‌غ‌دا و له‌ ئوتیل مانه‌وه‌م، هین‌ده‌ی دیکه می‌ش‌کی شله‌ژان‌د‌بووم و مه‌س‌رووفی زیاده و بێ هو‌وده له‌ به‌غ‌دا و له‌رواندز، جیره (مو‌وجه - ک.م.) یه‌کی پێم ده‌درای‌ت هه‌لنه‌د‌ینا؛ نه‌وه‌ش پتر له‌ پیتی خه‌ست‌بووم. که‌وابوو ئه‌مه‌ش منی دل‌نیا و ئاس‌وده نه‌کرد. نا‌زار و دل ئیشه سه‌ری سو‌وک نه‌کردم که له‌م ک‌و‌واره‌دا بتوانم به‌چاکی خزمه‌ت ب‌که‌م و بشی‌م و‌کو جار‌ان ف‌ک‌رو بیر‌وه‌ری له‌ می‌ژوو و نه‌ده‌بیاتی کوردی ب‌که‌مه‌وه و له‌م ک‌و‌واره‌دا به‌دل‌خ‌س‌واز و په‌س‌ند بن‌و‌وسم و سه‌ره‌باری نه‌وه‌ش له‌ پ‌ر‌پ‌کا قاقه‌زی

عه بدولر دهمانی برام بۆ دههات و هاواری ددکرد که له لایهن شورتهوه تهنگه تاو کراوه و توههت و ئیفتیرای پیتدکهمن و پهکی کارو کاسپیان خستوه و نایه لن بجوولیتهوه».

۲۵- گیوی باوکم لهو باردیهوه نووسیویهتی:

«داخی گرانم برا ههژاردکهمن تهنها سهه فلسی هه بوو دهسته جتی هه موو چهشنه دانه ویتله یه کم بۆ پیکه ونا و له سهه کیسهی خۆم له رهواندزهوه ۲۹ دینارم چواند تا مال و مندالیم گه یانده بهغدا».

۲۶- «نیواری شهعه ۱۹۴۷/۹/۲۰ نوکهری نارد ئوتۆمبیلی هیتا. کاکم بهخاو و خیتزانهوه له گه له

هاتنه سهه قه تار کارتتی بۆ وهه رگرتم و چتۆمه که کانی له نیو واکۆنیکدا دامه ززانده و پیکه وه له ته نیشته قه تار هاتوچۆ و قسه مان ددکرد. لهو هاتوچۆیه دا گه لیک کهس له هاتوچۆ که ران شه و باشیان له کاکم ددکرد. چونکو خیتزانی له گه له بوو زۆرم هه زده کرد که کاکم بگه ریتهوه مالی چیدیکه سهه ری خۆی به منه وه نه یه شیتتی و چه ند جار ان تکام لی کرد و گوتم: کاکه گیان! ئیوه بگه ریتهوه مالی با منیش بچم جیگای خۆم بگرم. ده یه ره موو: برام چ کارم نییه، بچمه وه مالیش هه ره داد نه یشم، با نه ختیک پیکه وه بگه ریتین. تا دوو سه عاتان هه ره دوو کمان زۆر به خوشی به رازونیاز و ته گبیر و به نیشان دانی سکا لا و ده ردی دل را مان بوارد. له پرا که لوکو مۆتیت فیتهی لیدا و خه لکی وه په له پهل که و تن بچه نیو واکۆنه کانه وه، دیسان کو تیراییم دایهت، کوتم: کاکه گیان! ئیوه بگه ریتهوه با منیش جیگایه کهم نه گیریته وه. فره مووددی هه ره دوایی داموا له گه له برا قور به سهه ره و خا که سار و چاره رهش و نا هو میده که ی ته نها ئه وه نه ده بوو: به خولا ی گیو زۆر هه ز ددکه یته که لیت دوورمه وه؛ قهیدی نا کات. برا کهم زۆر نا کات له دایه ی بیت و قۆنده ره کانی ماچ ددکه م به خوام نه سپاردی. دهستی راستیم ماچ کرد و ئه ویش نیوچاوان و ملی ماچ کردم و لیتی جو ی بوومه وه».

۲۷- گیو نووسیویهتی: «... که گه یه شتمه وه بهغدا، هه وار خالی نه یته، چی دی کهم لی نه دیت. دوا ی گه لیک له خۆدان و قور به سهه رکردن و هاواری براله ره به دووی چلۆنی نه خوشی و هۆی ئه و ره و شه گه وه ره که و تم. گو تیان که شه وی شه مۆیه تۆی به ری کرد و گه رایه وه ته واو ساخ و به که یف بوو، له سهه شیوه ی جارانی نان و چاو ئاو و ماستاوی خوا رده وه و را دیو ی لیدا و خه ریکی یادگار دکانی خۆی بوو. له ده می خو شیدا نوست و له پاش چه ند سه عاتیکی سگی ده ست به ژان ده کات و ده ریشته وه و سگیشی زۆر ده چیت و هه ره ئه و ده مه ش زمانی ده به ستریت. سه هینی به یانی دکتۆرکی هیندی که نیوی دوسده بوو و هی ئینگلیزه کان بوو، ده یه یته سهه ری، کتی و چۆن ئه و دکتۆره ی هیتا سهه ری؟ که ریم کۆری میر عه بدوللانی سا بلاخی که نوکهری بوو.

داخوا ئه و دکتۆره هیندییه چی له برا هه ژار و بی کهس و چاره ره شه کهم کردوه؟ چ دهرمانیکی داوه تی؟ چ دهرزییه کی لیدا وه چی به سه ره هیتا وه؟

ده لێن چی لی نه کرد، ته نها ره چته یه کی بۆ نووسیوه، ئه ویشمان له دهرمانگه ی ئیسلامیه کپوه هینده ی هه ول و ته قه لام دا دهرمانگه ی ناوبراو ره چته که ی نه دامه وه.

سێ جار انیش چوومه مالی دکتۆر دوسوده. جاری به رای و دووه خۆی نیشان نه دام، له جاری

سبیه‌مدا له‌په‌نجرده‌وه‌ ځوی نیشان‌د‌ام و ددرگای نه‌و‌یرا بکاته‌وه، لټم پرسې: برام چ نه‌څو‌شیتکی بو؟
گوټی: زه‌حیری کون (دزانتري) بو؛ من ناگام له‌میتړه‌ به‌س‌ر نه‌څو‌شی براتدا هه‌یه، جار جار لټی
د‌زیباوه و من دهرمانم د‌کرد و چاک د‌ه‌و‌وه‌وه، به‌لان نه‌و‌جار داخه‌کم رزگار نه‌بو.

داماو له روژي شمه ۱۹۴۷/۹/۲۰ دا له بغدا کرا به قورباني نازادي وړوانه ي ولاتي خاموشان کرا. بهوي وديري مه عاريفه و ژورم عول دا که تهرمي برا بي کس و خوشي نه دي تو و گوړ ناوړه کم به ينمه و د کوردستان. حکومت نه يه يشت و گوتيان تا سه د روژي ديکه نابي دهستي لي بدرت» .

۲۸- وینهی ئه و نامه یه ی، که محمد جواد المفتی بو گیوی ناردووه:

[illegible]

غونچه‌ی بهارستان

تاریخی کوردان

جیی لی دەرکه‌وتنی و ژبانی و ته‌واوی ته‌مه‌ددونی گهلانی کوردان

ته‌ئلیفی

سه‌ید حوسین حوزنی هه‌سه‌نی

هه‌موو دراوی چاپ بو موئه‌لیف راده‌گیری

جي ٻه درکون تي وڙيائي، وٽواري تمدني، کلاڻي ڪردان'

تاليف

الحسين بن علي بن الحسين

مطبعة الامير الجديد في حلب سنة ١٩٢٥

بسم الله الرحمن الرحيم

قال عليه السلام: (اخوانكم خولكم جعلهم الله تحت أيديكم، فمن كان أخوه تحت يده فليطعمه مما يأكل ويلبسه مما يلبس ولا تكلفهم ما يغلبهم، فإن كلفتموهم فأعينوهم.)
صدق رسول الله

یه کییک له شهرتی باوهری یاریده دانی برای ثانی و برای وهته نی و برای میلله تی و برای دایکی و باوکییه. دهره رمویتی: براتان له خه یالتان، له بیرتان دهرمه خه ن. میهره بانی بکه ن به وانه ی له ژیتردهستی ئیوه دان و یاریده یان بدن؛ ههروه کوره حم ده که ن به خوتان و مندالی خوتان، بۆ جلو ناسووده دلی و سه ره بستی، وه ناشکرا بی؛ چونکه دهوله مهنده ره چهنده توانا و دهست درتیز و به مال و زۆردار بی، نه گهر توانای نازادی نه بوو، له رهنج و نه زیهت و سه ریشه دا ده بی. جا نه گهر وابی جلی ناسووده دلی و سه ره بستی و نه فکاری نازادی وتن، بی ره نجییه، توانا و به زۆری بازوویکی راستیمان ده وی، به دزی و ناشکرا بۆ برای خوی به مال یا به بیر و یا به کار وه یا خود بۆ پیشکه وتنی تی بکوشیت، به ههر جوریک بی غه مخواری و کومه گی بکا بۆ برای خوی.

«حب الوطن من ایمان»، «لولا محبة الأوطان لخربت». لازمه له سه ره هه موو میلله تی کورد و واجییه و شهرتی ئیمانیانه مه حبه تی کوردستانیان هه بی و خوشیان بو و بزانیته (خاک و خۆل و ره گی میللهت و شار و دتهات و سنووری وهته نی، ته ثریخ، سیاسه تی، عیلمی، زانین و جه هاله تی و پیشکه وتنی، ئاوه دانی، کرین و فروتنی جووت به نده و چاندنی نازادی و سه ره بستی). تا بزانیته و به ته واوی لی دیار ده بی، نه وده مه دد زاند ریت خوشی ده وی؛ نه ویش خوشیستنیکی به راستی و له سه ره باوهری پیشو باوهریان زۆر ده کا. چونکه ره شتی ئینسانانه؛ هه ره شتیکی خوشه ویست بی له هه موو توز و خۆل و ره خنه و پیسی به خیتو ده کرت و به چاکی هه لده گیریت و هه میسه بۆ بلندی و پیشکه وتنی ده کوشریت.

شهرتی باوهری: هه موو رۆژتیک جه ند جارن دووباره باوهری تازه بکاته وه؛ تاکو ئیمانی و دینی نه که ویتته ته هلوکه وه و ئیمان و ئینی روو له شکسته بی نه کا، چۆن هه موو شتی له بیرچوو، له به رچاو ده که ویت. نه و له به رچاوکه وتنه ده بیته ره خنه یه ک، هیتواش هیتواش لی دیوور ده خاته وه و ئاهسته ئاهسته و که م که م دلی لی سارد بی، زۆر ناحه ز و

به دڤهري ده بڼدرت. نهو ددورهيه ده بڼته بهر فرڼدان و بشكه و ڼته بهر پڼيان و بڼي دلگير نابڼ. جا له بهر نهوه خوښوښتنې و دهن شهرتي ڼيمانه.

سده بڼي كڼيب دانان

ته ماشا ده كړت و ته نړيخ بڼ نهوه گه واهه و شاهيده، ميلله تي كوردې نه جيب و رښيد و سه خي و زه كي، نازا تر بڼي نه قوامي «ناري» يه و له ڼيبتيداي كارباندا و دته نې راستيان باوكي نه قوامي ناري زه وي و نه رازيان لانكي ته مه ددون و پڼشكه و تن و بلنديه بڼ قه باڼيلي ديكه. كورد نه و دل كه سيكن قانون و نايڼ و قاعيده به كيان هڼا بڼوه گوري. له نڼيو ته و اوې به شهر دا چاكتريڼي ته و اوې نه ديان و نايڼيان بڼ عه دل و به داد تريڼي هه موو قانونيكي ڼينسان قه بوولي كړدبو و نزيكتريڼي عه قل و ڼينساف و ته بيعه ت بوو كه خيل و گه ل و قه بايلي ديكه به كاربان بر دبوو.

كورد نه و دل كه سيكن ته و اوې به شهر به ته و هه خوش له كوڼستانان و سه حراياندا ده ژيان و به تالان و كوشتاري يهك و له حال به دويياندا رايان ده بورد، نه وان به جووت و چاندن و دانښتن له ديها تدا به سهريان ده برد و روو له بلندي و پڼشكه و تن عاده تيان گرتبوه، قه باڼيلي ديكه ليان و ده رده گرتن. له زه مانې پڼشو به چل قه رڼ پياوي زور گه و رديان لي په يدا بوو و به داد و عه دل [و] رښيد و جيهان گيري ڼيشتيهاري كړدوه. ڼينساني نازا و به زور بازو و يان تيډا په يدا بووه. هوكم داران و كوومه ناباد و جه مشيد و كه ياني و ساسانيان له پڼش ڼيسلام پڼگه ياندوه. كورد ميلله تيكه، نه زمينه ي قه ديمه نيسبه تي موته هه ويران و په هله و انان و جه سووران لي ددهن. كورد پياوي و هكو رڼسته مي داستان و دارا و به همن و جاماسب و زه رده شتيان پڼگه ياند تا قيامه ت له تايفي دهر مه دحيان دكا. كورد نه و هيه له خيلافه تي هه زه تي عومه ردا، پادشايان داديان له ده ست دكردن، كوردستان پياوي و هكو توكله و فز لوون و ده يسم و سه لاهه ديني نه يووي و نادر و كه ريم خاني زهند له سه لاتيڼان هڼا وجود.

كوردستان نه و نه ده پياواني پڼگه ياند نه گهر بيټو ته نړيخي زهوتي بگا، سه د جيلد كڼيب، به لكه هزار جيلدي لي ته نليف دكړت. (مه عه زاليك به ده سايسي دوښمن له په رده يه كي ته و هوم و خه يالييدا خستويانه ته نه زه روه و له ته واريخي نه غياردا [به] غه يري كورديان دهنو سن. مولا هه ده كړت، مونه وهران و جه وان و جحيل و عوله ما و مه شاخ و بهگ و نومه را و شازاده [و] خانزاداني كوردستان نه گهر بيټو سوئالتيكي

تەئریخی یاخود ئاین وە یاخود ئیجتىمائى، سیاسى، ئىقتىسادى قەومىيەك لە ئەقوامى بەشەر یان لى پېرسى، بەتەواوى زانین جەواب دەدەندەو و بەلکە لەو عیلমেدا بەزبانى غەیریش تەئلیفی هەیە؛ لاکین ئەگەر کەمێک لە ئەحوالى تەئریخی میلله تی خۆی و زوبانى دایكى و باوكى، وەتەنىكى تیتیدا پروردە [و] گەورە بووە لى پېرسیت، یا دەبیرت نازانم، و یاخود بە خاموشى و بیدەنگى جەواب دەداتەو. حەزرەتى عومەر (رض) فرموویە: «لولا محبة الاوطان لخربت» لازمە لەسەر هەموو کەسیک و لە پیش هەموو کەسیکدا، حەوايجى مآل و مندالی بەجى بیتیت و لە زەرورەتیان دەرخوا، لە پاشان سەدەقه بەهەمسایە بدات. ئەو کارى عاقل نییه خانووى خۆى رووخابى، مالی خەلقى چاکاتەو و مندال و ژنى خۆى برسى و پروت بى و دراوى بۆ مندال و ژنى بیگانه خەرج کا، وەتەنى و میلله تی موحتاج بى بە معاریف و تەئلیفات، بچى خزمەتى عیلم و معاریف و زبان و دینی ئەغیار بکا. حەزرەتى فەخرى عالم (ص) فرموویانە: «حب الوطن من الإيمان» هەركەس مەحەبەتى وەتەنى نه بى ئیمانى نییه، هەركەس مەحەبەتى وەتەنى بو، سەعى بۆ ئاوێدانى و موعاوینەت و زانین کرد، ئەو بۆ وەتەن دەفعى زەرەر و جەلبى مەنفەعەتى کرد و بۆ كۆشا، ئیمانى بەسەد چەندان و باوەرى بەئەوێندە زیاد دەبى.

مولاحزه دهكریت له نهو له دهر كهوتنی ئیسلامه وه تا نه مړو، عوله ما و مونه وهرانی كوردستان به بوغز و نیفاق و شیعاق و ویرانی كوردستان دهكوژن. وده نیان له زویان و عادات و ته بايع و ژيان و ناوه دانی و میللیهت و قه ومییه تیان مه حرووم كردن و خستبانه ژیر لینگى نه عداوه و له نه حواله و ته ئریخی خوځان و نه جدادیان بی خه بهر كردن، ته ئلیفات و نووسین و خدمه تانیان به زویان و عاداتی غه یری خوځان دهست پخ كرد. بوون و، ژيان و هستی و نازادیان كړدووه فیدایی هیندیک نه شیای ناچیزه و مه وهوم و خه یالی. وده تن و میلله تیان له دهست دهر خست. ته ئریخی كوردستان ههر پارچه یه کی كهوته دهست نه غباریكه وه. نهو ته ئریخانه نه مړكه بومان بوته چیروك و حيكایات و نه فسانه له زبانی چاك و به ددا. نه گهر له م عسره دا بیتو مونه وهر دیکى كوردستان له خهوى غه فلهت هه لستا و له مهستی شه را بی ته وهوم هوشیار بووه وه و عه قلی كهوته وه سه ری، دهست دها ته ئریخی میلله تی خو ی موتاله عه بكا. (بیلئى جار ده بی له نیو كتیبانی موخته لیه فی په راكه نددا سه حیفه به سه حیفه بگه ریت، ههر حه رفیكى له كتیب كدا و ههر كتیبی له جیگاهه كدا دهست بخت، به موده دیکى زور، رشته یكى دهست كهو ی یا نه، نهویش له

تاقه تی هه موو که سیکدا نییه له ههر ته ئیریختیک نوسخه یه که په یدا کا؛ یاخود مومکینه نه و ته ئیرخه له هه موو وهختیکدا دهست نه که وئ، په یدا نه بی و یاخود هه موو که سیک زوبانی غهیره نه زانیت و یاخود مه قسوودی پئ ناییتته جئ، به مه جبووری دهست له و خه یال له بهر ددها و نه و فیکر و هه وه سه ی له سر در ده که ویت.

فه قیری خادیم که نه و وه زعییه ته م لی ئاشکرا بوو، کولانی موحیه ته و ته ن جوشی دام. زه مانیکه زور کوششم کرد بو جه معکردنی موته فه ربقان، کومه بی نه قدی عومر و مال م بو خرکردنی بلا و کرد. ته شه بوسی کتیبانی بیژمارده م بو کرد، زورترین شارانی مه مله که تی کوردستانی بو گه رام، تا به راستی ئاگاداریم له ته ئیریخی ئه حوالیان په یدا کرد و بو ریکخستنی قسه بیان ده مکوشی و نه مه ی به نه همیه ت بوو ده منووسی. له پاش مه راره تیکه زور و زهره ریکه بی ژمار، به هه موو هه وه سیکه توند هه رچییه کی راست و بی درو و غه ش بووه خریم ده کرد و ریم خسته قه له مه وه. به راستی مه جبووری وه دهسته تیانی هیندیک ئه خبار [و] ئاساری قه دیه بووم و زور نه زیهت و زهره م له سر کیشا، تا ته وای لزووم دهستکه وت. هه ر کتیبیکه دائیر به مه قسه د بی مواته له عم ده کرد بو خاتری نووسینی ته ئیریختیک به راستی و دروست. وه هه ر عه کسیکه مه خسوس به کوردستان بی وهرم ده گرت. به ته وای که مه ری خادیم بو به ست، بو هه موو خدمه تیکه حازر بووم، به هبج وهجه خه یال م له سر لا نه چوو و هه ر ئه حوالیکه مه نعی ده کردم دل زیاتر سابیت قه ده مه ده کرد، نه موته نه خیریک سه به بی ته ئخیری پئ کرا و نه مانیه تیک مومانه عه تی پئ درا، به لکه چاکتر حه مییه ت و جه ساره تم پئ زیاد بوو، بو هه موو زه حمه تیکه حازر و رازی بووم، تا که به ته و فیکاتی ره بی موته عال یه زدانی پاک و به مه ده دکاری حه زره تی فه خرو ل نه نییای نیکو سروشت و ستوده خیسال و گوزیده ئیدراک و به هیمه تی شیرانی عالی ته باران و سه رکرده ی ئیمانداران، ته ئیریختیک هات «غونچه ی به هارستان» له میترگه زاری باغ مه نشه ی و گولبونی «ته ئیریخی کوردان» ه تازه غونچه ییکه، نه وشکوفه له به هاری خوړه میدا دهست به پیشکووتن ده کا. له سر هه ر لک و گه لاییکه له داغ و حه سره تی بولبولان، به له بان باله بان لی ددها و له ئیشتیاقی به هه زار ته رانه، له خوشخوانی دایه عه نده لییان، له نزیک سپیه ته فه جری و یسالدا بو گه یشتنی کردنه وه ی لیوی به پیکه نین، به ناله و زار نه غمه ی نه وای تووتییان بی، ئاوینه ی جه مالی لال به ته به سومی نه و غونچه یه شه که ر شه کنی ده که ن و دم له سوخنووری ددهن. نه م غونچه یه نه وره سه نازکه پر عه تره بو، رهنگی له نه زهر ره قیباندا ئاته شیه گه لای تازه در ده خا،

پشکووتنی به خوشکی گه وهه ری یه کانه یه تا ئەو گه وهه ری نه که ویتته بازاری یه کتاییه وه، ئەم غونچه عه تر به خش نابێ و تا ئەو گه وهه ره جیلوه گهر نه بێ ئەم نۆیه ره تازه کچه پشتیوان پهیدا ناکا، هه رچه ند مه حبووب و نازه نینه و شیرینه؛ لاکین بۆ به خیتوکردنی به خیتوکردن لازمه، تا بۆنی خوش و مه هاره تی ئاشکرا بێ، دووشیزه و موعه ته ریککی وایه له کراسی شکۆفه بێدا خۆی شار دۆته وه، که پشکووت زۆر که سان سه رمه ست و زۆران ده خاته سه ر که یفیککی وه هاوه، تا رۆژی ئەز دل له مه شامیدا ته عه توپ رایحه فزا بێ و په نامان به خودایه.

ته ئریخ زانین

عیلمی ته ئریخ، فه نئیککی زۆر شه ریفه و وه قایعی زه مانێ رابردووی نه وعی به شه ر و ئەحوالی ئومه می سابیه به سووره تیککی. سه حیح و ته دقیقیککی ته واومان بۆ به یان ده کا.

ته ئریخ گه رانی ئەنواعی به شه ری موخته لیفه، مه ده نیه ته و ته ره قی که رانیان به ته دریح ده یگه پرتیه وه. به راستی ته ئریخ له مه یدانێ مه ده نیه ته ئیسه باتی و جود و ئاساری مه یلله ته له وه حشه ت و ته مه ددونی حاڵی به دوویه ت و ئەحوالی گوزه شته و گه یشتن به نه جات، وه قایع و ئینقلابات و ئیستیرداد و به سه ردانی عه داله ت و زولم. خولاسه ته واوی شئوونی ژیان و مردن ده کا. ته ئریخ ده لیلی سه یری پادشایان و ئومه را و ده و له تیان و سیاسه تیان و شه رپوشوور و هیجهره ت و ئیسته یلای ته شکلات و ئیداره یان ده کا، وه ئیرشادمان ده کاته سرشتیککی بۆ دین و دونیامان لازم بێ. ته ئریخ فیری ئەخلاق و عادات و ئەده بیات و علوم و موکته شه فات [و] موخته ره عاتمان ده کا، هه ر قه ومیککی ئاسار و عه لاماتیککی له پاش به جێ نه مابێ، ئەو قه ومه له نه زه ری عموومدا به جاهیل و موته وه حیش و نه زانیکی وای داده نێن که له به حسیاندا ئیسته فاده یه ک نابه خشیید.

چلۆنی ته ئریخ: ته ئریخ نه هه ر مه قسه د له حیکایه تکردن و سه رگوزه شته و چیرۆک خوێندن بێ، لاکین ده فعی مه راقمان له حقه قی وه قایعی رابردو و کردبێ. ته ئریخ ته ئمینێ ئیسته فاده مان به مه ده کات، ئەجداد و باب و باپیرانمان، یاخود ئوستادمان و تایفه و مه یلله تمان له زۆر زه مانانی پێشوودا ژیاون و عومریان به سه ر بردووه، له گه ل ئەقوامی قه دیم یا به به رابه ری و یا له گه ل دوشمنان له مه مله که تان شه ر و کوشتار بوونیان له گه ل دوشمنانی ئیسته ماندا به ناسینمان ده دا.

له پێشدا حکومه تان چۆن بلنڊبوون و پێشکه وتن و پاشکه وتنیان چۆن بووه و به چ

جۆرئیک کهوتن. دهبی بزاین ئه و ئه قوامانه به چ هونه ریک گه وره بوون و له سایه ی چ بیسی و فه سادی که وه مه حوو بوون. ئیمه ئه وانه هه موو فیر ده بین. ئه و میلله ته ی هاتوچۆ به ری ته جره به ی چاک و خراپه یه کی زۆریان، ئیمه له سایه ی ته ئریخه وه ده زانین.

ته ئریخ حسسیات و نه جیبی ئینسان بلند ده کا. هیمه ت و ره شاده ت و ئازایی و سه خاوه تی پیاوان و کۆمه گی و پشتیوانی مه حه به ت و یه ک دلی ده کا ئه و که سه ی ته ئریخ بزانی ت وه کوله زه مان ی پێشوودا تا ئیستا ژیا بی و به چاوی خۆی هه مووی ده بین. ئه حوالی وه قایعانی پێشووی ئینسانان زۆر قه دیم ده زانی، ده یان ناسیت. فایده له وه زیاتر بۆ ئینسان چ بێ چاره؟

چاکه ی ته ئریخ: له پاش فیربوونی ته ئریخی ئینسانان له زه مان ی رابردوودا ژیا نی بلند کهوتیان و له بهر چ بوونی زاندر و ئه وانه ی ئیداره ی مه مله که تان و ئه قوامیان له ده ست دا بێ، له هه موو که س زیاتر ئیستفاده ده کا. له ته ئریخ زۆر وقووعاتی کی ته ئریخی و سیاسه تیکی به ده ده شه ت، له شیر و چه ک و سیلاح زیاتر برنده و کار په زیتره، له وه به کار نیشان دانیی واقیعاتی کی زۆر گه وره ده به خشی ت، له هه موو وه قتی ک و زه مان ی که دا ئه و ی که قه لهم ده یه یت ته وجود و ده یخاته قالی ئیجرائاته وه و ته ئسیر ده به خشی ت، ه یچ گولله و تو بی ک ئیجرا ی ئه وه نا کا. له چه ند عه سراندا زۆر حقووقی سیاس ی زایع بوو بی تیش، ته ئریخ خستوو یه تیه مه ی دانه وه. ئه وه له ته ئریخ ئیستفاده ده کړی ت به تنه ا مه ده نی یه ت و شؤو نی میلله تی ک زانین نی یه، ده بی له وه قایعی ته نه ای ئه و قانونه ی که ئه وانی پێ ئیداره کرا وه بزاند ریت و ئه سباب ی ته عیین کړدی وه قایعی موخ ته لیفه و با عیسی ده رکه و تی فه سادی رابردو و ئیستا و حا دی ساتی پێشوومان له گه ل ئه م وه خته به را به ری و قیاس ی ده کا. له کا غه زانی پێشووی ته ئریخیدا ئیستفاده ده کړی ت، هه روه کو بیژرا غایه ی ته ئریخ، ئینسان له سه ر یتگی ی ته ره قی و ته واوی بۆ مه نزل ی ئازادی و سه ره س تی ده با ته پێشه وه.

دابه شکردنی ته ئریخ

له ئه ساسدا ته ئریخ دوو قسه مه: عوموموی؛ خسووسی. ته ئریخی عوموموی به حس له سیلسیله وه قایعی ته واوی ئه و ئه قوامانه ده کات که زۆر یا که م له مه ی دانی مه ده نی یه تدا ئه سه ر ی کی به جی هیشت بی. ته ئریخی ئه سلش ئه وه هه رچی کو خسووسی یه، به حس له موخ ته و دیاتی ده ولت و مه ده نی یه تی سیاس ی و ئه حوالی قه ومی ک ده کا که ئه ویش

قسمیکه له تهئریخی عموومی. غهیری ئەوانەی مەزکووریش «تهئریخی مەدەنییهت» تهئریخیکه بهحسی مەدەنییهت و ئیجتیماعیهت و ئەحوالی موخته‌لیفه ده‌کا.

ئەگەر بهحسی سیاسی داخیلی و خاریجیی حکوومه‌تیک بکا «تهئریخی سیاسی» پێدەلێن. هەر به‌و نه‌وعه تهئریخی: فنوون، سه‌نایع، ته‌بیعیات [و] فه‌لسه‌فه، زیکر ده‌کرتن.

«کانیی تهئریخ» مەنابیعی تهئریخ سین: ئاساری مەنقوله، ئاساری قه‌دیمه و ئاساری مەزبوت ته‌یه.

موئه‌ریخان تهئریخیان به‌ سێ ئەدوار داناوه.

ئەزمه‌نه‌یی تهئریخییه: قروونی نوولا، قروونی وستا، قروونی ئوخرا. له‌ ئەزمه‌نه‌ی مەجه‌وه‌له‌وه‌ یه‌عنی له‌ خه‌لقه‌تی ئاده‌مه‌وه‌ تا ئیمپراتورییه‌تی شه‌رق و غه‌ربی رۆما (سالی ۳۹۵ پ. م) ته‌عبیر ده‌کریت. قروونی وستا له‌ سالی ۳۹۵ه‌وه‌ تا ئینقرازی ئیمپراتورییه‌تی رۆما، یه‌عنی له‌ سالی ۱۴۵۳ ب. م که‌ ئەسته‌نبوول که‌وته‌ ده‌ست ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه‌.

قروونی ئوخرا له‌ فه‌تحی ئەسته‌نبوول‌ه‌وه‌ تا ئەم عه‌سه‌ری ئیমে‌ تێداين. ئەویش به‌دوو قسم ته‌قسیم ده‌کریت:

له‌ سالی ۱۴۵۳ پ. م [تا] زه‌ه‌وری ئینقیلابی گه‌ره‌ی فره‌نسه له‌ ۱۷۸۹. ئەوانه‌ هه‌موو به‌قوررونی وستا مه‌حسووبن؛ له‌وه‌ به‌ملاوه‌ به‌قوررونی ئوخرا حیساب ده‌کریت.

ئیه‌تمادی ئەم تهئریخه‌: ئەم تهئریخه‌ پشتیوانی به‌دوو گه‌رانه‌ گه‌رانی پێشوو و گه‌رانی پاشوو. گه‌رانی یه‌که‌م له‌ ده‌رکه‌وتنی مه‌نشئه‌ی کوردان تا په‌یدا‌بوونی ئیسلام (سالی ۶۲۲ پ. م). ده‌وری دووه‌م له‌ ده‌رکه‌وتنی ئیسلام‌ه‌وه‌ تا ئیستا.

مه‌نشئه‌ی کوردان

عوله‌مای تهئریخ له‌ حه‌قی مه‌نشئه‌ی کورداندا نه‌زه‌ریاتی موخته‌لیفه‌یان هه‌یه‌. له‌وه‌ نه‌زه‌ریاته‌ که‌ ئیمه‌ لهم تهئریخه‌دا نه‌قلی بکه‌ین و ئەوه‌ی لایق بێ بۆ گوتن له‌ عه‌سه‌ری ئیمه‌دا، نه‌قل له‌ به‌عزێ ناسار و ئینکشاف و به‌عزێ کیتابی ئەوروپاییه‌، وه‌ نه‌زه‌ریاتی هیندیك موئه‌ریخانی ئەجنه‌بی و ناشووری و کلدانی و ئیقته‌باسی به‌موئه‌ریخانی یۆنانییه‌. له‌و خسووسه‌وه‌ ئەوه‌ی ئەهه‌مییه‌تی هه‌بێ ته‌شه‌بوساتی به‌عزێ مونه‌وه‌رانی کوردانی

ساحیب رۆح و به‌حه‌مییه‌ت وه ته‌ئسیساتی هیندیک ته‌ئریخانی کوردانه و ئه‌ده‌بیات و به‌عزّی سه‌رگوزه‌شته و چیرۆک و حیکایاتی ته‌ئریخی کوردستانه به‌زوبانی میلله‌ت. ئه‌ویش زیاتر کۆمه‌گی و پشتیوانی ده‌کا بۆ بوونی کوردستان له‌ مازییه‌کی زۆر دووردا و له‌ قسمی ژبانی میلله‌تدا به‌ناشکاری وه‌دیکراوه، به‌یانی ده‌که‌ن. ئه‌وانیش له‌ دائیره‌یه‌کی مه‌حدوو دا هه‌موویان به‌ته‌واوی ئینتیزام و ئینحیسار کراوه، هه‌موو حه‌ره‌کات و ئه‌خلاق و عادات و ته‌بایع و موچاره‌بات و هه‌جره‌ت و حکوومات و ئیداره‌جاتیان له‌ سیلسیله‌یه‌کی مه‌ریووت و سه‌حیحدا ده‌ست به‌ده‌ست هاتوو و دهم به‌ده‌م و زبان به‌زبان بیژراوه. ئینشائه‌لّا له‌ کتیبی گه‌وه‌ری یه‌کانه به‌دوور و درێژی زنجیره‌ی گه‌وره و پادشایانان یه‌ک یه‌ک دینه‌گوته‌ن. ئه‌وانه‌ش له‌سه‌ر دوو ته‌قسیم دابه‌شراوه: به‌شێکی ئه‌وانه عائیده به‌ده‌وری پێش ئیسلامیه‌وه؛ یه‌عنی له‌ ئیبتیدای ده‌رکه‌وتنی مه‌نشئه‌ی کوردان تا زه‌هووری ئیسلام. ده‌وری دووه‌میان عائیده به‌ئه‌سه‌رائیکی قبوولی ئیسلامه‌تیان کردوو.

هه‌رچیکو قسمی ئه‌وه‌له - هه‌روه‌کو له‌سه‌ره‌وه بیژراوه - ئیبتیدایه‌ک یه‌ک و هه‌ریه‌کی له‌ جیگای خۆیدا ئینشائه‌لّا به‌ته‌واوی به‌حس ده‌کریت و هه‌ر نه‌قلتیکی به‌سه‌نه‌دیککی چاک، بۆ خاتری دلی خۆنده‌وار نه‌که‌وتیه‌ ته‌شویشه‌وه، به‌یانی ده‌که‌م.

ئه‌ما قسمی دووه‌م له‌ حه‌قیقی ئه‌مردا، ته‌واوی قه‌ومانی له‌ شه‌رق هه‌مانه، به‌قبوولکردنیان و ئیرتیباتیان له‌ گه‌ل عه‌ره‌ب و ئیسلام قبوولکردنیان یا نه‌کردنیان بوون به‌ته‌سه‌دوق و [فدامی] نه‌زه‌ریات مین عیندی موئه‌ریخانی عه‌ره‌ب.

جومله و ته‌واوی میلله‌تی ئیسلام، مه‌نشئه‌یان له‌ داخیلی ئیسلامدا له‌ ئێو عائیله‌ی عه‌ره‌بدا گه‌رانیان مه‌جبووکردن، ئه‌ویش ته‌زیقیکی وابوو که هه‌چ ئیسلامیک نه‌ماوه له‌ شه‌رقدا له‌ به‌ر عیلاقه‌دارییان به‌ئیسلام عه‌ره‌بان به‌مه‌نشئه‌ نه‌زانن، یا له‌ ته‌فریق وه‌ یاخود ته‌زیق وه‌ یاخود جه‌هاله‌تی عوله‌مای مه‌یدانیدا «بوون و بوونی ئه‌سلّیان»؛ به‌غه‌یره‌ز ئێرانیان نه‌که‌وته‌ ژێر ته‌ئسیراتی عه‌ره‌به‌وه و به‌ئیسیمی شیعییه‌ت و به‌عزّی، به‌عزّیکیان گه‌ریبانان له‌ په‌نجه‌ی ده‌سایسی عه‌ره‌بان په‌ها کرد. کوردیش هه‌روه‌کو ئه‌قوامی دیکه‌ی شه‌رق به‌ئێجباری ئه‌وه‌یان قبوول کرد بوو. جا له‌ به‌ره‌وه‌یه‌ گه‌وره و که‌یخودایان و مه‌شایخی توروو و مه‌لایان، له‌ نه‌سلی عه‌ره‌ب بوونیان ئیددیعا ده‌که‌ن. عه‌له‌ئخسوس هه‌روه‌کو له‌ به‌ندانی هاتوا به‌ته‌فسیّل دیته به‌حسه‌وه، مه‌نشئه‌ی عه‌ره‌ب ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر و یج‌دانی کوردان قووه‌تی نه‌بووه که بپیتته‌ ئه‌ساس بۆیان و ئه‌دواری رابردوویان مه‌علوم

دهکا و ئیرشادی ئەمەمان دەکا که کورد له پیش عەرەبەبەند بەچەند هەزار سالان له ئەمەدوونیکێ تەواودا بوون. ئەو تەعەرۆزە ی عەرەبیەتیش که خستییته مەیدانەوه، مۆئەریخانی ئیسلامی وەکو «مەسعوودی» ساحیبی «مروج الذهب» و «ابو اسحق الفارسی» ساحیبی «برهان قاطع» و هیندیک مەلا و شێخانی کوردستان بۆ مەنفەعەتی زاتیەیان، نەوریجی ئەو فیکرەیان داوه و نسیبەتیان له عەرەبەیان بۆ تەسەلۆتی دینیە، تا لەنیو ئیسلاماندا ئیعتیمادیان پێ بکەن و زیاتر مەنفەعەتیان پێبێ. یەکیەک حەزەرەتی عومەر و یەکیەک حەزەرەتی ئەبوبەکر و یەکیەک عوسمانی زینورەین و یەکیەک عەباسی و یەکیەک ئەمەوی و هەریەک له عەسری خۆیاندا بۆ تەقەرۆب و مەکسەب دوور بەدوور خۆیان نزیک کردووه و میلەتیان بەرداوه لەنیو کوردستاندا بەئیسەمی دینی و ئیستیلای پرووحانی تەرکی ئەسلیان کردووه. پێغەمبەر فەرموویەتی: «من أنکر أصله لا أصل له». هیندیک مەسائیلی ئێران بۆ ئەو ئیدیدیعایەمان بەشایدیکی عادیل حیساب دەکەیت. ميسالی حکومەتی ئێران لەبەر بەعزێ حەرەکەتی سیاسی حەزەرەتی عومەر که ئیستیلای بەسەردا کرد و ئینقرازی حکومەتی کردن و کچی پادشایان وەکو ئەدنا عەبدیک له بازاری مەدینە فرۆت و مەحەبەتیان لەگەڵ حەزەرەتی عەلی له خسووسی ئەوه که حیمایە ی مەسائیلی کورد و کچە کيسرايی کردبوو وە مودافەعە ی بۆ کردن، له شوکرانە ی ئەو حەرەکه سیاسییانەوه حکومەتی ئێران بەهەموو نەوعیک باودش و باغەلی بۆ ئەولادی حەزەرەتی عەلی کردووه و لەهەر تەرفیكەوه سەر بەستی کردن و ئیحترامی گرتن. زۆر کەسانی ئەسل ئێرانی یا کورد یاخود فارسی وە یاخود تەراکمە ی ئازەربایجان، که ئەو مەحەبەتە ی له حکومەتەوه بۆ ئەولادی عەلی چاوپێکەوت لەم شارە بۆ ئەو شارە ئەوانیش هیجەرەتیان دەکرد و بەدرۆ و بۆ خاتری خۆیان له تەمەتووعی باج و خەراجی حکومەت رەها بکەن و بکەونه رەحەتە یەوه و جینگایەکی چاک بخەنە دەست، نسیبەتیان له ئەولادی عەلی دەدا و خۆیان دەکرده «سەید» حەتا له عەسری ئیمەوه فەقیر بەچاوی خۆم ئەوانەم دیوه و لێم مەعلووم بووه. ئەمڕۆ که تەماشای دەکەیت ئەکسەری ئێران «سەیدن» و خۆیان بە ئەولادی عەلی حیساب دەکەن. له ئیبتیدای ئیسلامییەوه تائێستا هەر بەو جۆرە تەئسیراتی عەرەب له کوردستاندا کاری کردووه و مەنشەتیان لێ ون بووه. عەجەبا ئەو عائیلانە که خۆیان بە عەرەب حیساب دەکەن، بەچاکي مولا حەزە ی ئەحوالیان ناکەن که لەپیش ئیسلامەوه «کورد» نەبوون و ئەم عائیلانە که هەموویان عەرەبن، کورد چی لێهات و چ و بجدانیکە ئەوانە ی کرده کورد؟ مادام روئەسا عەرەبن و ئەمیر و گەورە و شێخ و

مه‌لا هه‌موو عه‌ره‌ین، بۆچی میلیله‌تی کورد به‌سه‌ر ئه‌واندا غه‌له‌به‌ی کردوه لازم بوو ئه‌وان غه‌له‌به‌ به‌سه‌ر کورداندا بکه‌ن، چونکه عاده‌ته هه‌ر قه‌ومیه‌کی گه‌وره و به‌نفووز به‌سه‌ر قه‌ومیه‌کی زه‌عیفدا ئیستیلا‌ی کرد به‌هه‌ر نه‌وعیه‌ک بی بابی، ده‌بی ئه‌و زه‌عیفه بکه‌وێته ژێر ته‌ئسیراتی زبان و عادات وه‌ زوبانی قه‌ومی به‌قوه‌ت؛ وه‌کو ئیستیلا‌ی عوسمانیان به‌سه‌ر ئیمپراتۆریه‌تی رۆمدا، ته‌ماشای ده‌کریت هه‌موو ئه‌قوامی رۆمیه‌کی که‌وته ژێر په‌نجه‌ی عوسمانیه‌یه‌وه، له‌ رۆمی ئه‌نا‌تۆڵ به‌ته‌واوی ژیان و عادات و زبانی عوسمانیان قبول کردوه و ئیستیلا‌ی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر میسر و ئه‌نده‌لوسدا. خولاسه ئه‌وانه هه‌روه‌کو بیژرا وه‌ له‌ به‌عزێ جیگای دیکه‌شدا ته‌که‌رور ده‌کریت، ئه‌وانه هه‌موو له‌ جه‌هل و ته‌عه‌سووب و ته‌مه‌ع و مه‌نفه‌عه‌تی شه‌خسی به‌عزێ مه‌لا و شیخان ته‌قه‌ددومی کردوه. وه‌لێ ویجدانی کورد هه‌ر کورده؛ نه‌نیسه‌به‌تی له‌ عه‌ره‌ب و نه‌ له‌ تورک و غه‌یره ده‌دریت. کورد له‌ ئه‌وه‌ڵ ئه‌مریاندا یه‌عنی له‌ چه‌ند ده‌ هه‌زار سالانه‌وه تائێستا هه‌ر کوردن و خۆیان به‌کورد ده‌زانن وه‌ له‌ عادات و ژبانی قه‌ومیه‌تیا‌ن ده‌رنه‌چوون.

لیسان و عیرقییه‌تی کورده

ر‌ه‌گی میلیله‌تی کورد له‌ شو‌عه‌به‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی ئه‌قوامی ئێرانی‌ن و میلیله‌تی ئێران ئارین. ئیسمی ئاری له‌ ته‌ره‌ف جو‌غرافیونی قه‌دیم به‌قسمی شه‌رقی شاری «خو‌راسان»، «هه‌رات» وه‌کو سیستان بیژراوه.

هیندی‌ک ئه‌وقات ته‌واوی ئه‌فغانستان و به‌لوو‌جستان تا حدودی هیند ته‌عمیم کراوه، لاکین له‌ قه‌دیما عیبارته له‌ هه‌رات. ئه‌نسابی ئومه‌م و ئه‌لسینه له‌ ته‌ره‌ف عوله‌مای موته‌ئه‌خیرینه‌وه به‌قه‌ومیه‌ک ته‌سمیه ده‌کریت زه‌مانی قه‌دیم له‌ به‌لخ و هه‌راتدا ساکین بووین و له‌وێهه‌ بۆ ئێران و هیندوستان و ئه‌وروپا شو‌عه‌به‌ی بلاوکرده‌بیته‌وه. مه‌مله‌که‌تی قه‌دیمی ئاری لانکی نه‌وعی به‌شه‌ر بوو و ئه‌وه‌ڵ مه‌زه‌ه‌ری مه‌ده‌نییه‌تی ته‌ره‌قی ئینسان حیساب ده‌کری. بینا له‌سه‌ر ئیق‌تی‌زای ئیق‌لیم و مه‌وزیع و مه‌وقیعی ئه‌هالی ئه‌و جیگایه له‌ ته‌واوی ئه‌نواعی نه‌وعی به‌شه‌ری دی که‌ ته‌ناسوبی ئه‌عزایان چاک‌تره و مالی‌ک به‌زه‌کاوه‌تانیه‌کی زیاترن، له‌ پێش هه‌موویاندا وشیا‌ربوونه‌وه و ئاگادارییان پێدا [کرد] ئه‌گه‌ر ئه‌و عه‌هده ئه‌کسه‌ری به‌شه‌ر به‌ شوانی و ده‌راو و جووت ده‌ژیان و له‌ حا‌لی چادر‌نشینیدا بوون. ئه‌وه‌ڵ که‌سی‌ک له‌ دێهاتدا ده‌ستی [به‌] ته‌ئسیسی دانێشتن کرد و خووی به‌خانوو دروستکردن کرد و قاعیده‌یان به‌زرا‌عت کرد میلیله‌تی (کورد) بوون.

قەومیەت و میلیت

قەومی ئیرانی لە وەتەنی خۆیاندا بلاو بوونەوه. لە غەربی (خوبیەوه) بەتەواوی ئەرازی ئیرانی داپۆشی و پالیان پتکەوهدا. بەعزیک لە ئیران و مەجرای جەیحوون و دیجلە و فوراندا بلاو بوونەوه و ئەو ئەرازیانەیان پرکرد. هیندیک لە شیمالی شەرقی عەرەبستان، قسمی شیمالی غەربی ئیراندا و شیمالی بەحری خەزەر و غەربی کویستاندا دانیشن. شەرقی مەعلوم نەکراوه؛ چونکە دايمە تا حدودی هیندیان پرکردووه. لەسەر حەدد و سنووری کوردستانی قەدیما مەعلومی دەکەم. وه هەندیکیشیان لە کیتی زاخۆ و بەحری فارسدا و سەحرای کەبیر و بلوچستان و ئەرازی ئەفغانستاندا پرپوون و لە هەر ئەترافیکیهوه دەستیان بەسەرکێشی کرد. ئەقوامیکی لەو جیگایانەدا بوون، بەزۆری بازوو دەریان کردن و بۆ خۆیان لێی دانیشن و ئەرازیانیان زەوت کرد. تەواوی کویستان و دەشتی غەربی و جنووبیان ناوهدان کرد و دەستیان کردە جووت و چاندن.

لەسەر حەد بەحسی حدودیان دەکریت. ئەو قەومە عەزیمە لە تەرەف مۆئەریخانەوه هیندیکیان بە «لودوهی» و بە عیلام و میدیا و کاردۆخی یان نیبوردوون و لە پیش ئەو نێوانەدا بەئیرانی تەسمیە دەکرین. لە حەقیقەتی ئەمردا هەروەکو لە کەلیمە ی کورددا بەحس دەکریت کوردن و لە زبانی کورداندا بەیان دەکریت، چونکە مۆئەریخان میدیا بەئەقوامی ئاریان دادەنێن کە لە سیستانەوه دەرکەوتوون و لە خاکی ئیراندا ئیسکانیان کرد. ئەو قەومە لە زبانی ئەزمەنە ی قەدیما بەئەقوالی موختەلیفە بەحس کراون. ئەسلی قەولی سەحیح ئەمەیه ئەوەڵ شوعبە ی کە لە ئاری جوئ بوووه لە سیستانەوه هیجەرەتیان کرد و هاتنە ئیران، فۆرسی قەدیما. کە ئەمڕۆ بەکورد تەسمیە دەکرین. لەپاش جئ [گرتن] و پادشاهی لە عەهدی پیشووه تا دەرکەوتنی کە یقوباد -یەعنی تا ئەوەڵ کە یانیان- بەئاری مەشهوورن. چونکە تەواریخ و تەقلیدات و عاداتی پیشوویان بووه. ئەوه شاهیده، ئیسمی ئاری تیدا شەرح دەکریت. لە زهووری کە یانیاندا بە «میدیا» ناوبران و بۆ کوردان بوو بەعەلەم. عیلام، فارس، بلوچ، ئەفغان، ئەرمەن ئەسلیان کوردن و لە کورد دەرکەوتوون.

«پەهلەوی»: لە زەمانی ساسانیاندا بۆ تیتگە یاندنی رەعیەتی، سربانی، هیندی، کەلیماتی سربانیان تیکەڵ بەکوردی کرد و هیندیک نەزم دراو لە دائیرە ی حوکمداران ئیستیعمالی تەرویج درا هیندیک لە لەهجه ی ئەسلی کوردی دوورکەوتەوه.

زەند: زەندیش زوبانیکی دینییه که کتیبی موقه‌ده‌سی پی نووسرابوو.

ئەرمەنی: ئەسلی ئوستی لە پەهلەوییه‌وه دەرکەوت. لە عەسری چوارەمدا (ب. م) بەهیمەتی مەسرووب نیتۆکی ئەهلی مووش، حروفی لاتینیان قبوڵ کرد و هیندیک لە ئەلفازی رۆمیان ولاتینیان داخڵ بە ئوستی کرد. هیتواش هیتواش لە کوردی دوورکەوتەوه. که‌لیمە «ئاری» موشابیه و مونسایی ئیسمی ئیرانی بوونی شاهیدی تەسمیه کردنه. لە زوبانی قەدیمی سانسکریتی پیشوودا، مەعنای که‌لیمە «ئاری ئیسمی بۆ «ساحیب»، «ئەرازی» و «هەم بەئەسل» و «نازادی» و «سەر بەستی» بەیان کراوه و بەعزیک بە مەعنای «زەوی» و ئەرازییه‌وه موشتە قە.

زمان و میلییهت

زۆر لە قەدیما زوبانی کوردی هەبووه وه له‌گەڵ فارسیدا هیچ فەرق نەدەکرا؛ وه لە پیش زوبانی فارسیدا بۆ. چەند هەزار سال، بوونی ئیسپات کراوه: ئەویش موسابییهی تەواوی بەهله‌وی دەرکرد. حرووفاتیکی لە کوردیدا تەله‌فوزی پی بکرت، زۆرن. بەعزێ مودەریخان دەلێن لە پیش هێجرەتیاندا نووسینیان بە زوبانی کوردیان هەبووه. ئەو نووسینه لە ئیبتیدائی ئەمریاندا تا ئەمڕۆشی دەرکەوتە بەدولاتی بەسەردا هاتوه: ئەوێ جار لە زەمانی زەرەدەشت و لە تەرەف بەلخه‌وه کتیبی زەندی ئەفیس‌تایی بە تەرکیباتیکی زۆر بەلیغی پی نووسی. ئەو لوغەتیان نیتونا «زەندی» و لە نیتو عوله‌مای دیندا بەکار دەبرا؛ بوبه زوبانیکی دینی وه‌کو زوبانی «نەحوی عەرەبی»؛ دووم لە عەهدی ساسانیاندا هەندیک لە زوبان و حرووفاتی سەریانی و هەندیک لە حرووفاتی زەندی و کوردیان له‌گەڵ کرد. «دەری» و «پەهلەو» یان نیتونا. هەر وه‌کو له‌ پیشدا بێزار؛ سێیه‌م؛ له‌ پاش قبوڵ کردنی ئایینی ئیسلام، زۆر ئەلفاز و تەعبیراتی عەرەبیان لە کوردی دا بەتیکەڵ. له‌ نیتو عوله‌مایاندا دەستی بە ئیستیعمال و تەرغیب و تەوزیج درا؛ هەرچەند مرووی زەمان، ئینقلابات و تەزییق و دەرەسه‌ری زۆر بەسەر زوبانی کوردیدا هاتوه؛ دیسان کوردی ئەسلی، زەندییه و زەندی‌ش کوردی قەدییه. هەرچەند عوله‌مای کوردستان له‌ پیشدا و له‌ پاش ئیسلامیه‌تیش پەهلەوی و عەرەبی و فارسی و زەندی‌ش ئیستیعمال کرد بۆ، بە زوبانی خۆیانیشیان ئەهه‌میه‌ت نەدا بۆ و به‌و زبانه‌ی مەزکوره‌ تەئلیفاتیشیان کرد بۆ، ئەوه‌ش لەبەر سولته‌ی دینی و دەسایسی عوله‌ماوه تەقه‌ددومی کردوه، له‌ زەمانی قەدییه‌وه تا په‌یدا بوونی ئیسلام و تا ئیستا، بە زوبانی قەدیمی کوردی ئەشعار بێ‌ژراوه. ئەو

ئەدەبىياتەش لەسەر حرووفى عەرەبى زۆر ئەدەبىيات و كتیبى تەواریخیان پێ هیناوەتە وجودەو؛ چونکە نووسینی پێ ئاسانتەر. لە فەرەنگستان قەواعیدی نەحو و سەرفى کوردیان بەلوغەتیکى فەسیح و تەواوى ئیھتیمام زەبت کراوە.

لەم عەسرەشدا لە گەلیک جیگیان قامووسى کوردی و تەئریخ و تەئلیفاتیکى زۆرکراوە و لە نەشر دایە، قەواعیدی لوغەت لە زۆر شاران لە تەرەف مۆنەوەرانی کوردان لە وەخ کردن دایە و ئەغلەبیش تەبەع کراون.

لەلای مۆئەریخانی قەدیم و عولەمای ئەم عەسرە، شوعبە یەکی لە بەلخ و ھەراتەو ھەرکەوت و لە ئێراندا ئیسکانى کرد. لە زوبانى ئەزەرنەى موختەلیفەدا بێژراوە دیسان زوبانى (ئارى) ئێرانىیە. ئەمڕۆکە ئەوانە لەنیوئومەمى ئاریدا لەسەر وەجھى ئاتى مۆتقەسىمە:

شوعبە	ئەلسینەى قەدیە	ئەلسینەى جەدیە
ئێرانىیان	زەند	فارسی
کوردان	فۆرسى قەدیم	کوردی
ئەفغانىیان	-	پەختى (ئەفغانى)
ئەرمەنىیان	پەھلەوى	ئۆستى (ئەرمەنى)

ئەو چوار میللەتە گەورە لە جەدوولى سەرەویدا زیکرکران، ئەقوامى ئێرانىیان و دایکى ئەسلىیان ئێرانە و باوکىیان کوردن. بەمۆقتەزای وەقت و ئینقیلاباتى زەمان لە ئەسلى کوردی دووربان دەست پێ کرد. زەمان و مەکان، تەغییراتى زوبانى تێخستن. فەقەت شکلى چێھرە، عادات، ئەخلاق، تەبىعەت، ھەرەکاتى، ئەلفاز، لوغەت، تەقالید، ھەيئەت، سیمما، ھەيات و ژین، ئەدەبىيات لیک جوێ نەبۆتەو، لەژێر ھەدەفێکى نیشانە قەومیەتیک؛ میللتیکدا دەرژین.

کەلىمەى کورد

دووقتۆر «سەبیح» لەسەر ئوسوولى تازە و تەشەبوساتى مۆئەریخانى قودەما، ئیسیمى میللەت زۆر بەئەھمىيەت عەتف دەکرت و لەبەر نێوى مەنشەئو ئەسل ھەرچلۆنیک ئیسیم و کەلىمەى «کورد» تەدقیق کرابێ لە حەقیقەتدا. مۆتالەعاتیکى زۆر دوور و درێژ ھەبە. لە سەحیفەى ئەولەى تەئریخى یۆناندا مۆئەریخ «ئۆستراپۆل» زۆر بەحسێ کوردستان دەکا و دەلێت: میللەتى «قالوکید» لە شىمالى کوردستاندا مەوجود بوون و ئەوانیش خۆیان

به «غوردی» ته سمیه ده کرد، ۴۰۱ سال له پېش هزره تی عيسادا که تا ئیستا ده کاته ۲۳۲۵ سال. موحه پیری یونانی مه شهوور (دا) «نه کسه نو فون» له سه فهری ۱۰ هه زار له شکریدا که چوه شه ری کوردستانه وه بو که مبیزی دووهم ده بیتری له سه فهرنامه یه دا میلله تی «غوردی» له هه موو ریگاماندا هه بوون. دهنووسیت له پاش شکاندن و په ریشانی گه رابوونه وه. ئەو (۱۰) هه زاره له شکری (قرد) بوون.

ده لیت له ریگاماندا تا چوینه کویتسانی «زاغروس - زاخو» و له شهرقی زاخودا ئەو میلله ته ی «قردوخ» هجوو میان کرده سهر ئیمه و به بهرد و قوچه قانی دهستیان کرد به شهر و کوشتارمان، ئەو شکسته مان له میلله تی «غوردون» بوو. له پاش گه راندنه وه و له سهر ریگاماندا راستی ئەو میلله ته ده هاتین. هه ریچیکو نه کسه نه فونه ده لیت میلله تی کورد موسته قیل بوون و بو حوکم رانییان مه یدانیککی زور زل و شارانیکی ئیجکار بی ژماریان قهید دهکا و دایمه پیکه وه یه ک دل و یه ک زوبان و موته فیقیان له گه ل یه ک راستیان نه قل دهکا.

ئەو جیگایه که پیدایا گه رابوونه وه، «شه مسه دین سامی» ده لیت نه مریکه به دیار به کر و مه عموره تولعه زیز مه شهووره و ده ناسریت. هه ریچیکو «قردوخ»، «غوردون»، «کردون»، «غوردی»، «قوردی»، «کورد» ییه، له زبانی یونانیدا ده رکه وتن و ته بدیل و گورانی مه علومه؛ له باتی «ک» به «غ» و له بری «ی» به «خ» نویسنیان غه له ته و «کوردی» بوونی هیچ شوبه ی تیدا نییه.

هه ر به وجوه و هه زار سیه دو بیست و پینج سال له پېش ئەو جیگیانیه ی کوردی تیدا بووه و دانیشتون. وهشکی تیدا نییه نهینه وا و بابل و عیراق وادی فورات و دیجله و ئەو جیگیانیه دا کورد ساکین بوون، به کولله و ته واوی کوردستان بووه، له نازربایجان و عیراقی عه جهم و عه ره ب و سه یحوون و جه یحوون. کورد له حالی حازریش و زهمانی قهیدما له حالیککی موسته قیلیدا مه وجودیه تیان نواندوه و به بی ئیداره ی حکومه تی غهیر ژباون و به سهریان بردوه و له ژبانیککی زور چاکدا رابواردنیا موحه قهقه.

له سالتامه ی ناسووریاندا مه زکوره میلله تی «غوردی» دایمه له سهر کیشی و هه یه جاندا بوون و نه که ونه ژیر حوکمی ئیمه وه و له ژیر حوکمی که سدا ناژین. دوقتور «سه یج» و ساحیبی «قاموس الاعلام» شه مسه دین سامی به گ و به عززی موته ریخانی دیکهش، له سهر نه مه موته فیق و یه ک قهولن و ده بیژن له نیو میلله تی شهر قدا که لیمه ی کورد به مه عنای

نازا، قههره‌مان، بهادر، رهشید، په‌هله‌وان، زهر ده‌ست، به‌قووه‌ت [و] غه‌ییور هاتووه. که‌سیکی به‌و سیفه‌تانه مه‌وسووف بی، نیسبه‌تی له «کورد» ده‌دهن.

له‌فزی کورد عه‌ینی مه‌عنا ده‌به‌خشید. شاه‌نامه له‌حه‌قی به‌عه‌زه که‌سانێ به‌کاری ده‌با و زۆر به‌گه‌رمی له‌ئه‌غله‌ب جی‌گیاندا مه‌دحی گه‌وره‌ی سوپاه و پی‌تغه‌مه‌ر و پادشایانی ره‌شید له‌مه‌یدانی شه‌ردا پی ده‌کا. ئیسمی کورد بینا له‌سه‌ر جه‌ساره‌تی ته‌بیعی کوردانی قه‌دیم و له‌ئیبته‌یدای نه‌مریاندا به‌و مه‌عنایه نیسبه‌ت دراوه و له‌پاشان بۆته عیلم. موئه‌ریخانی پترسبورغ حه‌للی که‌لیمه‌ی کوردیان به‌سووره‌تی ئاتی به‌حس کردووه: که‌لیمه‌ی کورد بۆ قه‌ومیکه‌ موسه‌ته‌قیل بن و که‌سیکی له‌ژئیر رای خویدا به‌نازادی سه‌ره‌ستی بژی. له‌به‌عزێ ته‌ئریخانی ئیراندا ته‌ئییید و ته‌قویه‌ی ئه‌و قه‌وله ده‌که‌ن. له‌قیوداتی ئیراندا نه‌زه‌رباتی که‌لیمه‌ی «کرت» یه‌عنی موسه‌ته‌قیل یا پادشایه‌کی حامی یا قه‌ومیکه‌ی سه‌ره‌ست و موسه‌ته‌قیل به‌هه‌ردوو نه‌وع به‌ته‌حقیق گه‌یشتووه. که‌لیمه‌ی کورد و کرت مو‌شابه‌هه‌ی ته‌واویان هه‌یه و زۆر لیک نزیکن، چونکه له‌حه‌قیقه‌تی ئه‌مردا حه‌رفی «ت» و «د» یه‌ک ده‌نگن و یه‌ک سه‌دایه‌کیان هه‌یه.

به‌عزێ له‌عوله‌مایان گوته‌ویانه له‌و خاکه‌دا حکومه‌تیک ته‌شکیل کرابو به‌نتوی پادشا یاخود گه‌وره‌یان که‌ ئه‌ویش ئیسمی «لۆردۆهی» ده‌رکه‌وتووه و ده‌رگیراوه.

له‌ته‌ره‌ف عوله‌مای ئه‌خیر و موئه‌ریخانی تازه، بۆ که‌لیمه‌ی کورد ئه‌و نه‌زه‌ریاته‌ی مه‌زکوور قبوڵ کراوه. به‌و سووره‌ته‌ نیتو به‌ته‌واوی ته‌ناسوب په‌یدا ده‌کا. دوقتۆر «سه‌یج» که‌لیمه‌ی کورد له‌ «لۆردۆهی» موشته‌ق ده‌کا. ئه‌و نه‌زه‌ریاته‌ی عوله‌مای پی‌شو و پاشو موئه‌ریخانی رابردو و هاتوو، ئیسپات بوونی که‌لیمه‌ی کورد و میله‌ته‌ی کورد و زویان و کوردستان و حکومه‌ت و ئیستیقلالێ کوردستان و ئیداره و حوکمرانیان به‌هه‌موو جوړتیک ده‌که‌ن. «ملته‌برون» له‌کتیبه‌ی جوغرافییه‌ی عموومیدا -که «فاعة‌ به‌گ» ته‌رجه‌مه‌ی کردووه- ده‌بی‌ثیت ئه‌وانه‌ی له‌ کویتسانی زاغرو‌س و نیغاتیس دا ساکین و به‌«میدیا» مه‌شه‌وورن میله‌ته‌ی «که‌رتی» ن. وا مه‌علومه ئه‌و نه‌یکه که «زینفون» به‌«کوردوخ» یان ناو ده‌بات «بلتوخو‌س» به‌«غه‌ردونی» ته‌سمیه‌یان ده‌کا. ئه‌مین مه‌رقه‌لین به‌«کوردونی» و له‌به‌عزێ ئه‌ده‌بیات و ته‌واوبه‌ی ئیراندا به‌«گورد» و به‌عزێ عوله‌مای موته‌ئه‌خیرین به‌«کرد» یا «أکراد» ناویان ده‌به‌ن. به‌عزێ به‌گافی فارسی و را و دال و به‌عزێ به‌کافی عه‌ره‌بی به‌حسیان ده‌که‌ن. له‌ «طبقات‌ الأمم» ی جرجی زیداندا زی‌کر ده‌کرت: ئه‌ما ئه‌کراد

ئومەتتىكى قەدىمىن و لە تەئرىخى قوداماياندا بە «كوردۇخ» تەسمىيە كراون.

بىنا لەسەر تەقالىدى عولەما و تەقاروبى ئەلفاز و كەلىمات، ئىختىلاف حاصل نابى؛ بەلكە لە زوبان و لوغەتى يۆنانياندا بەغەلەت تەلەفوزيان پىتكردووه و ئىلا: ئەو كەلىماتانە فەرقىتىكان تىدا مولاخەزە ناكىت. ئەو تىكەلى و غەلەتە لە موئەريخانى يۆنانىيەو دەرکەوتووه و لە حەقىقەتدا بىسمى زۆر پادشايانى كوردان و ئاسوور و كلدانى و نەينەوايان تەغىيىر و تەبديل كراوه. ئەمىرۆكە تەواوى عولەماى تەئرىخ بۆ تەسلىح و رىتكەردنى ئەو نىوانە سەعى دەكەن و زەحمەتيان كىشاوه و بەچەندان ئەزىيەت و مەرارەت تەئلىفاتيان لەو خسووسە كردووه و تا ئىستاش تەسلىح نەكراوه و بەتەواوى و لە گەلىك جىگاياندا موهمەل و لە شكدا ماوه بۆ تەسحىحى موەفەق نەبوون. لەبەر چى؟ لەبەر ئەلفازى غەلەتى يۆنانىيە.

ئەدەبىياتى خوشخوانى

مىللەتى كورد لە شىعەردا ئىستعدادىكى فەتريان ھەبوو. لەنىو عەشاير و قەبايلى كوردستاندا ئوسوولتى شىعەر لە مەدح و ھەجوودا، مەرسىيە لە حالىكى دلسۆزىدا و كەيفخۆشى و زەوقدا تەسەور دەكرا. بەعزىك بۆ شەر و ھجوومى پەھلەوان، دلاوهران و بەعزىك لە مردندا لەسەر جەنازان بەرەسمى نەوحە و گۆرانى لە مەجلىسى مەيداناندا، خوشخوان و ساحىب تەبعان، نەزى ماحەرايان كردووه. ئەو كەلىمانەيان لەسەر قەاعىدەيىكى چاكىيان خستۆتە وەزەنەو ھەروەكو بۆ موزەفەريەتى پەھلەوانان پىيان ھەلگوتوون.

كورد لەنىو قەبايل و عەشىرەتاندا لە رەبەت و دانانى قسە و كەلام و دەنگ خوشيان كۆشاون. خوشخوان لە مەجلىسى گەوران و دىوانان و سەرا و خانوى حوكمراندا بەئىحترام و لە پىش و زۆر لە پروودا بوون و ئىعتبارىكى تەواويان دەكردن. ئەگەر يەكىك لەنىو عەشىرەتەيىكدا ھەوايەكى بەنەزمىتىكى چاك و خوش رىك خستبايە، عىل و عەشىرەتى دىكە بۆ موازەنە دانى كەلام، دەھاتنە تەبرىك و ئافەربىنى و ھەديە و سوقات و دياربىيان بۆ دەيتان.

ھەر عىلىك و تايفە و قەبىلەيىك خوشخوانى لەنىودا بوايە ئەو قەوم سەربەند دەبوو، ئەوئەندە مەدح و تەعريفى گەورد و مەزنىان دەكرد، رەئىسى ئەو قەومە و قەبىلەيە لەنىو باقى قەبايلدا ئىشتھارى بەچاكە دەكرد و دەبوو سەبەبى تەردقى و شان و شەرەفى بلىدى

ئەو پەنەسە و ئەو قەبىلە. ھەرودەكولەم عەسرە و لە زەمانى ئىمەدا ساھىب رۆژنامە و جەرايد و مۆئەلىفانى ساھىب فەن و مۆنەودەر بەفەيكر و تەدبىر لە نىو ھەموو دەولەتانى مۆتەمەددىندا، موعتەبەر و لە پروودان و سەعى دەكەن بۆ بۆلەندى مەللەت. سەھافىينى ئەمىرۆ تەواوى وەزىفەى خۆشخوانى پەشوان دەيىن. ئەو خۆشخوانەش بۆ بۆلەندى ئەو عەشپەتە تەسەورايتان دەخستە فەيكرەو و بەزبان دەربان دەخست. ھەموو كەسەيەك لە ھەجو و جەنىوى خۆشخوانان دەپارەيززان بەپەي ھەلگوتن فەخر دەكرا؛ ئەو مەدە دەبوو سەبەبى شوھەرتى ئەو پەياو. ئەغلەب لە عەسرى ئەخىردا تەشەبۇساتى تەئرىخى كوردان لە زوبانى بەعزى خۆشخوانان دەگەراو. چونكە ئەو خۆشخوانە بەزوبانى ھالى ئەو ئەمىرە وە ياخود ئەو پادشاھ، وە ياخود ئەو قەبىلەى مەنسۇوب بەو. بەتەواوى جەردەيانى ئەحوالى كوردستان لە زوبانى ئەواندا گوزەرى كردوو؛ بەچاك وە ياخود بەپەيس دەست بەدەست وەردەگەيتر، ھەرودەكو دوور و درىژ لە «چەرۆك و سەرگوزشتە» دا زىكر دەكرەت.

شوعەراى عەرەب لە پەيش ئىسلامىيەتدا ئىقتىباسيان لە كوردستان دەكرد بۆ فەيكرى نەزمى شەعر. لە ھەودى بابىلەو ھەرودە پرويان دەكردە كوردستان بۆ چوونى تەكمىلى شەعر و تەبلىغى مەراميان دەكرد لە نەزمى كەلامدا. ئەگەر يەكەيەك لە شاعىرانى عەرەب ئەو سەفەرى بۆ كوردستان نەكردباھ، لە نىو قەبەيلى عەرەب ئەو ھەندە ئىعتباريان بەشەعر و نەزمى نەدەكراو ئەمىرۆكەش لىمان مەعلوم دەبى لە پەردەى خۆتەندى عەرەباندا بەعەينى نىوى كورديان لەسەر داناو وەكو ئەمە «پاك»، «بەيات» و «دەوگا»، «سەيگا» ئەو نىوانە شاھىدە بۆ قەول و قەسەى بێژرا لە سەرەو.

دەنگە دەنگى گەلى مەللەت

ھەندەيەك نووسىنى ئاسووريا و كەلدانى لەسەر بەرد و سۆلەتان نەقش كرابوون و لە تەردەف بەعزى عۆلەماى عەسرىيەو، ھەندەيەك لە ئەحوالى كوردستانيان لەو نەقشانەدا بەئوسوولى ئاتى دەرج كردوو و ھەيئەتە سەر قىياسەيەكى تەواو ھەو، بەيەك دەستى ھەموو مەتى كورد و ئاشوور، چەند قەبىلەيەكەيان كورد لە جەھەتى مەركەزى ئەسلىيەو ھەيان ھەيئەت جەيالى كوردستانى ئەمىرۆى ھازرى. ئەو كەيوانە مەللەتەيەكى توورانى (لوردوھى) نىوئەك ئىستىلاى بەسەردا كەردبوو. بەدەكەوتن دەستيان بەتەشكىلات كەردبوو. لە ھەودە و خارەيجى سنوورەيان فەساد و نارەھەتەيان دەكرد و لە ھەركەتەيەكى بۆ تەمەددونى و تەوھوشدا بەسەريان دەبەرد. ھەرودەكو لە كەلىمەى «كورد» دا بێژرا. بۆ دەفەى ئەو فەتەيە

له گه‌ل حکوومه‌تی ئه‌کباتان (کوردستانی کویرا) به‌ئیتفاقی ئه‌وه که ئه‌و حکوومه‌ته مه‌حووکه‌ن و حکوومه‌تیکی ئیداری کوردستانیکی سوغرا ته‌شکیل که‌ن، چه‌ند قه‌بیله‌یه‌ک له‌ ته‌ره‌فی کوردستانه‌وه ناردرا و هجوومیان کرده‌ سه‌ر لۆردۆهیان و شکاندیان. له‌ جیگای ئه‌وه حکوومه‌تیکی کوردیان دانا و ته‌شکیلاتی ئیداری ئه‌و حکوومه‌ته‌ کوردیان کرد، ئه‌و جیبالانه‌ش عیبارده‌تن له‌ کێوی «هه‌کاری، شنۆ، بتلیس، دیاربه‌کر، مه‌عموره‌تلعه‌زیز، ئه‌ترافی گۆلی ئۆروومییه».

به‌عزێ ئاسار و ته‌واریخ بۆ ئێمه ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ حاصل ده‌کا که له‌ ده‌وری رابردوو و زه‌مانی پێشوو «کورد و کوردستان» ئیستقلالییه‌تیکی چاک و چه‌ند عه‌سریک حکوومه‌ت و ئیدارانیا‌ن ته‌شکیل کردووه. ویجدانی مه‌عشه‌ری کورد غایه‌ت بلند و ئازاده و به‌روو گه‌وره‌ بووه؛ هه‌روه‌کو «دوقتۆر سه‌یج» ده‌رجی کردووه و به‌ته‌حقیقی شاهنامه له‌ به‌حسی که‌یکاوس و که‌یخوسه‌رو و زاب که‌یقبادو ته‌ئیییدی ئه‌وه ده‌کا که رۆسته‌م چووه ئه‌لبورز به‌ئیتیه‌وه بۆ هه‌مه‌دان، که هات هه‌موو کورد له‌سه‌ری وه‌خربوون و حکوومه‌تیان بۆ ته‌شکیل کرد. گیسوی کوری گو‌ده‌رز چووه‌ کێوانی لورستان و هێنا به‌وه کوردستان. له‌شکریان بۆ برا و کورد له‌گه‌ل تورکان شه‌ریان کرد له‌ که‌ناری ده‌ریای ورمی و گه‌وره‌ی تورکانی کوشت و ته‌وسییعی کوردستانیان کرد. بینا له‌سه‌ر قه‌وڵی هیرۆدۆت و مه‌علوم ده‌بی ئه‌و تورکانه‌ به‌سه‌رکێشی رایان ده‌بارد، له‌ کۆیستانی کوردستاندا به‌مه‌اوه‌نه‌تی ئاشووریان، کورد ئینقرازیان پێدان و له‌ جیگای ئه‌واندا حکوومه‌تی «لۆردۆهی»یان ته‌شکیل کرد. ئه‌و ئاسارانه‌ به‌ته‌واوی بۆ بوونی حکوومه‌تی کوردی قه‌دیم شاهیدن و ئیسپاتی ته‌ره‌قییان ده‌که‌ن. به‌عزێ عوله‌مای فه‌ره‌نگ ده‌نگی کوردییه‌ت و بوونی کورد سه‌به‌بی هه‌یج‌ره‌تیان له‌ وه‌ته‌نی ئه‌سلیان، ئێران، بۆ ئه‌رازی ئاشووری و ئاسیای سوغرا، به‌ به‌عزێ نه‌زه‌ریاتی ته‌ئریخی هاتووبه‌ هه‌لکرده‌ن و ئاشکرایان کردووه «ئهمه‌ی کورد لوغه‌تیان ئاری و وه‌ته‌نیان ئێرانه» نه‌عه‌رده‌ب و نه‌تورکن، کورد، فارس و فارس، کوردن. به‌ته‌واوی مو‌شابه‌تی سه‌نسکریتی هیندییه.

هه‌رچه‌تکو دیۆکیسی زوحاک به‌مه‌عنا گرتنی بیوراسب به‌هودیب ماری گه‌زه‌نده، «ئه‌ستیا جیس» جیسی زوحاک یه‌عنی به‌لایه‌کی سۆزنده «له‌ ئه‌لفازی عه‌وامدا زوحاک ماری». به‌هه‌ر ته‌قدیر و له‌سه‌ر قه‌وڵی ئه‌سه‌ح زوحاک له‌ ئۆرشلیمه‌وه ئیستیلای کرده‌ سه‌ر کوردستان و بینای ماریه‌رستی دانا له‌ کوردستاندا. دووماری گه‌وره‌ی به‌مه‌عبوود دانا

ببو، زۆر کهسی کوردانی سهر بېری و بۆ ستهم و جهور دهستی درېژکرد و زولمی له تاقه تدا نه ما. زاتیکي وهکو «کاوه» بېی که وهزیری زوحاک بوو، له ژتیره وه قوه وتی په یدا کرد. پوژي ئه و دلی به هار - که به «نوروژ» مه شهووره - به کومه له سه رای حوکمداریدا وه خپوون و رو حاکیان گرت و خستیانه زیندانه وه و «فراوهرتیش» فهریدیون ناوکیان له شازادانی کوردان له سه ر ته خت دانا و (ئالا - به یداغ) که ی که کاوه هه لی دابو «دره وشی کاویانی» یان نیو نا و کردیانه شتیکی به مویاره ک و پیروزیان دژمارد و به ته وای گه وه هری به ردی به قیمه تیان جوان کردبوو. ئه و ئالایه تا زهمانی هه زره تی عومه ر (رض) هه ر حوکمداریک ته نگیه کی لی روویدا بایه ئه و عه له مه یان دهره خست و چه ند هه زار قوربانیه یان بۆ سه ر ده بېری، بۆ موزه فهریه ت دهریان دینا و له زینه تیدا زۆر مویاله غه یان تیدا کردبوو. له زهمانی عومه ردا ئه و ئالایه به ئه ساره ت و دیل چوه مه دینه ی مونه وهره و پارچه پارچه کرا و ئه و موجه و هه راته یان لی کردوه و ئالایان سووتاند.

له خسووس کاووه ئییرانبی زۆر خورافاتی تیدا دهکن و له موپالهغه دا کردوو پیاوێته ئهفسانه. ئهوانیش هه موو بێ ئهسلن، لاکین کاوه پیاوێکی میلیله تپه روهر و روو به هیمهت وحه مییهت و به تهعه سووب بوو بو خه لاسی وهتهن له دهست دوشمنی زالم و بیگانه و ئیستیقلاللی کوردستان. ده رکهوت ئه وه حهره که یهیتا وجود و خرووجیکی دنگه دهنگی میلیله تپی بوو و بهس، ئیمهش دهبی تا قیامهت شوکری ئه و زاته ه ئه مسالی ئه و بکهین، ئه و رۆژه ی ئه وه ل به هاریان کرده جه ئنی نورۆژ، یه عنی بو کوردستان رۆژیکی تازه یه و له سی ویه کی ئوغستۆس که ناخر رۆژی هاوین بووه زو حاکیان کوشت و فراور تیشیان کرده پادشا و ئه و رۆژه یان نیونا «میهریجان» (مهحه بهت رۆژی ئیستیقلال)، یه عنی ده رکه و تنی کاوه و له شکری له ده ماوه نده وه. خولاسه ئه و دوو رۆژه یان به جه ئنی میلیلی قبول کرد و تا ئیستاش له نیو کوردستان و ئییراندا به رۆژیکی پیرو ز قبول کرا و له هه موو ته ریخیکی کورد و ئییراندا کوشتنی زو حاک و رۆژی ئیستیقلالیان له لا مه سهوود و موپار که. له و خسووسه وه نه زه ری موئه ریخانی جه لب کردووه بو مونا سه باتی کورد و ئییران.

«سیر مالفولیم» ی ئینگلیزی موحریری تەریخی ئێران دەلێت: زوھاک لە ئیستێبداد و ستمەتیکێ زۆر عادییەووە ھەرەکە ی دەکرد. لەبەر ئەو ستمە کورد لە ئێراندا بلاو بوونەووە لە کێواندا وەخربوون. ھێواش ھێواش جەمعیەتیان بەقوتە بوو، لە پڕیکدا لینگیان دار سەر

زوحاک و کوشتییان و ئیرانیشیان دەست خسته وه و حکومه تێکی فه و قولعادهیان تهشکیل کرد. له سه ره ئیددیعیای مالتقۆلیم ئه وه حه ره که یه بوو به سه به بی ته ره قی و ته مه ددو نو تهشکیلا نی کوردستان.

عوله مای دیکه مه سه له ی زوحاک به زۆر ئه همیه ت داد نه ئین و له موباحه سه [ترکوزی] ده که نه سه ره شکلی تکی زۆر گه وه، له سه ره ئه وه کورد له ئه وتانی خۆیان هیج ره تیان کرد و له زولم و سه ته می زوحاک که وته ته کیتو و کویتستانانه وه. هه ره کو بیژر، زوحاک ئه سلێ ئیرانی نه بوو. موئه ریخان عه ره بیه ته ی و له ئه هالی سووریا و فه له ستینی بوونی قه بوول ده که ن و به وه قه ناعه تیان حاصل کردو وه.

عوله مای موئه ئه خیران زوحاک به حوکمداران وه یاخود به حوکمداریکی ئاشووری قه بوول کردنیان موبه حیه سه. خولاسه ئه غله بی قه با یلی کوردستان له وه عه سه ردا هیج ره تیان کردبوو، له شیمالی ئیراندا ئیسکانیان ده ست پێ کرد. بۆ خۆیان دائیره کیان بینا نابوو. له شیمالی ئاشووریاندا حکومه تێکی گه وه ی کوردان بوونی به حس ده که ن که دا یه ئاشووری له ده ستیان عاجز بوو. «هه مه ره» موئه ریخی ئه له مانی ده لیت بۆ نه سلێ کورد و سه به بی هیج ره تیان و حه قیقه ته ی ئه حوالیان فه قه ره یه کی ته ئریخییه کانه هه یه ئه وه فه قه ره یه شه به م جوۆر هه له ده کری: ئاو ریپه رستی و رۆژ په رستی له ئیراندا ته رو یج درابوو. کورد له به ره ئه وه که له سه ره ئاینی زه ره ده شتی بوون، له گه له قه ومی رۆژ په رستان دا یه له شه ره و کی شه ده ا بوون، له سه ره ئیختیلاقی دینی. ئه وه دوو دینه بوو به سه به بی هیج ره تیان بۆ مه جرای فورات و دیجله و ئه ترا فی ئه نا تو لی، هه ره وه کو عه سری حازری له مه سه له ی شیعه و سونییه تدا، لاکین به حالێکی مو سه ته قیلل له کویتستاناندا ئیداره یان ده کرد. «هاری پۆرت» له ته ئریخی عمو میدا ده لێ: سه به بی هاتنی کوردان بۆ ئه وه ئه رازیانه، که یکا وس بوو. له ده وری سه لته نه تیدا دیته بیژین. که یکا وس مه عنا ی (چا و جوان) ه.

داستانی میلله ت

شتیکی زیاتر ده ستی موئه ریخان بگری ت و ته ئییدی قه ولیان بکا و بۆ بوونی کورد و کوردستان له پێشوو یه کی زۆر دوور و درێژدا، له قیسمی ژیا نی میلییه تدا به ته فسیل نیشاندانی و به راستی گه رانده نه ویه، ئه ویش چیرۆک و سه رگوزشته یه کی وایه هه موویان له دا یره یه کی مه حدووددا به ته وای ده و ره گر تن را گیرا وه و به خێوکرا وه.

له نیو ئه و داستان و سه رگوزشته و چیرۆکانه دا، حکومه تێکی زۆر گه وه ره و به غرو ریکی

به زهفه و ژینیکی به ئازادی و سه رهستی و ئیستیقلالیکی خسووسی و فیکریکی چاکترین و ته مه ددونیکی مونه وهر و حقوقی نه خلای، به دایعی خسووسیاتی نه و موقعانه عاید به ژبانی میلله تیکی زۆر گه وهردهی کوردان. نه وانیش ماجه رایه کی وان. کورد له دهووی رابردووی پیشوودا له گه له میلله تی شهرق شهریان کردوو و به سه ریاندا زال بوون؛ خاکبان لی گرتوون. به ره سمی خوشخوانیی له مه جلیساندا خویندوو یانه ته وه. له پاش واقیعات شایه ران به زبان و به دهنگی خوش زهوت ده کرا و له هه موو جیگا و نه نجوومه ناندا نه و شهره به نه زم بو نه هلی خه لقی نه وی ده بیژرا؛ هه رو ده کو نه مړۆکه ش هه ر واقیعه یه ک بی، شایه ران نه زمی ده کهن.

له زهمانی چه زه تی عومه ردا (رض) کتیبی ته ئریخی کوردستان «قینداد» نیو و کتیبی ئایینی موقه دهس (زهد ئاویستا) یان له هه ر چوار که ناری کوردستانه وه و ده خرکرد و خستیه نه دیجه له وه و نه سه ری ته ئریخیان و ئاینییان مه حوو کراوه و ته عه سووبی ئیسلامیه تیش غه له به ی به سه ر میللیه تدا هینا بوو. ده سیسه ی عه ره بیه ر هه گورپشه ی ده رخستن. عوله مای کوردستانیش نه یان کرد خو یان ته سلیم به ئایینی موته هه ری موحه مه دی که ن، عادات و نه رکانی شه ریعه تی غه را بکه نه بینایه کی ته واو و گوئ نه دهنه نه فسانه و خورافات و ده سایی دوشمن، کوردیه تیان به ئیسلامیه ته وه ئیفیتیخار پی بدایه. کورد نه مړۆکه ده بوونه چاکتری قه ومانی موخته لیفه ی ئیسلام. و ده کو نه مړۆکه له جه هلدای نه ده مان. نه وانه هه موو به چه رکه اتی نه زانی که وته ژیر زولمه ته وه و نه بوونه وه و له به ر بی فیکریان له هاتوو و رابردوودا و نه تیجه ی کاریان و نه زانیانه وه به سه ریان هات. جا یا هه له خه له تان به قسه ی وشک و یاخود ئیغفال دران.

نه گه ر وانه بوایه کورد هه لستان و دانیشتیان و ژیان و قاعیده و ته سه وراتیان به ده ره جه یه کی ته واو له عه سرانی پیشوودا قه ناعه تی کورده واریان له شه وکه ت و ده وله ت و حکوومه تیاندا حاصل ده ی و له وانه وه ها مه علوم ده بی که له نه زمه نه ی رابردووی پیشوودا بو کوردان، مه به ده ئیکی ته ئریخی زۆر بلند و شه وکه تیکی گه وهری سه روویان هه بووه و ساحیب ئیداره و ئینتیزامیک و نه مر و فه رماو به ده ست و قودره ت و مالیکی شاهنشاهیکی عه زیم بوون له زه مانیکی زۆر پیشوودا حوکمداران و ئیداره و ته شکیلاتی و ده کو حوکمدارانی «کووش» یان هه بوو که نه غله بی موئه ریاخان له کوردانیان جوئ کردوو نه وه، عه له له خسووس کووش و میلله تی کووش که پایته ختیان «که رکوش»

(که رکوک) بو، تاینه‌ی کوردن و ته‌قالید و عادات و روه‌شتیان بۆ ئه‌وه شاهیده. ئه‌مما هه‌روه‌کو له ئه‌غلّه‌بی جیگایاندا بێژرا، عوله‌ما و مونه‌وهرانی کوردان له‌به‌ر ئیرتیباتی دینی و بێ موبالاتیان به‌ته‌ئریخی میلله‌تیان، که‌م که‌م ئه‌حوالی کوردستان که‌وته نه‌زانینه‌وه و زه‌وتیان نه‌کرد. موئه‌ریخانی ئه‌جنه‌بی که‌ وایانزانی، زاته‌ن له‌ خودایان ده‌خواست کورد جاهیل ب‌می‌نیتته‌وه. به‌زووبی ئه‌و عوله‌مایانه‌ نیسبه‌تی گه‌ورده‌ی کوردیان له‌ خۆیان ده‌دان بۆ ئیسپاتی شان و شه‌وکه‌تی خۆیان؛ هه‌روه‌کو له‌ پاش ئیسلام -که‌ ئیسته ئیمه‌ به‌چاکی لیمان ناشکرایه- سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووبی کوری شادییه و له‌ ئه‌ولادانی ئومه‌رای کوردستانی نازه‌ربایجانه. موئه‌ریخانی عه‌ره‌ب نیسبه‌تی له‌ مه‌روانی ئه‌لحیماری «ئه‌مه‌وی» و عه‌له‌لخسوس مه‌روان له‌ هه‌موو موئه‌ریخی‌ک مه‌علومه‌ چی لی هات و ئه‌ولادی به‌نی ئومه‌یه‌ه چییان به‌سه‌ره‌ات؛ چونکه‌ عوله‌مای کوردستان ته‌ئریخی ئه‌حوالی خۆیان به‌خپه‌ نه‌کردوه، به‌قه‌وڵی دوشمن ئیغفال کران؛ ته‌ئریخیان لی گوم بوو، ئیمه‌ له‌ جلدی یه‌که‌می «گه‌وه‌ری یه‌گانه» دا به‌ته‌واوی به‌حسیان ده‌که‌ین.

«کیانیان» له‌ ئیبتیدای ئومریانه‌وه تا دوااییان مه‌علومه و جیگای لی ده‌رکه‌وتنیان که‌ هه‌مه‌دان و کویتسانی هه‌ورامان و کرمانشایه بۆ ئه‌وه شاهیده. چوونی رۆسته‌م بۆ ئه‌لبورز و هینانی که‌ یقوبادو. ئه‌م دوو به‌یته گه‌واهیده‌ریکی به‌داده که‌ کیانی «کورد» بوون، موراجعه‌ی شاهنامه‌ بکری‌ت ده‌زاند‌ری‌ت به‌یتی:

یکی جام و باده به‌رستم سپرد
بدو گفت کی نام برداری کرد

رۆسته‌م ده‌لی:

ته‌واوی گه‌وره و ریش سپییانی کوردستان له‌ هه‌مه‌دان وه‌خ‌ری‌بون و ئه‌رازی کوردستانیان له‌ دوشمنیکی وه‌کو ناشووریان پێ قوتارکرد و منیان نارد هه‌مه‌ت جه‌نابتان و رایان ئه‌سپاردم. به‌یت:

بگوید که کردان ترا خواستند
سرتخت ایران بیاراستند

به‌عزێ موئه‌ریخانی تورک و عه‌ره‌ب بۆ ونکردنی راستی نیسبه‌تی کیانیان له‌ ته‌رکیش به‌خه‌تا چوونیان ته‌ئریخ شاهیده؛ چونکه‌ له‌ پاش که‌ یقوباد و فه‌ره‌اد و که‌ یقوبادی دووهم دانیشه‌ سه‌ر ته‌خت له‌ ۱۲۷۸ پ. ه له‌ ۱۲۵۶ د له‌ واقیعه‌ی «راغاو» دا به‌ده‌ست

ناشورانه وه ده کوژریت؛ که یکاوس ده بیته پادشا. له عه هدی که یکاوسدا (۶۳۴ ق.م) تایفه یه که له تورکی سیبه ریا که به ئه سکیت مه شهوورن و شهر و هجوومیان له هه موو عوله مایه که مه علومه که به چه ته وه حوشیک ده ستیان به کوشتار و تالان کرد؛ به بی چه که ده ستیان به ژن و منداڵ کوشتن کرد. ته وای ئاسیا یان خسته به ریته، ئه وه مه علومه که که یانی کورد بوون. تورک له وه عه سه مه مته وه حیش بوون و شهر و کوشتاریان ده لیله که ئه وه زمانه ش وه کو ئیستا عاده تیان به زوڵم و به ریبه ری بوو، تا که یکاوس له ۶۳۲ ق.م دا به ته دبیر کوشتنی ئه وه ته به قه یه بی شو به و شه ک کوردن و هوکمداری کوردانی و ئه سلیمان له کو ئیستانی شاره زوور ده رکه و ته وه. قه برستانیان له بیستوون بوونی که ناوه کی کوردستان بووه، ئه وه دوور و درێژ ئاگاداریان ده داتی. چونکه ناتوانین بڵین ئه وه جیگایانه تورکی تیدابووه وه یاخود ئه وه زمانه تورک ئه وه نده به ته مه ددون بووه، ته شکیلاتی سه لته نه ت بکا. ئه گه هات بیت و له کیوانی سیبیریا ده ریشه و تن له برسان و بی زادی هاتوون و به رهوشتیکی مته وه حیشانه هیندیک تالان و کوشتاریان کردووه و گه راونه وه.

له پاش که یکاوس «ئیستایک» بوته پادشا. له پاش ئه وه که یخوسره ی کوری مه ندانه ی کوری که یکاوسی دوو به که یکاوسی دوو مه کوری فره اده. مه ندانه ی کچی ئیستایک بوو و دایه که یکاوس. حیکایه تی ئه وه زاته دووره و به ته وای له جلدی یه که می «گه وه ره» دا به حس ده کریت. (موراجعه به رفه رموون: که یخوسره و - کوژوش) ئیمپراتوری شاهه نشاهییه کی گه وده ی ته ئسیس کرد و له شهر و کوشتاری گورجستاندا ده کوژریت. که یکاوسی دوو مه (که مبیز) ده بیته پادشا. ئه ویش له پاش سه فه ری میسر له بهر ده رکه و تنی کو مانیس نیو یک گه راوه بۆ کوردستان. له بادیه ی شامدا له ئه سپ ده که ویت و ده مریت. دارا (کشتاسپ) له سه ر ته خت داده نیشتی. ئه وه زاته له ئینتیهای هینده وه تا ناخری زهنگستان و تا دوا یی رۆم ده خاته ژیر ده ستیه وه، هه ره به جو ره ئه وه حکومه ته ده وام ده کا تا زهمانی «دارای سیته م کو دومان» له سالی ۳۳۰ ق.م دا به شهر کردنی له گه ل ئه سه که نده ری مه کدونیا یه وه ئینقرازیان پیدرا و کوردستان پارچه پارچه کرا. ئه م ما هوکمداری کوردان له حالیکه نیو ئیداریدا ماوه. ئه شکانیان به سه ردا هاتن دیسان چه ند پارچه حکومه تی چکۆله ی کوردستان ئیداره ده کرا تا ده رکه و تنی ئه رده شیری بابه کی ئه رده وانی کوری تیردادی ئه شکانی. ئه وه بوو به سه به بی ژیا نه وه ی کوردستان و دهستی به شاهنشاهییه کی له ئه وه ل چا ترکرد و ئه حوالیان بۆ کورد بوونیان که هه یج شو به نه بی و ده رکه و تنی له شاره زوور و جیلوانه. وه «ابن الاثیر» له جلدی یه که میدا موفه سه ل به حسی

دهکا. کاغەزی ئەرەدەوان لیتمان مەعلووم دەکا که خیتابەن دەلیت: ئەی کوردی کۆری کورد، ئەوەش شاهیدە که عائیلە ی ساسانیان کوردن؛ لاکین هەرەکو بێژرا عولەمای کوردستان هەموو ئەحوالی میللەتیان کردە فیدای غەفلەت و هەلخەلەتاندنیان بەدووشمن. خولاسە ئەو عائیلە یە تا زەمانی حەزەرەتی عومەر حوکمداریان کرد و دەستی زۆرییان بەسەر شەرق و غەربدا داگریوو. لە زەمانی حەزەرەتی عومەردا بە «بەزدی کورد» ئینقرازی کرد. ئەحوالیان دوور و درێژ لە جلدی یەکەمی «گەوهەر» دا و نیوی حوکمداران و عەکسیان بەیان دەکەیت. که تەماشای دەکەیت لەپاش دەرکەوتنی ئیسلام ئەو زاتانە ی بێژرا و لە دەستی دوژمندا بەغەیری کورد حیساب کراون. چونکە تەئریخی کوردان لە خیالەتی حەزەرەتی عومەردا وەخێرکرا و خزانە دیجەلەو و ئیرتیباتی دینی بوو بەسەبەبی کەمکردنی تەئریخی کوردستان. مەسەلەن زاتیککی وەکو نادر شای هەوشاری که لە سالی ۱۰۹۹ لە هەوشار هاتۆتە دنیاوو هەوشاریش جێگە یەکە لە قیتعە ی موکریان و لە ۱۱۴۰ تا ۱۱۶۳ هەر حوکمداری کردوو لە ئێران و هیندستان و لە تەرف ئەوروپاوە بەناپلۆنی شەرق ئیشتەهاری کردوو مۆئەریخانی تورک بەخەلقی بوخارای دادەنێن. چاکە ئەو بوو بەئەهلی بوخارا، لاکین ئیسمی هەوشار چ لێدەکەن؟ ئەو چۆن ئینکار دەکەیت هەرچەندە ئەوانیش ئینکاری بکەن، لاکین تەئریخ ئیسپاتی دەکا و بۆمان بەیان دەکا که ئەو زاتانە بێ شوبهە کوردن هەرەکو لە زبان و عاداتی میللەتدا بەخێوکران و تەئریخیش حیفزی کردوون.

کەزیم خانی زەند پیاویک بوو لە عەشیرەتی زەند و پاپە لە سالی ۱۱۶۳ هە تا ۱۲۱۰ پادشایەتی کرد، ئەویش بە دەست ئاغا محەمەدی قاجاری که یەکیک بوو لە ئۆمەرایانی، ئینقراز دەکا، وەکو باپیرە گوردی ئەم پادشای ئێران بوو که ئیستا ئەحمەد شایە. ئەحوالیان بەتەواوی لە گەوهەری یەگانهدا دەبێژریت. خولاسە حیکایەت و سەرگۆزشتەگەلی میللەت بەتەواوی دەست بە دەست و زبان گرتەو و لە دائیرەکی زۆر چاکدا هاتوو و زەوتیان کردوو که ئەو زاتانە کورد و پادشا و حوکمدارانێ کوردستان بوون و بەعزیک ئیستیلاشیان بەسەر غەربدا کردوو. لاکین لە تەرف عولەماوە که ووتۆتە ژێر پەردە ی جەهەلەو، لەبەر ئیشتەغالیان بەعیلمی عەرەبی و تەعەسویی وشک، نەیان پەرژاوتە سەر تەئلیفاتی تەئریخ بە کوردی و دەلێن «انا لله وانا الیه راجعون».

تيلم و زانينى كوردان

كورد ئه وهنده ئيعتباريان به كتيبى عيلم و سه نايح نه دابوو، له ئوسولتى شهر و زوراني و تيره ندازيدا زياتر سه عيان ده كرد، وه كوبازى و سوارى و گو و چه و گان و تير و شير و مه تالبازى و پيشكه وتن به سوارى و مهيداندارى و راو كردن، له مه داريساندا نه غله بى ته حسيلاتى خسووسيان ئه و نه وعه زانينه بووه، ئه ما له هه يته تى ئيجتماعيدا زور به هيمه ت بوون و دايم به مه شه وه ت و يه ك دلى و ته دبير، كار و هه ره كه يان ده كرد و بى ناگادارى يه ك ده ستيان بو هيج كاريك نه ده برد، هه ر كاريكى موهيم روويدابا پي تكه وه وه خي ده بوون بو ئه و مه سه له يه فيكريان ده كرد و ليك غافل نه بوون.

ئه قسامى شوعبه ي كورد:

«هیرودۆت» ده بێژت: چوار قسميان بو شهر و موچاره به و سى قسميان بو جووت و چاندن به ده قسميان داده نى، زاهير سى قسميش ساحيب مولك و جووت به نده بوون و له سه ر وه جه يى ئاتى نه گه وه ره بوون و نه ساحيب روتبه و ره ئيس بوون، له گه ل ئه وه دش له سه ر ئومه تى غه يره و بيگانه مه رزه بانى سپه پي ده يان ده كرد. قسمى ئه عزمى كوردانى مه زكوور گه وه ردى له شكر و سوپا ه، له ژير ئه مرى خو باندا بوون.

عاداتى كوردان: له ئه وه لى ئه مردا عيفه تى نه فسيان پهيدا كردبوو. ته عديلى لباس و مه عيشه تيان كردبووه عاده ت، له له زه ت و هه وا و هه وه س و شه هوات و نه فسانى و مه ستى و نه زاكه ت و ته ن په روه رييان ده ست هه لگر ته بوو، هه تا له دو اييان ه وه له نان و ته عام و خو اردندا به ته واوى ئيقتساديان كردبوو، لاكين وه قتيك له هه موو شه عبانى ئاسيا ده وه له مه ندر تر بوون و به سه رباندا قوه تيان زياتر بوو، ته ماشايان كرد به شه و كه تتر و زياتر زه بر ده ست بوون و چا ترين دنيايان بو ها تووه و ته واوى عاله ميان كه و تو ته ژير ده ست و حوكمه وه. ته غيبرى عادات و ته بايعى مه مدوحه يان به فه سادى كرد و ده ستيان به ته له زوزات و مه ستى كرد و هه موو ئه خلاقى مه رزه ييان به ردا.

ده لىن: له جه رنى «ميهرىجان» دا ئه وه نديان شه راب ده خو ارده وه تا عه قلىيان له سه ر ده رده چوو. ئه گه ر ته دبيريكيان له ئه مريكى موهيمدا له واقيع بىوايه، چه ند روژتيك له پيشدا مه سه له حه تيان ده كرد؛ يه عنى له پيش جه ژندا. چونكه زيمامى رشته يان له ده ستدا نه ده ما. هينديك له موئه ريخان ده فه رموون له مه جليسى ته دبيري شدا شه رايبان ده خو ارده وه. له پاشان شوونى ره عيه ت به ته واوى گه بيبه بلوو غ. له هه ر جيگايه ك ساحيب

پوتیه کی حکومت یاخود ساحیب مه‌نسه‌بیک یا مه‌رزبان وه یاخود سپه‌ه‌ودیک
سپایان بدیابه ته‌لعین و نه‌فیریان ده‌کردن و به‌تف له‌نیوچوایان ده‌کوتان. وه‌کو زابتانی
ئیستای کوردان.

هیندیک له‌و ساحیب مه‌رتبه و مه‌نسه‌بانه قبولیان ده‌کرد و خو‌بان به‌موسه‌حه‌قی
لومه‌ده‌کرد و نه‌و ئیستبداد و زولمه‌بان له‌سستی و بی‌ئیعتباری و نه‌کو‌شینیی خو‌بان
ده‌زانی.

حوکمدار له‌سه‌ر هه‌موویانی واجب کردبوو، ره‌عیه‌ت و ساحیب پوتیه سه‌جده‌یان بۆ
حوکمدار ده‌برد و به‌عزیک له‌هوشمه‌ندان نه‌و ئیستبداده‌یان قبول نه‌کردبوو. هه‌روه‌کو
ئه‌مڕۆ که‌عه‌جه‌م له‌سه‌لامدا رکوع ده‌به‌نه‌ به‌ر گه‌وره و نیوه‌ سو‌جده‌یه‌کیان بۆ ده‌به‌ن. نه‌و
ئیستبداده‌ تا نه‌مڕۆش له‌ کوردستاندا ماوه. ره‌عیه‌ت بۆ ئاغا و میران و مورید بۆ شیخیان
به‌ته‌واوی ره‌سمی ته‌عزیمیان له‌ حزووردا نیمچه‌ سه‌جده‌یکه‌. نه‌وانیش وایان خسته‌وته
ئیعتقادی نه‌و فه‌قیرانه‌وه، نه‌گه‌ر وانه‌کن کافر ده‌بن یاخود زۆر بی‌ئه‌ده‌بی ده‌که‌ن.

ژن هینان

کورد بۆ ژن هینان زۆر حه‌ریس بوون؛ ژنی زۆریان ده‌هینا، زۆریان جاریه و که‌نیزه‌کیان
به‌قه‌ده‌ری ئیمکان هیناوه. «ژن» مویی ئه‌مری پیاو بوون، به‌هیچ وه‌جه‌ موخاله‌فه‌ی
پیاویان نه‌ده‌کرد و ده‌رکه‌وتنیان له‌ مال مه‌منوع بووه. نه‌گه‌ر ده‌ریش که‌وتبان له‌ ژیر
به‌خێوکردندا و به‌رچاوی به‌داپۆشراوی و چارشێو و پووبه‌ندیانه‌وه ده‌گه‌ران، نه‌گه‌ر بچووبانه
مالی که‌سوکاریان یا برای گه‌وره یا میتردی نه‌و ژنه‌ له‌گه‌لیان ده‌چوون و ده‌یان هیناوه. وه
نه‌گه‌ر بۆ جینگایه‌کی وه‌کو باخچه و بیستان و ته‌ماشاکا بچووبایه‌ دیسان هه‌ر
به‌به‌خێوکه‌راوی ده‌چوون و ده‌هاتنه‌وه و که‌سێک نه‌یده‌دی. نه‌غله‌ب ژنیان له‌ لیباسی
پیاوانیشدا ئیشتراکی شه‌ریان کردووه و زۆر حوکمداریان لی‌ په‌یدا‌بووه. بۆ میهمانداری و
کارکردن له‌ مالاندا، نه‌غله‌ب وه‌زیفه‌ی پیاویان ده‌بینی و زۆر ژنی مه‌شه‌وور و شه‌رکه‌ر و
ساحیب قوه‌ت و ره‌شیدیان له‌ عه‌سری نه‌وه‌ل و دوا‌یشدا لی‌ ده‌رکه‌وتووه، که‌ نه‌حوالی
نه‌وان له‌ به‌ندی سه‌لته‌نه‌ت و نه‌ماره‌تی مه‌شه‌ووراندا به‌ته‌فسیل ده‌بێژریت نه‌گه‌ر خودا
حه‌زیکا.

ته‌ریبه‌ی مندالیان: له‌ به‌خێوکردنی نه‌ولاد و مندال و ژندا زۆریان نه‌هه‌میته‌ پیدابوو و
له‌سه‌ر ره‌هوشتیکیان ته‌ریبه‌ ده‌دا. مندال تا (پینج) سه‌له‌یی ئه‌ده‌بی ژنیان ده‌دانی، له‌

مالدا کارکردن و ژبانی فیر دهکرا. له پینج تهجاوژی بکردبا و ژبانی مالداري بزانیبا نهوجاره دهیان خسته بهر موعه لیم. له کوتابخانه دا عهقل و تیگه یشتن و چاکه و پیاوهدتی و تههزیبی نهخلاق و لهعب و بازی و شکار و سواری و تیر و مهتهلبازی فیردهکرا. ههروهکو بیترا له عیلم و زانیندا مندالتیک بهپهنج سالی دهگه یشتن، سوپاهی بوون. بهجورتیک نهدهب و تهربیه دهران شایانی مه دح و تهعریف بوون. ههر له چکوله بییه وه سیدق و راستگویییان فیر دهکرد و موراعاتی پیایو راستییان نیشان ددها و درو و دهلهسهیان زور له لا عهیب بوو و بهگوناهیتیکی گه ورهیان دهزانی. گه وره و ئومه رایان نیفتخاریان بهمه دهکرد که نهده فروشن و نه دهکرن بهمه نفعه تهی مولکیان دهژیان، هه رچییه کی لییان زیاد دهبوو، دهیاندا بهفه قیر و مسکیتان، ههروهکو نه مروژ نهو عاده ته له نیوانیاندا لانه چوه. حهتا مونه وهر و ئومه رای کوردستان هه رچه نده ساحیب نیقتداریش بووبن، له بهر نه وه که نه که ونه ژیر منه ته وه و به سه ره سستی برین، له دهوائیری هیج حکومه تیکدا مه ئوموربان قبول نه کردوه. شه ره فحانی بتلیسی له ته ئریخه که یدا ده بیژی: له هیج وهختیکدا پشتیان بو دوو نان خوار نه کردوه. سه به بی ژبانیان له کیوان و قه لایانی سهختدا نه وه یه که نه که ونه ژیر تهحه کوم و منه تی نه غیاره وه. دیسان ده لئ: پادشایانی که له ئه رازیان نزیک بوون هه زیان کردوه بیانکه نه سپه هبد و مه رزه بان له ئوردوویاندا له بهر «راستییان و ره شیدی و به مروه تییان». نهو میلله ته پاکه نه گهر له گه ل ههر که سیک شه ریان کردبی شیریان زه هربوه، نهو که سانه به نه دامهت گه یشتوون و نه گهر پرووی راستیان له ههر میلله تیک کردبی نهو میلله ته به مه قسوود و مه رami گه یشتوه.

خوو و ته بییهت

کوردان تا زه مانی که یکاوس له ته بییه تیکی غایهت ساده و به سیتدا دهژیان. کورد خویان له نه قوامی سایره به قوه تتر دهزانی، له پاشان له گه ل میلله تی موخته لیفه ئیختیلاتیان نوواند؛ چاک و پیسییان جوئ کرده وه. نه خلاق فاسیده و هه سه نه بان لهو میلله تانه دا ددهیی و دهیان خسته میزانی عهقله وه. عادات و مه ده نییهت و قه واعیدیان ده بژارد، هه رچی که چابوو قبولیان دهکرد. ئوسوولی ئیداره له کوردستاندا ته ره قییه کی زور چاکی هه بوو، لاکین ته واری فیکر نه هاتبووه کاره وه حهتا له وازم و ژبانی دهره دیان به نه هه میهت نه زانی بوو؛ مه سه له ن تا ئینقرازی حکومه تییان، وه زیفه ی ته به به تیان له ده ست یواناندا بوو. غه یردز «جاماسب هه کیم» پیاو یکیان نه هینا بووه وجود. دیسان بو که شتیوانی و نه کاری و هیندیک له مه علوماتی فه نییه دا نه جنه بییان به خێو دهکرد. له «میسر» و

«رۆم» هودیان پیاو دیتا بۆ ئەو جوۆره کارانهیان به کار دەبرد. ئەیهالەتی کهلدانیان ولاتییک بوو له کوردستان دهچوون ئیقتباسی لازمیان له دوشمن دهکرد. له بهر ئەو جوۆره حهره کاتانه و بێ ته دبیر و ودهته نپهروه ری و بێ ئیهتمامی هه می شه حکومه تیان له شوړش و هه لاله لاله دابوو.

[illegible]

دینی کوردان

دینی کورد: قەدیم زۆر لە پێشوویدا بەئێسمی «مەهئاباد» شەخسێک ئێدیدیعی پێغه‌مبەری کرد و تەمەددوونێکی دینی و مەزەهەبی لەنێو کوردستاندا بینا کرد. لە نەزەریاتی عۆلەمایاندا ئەو زاتە «ونەوه» و «نەبیرە» ی، ئەویش لە پێش پێشدادییاندا تەشکیلی ھۆکمدارییان کردبوو.

غەیری ئەویش زۆر کەس ئێدیدیعی ناردراویان کردبوو. بەئێدیدیعا بەمالی کورد و ئێران، وەکو باقی ئەقوامی ناری عیبادەتی ئەجرامی سەماویان کردووە. عەلەلخسوس «پۆژ» و «مانگ» و «ئەستێرە» پەرستنیان بوو (مە) پەرستن. لەزاتی مەزکوورەوه تەئسێس کرا، ئەسلی مەعنای «مە» گەورە ئێسمی بوو، ئەوەڵ بانیتی شاھیدە، لەپاش ئەو زاتە مانگ بە «مەم» تەسمیە کراوە. «پۆژپەرستن» لەپێش ئەودا زھووری کرد، چونکە «جەم» بەمەعنا ئەرکانی دین «شید» پەرسندە. مەعبوود ئەرکان ئەمی «خورشید» ئەو زاتە خورشید پەرستنی خستە مەیدان و مەمی و جامی ئیجاد کرد و کردیە روکن بۆ ئاین و «نەورۆژ» ی کردە جەژنی دینی. زاهیرەن ئەو وەختە بۆ ھەموو ئەستێرەیک ھێلکە یەکیان دروست کرد بوو لە ھەموو چیا یێکدا دایان نابوو. لە ئەغلەب مال و سەرایاندا مەوجود بوون. لەبەرئەوه لە عیلمی فەلەکدا زۆر مەھارەتیان ھاسل کردبوو، تەرەقییان لە مۆنەجیمیدا گەیی بوو دەرەجە ی نېھایەت. لە مەسەلە ی جەزەتی ئیبراھیم (ع) دا لیتمان مەعلوم دەبێ خودای تەعالا جەزەتی ئیبراھمی لەسەر ئوسوولی ئایینی کوردان فێرکرد بوو، بەلکە بۆ ئیلزامیان ئەوەڵ حەقناسینی لە ئەستێرە و مانگ و پۆژەوه نیشانی دان، ئەویش بەنەسسی قورئانی مەسبووتە و شکی تێدا نییە و ئیزھاری ئەمە دەکا کە «کورد» ئەستێرە و مانگ و پۆژپەرستییان دەکرد و بوتیان بۆ ئەو ئەجرامانە دروست کردبوو بۆ بەتەقالید. جەزەتی ئیبراھیم کە لە پاش ئەوه دەبێژت ئەوه خودامە، ئەستێرە ئاوابوو مانگ دەرکەوت، دەلێت ئەمە یە خودا. کە مانگیش ئاوا دەبێ پۆژ دەرەجە ویت دەلێ: ئەمە یە خودام چونکە لە ھەمووان گەورەترە. کە ئەویش ئاوابوو فەرموی «انی و جەھت و جەھ» ئە ی قەوم! من لە شیرک دوورکەوتمەوه و ئەوه رووی خۆم کردە خودایەکی کە ئەرز و ئاسمانی ئافەربەدە کردووە.

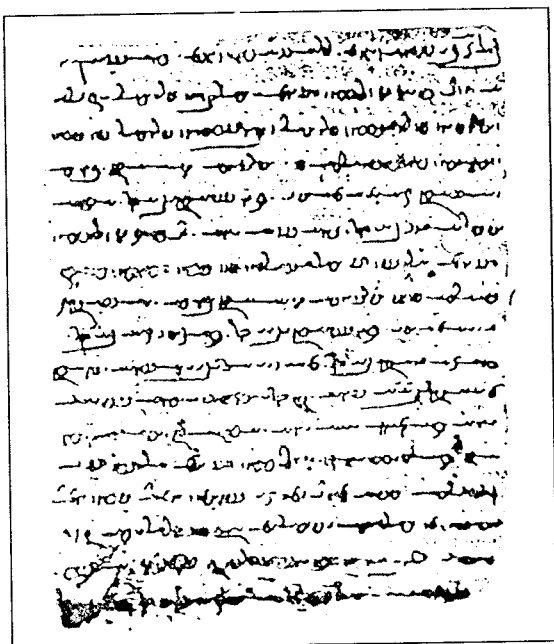
دووھم کە بوتەکان دەشکێنێ ئیسپاتە و کە بەباوکی دەلێت تۆ ئەسنامت بەخودا قبوول کرد، تەماشای دەکەم تۆش و قەومەکەت لە زەلالەتێکی ئاشکاردان، ئیسپاتی بوتەپرستی

کوردانه. له وهختیکې که ددهرموون: من نه مشکان له هه مووان گه ورده تر شکاندنی،
 ئیسپاته بۆ ئوه بوتانی موته عه دیدیان هه بووه. ریوایه تی قازی به یزای له عه بدو لای
 ئیبنی عومه رده: ئوه که سهی ئیشاردتی به سووتاندن کرد گوتی: بیسووتین و نه سه رته
 خودا کانتان بدن، پیاویک بوو کورد و نیوی «هیزن» بوو، مه علوم دهی و شاهیدیکی
 له وه چاتر نییه که قورئان ئیسپاتی ئوه دهکا. هه زرده تی ئیبراهیم کورد و نه مروود
 وازه رای کورد بوون. ته فسیر به حسی دهکا و زور له عوله ما و موئه ریخان موباحه سهی
 رابردو ئیسپات دهکن. ساحیبی «برهان قاطع» دهلیت: هه زرده تی ئیبراهیم ئیسمی
 ئه سلّی «زهردهشت» ه. ئیبراهیم له فزیک سربانییه یه عنی: ئه برده هم (اب رحیم). له پاش
 هیه جرده تیان له دهست بیوراسپ هه رو ده کو له دهنکه دهنکی میللیه تدا به درپژ بیژرا
 سربانیان نیویان نا «باوکی به میهره بان». خولاسه هه زرده تی ئیبراهیم دینی سابیئه له
 کوردستاندا نه شرکرد. له ئوه لیشدا خودایان ناسی بوو، لاکین له هاتوودا ئه حوالیان
 ده بیژین. ئه غله بی موئه ریخان له سه ره ئوه دن هه زرده تی ئیبراهیم له عه هدی بیوراسپدا
 هاتو ته وجود. هه رچی کو بیوراسپ موئه سیسی ئاینی «مار په رستی» بوو. له زه مانئ ئه ودا
 «مار و گهنم» یان ده په رست. له به عزئ ئاساردا که شف کراوه «مه طران یوسف دس» له
 ته ئریخی سووریادا و له جلدی ئه و دل ئه و به حسه به ته فسیل ده گپژته وه. ئیسمی بیوراسپ
 بۆ ئوه شاهده؛ یه عنی ماری گه زهنده. (چونکه له دهنکه دهنگدا به حس کرا لازم به شه رح
 نییه، موراجعه ت کن).

کورد له پیش ده رکه وتنیان له وه ته نی ئه سلّی، ئه و ئاشووی دیانه ته و ته فریقه ی
 مه زاهیب و ئیعتقادیان تیکه وتبوو؛ چونکه له جیگای خو باندا کتیبی زه ند ئاو یستیان
 که وتبووه ناو، له پاش به سه ردادانی زوحاک له زو لم و ته عه ددا، ئه وه ده ستیان به هیه جره ت
 کرد. هه زرده تی ئیبراهیم له وه ته نیاندا ته لقینی دیانه تی خو ی کردبوون، له پاشان هاتنه
 جیبال و کبوانی هه ورامان و شاره زوور و ئورفه و دیار به کر و مه عموره هله عه زیز.

بینا له سه ره ئه قوالی موئه ریخان له ئیراندا «زهردهشت» دانه ری قانون یا پیغه مه ریکی
 ناردراو ده ژمیتریت. ده لّین له عه هدی جه مشیددا هه بووه و له سه ره رووی دنیا بوو.
 زهردهشت له ئازدربایجاندا له شاری «ورمّ» له دایک بووه و له گه ل هورمز یه زدان
 یه کدییان چاو پیکه وت و مولا قاتیان کرد. له هورمز کتیبی موقه دده سی «زهد ئاو یستا» ی
 که وەرگرت، زهردهشت له ورمّ هه لّاب و هیندیک ئه شخاسی له گه ل چوو، به سه ره ئاوی
 چۆمی «ئازان» (ئه رقس) و به حری خه زهدا رابه ورتن. گه لیک پیاوان و ده وویان که وتبوون

و حمله‌یان دهبړین. مولاچه‌زی وه‌زعییه‌تیاں کړدبوون و به‌سهر ئاواندا دهرباز دهبوو و ددچوو. زه‌رده‌شت زوړ سالان به‌ته‌نھا له کټوانی چوڼدا به‌حالی موسته‌غریقدا به‌سهری بردبوو. له ئاقیبه‌تی ئه‌مردا له کټوی ئه‌ترافی ورمی که [مرکورنو چیا کورنو چیا] بی هاته‌خواری، رووی له به‌لخ کړد و کټیبی زه‌ند ئاویستای ته‌قدیم به‌خه‌لق کړد و ئه‌مر و نه‌واھی فټرکړد و ده‌ستی به‌ته‌بلیغاتی دینی ده‌کا. گوشتاسپی حوکمداری به‌لخ ته‌له‌بی موعجیزاتی لی ده‌کا و ئیسپاتی پیغه‌مبه‌ری لیخواست. ده‌چی له‌نیو لوکه‌دا پارچه‌ ناوری بو ده‌بات، نه‌لوکه و نه‌ده‌ستی که‌سی ده‌سووتاند. گوشتاسپ موعجیزه‌ی دیکه‌ی لی داواکړد. زه‌رده‌شت هه‌ندیکی کټیبه‌که‌ی بو خوینده‌وه، گوشتاسپ ئیمانی پی هټنا و عوله‌مای به‌لخ رجایان کړد پادشا ئه‌زیه‌تی نه‌دا گوشتاسپ به‌هه‌موو ره‌زابه‌ک ئاینی قبول کړد و «زه‌ند ئاویستا» ی له‌سهر پیستی ۱۲ هه‌زار گامیش به‌زیر نووسییه‌وه و به‌نه‌قشونیگار جوان کړا. زه‌رده‌شت بو موه‌فه‌قیه‌تی نفوزتکی ته‌واوی په‌یداکړد و هه‌موو که‌س باوه‌ری پی کړدو له‌لای هه‌مووان ئاینی قبول کړا. ئه‌و موه‌فه‌قیه‌ته‌ بوو به‌سه‌به‌بی په‌یداوونی دوشمنان و قووه‌ی ناتیقه‌ی موعاره‌زی کړد، زانین و مه‌علوومات هه‌م دوشمن و هه‌م دلئ عالهمی ته‌سخیرکړد.

(ئهمه‌ی ئاتی سه‌جیغه‌به‌که له کټیبی
زه‌ند ئاویستا)

زهووری ئەو دینه بووه سه به بی موحارباتی دینی و جیدال. ئەو دینه بوو به غه له به ی گۆشتاسپ له سه ر ته وای جیهان به قوودت شه ری خسته نیوه راستی هیند و ئاسیاوه.

له هیندیک ئاساردا نه قل کراوه، سه حیفه ی سه رده وه که دینی کوردان وه کو دینی زه رده شت بووه مه هتەر و چه هتەری ئەدیانیک بوو، به شه ر قبوولی کردبوو و نزیکتری عه قل و عه داله ت و ئینساف بوو. ئوسوولی ئەو دینه قبوول کردنی ماده بکه ن، به عنی قبوولی شتیکی مادی که خودا له و ماده یه دا مه و جوود بوو. خودا زاتیکه له و دایه. له به ره وه ی له نیو موئه ریخاندا و له ئیستیلاهی عوله مایاندا به کوردی قه دیم «مه دیا» ده بیژریت؛ چونکه بۆ خودا شتیکی مادیان قبوول کرد، ئەو دینه ش له پیش هیج ده تیاندا داندرابوو، بینایان نابوو. زه رده شت ئەو دینه ی ئیصلاح کرد و کتیبی زه ند ئاویتسای بۆ ئیسلاماتی ئەو دینه قه رار دابوو. له کتیبی ئەو زاته عه زمه و موسلیحه گه وه و ئوستاده فه زیله دا ده بیژریت: هه رچیکو «مه عبوود» واجبه و ده بی موجه پرده بی له ماده و له سه ر مادن ته سه لوتی هه بی، ئەو مه عبووده نه وعی به شه ری به روحیکی سالح ئافه رید و هه موو شتیک ته مه توع له و ده کا. ئەو مه عبوده شیان به «هورمز» (یه زدان) ناو برد. هه موو سیفاتیکی چاکی بۆ ئیسیات کرد، له شکر و سویاهی له ئه رواهی سالحی ئەوه وه بۆ قه راردا وه کو مه لائیکه بن و خدمه تی ده کهن. «قاعیده ی کتیبی زه رده شت» ده بی ئینسان له به رابه ری رۆحی سالحدا له دائیره ی قانونی عه داله تدا، به بی زه ره ربی بژیت. به هه موو ئیسلاماتیکه وه تا رۆژی مردن به سه ری بیا. «موکافه ئات» له مقابیلی عه مه لی خیر و شه ردا، به م نه وعه ته سه وری پێده دا: هه رکه س له نیو خوڵدا گه نم هه لگریت له و دنیا و زه ویدا غونچه ی ئەو گوڵ و میوه پێیگه به نیت، ئەو که سه له دنیا دا نه شری خیر و فه زیله ت ده کا، هه ره وه کو سه د قوربانی سه ر بېژیت. ئەو که سه شه رف و هه سیسه تی ئایینی «هورمز» ته وای زیاد ده کا. له پاش مردنیش ئەحوالی روح به م سوورده ته حل ده کا «مه لائیکه» فریشته ی «راشتو» ئیسمیک ئەفعال و ئەعمالی چاکه و هه سه نه و پیسی ئینسان به بی خه تا و سه هوو به ته رازووی عه داله ت ده کیشیت، نه ویش به شاهیدی ئەعمالی وه ختی ژیان و ئەفعالی هه یاتی و چاوپێکه وتنی ئەو روچه موکافه مه ده کړیت. ته وای ئەحوالی دیته حیسابه وه، نه ویش یا ته بریئه ده کړیت یا خود مه حکووم ده بی. روحیکی له مه حکمه ده رکه ویت ده یه نه مه دخه لی رێگایه کی بۆ سه ر پردی «سنوا» راکیشراوه بۆ به هه شت. ئەگه ر ناپاک بی له پرد رانابریت و ده که ویته ناو ره وه، ئەگه ر پاک بی به موعاوه نه تی فریشته ی «سه رئوشا» نیو، به بی زه حمه تی له پردی «سنوا» ده په ریته وه و ده چیته

بههشتهوه. ئەو زمانه بهزووری مهعبوود (هورمز) دهگا. ههڕچیکو «حهشر» ه تا مهوقیعیکه مردوو ئیشغالی دهکهن و لییان دهپرسن: کتییی زهند ئاویستا مهبنی بوو لهسهر ئەمر و نهواهی و وهعد و وهعید و ئەحوالی مازی و موستهقهلی تیدا نووسرابوو. ئەم دینه له زمان سواری ئیوهدا لغاو ناکریت، ئەگهر عالمی بنویش کا لاکین ئەمانهشتان له خۆتان بێ له سواری وشتی سووری چاوهڕهش چونکه ئاینی ئیوه مهحوو دهکا. زهردهشت سههر دهغه ژنی هینابوو، ئەولاد و ئەحفاد و زیتن زۆر بوگهلێکی؟ هینابوو و جووود. لهپاش ۷۷ سالان سالی هجوومی تورک بو سههر کورد و ئیستبدادی بهلخ دهکهن له دهست تورکدا کوژرا. هیندیک دهلین: تا قهرنی ههشتهمی ق. م مابوو و له زمانی جهمشیدا مهوجووود بووه (العلم عندالله) یهعنی زهردهشت بهتهعههودی گوشتاسپ لهسهر ئەو عهقیده باقی مابوون.

پهیدابوونی ئاورپهرستی

له سالی ۵۳۴ قهبلای عیسا عهلهیهیسلامدا «غوماتیس» نیویک زهووری کرد بهسمهریسی برای کهیکوسی دووم (کهمبیز) خوی تهسمیه کرد و ئیستیلاي کرده سههر کوردستان و بهئیددیعیای برابهتی کهیکاوس، ئەرزى کوردانی زهوت کرد و کهوته نیو تهواوی حکومهتهوه و تهداخولی بهحههرمهسهرای پادشایی کرد و ههموو ژنی کهمبیزی مارهکرد و خستیه دهستهوه ئاینی ئاورپهرستی ئیعلان کرد، له ئازهربایجاندا بینای ئاتهشگهدهیتیکی زۆر گهورهیان کردبوو، ههموو مهعبهدی زهردهشتیی ویران کرد و له جیگایاندا ئاتهشگهدهیتیکی بینانا و ئوسوولی دیانهتی لێ گوێرن. قاعیدهیهکی بو ئەو دینه مهجورییه مهجوسیانهبان دانا که «ئههریمن» مهعبوودی شهڕ و «هورمز» مهعبوودی خیره. ئەو رۆحه شهڕبه موقابیلی روحی سالح دهکا و بهقوهت دیت و ههموو ئەحوالی سالح بهفهماد ددها. بو رۆحی سالحیش قوهوتیک ههیه دهجیت ئەو رۆحه شهڕبه بکوژیت، تاقت نایهنیت. بو شهڕپیش لهشکر ههیه لهگهڵ روحی سالح شهڕ دهکهن. روحی سالح لهو شهڕه زهره دینیت؛ ئەگهر چی قوهوتی روحی سالح زۆرتربه، لهگهڵ ئەوهش دهرفهتهی ناکریت. له پاش مردن، روحی سالح پیشوازی سالحان دهکا. مهرحهبايي لئ دهکهن و دهیانبهنه شاری ئازادیهوه. ههڕچیکو شهڕپرن فریيان ددهنه نیو چالای شهڕهوه و له شاری شهڕاندا خواردنیان ژههره و ئاوی سویر و تاله

«موغ، کاهین»: فسادای ئاینی زهردهشت له موغ و کاهینانهوه هاته پیشهوه. موغان

له پاش زدردهشت ئاورپه رستی و نه سنپه و نه جرامی سه ماوی په رستیان تیکه له به نه حکامی ناین و مه زهه ب و دیانه تی زدردهشتیی کرد. خورافات و نه فسانه یه کی زوریان له نه صلی ناین و دردا. نه ویش له نیبتیدای نه مردا عوله ما له نیو کوردستاندا دهستیان به ته داخلولی ناین و نیجته یه له نه سوولی دینیاندا کردبو. به ده سایی «جووله کان» نه و فیتنه یی نه فکاره له کار دابو و بویان ده کوشان و که و تپونه نیو میشکی موغانه وه. بو فسادای ناینی زدردهشت، موغ و عوله ما ته سه لوتی مه عنه وییان له کوردستان په یداکرد و چوو بونه عه قلی عالمه وه. له نیو روحی کوردستاندا دهستی نیستیلایان درپژ کردبو. له تهره ف میلله ته وه نیحترامات و ته عزیمتیکي له حه دد به دهریان بو دکردن. مه حبوب و عه زیز و مه سمو عولکه لام بوون. له سهر حوکمداران، به ته واوی نه مر فرما بوون و موبه شیربیان ده کرد بو حوکمدار به عه فوو. حوکمدار نینکاری نه ده توانی بکا پادشا جه سارته تی موخالیفه ی نه و موغانه ی نه بوو. نه و نه شخاسانه دهستیان به فله سه فه ی دینی کرد، پیسترینی عاداتی نه و عوله مایانه نه مه یه که له هه موو شتیک بیجتر بوو، بو خودای مهستی، موسه که راتیان ده برد به قوربانی. له پاشان موغ شهربانی ده خوارده وه تا ویجدان و ره وشت و عه قلی له ده ست ده رده چوو. خه لقیشیان فیری نه و عه قیده فاسیدانه کرد و سوجدیهان بو ئاورش پی ده بردن. خولاسه نیعتیقادی کوردستانی قه دیم له پیشودا له هه موو نیعتیقادیکی نه مه می سائیری شهرق چاتر بوو؛ چونکه بی وهی ئاسمانی ته شه بوسات و ه حدانبیه ت خودایان کردبو له سینه ی ۵۲۱ ق. م «دارای گه وره» هوجوومی کرده سهر «سمردیس» و کوشتی. نه و عه قیده فاسیده ی له کوردستاندا پاک کرده وه. نه ما به دزی له نیو هه ندیکدا نه سه ری مابوو؛ دهیان شارده وه. باقی به ته واوی دینی زدردهشتیان قه بول کردو دهستیان به بینای دینی پیشوو کرد. «دارا» هه موو موغ و کاهینانی «سمردیس» کوشتن. عوله مای زدردهشتی خسته [سه را] نیعتیقادیکی ته واوی پیتدان. «مه زدهک» تازه مانی «نه نوشیروان» دینی زدردهشتی له وجوددا بوو؛ لاکین ئاوریان به خو شه ویست قبول کردبو و به گه وردیان ده زانی نه به مه عبود بیناسن؛ یا خود ته له بی خیر و یا شهرتیکي لیکن. نه ما زوریان به عه زیز و مه حبوب که و تپوه به رچاو؛ نه ویش له ته ئسیراتی سمردیس مابوه.

له زمانی نه و شیریوانی عادلدا «مه زدهک» نیوتیک بانی و موسیسی دینی مه جووسی په یدا بوو. دیسان که عه قیده ی فاسیده ی سمردیس تازه کرده وه و خستیه مه یدانه وه.

«نه سوولی نیعتیقادی مه زدهک»: ههر چیکو شه پتانه، روحتیکي شهریره و ته واوی

نۆش و مه قسه دی ئیفسادی رۆحی سألحه. هەر [چی] فیکری هیه بۆ ئه وه ده ده به کاری ده با، به په رستی رۆژ و مانگ و فره جی ژن و ئاور و مردو و ئه مری پیتدا بوون. سو جده یان ده برده به ر «ئاور» و «نور» و «هه وا» و «با» یان ده په رست. به ئاوریان ده گوت: جه سه دیککی پاکه. ئه گه ر له لای قوربان ی ئاوریان بگرتبا به نه یان ده کوژانده وه و ئیعتقاد یان به هاته خواره وه له ئاسمانه وه ده کرد. ئه و ئیعتقاد ه یان به نزولی دانا بو، تا زهووری ئیسلام دهوامی کرد؛ لاکین هیندیک له کوردانی ئه ترافی به حری ورمی له عه سری چواره می پاش عیسا، به واسیته ی یه کیک له عوله می کوردستان، «ئاس» نیو تکه وه دینی مه سیحیان قبو ل کردبو. له زهمانی خو سه روی په رو یزدا - که له ده ست به هرامی چۆین هه لا تبو - هیندیک له کوردان له گه لی چو بوون. به دزی به وه دینی عیسا یان قبو ل کردبو. تا ده رکه وتنی ئیسلام له ژیر ئه و ئیعتقادانه دا ده ژیان.

کورد و ئیسلامیه ت

کوردستان به ئه کسه ریه ت ئیسلامه سیان قبو ل کردو وه، به شرو و تاتیکی ته و او شو عبه یه کیان هیه که قبو لیان نه کردی ت زۆر که من.

ئه وانه ی ئیسلامه تییان قبو ل نه کرد بی ت، هیندیکن مو شابیه ی مه جووسی ئیرانیان هیه. له حه یاتیکی ئیبتیدا دا ده ژین. ئه وانیش ناکه ی نه نمو نه بۆ کوردی ئه سل ی؛ چونکه ئه وانیش له ژیر و یج دانی ئیجتما عیه ی کوردی ئیسلام دا به مه جووری ئیستخدا م ده کړین، هه ره کو مه جووسانی ئیرانی حازری به م حاله نابنه نمو نه بۆ کوردی قه دیم و قبو ل نا کړین. له نیو کوردستان دا به ته وای و له سه ر شکلی ئه سل ی ئیسلامه تییان قبو ل کردو وه و بۆ مو حافه زه ی ئه و دینه مه و جوو دیه تیان مه حو و کردو وه. حه تا وه پاشکه و تنیان له حه زا ره تی عه سری و عه ده می ته ره قیان له به عزی فنوونی تازده دا، ته عه سووی ئیسلامیه ته. ده لێن هه ره کو به به عزی ئومووری خو رافات ی ئه جه بیه وه ئیشتیغال ده کین، سه عی له دیانه تکر دن چا تره. چونکه ده بیندریت و نه زه ری دیقه ت جه لب ده کات، زاتیکی وه کو سه لا حه دین ئیمپرا تۆریه تیکی ئیسلامه تی له کوردان هی نا مه یدانه وه. ئه و نه شکلا ته ی له سه ر ئوسو لی دینی دانا بو. ئه گه ر بۆ مه حافه زه ی ئیسلامیه ت نه بوایه، وه کو ئه مرۆ ته شکلی «که مالیه» که کرا ئه وه ل به رنامه جیان حکوومه تی تورکیای لادین بوو. ئه ما ئه یووبی حکوومه تی ئیسلامیه تی لا میلییه تیان ئیعلان کرد و بۆ که لیمه ی ته وحید سه عییان ده کرد. ئه وه ده لیلیکی زۆر گه وریه بۆ دینداری کوردان.

عوله‌مای کوردستان میللیهت و کوردایه‌تیان ئینقراز پێدا. ئه‌گهر به‌و دهره‌جه له دیندا ههریس نه‌بوونایه ئه‌مڕۆکه نه‌ده‌بوونه ته‌عنه‌زهنی به‌عزێ موئه‌ریخانی موسته‌بیددی تورک و به‌ته‌وه‌حوشیان دانه‌ده‌نان؛ عه‌له‌خسوس له‌م عه‌سری ئه‌خیره‌دا زاتیتکی وه‌کو مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری له‌ کورداندا به‌دهره‌جه‌یه‌ک له‌ ئوسولی ئیسلامیه‌تدا ئیشته‌اری کرد له‌نیۆ چاک و خراپدا به‌ته‌واوی ماهیری رده‌به‌ری جه‌وه‌ه‌ری دیانه‌تی ئیسلامی ده‌کردن؛ له‌پێشدا میلله‌تی کوردستان له‌ قه‌رنی ئه‌وه‌دا و ناخیری هه‌جریدا ئه‌وه‌نده ته‌ئلیفاتیان که‌ بوو بێت، بۆ ته‌عه‌سووبی دینی له‌سه‌ر لوعه‌تی قورئانی ته‌ئلیفاتیان کردووه‌؛ هه‌روه‌کو له‌ کتێبی «گه‌وه‌ه‌ری یه‌گانه‌» له‌ نه‌ه‌زی عیلمیه‌دا ده‌بێژرێت. دايمه‌ ساعی بوون بۆ ته‌قلیدی عه‌ره‌ب، له‌ عاداتی میللیدا زۆر موته‌ئه‌خیر بوون، ئه‌گهر عاداتی میللیه‌ت و ئیسلامه‌تیان پێکه‌وه موخافه‌زه‌ بکردایه‌ و کوردایه‌تیان بۆ عه‌ره‌بییه‌ت ته‌رک نه‌کردایه‌، ئه‌مڕۆ کورد له‌ هه‌موو شوعه‌یه‌کی کوردی ئه‌رز، مونه‌وه‌رت‌ر و جه‌سوور و به‌حه‌مییه‌ت و ناموس و شه‌ره‌ف‌تر ده‌بوون. عوله‌ما و مه‌شایخ و ئومه‌رای کوردستان به‌که‌لیمه‌ی دینه‌وه هه‌لواسرابوون. ئیسمی کابووسی خه‌لافه‌تیان له‌به‌ر چاوان گه‌وره‌ کردبوو. نه‌یانتوانی هه‌ره‌که‌یه‌کی میللیه‌ت بکه‌ن، عه‌له‌خسوس له‌ژێر په‌رده‌ی خیلافه‌تیدا هه‌م دیانه‌تیان چوو و هه‌م مه‌وجودیه‌تی کوردستانیان له‌ ده‌ست ده‌رکه‌وت. به‌مه‌ح‌زی قه‌ول ئیغفال کران و له‌ سه‌رسامی و غه‌فله‌تی ئه‌و کابووسه‌ هه‌شیار نه‌بوونه‌وه. قووه‌ی دیانه‌ت تا ۹۲۲ هه‌جری به‌ته‌واوی ئینتشاری کردبوو. سه‌لیمی ئه‌و وه‌ل به‌ده‌سایسی سیاسی له‌گه‌ڵ ئیدریسی بتلیسی بچ دین، ته‌شویقی کوردانیان کرد بۆ شه‌ری شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی. ئیسمی شیعی له‌نیۆ په‌رده‌ی ئیسلامه‌تیدا به‌ئاته‌شیکی سۆزنده‌یان نیشان دا. بۆ ئیستیلا‌ی کوردستان فیتنه‌ی قزلباشیان کرده‌ ئاله‌ت. ئیدریس بچ ئه‌ندیشه‌ عه‌له‌می ئینقرازی کوردستانی بۆ سه‌لیم به‌شانه‌وه‌ گرت. له‌فزی ئیسلامیه‌تی کرده‌ ته‌پل و هه‌موو ئه‌رازی کوردستان گه‌را و کوردستان به‌شیری بچ ته‌دبیری قه‌تلوعام کرا. ته‌نافیداوی ته‌زویریان له‌ گه‌ردن کرا، به‌ده‌ستی خۆیان بوونه‌ سه‌به‌بی ئینقرازی کوردستان و ته‌فریقه‌ و شوعه‌باتی دینی و مه‌زاهبیان تی‌گه‌وت. سه‌لیم کارێکی کرد هه‌مووی له‌به‌ر یه‌ک بلاوکرده‌وه‌ و هه‌زار مه‌زه‌به‌ی لی‌ په‌یداکردن. «بناء علی ذلک» بۆ مه‌نفه‌عه‌تی سه‌لیم، ئیسمی ئیسلامیه‌ت و ته‌داخولی ده‌سایسی شیعییه‌ت و سونییه‌ت که‌وته مه‌یدانه‌وه‌. ئه‌م شوعه‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ به‌راستی براهیه‌کی دایکی و باوکی و یه‌ک عیرق و یه‌ک میلله‌تیان به‌بوغز و کینه‌ کرده‌ دو‌شمن و لێکیان دوورخسته‌وه‌. بچ ته‌ئه‌ننی ده‌میان تی‌کنا، کوشتار کرا و خۆینی

میلله تی مه زلۆومی کورد هاته رشتن. سه لیم بۆ عومریکی موهقه ت ئیلقای ئه و فیتنه ی کرد. خولاسه له نیتو کوردستاندا شوعه ی موهعه دیده پهیدا بوو. له هه مووان به قوه و شهوکه تتر «سونی» و «شیعه» یه.

ئه و دوو شوعه به عه زیمانه له ئه رازی ویلایه تی سه دا - که به جزیره ی کوردستان مه شهووره - وه ئیران و قه فقا سیاه عه شایری موهعه دید هه یه؛ لاکین سونی زیاتر «ته ریه قه ت». هه رچی کو سونین، به عزیکیان به سه ر هیندیک ته ریه قه تاندا ته قسیم کراون وه کو: نه قشبه ندی و قادری و ده فاعی و سه هره وه ردی. بیلخاسه نه قشبه ندی له ئیجابی سه لابه ت و دینیدا زیاتر ته عمیمی کردووه و له ئه غله بی دیهات و شاراندا ته کیه و خانه قایان له که مالی ئینتیزامدا هه یه. ئه ما له نیتو عه شایری کورددا هیندیک یه زیدیه ت و قزلباشیه ت و ماز [ده تیزم] له نه زه ریاتدا ئیستیناد کراوه و به عزیی ته ریه قه تیان مه و جووده. کورد میللیه تی و یجدانی ئیسلامیه تی عه ینه ن هه روه کو خودا ئه مری کردیی، ئیجرای ده که ن؛ به لکه له ته عه سووبدا زیاتر له فه رایز و سونه ن ئه دای شه عاییر ده که ن و زیاده له قودره ت که مه ری ئیخلاسیان بۆ ئیسلامیه ت گری داوه و ناتوان که سیک له غه یری ئه و میلله ته بۆ ده ره جه ی دینی و ئیسلامیه تی موخافه زه بکه ن؛ عه له لخصووس زه ربه یی بی دینی و ته زیقی تورکانیان له سه ره. باهه مه ی ئه وه هه رکه س له گو شه خانه یه کدا بۆ موخافه زه ی ئیسلامیه تی ده کو شن. له ئیراندا چه ند شاریکی وه کو ساو جبالاغ و شنۆ و سه قز و بانه و سارمه له عه و سه نه ندۆج و ئه ورامان و هه وشار و کرمانشا و ورمی و خوی و سه لماس و ما کو ئه و جو ره جیگایه یان هه یه. له گه ل ئه مه ش تورک پتیان ده لێن: له ژیر ده ستی قزلباش دایه.

دیتهات نییه مه درسه ی دینی و ته کیه و خانه قای ته له به ی عیلم و عوله مای چاکی نه بی و به هه موو نه و عیک له ته ره قی دیندا زیاتر له کوردستانی تورکیا بوون. مونه وهر، عالیم، زه کی، موده ریس ئه ویش له به ر بوغز و کینه ی حکومه ته وه بوو، له هه موو قه ته عاتی کوردستانی عوسمانیدا، مه درسه یه ک یا خود ته کیه و مزگه وت و قوتابخانه بۆ فێرکردنی میلله ت پهیدا نه بوو. بۆ ته عمیرات و ئاوه دانیی کوردستان نه کو شان. هه ر سالتیک میقداری زیادیان بۆ دروستکردنی رێگا و ئاوه دانی، له کوردی غافل و هخرده کراو. ئوجه ته تی توروو و ته مه توع و ته نویرات و عه ره بان دوو چه ندان وهرده گیرا. ئه و دراوه هه موو ده چووه ئه سته مبول و ئه درنه، سه رفی جنده بی و شه راب و که یف ده کرا.

پوژتیک بۆ ته ره قی و سه نایع و پێشکه وتن و ئاوه دانی و ژبان و زانیی کورده واری

له پاش زدردهشت ئاورپه رستی و نه سنیږه و نه جرامی سه ماوی په رستیان ټیكه له به نه حکامی ناین و مه زهه ب و دیانه تی زدردهشتیی کرد. خورافات و نه فسانه یه کی زوریان له نه صلی ناین و دردا. نه ویش له نیبتیدای نه مردا عوله ما له نیو کوردستاندا دهستیان به ته داخلولی ناین و نیجته یه له نه سوولی دینیاندا کردبو. به ده سایی «جووله کان» نه و فیتنه یی نه فکاره له کار دابو و بویان ده کوشان و که و توبونه نیو میشکی موغانه وه. بو فسادی ناینی زدردهشت، موغ و عوله ما ته سه لوتی مه عنه وییان له کوردستان په یداکرد و چوو بونه عه قلی عالمه وه. له نیو روحی کوردستاندا دهستی نیستیلایان دریژ کردبو. له تهره ف میلله ته وه نیحترامات و ته عزیمتی له حه دد به دهریان بو دکردن. مه حبوب و عه زیز و مه سمو عولکه لام بوون. له سهر حوکمداران، به ته واوی نه مر فرما بوون و موبه شیربیان ده کرد بو حوکمدار به عه فوو. حوکمدار نینکاری نه ده توانی بکا پادشا جه سارته تی موخالیفه ی نه و موغانه ی نه بوو. نه و نه شخاسانه دهستیان به فله سه فه ی دینی کرد، پیسترینی عاداتی نه و عوله مایانه نه مه یه که له هه موو شتییک بیجتر بوو، بو خودای مهستی، موسه که راتیان ده برد به قوربانی. له پاشان موغ شهربانی ده خوارده وه تا ویجدان و په وشت و عه قلی له ده ست درده چوو. خه لقیشیان فیری نه و عه قیده فاسیدانه کرد و سوجدیهان بو ئاورش پی ده بردن. خولاسه نیعتیقادی کوردستانی قه دیم له پیشودا له هه موو نیعتیقادیکی نه مه می سائیری شهرق چاتر بوو؛ چونکه بی وهی ئاسمانی ته شه بوسات و ه حدانبیه ت خودایان کردبو له سینه ی ۵۲۱ ق. م «دارای گه وره» هوجوومی کرده سهر «سمردیس» و کوشتی. نه و عه قیده فاسیده ی له کوردستاندا پاک کرده وه. نه ما به دزی له نیو هه ندیکدا نه سه ری مابوو؛ دهیان شارده وه. باقی به ته واوی دینی زدردهشتیان قه بول کردو دهستیان به بینای دینی پیشوو کرد. «دارا» هه موو موغ و کاهینانی «سمردیس» کوشتن. عوله مای زدردهشتی خسته [سه را] نیعتیبارتیکی ته واوی پیتدان. «مه زدهک» تازه مانی «نه نوشیروان» دینی زدردهشتی له وجوددا بوو؛ لاکین ئاوریان به خو شه ویست قبول کردبو و به گه وردیان ده زانی نه به مه عبود بیناسن؛ یا خود ته له بی خیر و یا شریکی لیکن. نه ما زوریان به عه زیز و مه حبوب که و توبوه به رچاو؛ نه ویش له ته ئسیراتی سمردیس مابوه.

له زمانی نه و شیریوانی عادلدا «مه زدهک» نیو ټیک بانی و موسیسی دینی مه جووسی په یدا بوو. دیسان که عه قیده ی فاسیده ی سمردیس تازه کرده وه و خستیه مه یدانه وه.

«نه سوولی نیعتیقادی مه زدهک»: ههر چیکو شه پتانه، روحتیکی شهریره و ته واوی

نۆش و مه قسه دی ئیفسادی رۆحی سالحه. ههر [چی] فیکری هیه بۆ ئه وه ده ده به کاری ده با، به په رستی رۆژ و مانگ و فره جی ژن و ئاور و مردوو ئه مری پیتدا بوون. سو جده یان ده برده به ر «ئاور» و «نور» و «هه وا» و «با» یان ده په رست. به ئاوریان ده گوت: جه سه دیککی پاکه. ئه گه ره له لای قوربانانی ئاوریان بگرتباه نه یان ده کوژانده وه و ئیعتقادیان به هاته خواره وه له ئاسمانه وه ده کرد. ئه و ئیعتقادیه یان به نزولی دانا بوو، تا زهووری ئیسلام دهوامی کرد؛ لاکین هیندیک له کوردانی ئه ترافی به حری ورمی له عه سری چواره می پاش عیسا، به واسیته ی یه کیک له عوله می کوردستان، «ئاس» نیو تکه وه دینی مه سیحیان قبو ل کردبوو. له زهمانی خو سه روی په رو یزدا - که له ده ست به هرامی چۆین هه لا تبوو - هیندیک له کوردان له گه لای چوو بوون. به دزی به وه دینی عیسیایان قبو ل کردبوو. تا ده رکه وتنی ئیسلام له ژیر ئه و ئیعتقادانه دا ده ژیان.

کورد و ئیسلامیه ت

کوردستان به ئه کسه ریه ت ئیسلامه سیان قبو ل کردوو، به شرو و تاتیکی ته و او شو عبه یه کیان هیه که قبو لیان نه کردیت زۆر که من.

ئه وانه ی ئیسلامه تییان قبو ل نه کرد بیت، هیندیکن موشاییه ی مه جووسی ئیرانیان هیه. له حه یاتیکی ئیبتیدا دا ده ژین. ئه وانیش ناکه یه نه و نه بۆ کوردی ئه سلای؛ چونکه ئه وانیش له ژیر و یجدانی ئیجتما عیه ی کوردی ئیسلامدا به مه جووری ئیستخدام ده کړین، هه ره کو مه جووسانی ئیرانی حازری به م حاله نابنه نه و نه بۆ کوردی قه دیم و قبو ل نا کړین. له نیو کوردستاندا به ته و او ی و له سه ر شکلی ئه سلای ئیسلامه تییان قبو ل کردوو و بۆ مو حافه زه ی ئه و دینه مه و جوو دیه تیان مه حوو کردوو. حه تا وه پاشکه وتنیان له حه زا ره تی عه سری و عه ده می ته ره قیان له به عزای فنوونی تازه دا، ته عه سووی ئیسلامیه ته. ده لێن هه ره کو به به عزای ئومووری خو رافاتی ئه جه بیه وه ئیشتیغال ده کړین، سه عی له دیانه تکر دن چا تره. چونکه ده بیندریت و نه زه ری دیقه ت جه لب ده کات، زاتیکی وه کو سه لا حه دین ئیمپراتۆریه تیکی ئیسلامه تی له کوردان هینا مه یدانه وه. ئه و نه شکیلاته ی له سه ر ئوسو لی دینی دانا بوو. ئه گه ره بۆ مه حافه زه ی ئیسلامیه ت نه بو وایه، وه کو ئه مرۆ ته شکلی «که مالیه» که کرا ئه وه ل به رنامه جیان حکوومه تی تورکیای لادین بوو. ئه ما ئه یووبی حکوومه تی ئیسلامیه تی لا میلییه تیان ئیعلان کرد و بۆ که لیمه ی ته وحید سه عییان ده کرد. ئه وه ده لیلیکی زۆر گه وریه بۆ دینداری کوردان.

عوله‌مای کوردستان میللیهت و کوردایه‌تیان ئینقراز پێدا. ئه‌گهر به‌و دهره‌جه له دیندا ههریس نه‌بوونایه ئه‌مڕۆکه نه‌ده‌بوونه ته‌عنه‌زهنی به‌عزێ موئه‌ریخانی موسته‌بیددی تورک و به‌ته‌وه‌حوشیان دانه‌ده‌نان؛ عه‌له‌خسوس له‌م عه‌سری ئه‌خیره‌دا زاتیتکی وه‌کو مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری له‌ کورداندا به‌دهره‌جه‌یه‌ک له‌ ئوسولی ئیسلامیه‌تدا ئیشته‌اری کرد له‌نیۆ چاک و خراپدا به‌ته‌واوی ماهیری رده‌به‌ری جه‌وه‌ه‌ری دیانه‌تی ئیسلامی ده‌کردن؛ له‌پێشدا میلله‌تی کوردستان له‌ قه‌رنی ئه‌وه‌دا و ناخیری هه‌جریدا ئه‌وه‌نده ته‌ئلیفاتیان که‌ بوو بێت، بۆ ته‌عه‌سووبی دینی له‌سه‌ر لوعه‌تی قورئانی ته‌ئلیفاتیان کردووه‌؛ هه‌روه‌کو له‌ کتێبی «گه‌وه‌ه‌ری یه‌گانه‌» له‌ نه‌ه‌زی عیلمیه‌دا ده‌بیژریت. دايمه‌ ساعی بوون بۆ ته‌قلیدی عه‌ره‌ب، له‌ عاداتی میللیدا زۆر موته‌ئه‌خیر بوون، ئه‌گهر عاداتی میللیهت و ئیسلامه‌تیان پێکه‌وه موخافه‌زه‌ بکردایه و کوردایه‌تیان بۆ عه‌ره‌بییه‌ت ته‌رک نه‌کردایه، ئه‌مڕۆ کورد له‌ هه‌موو شوعه‌یه‌کی کوردی ئه‌رز، مونه‌وه‌رت‌ر و جه‌سوور و به‌حه‌مییه‌ت و ناموس و شه‌ره‌ف‌تر ده‌بوون. عوله‌ما و مه‌شایخ و ئومه‌رای کوردستان به‌که‌لیمه‌ی دینه‌وه هه‌لواسرابوون. ئیسمی کابووسی خه‌لافه‌تیان له‌به‌ر چاوان گه‌وره‌ کردبوو. نه‌یانتوانی هه‌ره‌که‌یه‌کی میللیه‌ت بکه‌ن، عه‌له‌خسوس له‌ژێر په‌رده‌ی خیلافه‌تیدا هه‌م دیانه‌تیان چوو و هه‌م مه‌وجودیه‌تی کوردستانیان له‌ ده‌ست ده‌رکه‌وت. به‌مه‌ح‌زی قه‌ول ئیغفال کران و له‌ سه‌رسامی و غه‌فله‌تی ئه‌و کابووسه‌ هه‌شیار نه‌بوونه‌وه. قووه‌ی دیانه‌ت تا ۹۲۲ هه‌جری به‌ته‌واوی ئینتشاری کردبوو. سه‌لیمی ئه‌و وه‌ل به‌ده‌سایسی سیاسی له‌گه‌ڵ ئیدریسی بتلیسی بچ دین، ته‌شویقی کوردانیان کرد بۆ شه‌ری شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی. ئیسمی شیعی له‌نیۆ په‌رده‌ی ئیسلامه‌تیدا به‌ئاته‌شیکی سۆزنده‌یان نیشان دا. بۆ ئیستیلا‌ی کوردستان فیتنه‌ی قزلباشیان کرده‌ ئاله‌ت. ئیدریس بچ ئه‌ندیشه‌ عه‌له‌می ئینقرازی کوردستانی بۆ سه‌لیم به‌شانه‌وه‌ گرت. له‌فزی ئیسلامیه‌تی کرده‌ ته‌په‌ل و هه‌موو ئه‌رازی کوردستان گه‌را و کوردستان به‌شیری بچ ته‌دبیری قه‌تلوعام کرا. ته‌نافیداوی ته‌زویریان له‌ گه‌ردن کرا، به‌ده‌ستی خۆیان بوونه‌ سه‌به‌بی ئینقرازی کوردستان و ته‌فریقه‌ و شوعه‌باتی دینی و مه‌زاه‌بیان تی‌گه‌وت. سه‌لیم کارێکی کرد هه‌مووی له‌به‌ر یه‌ک بلاوکرده‌وه و هه‌زار مه‌زه‌به‌ی لی‌ پیداکردن. «بناء علی ذلک» بۆ مه‌نفه‌عه‌تی سه‌لیم، ئیسمی ئیسلامیه‌ت و ته‌داخولی ده‌سایسی شیعییه‌ت و سونییه‌ت که‌وته مه‌یدانه‌وه. ئه‌م شوعه‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ به‌راستی براهیه‌کی دایکی و باوکی و یه‌ک عیرق و یه‌ک میلله‌تیان به‌بوغز و کینه‌ کرده‌ دو‌شمن و لێکیان دوورخسته‌وه. بچ ته‌ئه‌ننی ده‌میان تی‌کنا، کوشتار کرا و خۆینی

میلله تی مه زلۆومی کورد هاته رشتن. سه لیم بۆ عومریکی موهقه ت ئیلقای ئه و فیتنه ی کرد. خولاسه له نیتو کوردستاندا شوعبه ی موهقه دیده پهیدا بوو. له هه مووان به قوه و شهوکه تتر «سونی» و «شیعه» یه.

ئه و دوو شوعبه عه زیمانه له ئه رازی ویلایه تی سه دا - که به جزیره ی کوردستان مه شهووره - وه ئیران و قه فقا سیاه عه شایری موهقه دید هه یه؛ لاکین سونی زیاتر «ته ریه قه ت». هه رچی کو سونین، به عزیکیان به سه ر هیندیک ته ریه قه تاندا ته قسیم کراون وه کو: نه قشبه ندی و قادری و ده فاعی و سه هره وه ردی. بیلخاسه نه قشبه ندی له ئیجابی سه لابه ت و دینیدا زیاتر ته عمیمی کردووه و له ئه غله بی دیهات و شاراندا ته کیه و خانه قایان له که مالی ئینتیزامدا هه یه. ئه ما له نیتو عه شایری کورددا هیندیک یه زیدیه ت و قزلباشیه ت و ماز [ده تیزم] له نه زه ریا تدا ئیستیناد کراوه و به عزیی ته ریه قه تیان مه و جووده. کورد میللیه تی و یجدانی ئیسلامیه تی عه ینه ن هه روه کو خودا ئه مری کردیی، ئیجرای ده که ن؛ به لکه له ته عه سووبدا زیاتر له فه رایز و سونه ن ئه دای شه عاییر ده که ن و زیاده له قودره ت که مه ری ئیخلاسیان بۆ ئیسلامیه ت گری داوه و ناتوان که سیک له غه یری ئه و میلله ته بۆ ده ره جه ی دینی و ئیسلامیه تی مو حافه زه بکه ن؛ عه له لخصووس زه ربه یی بی دینی و ته زیقی تورکانیان له سه ره. باهه مه ی ئه وه هه رکه س له گو شه خانه یه کدا بۆ مو حافه زه ی ئیسلامیه تی ده کو شن. له ئیراندا چه ند شاریککی وه کو ساو ج بلاغ و شنۆ و سه قز و بانه و سارمه له عه و سه نه ندۆج و ئه ورامان و هه وشار و کرمانشا و ورمی و خوی و سه لماس و ما کو ئه و جو ره جی گیایه یان هه یه. له گه ل ئه مه ش تورک پتیان ده لێن: له ژیر ده ستی قزلباش دایه.

دیتهات نییه مه درسه ی دینی و ته کیه و خانه قای ته له به ی عیلم و عوله مای چاکی نه بی و به هه موو نه و عیک له ته ره قی دیندا زیاتر له کوردستانی تورکیا بوون. مونه وهر، عالیم، زه کی، مو ده ریس ئه ویش له به ر بوغز و کینه ی حکومه ته وه بوو، له هه موو قه ته عاتی کوردستانی عوسمانیدا، مه درسه یه که یا خود ته کیه و مزگه وت و قوتابخانه بۆ فێرکردنی میلله ت پهیدا نه بوو. بۆ ته عمیرات و ئاوه دانیی کوردستان نه کو شان. هه ر سالتیک میقداری زیادیان بۆ دروستکردنی رێگا و ئاوه دانی، له کوردی غافل و هخرده کراو. ئو جره تی توروو و ته مه توع و ته نویرات و عه ره بان دوو چه ندان وهرده گیرا. ئه و دراوه هه موو ده چووه ئه سته مبول و ئه درنه، سه رفی جنده بی و شه راب و که یف ده کرا.

پوژتیک بۆ ته ره قی و سه نایع و پێشکه وتن و ئاوه دانی و ژبان و زانیی کورده واری

موتەفەككەر نەبوون و نەیانخستە بێرەو. ئەو منداڵانەى بێكار و كەسب بخەنە سەر كاریك و ڕەواجی تێجارەت و فەلاحەتیان ڕەو، تەشوقی شەریكەت و قۆمپانیایا و هەڵستان بەرێن نەبوو. شەو و ڕۆژ لە فیکری ئەمەدا بوون چ بەهانیەکیان پێ بگرن و بە چ دەسایستیک و حیلە و حەوالە ڕووتیان کەنەو و تالانیان بکەن. ئەگەر یەکیکی بەبیریشیان لێ پەیدا بوا، هەزار داویان بۆ دادەناو و توشی بەلایەکیان دەکرد.

بێ موبالغە تورک بەغەیرەز فەساد و تالانگەری و بەد ئەخلاقی و تەوەحوش و جەهل و بێ ئیدراکیان فێری کوردان نەکرد. بۆ ئیستعبادی ئەو قەومە قەدیمە و نەجیبە، هەزار حیلەى وەکو شیعە و سوننە و بەدین و بێدینیان خستە پێشەو. نیفاق و شېقاق و دوور لە تەمەددونیان نیشاناندان. توخمى جەهل و نیفاق و تەوەحوشیان بۆ چاندن. بەئێسىمى دیانەت و ئیسلامیەووە چەند کەسیکی مەنفعەت پەرور و خودپەرستى وەکو هیندیک موناڤیقانی کوردانیان بلندکرد و کلکیکی دیانەتیان پێداکردن و بەواسیتەى ئەو رێجالە پۆلپەرستانەووە ئەم میللەتە فەقیر و بەلەنگازەیان لە هەموو حقووقیک مەحرۇم کرد.

لەلاییکەووە هیندیک بانگی شیعەى و هیندیک سونییەتى، عەجەم بۆ مەنافیع و تەرەقى میللەت و ڕەهائى لە تورکان و دوورکەوتن لە تەئسیراتی تورکان، شیعەییان تەمەسوک کرد. تورکیش بۆ ئیستعباد و سوخرە و شەر لە مابەینى ئێران و ئەناتۆلدا بانگی سونییەتى و حوبى دیانەتى بەگوێیان دادان. کوردیش بۆ مەدەنییەتى عەرەب و تەقلیدی ئەخلاق و ئیسلامیەت هەلخەلەتابوون و لە خەوى غەفلەت و بێ خەبەریدا لە بن تەئسیراتی چوار قووەتى جازیبەدا موتەحەبیر مابوون.

تەقلیدات و دەسایس لەهەر چوارلاو لەنێوانیاندا فاعیلیکی موختار بوو. لەبەر کوشتاری یەکتر بەدەسایسى کازیبە نەپژانە سەر ئەو، فرسەتیان دەستکەوئ و چاویان بکەنەو و بزانی چ دەکەن؛ بەغەیرەز ئەمە کە دەم تێکێتن و یەکترى بکوژن چارەبەک نەمابوو. بوون بەقوربانى تورک و عەجەم. عەداوەتى سیاسیهكى بەپەردەى ئیسلامیدا بۆ شەر و بوغز و نیفاقی مەزاهیبیان تێکەوت و ئاورى فیتنەى تورک بەکسیریتى دینی هەلایسا. هەردوولا بەنێوى شیعە و سونى مەحووبوون. تورک و عەجەم بەکوشتنى ئەم قەومە نەجیبە تەقویدى میللەتیان کرد و بەخوێنى ئەوان ئیسپات بوون.

«سیر مالفۆلم» بەم سۆرەتە ئیزاحەى دەکا: هەرچیکو کورد لە مەیدانى شەر و کوشتاری خوێناوى شیعە و سونیدا دەرژن، بە شیرى دەسایس عومریکی بەفەلاکەت ڕادەبۆرتن. لە جەرهانی موختەلیفەدا بەر لینگى ئەم و ئەو پێکوتى دوşمن بەسەرگردانى و پەژموردهی

له‌ملا و له‌ولا له‌کوچ و باردان. به‌ته‌واوی عومریکی به‌غه‌فلت رابردن و ده‌بنه‌فیدای دوشمنان.

هەر له‌ئه‌وه‌لێ ئیسلامیییه‌وه‌ تا ئه‌مڕۆ -که‌ سالی ۱۳۴۳ی هیجریه‌- عه‌ینی حال مه‌وجوده‌ و به‌هیچ وه‌جه‌تیک له‌ دوشمن ته‌نبیه‌گیر نه‌بوون. هەر له‌ زه‌مانی ئیتمه‌دا که‌ دیومه‌انه‌ له‌ سالی شێخه‌وه‌ تا هاتنی فه‌ریق بۆ «یسویه» له‌ لاجان (۱۳۲۴)دا و له‌ حه‌ری عموومی و عروس (حلمی ئه‌رکان) که‌ ئه‌مه‌نده‌ کورد کوژراوه‌، ئه‌وه‌ پیاوی وه‌کو «حوسین خانی سه‌رداری بۆکان» و «حه‌مه‌خانی بانه‌» و «سه‌یفه‌دین خانی سه‌قز» و کوشتنی پیاویکی وه‌ته‌نپه‌روه‌ر و حه‌میته‌ و میله‌له‌تخوازیکی وه‌کو «میرزا فه‌تاح» و به‌ئه‌سیر چوونی ئه‌وه‌نده‌ یه‌خسیرانه‌، له‌ هه‌موو ئه‌قتاری کوردستانه‌وه‌ و کوشتاری ئه‌هالی وان و مووش و سیرت و بتلیس و حادیسهی «ئیسماعیل خانی سمکو» و «سه‌ید تاها» و کوژتاری «مارشیمۆن»ی ئه‌رمه‌نی و حادیسهی شێخ مه‌حمودی به‌رنجه‌یی له‌ سلیمانی و ئه‌و حه‌ره‌کاتی ئه‌خیره‌ی سالی ئیستا که‌ ۵۰ هه‌زار کورد له‌ داری سیاسه‌ت درا و ۲۰۰ ئه‌که‌مه‌لی مه‌شایخ و عوله‌مای موته‌به‌حیری دینی و له‌ ۵۰ موته‌جاویز ئومه‌رای ساحیب زۆر و شه‌وه‌که‌ت بوون به‌فیدایی و له‌ بن داری زوڵم و ئه‌زه‌به‌تدا مردن و زیاده‌ له‌ سی ملوین نفوس ئه‌مڕۆکه‌ به‌نیو‌گیانی ده‌ژی؛ هه‌موو شاهیدی ئیاده‌ی سابق و لاحیقی تورکانه‌و ئه‌وانه‌ هه‌موومان لێ مه‌علوم ده‌کا و ئه‌مڕۆ کرده‌وه‌یه‌که‌ کورد له‌ بن سه‌تتاری دیندا به‌هیلاک چوون، غه‌یری ئه‌مه‌ که‌ موخده‌ع به‌ئیسلامی بن و فیدای دین و عه‌ده‌ب بوونیان، گونا‌ه‌تکی سادریان نییه‌ که‌وا له‌ جه‌هلدا بمێننه‌وه‌.

ئه‌م فه‌زایع و کوشتاره‌ی له‌ دیاره‌که‌ر و ئه‌له‌ه‌زیز و ئورفه‌ کرا، دین پیتی کردن. (حه‌وادیسێ ئه‌وانه‌ له‌ «گه‌وه‌ه‌ری یه‌گانه‌»دا به‌ته‌فسیل به‌حس ده‌کری)

په‌زالت و فه‌زایه‌تیکی تورک به‌کوردیان کردوه‌ به‌سووره‌تیکی تورک بۆ خۆیان له‌ جه‌رایدیاندا نه‌شریان کردن و عه‌کسیان کێشان، ئیتمه‌ به‌یانی ده‌که‌ین.

ئه‌و ژبانه‌ و ده‌ردی سه‌ریکی کورد ده‌یکێشن، ته‌عه‌سووبی دینییه‌ و ئه‌و ته‌عه‌سووبه‌یان به‌م جو‌ره‌ گرتوه‌: هه‌رکه‌س ئیددیعای دیانه‌ت بکا له‌ لایان و جلی دینی پێوه‌ بێ، ئه‌گه‌ر له‌ دلدا کافریش بێ، وا ده‌زانن پیاوی خودایه‌ و لازمه‌ به‌هه‌موو نه‌وعیک که‌مه‌ری خزمه‌تی بۆ گریڤه‌ن. ئیدی ئه‌وه‌یان نییه‌ که‌ ده‌روه‌ و ژوو‌ری، به‌رابه‌ر یه‌ک بکه‌ن و بزانه‌ به‌راستی لایقه‌ به‌مه‌ ئه‌و خزمه‌ته‌ بکری قووه‌ی ئه‌و موحاکه‌مه‌ و ته‌دقیقاته‌ و ئیدراکیشیان به‌مه‌ لێ سه‌لب کردوون که‌ له‌سه‌ر هه‌موو ئیسلامیک لازمه‌ ته‌جه‌للوسی له‌سه‌ر بای دینی خۆی نه‌کا

و هەرچیکو گوتی، راسته و به درۆزنی مهزانه.

ئهو (له غاوه) دهمی گرتدان. تورک و عهجه م لهم دهم گرتدانه. ئیستفاده دهکهن. پیاویکی رهزیل و بی دین و مه نافیعی شه خسیهت په رستیک پهیدا دهکهن، ههر به و جوهر دهست به دهست ئهو فیتنه و دهسیسه به له کاردا بوو و زهمان به زهمان کابووس سواربان بووه و تهسه لوتی له سه ر پهیدا کردوون تا گه یاندوونیه ئه مرۆکه.

دایه کورد له ژیر ته ئسیری دوو کابووسی به قووه تدا ژیاون: یه کیکی دینی و یه کیکی حکومهت. ههرچیکو دینییه به واسیته ی هیندیک مه نافیع و پوول په رستان ریتگا و در و دوولانیان لی پهیدا کردووه و له ئه بوایی موته عه دیددا بۆیان چوون و له خهوی غه فله تیکی حکومهت ئیغفالی کردبوون، زیاده خو به ندیان کردن به ئه فسوون و ته له سمان چاوی دیتن و پی رۆیین و دهست به کاربان گرتدان و مه جالی بزووتیان نه دانی. دایه له نووره وه بۆ زولمه تیان لیخویرین و تهوقی ئیستعبادی رۆم و عهجه م و غه یره یان کرده گه ردنیان.

ده توانم به راستی بلیم ئهو که سانه ی دینخواه له راسته وه ئاله تیکی به کاربوون بۆ حکومهت دهکۆشان. ئه گه ر ئهو زاته فازیلانه ی عیبادی «پوول و مه سلک» نه بوونایه، کورد وا نه ده که وته ژیر زولمهت و جههل و زولمی حکومهتی له خودا نه تر سانه وه. ئه وه ی به سه ر کورد هاتووه، ئهو زاته ژیر په رستانه سه به بن. «دقتۆر فریج» - که به حسی دیانه تی کوردان دهکا - دهلی له عه سری ئیسلامیدا کورد دهنگه دهنگی میللهت و عه شایری ئیسلامیه تیان له ژینیکی زۆر به قووه ندا گرته وه. ئهو حه یاته ش ئولفه تی له گه ل دین زیاتر هه بووه. له پاش ئه ویش دائیره ی ژیا نیان مه حدوود بوو، ههستان و دانیشتن و گه رانیان تابع به قیووداتی مورافه به ی گهوره و مه زنانی کوردان بووه.

لاکین له دائیره ی میلله تدا به که مائی سه ره به سستی ده رۆن مه یلیان به شکلیک بووبی، بزووتن و ئاره زوویان به ههر چتیکه وه بی سونالی دهکهن و ئاره زوویان نه بی رده دی دهکهن. له نیو سنووری زهوی و خاکیاندا له ژیر حوکم و ئیداره ی گهوره و خودانیکا دهژین. له ژیر قانون و زا کوونیکی زۆر چاک و ئاشکارا به مه شه ره تی یه کدی به سه ربان برده وه.

هیندیک له موئه ریخان دهلین: کورد له بهر ته زیقی عه ره بان، ئیسلامیه تیان قبول کردووه؛ چونکه کورد له پیش ئیسلامیدا له کوستانان گه شتوگوزاریان دکرد و ئه رازی هاوین و زستانیان هه بوو. عه ره ب و ده تنگی هینان و (بیلاجبار) قبولیان کرد و ئهو ته زیقه بوو به سه به بی ئیسلامیه تیان.

زاتهن راسته تهنگی عه‌ره‌ب نه به‌ته‌نیا بۆ کوردان بو، بۆ هه‌موو میلله‌تی شه‌رق ئه‌و ته‌زیقه‌ کرا؛ ئه‌ما غه‌یری کورد به‌یه‌کجاری بۆ ته‌قالیدی عه‌ره‌ب، خۆیان و میلله‌ت و وه‌ته‌نیا نه‌ه‌وو نه‌کردوو؛ به‌ته‌نی دینیا نه‌قبوڵ کرد. لاکین کورد هه‌م دین و هه‌م ته‌قلید و هه‌م خورافات و ئه‌فسانه‌ی جاهیلانی عه‌ره‌بیا به‌ته‌واوی قبوڵ کرد و له‌و ئه‌فسانه‌و خرافاتانه‌دا ئیشتیه‌ادیان کرد ته‌وسیعیا نه‌شان دا. به‌لکه‌ به‌بی ترس ده‌لیم عوله‌ما و مه‌شایخی کوردان فه‌نانی ئه‌فسانه‌ و درۆی خرافی نه‌زانانی عه‌ره‌بن و له‌سه‌ر ئوسولی ئه‌سلێ ئه‌و درۆ و ئه‌فسانه‌ کتیب و حاشیه‌ و ته‌لیفات کراوه. لاکین هه‌ر وه‌کو به‌حس کرا تا زه‌مانی ده‌رکه‌وتنی ئیسلام، کورد به‌موسته‌قیل له‌ بن ئالای پادشای خۆبانا ده‌ژیا، فتوحاتی ئیسلامی یه‌کیک به‌حسیان ده‌که‌ن پیاویکی وه‌کو «هورمزان» پادشای لورستان و ئه‌سفندیار پادشای شه‌هره‌زوور و به‌ه‌رام کوری فه‌رخ زاد پادشای ئاوریاگان، ئه‌وانه‌ و چه‌ند که‌سیک هه‌ن که‌ به‌کۆمه‌کی یتیم «یه‌زدی کوردیان» کرده‌ شاهنشاه. خولاسه‌ به‌یتیک جیهه‌تی و راستی و ئیتیفاق و یه‌ک دلی به‌سه‌ریان ده‌برد. سوخره‌کیشی هیچ که‌سیک نه‌بوون چونکه‌ دین، پادشا، قیبله‌، وه‌ته‌ن، میلله‌ت، زبان، ژیا، عادات، ئه‌خلاق یه‌ک بو؛ تیتیکه‌ل نه‌بو له‌ پاش قبوڵکردنی ئیسلامی مه‌زاهیت دین، ئایین، تورق، شه‌عب، جینس، وه‌ته‌ن، ئه‌خلاق، زبان، ژیا تیتیکه‌ل بوو لیکدرا ته‌سه‌لوتی هه‌زار توخم و زبانیان به‌سه‌ردا هات. ده‌سایس عه‌ره‌ب، ترک، دین له‌ لاییکه‌وه‌ لیتکی جوێ کردنه‌وه‌ و بلاو بوون. عوله‌مای کوردستان یتیم به‌ده‌سایسی حکومه‌تانی موخته‌لیفه‌ له‌ عه‌سری پێشوو و ترکی له‌ پاشان دینیا کرده‌ ئاله‌ت. هه‌ر وه‌کو ئه‌مڕۆ که‌ له‌ عیراق له‌ نیو به‌عزی روه‌سای دینی کورداندا نمونه‌ی پێشوو نه‌شان ده‌ده‌ن و ته‌سدیقی هه‌موو ئیدیعاییکم ده‌کن. ئه‌حوالیان له‌ ئاتیدا له‌ فه‌سلێ عه‌شائر و قه‌بیله‌ی کوردان له‌ بن عنوانی «قه‌ومیه‌ت و میلله‌ت عه‌شیره‌تی کوردان» دا هه‌ریه‌ک له‌ عه‌شیره‌تی خۆدا و مه‌زه‌هب و ئایین و ته‌ریقه‌ت و خه‌ریته‌ و زوبان و جوغرافیا و ئه‌رازبیا و عه‌ده‌دی نفوس و ماهیه‌ت و چلۆنیان ئیداره‌ و ژیانیان و ئه‌حوالی سیاسی روه‌سای مه‌شایخ و کورده‌ ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌ دیته‌ به‌حسه‌وه‌. به‌ئیزنی خودا له‌ به‌حسی دیانه‌تی کوردان خلاس بووین دیتنه‌ سه‌ر عه‌شیره‌ت و تاریخی ئه‌حوالیان له‌ جلدی دووه‌مدا.

«سه‌ر فه‌سل» سه‌رحه‌د و سنووری کوردستان پێش و پاش و خه‌واس ته‌بیعییه‌یی هه‌رچیک و کوردستانی ئیستایه‌ حدوود و سنووری له‌سه‌ر ته‌شکیل عه‌شائیری ته‌عین کردنی.

کتیبي غونچه‌ی به‌هارستان دوو جلدده ئه‌مه‌ی ته‌بع کرا جلدی ئه‌وه‌له، جلدی دووهم ته‌بع‌کردنی که‌وته پاشه‌وه. جلدی دووهم کتیه‌که زۆر چاکه؛ عه‌شیره‌ت و قه‌بیلله و شاران و دێهات به‌ته‌واوی ده‌گریته‌وه. عه‌ده‌دی نفوس، مه‌وقع جوغرافیا، چۆم کێو، تیجاره‌ت، ژیان عاده‌ت، جل، ئیداره، ئاغا و ره‌ئیس و تاریخ هیج‌ره‌ت و ئیسکان و ئه‌ساسیان و سه‌به‌بی نیویان و له‌ ئه‌رازی مومته‌له‌کات دانیش‌توان به‌ده‌لایلیکی چاک به‌حس ده‌کا و به‌چهند صوره‌ت و عه‌کسان موزه‌بیه‌نه. به‌ته‌شویق و ته‌ره‌غیبی هه‌ندیک له‌ ئومه‌را و مه‌زن و کورانی عه‌شائیری کوردان به‌ده‌لخواشی دانییه‌وه شه‌رت و قه‌راریان که‌وته سهر هه‌وه‌س و ئه‌منیه‌تیشیان دامی مادی و مه‌عنه‌وی بو ته‌بعیان و ئینتشاریان کۆمه‌کیم بکه‌ن. له‌ پاش ئه‌وه که که‌وته ته‌بع‌کردنیان و چهند مه‌له‌زه‌مه‌یه‌کم ته‌واو کرد، ئه‌و زاتانه هه‌ر که‌س له‌ جیتی خۆی کشاوه؛ کۆمه‌کی پارهی‌تکیان نه‌کرد. منیش بێ تا‌قه‌ت و بێ ده‌ست و بێ مامه‌وه به‌هه‌ر غیره‌ت و زه‌حمه‌ت بوو له‌ بن ته‌ئسیرات چهند مانع‌اندا ئه‌زیه‌تم کشاند جلدی ئه‌وه‌لم ته‌بع کرد. ئیستاش ته‌بع و نه‌شری که‌وته‌وته ژێر حه‌مییه‌ت و مروه‌ت و به‌ئه‌نساف منه‌وه‌رانی میلله‌تیه‌رور کۆمه‌کتیکمان بکه‌ن ئه‌و جلدی ماوه ته‌بع بکری‌ت.

ئه‌هر و نه‌ئلیفات و مه‌ئالیف

۱- «گه‌وه‌ری یه‌کانه تاریخ کوردانه» عیباره‌ته له‌ چوار جلد: «جلدی ئه‌وه‌ل له‌ ئیبتیدای سه‌لته‌نه‌ت و سیاسي ئیداره حکومه‌ت مه‌ده‌نییه‌ت، سه‌نایع، خه‌ت، نووسین، مو‌حاره‌به و ئیستیلای ته‌ره‌قی و ئینقیراز و ده‌ضعفیه‌ت و ته‌واوی ئه‌حوالیان له‌سه‌ر قه‌ول سه‌حیح به‌حس ده‌کا و میقداری دوو سه‌د سوره‌تی ئه‌شخاس و ئاسار و ئه‌بنیه‌ی شارانی کوردستانی قه‌دیمی تێدا‌یه و دووسه‌د و په‌نجا سه‌حیفه‌ی وه‌کو ئه‌م سه‌حیفه‌یه له‌ ئیبتیدای ئیسلامیه‌وه تا ئه‌مڕۆ به‌سییه‌م جلد ته‌واو ده‌بی.

جلدی دووهم و جلدی سییه‌م و جلدی چواره‌م:

تاریخ، ئه‌حوال، ژیان، دیانه‌ت، ئه‌خلاق، عاده‌ت، سه‌لته‌نه‌ت، ئه‌مارات، هوکمداران، عه‌شیره‌ت، قبایل، تائفه، مه‌زاهب، ته‌رائیق ئیستیلای شه‌روشه‌ر، ته‌شکیلات و ئینقیراز و ته‌واوی سه‌رگوزشته‌یان و ماحه‌رایان، تاریخ و ته‌رجومه ئه‌حوال پیاوان دینی عوله‌ما، شوعه‌را و فه‌یله‌سوفان، مشایخ، صۆفیه، موصه‌نیفان، موئه‌ریخان و ئومه‌را و ئا‌غاوات،

حوکام و مەزنان ئەوانە میللەت پەرودەر و مەشهوران کە لە کوردستاندا پێگە یشتوون و ئیشتیهاریان کردووە سەر حەد و سنوور و ئەرازی تەبیعی و مەعادن و تێجارەت و زراعتی کوردستان لە ئەوەل زهووری ئیسلامەوه تا ئەمڕۆکە ئەو سێبەم جەلدەش عیبارەتە لە دوو هەزار سەحیفە زیاتر دیسان بەسێ سەد و کسور سوردت و خەربتە موزیبه نە. عەکسی ئەکسەری ئەشخاخص و شاران و مەنازیرو ئاساری قەدییه ئەوەندە پەیدام کردبێ تیم خستوو.

۲- تاریخ کوردستانی ئازربایجان لە ئەوەلەوه تا ئەمڕۆی، عیبارەتە لە سەد سەحیفە مزینە بەئەغلەب سوردت خەربتە و مەنازیرو زۆر چاکە بۆ کردن و ئەعیانی ئەو جێگایە.

۳- تاریخ حکومەتی سێ میران «موکریان و بابان و سۆران» جەلدی یەک عیبارەتە لە ۱۲۰ سەحیفە لەسەر ئوسولیکە غایەت زەریف و چاکە کتیبیکێ زۆر لەتیفە و بەفائیدەیه.

۴- «رەهنمای حەکاكان» کتیبیکە «علمی عەمەلی» کۆلان و تەواوی مەعادن بەواسیتەي ئەدەوات کیمیاوی زۆر بەئاسانی بۆ ساحیب هەوهسان رەهبریکێ چاک و مورشیدیکێ بەفەزە. عکاسی بەعزێ مەواد بەدەستی خۆت دروست دەکەي بێ ئەوهی ئیحتیاجت بەفەرنگستان دەبێ.

۵- «صنعت و فنون» کەهرەبا، غلوانی، ددانسازی، زێرنگری، ئاوینەسازی، مینا لەسەر تەواوی معادن سابون رەنگی، هەموو مەنسوجاتیک و زۆر شتی لازمی تێدایە بۆ هەموو میلله تی کورد لازم دەبوو هەموو سنفیک ئیستیفادهی لێی دەکەن بەشەست رەسم موزەبیەنە.

۶- تاریخ ئیسماعیل خان «سمکۆ شکاک» هەفتا سەحیفەیه و چەند عەکسیشی تێدایە.

ئەگەر هیمەت و حەمییهت بزرکی کۆرە روئەسای کوردستانم لەسەر دەبێ تەبعیان دەکەم با تەواوی کوردستان بەزبان و لوغت خۆیان بیخوین و ئیستیفادهی تاریخ و سەنعت لەسەر ئوسولیکێ کوردهواری لێی بکەن. بۆ بەنده فەخریکە و شوکرانه ییکە کە مؤفەق بووم بەقەدەر خۆم خدمەتی میلله تم بکەم و بۆ ئەو ذاتانەش خیریک و ئیحسانیکە لەگەڵ میللهت و وەتەن و ئەولادی خۆیان دەکەن. خودا توفیق بدا.

خۆشى و ترشى

لە نىۋە دۆل و دەردىنكى بى كەسيدا ھاۋار و بانگىكى بەراستىيە لە

حالىكى ئەفسانە ييدا

دانەرى

سەيد ھۈسەين ھۈزنى ھۈسەينى

مىزى دامەزىرەنى بۆ دانەرى پادەگىرەت

نەشرىياتى: ۵

پۈژى دوۋشەمە يازدەدى مەھرەم سالى ۱۳۴۶ = ۱۹۲۶

لە مەزىرەكەى زارى كرمانجىدا دامەزىرا

خوشبو ترستی

کتابخانه و مرکز تحقیقات وادار و اسکی و راسیو اسکی فسادید

دانه‌ری

کتابخانه و مرکز تحقیقات وادار و اسکی

روزهای دانه‌ری و دانه‌ری راده‌کوت

نشریات :

روزهای دانه‌ری و دانه‌ری راده‌کوت سال ۱۳۴۶ - ۱۹۶۶

لازمه‌های وادار و اسکی و راسیو اسکی

پیشدادستی

به مندالتی بچووک بووم شلک و ساوا
 گه لئی ناز و نیازم بوو له ناوا
 همیشه کار و پیشهم ههر له مال بوو
 نه نیس و غه مره وینم دایک و خال بوو
 له بۆ دلخووشیی و ئاسوودهگی دل
 گه لیتی خو نده و یستم دایکی کامل
 به گیان و دل، نه و ندهی مایلم بوو
 له لانکا یا له کو لا مه نزلم بوو
 خودا رازی بی لیتی، رازی له ویش بووم
 له ددر و ئیشی دنیا بی بهری بووم
 نه و نده نه و ژنه خووشی ده و یستم
 له سهر تهخت و دوو سی دوشه گ دهنوستم
 به سه د گوونه چتی چاک بۆم ده خه ملی
 سهر و می شکم و ده کی بوو کان ده گه ملی
 به دهنگی لایه لایه و در ده کسه و تم
 به چه پله و پیکه نینیان سه ر ده که و تم
 نه سه ف بۆ نه ده مانه ی شاد و خو پرده م
 مخابن بۆ زه ماننی خو ش و هه مده م
 سه یف بۆ نه و زه مانه ی رۆ چه ره و در
 که دایکم هه مده م بوو باوک سه ره و در
 و ده کو مندالتی ساوا ههر ده گریام
 له نیو مالان به رۆژ و شه و ده گریام

به‌وینه‌ی رۆحی شیرین بووم له کنیان
 نه‌وه‌ک ده‌نگم به‌هاتبایی بمردبان
 ده‌مێک گۆزه ده‌مێک کاشیم ده‌کرد له‌ت
 ده‌مێک جلکم درێ گاه چادر و په‌ت
 ده‌مێک بۆ دار و شووشه‌م به‌رد ده‌هاوێت
 ده‌مێک جوتیم ده‌دا ده‌مخوارد و ده‌مپێت
 ده‌مێک دایکم به‌تووک پێم هه‌لده‌کالا
 ده‌مێکی شیرێ خۆی پێم کرد هه‌لالا
 گه‌لێک جار ده‌ستی بێعاریم درێژ بوو
 له‌نیوژوورا شه‌پوشووم به‌پێژ بوو
 له‌ ترش و شیرنی هه‌رچیم بدیبا
 به‌گریه و زۆری خۆم ده‌مبهرده‌چی با
 له‌ من دایم ده‌یانندی چه‌ند به‌ها
 نه‌بوو هیچ چاره‌یی غه‌یره‌ز فسانه
 ده‌مێک بازی و گه‌مه و خۆشی و ته‌رانه
 گه‌هێک زاری و گرین قیژه و سه‌رانه
 له‌ په‌یمان و له‌ شیره‌ت بێ ترس بووم
 نه‌ بۆ پۆشین و خواردن باری که‌س بووم
 نه‌بوو پێی خوشبێ ئێشیکم بگاتی
 که‌ ده‌یدی ناله‌مه و ترشیم ده‌گاتی
 له‌ من زیاتر به‌ده‌رد و داخ ئه‌نالی
 له‌ بۆم هه‌رده‌م به‌ناه و غه‌م ده‌بالی
 نه‌راحت بوو که‌ ئازاری بدیبا
 نه‌تایی بوو که‌ پێم درکی بدیبا
 له‌ هه‌ر ئێشم تو زانای ئێزه‌دی پاک
 له‌ سه‌ر به‌نده تو به‌خشنده‌ی به‌بێ باک

ئەگەر تۆمىھەربانى خۆت نەدابا
 دەچوو بوون و ژيانم پاكى بەر با
 دلىكى ھۆگىرى تۆدات بەدايك
 گىرى خۆشويستنت لىدا بەبارىك
 لە ژوورى ھەر دلىكا پەردەيى نوور
 بەلوتفى تۆترووسكا ۋەك چىاي توور
 چ چاكى فەرموۋە ئەو پىرى زانا
 بەھەشت بى جىگەيى ئەو ھەردەمانا
 لە ئەو رۆژەي كە ئەمنت ئافەرىد كىرد
 بەغەيرەز بى شعوورى كوانى چىم كىرد
 خودايا تۆبەزاتى خۆشەويستنت
 بەپىاوانى بژاردەي ھەقپەرىستنت
 لە كىردارى بەدم چاوان بپۆشە
 لە رۆژى تەنگەتايى مەمخروۋشە
 بەخشە تۆحوسىن حوزنى موكرىان
 بدە پىتى باغ و باغچە و مولك و سامان
 غەرەز رۆژانى پىششىن كارم ئەو بوو
 تەمەننايى، دلى زامدارم ئەو بوو
 كە لىم دلىگىر دەبوو ئەو دايكە چاكەم
 نەبوو رىگاي خالافاندىن لە ماكەم
 بەچىرۆك و فسسانە و لايە لايە
 دىيانلاۋاندىمەۋە ئەو كىيژ و دايە
 ئەۋەندەي خۆشەۋازى و قسە چاكى
 لە پەند و شىرەت و چەند گۆنە پاكى
 دىيانگوت ھىچ بەدل لىم خۆشەھاتن
 بەغەيرەز بىزن و مەر چىرۆك نەكاتن

لە بزنۆكە و مەرۆكە و سەرپھووردیان
گەلەك دلخۆش دەبووم دەمبێست پرەشتیان
لەویدا ژینی خەلك و دوژمن و یار
بەچاوی خۆم دەدی ئەحاباب و ئەغیار
رەگەزبان یەك نەبێ چۆنە ژبانیان
كە دوژمن چۆن دەبێتە دۆستی جانیان
لەبەرئەو سەرگوزشتە ژیری بار بووم
بەحیكەت تێیگەیاندم فییری كار بووم

بزنۆکه و مه‌پۆکه

گوتی پیم: دایکی زاناو عه‌زیم
 ببی لیم پۆله‌یی شه‌نگ و ته‌میزم
 له‌مه‌ پیش چهند له‌میتز بوو بزنه‌ سووریک
 سپی بن چه‌نگ و جوان و ڕه‌نگو کووریک
 دوو شاخی پتوه‌ بوون تیز وینه‌ی خه‌نجهر
 وه‌کو که وتبێ ته‌ ده‌ست پیاوی دلاوهر
 ڕدینیکی سپی و دوو بست درێژی
 له‌ بن کۆلمه‌ و چهنه‌ی گهرچو ده‌هێژی
 ده‌موچاویکی جوان ڕیش و سمیلی
 به‌روو وه‌ک عابیدیکی توندوتۆلی
 له‌ گه‌ل تۆمه‌، بزانه‌ تیگه‌ یشته‌رو
 له‌ نێو خه‌لکا به‌فه‌زلی وه‌ک ئه‌ره‌ستوو
 نمونه‌ی عیلم و فه‌زلی ڕیشی پانه
 له‌ بۆجه‌لبی دڵانه‌، داو و دانه
 نیشانه‌ی کار و عیرفانت ڕدینه
 دلی زانا له‌ داخه‌ پر له‌ خه‌وتنه
 بڵندی و سه‌رفرازی گهر به‌ریشه
 بزن گه‌وره‌ترینی کار و ئیشه
 ئه‌گه‌ر فه‌زلی و ئه‌ده‌ب ڕیشی درێژه
 بزن یه‌کتایی ده‌ره‌ هه‌ر بیه‌یژه
 به‌ریش بیت پیاوه‌تی و عه‌قل و جه‌مالت
 حه‌قیقه‌ت خۆل به‌سه‌ری وه‌ک که‌مالت

قسه‌ی کورت گۆبیدیڤه زۆر درێژی
 به‌کار نایه‌ت هه‌تا سووچی برێژی
 وه‌ره‌ تۆ گه‌وه‌هه‌ری یه‌کدانه‌یی پاک
 به‌نایابی وه‌ده‌رخه‌ ده‌چیه‌ بن خاک
 برێژه‌ ده‌ر له‌ ده‌ریا فـیکری بیکرت
 دو‌ر و له‌عل و گه‌واهیر قه‌ند و شه‌کرت
 له‌نیۆ دوکانی عه‌تارانێ خوشبوو
 ده‌یانسوو مشک و عه‌نبه‌ر شوخی گۆلپوو
 که‌ ئه‌و بزنه‌ زه‌مانیک شادمان بوو
 له‌نیۆ می‌رگ و چه‌مه‌ندا بێ خودان بوو
 به‌خووشی و سه‌ربلندی چاک ده‌چریا
 ده‌گه‌ریا بۆ له‌وه‌ر هه‌رده‌م ده‌گه‌ریا
 هه‌بووی چوار کاربێله‌ ئه‌و بزنه‌ فه‌رزه‌ند
 به‌بوونی وان هه‌میشه‌ شاد و خو‌رسه‌ند
 یه‌کیک شه‌نگۆل ئه‌وی دی ناوی مه‌نگۆل
 ئه‌وانه‌ ناوی کوردین: سه‌وسه‌ن و گۆل
 سی‌یه‌م تیتل ئه‌ویشدی بیبلی ناو
 له‌به‌ر خووشی ئه‌وان شاد و فه‌ره‌حناو
 و دیه‌ ئه‌ولاد و ئه‌موال ئیمتیحان
 ده‌می‌ک سوودن ده‌می دیکه‌ش زیان
 نه‌وا بێ مال له‌ ده‌ستدا جاویدان بێ
 نه‌ فه‌رزه‌نده‌ت له‌ چاکی پایه‌ به‌نبی
 نه‌ دایک بۆ ئه‌به‌د بۆ کو‌ر ده‌می‌نی
 نه‌ کو‌ر بۆ دایکانه‌ غه‌مه‌په‌وینی
 چتیکی بۆت به‌کار بێ ئه‌ی خیره‌دمه‌ند
 له‌ بۆ تیره‌ و ڤه‌گه‌ز کو‌شین له‌گه‌ل په‌ند

به دهست و باسک و قوّل و مالّ و سهروەت
 بکوژی بوژیانی عیزز و شهوکهت
 له بو بهرزی ههشار بهو ریزگاری
 زبان و خوویی میللهت پیشه و کاری
 بهراستی سهعیی کهی تا رۆژی مهحشر
 دهمینێ نامرئ ناوت له دهفتهر
 نهگهر واژی ئه و عومرت بهسه ر برد
 دهچی هه رچی که بووت رهنجت خه تهر برد
 له وهختی مردنا ئه ی پیاوی خورسه ند
 چیا ن لیدی بلێ ئه و مالّ و فره زه ند
 له مولک و دهوله ت بێجگه له کفنت
 نه ما پۆشین و جلکت کوانی کردنت؟
 له نیو گۆرا به غه یره ز تو زه خو لیک
 وه ده ست ناکه و ئی چکه ی به پوولیک
 به دلّ نا هان ده کی شی داد و فریاد
 ده که ی با سی کپین و کرده وەت یاد
 ده لێ فره زه ندی دل به ندم له کو بی تو؟
 برا و خویش و خزمانم له کو بی تو؟
 نه مندالیکه تا جوانیت بداتن
 نه خزم و یاره تا کامت بداتن
 به بی نا و ونیشان بی ده نگ و بی ناس
 له کلیی خوت ئه چی و ئه مرئ له سه ر ناس
 به لان بو میلله ت کو شای که مردی
 هه تا رۆژی هه تا ما وای نه مردی
 خودایا کو مه گیم که تا نه مردووم
 وده دی بێنم چت و کاری نه کردووم

هه تا بۆ میلله تی خۆم خزمه تی کهم
 به گیان و دل له ڕێیان سه رفڕی کهم
 نه گهر مردم ده چی ناوونیشانم
 به غه یردز تو نییه شه کوه و به یانم
 به هاوارم وهره ئه ی ڕه سستگارم
 بده دلخوازی ئه و قه ومه ی هه ژارم
 خولاسه بزنه که ی فه رخونده ئاسار
 ده چوو تا خۆی گه یانده بن گه لیک دار
 مه ڕیک هات بوو به دۆست و هم ئه نیسی
 هه موو کارێکی وی بۆ خسته کیسی
 هه تا سه رما نزیك بوو هه ر شه و و ڕۆژ
 له نیو ئه و می رگه دا بوون بی گر و توژ
 بز ن رووی کرده مه ر پی گوت به یاری
 وهره خانوو بیکی چاکه ی ن تا نه باری
 سه به ی سه رما یه ، باران و کرپوه
 نه شین خۆمان به خێوکه ی ن هه ر له جیوه
 له بۆ هه ر جو ره کارێکمان به کاره
 بلا ده ست پی سه بکه ی ن بی پوول و پاره
 به توندی مه ر گوتی ئه ی شیتی بی هۆش
 له سایه ی جلک و به رگی خۆمی دا پۆش
 چ ئی حتیاجیم هه یه ده سته کهم به قوردا
 بکی شتم نه زیه تی دونیا به سه ردا
 که بزنی عاقل و دوو ربینی کارزان
 به یستی، پیکه نی له و عه قلی نازان
 به ری خۆی دا به جییه ک بزنی زیره ک
 بینای نا خانوو مان و دار و دیره ک

به ده ستووری ئە کابیر ژوور و هه یوان
 به خستی سووری دانا کۆشک و سه یوان
 ئە گهر ههر هیندهی بزنیکی بزانی
 ده کۆشایین بۆ ژایانی پاک و خاوین
 ته ماشای پاش و پیشی کاروبارمان
 بکهین تا کو نه مردوین شه و له سه رمان
 بزوت سه رما که زستان هاته پیشا
 مه ری ئە حمه ق له سه رمان جه رگی ئیشا
 گوتی: ئە ی یاری دیرینه م به قسوربان
 جیگهی شان و سه رما که بمده ئامان
 له سه رما عه قل و هۆشم لی براده
 له سه رما هیتی جارانم نه ماوه
 بزنی پیتی دا به لان جیگای سه ری کرد
 به شه و گورگیکی گهیی دوو گه که ی برد
 سه به ی هه لسا بزنی دی مه ری خوراوه
 به غه ی ره ز پیتست و ریخۆله ی نه ماوه
 هینای ریخۆله که ی کرده گوریس زوو
 به پیتستی ده رگه که ی ریخت به ده رچوو
 گوتی: ئە ی رۆله کانی شوخوشه نگم
 ده ری خۆتان گریددن ناو و نه نگم
 ده چم بۆ گیا ده رک بۆ کهس نه واکه ن
 له دوژمن پر چه زهر بن نه ک به باکه ن
 به سووکی پیتی ده گوت: ئە ی شه نگولی من
 مه به غافل له مه کری دۆست و دوژمن
 که ویستم بچمه کیۆ گیانی دایه
 له گورگان خۆ پارین له لایه

لهسه ر خۆتان گرتیدن دهرك و بانان
 مهبن هيمن له فيلى گورگى نادان
 له دهرهوه گورگ دايم كينه جويه
 ههميشه مهتلهبى نهو گوشتى توبه
 له من بى ترس نه گهر بى، زوو بهزوويى
 دهتانهوات بى قسه و بى رهزمجوويى
 كه من وامزاني پيى شيت بووم و بيهوش
 له ناييني خيهره دهرچووم ژههرنوش
 نه گهر بوومان وهدى بى دوژمنى بهد
 دلى وهك بهرد و بى شهرم و پهحمسهرد
 بهزولم و جهور دلى گرت ليمه دا مشت
 نه گيان و مال و دل، ديلي دهبا گشت
 له نيوجهرگه دهروغان دايه دوژمن
 تهواوى كيشوهرى كوردى بگرتن
 نه دهتوانى دهرى خوت لى گريدهى
 نه مومكينه نه ويش بى دنگ دهرخهى
 به پياويكى دليرى روستهم ناسا
 ههيه بو كومه گيت دهست باته داسا
 نه جاماسپ ههيه دهردت بزاني
 نه كاووست ههيه دوژمن بهزاني
 نه كاوهيكت ههيه راكا درهفشى
 بوئراسپ رفينى تاجبه خشى
 گه ليك چاكي دهفرموو عاقل و مهند
 بوزرگه ميهر هه كيمي شيرت و پهند
 له ههرا دوژمنان ليت بوون كه مينگير
 بلبندبه زوو وهدهستخه خه نجهر و شير

خووايا چاره‌یی بی‌چاره‌یی تو
 په‌نایی بی‌کسه‌س و ئاواره‌یی تو
 مه‌ری بی‌شوان و به‌رخ‌ی بی‌خودانم
 بز و کاريله‌یی بی‌گوى و زبانه
 له‌ده‌ستی گورگ و درنده و سته‌مکار
 بمانپاريزه‌رؤژ و شه‌و ببه‌يار
 عه‌زبزم بزنه‌که چوو گه‌ييه‌ ده‌شتی
 به‌چريان ده‌رؤیى ده‌يکرده‌ گششتی
 که ده‌رچوو دایکی گورگی پر فروفیل
 به‌سالتوسی ده‌هات هه‌روه‌کو دیل
 به‌ماته‌ ماته‌ هات گه‌ييه‌ بن‌ده‌ر
 ته‌ماشای کرد به‌چاکى گورگی به‌دفعه‌ر
 که هاتوودی که‌وا ده‌رکه‌ی ژه‌نیوه
 له‌ترسان ده‌رک و بانى توند خه‌نیوه
 به‌نیره‌نگ و فسوون و حيله‌بازی
 زبانی خووش و شیرن کرد به‌گازی
 که نه‌ی شه‌نگول و مه‌نگول گيانى دایه
 له‌گوانا شیر زارم گیای تیايه
 وه‌رن ده‌رگسا وه‌که‌ن رۆله‌ له‌دایه
 گه‌لیک ماندووم له‌بۆت هیزم نه‌مایه
 هه‌تا تیر شیرۆکه‌م کارى عه‌زبزم
 ته‌وانای پشتن و بۆچۆک و هی‌بزم
 ده‌لێ شه‌نگول که دایکی ئیمه‌ شینه
 تو زه‌ردی دوژمنی ئیمه‌ی به‌کینه
 ده‌چیته‌ مالى خمگه‌ر شین ده‌کا خوێ
 به‌چوستی دیته‌وه‌ نه‌و گورگی به‌دخووی

ده لئی شه ننگول که دایکی ئیمه رهش بوو
 ردینیشی هه بوو دوو چاوی گهش بوو
 بهلهز چوو خۆی له قور خست و گهراوه
 دوو باره گورگی زالم هات به تاوه
 گوتی شه ننگول: ئه ی زالم که دایکم
 سپی بوو وهک کولوی لۆکه به خواکه م
 به تاو باز ددها چوو گه ییسه کووریک
 له نیو قسلا ده گه وزی بوو سپی و ریک
 گهراوه هاته پشت ده رگا به توندی
 گوتی ده رکئی وه که ن زووبن به رهندي
 ددانم پر له گیا، گوان پر له شییره
 دهم و گیانم له بۆتان چاک و خیره
 جوابی داوه شه ننگول جه رگی پر خهم
 نیشان ده دهست بزائم چنگه یا سم
 له وه ترسم هه یه بیگانه بی تو
 به دهنگت لیم خۆیانه دوزمنی تو
 که وهی بیست گورگی پر حيله سه ری برد
 که لینی ده رکی لایرد دهستی تی برد
 گوتی: هانی ته ماشاکه ن بنۆرن
 له دهست و په نجه ئیستاکه ده نۆرن
 که شه ننگول دهستی دی کردی گرینه
 له چاو فرمی سکی ریت نه و دلبرینه
 گوتی پیتی پیت وایه تو که گورگی
 له بۆ تیره و ره گه زمان دهرد و مه رگی
 له رووت دیاره که بی ره حمی و سته مکار
 له ملتا خوینی ناحهق سه ده زار بار

ئەگەر دایکم بەشاخی تیژی وەک شیر
 لە جەرگت دا دەزانی گورگی یا شیر
 کە سوکارم بە راستی گەر وەخە بن
 بەیە کە دەستی لە بۆتان رێک بە دەربن
 سەرۆکان و بزنی و نیری لە گەڵ کۆر
 نە شیر و گورگ و رێوی، نە پلنگ دۆر
 نە هەرچ و نە بە ئازان خۆ لە پیشیان
 دەتوانن راگرن دەمرن لە ئیشیان
 بەلام ئیستاکە هەرکەس چوونە کێوی
 لە مالددا مانە وە چوار کەس هەتیوی
 کە گورگی حیلە باز مەئووس دەماوە
 لە شەنگۆلی دەپرسی و دای سلاوە
 بەلێ شکلی چەچەیی دایکت چلۆنە
 کە وە گازندەیی لیم، پیت درۆنە
 گوتی پیتی دایکی من پەنجە حەنایە
 بەرەحمە ئەک وەکو تۆ بێ وەفایە
 لە بۆمان زۆر بە دلخۆشی دەکۆشی
 لە پیسی و عەب و عارمان چاو دەپۆشی
 گەلێک دەستپاک و خاوین هێندە مستی
 خەتا و جەور و ستەم نایەت لە دەستی
 دەچیت رەنگین دەکاتن دەست و پاشی
 گەر او دەل بە کسینەیی چاو هەراشی
 لە پشت دەرگایە وە دەستی درێژ کرد
 بەناله و ئاھە وە دنیای قەرێژ کرد
 دەمێک دەستی بردە نیو کەلینان
 دەمێک زۆری دەدا چوارچێو بە کینان

له رېښمې دهركې توند كړد چنگ و نينوك
 گرېښنه د دوو دهري راكر به ژور سووك
 به سهد نيرنگ و نه فسوون و به هانه
 به پشت لپي دا وه بوو ده رگا و كولانه
 له سهر به دبين و زالم د هره كړدن
 له گهل نه فسي ته ميز زولميكه مردن
 كه پتي دوزمن له سهر مالت كراوه
 ثيانت مه رگه خرمزت سهر برپاوه
 له دهست بېگانه دا هر كهس كه مالي
 وه كو كوريه له دهست گورگا دهنالي
 سته مگر گورگي بي دينيان كه نوري
 له گياني خوشه ويستيان دهست ده شوري
 ده لپن كاربله حه يوانه و نه زانيت
 نه دوزمن ناسه، نه چاكه ده زانيت
 نه گهر پياوړيكي زانا وهك نه وان با
 ده بوو زوو تيگه يشتبا چي خراپا
 به لام نه دوست نه دوزمن دهناسن
 له بهر كيبر و حه سهد بيهوش و كاسن
 له گهل دوزمن ره يقن دوزمني دوست
 له خو ناگه دهيانگورون له نيو پوست
 به راستي گورگ كه و ته نيو هه ژاران
 په لامارتيكي برده به رخي جارارن
 له گولوينه خزا زوو كاكه شه نگو
 له تهن دوورا وه شي را گياني مه نگو
 به چه نگو دم دري تيتل خورا چوو
 په لي كړد بيبل و خواردي و به ده رچوو

وهرن ئه‌ی قه‌ومی مه‌زلووم هوشیار بن
 له‌ گورگی ناگه‌هان په‌ره‌یز و کار بن
 که بیکه‌س بوو ده‌یانخوئن گورگ فه‌رزه‌ند
 له‌ ده‌ستو ده‌رده‌چی روحی جگه‌ربه‌ند
 له‌ بوټ دی دوژمنی پر مه‌کر و حیلله
 ده‌گاته نیوژن و مندال چوسیلله
 وه‌کو گورگی‌ک به‌چنگ و که‌لبه و ده‌م
 ده‌خنکی‌نئ له‌ بوټ گا و بز و یه‌کسم
 نه‌ده‌ستی‌که له‌ گه‌ل ئه‌و بی و به‌شه‌ر بی
 نه‌ پیتی چووین هه‌یه هه‌لبی و به‌ده‌ری بی
 به‌فیتنه و حله‌بازی یه‌ک له‌ دووی یه‌ک
 ده‌گیرین و ده‌چن هه‌ریه‌ک به‌ده‌ست یه‌ک
 له‌ سه‌حرا چون گه‌راوه بزنی هوشیار
 که‌وا ژوور خالییه نه‌ کوپ نه‌ دیار
 نه‌ شه‌نگوول و نه‌ مه‌نگوولی دیاره
 نه‌قاپه و که‌وچکه نه‌خوانچه پاره
 به‌ده‌نگی به‌رز بانگی کرد و گریا
 له‌ خوئی دا شین و دادی کرد به‌هوریا
 له‌ گولبین ده‌رکه‌وت شه‌نگول به‌نووزه
 له‌نیو ته‌ندوویدا مه‌نگول کرووزا
 وتی ئه‌ی دایکی دل‌سوئی جگه‌رغه‌م
 مه‌پرسه چن به‌سه‌ره‌ات بی تو یه‌کده‌م
 له‌ ده‌ست گورگی له‌عینی به‌د سه‌ره‌نه‌نجام
 به‌ناخی ئه‌رزیبا چی ناوی به‌دنام
 ئه‌وه‌نده ئه‌زیه‌ت و جسه‌وری منی دا
 به‌کاک و خوشکه‌کانم سه‌د ئه‌وه‌ندا

به‌چهند حيله و درۆ و رەنگ هاته پيشى
 له‌كن ئه‌و مه‌كرى شه‌يتان بوو به‌پووشى
 هه‌تا ده‌ركى وه‌کرد ئه‌و گورگى كافر
 نه‌ما روژى ژيان و ته‌ن هه‌موو مر
 به‌په‌نجه‌ى زولمى ئه‌و چوو كاكه تيتل
 به‌خوئىنى كرده رەنگين داده بيبل
 له ترسا چوومه نيو گولبىنى ته‌ندوور
 هه‌تا گيان بى له ئافات و به‌لا دوور
 نه‌مردم سه‌د خراتر بووم له مردن
 كه كاكه و داده‌ى منيان ده‌بردن
 كه بىستى ئه‌و به‌لايه بزنى عاقل
 به‌هاوار كردى گابۆر داخ له سه‌ر دل
 كه داخم بو تو تيتل پاره جه‌رگم
 له بو بيبل نه‌ماوم ياخوا مه‌رگم
 به‌هه‌رده‌م غه‌مه‌ده‌وتنى من به‌قوربان
 به‌شه‌و غه‌مخوار و يارى من به‌قوربان
 رەفيعى دل‌گوشاكانم بمردبام
 نه‌ودك وام بىستبا يانه به‌به‌رد بام
 له كوئىن ئه‌ى تيتل و بيبل له داى
 ئه‌نىسى روژگارى باب و داى
 به‌شه‌و هه‌مده‌نگ، روژ ئارامى گيانم
 ژيان و كو‌رپه‌له‌ى من شير له گوانم
 وده‌ ئه‌ى تيتلى داىكت له كوئى تو
 چكو‌له و قشپلانه‌ى من له كوئى تو
 له كوئى ئه‌ى زينه‌تى دامپنى داىكت
 له كوئى ئه‌ى غونچه‌ى بىستى داىكت

وەرد ئەى شوخوشەنگى مامزى من
 وەرد ئەى چاۋ ھەلۆى رەۋكەھى من
 كچم بىبل كورى شا لاىقت بوو
 كورم تىتل كچى شا عاشقت بوو
 چ غەددارىكە ئەو زولمەى لە من كرد
 ستم كىشتى نەمامى وا قەلەم كرد
 ئەگەر گەردوونى ئەجزات كوت بەكوت كەم
 ئەگەر شىرى فەلەك بىن گوشتى لەت كەم
 ئەوھى گوت دەرکەوت چوو بانى رتوى
 گوتى: ئەو كىيە سەربانم دەپتوى
 دەلى ئەوھ من منم منمن منۆكە
 دوو چاۋم پىتوھىە زۆر بىزۆكە
 دوو شاخم پىتوھىە تىژ ۋەك رىمۆكە
 دوو گوتى گەۋرەم ھەيە پان ۋەك برۆكە
 بزانم كىيە خواردى تىتلى من
 دەبى زوو بىتە مەيدانى شەرى من
 ئەلىت نەمخواردوۋە من تىتلى تۆ
 نەدىمە پىشى بۆ جەنگ و شەرى تۆ
 لەۋى رۆيشت ە بۆ بانى گورگ چوو
 تەپە و سىمكۆلى دەست پىكرد و ھات چوو
 لە خوارى گورگ بانگى كرد بەھاۋار
 بەبى ترس و خەۋف خونخوارى غەددار
 گوتى: كىيە لە سەربانم دەچى و دى
 تەپا تەپ بۆ چىيە بى عەقلى بى جى
 بزن ۋەك ھەۋر قىيژەى كرد و راسا
 گوتى: ئەى گورگى پىسى ھەق نەناسا

له بۆ چی خۆت وهشارد و چووبه لانه
 وهره دهر بۆم مههینه ههچ بههانه
 له بۆ خواردت تۆ تیتل و بیبلی من
 له بۆ بردت جگهر پاره و دلی من
 بلتی بیچوولهکانی من له کوینه
 بلتی مندالی شیرخۆرم له کوینه
 وهره تا داخی خۆمت پی بریژم
 زگت بدرم له خوینت ههلبکیشم
 به تۆلهی تیتل چاوت دهرینم
 له باتی بیبلم پیستت گورینم
 که بیستی لیدوا نهو گورگی بهدخوو
 له نیو مالی دلیدا کردی هوهوو
 که نهی نازان تو چهنده ههرزه بیژری
 له بهر بی عهقلی مهستی و گیژ و ویزی
 دهریژی ناخو داخت دوور به دووری
 له وان لاف و گه زافان ههچ نه بووری
 نه ویستا پیت نیشاندهم حالی تیتل
 نه تۆش داویمه نیو چالاوی بیبل
 نه وهی گوت گورگ له مالی خۆی به دهرچوو
 خهتای کرد چونکه ریگای بۆ خهتەر بوو
 بزنی شیرری له مل کرد و مهتالی
 له بۆ شهڕ شاخی خۆی تیژ کرد و مالی
 له بۆ شهڕ چوونه مهیدان ههر دوو دوژمن
 وه کو شیر لیکخورین بیری تهن و من
 دوو لا وهک پیل گه رانه نه عهه کیشان
 بهوینهی ههوری نیسانی خرۆشان

له بۆ يەك كوشتنى دليان دەجۆشا
 زرى و خەفتان و پۆلايان دەپۆشا
 بەنەعرە و قىژە مەيدان پر له دەنگ بوو
 دراوسى و خزم و خۆشانيان وەخر بوو
 دەلّين ئەو كيشە يەى ھەنگۆ لە مەيدان
 تەواو نابى وەرن بۆ كن سەروۆكان
 بەعورف و عادەتى تيرە و ڕەگەزتان
 وە دەستخەن تۆلەيى كارى لە سەرتان
 چ حوكمى دا بە ھەنگۆ حاكمى شەرع
 وەرن ھەردوو تەرەف گوى بديرنە سەر شەرع
 بەدادە رېكويىكى ھەر ژيانى
 نە پرسسىنە دەرۆخى دوودەمانى
 ئەگەر پرسين و يارى و يەكدلى بوو
 نە گورگ نە شير و رتيوى تەرببوو
 قەرارى ئەھلى ناوايى بەجارتىك
 درا سويحەى پړۆينە تەك بەكارتىك
 بزن گەرياو ھەمال و شيرى دۆشى
 لە بۆ يارى ھەويتنى كـرد و پۆشى
 گورگ ترسا لە قازيى چاو بەسورمە
 كە چاوى پتيكەوئ بىكاته سىرمە
 دەزانى پياوى عاقل بز ھەژيرن
 لە زولم و ناحەقى ھەر گورگە ژييرن
 دەلەرزى گورگى خاين لەو قسانە
 نەما رېگاي ھەلاتن نە بەھانە
 دەلّين ھەمبەنە يەكى پر لە با كرد
 دوو دانە نۆكى خستى و دەرکى بەند كرد

چووه کن قازی سـۆزی بهـربهـیانی
 گوتی: قـوربان ژ بۆ تهـم تووتن ثانی
 ئەمه تووتنیکی چاکه و بۆنی خوـشه
 که بیکیشی دهـلێی عهـتر و بنهـوشه
 له شاوور و شنۆ نیـریم له یهـکـدان
 گولـاوم لێ پـشاند و کـردمه ههـمـبان
 که قازیی کردیهـوه دهـرکی ههـمهـبانه
 له پـر دهـرچوو له چاوی دا دوو دانه
 بهـجاریک ههـردوو چاوی کوپـر دهـبیـتن
 رقی گـورگی له دلـدا زۆر دهـبیـتن
 بزنی ههـلـسا ههـلـی گرت دیزهـلیک ماست
 بهـدیاری بردی بۆ قازی و تـکای خواست
 دهـلـیت قازیی: که گورگی مایه فیتنه
 بهـنۆک دوو چاوی کوپـر کـردم چ گوتنه
 دهـلـین ههـندیک له ماستی دا له چاوی
 ههـلات روون بـۆوه دهـیدی زۆر تهـواوی
 ئەوێسته حیلـه شهـرعیک ساز دهـکهـم من
 نهـمیـنێ رپی قسه بۆ گورگی دوزمن
 بهـحوکم و ئایینی هـفتا و دوو تیره
 دهـدهـم فتوا که کوشتنی گورگ خیره
 ئەمه رۆژیکه وهختی ئینتیقامه
 دهـبیـی ئەمـرۆکه ژینی که ی تهـمامه
 بهـهـر حیلـه و فرـوفـیلـیکه ئە ی بز
 له بۆمردنی قسـوور ناکه ی ته ههـرگیز
 له ناسن جووته شاخیکی نهـبزدا
 سهـری تیژ کـرد و چهـندی مالـومـشت دا

دوو شاخی کول لبادی بۆ گورگ کرد
 وتی بۆ کوشتنی گورگم شهرع کرد
 به تالووکە زبسی قازیی قاقەز
 له بۆ جه لبی گورگ هیئانی بوو فەررز
 که هات ئەو گورگی زالم خاینی دین
 له پۆتراکیان بهست شاخی لبادین
 هه موو مندال و گه وهری شار و ده خپ بوون
 سه روک و ریش سپی هه ند خوش و گه ربوون
 گورگ دوو چاوی زهق کردن له بزنی
 به توندی تیی خوری توچی نه بزنی
 له بیرتان چوو به شهو لووردم له شاخان
 هه موو شهو ژان و برکم بوو له داخان
 هه میشه پارووی من بوو، پاک و پیسوو
 برتسن چه نده، هه ر خاوه گوریسوو
 که بۆم هه لکه و تبایه بوو ده هاتم
 یه کیکم لی ده خواردن، هه لده هاتم
 له میری خو بکه شهرم و هه یایان
 مه به مایه ی شه پوشوړ و هه رایان
 له گه وره تا چکۆله هه ر خوراوان
 له دهست تیره ی گورک مردوون و نه ماوان
 ئەو یسته حالی پیشووت پی نیشاندهم
 به گازیکی خۆم و خۆت پی نیشاندهم
 له پیشدا سه د هه زار فیلم ده دیوه
 به شهو تا کو ده گه میه جنسی ئیوه
 هه نووکه رۆژی پروونه و ئه مری قانون
 له پیش چاوان نه تت کهم سپله یی دوون

وتی بزنی زرنگی دل بریندار
 نه مه مهیدانی جه نکه شیتی غه ددار
 له بۆت مه علووم ده کهم چون بی ژبانت
 نه ره حمت پیته کهم نادهم نه مانت
 دزی ریگر شه قی پر مه کړ و حيله
 هه میسه زولم و خوینخواریت وه سیله
 نه رۆژی جه وړه نه مړو، نه فروفیل
 به شاخینک پیت ده لیم گولی وه یا دیل
 گه لیک لاف و گه زافیان کرد له یه کتر
 به سهر یه کدا گورین دوو پیاوی شه رکهر
 به ناکاو لیتی دا بز دوو شاخی سهر در
 ده لیبی بردت له کوییکدا له ناو پر
 به شاخ ورگی دری هم له تله تی کرد
 له نیو جه رگ و هه ناوی کوتکوتی کرد
 له نیو ریخو له ده رکه وتن دوو فره رزهد
 که تیتل و بیبلن نه ولادی دل به ند
 نه گهر زولم و جه فا ههر کهس که کردی
 به بی شهرم و حه یاو نه ندیشه کردی
 به چاوانی ده بینیتن جه زایان
 ده بی رۆژتیک به پاداش گا هه موویان
 خراپه هیچ مه که تا به د نه بیني
 مه چیننه تو ی به دی تا درک نه بیني
 نه گهر هه رکهس دل کی پر جه فا کرد
 له ناخردا ده زانی چهند خه تا کرد
 له گهل جنست مه که زولم و جه فا قهت
 نه گهر لیت دهن له ریگادا به بی لهت

نه گهر کاریکي ناچیزهت له خو دی
 له بهر بڼی عیلمییه تیښه نه فیه وتی
 که زانیت عیلم و عیرفانت ته واوه
 مه ده ریڼا به زولمیکي که ماوه
 که گورگیک لیت بخوا منداڼ له مالی
 ته ته دبیر بیکوڅه یا هر بنالیس
 که ته دبیرت هه بوو زالم چهوا کا
 ده گه وژی وهک نه سیرانت له خاکا

نه ودم رتیک خست که تا منداڼ بخوینن
 بزائن ژین چییه لیتی رانه مینن
 بز و نهو گورگه بوم بوونه به هانه
 نمونه ی ژینی کوردانه فسه سانه
 که تا منداڼی کورد هر شیخ و گه وړه
 بزائن تیتبگه ن هه رچهندي جه وړه
 نه ونده ی میر و مه زن و کار به ده ست بیت
 خرابی و چاکه یی میلله ت له وان دیت
 له کاری گه وړه چاوی خو ده پوښن
 له هیچ وپوچی وهک مه نجه ل ده جوښن
 عه دوومان گورگه میلله ت بز و کارین
 له ژیر چه نگالی جه هلا زار خوارین
 له خو مان روو ده دا نیمه یی وه سیله
 ده لیلی گورگ و مه کر و فیل و حيله
 وه کو بز نیک نه شین هه قمان بخوا زین
 له مهیدانی خودیدا شیر و بازین
 نه گهر گورگیک بخوا په نجا هزار کیژ
 هه موو بیتدنگ ده بن هه ووهک ژنی پیژ

که ئیوه ددنگ نه کهن خو رانه ستین
 ده بی بمرن هه مروتان خو پستین
 ره ئیس و عیل و مه ئموران و خاوه ند
 له بزن و گورگ بگرن عیبردت و په ند
 به بی دهنگی و په ریشانی که خه وتن
 نه عیلم و مه عریفه ت نه پیشکه وتن
 له گه ل یه ک کیبر و بوغز و یه ک نه کیشان
 بزۆتی ئاورن بو زام و ئیششان
 هه موو دنیا ده بیته گورگی خونخوار
 وه کو دووگی مه رن نه ک بزنی شاخدار

ته واو بوو به یاری خوا

رواندز له مزهره که ی زاری کرمانجی دامه زرا - ۱۳۴۶

کتیبانیکی که له گه ره که ی مزهره که ی زاری کرمانجی له رواندزدا دامه زراون و ده فروشرین:

قران

- * پیشه وای ئاین ۴
- * عه قیده ی ئیمان ۱
- * نه حمه دی ۲
- * که له باب ۱
- * غونچه ی به هارستان ۴
- * خوشی و ترشی ۲
- * ده وری سه لته نه ت و میژووی سولتان شوجاع باز ۲

کتیبانیکی که له ژیر دامه زراوندان:

- * میژووی بنه ماله ی سه لاهه دینی نه یووی.
- * میژووی رواندز و میرانی سۆران.

ٲاورٲكى ٲاشه وه

(به ندى دوو دم)

حكومته ٲى به رزءكانى

كرءه وهى خٲوى زارى كرمانجى

سهد خوسٲن حوزى موكرىانى

۱۰۱ ته مووزى ۱۹۲۹ / ۶ى موچه رءمى ۱۳۴۸

روانءز له مه ركه ى زارى كرمانجى ءامه زرا

(نه شرباٲى زارى كرمانجى ۱۱)

افشاري شاهي

(به ندي دؤم)

* حكومتى به رزه گاني *

* كرده وى خيوي زاركرمانجي *

مك-رياني

— «» —

۱۰ تموز ۱۹۲۹ ۶ محرم ۱۳۴۸

» رواندز له مسهزركه ي زاركرمانجي دامه زرا «

(نشریات زاركرمانجی ۱۱)

میژووی شاره زوور له قروونی و ستاده

وه

سرهپوردی هلوان و دینه وهر

دینه وهر: له بیست فرسه خ زیاتر دووری هم مه دان هه لکه وتووه. له دوری مه دهنی نیی نیسلامدا شاریکی گه وړه و خوش و ناوا بووه، هه وړه کوله سره پوردی عوله مایاندا دیتته گوتن، گه لیک پیاوانی گه وړه ی تیدا پهیدا بووه. نهو شاره نه مړوکه ویرانه یه. شه مسه دین سامی له یاقووتی همه ووی ده گیتته وه که نهو شاره سی چندانی هم مه دان گه وړه بووه.

هلوان: یه کییک له شارانی گه وړه و به ناوبانگی کوردان بووه له شاره زووردا سه دو نه وده کیلومه تره و له روژ هه لاتنی به غدا واقیع بووه. شاریکی گه وړه تر له به سره و کوفه و سامه را و به غدا (؟) بوو. کاوله کانی له سره ریگای به غدا که بز کرمانشا ده چی له که نار یه کییک له چومه کانی «دیاله» هه لکه وتووه. گه لیک کانی گوگردی هه یه. هه نجیری گه وړه و چاک و هه ناری بی وینه و باشی هه یه.

له گه لی و دولتیکی ریگای پیدا ده چیتته نیو شاره وده. دوو دار خورمای به ناوبانگی هه بوو که هه موو شوعه رایانی نهو دهمانه پییان هه لگوتووه. نهو شاره له پیش نیسلامه تیدا به گه لیک زه مانان هه بووه.

له چاخی هه زرده تی عومه ردا، هاشیمی کوری عه ته به که زاوای سه عدی وه قاس بوو، به سولج له سالی ۱۹ یان ۱۷ دا گرتی؛ نهویش زور چاخان حاکمی بوو. گه لیک عوله ما و زانا له هلوان ده رچوون له جیگای خویدا باس ده کرتن.

یه کییک له عوله مایانی نینگلیز «راو لنیسو» ناو، له ویرانه و کاوله ی هلواندا چند جیگاییتی کولی بوو؛ ناساریکی زوری کوردان و نیسلامانی لی ده رختی بوو. له گرتنی نهو شاره هه تا چاخی ده رکه وتنی حکومتی به رزه کانی، له ته ردف والی کوفه وه به ئیداردییتی تاییه تی راگیرا بوو.

بهندی دووهم

میژووی (ته‌ریخ) حوکمدارانی دینه‌وهر و شاره‌زوور

(۳۳۰-۵۶۰هـ)

یه‌کیک له میران و گه‌وره‌ییکی کوردی شاره‌زوور ناوی ئەمیر حوسین بوو. له‌نیو کوردستانی شاره‌زووردا فه‌رمانه‌وایی ده‌ست پیکرد و له هه‌موو لایه‌که‌وه کوردی ده‌ور و پشته‌ی له خۆی کو‌کردنه‌وه. له سالی ۳۳۰هـ دا ته‌پلی سه‌ربه‌خۆیی لیدا. هیندیک جارن له دینه‌وهر و گه‌لیک چه‌لان له شاره‌زووردا حوکمداریی ده‌کرد. له هه‌موو خاکیکدا میر حوسین به‌رزه‌کانی ناوبانگی [ده‌ر] کرد و به‌سه‌خواهت و به‌خشیش و به‌نازایی و زرنگی خۆی نواند و رۆژ به‌رۆژ هیتی پهی‌دا کرد و سوپا و چه‌کی فره‌بوو. زه‌وی و خاکی ئەلیک که‌وته ده‌ست و پۆل پۆل کورده‌واری په‌نایان بۆ ده‌برد و ده‌بوونه ژیر فه‌رمانی.

ئه‌لمو‌قته‌فی بیللا ئیبراهیم خه‌لیفه‌ی عه‌باسییان که‌وته ئەندیشه و بیره‌وه، له‌شکرکی قورسی ریک‌خست و له ژیر فه‌رمانده‌ی ناسروده‌وله‌ی وه‌زیری خۆیدا نارده‌ سه‌ر ئەمیر حوسین به‌رزه‌کانی. له ییکه‌مین شه‌ردا له‌شکری خه‌لیفه‌ شکا و زۆر به‌شپه‌رزایی و په‌ریشانی که‌میکی رزگار بوو و گه‌راوه به‌غدا و گه‌لیک ئەسه‌باب و تالان که‌وته ده‌ست ئەمیر حوسین. ئەمیر حوسین به‌و سه‌رکه‌وته به‌هێزتر بوو، پیاوه‌کانی زرنگریان ده‌ست‌خست و چاویان له شه‌ر ده‌کراوه [و] ترسیان نه‌ما. ئەمیر حوسین له‌شکری نارده سه‌ر چه‌ند قه‌لایانی شاره‌زوور و کردنیه له‌شکرگا و له پاش ئەو شه‌ره ئەمیر حوسین زل بوو؛ له‌شکری ریک‌خست و بناغه‌ی حوکمداریی قایم کرد. جار به‌جاری له ده‌ور و پشته‌وه جیگای فره‌ ده‌کرد و له‌شکری زۆر ده‌کرد و قه‌لا و کونگرانی توند و سه‌خت ده‌کرد، هه‌تا به‌جاریک خاکی هه‌موو شاره‌زوور و دینه‌وه‌ری به‌ده‌ور و پشته‌وه خسته ژیر په‌نجه‌یه‌وه و فه‌رمانده‌ی له‌سه‌ر هه‌موو شار و قه‌لایانی دانا؛ سه‌ر په‌قانی نه‌رم کرد. که‌سیکی له‌و خاکه‌دا به‌را به‌ری بکریا نه‌مان.

له سالی ۳۳۸هـ دا مو‌عیزوده‌وله‌ی بووه‌یه له‌شکرکی گرانی هه‌لگرت و چووه سه‌ر

ئەمىر حوسىن؛ ھەردوو لا بۆكۈشتار پۈۋەپۈۋى يەك بوون. لە پاش گەلىك كۈشتار و يەكتر قىرگەن، موغىزودەولە بەناچارى ماملەتى خواست، بەنا بەدلى و پەرتىشانى گەپراۋە. بەلام ھەتا سالى ۳۴۰ ئەمىر حوسىن لەگەل شەر و شۆر و كۈشتار خەرىك بوو؛ ئاسوودە نەبوو. لەو سالەدا ھەسنەۋى كورى خۆى كىرە سەركىردەى سوپا و ناردىيە سەر سنوورى دىنەۋەر، لە پاشى چەند جىگايىكى دىكە ۋەدەستەيتان بەشاد و دلخوشىيەۋە گەپراۋە دىنەۋەر. ھەمىشە لە بلىند بوون و گەۋرەيى دەكۈشان و تىخوۋبى زەۋى و خاكى بەردەستىيان لە دوزمەن دەپارازت. ھەتا سالى ۳۴۸ ئەمىر حوسىن بەرزەكانى بەئامرزشى يەزدان شاد بوو؛ ھەسنەۋى كورى بوو بەھوكمدارى شاردەزۋور و دىنەۋەر.

ھوكمدارى ھەسنەۋى كورى ئەمىر حوسىن

كە ئەمىر حوسىن بەرزەكانى لە سالى ۱۳۴۸دا مرد، ھەسنەۋى لە دىنەۋەر بوو. بەلەز ھەموو لەشكر و سوپاھى لەسەر خۆى كۆكردەۋە و لە جىگاي بايىدا بوو بەھوكمدار و ھەموو خاكى لە ژىر دەستىدا بوو. گەپرا قەلا و جىگايانى دامەزراند و گەپراۋە دىنەۋەر.

موغىزودەولەى بوۋەيە كەلىنى دەستكەۋت و لەشكرىكى شەركەرى لەژىر فەرماندەى نەيال گۈشدا لە غارەبانى ھەمدانى تەعلەبى لە مووسلەۋە ناردە سەر شارەزۋور. ھەسنەۋى لە پۈژاۋاي ھەولپىر پىشۋازى كىرەن و گەيشتە ئەۋان و ھەردوو لا سازى شەر بوون و بەگژىيە كىدا چوون. لەشكرى نەيال شكا و بەپەرتىشانى گەپراۋە مووسل. لەو شەرەدا گەلىك تالان كەۋتە دەست ھكۈمەتى كوردان. موغىزودەولە كە لەۋە ئاگادار بوو، قوشەنىكى رىكخست و لە بەغداۋە ناردىيە سەر دىنەۋەر و گەلىك دىھات و ئاۋايىيانى تالان كىرە و سوۋتاندنى و زۆرى ئەزىيەتى كوردان دا. ھەسنەۋى لەۋلاۋە بۆ پىش پىگرتىيان لەشكرى ناردە دىنەۋەر؛ بەلام بەخت يار بوو. لەۋلاۋە پۈكنودەولەى بوۋەيە كۆمەگى لە موغىزودەولە خواستبوو كە بچىتە سەر كوردەكانى «گورگان». چۈنكە پۈكنودەولەيان شەپەرزە كىرە بوو. موغىزودەولە لەبەر ئەۋە ناچار ما بىناى ماملەتى لەگەل ھەسنەۋى دامەزراند و بەشەرتى ئەمە كە لە خوتبەدا ناۋى موغىزودەولە بىخوتىدەرتتەۋە.

ھەسنەۋى كەلىنى دەست كەۋت و لە ماملەتكىرەن جىر بوو، لە پاش گەلىك ھەپەشە و چاۋراۋ، موغىزودەولە چەند گەۋرە و سەردارانى بۆتكا و پارانەۋە ناردە لاي ھەسنەۋى و ۵۰ ھەزار دىنار و دراۋى ماملەتەنە بۆ ھەسنەۋى نارد. لەسەر ئەۋە ھكۈمەتى كورد و بوۋەيەكان بوۋە سوپىندخۆرى يەكتر و گىرى دۈستايەتپىيان گىرپدا.

له سالی ۱۳۵۶ هه‌سنه‌وی له‌گه‌ل عیزوده‌وله‌ی کوری مو‌عیزوده‌وله نی‌توانیان تی‌کچوو، شه‌ریکی قورسیان کرد و عیزوده‌وله شکا و جیگا و جه‌لالی هه‌سنه‌وی زیادی کرد و مال و ده‌ولت زۆر بوو. له هه‌ر چوار که‌ناره‌وه خاکی فره کرد. گه‌وره‌یی خۆی به‌هه‌مووان نواند؛ زه‌به‌رده‌ستی و نازایی کوردانی نیشان به‌دۆست و دۆژمن دا. نه‌یارانی چاو‌ترستین کرد.

له سالی ۳۵۷ دا به‌ختیاری ده‌یله‌می بۆ ری‌ککه‌وتن له‌گه‌ل کوردستانی شاره‌زوردا چوو‌ه نزیک تخووبی کوردستان و له هه‌سنه‌وی گێ‌پراوه که هه‌ز ده‌که‌م پی‌که‌وه ری‌ککه‌وین. پی‌اوانی زانا که‌وته نه‌توان و له‌سه‌ر چه‌ند مادده‌یه‌ک ری‌ککه‌وتن. به‌ختیار چه‌ند دیار‌یه‌کی نرخ گرانی پی‌تشکه‌ش به‌هه‌سنه‌وی کرد؛ بوون به‌دۆست. له‌وده‌مه‌دا ته‌عله‌بی هه‌مدانی له ته‌ره‌ف مووسله‌وه ته‌مای سه‌ره‌کیشیی هه‌بوو؛ هی‌ندیک ر‌ه‌وه‌ندی عاره‌بانی له‌سه‌ر خۆی گرد کرد‌بوونه‌وه که به‌جی‌ته سه‌ر مووسل. عیزه‌دین به‌ختیار له‌و باب‌ه‌ته‌وه دا‌وای یارمه‌تی له هه‌سنه‌وی کرد. ئه‌ویش به‌شه‌رتی که سنووری هه‌تا سه‌ر «زاب» فره بکا و زتی بادینانی نی‌وان مووسل و هه‌ولیر تخووب بی. له‌سه‌ر ئه‌وه پی‌که‌هاتن.

هه‌سنه‌وی به‌له‌شکری کورد‌ه‌وه چوو‌ه سه‌ر مووسل. ته‌عله‌ب که وای زانی روو به‌به‌غدا هه‌لات. نایب به‌ختیار که له به‌غدا بوو به‌وه‌کاله‌ت دانیش‌تبوو، به‌له‌شکه‌روه بۆ ته‌عله‌ب ده‌رکه‌وت و به‌یه‌که‌م هه‌لمه‌ت ته‌عله‌بی شکاند. له‌ولاشه‌وه هه‌سنه‌وی و به‌ختیار که‌وته دووی ته‌عله‌ب و هه‌لیانبری و هه‌تا له شاری «ره‌قه» یان په‌ستات. هه‌رچه‌نده عه‌شیره‌ت و ر‌ه‌وه‌ندی عاره‌بیان که‌وته سه‌ر ری‌گا په‌ریشانیان کردن، له‌ولاوه به‌تالانیکی بی ژمار گه‌رانه‌وه مووسل و حدوودی کوردستان له رۆژ‌تا‌واوه بوو به‌ زتی بادینان.

هه‌سنه‌وی به‌فه‌تح و زه‌فه‌روه گه‌راوه هه‌ولیر و کاروباری حکومه‌ت و مه‌مله‌که‌تداریی ئه‌و جی‌گیانه‌ی ری‌کخه‌ست و ده‌وره‌یه‌کی به‌شاره‌زوردا و گه‌راوه دینه‌وه‌ر.

رو‌کنوده‌وله‌ی بووده‌یه له مو‌عه‌ه‌ده‌ی به‌ختیار و هه‌سنه‌وی که کرا بوو، دل‌گیر بوو؛ له‌شکریکی کو‌کرده‌وه و له سالی ۳۵۹ دا له ژێ‌ر فه‌رمانده و سه‌رداری عه‌میده‌زیردا نارديه سه‌ر هه‌سنه‌وی تا‌کو به‌هه‌ر جو‌ریک بی، خاکی شاره‌زور و دینه‌وه‌ری له ژێ‌ر په‌نجه‌ی هه‌سنه‌وی ده‌رخا و بن‌چینه‌ی حو‌کمه‌داریی به‌رزه‌کانی فرێ‌دا.

هه‌سنه‌وی که ئه‌وه‌ی بیست دانیش‌وه‌رانی کو‌کرده‌وه و چل‌ونه‌یه‌تی دوامایی ئه‌و کاره‌ی لی خواستن که چۆن بکه‌ن کار نه‌که‌وێ‌ته شه‌ر و کوشتار. هه‌موو گه‌وره و بیر‌تی‌ژه‌کانی ده‌ست و پی‌ته‌وه‌ندی هه‌سنه‌وی له‌سه‌ر ئه‌مه قه‌راربان دا که شیر و خه‌نجهر وه‌شاندن بۆ ئه‌م‌رۆ‌که‌ی

حکومت به چاک نایبته بهرچاوان و وا چاکه به نوازش و دلدارى روکنوده‌وله له فیکرى شۆرش و ده‌پاش بخهن. بۆ ئه‌وه دوو پیاوی زرنگیان هه‌لبژارد و نارديانه کن روکنوده‌وله و به‌ناوى ته‌دبیر ناگرى فیتنه‌یان کوژانده‌و، و روکنوده‌وله‌یان له‌وه گیراوه پاشی.

حه‌سنه‌وى حوکمدارىکى به‌ئیداره و خیرخواه و میلله‌ت په‌روه‌ر و زرنگ و بیر تیز بوو. خاکیتى به‌ده‌وله‌ت و هه‌شهم که له ژئیر حوکمیدا بوو ئه‌مانه بوون: «ناهواز، خوزستان، نه‌هاوه‌ند، ئه‌سه‌عد ئاباد، دینه‌وه‌ر، شاره‌زور». هه‌سنه‌وى به‌دراو و سه‌رمایه و ئه‌سپاب و له‌شکرتىکى بى ژمار و ڕیککه‌وتوو له‌سه‌ر ئه‌و زه‌وى و شارانه حوکمفه‌رما بوو. به‌ته‌دبیر و مه‌شهوره‌ت به‌خۆنواندن و هه‌ره‌شه و به‌خشش و داين و به‌نازایى و زرنگى خۆى، په‌عه‌یه‌تپه‌روه‌رى ده‌کرد و مه‌یدانى ده‌ستدریژی له‌ دوژمنان بریبه‌وه‌وه و هه‌موو دراوسێکانى به‌چاکه راده‌گرت و نه‌یده‌هیشته‌ت دوژمنى بۆ په‌یدا بى و حکومه‌تیکى نازادى (مستقل) دامه‌زراند و خوتبه‌ی له‌سه‌ر مینه‌به‌ران به‌ناوى خۆى ده‌خوینده‌وه و سکه و پارەش سه‌ر به‌خۆى هى خۆى بوو که‌سێکى نه‌ده‌ناسی.

له‌ سالى ٣٦٧دا به‌ختیارى بووه‌یه له‌ ده‌ست عه‌زودوله‌وى ئاموزای له‌ به‌غدا ده‌رکه‌وت و هه‌لات و په‌ناى بۆ هه‌سنه‌وى برد. ئه‌ویش هه‌رچه‌ند بۆ به‌ره‌ی کارى خۆى ڕێگای دا، به‌لام یارمه‌تى نه‌کرد. نه‌یال گوش له‌گه‌ڵ هه‌سنه‌وى ڕیککه‌وت که: له‌شکرتىکى بداتى له‌گه‌ڵ عه‌زودوله‌وله به‌شه‌ر بێن. ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتن چه‌ند پارچه‌یه‌ک زه‌وى له‌ خاکی هه‌مه‌دان بخه‌نه سه‌ر حکومه‌تى به‌رزه‌کانى. به‌و مه‌رجه هه‌سنه‌وى سوپا‌هیتىکى به‌راو کرد و له‌ژێر سه‌ردارىی «ئه‌بو نه‌جم به‌در»ى کوپیدا ڕێکى خست و به‌ختیاریشى له‌گه‌ڵ خست و چوونه سه‌ر عه‌زودوله‌وله. له‌ولاوه عه‌زودوله‌وله هات و پێشى پێ گرتن و شه‌ر ده‌ست پیکرا، «به‌در» زۆر خراپ شکا و به‌شپه‌زى گه‌راوه. به‌ختیار که‌وته ده‌ست عه‌زودوله‌وله و به‌ئه‌زه‌یه‌ت کوژرا. نه‌یال گوش به‌هه‌زار مه‌راره‌ت و ده‌رده‌سه‌رى رزگارى بوو و گیانى له‌ مردن په‌ها کرد و خۆى له‌و گیتراوه ده‌رهاوێژت و هه‌لات. له‌و شه‌رده‌دا زۆر کوژران و چه‌ند سه‌ردارىک نه‌بوون بوون. به‌در و چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌ک به‌په‌رێشانی ده‌رباز بوون و ڕوو به‌شاره‌زور هه‌لاتنه پاشه‌وه.

به‌لام ئه‌و شه‌ر و کوشتاره سوودى کوردانى تێدا بوو؛ چونکه به‌و شه‌ره شۆرش که‌وته عیراقه‌وه و عه‌زودوله‌وله چوارچاو کرا و نه‌ده‌په‌رژا ڕوو له‌ کام لا کا. هه‌سنه‌وى له‌و فرسه‌ته‌دا ئیستفاده‌ی ئه‌مه‌ی کرد که خۆى به‌چاکی کوکرده‌وه و هه‌موو ده‌روپشتى

سهرحه دانی خوئی به له شکر قایم کرد و رۆژ به رۆژ له شکری زیادی ده کرد و بۆ هه لمه تیکی دیکه خوئی ساز ده کرد. زیاتر له خوئی ناگادار بوو و هۆشیکی هاته وه به ری.

عه زود و لده وله به سه رکرده یی «ئه بولوفا» له شکریکی قورسی له مووسله وه نارد ه سهر شاره زوور و به په ریشانی و بلاوه یی گه راوه مووسل و گه لیک زهره ر و زبانی لی که وت. شاره زوور بوو به نشیمه نی له شکر و قوشه نی زلی کوردان و هه میسه سوپاهیکی زه به ر دهستی نازای له گه لیک قه لا و شارانیدا داده نیشته. هه سنه وی به سه رهستی و نازادی هه تا سالی ۳۶۹ حوکم فه رماییکی موسته قیللی کرد. هه سنه وی له ۳ ره بیعی یه کی سالی ۳۶۹ ه دا مرد.

حوکمداریی نه بو نه جم ناسروده وله به در ۳۶۹ - ۴۰۵ ه

به در که هه سنه وی بابی مرد، به ئیتفاقی سه ردار گه وره ی مه مله که ت و سوپاه، له جیگای بابیدا به حوکمداری کوردی به رزه کانی قه رار گیر بوو؛ دهستی به ریکه خستنی له شکر و پیکه تینانی مه مله که تداریی کرد و ژێرده ستانی شاد و سه رکردانی دلخۆشی داوه و به لوتف و میهره بانی له نیو دلی میله تدا جیگیر بوو. دوو مانگ له پاش دامه زاندنی ئومووری مه مله که ت، له شکریکی نارد ه سهر چند قه لاییکی رۆژئاوای هه ولیر و چند جیگایانی له ده یله مییان گرت.

له سالی ۳۷۶ دا شه ره فوده وله ی ده یله می لینگ ی دا سهر «ناهواز» که له وێوه به چێته سهر به غدا. هه تا به در ته داره کی دی و خوئی ساز کرد، شه ره فوده وله روو به به سه ره تیپه ری. به در له سه ره ئه وه له گه ل خه لیفه ی به غدا که تایعوللای عه باسی بوو موخابه ره ی کرد. خه لیفه له ژێره وه ئیتفاقیکی په نهانی چاکی له گه ل به در کرد که ده یله مییه کان ناگادار نه بن.

به در به قرووه تیکه وه چووه سهر ناهواز و خوزستان و دووباره خستیه وه ژێر فه رمانی. له سالی ۳۸۸ دا به در به ده وروپشتی خاکی خۆیدا سوورپیکی دا و چند زه وییه کی واسیعی خسته ده ست، له ژێره وه ش زۆر به توند و چالاکی له ریکوپیکی و چاکه کاری حکومه ت خه ربک بوو.

له سالی ۳۸۹ دا عه میدوده وله له ته ره ف ده یله مییه کانه وه نارد را سهر خوزستان. ناسروده وله له به هائوده وله ی بووه یه نویسی و خه لیفه ش که وته نیوانی و به بی شه ر خوزستانی گه رانده وه ژێر فه رمانیه وه.

له سالی ٤٠٥ دا ناسرودهوله چووه سهر حوسیني کوري مه نسوور له قه لای «کوسجده» دا دهوردی دا. [چاخی] زستان و به سه رما و تهړ و تووشی بوو. ریښکای گه رانه و دی نه ما و نه شیا قه لاش بگری و به ناچاری په ریشان بوو و هه لات و گه لیک مال و نه ملاکی که و ته ده ست میلله تی جوړه قان و به بلا و دیی گه راوه. ناسرودهوله هه ر له و سالد ا مرد.

هیلالی کوری بهر ناسرودهوله

هیلال که ناسرودهوله ی بابی مرد، به بی کی شه بوو به حوکمداری دینه وهر و شاره زوور. هه روه کو گوتمان له زه مانې باوکیا مه مله که ته که ی که و ته بوو ژیر ده سایه و. هیلال به ته دبیر و هیژ و توندی خو ی خاوتنی کرده و.

له سالی ٤٠٢ دا له شکریکی قورسی کو کرده و و ته مای فره کردنی مه مله که تی هه بوو. فه خروده و له ی وه زیر له به غداوه له شکریکی گرانی هه لگرت و چووه سهر هیلال. له پاش که مشه ریک هیلال له ده ست فه خروده و له به دیل گیرا و له شاره زووردا حه پسیان کرد و تاهیری کوریان کرده حوکمدار. به گرنتی هیلال نه هالی شاره زوور بلا و دیان تیکه و ت. کورپکی هیلال به مال و منداله و هه لات و چووه نیژیک شاری ده یله مان و مه و جودیه تیکی ته شکیل کرد. نه و جیگایه به ناحیه ی برادوست ناوبرا و میرانی برادوست و سو ما له نه ژادی نه و کورن.

که هیلال له ده ست دوژمن بوو، شه مسوده و له ی کوری فه خروده و له ی خیتی هه مه دان ته مای گرنتی شاره زووری کرد و که و ته سهر هه و سی نه و که به ته و او ی بیخاته ژیر په نجه ی خویه و. له ولاشه و هه لالوده و له ی وه زیری به غدا که نه و ی بیست، به گورجی هیلالی له حه پسخانه رزگار کرد و له شکریکی قورسی بو ریځخست و نارویه سهر شه مسوده و له که توله ی لی بکاته و. پاش خو گرت کردنه و، هیلال له شکری هه لگرت و چووه سهر شه مسوده و له؛ له هه ردو و لاهه کوشتر ده ست پیکرا. له مهیدانی شه ردا هیلال کوژرا و له شکری شه مسوده و له گه لیک خراپه و زولمی له کوردان کرد و گه لیک کوشتن.

تاهیری کوری هیلال

هه روه کو گوترا که هیلال له شاره زوور به ند کرا، تاهیر بوو به جیگانشینې باوکي؛ به مه نمووری حوکمداری مه شغوول بوو. چاخیکی هیلال به ردرا، تاهیر حوکمدار بوو که له

له مانگی زیلحیجیهی ۶۰۴ دا بابی کوژرا، تاهیر په نای برده لای جه لالوده وله. به یارمه تی جه لالوده وله قووه تیکی کوکرده وه و گه راوه سهر مهمله که تی خوی.

لیتردها نهو بنه مالیه بوونه دوو پارچه. محمه د نهو فته تی کوری عه یازی کوری حوسین که به سهرداری قشون رایده بوارد، به لام چونکو نهویش کوره بابیکی نهوان بوو، به هه واداری حکومتی شاره زوور له که لین ده گه را. به لام نهو روزهی [به] که لینی زانی، له گه ل جه لالوده وله قاقه ز نویسی کرد که مهمله که تی شاره زوور بخاته دهست خوی. لهو دهماندها تاهیر له گه ل به هائوده وله به شهر هات و به دیل گیرا و کهوته حه پسه وه.

به هائوده وله که بیستی محمه د نهو فته تی له گه ل جه لالوده وله ریک کهوت، به نه مری شه مسوده وله تاهیر به دردا و له شکرکی چاکی بو ساز کرا و نیستقلالی کوردستانی شاره زووری بو ته سدیق کرد و ناردیه سهر مهمله که تی خوی. محمه د نهو فته تی له ولاه - که له سهر عه شیرتی کوردی شادسجانیکان گه وره بی ده کرد - له شکر شادسجانیکانی کوکرده وه و له ژیر فرماندهی فارس نهو شوکی کوپیدا ناردیه سهر تاهیر. هه ردو لا به شهر هاتن.

لهو شه ردها فارس شکا و تاهیر شار و مهمله که تهکانی که له دهست چوو بوون، گرته بیه وه دووباره نهو شوک هیزی پیدا کرد و چوه سهر تاهیر؛ دیسان خوی پی رانه گیرا و به که مشه ریک شکا. نهو شوک خزم و زاواکانی له خوی کوکرده وه و جاری سییه م لینگی دا سهر تاهیر، له شهر کردندا تاهیر به دهست نهو شوک به کوش چوو.

به دری کوری تاهیر

به دری کوری تاهیر که بابی کوژرا، هه لات و چوه تهره فی قرمیسین (کرمانشا) و گه لیک کوردی له سهر خوی کوکرده وه. لهو لاشه وه ئیبراهیم نه یال یارمه تی دا و گه راوه به زور دینه وه و دهو روپشتی خسته وه دهست و گه لیک جینگایانی تربشی گرتن. نه حوالی نهو له باسی نهو شوکدا دیته گوتن.

محمه د نهو فته تی

محمه د نهو فته تی کوری عه یازی کوری حوسین له سالی ۳۸۱ ه تا کو ۴۰۱ ه به نه مری ناسروده وله له شاره زوور و قرمش و قرمیسین به سهردار سوپاهی رایده بوارد. فارسی کوره گه وره ی نهو فته تی له حلوان و نه تراف سوپا سالار بوو. ده میکی حکومت برزاکانی له

ئيجرائات و بهرزیدا بوون. ئەبو فەتح لە گەڵ دڵخۆشیدانەوێ ئەهالی فارس لە خۆنۆندن و خۆچاک نیشاندان و میلەت مەمنونکردن دەکۆشا. بەو جوړه باب و کوپ هەموو کەسیان خستبووه دەست و لە ژێرەو بنچینهیەکی زۆر ساغیان دامەزراند بوو، ئەبو فەتح ڕەوشتیکی چاک و ڕێگایێکی راستی و ڕزگاری نیشان بەرا و کوپەکانی داو. هەتا سالی ٤٠١ هـ لە کۆشش و کردەوێ هێز پەیداکردن و کەلین و دەستەپێتان بوون.

فارس حوساموودەولە ئەبو شۆک

فارس کە بابی مرد لەسەر ڕەوشتی کە بۆی دانابوو، دەستی کردە فەرماندەیی لە گەڵ تاهیری کوپی هیلال کە پادشای حەسنەوی بوو؛ بناغە یاری دانا و دەستدرێژی بۆ مال و مۆلکی تاهیر کرد.

وێکوگوترا تاهیر لە دەست بەهائودەولە ی دەیلەمیدا بوو؛ شەمسوودەولە بەری دا و کردیە پادشای شارەزوور و دینەوەر. ئەبو شۆک چوو حەلوانی کردە پایتەختی خۆی و لە گەڵ مەملەکت ڕێکخستن و سوپاداری خەریک بوو. تاهیر لەو لاوە لەشکرێکی زۆری بەراو کرد و چوو سەری ئەبو شۆک و لە بەراوەیدا خۆی پێ ڕانەگیرا و شکا و ڕووی لە هەلاتن کرد؛ بەلام تاهیر نەکوته سەری و گەراوە شارەزوور.

ئەبو شۆک دووبارە چوو حەلوان و لەشکرکێشی کرد و هاتەو سەر تاهیر و هەلمەتی بردی و دیسان خۆی پێ ڕانەگیرا و بەشپڕەییەو شکا. تاهیر ئەمجارە دەستی لێ بەرنەدا و کەوتە سەری، تاهیر هەتا گەلیک جێگایانی لێ گرت و خستنیەو ژێردەستی.

دوو سال لەو شەرە بەسەر چوو. ئەبو شۆک بەناچاری ماملەتی کرد و دۆستایەتی هێنا پیشەو و زاواپەتییهکی خستە نێوانی و بەموسالەحە ڕێککەوتن و دۆستایەتییهکی خۆشیان پەیدا کرد. هەرچەند لەپیشدا ئامۆزایەتی هەبوو، بەلام ئەمجارە کە بەزاواپەتی چاکتر بناغە دامەزراندەو.

ئەبو شۆک لەو خزمایەتییه کەلێنی دەستخست و بەپەنھانی دەستی بەخۆ ڕێکخستن کرد و هەموو پێوستییەکی ساز کرد و لە ناکا و لینگێ دا سەر خاکی شارەزوور و گەلیک زەوی و خاکی لێ گرت و لە مەیدانی شەردا تاهیر کەوتە دەست ئەبو شۆک و مۆلەتی نەدا و کوشتی. دینەوەر و شارەزوور لەو دەمەو کەوتە ژێر فەرمانی ئەبو شۆک و بوو بەتیکەلبووی خاکی حەلوان.

له سالی ۴۱۶ هـ دا عه لائوده وهی کوری کاکهویه به له شکرده و چووه سه ره هه مه دان و له گه له شه مسوده وهی کوری بوویه به شهر هات و به سه ریذا ده ست در پیژی کرد و زال بوو و گه لیکی خاک و زهوی لی گرت و له و پوه چووه سه ره دینه وهر و ده رو پشتهی گرت. نه هالی شار کو مه گی له شکری نه بو شوکیان کرد و شهر ده ست پی کرا و موود ده تی ۸ رۆژ له سه ره قه لای دینه وهر کوشتار کرا. رۆژی نۆ به م عه لانه دین به کوشتار خۆی خزانه دینه وهرده و دهستی به تالان و سووتاندنی شار کرد و گه لیکی جه ور له میله تهی کوردی دینه وهر کرد.

به زۆر شاری دینه وهری له ژیر په نجه ی نه بو شوک ده رخست. له شکری نه بو شوک به شکاوی روو به حه لوان کشانه وه. نه بو شوک که نه وهی بیست له وه زیاتر شهر نه کردنی به چاکتر زانی له قالبیکی سیاسیدا قه قه زیکی له موشه ره فوده وهی و ده زیر نووسی و نار دیه به غدا که بیته مایه ی ده رکردنی عه لائوده وه به بی شهر. موشه ره فوده وه که قه قه زی نه بو شوکی وهر گرت ده ست به جی نار دیه لای عه لائوده وه که دینه وهر به ردا و به بی شوړش و شهر بگه ریته وه دوا وه. موشه ره فوده وه که وای زانی، له دینه وهر ده رکته و چووه هه مه دان.

نه بو شوک دووباره دینه وهری خسته وه ده ست و دهستی به ری کوی پیکی شار و قه لا کرده وه و نه هالی به کی که بلا و هیان تی که وتبوو، که م که مه کوی کردنه وه و به بی نه زیته حوکمداری کرد.

له سالی ۴۲۰ هـ دا قه بیله ی «غه ز» ی - که تور کمانانی ده ره به در بوون - لینی گیان دا سه ره شار و زهوی «راجیس» (تاران) و گرتیان و تالانیان کردن و روو به هه مه مه دان رویشتن و نه ویشیان گرت و ئوسترا باد و دینه وهر که وتنه ژیر ته نگانه ی غه زی به کانه وه. له هه موو لاییکه وه بزۆزی و شوړش و سه رکیشی کرا.

نه بو شوک له ژیر فه رمانده ی نه بو فه تحی کوری خویدا، له شکریکی ئازا و شه رکهری ری که خست و نار دیه پیش غه زیه کان. نه بو فه تح چونکه لاویتی خۆ شوړوی بیر تیژ بوو، له م شه رده ا زانین و روو خویشی و ره وشت چاکی له کوشتار و توندی پی چاکتر بوو؛ له پیشدا زۆر به نه رمی و لاواندنه وه خۆی به غه زیه کان دا به ناسین و له شکره که شی به فیل دابه ش کرد؛ هه تا له نا کاو ده وهری لی گرتن و دهستی به کوشتاریان کرد. به که مچا خیک گه لیکی کوشتن و دیلیکی زۆری لی گرتن و هیندی کی که میش به هه لاتن رزگار بوون.

نه بو فه تح که له و شه رده ا سه رکه وت و دینه وهری خسته وه ده ست، گه را وه خزمه ت بابی. خه لیفه ی عه با سی به کان که بیستیان غه زیه کان له ده ست نه بو فه تحدا په ریشان بوون،

خه‌لا تیتیکی رازاوه‌ی گرانبه‌ها و شیرتکی گه‌وه‌ره‌بندی له‌گه‌ل له‌قه‌بی حوساموده‌وله بۆ‌ئه‌بو شوک نارد. ئه‌بو شوک سکه و خوتبه‌ی به‌ناوی خه‌لیفه‌وه دایه لیدان و خوتینه‌وه و رۆژ به‌رۆژ پرووی له به‌رزو و پیتشکه‌وتن بوو؛ به‌مولک و میلله‌تداری خه‌ریک بوو. گه‌لیتکی خزمه‌ت بۆ کوردستان هه‌بوو، تيجارعت و چاندن و کرباری زۆر له‌فره‌بی بوو. ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی له‌خه‌رج و باج و گرانباری ئاسوده‌بوون، حوساموده‌وله له‌سالی ٤٣٠هـ دا له‌شکریتکی قورسی دا به‌ئه‌بوفه‌تح و ناردیه‌ سه‌ر قرمیش و ده‌وروپشتی و به‌زۆری باسکی، قرمیش و چیا و کیتوان و ئه‌و جیگایانه‌ی گرت و خسته‌یه سه‌ر دینه‌وه‌ر و به‌شادی و خووشی گه‌راوه‌ خزمه‌ت باوکی.

حوساموده‌وله ئه‌بوفه‌تخی کوری کرده‌ نایبی خو‌ی و ناردیه سه‌ر دینه‌وه‌ر و ده‌وروپشتی و چووه‌ دینه‌وه‌ر و قه‌لا و جیگایانی سه‌ختی توند قایم کردن، هه‌تا له‌ دوژمن و سه‌رکیشانی به‌پارێژیت و رۆژ به‌رۆژیش ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی‌کی چاکی خستبووه‌ نیتو میلله‌ته‌وه. له‌ هه‌ر کس دوو دڵ بایه و بۆنی خراپیه‌کی لی کردبایه ده‌چووه سه‌ری و پاکی ده‌کردنه‌وه و ورده‌ دوژمنه‌کانیشی به‌خووشی و توندی ده‌هینا ژێر فه‌رمانه‌وه.

موهه‌له‌ه‌لی برای حوساموده‌وله به‌تاییه‌تی له‌ قه‌لای «بکورا» داده‌نیشت. ئه‌بوفه‌تح چووه‌ کنی و به‌خووشی به‌مامی گوت که قه‌لا ته‌سلیم بکا. موهه‌له‌هل نه‌یدا و توندی نواند و کار له‌ دۆستایه‌تییه‌وه بوو به‌دوژمنایه‌تی و له‌ خزمایه‌تی بوو به‌کوشتار و خوتیرێژی. هه‌ردوو لا بۆ شه‌ر کردن له‌شکریان له‌ به‌را به‌ر یه‌کتر راگرت. مام و برازا به‌گژیه‌ کدا چوون. له‌ پاش گه‌لیک کوشتار و خوتیرێژتن، برازا به‌ده‌ست مام گرفتار بوو. له‌شکره‌که‌ی ئه‌بو فه‌تح به‌بلاوه‌یی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه و هیندیکیش کوژران و که‌میکیش به‌دیل گیران.

له‌شکره‌ شکاوه‌که‌ چوونه‌ کن حوساموده‌وله و سه‌ره‌بوره‌که‌یان بۆ گێژاوه. حوساموده‌وله که‌ بیستی موهه‌له‌ه‌لی برای ئه‌وه‌ی کرد، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری دنگ دا و سوپا‌هێکی قورسی کو‌کرده‌وه و چووه سه‌ر موهه‌له‌هل. له‌ولاوه موهه‌له‌هل له‌گه‌ل عه‌لا‌ئوده‌وله‌ی کاکه‌وی موخابه‌ره‌ی کرد و کو‌مه‌گی لی خواست. عه‌لا‌ئوده‌وله له‌وه خوشحال بوو، چونکه له‌ که‌لین ده‌گه‌را. به‌قه‌وتیکی چاکه‌وه هه‌لمه‌تی برده سه‌ر حوساموده‌وله و به‌شه‌ر کردن ده‌وروپشتی قرمیسین و دینه‌وه‌ری گرت و له‌ دوا‌ی گه‌لیک جه‌نگ و جوان له‌ سالی ٤٣٢هـ دا ئه‌و خاکی له‌ حوساموده‌وله گرت و هینایه ژێر فه‌رمانی خو‌یه‌وه.

حوساموده‌وله که‌م که‌مه هیزی په‌یدا کرده‌وه و به‌رگ و چه‌کی کوردی ئه‌و جیگایانه‌ی

کۆکردنه وه تاكو نه كهونه دهست دوژمنه وه؛ له ولاشه وه سه رخابی برای دهستی به سه رکیشی کرد و گه لیک جیگا و زهوی له حوساموده وه گرت. له هه موو لایینکه وه برا و برازا و خزم له حوساموده وه پروویان وهرگیترا و دهستیان کرد به تالان و گرتنی جیگیان.

حوساموده وه له گه ل جه لالوده وه ی وه زیری به غدا ریک بوون و کۆمه گی یارمه تی لی خواست. جه لالوده وه به کهم سوپاهیک کۆمه گی کرد. که نه وه له شکره گه یشته حه لوان، موه له له ل ناردیه لای عه لالوده وه که یارمه تی بدا. جه لالوده وه له موه له له لی گیترا وه له دینه وه با له دهست عه لالوده وه بمینی و زهوی و خاکیکی که ده مینی له گه ل براکانی بهش کا و چیدیکه نه بیته مایه ی شه ر و کوشتار.

موه له له به قسه ی جه لالوده وه قاقه زیکی له حوساموده وه ی برای نویسی که مامه لت کهن. له ولاشه وه خه لیفه و جه لالوده وه که و تنه نیوانیان و نیوژبیان کردن و پیکیان هیتان و له نیواندا دوژمنایه تیپیان لابرد و دووباره بنچینه ی ناشنایه تی و براهه تیپیان دامه زراند وه و موده تیک به و جوړه رابرا.

چونکه نه بو فه تح له قه لای بیزارشا به ند کرا بو، حوساموده وه له پاش چه ندیک خوی کۆکرده وه و پرووی کرده شاره زوور و ده وه ی قه لای بیزارشای دا و وه ته نگه ی هیتا و هه موو ریکگیانی هاتوچوی گرتدا و له چوار که ناری قه لاه مه نجه نیقی دامه زراند و قه لای به رده باران کرد.

نه بو قاسمی کوری عه یاز، ختوی قه لای بیزارشا له گه ل حوساموده وه که و ته موخابه وه وه و له پاش گه لیک موخابه وه هه ردوولا به مه یان پرپه وه که نه بو قاسم، نه بو فه تح به ردا و بیداته وه دهست بابی که حوساموده وه یه. نه بو قاسم به و فیله حوساموده وه ی له سه رخو لابرد و حوساموده وه باوه ری پتی کرد، به بی نه مه که نه بو فه تح وهرگه رپته وه روو به ناحیه ی «سند» جله وی وهرسو وړاند و چوو.

نه بو قاسم که حوساموده وه ی فریودا و لای برد، قاقه زیکی له موه له له نویسی و چلۆنه تی خوی و حوساموده وه ی لی گیترا وه، موه له له بو نویسییه وه که به هیتدی نه گرت و جوابی نه داته وه و نه بو فه تحیش به رنه دات.

حوساموده وه له پاش گرتنی سند چوو سه ر «سه له غان» و نه ویشی خسته ژیر حوکه مه وه و جله وی روو به خاکی موه له له وهرگه راند و ته وای خاکی نه وی گرتن و خستینه ژیر په نجه ی خۆیه وه و دانیشوهر و زانا و ریش سپیانی میله ته تی کورد که و تنه نیوانی هه ردوو

برایان و پتکیان هیتان و مامله تیان پتی کردن. حوساموده وله له پاش نهو مامله ته گه راوه
حه لوان.

ئیبیراهیم نه یال له کرمان بوو، به نه مری «نه رتوغول» به گی سه لجووقی له شکری کوکرده وه
و چووه سهر هه مه دان و به بی شهر گرتی.

گه رشاسپی کوری عه لاتوده وله له گه ل جوزه قان چوونه لای ئیبیراهیم نه یال و ئیتاعه یان
کرد. لهو ده مه دا حوساموده وله له دینه وهر بوو؛ چووبووه قرمیسین. به هاندانی گه رشاسپ
ئیبیراهیم که وته سهر گرتنی دینه وهر و له شکری دنگ دا و روو به دینه وهر چوو و له پاش
که م شهر پک گرتی.

حوساموده وله که نه وهی زانییه وه له قرمیسینه وه گه راوه حه لوان. ئیبیراهیم چوو
قرمیسینیشی گرت و خستیه ژیر نه مری خو به وه. ئیبیراهیم که قرمیسین و دینه وهری گرت
قووته تی زیاد بوو، نه وجا رووی کرده حه لوان.

حوساموده وله له حه لواندا شهر کردن و به راه بری ئیبیراهیمی به چاک نه زانی و هه زی له
فه و تانی میلله ت نه کرد و حه لوانی به ردا و روو به قه لای «سیروان» چوو؛ له ویدا خو ی
خسته که لینه وه. ئیبیراهیم دهستی جه ور و نه زیه تی به سهر میلله تی کوورد درتژ کرد، که
چووه حه لوان هه مووی تالان کردن و له ویشه وه روو به «زه میره» چوو و نه ویشی گرت و
هه موو نهو خا که پاکه ی تالان و ویران کرد.

حوساموده وله له گه ل موه له له که وته موخا به رده که به ههر جو ریک بی ریک که وتن
مایه ی رزگاری و ناسوده گی هه ردوو لایانه؛ چونکو دوژمن ده ست به رندا. به ناشو کری
نه بی لهو ده مه دا نه بو فه تحی کوری حوساموده وله به مه رگی خو ی له به ندیخانه دا مرد.
موه له له به نه مه که حوساموده وله دلی پاک بیتته وه و دل نه وازیشی بدا، به سویتند خو اردن،
پاکانه ی بو کرد و له به ری پارا وه له گونا ه ی خو ش بی و دلی ره نجیده نه کات، گرتی نه بو
غه نایمی کوری خو ی نارده لای؛ نه گهر باوه ر نه کات نه بو فه تح به مه رگی خو ی مردو وه، نهو
کو ره له باتی نه بو فه تح بکو ژیتته وه.

حوساموده وله نه وهی زانی و عوزری لی قه بوول کرد و نه بو غه نایمی دل خو شی دا وه و
به خشیشی. له سهر نه وه هه ردوو لا پتکه اته وه و گرتی برایه تییان گری دا وه. له پاش نهو
مامله ته، موه له له به هه موو له شکر و ژیر ده ستیه وه که وته بن فه رمانی حوساموده وله و
هه ر دوو برا به دلپاکی بوون به یه ک و له شکر یان کوکرده وه بو لابر دنی دوژمن ریک که وتن و

بو به راهبری ئیبراهیم نه یال خو بان ساز کرد.

له وده مه دا «سه رخاب» ی برایان چوه سه سه عدی کوری حوساموده وله که له سه ره «به ندنچین» حاکم بوو. به شه پرکردن ده وری به ندنچین و نه ترافی دا. سه عد به بی کیشه قه لای دا به مامی. سه رخاب به گرتنی نهو جیگایانه شکه سته بیکی ته وای دا به براکانی. له سه ره نهو حوساموده وله ته مای شه ری نه کرده وه و له گه ل برای به شه ره نه هات. سه رخاب به حوکمداری نهو جیگایانه به سه ری برد.

حوکمداری موهلههل

له سالی ٤٣٧هـ دا حوساموده وله له قه لای سسیروان مرد و له ویشا نازتیان. موهلههل له پاش مردنی برای له جیگای نهو به حوکمداری دانیشیت. کوردهکانی شاره زوور به بی کیشه سه ریان خسته ژیر فره مانیه وه. چهند که سیکی شه رخواز سه عدی کوری حوساموده وله یان خه له تاند و خستیانه سه ره واداری حکومهت و سه رکیشی له مامی. له بنه وه بو نه مه که مهمله که ته که ی بابی بخاته وه دهست بزوتیان.

سه عد له سه ره نهو به دزیه وه قاقه زی له نه یال نویسی و خوی خسته ژیر به ختییه وه. که موهلههل بوو به حوکمدار و له گه ل ریکوپیکی و مهمله که تدار خه ریک بوو، ئیبراهیم نه یال گرتی شاری قرمیسینی دا به به دری کوری تاهیری پادشای به رزهکانی حه سنه وی و کردیه پادشای نهو خاکه (ههروهک له پیشدا باسی کرا).

موهلههل له سالی ٤٣٨هـ دا خوی کوکرده وه و به له شکریکی قورسه وه چوه سه ره به در و قرمیسینی ده ورده دا. به در هه لات و قرمیسین به بی شه ره که وته وه دهست موهلههل. له شکر و قوه تیکی نه یال له نزیک قرمیسین هه بوون؛ چونه سه ره موهلههل و به که م شه ریک بلاوه یان تیکه وت و دیل و تالانیکی زور که وته دهست موهلههل و به شادمانی گه رانه وه قرمیسین.

موهلههل که سپاهی نه یالی شکاند، گه راوه پایتهخت و ژنی حوساموده وله که دایکی سه عد بوو هیتایه ژیر ماره یی خویه وه تاکو ریکا به دهه سیاسی دوژمن نه یه ته روو.

موهلههل له گه ل کوردی شادنجان به دره فتاری ده کرد و زوری روو نه ده دانی، نه وانیش چونکو هه میشه خو بان له پیش هه موو که سدا دیتبوو، بهو بی میهره بانیه ی موهلههل دلگیر بوون و زوری پی مات بوون و له به هانه یه که ده گه ران.

له ولاشهوه سه عد ببوو به هاو دهنګي نه يال و هه واداري حوکمداري بوو. ئيبراهيم نه يال له عه شيره تي تورکمانی غه ز له شکرکيکي بۆ سه عد ساز کرد و نارديه سهر حهلوان. سه عد بهو له شکره چووه سهر حهلوان و له پاش شهري و کوشتار، موهه لههلي له حهلوان دهرپه راندهوه خوئی له حهلوان خزانده. له پاش نه منپهت و ئاسايشی شار له سهر مينبه ر خوتبهی به ناوی نه يال خوتندهوه، ئينجا له پاش ريکخستنی حهلوان به نه سپاييه وه روو به دهشت خشا و دهستی به دپهات گرتن کرد.

موهه لههل له ولاوه له شکرکيکي شهري کهري هه لگرت و چووه سهر حهلوان و به زور هينايه وه ژير حوکمی خوښه وه و گه ليکي له غه زه کان کوشت و تالانتيکی زيادی دهستخست و خوتبهی به ناوی خوښه وه دايه خوتندهوه و هه وادارانی سه عد و نه يالی گرتن و به ندي کردن.

سه عد له پاش نه وه چووه سهر مهمله که تي سه رخاب -که مامی خوئی بوو- دهستی بيتهاري و روو تکردي دريژ کرد و بوو به مايه ي فيتنه يه کی خراب. خاکی موهه لههل و سه رخاب که و ته ژير بلنيسه ی ناگري سه عده وه و گه ليک جار ان حهلوانی له موهه لههل دهگرت و دووباره موهه لههل دهیگير اوه ژير فه رماننييه وه؛ بهو جوړه چاختيکی دهوري دهوام کرد.

دورژمنيکی که بۆ ميلله تي کورد له که ليندا بوو روژتيکی وای ئاره زوو بوو، له هاندانی سه عد پاش نه ده که وت. سه عدي خه له تاویش وه کو گوښه ک له دهست دورژمناندا له سووراندا بوو، هه تا له دواي نه زيه تيکی زور سه عد که و ته دهست سه رخابه وه و گرتی و خستيه نيو به نديخانه وه.

نه بو عه سه که ري کوري سه عد که ته ماشای کرد بابی له دهست مامه کانيدا که و ته به ند و گيره وه، له هه موو لايه که وه دهستی به سه رکيشی کرد و شوړشی خسته نيو خاکی مامه کانی و کوردانی ماهه کی له بهر دهست دريژی وه ته نگ هاتبوون و که و تبوونه ژيانتيکی و اوه که مال و منداليان بيزار بن. به ناچاری له ژيره وه قاقه زبان له نه بو عه سه که ر نوبسی و به ماملهت پيکه وه ريککه و تن و کوردی ماهه کی بوونه پشت و هيز بۆ عه سه که ر.

سه رخاب له وه ناگدار نه بوو، له هه راسان بوونی نه و ميلله ته نه گه يشتبوو، له ناکا و ماهه کييه کان سه رخابيان گرت و دايانه دهست نه بو عه سه که ر و بۆ خوشيان که و تنه لايه ک. نه بو عه سه که ر زور بي وه فايی و خراپه ی له گه ل مامی کرد و سه رخابی به دياری بۆ نه يال

نارد. نه یالیش ده زیه جی هردوو چاوی سهرخابی کۆلی و خستیه زیندانه وه.

له ولاره ئه بو عهسکه سهدی بابی رزگار کرد و به لهشکروهه چوونه سهر ههلوان و گرتیان و کردیانه پایتهخت. ئه بو عهسکه له پاش گرتنی ههلوان چوه کن نه یال و تکای بو سهرخاب کرد و له زیندانی دهرخست و به ئیحترامه وه برديه لای خۆی.

غهزهکان که تهماشای بزووتنی مام و برازا و حوکمدارانی به رزهکانیان کرد که ده میان تیک ناوه و پشیوی و شه پی خۆبه خۆبه و کهس ناگای له کهس نییه، خۆیان کۆکرده وه به گه له هه لمه تیان برده سهر ههلوان و دیهاتانی و خراپه نه ما نه یکه نه؛ گه لیکیان مال و چت دهستخست و ئاواپی نهو لایانه یان هه موو ویران کرد. به تالان کردن روو به به غدا کشان و به کوشتار و تالانکردن و ئاواپی سووتانندن، ده وروپشتی به غدایان وه تهنگ هینا. له به غداوه له شکریکی قورسیان نارد سهریان و گه لیکیان له غهزهکان کوشت و په رشو بلاویان کردن.

له سالی ١٤٤٣ ه دا موهه لههل ههستا چوه به غدا و له گه ل نه رتوغرو ل به گی سه لجووقیدا پینکهاتن که خاکانی شاره زوور، سیروان، داقووقا، ساماغان و ده وروپشتیانی حوکمداریه کی سه ربه خۆ و نازاد بی و قه لای ماهه کی بو سهرخاب و قه لای رادننده بین بو سهد بن. به و مه رجه موهه لههل له گه ل نه رتوغرو ل په یانی گری داوه و به دری کوری خۆشی به گره له لای دانا که له وه پاش شوړش نه که ویتته نیوانیان. که نه وانه کران و هردوو لا موعه اه ده نامه یان بو یه کتر موړ کرد، موهه لههل گه راوه سهر خاک و زهوی خۆی و له گه ل حوکمداری خۆی خه ربک بوو.

له و موعه اه ده ده زور به سهر نه چو که سهد له گه ل موهه لههل نیوانی تیکدا و دهستی به سه رکیشی کرد و کهم که مه هیزی پهیدا کرد و له شکری کۆکرده وه. موهه لههل له ولاره خۆی ده پارازت. سهد بو به را به ری موهه لههل له شکری برده سهر ههلوان. موهه لههل بو پیش پیگرتن سوپاهی دهرخست. له پاش شه ر و شوړ و کوشتار، موهه لههل له دهست سه عده وه گرفتار بوو، خاکی که وته دهست سه عده وه و مه سه له گه وه بوو. به ناچاری نه رتوغرو ل که وته نیوانی و قاقه زی له سهد نویسی که موهه لههل به ریدا و دهست له سه رکیشی هه لگری. سهد له جوا پیدا گوته وه که من میراتی خۆم گرتۆته وه؛ که موهه لههل به ردهم دیسان شوړش پهیدا ده بیته وه و شه ر و کوشتار بنی نایی و مه مله که ته که ده که ویتته نا ره حه تیه وه. نه رتوغرو ل دیسان بۆی نویسیه وه که موهه لههل به ردات و به دری

کوری که به گرهو له کن نهو بوو بیداته سهد و به گرهو رایگری تا کو شوړش بهرپا نه کړی. سهد گوتنه ی تر توغروالی به هیند نه گرت و له گهل خو کو کړدنه وه و هیز په یدا کردن خبریک بوو و به په نهانی په یامیکی نارده لای مه لیک ره حیم و بنچینه ی به کته ی دؤستایه تی له گهل دامه زراند و له ولاره پشتیوانیکی په یدا کرد.

حوکمداری به دری کوری موهلهمل

نهر توغروال له وه ناگدار بوو که سهد له گهل مه لیک ره حیم ریک که وتووه. گرتی سوپاهیتیکی شه رکه ری بو به دری کوری موهلهمل دروست کرد و نارديه سهر سهد. له نیوانی سهد و به دردا شه واقع بوو، که میتک کوشتار کرا، هیچ کامیکیان به سهر یه کدا زال نه بوون. به در که م که مه رووی له هیز په یدا کردن کرد، چهک و بهرگ و له شکریکی چاکی رپیک خست و بهر بهر چاوی کرده وه و بره بره زهوی و خاکی سهدی هینایه ژیر دهسته وه و هپواش هپواش بهر به هیز بوو. سهد رووی له شکان کرد.

له سالی ٤٤٦ هـ دا بهر به جاریک گه وړه بوو. سهد هیچی له دهستدا نه ما، وهکو ته ماشای نهو بزوتنه وه و گه رانه ی بهر و ژیر که وتنه ی سهد دهکین، وامن لئ دیار دهی که حکومتی بهرزه کانی له وه دمه دا بوو به حکومتیکی نیاداری و له ژیر گه ران و چاودیری سهلجوقیه کاند خوی راگرتبوو. وهکو حکومت ته گچکه کانی دیکه ی روزهلات که هریک سهر به خو له ژیر فرمانی سهلجوقیکدا ناوی حکومتیکی نازادیان لینا بوو؛ بو نه وهش دلیل و نمونه ی نهو بوو که سهلجوقیه کان به هه موو جوړیک یارمه تی بهرزه کانیان ددها و پیکیان نه ده خستن.

لیردها ژیان و سهر بهوردی موهلهمان دهست نه کهوت که بزاین له پاش که وتنه دهست سهد، چی به سهر هات. میژوونو بیه کان به هیچ کلتوجیک لئی نه دواون.

به دری کوری موهلهمل ده میکی زور به حکومتاری شاره زوور و دینه وهر و حهلوان رایبوارد. له چاخی به دردا شه و کوشتاری که دهکرا به ده سایی سهلجوقیه کانی ده کرد.

حوکمداری سهرخابی دووهم کوری به در کوری موهلهمل

مردنی بهر له نیمه ناشکه را نه بوو، به لام هیند ده زانری که سهرخاب له پاش به دری بابی بوو به حکومتاری بهرزه کانی له شاره زوور و دینه وهر. نهویش له کتیبی میژوواندا به «نهوشوک» ناو ده بری.

سهرخابی دووهم به یاریده دانی ئورتوغرول به گی سه لجویی بوو به حوکمداری شاره زوور، کینگه وهر، خهفتیزه کان، داقووقا و له تهرهف خهلیفه ی عهباسیه کانه وه به «ابو الفوارس» له قه ب کرا.

سهرخاب گه لیک چاخان له سهرئه و خاکه حوکمداری کرد، له پاشان له گه ل سولتان بهرکیارقی کوری مهله کشا بناغه ی یه که تی دامه زراند و به خوشی وه بی کیشه به سهری برد.

سهرخاب پیایوکی له سهرخو و خووچاک و رهوش پاک بوو. له سایه ی پیاده تی و زرنگی خو به وه، مال و حه شه م و شان و شه وکعت و هیتزیکی ته وای ده ست خست، له مولک و مال و دراو و ته سپ و چهک و سه ورتدا حوکمداریکی بی هاوالی چاخی خو ی بوو. میژوونوسه کان ده لئن که سهرخاب نه وهنده ده و له مهنده و خاوه ند مال و دراو بوو، له بنه ماله ی نه و حوکمدارانده ا وینه ی ئویان تیدا نه بووه.

له سالی ۴۹۵هـ دا قهره ئیلی ناویکی تورکمان - که به سه لغور ده ناسری- به چه ند که سیکه وه چوونه خاکی سهرخابه وه. ئه ویش چه ند پیایوکی نارد ه پیش که نه هیلن بکه ویتته نیو خاکی کوردستانی شاره زووره وه. تورکمانه کانیش بو به راهه ربی ساز بوون. هه ردوو لا به شه ر هاتن، کورده کان گه لیکیان تورکمان کوشتن و گه لیکیان رزگار بوون و هه لاتن و خو بان گه یانده قهره ئیلی و سه ره بهوردیان بو گیتراوه.

قهره ئیلی گه لیک توند بوو و رقی هه لسا و ناردی له شکرکی زوری له تورکمانان کوکرده وه و روو به سه رخاب چوو، له و لا شه وه سه رخاب سوپاهی کوردانی ساز کرد. قهره ئیلی پیشه نگی نارد، هه ردوو لا به گزیه کدا چوون و شیر ی کوشتاریان تیکنا. کورد و تورکمان ده ستیان به به کتر کوشتن کرد، له و شه ره دا کورده کان سه رکه وتن و گه لیکیان تورکمان کوشتن و هیتدیک به دیل گیران و نه وه ی ماوه هه لاتن.

جاری سییه م قهره ئیلی له وه زیاتر قووه ت و هتزی په یدا کرد و گه راهه سه ر کوردان، دیسان کوشتاریکی زور کرا، تورکمان به سه ر کوردا زال بوون و نزیک به ۱۰۰۰ کهس کورد له مه یدانی جه نگ و جه دالدا به ده ست دوژمن به کوشتن چوون. له دوا ی ۴ روژ شه ر کردن سهرخاب ریگه ی هه لاتنی خسته پیش و روو به چیایان کشا و چوو. له و له شکره قورسه ی که هه بیوو ۲۰ پیایو له گه ل ده رچوو.

قه لای خهفتیزه کان - که له یه که قه لایانی توندی سهرخاب بوو - هه میشه بو روژتکی

وای راگرتیوو که دووچار به تهن گاویه ک بی خوی تیدا بگریته وه و هه موو ده میک پر له
چهک و نالهت بوو. چند پیاویکی شه رکهری له ژیر فرماندهی گه ورده کدا له وی دانا بوو.

ئو فرماندهیه که بیستییه وه سهرخاب شکاوه، قهلا و دهو روپشتی خسته ژیر حوکی
خوییه وه و له سهرخاب روو گهردان بوو دراو، دانه ویلّه، چهک، گه نجینه، سوپا و
ئه سپایکی ژور لهو قه لایه دا بوون، هه موویانی بو خوی زهوت کرد.

سولتان بهرکیارق که له وه ناگادار بوو، چند که سیکی نارد سهر قهلا و ۱۰۰ هه زار
زیری سووریان به ژور لی ئه ستاندن. تورکمانه کان له ولایه به تالان و کوشتاری کورده کانی
خاکی سهرخاب ده کویشان. پارچه خاکی شاره زوور و داقوقا نه بی له دهست سهرخابدا ما،
ئه وانی دیکه هه موو که وتنه ژیر زولم و جهوری تورکمانه وه.

ههر لهو ساله دا که سالی ۴۹۵هـ بوو، یه کیک له دوو نوکه رانی سهرخاب که له قه لای
خه فتیزه کاند سهرکیشیان کرد و بوونه مایه ی فیتنه ی شهرو شوپر و هاوالیکی خوی کوشت
و له سهرخابی گپراوه ئه گهر له گوناھی ببووری و له مردنی ئه مین کا، قه لای خه فتیزه کان
دهداته دهست سهرخاب.

سهرخاب به سویند ئه مینی کرد و له کوشتن و نه زیهت ئاسووده ی کرد، دووباره قه لای
خسته وه ژیر حوکه وه.

له سالی ۴۹۹هـ دا به له کی کوری بارامی کوری ئارتق چوو سهر قه لای «جاننجاری» که
یه کیک بوو له قه لایانی سهرخاب. به له ک ههر چوار که ناری ئو قه لایه ی وه تهنگ هینا و
به شه رکردن چوو ناوی و گرتی و له ژیر فرمانی سهرخابی ده رخت. سهرخاب سی جار
به له شکره وه چوو سهری و گه لیکی شه ر له گه ل کرد؛ به نائومییدی ده گه راره. له دوا ییدا
هیندی که له دراوسیکان که وتنه نیوانیان و ناو بژین کردن و به بی کیشه قه لاکه ی
جاننجاریان دووباره پیداهه.

سهرخاب گه لیکی پیاوی چاک و ئازا و رهشید بوو، به لام هه موو ده میک به خوشی
پایده بوارد. له سالی ۵۰۰هـ دا به مه رگی خوی مرد. ئه بوو مه نسووری کوری به در بوو
به حوکه داری شاره زوور و ئه ترافی.

حوکه داری ئه بو مه نسوور کوری به در

که سهرخابی کوری به در مرد، ئه بوو مه نسووری برای له سهر تهختی حوکه داری دانیشت؛

به کاروباری رِه عییت و ناوایی به سه ری ده برد. گه لیک کی خرمهت بۆ شاره زوور هه بوو، له چاندن و زهراعته و مهمله که تداري خهريک بوو. موده ده تی بیست سال به خوشی و نازادی هوکمدارییه کی «مستقل» سه ره خو ی کرد و زۆر به ئاسوده گی راییوارد.

شه مسه دین سامی له جلدی یه که می «قاموس الاعلام» یدا ده لیت: که نه ولادی سه رخاب له پاش نه بوو مه نسوور ۱۳۰ سال له شاره زووردا هوکمداریان کردووه؛ نه ما نیمه له وه زیاتر سه ره بوردی نه و بنه ماله مان ده ست نه که وتوو و له هیچ کتیبیکا راست نه هاتوون که بزاین له پاش سه رخاب که نه بوو مه نسوور بوو به هوکمدار، له پاش نه بوو مه نسوور کتی بوو به جیتشین. له بهر نه وه که نیستا له وه زیاتر ناگام لی نییه، به وه نده قسه ته واه ده کهم وه ده ست به بهندی سییه ده کهم که هوکمدارانی نه رده لان له شاره زوور و دینه وهردا هوکمداری بوون.

به بندی دووهم ته واه بوو

لیوه رگر - مأخذ

- ۱- شه ره فنا مه - شه ره فخان ی به دلیسی - فارسی - بهرگی یه کهم
- ۲- مرآت العبر - سه عید پاشای دیاره کری - تورکی - بهرگی دووهم
- ۳- کوردلر - دو قتور سه یج - تورکی - بهرگی یه کهم
- ۴- قاموس الاعلام - شمس الدین سامی - تورکی - شهش بهرگ
- ۵- الفتوحات الاسلامیه - شیخ احمد دحلان - عاره بی - بهرگی یه کهم
- ۶- دائرة المعارف - بستانی - عاره بی - بهرگی یه کهم

به رنگی دووهم

ئاوریکی پاشهوه

جزمی چوارهم

پادشایه تی چهند بنه ماله ییکی کورد له کوردستاندا

کرده وهی خیتی و سهرنوسهر و به پتیه بهری - کوواری زاری کرمانجی

هوسین حوزنی هوسهینی موکریانی

مزی دامه زانندی و فرۆشتنی به خیتی به خیتوده کری

یه کی ئه یلولی ۱۹۳۰م ۸ی ره بیعی دووهمی ۱۳۴۹هـ

رواندز له مه زه که ی زاری کرمانجی دامه زرا

هه ر نوسخه یه کی به سق قران (دوازه ئانه) یه

نه شریاتی زاری کرمانجی (۱۳)

۹۲ کی دوہم

آفریدی کا لہجہ

حزبی چوارہم

بادشاہی چند بنہ مالہ یکے وردلہ کے وردستاندا

— * —

کردہ رنہی خیزوی و سہ رنہی سہ — مہرہ مہرہ اواری دار کرمانجی

کرمی کرمانجی

(موکے رمان)

— (*) —

مڑی دامہ زرانندی و فر و شتی یو حیو یو بہ حیو دہ کوی

یکے ایلول ۱۹۳۰ م ۸ رہ بیع دورہم ۱۳۴۹ م

رواندز لہ مہرہ کی زار کرمانجی دامہ زرا

ہر نسخہ یکی بہ سبہ قران (دوازده آتہ)

نشریات زار کرمانجی (۱۳)

پيشه‌نگ

جزیره - جزیره‌ی عومر

هه‌لکه‌وتنی جوغرافیا و بىناکردنی جزیره

جزیره: له شىمالى شەرقى وىلايه‌تى دياره‌كره‌وه ۲۰۰ كىلومه‌تره له شەرق جنوبى شارى دياره‌كر دووره. له لای راستى چۆمى ده‌ژله، ۱۵۰ كىلومه‌تره. له شىمالى غەرب له به‌ره‌وژوورى مووسل ۲۴۰ كىلومه‌تره. له شەرقى جنوبى ماردین هه‌لكه‌وتوو. شارىكه له‌نىتوقه‌لايىتك دايه. شەرقى شىمالى جزیره، ولاىتى وانه و شەرقى جنوبى و لاىتى مووسله.

خاكى جزیره و ديهات و قه‌لاكى هه‌موو كوردن، هينديك دانىشتوو و هينديك ره‌وه‌ندن. خاك و زه‌ويه‌كه‌ى خاوين و چاكه بو چاندن؛ شايسته‌ى كردن و كىلنگه و چاندنه، دانه‌وتله‌ى هه‌موو جوړى تيدا په‌يدا ده‌بى. باغ و باخچه و لۆكه و تووتنى به‌ناوبانگه، ميوه و خواردمه‌نى زۆر پوخته‌ى هه‌يه. ده‌ستكرده‌ى ئه‌هالى له لۆكه جاو و له‌به‌ر كرى جوان و رانكوچۆغه له بوز و به‌ره و جاجمى باشى تيدا دروست ده‌كن. خورى و مه‌ره‌زى به‌رگنى زۆره. له مس و زىر و زىو قاپ و كه‌وچكى به‌ناوبانگى لى دروست ده‌كرى. حه‌يواناتى چوار پى و مه‌رومالى زۆره. رۆن و په‌نير و چه‌رم و پىستى گه‌لىك ده‌بى. ديهات و ئاوه‌دانىكى زۆر له ده‌وروپشتى جزیره هه‌بوو؛ ئىستاكه‌ش وىرانه قه‌لاى خراب بوو و كاوه‌كانى گه‌لىك ماون. له جزیره گه‌لىك پىاوانى گه‌وره و ناودار هاتوونه‌ته روو به‌نىتو دنيادا ده‌نگى عىلم و فه‌نيان داوه‌ته‌وه.

قه‌لاى جزیره له‌نىتو چۆمى ده‌ژله‌دا له‌سه‌ر شكلى هىلال هه‌لكه‌وتوو، عه‌بدولعه‌زىزى كورى عومر به‌رگه‌عید سالى (۲۰۰هـ) بىناى كردوو، له كه‌نارى راستى چۆمى ده‌ژله دايمه‌زراند، له هه‌ر چوار كه‌ناره‌وه شووره‌يه‌كى سه‌خت و بلندی به‌ده‌وره‌دا كىشاوه و به‌كونگره‌ قايمى كرد و هه‌موو ده‌وره‌شى كرد خه‌نده‌قىكى قوول و پر ئاو، جزیره له رۆژى بىناكردنىيه‌وه هه‌تا سالى (۳۷۲هـ) له‌سه‌ ده‌وروپشتى مووسل ئىداره‌ ده‌كرا، لهو سالىدا جزیره كه‌وته ده‌ست مه‌لىك شوجاعبازى كوردى، خيتوى دياره‌كر و ئه‌ردىش. له پاش ئىنقرازى حكومه‌تى دۆشتىك، جزیره كه‌وته ده‌ست وه‌زىر ئىبن جه‌هیر، له پاش ئه‌وان كه‌وته ژىر حوكمى شه‌مسودىن جگه‌رمژ كه ئىمه له‌م كىتبه‌دا مه‌به‌ستمانه.

بەندی یەكەم

شەمەدەولە جگەرمز - (٤٧٨ - ٥٠٢ھ)

جگەرمز پیاویکی وربا و زرنګ و زانا و ئازا و ڕەشید بوو. کوردی بنەمالەیی «وەهبا» خەلکی جزیرەیی عومەر بوو. لە پاش خۆتندن و فێربوونی علوم لە لای حوکمدارانێ دۆستتیک بشنوی دا کرا بەکوژە. لە پاشان کەوتە سپاهی بشنۆبەکانەو و لە ئیدارە و حوکمرانی حوکمدارانێ کوردی بشنۆبی دلگیر و ڕەنجیدە بوو. کە کورێ جەهیر لە گەڵ حکومەتی دۆستتیک کەوتە شەر و مولک گرتن، جگەرمز بوو بەهەواداری کورێ جەهیر و ڕەگەلیان کەوت. هەرچەند ببوو بەسەرکردەیی ئەمیری سوپاھتیک و دەستی قەدرۆقیمەتی پێدەنا. جگەرمز ڕۆژ بە ڕۆژ لە خۆنۆندن و ئازایی و ڕەشیدی نیشاندا خەریک بوو. دەم بە دەم ڕووی لە بەرزبوون و سەرکەوتن بوو. بۆ ئەوەش چ پتوبستتیک هەبوابە، کەم کەمە سازی دەکرد و چتی کوژدەکردهو و دلی میللەت و لەشکر و ئومەراکانی دەخستە دەست خۆی. لە کەلێندا بوو خۆی گەورە بکا.

جگەرمز بەسەخا و بەخشش و بەزبانخۆشی و شەھامەت، هەموو نزیکەکانی بەخۆبەوە گرتدا بوو، هەتا وای کرد بەکەمچاغتیک جزیرەیی عومەری خستە ژێر حوکمیەو. سالی ٤٧٨ بەو کالەتی کورێ جەهیر، چوو سەر جزیرە و گرتی و بوو بەخاوەندی جزیرە.

سالی ٤٧٨ فەخرودەولەیی کورێ جەهیر، سوپاھتیکێ ناردە سەر جزیرەیی عومەر کە لە دەست حوکمدارانێ دۆستتیکدا بوون.

بنەمالەیی وەهبا - کە لە مائە گەورە و کەیخودای جزیرە بوو - ڕوو بە کورێ جەهیر گرتبوون، بەلام چونکە لە دەست حوکمدارانێ دۆستتیک ڕەنجیدە بوون، شەوی بۆ هینانی سوپاهی کورێ جەهیر بۆ نێو شار دەرگایێکی گچکە لە دیواری قەلادای بوو کە بەپایە لە دەرەو بەو سەردەکەوتن، ئەو دەرگایەیان کردەو و یەکەیکە سوپاھەکیان بردە ژووری.

سەرکردەیی سوپاهی جگەرمز بوو؛ حکومەتی لە جزیرەدا دامەزراند و دەولەتی دۆستتیک لە جزیرەدا دوایی هات. هەر جارێکی لە دەرەو بەو سەر جزیرە هەڵمەتتیک بەرایە بنەمالەیی

وهه بان بۆ پېښ پېگرتنى راده وهستان. جگهرمژ به وه بوو به ناميرتکى کورى جه هير له سهر جزيره.

موحه په مى سالى ٤٨٩ مه نسوورى کورى نيزامودين کورى ناسروده وه که حوکمدارى دياربه کر و ئه ردیش [بوو] له گهل کورى جه هير شه پى کرد و شکا و هه لات و چووه جزيره ي عومه ر. جگهرمژ گرتى و له ماله جووله که يهک به ندى کرد هه تا مرد. به وه حکومه تى دوستيک دوايى هات و قووه ت و هيزى جگهرمژ زيادبوو، ئيدى که ميک له عايله ي دوستيک و له کوردى بشنوبى نه ما به رامبه ر به جگهرمژ خوږاگرېت.

موئه ريخه کان ده لېن: ئينقرازي حکومه تى بشنوبى به له چه رى مه نسوور هات، چونکو له له چه ريدا بې هه وال و له ته ماعدا دلئى هه موو که سيکى له خوئى کردبوو. بۆ حوکمدار پيوسته له هه موو که س زياتر به خششى هه بې و به سهر ره عيه ت و سوياه و ده ستوپتوه نديدا خه لات و جيره ي زوربى؛ تاکو به چاکى بتوانى حوکمرانى بکا. مه نسوور له وانه به رى بوو.

سالى ٤٨٩ عه لى کورى موسليم حاكمى مووسل، له ده ست «که ربوغا» وه ته نگ هات و هاوارى له جگهرمژ کرد ياريده ي بدات و به سوياه وه به چيته رزگار کردنى. جگهرمژ به وه که لېنى ده ستخست و سوياه يکى قورسى له کوردانى جزيره و به ختى و بشنوبى و فنيک هه لگرت و روو به مووسل له چيayan چووه خواري. له ولاوه «توتناش» که سه رکرده ي سوياهى که ربوغا بوو، له شکرکى بې ژمارى به ره و پيرى جگهرمژ له له شکرگا ده رخست و له نيوه ي رېگادا هه ردوو سوياه جله وگيرى يهک بوون و بۆ کوشتار ريزه يان به ست. شه ر و کوشتار ده ست پيکرا. له پاش چه ند رۆژ کوشتار؛ جگهرمژ شايانى به راهه رى نه بوو، وه ته نگ هات و دوچار به نه زيه ت و ليقه وه مانىکى قورس بوو. چونکو دوژمن گه ليک به هيز و قورس بوو، به ناچارى له ناكاو شه وى روو به جزيره له شکرى سوارکرد و رويشت. توتناش ده ستبه ردارى نه بوو؛ که وه ته سه رى.

جگهرمژ که ته ماشاى کرد دوژمن زورى هينا و دوچار به نه بوون ده بى، به گورجى هه يئه تيکى عوله ما و که يخودايانى بۆ مامله ت نارده لاي توتناش؛ به مه که بکه ويته ژير ئيداره ي «که ربوغا» وه پيکه اتن. جگهرمژ ديارى و خه لات و گه ليک چتى بۆ که ربوغا نارد و رېکه که وتن. جگهرمژ له ژير ئيداره ي که ربوغا وه بووه به حوکمدارى جزيره . جگهرمژ ٣ سالان له ژير ئيداره ي که ربوغا دا خوئى راگرت، به لام به په نه نانى له ده ستوبردى

هیز پدید آمدن و پژاریدا بوو؛ ههتا به جارتیک خوی قورس کرد و سوپاه و پتوبست و میلله تی به ته وای خسته دهست.

سالی ۴۹۲ که ربوغا به سوپاه وه روو به نئنتاکیه رۆشت. جگهرمژ سهری بلند کرد و له ژیر نهمری که ربوغا پژار بوو.

سالی ۴۹۲ جگهرمژ به چونی که ربوغا بۆ نئنتاکیه که لینی دهستخست و له گهل فره کردنی خاک و زهوی، دلداری ره عیهت و نه هالی و قهلا و ئاواکردنی جیگیان خهریک بوو. له شکری زۆرکردن و خستنیه ژیر ئینتیزامه وه. ئالای سهر به خویی بلند کرده وه. بۆ گرتنی مووسل که وته تدارهک و پتوبست ساز کرده وه. له ولاره خهلیفه ی عه باسیه کان له قه بی شه مسوده و له یان له گهل شیرتکی به گه وههر رازاوه یان بۆ نارد و ئیماره تی جزیردیان بۆ قهرار دا. سالی ۴۹۳ جگهرمژ چند قهلا و جیگیانی سهختی له خاکی ههکاری و زۆزاندا دروست کرد و هه مووی به سوپاه و ئالاته وه پرکردن و ههریهک دژوارتکی له سهردانان.

سالی ۴۹۴ جگهرمژ بۆ ده دهسته تانی مووسل سوپاهیتیکی رتیکه و تنوی ساز کرد و رووی له مووسل کرد.

نه هالی مووسل له ترسی جگهرمژ هاواریان برده بهر مووسای تورکمانی که خاوهندی هه سنکیفا بوو، له تهرهف که ربوغا وه به تاییه تی دانیشتبوو، قهراریان دا مووسلی بخه نه دهست. له ولاره سه نقهرجه وه کیلی که ربوغا که وای زانی مووسا بۆ یاری ده دانی له دهست جگهرمژ، ده چیته مووسل، گرتی به سوپاه و نه هالی مووسله وه چووه پیشوازی کردنی. که نزیک بوونه وه، ههر یهک له ئه سپی خوی دابهزی و بۆ مردنی گهره یان گریان.

سه نقهرجه به مووسای گوت: «دلخوازی من نه مه یه ههرچییه کی مال و مه نسهب و مه مله کهت و سه رمایه و نه سپایی گهره ی ئیمه هه بوو که وته دهست ئیوه وه و ئیوه فرمانر وهان». مووسا پیتی گوت: «جگه له سولتان کتی خاوهندی چت و ماله و سولتان حهز له ههر کهس بکا دهیدا بهو». له سهر نه وه ده مه چه ندیان کرد. سه نقهرجه دهستی هاویتیته شیر ی و له لایه کی مووسای دا و برینداری کرد. مووسا خوی به زهوی دادا. کوری نه میر مه نسووری کوردی، خودانی دیار به کر و نه ردیش له گهل مووسا بوو. خه نجهری کیشا و لینگی دایه سهر سه نقهرجه و له سهری دا و ئیشی ته واکرد. مووسا سوار بوو چووه نیو مووسله وه و دلخۆشی نه هالی داوه و پیاوه کانی سه نقهرجه ی خه لات کردن و فرمانر وهایی خوی له مووسلدا ناژۆت و مووسل بوو به مالی مووسا.

جگه رمژ که له وه ناگادار بوو، بهو هیز و تهوانه یه وه رووی له نوسه یبیتن کرد و بهمودده تیکی زۆر که م گرتی و پیاویکی خۆی له سەردانا و ئومووری حوکمداریی تیدا رێک دهخست.

مووسا له ولاوه به سوپا به وه رووی له جزیره کرد، جگه رمژ چووه پێشی. له پاش کهم شه رێک مووسا به په نهانی هه لات و خۆی له مووسل خزانده. دهروازه ی شار و قه لا و بورجه کانی توند کرد. جگه رمژ سوپا به و له شکره که ی مووسا ی خسته دهست خۆ به وه و قه وه ته وه چووه سەر مووسل و دهوهری دا و بهمودده تیکی دوورودرێژ له وه ته نگه یێنانی مووسا دا بوو. مووسا هاواری له ئه میر سه قمان خیتی دیاره کر کرد، جگه رمژ رێگای ها توچوونی له شار گرت و مووسا و ئه هالی وه ته نگ هینا. له هه موو لاوه په لاماردان و هه له مهت گه رمه ی تی که وت. کورده کان هه ربه ک له لای تیکه وه لینگیان دا سەر دهروازه و کونگره کانی شار. ئه هالی مووسل و مووسا له وه وه ره زبوون، مووسا ناچار ما رێگای رزگار بوونی دهست نه که وت.

ئه میر سه قمان به مه که مووسا دهست له هه سنکیفا هه لگرت و ۱۰ هه زار دینار دراویش بدا، ئه میر سه قمان وه عده ی یارمه تی دای؛ مووسا به ناچار ی له گه لی رێک که وت. ئه میر سه قمان به له شکره وه بۆ یاری دانی مووسا له دیاره کر ده رکه وت و له رێگا شیدا هیزی فره کرد، هه تا نزیک مووسل بوو. جگه رمژ دهستی له مووسل بهردا و گه راوه جزیره.

شه مسولده وه جگه رمژ که له مووسل دهستی هه لگرت، له ناو دیوان و دیهات خۆی په نهان کرد و چاوه نۆزی که لێن بوو. مووسا که زانی به وه جگه رمژ دهستی هه لگرت و ئه میر سه قمان ها ت، دهستو یێوه ندی خۆی هه لگرت بۆ پێشوازی کردن له شار ده رکه وت و گه بشته دییه ک که پێیان ده گوت: «که واسا». چهند نۆکه رێکی روو گهردان بوون؛ بۆ کوشتنی له که لێندا بوون. مووسا که دابه زی تا ماندووییان به سه سیته وه، ئه وه دهسته نۆکه رانه ی که له مووسا دلگیر ببوون، له وه چا تر که لێنیا ن دهست نه که وت، به کو مه له دهسپێژیکی تیرانیان کرده سەر. مووسا و چهند نۆکه رێک کوژران، باقی نۆکه ر و دهستو یێوه ندەکانی به شکاوی روو به مووسل گه رانه وه و مووسا یان له سەر ته په یه ک ناشت. له ولاوه ئه میر سه قمان که له وه ناگادار بوو، جله وی سووراند و روو به هه سنکیفا گه راوه پاش و به کهم شه رێک هه سنکیفای گرت و خسته یه ژیر فهرمانی خۆ به وه.

شه مسووله جگهرمز که له کوشتنی مووسا ئاگاداربوو، لهولاهه پیاوهکانی مووسا و لهشکرهکهی بهدلخۆشی هینانهوه ژێر حوکمهوه. بهوهیژه روو بهمووسل رۆیشت و قاقهزی له ههوادارهکانی مووسا نویسی که ههراسان نهبن و خو بهدهستهوه بدهن. ههموو له کهنارانهوه لهسههر جگهرمز کۆتوونهوه. ئههالی مووسل که ئهوهیان زانییهوه، کهبخودا و پش سپی و کاربهدهستان بۆ ئیتاعهکردنی جگهرمز له مووسل دهركهوتن و چوونه پیشوازی کردنی، بهشاد و خوهره می جگهرمزیان برده نیوشارهوه، بهلوتف و پیاوهتی ئههالی دلشاد کرد و نوازشی نیشان دان. له پاشان دهستی بهریکخستنی ئومووری و شار و دامهزاندنی میللهت و ئینتیزامی سوپادا. که ئومووری حکومهتی دامهزاند و پیتوستی پیکهتیا و پیاویکی لهسههر دانا ئهوانه ی مووسایان کورژتبوو گرتنی و له تۆله ی مووسادا بهداریداکردن و خنکاندن و گهراوه و چووه جزیره.

سالێ ٤٩٦ یاقووتی کوری حهسهن کوری ئهمیر ئارتق برازای ئهمیر سهقمان که لهسههر ماردین بوو، نازایی و پیاوهتی جگهرمزی پهسند کرد و دلخۆشی حهمییهت و زرنگی بوو. لهبهرنهوه قاقهزیکه له جگهرمز نویسی، لهرووی گهورهیی و پیاوهتیهوه سههرپرشتی بکات و لهژیریالیدا ئاگاداری بیت و دهستی میهرهبانێ بهسهردا بکیشی. جگهرمز روو بهنسیبێن رۆیشت و لیتی گێراوه که یاقووت بهجیته لای له نسیبێن یهکتر بیهن.

یاقووتی له شههامهت و گهورهیی جگهرمز ئهمین بوو؛ ههستا روو بهنسیبێن رۆیشت، له نیوهی رێگادا یاقووتی له دهست دوژمناندا بهکورژتن چوو. سههرکردهی یاقووتی که ناوی عهلی بوو، سوپاه و مال و ئهسپاب و قهلا و مهملهکهت و شارانی یاقووت لهگهڵ ماردین تهسلیم بهجگهرمز کرد و ههمووی خسته ژێر فهرمانییهوه. عهلی بێژراوی کردهوه بهسهرکرده و ناییی خۆی لهسههر ماردین و روو بهجزیره رۆیشت. سوپاهیکی ریکخست و گهراوه مووسل له مووسلدا چهندیک دانیشت.

ههر لهو سالهدا جگهرمز سوپاهیکی ههڵگرت و چووه سههر خاپوور. بهههر جوژیک بوو خاپووری خسته دهست. قهلا و دیهات و دهوورپشتی خاپووری ههموو گرت و هاویتییه ژێر فهرمانی خۆیهوه. تهواوی عهشایرانی کوردی ئهولایانهی بهچاکه و پیاوهتی وای کرد که ههموو بهجاریک حوکمداریی ئهویان قهبول کرد.

جگهرمز که له کوردهکان ئهمین بوو و مهرجیان دا، ئهوجا لهشکری رووهو دهستی «تات» (عارهب) وهرگیرا. عهشایری تاتی ئهوبهیری فوراتی بهخاهی و نهخاهی و بهزۆر و شههر کرده رهعبهت و خستیه ژێر فهرمانییهوه و بهشادی روو بهمووسل گهراوه. لهو

عه‌شایرانه سوپاهیتیکی ریتکه‌وتووی ریتک‌خست و روو به‌جزیره گه‌راوه.

سالی ۴۹۷ جگه‌رمژ سوپاهیتیکی قورس و شه‌رکه‌ری له‌خاپوور و ماردین کوکرده‌وه و بو شه‌ری چه‌لیپا چوونه سهر‌فه‌رنگ و روو به‌ئورفه سوپاهیتیکی ئاژۆت و له‌سه‌ر چۆمی «به‌لخ» له‌شکری کورد و فه‌رنگ له‌یه‌ک هه‌له‌نگۆتن و بو شه‌ر به‌راه‌ر یه‌ک راوه‌ستان. شه‌ر و کوشتار ده‌ست پیکرا، له‌شکری کوردان نه‌شیان خو‌راگرن، روویان له‌هه‌لاتن کرد و شکان. فه‌رنگ دوو فه‌رسه‌خ ریتگا هاتنه‌ سهر‌کوردان و هه‌لیان برین. شه‌مسوده‌وله جگه‌رمژ هه‌رچه‌ند غیره‌تی دا و هاواری کرد، چاره‌ نه‌بوو، له‌دوا‌ییدا قووه‌تییکی ته‌واویان له‌مووسله‌وه گه‌یشتی و هیزتیکیان په‌یدا کرده‌وه. چونکو فه‌رنگ زۆریوون، قووه‌تی مه‌عنه‌وی کوردانی به‌یه‌که هه‌لمه‌ت شکاند. جگه‌رمژ که‌وته سهریان و رووی له‌له‌شکر و سه‌رکرده‌کان کرد و دل‌خۆشی دانه‌وه و قسه‌ی په‌ندنامیزی پی‌گوتن و به‌شانوباهوی هه‌لگوتن. له‌شکره‌که‌ی که‌وته‌وه غیره‌ت و روو به‌دوژمن وه‌رچه‌رخانه‌وه و لینگیان داوه سهر‌فه‌رنگ و شیرانه هه‌لمه‌تیان برده‌ سهریان و به‌که‌م شه‌ریتک فه‌رنگیان شکاند و بلاویان کردن. هه‌رچی‌تییکی کوژرا و مرد، ئه‌وی ماوه به‌دیل گیرا. کورده‌کان مال و ئه‌سباییکی زۆریان به‌تالان ده‌ست که‌وت.

له‌نیو هه‌لاتوه‌کاندا فه‌رمان‌په‌وا و خییو ئورفه «قه‌مس به‌ردویل» بوو به‌دیل گیرا و بر‌دیانه چادری سه‌رکرده‌ییکی له‌شکری جگه‌رمژ. له‌وده‌مه‌دا له‌نیوانی له‌شکره‌کاندا له‌سه‌ر تالان کی‌شه په‌یدا‌بوو. چه‌ند پیاو‌تییکی جگه‌رمژ چوونه نیو چادری ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌وه که قه‌مس بکوژن. جگه‌رمژ له‌ولاوه زوو زانییه‌وه، فریاکه‌وت و نه‌یه‌تشت قه‌مس بکوژریت.

جگه‌رمژ قه‌مسی برده‌ لای خۆی و له‌شکره‌که‌ی کوکرده‌وه و به‌تالان و خه‌لات به‌خشین نوازی کردن و قه‌مسی هه‌لگرت و به‌له‌شکره‌وه چووه سهر‌ئورفه، ۱۵ رۆژ به‌تون‌دی ده‌ره‌ی ئورفه‌ی دا. هه‌رچه‌ند وه‌ته‌نگی هینا و شه‌ری کرد نه‌یتوانی ئورفه‌ بگریت، به‌ناچاری قه‌مسی هه‌لگرت و گه‌راوه مووسل. ناردی قه‌مسی حه‌پس کرد.

له‌و شه‌ره‌دا ۱۶۰ کورد به‌دیل که‌وته ده‌ست فه‌رنگ و ۱۵ هه‌زار که‌س له‌فه‌رنگ به‌ده‌ست کورد به‌کوشت چوون. قه‌مس هه‌تا سالی ۵۰۲ هه‌ له‌قه‌لای جعیردا له‌به‌نددا بوو.

هه‌ر له‌و ساله‌دا جگه‌رمژ به‌سوپاهیتیکی چاکه‌وه چووه سهر‌حه‌رپان. له‌پاش که‌م ئه‌زیه‌تیک گرتی و ئومووری حوکمداریی خۆی تیدا ریتک‌خست و خاوه‌نده‌که‌ی پیتشووی به‌وه‌کاله‌تیی له‌سه‌ر داناوه و گه‌راوه مووسل.

سالی ۴۹۸ سولتان محمەد له تەوریزهوه چوو مهراغه و لهویشهوه روو بهههولير سوياهي ههنگرت كه بچيته سهر جگهرمز و شارهكاني له دهست دهرخا. كه جگهرمز نهوهي زانييهوه شوورهي دهورهي مووسلي دروست كرد و بهبورج و باروو و بهكونگره توندي كرد. ناردى ههچهند نههالي له ديهاتي دهروه بوون بردنيه نيوشارهوه. بهسهركردهي لهشكري نهمر دا ههركهسي له هاتن پاشكهويت بيكوژن و مالي تالان كه.

جگهرمز له خوكوكردهوه و سويا ريكخستن و شار و ديوارى قهلا قائمكردن خهريك بوو، سولتان محمەد نزيك بهمووسل بوو. سولتان قاقهزيتكى له جگهرمز نويسي بو مامله تكردن لهگهڵ براك و قهرار بدا مووسل و مهملهكهتي جزيره لهژير فهرماني نهودابن قاقهزي سولتان بهركيارق كه لهو زبانيهوه نويسيوو، نهويسي بو نارد و تيدا گوترابوو كه «ئيتاعهي سولتان محمەد بكرى». سولتان محمەد ديسان بوى نويسي نهگهر ئيتاعهي بكا مهملهكهتي له دهست جگهرمز دا ديلتتهوه و قهرار دهدا بيداتهوه، بهمهرجي نهوه خوتبه له مووسل و جزيره و خاكي جگهرمز ههرجي ههيه بهناوى سولتان محمەد بخوتندريتهوه.

جگهرمز جوابي داوه كه: «ئيمه لهگهڵ سولتان بهركيارق قرارمان داوه ههر خاكيتكى بيجرم له دهست نهودابي وه تهسليم بهكهسي نهكات».

سولتان محمەدي له چوونه نيو مووسل جواب دا. سولتان كه زانييهوه بهراستي نهيهيتشت بچيته نيو مووسلهوه، بو شهركردن لهشكري ليخوريه پيشهوه. ديوار بر و ئاورهاويژ و بهرد فريدهرهكاني خسته بهردهمي لهشكهوه و بهتوندي چوونه سهر مووسل. نههالي له بهر خوشي جگهرمز و ههزليكردنيان داميني پياوهتي و ئازايان بهلادا كرد و بو سولتان محمەد له قهلا دهركهوتن. شهريكي زور خوتريژانه و ئازايانهيان كرد. له بهر پياوچاكي و رهوشت خوشي و خوو چاكي خويان بهكوژت دا. گهليك له نههالي كوژران، جگهرمز نهمرى دا له شوورهي ههسارهوه دهركا چكوئهكانيان كردهوه كه نههالي بو شهركردن له شار دهركهون. بههوزره كوژتاريكي زوريان له لهشكري سولتان كوژت.

سولتان لهسهر نهوه نهمرى دا ديوار برهكان چونهژير شوورهي قهلاه و دهستييان بهبريني شوورهكرد. له نيوهيهي شهودا نههالي لهوه ئاگاداريوون؛ دهزهجي بهدهستي بههيزهوه كهوتنهسهر دروستكردهوي شووره. بهچهند سهعاتييك چاكيان كردهوه و دهسته بهدهسته بو شهركردن و گهراندنهوي لهشكري سولتان له شار دهركهوتن و زور بهچاكي چارده

قه‌لای خویان به‌خیو کرد. له ده‌وره‌گرتندا دلته‌نگ نه‌بوون.

«ابن‌الاثیر» له ته‌ئریخی «کامل» دا ده‌لێت: «له‌ئێو مووسڵدا دانه‌وێله هه‌رزان و زۆربوو. ده‌وره لێگرتوه‌کان ته‌نگای خواردنیان نه‌کێشا. سی مکووک گه‌نم به‌دیناریک و په‌نج مکووک جو به‌دیناریک بوو؛ که‌سیش نه‌یده‌کړی».

سوپاهی جگه‌رمژ هیندیکی له ته‌لیه‌عفه‌ر کو‌ببونه‌وه. بۆ ڕوو وه‌رگه‌رانی سوپای دژمن و ئاو لێ برینیان ده‌کو‌شان، موده‌دته‌یکی دوورودرێژ شه‌ر و کوشتار ده‌وامی کرد، هه‌تا ده‌ی جه‌مادی یه‌کی ئه‌و سا‌له هه‌ر شه‌ر و کوشتار بوو. ده‌نگی مردنی سو‌لتان به‌رکیارو‌ق به‌گو‌یتی جگه‌رمژدا که‌وت. هه‌موو ئه‌هالی شاری کو‌کرده‌وه و مه‌شوه‌ره‌تی پێ کردن و باسی له‌ مردنی سو‌لتان به‌رکیارو‌ق کرد، وه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌و چی بکړی و چۆن بژین پرسیاری لێ کردن. ئه‌هالی به‌یه‌ک دل و یه‌ک گیانیی گو‌تیان: ما‌ل و مندال و گیانمان له‌ به‌رده‌ستی تو دایه؛ له‌و ڕێگایه‌دا مردن به‌سه‌ره‌ری ده‌خوا‌زین، هه‌رچۆنێکی تو ئاره‌زوو بکه‌ی سه‌ره‌ور و گه‌وره‌ی و مه‌شوه‌ره‌ت به‌سه‌رکرده‌ و سه‌رداری له‌شکه‌ره‌کانیش بکړی چاک‌تره. له‌به‌رئه‌وه ئۆمه‌راکانی سوپاهی کو‌کرده‌وه و مه‌شوه‌ره‌تی به‌وانیش کرد. ئۆمه‌راکان گو‌تیان هه‌تا سو‌لتان زیندوو‌بوو، وه‌عه‌دی‌ه‌کی به‌ومان دابوو به‌سه‌رمان برد. ئه‌م‌ڕۆکه‌ش مادامه‌ سو‌لتان مرد، ئه‌مه‌ به‌سو‌لتان هه‌ل‌بژاردن چاک‌تره؛ چۆنکو به‌بێ سو‌لتان هو‌کمداریی ئه‌م‌ڕۆکه‌ دژوار و سه‌خته. جا ئه‌گه‌ر وابوو سو‌لتان محمه‌د به‌سو‌لتان قبو‌ل کردن چاک‌تره.

جگه‌رمژ به‌ئیزن و مه‌شوه‌ره‌تی ئه‌هالی و له‌شکریان، قاقه‌زیکی له‌ سو‌لتان محمه‌د نویسی و ئی‌تاعه‌ت کردنی قبو‌ل کرد. وه‌زیر سه‌عدوله‌لیکی خواسته‌ لای خۆی. له‌سه‌ر ئه‌و قاقه‌زه، سو‌لتان گرتی و سه‌عدوله‌لیکی نارده‌ لای جگه‌رمژ. له‌ولاوه‌ به‌ئیه‌حترامه‌وه پێشوا‌زی وه‌زیریان کرد و بر‌دیانه‌ دیوانی. له‌ پاش گه‌فتو‌گو‌یه‌کی ته‌واو، وه‌زیر به‌جگه‌رمژی گو‌ت: ده‌بێ بچیه‌ لای سو‌لتان و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی. ئه‌و هه‌رچێکی لێ بخوا‌زی به‌قسه‌ت ده‌کا و وا‌ژی دل‌خوا‌زیت نابزو‌یته‌وه. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قه‌رار درا.

جگه‌رمژ و وه‌زیر ده‌ستیان به‌ده‌ستی یه‌ک‌تر گرت و له‌ دیوان ده‌رکه‌وتن. ئه‌هالی مووس‌ل که‌ چاویان به‌وه‌ که‌وت، گابۆریان ده‌ست پێ‌کرد و گریان و شین و واوه‌یلا و هاواریان بلند بوو؛ خو‌ل و قو‌ریان به‌سه‌ر خو‌ب‌اندا کرد و بانگیان ده‌کرده‌ یه‌ک‌تر به‌گه‌وره‌ڕۆ بۆ یه‌ک‌تریان ده‌گێڕایه‌وه. جگه‌رمژ جوابی که‌سی نه‌داوه‌ و له‌گه‌ل وه‌زیر چوونه‌ لای سو‌لتان. وه‌زیر سه‌ره‌به‌وردی ئه‌هالی بۆ سو‌لتان گێڕاوه‌. سو‌لتان گه‌لێک لو‌تفی له‌گه‌ل جگه‌رمژ کرد و

دلخوشتی داوه و نوازشی کرد و پیتی گوت: میلله ته کهت چاوه نۆزیت ده کهن و نیگه رانن، ههسته بجۆوه نیویان و دلّیان به تۆودهیه.

جگهرمز چهند پیاویکی ماقوولی سولتانی له گه‌ل خۆی هه‌لگرت و گه‌راوه مووسل. نه‌هالی که چاویان پتی کهوته‌وه به شادی گه‌راوه، شادمانی و کهیفیکی بی ژماریان کرد. سولتان ناردی پرسپاری کرد سبه‌ینی داخیل به‌شار بی، شار برازیننه‌وه و چراخان بکه‌ن. جگهرمز نه‌یه‌شت، به‌لام وه‌عه‌دی میوانداری له ده‌رتی شاری پتی دا.

سبه‌ینی نه‌هالی و مه‌مورین به‌که‌یف و شادمانی له ده‌رتی شار زینه‌تبان کرد، دیاری و نه‌سپایکی زۆر گرانبه‌ه‌یان بۆ سولتان و وه‌زیر برد، وه دلخوشتیان کردن. نه‌و رۆژه شادمانی بوو؛ بۆ سبه‌ینی سولتان بۆ سه‌ره‌خوشتی به‌رکیاروقی برای دانیش. هه‌موو چوونه سه‌ره‌خوشتی و له پاشا سوکواری و سه‌ره‌خوشتی لی‌کردن، هوکمداری جزیره و مووسلی بۆ جگهرمز ته‌سدیق کرد و روو به به‌غدا له‌شکری ئاژۆت.

جگهرمز له پاشا رۆیشتنی سولتان به‌ری‌ک‌خستن و دامه‌زاندنه‌وه‌ی میلله‌ت و ره‌عه‌یت خه‌ریک بوو؛ سوپاهیکی کو‌کرده‌وه و رۆیش، گه‌یشه‌وه سولتان؛ له‌گه‌لی رۆیش و چوونه به‌غدا. له ئاخری جه‌مادی دووه‌مدا ده‌نگ گه‌یشه جگهرمز که قلیچ نه‌سه‌لانی کوری سلیمانی کوری قتلش چووه دیاره‌کر، ته‌مای چوونه سه‌ر جزیره‌ی هه‌یه. جگهرمز ئیزنی له سولتان وه‌رگرت و به‌سوپاهه‌وه روو به‌مووسل گه‌راوه دواوه.

سالی‌چوار سه‌ده و نه‌وه‌دو نو مه‌لیک ره‌زوان کوری ته‌ته‌ش بۆ شه‌ری فه‌ره‌نگ له‌شکری هه‌لگرت، له [گه‌ل] ئومه‌رایانی ئیلغازی کوری ئارتق که شه‌هنه‌ی به‌غدا بوو و سپه‌ه‌بود سوپا و نه‌لی کوری نه‌سه‌لان تاش خیتی ژه‌نگار - که زاوی جگهرمز بوو - له نیوه‌ی ریگادا ئیلغازی به‌مه‌لیک ره‌زوانی گوت ئیمه ده‌چینه غه‌زا، مال و نه‌سپاب و له‌شکرمان ده‌وی و اچاکه به‌چینه سه‌ر خاکی جگهرمز و ده‌روپشتی و بیانگرین، هم مال و هم سوپاهیکی قورس ده‌ست ده‌خه‌ین. نه‌وجا ده‌چینه شه‌ری نه‌هلی چه‌لیپا و له‌وه‌شدا مالتیکی زۆر ده‌ست ده‌خه‌ین.

مه‌لیک ره‌زوان به‌وه خه‌له‌تا، له مانگی ره‌مه‌زанда به‌ده هه‌زار سوواره‌وه چوونه سه‌ر نسپین، به‌لام له ته‌ره‌ف جگهرمز هه‌وه دوو نه‌میر له نه‌هلی خۆی له‌سه‌ر نسپین داندرا‌بوو. قه‌لا و شاریان قایم کرد و به‌سوپاهیکی ری‌که‌که‌وتوه‌وه بۆ شه‌رکردنی مه‌لیک ره‌زوان خو‌بان سازکرد. له‌نیوی شووره‌ی شار و قه‌لادا به‌تیر و ئاور فری‌ده‌ر و به‌رده‌اوێژ ده‌ستیان

به شه پرکردن کرد. ئەلبی کۆری ئەرسلان داش زاوای جگەرمرژ به په یکانیک برینداربوو. زامیکی گه وره‌ی وەرگرت و به ناچار ی گه‌راوه و روو به ژەنگار چوو.

جگەرمرژ له‌ولاه که خه‌به‌ری زانییه‌وه مه‌لیک ره‌زوان چووه‌ته سه‌ر نسیبێن، له‌و ده‌مه‌دا له‌ حانه‌ی نزیک ته‌نزه‌بوو، نه‌خۆشیکێ که هه‌یبوو دهرمانی ده‌کرد؛ ده‌زبه‌جی سوار بوو چووه‌ مووسڵ و ره‌عیه‌ت و ئەهالی ده‌وروپشت له‌ سه‌ری کۆبوونه‌وه و له‌ به‌ر ده‌روازه‌ی شار چادری هه‌لدا و بۆ چوونه‌ شه‌ری ره‌زوان خۆی ساز کرد. له‌ فیل و خه‌له‌ تاندنی ره‌زوان که‌وته‌ بیره‌وه؛ گرتی قاقه‌زیکێ له‌ ئومه‌را و سه‌رکرده‌کانی ره‌زوان نویسی و دل‌خۆشی دانه‌وه‌ی کردن و به‌وه‌ده‌ ئاره‌زووی قبوڵ کردن. هه‌تنده‌ خه‌ریک بوو هه‌تا به‌چاکێ نیه‌تی ئەوانی وه‌رگیرایه‌ لای خۆی. هه‌روا گرتی قاقه‌زی له‌ پیاو و نۆکه‌ره‌کانی خۆی نویسیه‌ نسیبێن که‌ دلی مه‌لیک ره‌زوان مه‌شکێن و ئیستاعه‌ی بکه‌ن و بۆ دانان و خزمه‌تی ده‌رکه‌ونه‌ ده‌رتی شار ئیحترامی لازمی بگرن. وه‌ قاقه‌زیکیشی له‌ مه‌لیک ره‌زوان نویسی له‌ویدا گوتی: سولتان محمه‌د رووی له‌ خاکێ ئەو کرد و چه‌نده‌ی ده‌وره‌ دا و ئەزه‌تی کیشا نه‌شیا بیگریت، له‌ دواییدا به‌ ناچار ی مامله‌تی کرد و ده‌ستی هه‌لگرت و چوو، له‌ زه‌ره‌ر و ئەزه‌ت زیاتر چی دیکه‌ی نه‌که‌وته‌ ده‌ست. دیسان له‌و قاقه‌زه‌دا گوتی ئەگه‌ر ئەو ئیلاغازه‌ی که هه‌موو که‌س ده‌یناسیت چ موفسید و فیتنه‌ ئەنگیزیکه‌ بیگریت و له‌ به‌ندی کا، به‌هه‌موو مال و له‌شکر و پتوبسته‌وه‌ له‌ خزمه‌تکردندا حازر و ئاماده‌یه‌ هه‌رچیکێ له‌ دراو و ئاله‌ت و له‌شکر و دانه‌ویلێی بویت، ده‌یدات.

به‌وه‌ ره‌زوان نیه‌تی گۆری، له‌ ئیلاغازی که‌وته‌ دوو دل‌یبه‌وه، رۆژ به‌ رۆژ دلی له‌ پیسبوون بوو؛ هه‌تا رۆژیکێ به‌ ئیلاغازی گوت ئەم مه‌مله‌که‌تانه‌ گرتنیان سه‌خته‌و دژواره‌، وه‌ ده‌ترسێ فەرەنگ بجیته‌ سه‌ر حه‌له‌ب بیگریت. و‌اچاکه‌ و من ئەمه‌ به‌ خه‌یتر ده‌زانم له‌ گه‌ل جگەرمرژ مامله‌ت بکه‌ین، دۆستایه‌ تیمان له‌ ته‌کدا بکا؛ چونکه‌ ده‌توانیت به‌ له‌شکر و مال بۆ شه‌ری فەرەنگ یاریده‌مان بدات. وه‌ به‌ سه‌رمایه‌ و دراو ده‌ستمان بگری. وه‌ ئەوه‌ش ده‌بیته‌ مایه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی بلاوه‌ی ئیسلام و سه‌رکه‌وتن.

ئیلاغازی جوابی داوه‌ به‌لێ تو له‌ پیتشدا به‌ دل‌خوازی خۆت هاتی و له‌ سه‌ر حوکمی خۆت بووی، به‌لام ئەمه‌رۆکه‌ له‌ ژیر ئەم‌ری من دای. به‌بێ گرتنی ئەم مه‌مله‌که‌ته‌ ناتوانی برۆیه‌ جیگاییکی دیکه‌؛ وات کرد زۆرچاکه‌؛ ده‌نا من له‌ گه‌ل تو شه‌ر ده‌که‌م.

ئیلاغازی چونکه‌ تورکمانی زۆری له‌ سه‌ر کۆبووه‌وه، گه‌لێک به‌هه‌وا و سه‌ربلند و مله‌رق

بوو. ههرچیکو رهزوان بوو، له پژوی قاقهزی جگهرمزوه له گمّل چهند دلاوه ریکي له شکري قسمی کردبوو له گرتنی ئیلغازیدا یاریده ی بدن. له ودهمه دا و اچاوی لی داگرتن له پیر راسته و دهوون ئیلغازیان گرت و زنجیر و پالده نیان کرد.

تورکمان که له وه گیشتن سهرپتچیان کرد و له رهزوان جوئ بوونه وه و په نیان برده بهر شووړه قهلا. له ولاره بههر جوړیک بوو ئیلغازیان بۆ قهلا سهر دهخست. نه هالی قهلاش له نسیبین بهله شکره وه ده رکه وتن و یاریده یان دان. که تورکمان چاویان به وه کهوت، به جاریک رقیان ههستا چیان له نه سباب و مال دهست کهوت تالانیان کرد و رهزوانیان هه لگرت و روو به حهله ب گه رانه وه.

جگهرمز له ولاره له شکري کوکرده وه؛ بۆ شه ری رهزوان و ئیلغازی له مووسل کهوته ری و گیشته ته له عفر. مزگینیان دایه که رهزوان بلاوه ی تی کهوت و به دلشکاوی گه رانه وه. جگهرمز له سهر نه مزگینییه روو به ژهنگار چوو. له ودهمه دا ناردراوی رهزوانی گیشته و داوای دهسته شه رکهریک و نه ژده ی لی کردبوو. باسی چی به سهرهینانی ئیلغازشی بۆ نوویسی بوو. جگهرمز به پتچه وانی و تهوسه وه به لیبی بۆ گوت و ناردراوی به ری کرده وه و له وه عده دیکي به رهزوانی دابوو به جیبی نه هیتا، بۆ رق خواردنه وه ی له نه لیبی کوری نه رسلان تاش که نه منییه تی پی کرد و مهمله که تیکي دابوو دهست، نهویش چوو بوو بیو به پشتیان و یاریده ری دوزمن و ریگا نیشاندریان.

له ودهمه شدا نه لب له ناخوشییکي سهختا بوو، له دهست برینیکی له پهیکانی شه رکانی نسیبین خواردبوو وه زور له دهست برینه کهش به ئیش بوو. که جگهرمز له ژهنگار دابهزی، نه لیبی به پیاهه کانی خوی گوت به دهست هه لی گرن و بیسه نه به رده می جگهرمز. پیاهه کان هه لیانگرت و بردیانه لای. دهستی به پارانه وه و لاوانه وه کرد و به جگهرمزی گوت نه من به گونا هیکي زوره وه خوم خسته به رده ست، نه توش ههرچونیکی پیت خوشه و دلت پی شاد ده بی پیم بکه. نه وه ی گوت و هه لیانگرت و بردیانه وه نیو شاری، که گیشته جی نه لیبی مرد.

که نه لیبی مرد نه هالی ژهنگار له جگهرمز روو گهردان و سهرکیش بوون و شار و قه لایان قایم کرد و روو به جگهرمز دهستیان به شه رکرد. جگهرمز به ناچاری بۆ وده ده سخته ی شار کوشا. شه ر دهست پتکرا. جگهرمز ههر چوار دهوړه ی شاری وه تنگ هیتا. رههزان و مانگی شه وال شه ر و کوژتار له نیوانیاندا پایه داری کرد. جگهرمز ههرچند کوشا چاره ی

نه کړد. له دواييدا «ته ميرک» ي برای نرسه لان تاش مامی نلبي بؤ ئيتاعه ت کړدنی جگهرمز، له شار دهرکهوت و سهري بؤ دانه واند و جگهرمز له گوناوه کانی بهورد و ژهنگاری پټ به خشی و نومووری ژهنگاری بؤ رټکخست و به که یفه وه گه راوه چووه مووسل.

سالی پټنچ سهد له بهرنه وه که جگهرمز هیندیک وه عده ی دابوو به سولتان محه مه د و به جیتی نه هینابوو، سولتان نه وه ی له سهر دل بیوه گری. له ولاشه وه یه کیتک له نومره اکانی سولتان که به جیاوولی سټ گا ناوبانگی کړدوو، پیاویکی نارحه ت بوو؛ سولتان له شهري دهرسا، وه بؤ له سه رخو لا بردنی له مانگی موهره مده نه مری پټکړد بجیته سهر خاکی جگهرمز و بیگری و به قوه ته وه بجیته سهر فره نگ و یاریده ی موسلمانان بدات. به و فیله سولتان به لای جیاوولی له سه رخوی هاویرت.

جیاوولی له پیشدا به سهر مه مله که تی لورستاندا حوکمداری ده کړد. زه مانیتک مابوو که نه مری سولتانی وهرگرت. جیاوولی له ریگای به غداوه روو به مووسل رویش. له مانگی ره بیعی یه کدا گه یشته «بوازیج»؛ گرتی و چوار روژ نه مری تالان کړدنی دا. نه هالیه که ی نه مین کړدوه و سونیدی بؤ خواردن به ختیوانکا. له ویوه روو به هه ولیتر رویش.

به لام جگهرش که له ولاوه چوونی جیاوولی بیسته وه، قاقه زی به هه موو لایه کدا بلاو کړدوه و داوای یارمه تی کړد و هرچه نده سپاهی هه بوو له مووسلدا کو ی کړدنه وه. له وده مه دا قاقه زیکی له تهره ف نه بیسه یجای کو ی مووسه کی کوردی هه زه بانی خپوی هه ولیترو ه بؤ هات که جیاوولی بوازیجی گرت و تالانی کړد و روو به هه ولیتر له بزووتندایه. نه گهر به له ز له شکری نه هینتی و کو نه بنه وه و به کو مه له نه چنه پیشی، نه بیسه یجا ناچاره ئیتاعه ی جیاوولی بکات.

جگهرمز له وه ترسا که نه بیسه یجا ده بیته پشتیوانی جیاوولی. وای به چاک زانی زوو له زی بیه ریته وه و فریای بکه وی.

جگهرمز به له شکری مووسله وه له روژه هلاتی دېژله که په ریبه وه رانه وده ستا له شکری دهره ی فریا که ویت. نه بیسه یجاش له ولاوه له شکریکی باشی له گهل کوړه کانی خوی ناره لای، له گوندی «بالکها» که نریک هه ولیتره، کو بوونه وه.

جیاوولی له ولاوه هاته به را به ربان راوده ستا، له نیوده راسته وه خوی به نیوده راستی سپاهی جگهرمز دا. هه رچیکی له پیشی بوو، خو یان رانه گرت و هه لانت. کوژتار ده ست پټکړا.

لهو شه پده دا گه ليک پياوې ناودارۍ کورد به ده ست تورکان به کوژت چوون.

شهر پازده روژ دهوامی کرد. هر چه نده جگه رمژ به ئيفليجي گورفتار بوو نده شيا بچيته مهيدانی کوژتاره وه، به تهختی رهوان هه لیان دهگرت. له نه تيجده دا له شکری جگه رمژ شکا، کهس نده په رڙا سهر کهس.

ئه حمه دی کوری مه ليک قاوړت به گی کوری داود، له گهل چنده که سيک له بهر تهختی جگه رمژدا شهریان دهکرد. به شهو تهختی جگه رمژيان هه لگرت که بيرفین. ئه حمه د بريندار کرا و هه لات. جگه رمژ ماوه و که و ته ده ست دوژمن، به ديل گيرا؛ له شکره کهش به په ريشانی روویان له هه لاتن کرد و روو به مووسل کشانه وه. له شکریکی جگه رمژ خواستبوونی دوو روژ پاش به ديل گرتنی جگه رمژ، گه يشته مووسل، که ته ماشایان کرد له شکر به په ريشانی روو به مووسل هه لدين. لهو شه پده دا کوره کانی ئه بيههيجا دیسان به ديل گیران.

وهختی جگه رمژيان برده لای جياوولای ده زبه جی به ئي حترامه وه بو به خيوکردنی ئه مری دا. که جگه رمژ گيرا جياوولای له شکری روو به مووسل ئاژوت. ئه هالی مووسل و سوپاهيکی له شاردا بوو، له جياووليان گيړاوه ئيمه هه تا پياوېکی زيندوومان مابی شهرتان له گهل دهکين و خو نه زبه ت مه دهن و شار به ده سته وه نادهين.

جياوولای که وای زانيبه وه تيگه يشت که گرتنی مووسل زور دژواره؛ چونکو جگه رمژ وای قايم کرد بوو، چوار دهوری به شووره و کونگره ی بلندی وا - که گرتنی بو کهس ده ست نه دا - توندی کردبوو. له سهر ديوارانی مه ته رتيز و سوپه ری بو شه رکهر دروست کردبوو. هر چوار دهوری شووره ی به خه ندهقی قوولای پر له ناو دهوره دابوو. له بهر نه وانه جياوولای دهستی له مووسل به ردا و روو به نه ترافی کشاوه. به هر جوړيک بوو له شکری دیکه ی کو کرد و گه راوه سهر مووسل.

جگه رمژيان سواری ئيستريک کرد و برديانه ژير ديوارۍ شووره ی قه لاوه. جگه رمژ بانگی له نه هالی و سهر کرده کان کرد ده رگا بکه نه وه و وهرن رزگارم کن؛ که سيک خوی تی نه گه ياند و جوابی نه داوه. چهند روژيک به و جوړه جگه رمژيان ده برد و ده يانگيړاوه، چاره ی نه بوو. شه ويکی له ترسی دزينه وه جگه رمژيان له به نده کرد؛ که سبه ينی هه ستان جگه رمژ له به نديدا مردبوو.

جگه رمژ له پاش شيست سال ژيان و خزمه تيکی زورکردن و بهرز و بلندکردنی

شانوشه و که تی مهمله که ت و وه تهن و میلله تی، دواپی عومری له دهست تورکمانی
دوژمنیدا له بهند و زنجیر ته وای کرد.

له ولاده نه هالی مووسل و سهرداری عه شیرهت و سهر کرده ی له شکری جگهرمژ که
به جاریک له ژبانی جگهرمژ نائومید بوون. سهرداری قهلا و دژداری مهملوکی جگهرمژ
«غه زغله» نابوو، له ودهمه دا سهری بۆ کوری ئاغای دانه واند. جگهرمژ چهنده مال و
ئه سپاییکی کۆکردبوونه و چهنده ئه سپ و مالتیکی هه بیسو، به سهر له شکریانیدا
بلا و کرده و گرتی قاقه زی له سه یفوده وله سه دهقه و قلیچ ئه رسه لان و به رستی شه حنه ی
به عدا نووسی که یاریده ی بدن و جیاوولی نه هیلن ده زدرتیزی بکاته سهر خاکی کوری
جگهرمژ. هه موولا له سهر ئه وه قه راریان دا یاریده ی بدن، به لام سه یفوده وله سه دهقه گوتی
لازمه ئیتاعه ی ئه مری سولتان بکری.

جیاوولی له ولاده دیسان ده وری مووسلی داوه؛ له هه موو لاییکه وه وه تهنگی هینا. له
ئه عیانی مووسل له بنه ماله ی که سیرات که به ده و له ت و نفوس ناوبانگیان کردبوو،
پیاوکیان به ناو «ئهبو تالیب» بوو له لای جگهرمژ سهر که وتبوو جیگای به رزی
دهست که وتبوو، هه موو ئومووریکی جگهرمژی خستبوو ژیر دهستی خۆیه وه؛ له شه رده له
گه لی بوو. که جگهرمژ به دیل گیرا «ئهبو تالیب» هه لات و چوو هه ولیر و په نای برده لای
ئه بییه جیا خا وندی هه ولیر. کوری ئه بییه ی جاش له گه ل جگهرمژدا له وه ختی شه ردا
به دهست جیاوولی ئه سیر کرابوون. جیاوولی قاقه زتیکی له ئه بییه جیا نووسی کوری
که سیراتی بۆ بنیریت، له بری ئه و کورپه کانی به رده دات. ئه بییه جیا «ئهبو تالیب» ی نارد و
کورپه کانی خۆی له ئه سارهت رزگار کرد. که ئهبو تالیب له لای جیاوولی راگیرا مه رجی
له گه ل کرد به شه رتی به ردانی، مووسل بگریت و بیخاته ژیر حوکی جیاوولیه وه و هه موو
خاکی جگهرمژی به بی ئه زبهت بخاته دهست و مال و ئه سپاییکی بی ژماری بۆ په یدا کا.
له سهر ئه وه ئهبو تالیبی به ردا و زۆرچاک ئیحترامی گرت و جیگاییکی به رزی له ئوموور
پی دا.

به لام قازی مووسل ئهبو قاسمی کوری وه دعان، له گه ل ئهبو تالیب دوژمن بوو،
قاقه زتیکی له جیاوولی نووسی ئه گهر کوری که سیرات بکوژریت و سهری بۆ بنیریت،
به بی شه ر و کوژتار مووسلی ته سلیم بکات. جیاوولی به وه خه له تا و سهری کوری
که سیراتی بری و بۆ قازی نارد. له سهر ئه وه ته شویشاتیکی زۆر که وته نیو مووسله وه، له
لاییکه وه مالی ئهبو تالیب تالان کرا و له لاییکه وه خانوی سووتان درا. له سهر ئه وه چه ند

تورکمانیکی دوژمنی ئەبو تالیب بوون، دەستی خراپەیان بۆ مائی درێژکرد، گیران و کوژران.

جیاوۆلی که لەوە ئاگادار بوو دیسان کەوتەووە چاره‌ی گرتن و وەدەست هینانی مووسڵ؛ بەلام وەکو گوترا بەشەرکردن و زۆر، نەدەشیا مووسڵ بگریت. دیسان دەستی بەدەورەدان و وەتەنگه‌ینانی مووسڵ کرد و شەری بینا ناه.

جیاوۆلی لەبەرئەووە گرتنی مووسڵی زۆر بەسەخت دەزانی، بەناچاری کشاوه، هەتا کەلێن دەست دەخات.

لەولاه ئەهالی مووسڵ و سەرکرده‌ی لەشکر و کورده‌کانی جزیره و ئەتراف لە مووسڵدا کۆبوونه‌وه و بەکۆمه‌له‌ گرتیان «ئەزنگین» ی کۆری جگه‌رمژ که عومری یازده سالانه بوو کردیانە حوکمدار و خوتبه‌یان به‌ناوی خوتنده‌وه. سەردار و ئەعیان و گه‌وره‌ی مه‌مله‌که‌ت بۆ یاریده‌دانی که‌مه‌ری خزمه‌تیان به‌ست.

ئەزنگین هەرچەند منداڵ بوو بەلام لە عه‌قل و تیگه‌یشته‌ندا ته‌واوو، به‌ره‌وشت خۆشی، لەشکر و سەرکرده‌کانی کرده‌هه‌واداری خۆی. به‌وه‌عه‌ده و دلخۆشی دانه‌وه ئەهالی راگرت، له‌گه‌ڵ رێکوپێکی خه‌ریک بوو. سەرداره‌کانی لەشکر به‌خه‌لات و سوپاهی به‌به‌خشش و عوله‌ما و که‌ی خوداكانی‌شی به‌جیره و به‌رات شاد و خورسه‌ند کردن. دیواری قه‌لای ده‌وره‌ی شاری تازه‌کرده‌وه و خه‌ره‌ندی ده‌وره‌ی پاک و قوول کرده‌وه. له‌هه‌موو جیگا پێتوبستانی پاسه‌وانی دانا. دەستی به‌ناواکردن و ئیحترام گرتنی په‌رستش خانان کرد، به‌ره‌وشتی چاکانه‌ میللەتی منه‌تدار کرد.

له‌پێشدا باس‌مان کرد که قاقه‌زبان له‌ قلیج ئەرسه‌لان ئەمیر سه‌ده‌قه و به‌رسه‌قی نوویسی، هه‌رچیکو به‌رسه‌قی شه‌هنه‌ی به‌غدا بوو به‌ته‌مایه‌کی دیکه‌ لەشکری هه‌لگرت و چووه‌ مووسڵ؛ له‌ ته‌ره‌ف رۆژه‌لاتیه‌وه‌ دابه‌زی. که‌سێک نه‌چووه‌ لای و به‌خه‌ره‌اتنیان نه‌کرد و خۆشیان تینه‌گه‌یاند. شه‌ویک ماوه و به‌ناویمیدی گه‌راوه، به‌لام مه‌لیک قلیج ئەرسه‌لانی سه‌لجوقی خاوه‌ندی رۆم به‌له‌شکر به‌وه‌ هات و گه‌یشه‌ نسیبێن. جیاوۆلی روو به‌ژه‌نگار رۆیشت و له‌وێ ئەمیر ئیبلغازی کۆری ئارتق و کۆمه‌له‌ییکی زل له‌ سوپاهی جگه‌رمژ له‌گه‌ڵی که‌وتن. به‌وه‌ جیاوۆلی هێزی زیاده‌کرد و لەشکری خۆی له‌ چوار هه‌زار که‌س دا. له‌ولاشه‌وه‌ قاقه‌زیه‌کی له‌ مه‌لیک په‌زوانه‌وه‌ بۆ چوو که‌ چاکه‌ بۆ شەری فه‌ره‌نگ بچێته‌ ره‌جه‌.

لهولاهه كورې جگهرمژ و ئومهرای جهیش و ئههالی مووسل ناردیانه لای قلیچ ئهرسهلان
 كه له نسیبېن بوو، سوتندیان دا بو خویان و سوتندیشیان بو خوارد كه ئیتاعهتی بکهن،
 لهسهر ئهوه لهگهلې گهرانهوه مووسل. كورې جگهرمژ و ئههالی بو پیتشوازی دهرکهوتن.
 بیست و پینچی رهجهبی نهو ساله داخیلی شار بوو. ئههالی و گهرهکانی خهلات کرد و
 كورې جگهرمژې لهسهر تهخت دانا و خوتبهی بهناوی خوی و نهزنگین خوتندهوه،
 چاکهیهکی زوری لهگهل لهشکریان کرد، قهلاي له غهزغلهی مهملووی جگهرمژ وهرگرت و
 دژدارتکی دیکه لهسهر دانا، رهسمی زولمی لهسهر ئههالی لایرد و عدالهتی دامهزاند.
 قازی نهبا محهمهدی كورې قاسمی شارهزوری کرده قازیهلقوزات.

قلیچ ئهرسهلان له پاش رتکخستنی ئومووری حکوومهت له مانگی رهمهزاند مووسلی
 بهردا و روو بهمهملهکهتی رۆم کشاوه.

وهکو بیترا جیاوولتی که روو بهرهجه چوو، قووهتی پهیدا کرد و لهشکر و سوپای
 زیادبوو، بو شهکردنی قلیچ ئهرسهلان چووه سهر رتگی.

لهولاهه که ئومهراکانی قلیچ ئهرسهلان قووهتی جیاوولیان زانییهوه، هیچ له ئهرسهلان
 جوئ نهبوونهوه، له خاپور لهشکری جیاوولتی و قلیچ ئهرسهلان بهگژیهکدا چوون. قلیچ
 ئهرسهلان بهنهفسی خوی بهتیر و شیر شهیری دهرکرد و جیاوولتی بریندار کرد. جیاوولتی
 لهولاهه روو بهمووسل گهراوه. ئههالی و کوردی دهوریشتی یاریدهیان دا که نزیک مووسل
 بوو، ئههالی دهرگای شاریان بو کردهوه. لهولاشهوه كورې جگهرمژ مال و خهزینهی لهگهل
 غهزغلهی ئۆکهریان ههلگرت و له شار دهرکهوتن و روو بهجزیره رۆیشتن.

جیاوولتی که داخیلی مووسل بوو گرتی پیاوهکانی جگهرمژ که ببوون بههواداری قلیچ
 ئهرسهلان، بهئهزهت و زیللهتی دووچارکردن و بلاوی تی خستن.

ئهزنگین که له مووسل دهرکهوت لهشکرتکی زوری لهسهرخۆ کۆکردهوه و مال و عایلهی
 ههلگرت و چووه وهتهنی خویان که جزیره بوو تیتیدا دانیشتن و لهگهل ئیش و پتکهاتنی
 ئومووری مهملهکهتداری خهریک بوو، بهلام چونکو لهپیتشدا جگهرمژ جزیرهی دابوو
 بهکورې گهره که ناوی حههبهش بوو، نهزنگین دیسان ئومووری بهبراکهی تهسلیم کردهوه.
 جیاوولتی که مووسلی گرت و چووه سهر جزیره، حههبهش و غهزغلهی بو بهراپهریکردنی
 لهشکریان دهنگ دا. موددهتیکي زور بهشهپرکردن بهراپهرییان کرد، له پاشان بهکهوتهنه
 نیتوانی ناوژیکههرا ن ماملهت کرا و شهش ههزار دینار پارهیان دا جیاوولتی لهشکرهکهی
 روو بهمووسل گتپراوه.

سالی پینچ سه دو دوو وودی کوری شه تگین له لایه نی سولتان محه مده دی سه لجووقی کرا به والی مووسل و ناردرا به سهر خاکی جیاوولی. له ولاره جیاوولی به هیندی نه گرت و خوی تی نه گه یاند و مووسلی به دهسته وه نه دا. مه وودود بو یارمه تی ناردیه لای حه به شی کوری جگهرمز که کومه گی بکات و سوپا هیتی بو کزیکاته وه.

له ولاره که حه بهش ته ماشای بزووتنی ره عیهت و فه سادی جیاوولی و هیز و دهستدریزی سولتان محه مده و مه وودودی کرد، له و گیزاوه خو رزگارکردنی به چاک زانی له حوکمداری. قاقه زیکی له مه وودود نوویسی ههستیت بچیته جزیره و ههرچهند له شکر و سوپا هیتی ههیی دهیداتی. له سهر نه وه روو به جزیره چوو. حه بهش نه قدینه و نه سپا هیتی که ههیبو هه لیگرت و مولک و خاکی کرباریکی که له ژیر دهستیدا بوو بو خوی هه لیژارد و پیتوبستی حوکمداری و له شکر و سوپا هیتی مه مله که تی به مه رجی نه مه که مه وودود گه ورهیی مال و شهره فی بنه مالیه جگهر مژی به خیسکا حه بش بو مه وودود دهستی له حوکمداری به رد له مالی خویدا به چاندن و دهوله تپاریزی خوی له ئومووری مه مله که تدار گۆشه گیر بوو.

حکوومه تی جزیره له و ساله وه که وته دهست مه وودود و حوکمداری کورانی جگهرمز و نه ولادانی دواپی هات.

به‌ندی دووهم

حوکمدارانی ئاتابه‌گان له کوردستاندا

۵۰۸ - ۶۱۹

سولتان محهمه‌د سه‌لجووقی له سالی ۵۰۱ دا مه‌ودوودی کوری شه‌تگینی کرده والی مووسل، هه‌تا سالی ۵۰۸ مه‌ودوود له سروج و ره‌هه و ئه‌و ده‌ور و پشته‌نه له‌گه‌ل ئه‌هلی سه‌لیب شه‌ری ده‌کرد. چوو ده‌یه‌شق روژی جومعه له مزگه‌وت نوێژی ده‌کرد، گیان فیداگانی «باتینی» (باطنی) به‌خه‌نجه‌ر مه‌ودوودیان له‌نیو مزگه‌وتدا کوشت.

که ئه‌و سه‌ره‌به‌وورده به‌سولتان محهمه‌د راگه‌یشت، ئه‌تابه‌گ ئه‌میر «ئاقسه‌نقه‌ر به‌ره‌سه‌قی» که له کوردی لوری گه‌وره، خه‌لکی شاری ره‌ستاق، له بنه‌ماله‌ی ئه‌تابه‌گانی لورستان بوو، به‌والیه‌تی مووسل ته‌عیین کرد. له سالی ۵۰۸ هه‌تا ۶۱۹ ئه‌و خاكانه له ده‌ست ئه‌و ئه‌میره کورده و ئه‌ولادیدا بوو.

که ئه‌میر ئاقسه‌نقه‌ر بوو به‌والی مووسل، ئه‌میری سنجار «ئه‌میر نه‌میرک» و ئه‌میره‌کانی دیکه‌ی ده‌ور و پشت پیتکه‌وه چوونه سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر. مو‌لک و زه‌وی حکومه‌ت ئه‌وتیان دا به‌ئاقسه‌نقه‌ر. له‌وتیه‌ روو به‌ماردین چوون. ئه‌یازی کوری ئه‌میر ئیلغازی به‌له‌شکرده تیکه‌ل به‌سوپاهی ئاقسه‌نقه‌ر بوون. هه‌موو ئه‌و له‌شکره گه‌یشته پازده هه‌زار سوار. سالی ۵۰۸ گه‌یشته ئورفه.

فه‌ره‌نگیکی له ئورفه‌دا بوون، ده‌رگای کوشتاریان کرده‌وه و هه‌وت نه‌فه‌ر ئیسلامیان له ئاقسه‌نقه‌ر به‌دیل گرت و به‌دیواری قه‌لای ئورفه‌دا به‌داریان داکردن.

له‌سه‌ر ئه‌وه ئیسلام دل‌یان جو‌شا و به‌گه‌رمی شه‌ر کرا، هه‌ر گه‌وره‌ییکی فه‌ره‌نگ بکه‌وتبایه ده‌ست مو‌سلمانان ده‌یانکوشت، شارانی ئورفه و سروج و سامساد و ئه‌ترافانی -که له ده‌ست فه‌ره‌نگدا بوون- وێران کران.

ئاقسه‌نقه‌ر له‌وتیه‌ روو به‌حه‌له‌ب رو‌یشت. به‌گه‌یشتنی، حه‌له‌بیشی له ده‌ست سلیمانی نه‌وه‌ی ئه‌میر ئارتق ده‌رخست. له پاش ئه‌و ئه‌نتاکیه و شارانی دیکه که‌وته ده‌ست ئه‌میر

ناقسه‌نقهر و گه‌راوه مووسل. له پاش گه‌لیک خزمه‌ت و ئاو‌کردنی مه‌مله‌که‌ت له سالی ۵۲۰ له مزگه‌وت نوێژی جومعه‌ی ده‌کرد، فیدایییکی «باتینی» (باطنی) به‌خه‌نجه‌ر کوشتی. له پاش ناقسه‌نقهر سالیکی ئه‌میر عیزه‌دینی کوری به‌والیه‌تی مووسل دانیشت. له سالی ۵۲۱ دا مرد. عیماده‌دینی زه‌نگی کوری ناقسه‌نقهر بوو به‌جێنشینی برای و ده‌ستی به‌حوکمداری کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له ده‌وره‌ی بابیدا ببوو به‌والی به‌سره و واسیت. که ناقسه‌نقهر مرد، ببوو به‌شه‌هنه‌ی به‌غدا. که عیزه‌دینی برای مرد، ویلایه‌تی مووسل و ده‌وروپشتی خسته گه‌رده‌نه‌وه و سه‌ربه‌خۆیی و ئیستقلالێ ته‌تاه‌گان له‌و ده‌مه‌دا ده‌س پێکرا.

عیماده‌دین له سالی ۵۲۱ ی مانگی رهمه‌زанда گه‌یشته مووسل و ئیداره‌ی حکومه‌تی خسته ژێر په‌نجه‌وه؛ ده‌ستی به‌ریک‌خستن کرد. نه‌سیره‌دین بوو به‌دژدار (قه‌عه‌چی). سه‌لاحه‌دین محممه‌د بوو به‌ئه‌میر حاجیب، به‌هائه‌دین کرا به‌قازیلقوزات، کاروباری حکومه‌ت له مووسلدا دامه‌زرا. ئه‌وجا رووی له ده‌وروپشت کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له سالی ۵۲۱ دا چووه سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر به‌ده‌وره‌دانێکی دوور گرتی و خسته‌یه ژێر فه‌رمانی خۆیه‌وه). به‌لام له پێش گرتنیدا نه‌هالی به‌موخابه‌ره گفتوگۆیان له‌گه‌ل کرد، به‌مه‌رجێ بێزه‌ره‌ری شاریان به‌بێ ته‌زیه‌ت به‌ده‌سته‌وه دا. عیماده‌دین مه‌ئموورێکی خۆی له‌سه‌ر جزیره‌ دانا.

له سالی ۵۲۲ عیماده‌دین نسیبێن، ژه‌نگار، خاپوور، حه‌ران (سروج) و ده‌وروپشتی ئه‌و جێگایانه‌ی گرتن.

له سالی «۵۲۸» عیماده‌دین له‌شکرێکی قورسی کو‌کرده‌وه سه‌ر قه‌لایانی ئاکری، شووش و هیدیکه که له‌ژێر فه‌رمانی کو‌ره‌کانی «حه‌میدی» دابوون، گرتنی. له‌ویوه چووه سه‌ر خاکی هه‌کاری و قه‌لایانی گه‌هیچه، نوشگولا، فه‌رح، که‌وسه‌ر، زه‌عه‌فران، که‌واشی و ده‌وروپشتی ئه‌و قه‌لایانه‌ی له‌گه‌ل قه‌لاکان خسته ده‌ست و چووه سه‌ر قه‌لایانی میهرانی و سروه، ئه‌وانیشتی گرت. هه‌موو خاکی «زۆزان» ی هاوێته ژێر فه‌رمانه‌وه.

له سالی ۵۳۴ دا عیماده‌دین چووه سه‌ر شاره‌زوور، قه‌پچه‌قی کوری ئه‌لب ئه‌رسه‌لانی وه‌ته‌نگ هێنا و به‌هه‌ر جو‌ریک بوو شاره‌زووری خسته ژێر فه‌رمانه‌وه. سه‌یفه‌دینی غازی کوری خۆی کرده حوکمداری شاره‌زوور.

له سالی ۵۳۴ دا عیماده‌دین چووه سه‌ر قه‌لای «ئه‌شبا» که یه‌که قه‌لای قایم و توندی

کورده‌کانی هه‌کاری بوو؛ به‌زۆری شه‌ر گرتی و قه‌لاکه‌ی وێران کرد و دووباره قه‌لاه‌یه‌کی دیکه‌ی دامه‌زرانده‌وه و ناوی خۆی خسته سه‌ری؛ پێیان گوت «عیماده‌» که ئه‌م‌په‌ۆکه نامیدی پێ ده‌لتین، له‌سه‌ر ته‌په‌یه‌کی بل‌ند هه‌له‌که‌وتوه (واقعه).

حوساموده‌وله‌ی کورێ (خه‌یوی قه‌لاه‌ی فنیک)

سالی ٥٤٠ عیماده‌دین قه‌لاه‌ی جه‌عبه‌ری ده‌ورده‌ا و له‌شکرێکی قورسی له‌ژێر فه‌رمانده‌ی حه‌سان به‌عه‌له‌به‌کیدانه‌ سه‌ر حوساموده‌وله. حه‌سان ناویکی به‌عه‌له‌به‌کی له‌گه‌ڵ حوساموده‌وله نه‌یاربوو، گرتی قاقه‌زه‌یکی له‌ حوساموده‌وله‌ی ئه‌میری کوردان نوویسی که: «کتی تۆ له‌ ده‌ست من پزگار ده‌کا» و بۆی نارد. حوساموده‌وله که ئه‌و قاقه‌زه‌ی خوێنده‌وه، لێی نووسییه‌وه: «ئه‌وه‌که‌سه‌ی تۆی له‌ ده‌ست به‌له‌کی کورێ بارام پزگار کرد، هه‌ر ئه‌و منیش له‌ ده‌ست عیماده‌دین پزگار ده‌کا». ده‌زه‌جی قاقه‌زه‌که‌ی بۆ نارد‌وه.

سه‌ربه‌وردی پزگاربوونی حه‌سان له‌ ده‌ست (به‌له‌ک) ئه‌مه‌ بوو: له‌ سالی پێنج سه‌د و هه‌ژده‌ی هه‌یجریدا به‌له‌کی کورێ بارام به‌توندی حه‌سانی له‌ قه‌لاه‌ی به‌عه‌له‌به‌ک ده‌ورده‌ا، وه‌ته‌نگی هه‌تیا. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه حه‌سان که‌وته ته‌نگایه‌کی زۆره‌وه. له‌ چاگی کوشتا‌ر و شه‌ردا، تیرێکی ناکاو له‌به‌له‌ک که‌وت و کوژرا، له‌شکه‌ره‌کی به‌له‌ک بلاوه‌ی تی که‌وت. حه‌سان له‌و ته‌نگیه‌ پزگار بوو.

حه‌سان که ئه‌و قاقه‌زه‌ی له‌ حوساموده‌وله ودرگرت‌وه، گه‌راوه‌ دواوه و چووه‌ لای عیماده‌دین، به‌لام سه‌ربه‌وردی قاقه‌زه‌ی خۆی و حوساموده‌وله‌ی بۆ نه‌گێراوه، هه‌ر هه‌ینه‌ پیتی گوت که ئه‌م‌په‌ۆکه قه‌لاه‌ی «جه‌عبه‌ر» گرتن له‌ فنیک چاکتره. له‌سه‌ر ئه‌وه له‌گه‌ڵ ده‌وره‌دانی قه‌لاه‌ی جه‌عبه‌ر خه‌ریک بوون.

له‌ رۆژی پێنجه‌می ره‌بیعی دووه‌می ئه‌و ساڵه‌دا، عیماده‌دین له‌ ده‌ست نۆکه‌ریکی خۆیدا به‌کوژت چوو. له‌شکری عیماده‌دین بلاوه‌ی تی که‌وت. حوساموده‌وله له‌ فیه‌تیه‌ و به‌لاه‌ی عیماده‌دین پزگار بوو. «مرآة العبر» هه‌ر هه‌ینه‌ باسی حوساموده‌وله ده‌کا.

که عیماده‌دین مرد بردیانه شاری «ره‌قه» ناژتیان. نوره‌دین که عیماده‌دینی بابی مرد له‌سه‌ر ئومووری بابی له‌شکری هه‌لگرت و چووه‌ سه‌ر حه‌له‌ب و به‌خۆشی و ناخۆشی حه‌له‌بی گرت.

کورێ دووه‌می عیماده‌دین که سه‌یفه‌دینی غازێ بوو، به‌حوکمداری شاره‌زوور خه‌ریک بوو. که بابی مرد گه‌راوه‌ مووسڵ، له‌ جێگای بابی بوو به‌حوکمدار. سه‌یفه‌دینی غازێ له‌

رۆژێ چوو هه‌رته‌خت بابی، هه‌تا مرد له‌گه‌ڵ فه‌رهنگان به‌جیهاد و غه‌زا به‌سه‌ری برد. گه‌لیک ناوبانگی کرد و زۆر موه‌فه‌ق بوو. له‌ سالی «٥٤٤» دا مرد.

که سه‌یفه‌دین مرد وه‌زیر جه‌ماله‌دین و ئه‌میری جه‌یشی زه‌ینه‌دین هه‌موو له‌شکریان کرده هاوده‌نگ قوتبه‌دین. مه‌ودووو کوری عیماده‌دینیان کرده حوکمدار.

قوتبه‌دین پیاویکی دادخوا و به‌دین و خوش باوه‌ر و خێرخوا و به‌شه‌فه‌قه‌ت بوو، له‌ نزیک جزیره‌ی عومه‌ر له‌سه‌ر چۆمی «ده‌ژله» پردی «کارگیر»ی دروست کرد که ئه‌مڕۆکه وێرانه؛ به‌لام نیشانه‌ی پایه‌کانی ماوه. له‌ سالی ٥٩٩ دا مرد. جه‌نازه‌که‌یان له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خۆی برדיانه مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره له‌ نزیک مه‌رقه‌دی نه‌به‌وی به‌پازده گه‌ز ناژتیان.

که قوتبه‌دین مرد، سه‌یفه‌دینی کوری بوو به‌جێ نوشینی. له‌ زه‌مانی ئه‌ودا نوره‌دین مه‌حموودی مامی بۆ گرتنی مووسڵ و کوردستان له‌شکری کێشا؛ به‌مامله‌ت رێکیان خستن. له‌ پاش ئه‌وه جزیره‌ی عومه‌ری دا به‌سنجه‌رشای کوری. له‌ سالی ٥٦٧ سه‌یفه‌دین مرد.

که سه‌یفه‌دین مرد، عیزه‌دین مه‌سعوودی کوری قوتبه‌دین مه‌ودووو بووه جێنشینی برای. له‌ سالی ٥٧٨ دا سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوویی ده‌وره‌ی مووسڵی دا. به‌واسیته‌ی دایکی عیزه‌دین مه‌سعوود گه‌راوه و وه‌زرایانی سولتانیان لابرد، تکای قبول کردن. له‌ولاوه وه‌زا و برا و کوره‌کانی سولتان سه‌ره‌زنشتی سولتانیان کرد؛ دووباره سولتان سه‌لاحه‌دین مووسڵی ده‌وره‌داوه. له‌وده‌مه‌دا مردنی شاه‌روخ پادشای ئه‌خلاقیان به‌سولتان راگه‌یاند، سولتان چوو ئه‌خلاقی خسته‌وه ژێر فه‌رمانی خۆبه‌وه و گه‌راوه سه‌ر مووسڵ. سێ باره خسته‌وه ته‌نگایی. موخابه‌ره‌ی هه‌ردوو له‌کوته کار. له‌ نه‌تیجه‌ی موخابه‌ره‌دا له‌سه‌ر ئه‌مه قه‌رارگیربوو که سکه و خوتبه به‌ناوی سولتان بێت و چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ شاره‌زوور بۆ سولتان سه‌لاحه‌دین به‌جێ به‌یژدری. به‌و مه‌رجانه نیوانی سولتان سه‌لاحه‌دین و عیزه‌دین مه‌سعوود به‌مامله‌ت پێکهاتن. له‌وده‌مه‌دا شاره‌زوور که‌وته ژێر حوکمداری سولتان سه‌لاحه‌دینه‌وه.

به‌مردنی سولتان سه‌لاحه‌دین، عیزه‌دین مه‌سعوود له‌گه‌ڵ عیماده‌دینی برای که له‌سه‌ر سنجار بوو رێکه‌که‌وتن و چوونه سه‌ر هه‌رپان و په‌لاماری مه‌مالیکی سولتان سه‌لاحه‌دینیان دا. به‌لام نه‌خۆش که‌وت و له‌شکه‌که‌ی دا به‌عیماده‌دینی برای و بۆخۆی گه‌راوه مووسڵ؛ له‌ شه‌عبانی ئه‌و سالی ٥٨٩ دا مرد.

که عیزه دین مه سعوود مرد، نوره دین ئه رسه لان شاه له جیگای بابی جی نوشین بوو. له سالی ۵۹۴ نووره دین ئه رسه لان شاه چوو ه سهر نستیبین که قوتبه دینی ئاموزای گرت، قوتبه دین په نای برده لای مه لیک عادیلی ئه یووبی، داوای یارمه تی لی کرد. مه لیک عادیل له شکری دای و ناردیه سهر نستیبین، نوره دین به ناچاری گه راوه مووسل.

سالی ۶۰۰ حاکمی سنجار، قوتبه دین، خوتبه ی به ناوای مه لیک عادیل خوتنده وه. ئه رسه لان شاه له وه دلگیر بوو، چوو ه سهر نستیبین و گرتی. له سهر ئه وه قوتبه دین له مه لیک ئه شرفی کوری مه لیک عادیل کۆمه گی خواست. به یارمه تیی مه لیک ئه وحده حاکمی میافاروقه بین لینگیان دا سهر ئه رسه لان شاه و له گوندی «بووشره» شهر دهست پیکرا. ئه رسه لان شاه روو به مووسل گه راوه و هه لات و نستیبین که و ته وه دهست قوتبه دین.

له سالی ۶۰۷ دا ئه رسه لان شاه مرد. عیزه دین مه سعوودی کوری بوو به حاکم و له سهر تهخت دانیششت. که عیزه دین بوو به حوکمدار به «مه لیک تاهیر» ناو را. مه لیک تاهیر هه موو ئومووری حوکمداریی خۆی نا چنگ به دره دین لولوو که کورپکی نازا و رهشید و موته هه ویر بوو. له میژبوو خزمه تی بنه ماله ی ئاتابه گیان ده کرد. له سهر ئه وه که له کورده کانی لولوو بوو، به به دره دین لولوو ناو بانگی کرد. به دره دین لولوو هه موو ئوموورپکی خسته ژیر دهستی خۆبه وه. عیماده دینی برای خۆی نارد ه سهر قه لای ئاکری و شووش؛ خستیه دهست. به دره دین رۆژ به رۆژ خۆی کۆ ده کرده وه.

له بیست و هه وتی ره بیعی یهک، له سالی ۶۱۵ ه دا مه لیک تاهیر مرد. دوو کوری له پاش به جیما؛ گه وره تریان ئه رسه لان شای نیو بوو، ده سالانه بوو. له وهختی ساغیدا ئه وه کورده ی خۆی کردبووه وه لیعه هد. به دره دین ئه رسه لان شای کرده حوکمدار، به لام کار و ئومووری له خۆی گری دا. له سالی ۶۱۶ ئه رسه لان شا مرد.

ناسره دین ناو برای گچکه ی که سی سالانه بوو کرا به حوکمدار؛ به دره دین حکومه تیی ده گیترا. له سالی ۶۱۹ دا ناسره دین مرد. به زۆر و به خواهیشت بوو به حوکمدار و بنه ماله ی ئاتابه گیان له کوردستاندا رووی له نه بوون کرد.

هوکمداری بنه ماله ی لولوو (۶۱۹ - ۶۹۹)

که ناسره دین به کۆمه گی به دره دین بوو به حوکمدار، موزه فهره دین گوگبوری خاوهندی هه ولیر وه عیماده دین خاوهندی ئاکری به هیوای حوکمداریی ئه وه جیگایانه بوون و. هه ره بهک له وه دووانه له نزیک خۆبه وه روو به مووسل له شکریان ناردبوو. به دره دین لولوو بۆ راگرتن له

مهلیک نه شرفه فی کوری مهلیک عادیلی نه یوبی گپراوه و خوی خسته ژیر چاوه دیری مهلیک نه شرفه وه و ئیخه ی له دهست نه وانه رها کرد. له سالی ۶۱۶دا ناسرهدین مابوو که خوی خسته ژیر دهستی مهلیک نه شرفه وه.

له سالی ۶۱۹ نوره دین له شکرکی ناردده سهر قه لایانی ئاکری و شوش، له دهست عیماده دینی کوری نوره دین نه رسلان شای دهره ئینا خستیه ژیر فهرمانی خو به وه. عیماده دین چوه نامیدی.

له سالی ۶۲۱ موزه فهره دین خاوندی ههولیر بو گرتی مووسل، له شکرکی قورسی کشاند. شاری دهره دا. له بهرئه مه که مووسل که وتبووه ژیر چاوه دیری مهلیک نه شرفه وه، موزه فهره دین دهره دانی مووسلی بهردا و گهراوه ههولیر.

له سالی ۶۲۲ که له پیشدا شار و قه لای نامیدی له ژیر حوکی عیماده دین کوری نه رسلان شادا بو، به دره دین لولوو له شکر برده سهری، له دهستی دهرخست و پیاوکی خوی له سهر دانا. له پاش چوار مانگ نه هالی نامیدی کومه لیان بهست، هه موو مهئمووره کانی لولوو یان دهرکرد و بناغی سه رکیشیان دامه زراند. لولوو دیسان به له شکرکی قورسه وه چوه سهریان، ئاکرتی گرت و خستیه وه ژیر حوکه وه.

له سالی ۶۲۹دا تاتار هکان روو به دیار به کر چوون. گه لیکیان نه زیهت دابه نه هالی دا و تالان و کوژتاری زوریان کرد و روو به مووسل خشان.

موزه فهره دین خاوندی ههولیر و لولوو خیتی مووسل پیکه وه ریکه که وتن بو به رابه ری تاتار هکان چوونه پیشه وه. به کوشتار روو به ئاوربایه گانیان کشاندنه وه.

له سالی ۶۳۷ به دره دین لولوو له شکرکی هه لگرت و چوه سهر مهلیک جهواد یونس کوری مهلیک مهودوو کوری مهلیک عادیل. له پاش شه ریکی چاک سنجاری لی گرت و خستیه ژیر حوکی خو به وه.

له سالی ۶۴۴دا له شکرکی قورسی هه لگرت و چوه سهر نسیبین و له گه ل خواره زمیه هکان شه ری کرد. به زور نسیبینی له دهست دهرخستن.

له سالی ۶۴۸دا به دره دین له گه ل مهلیک ناسرهدین به شه ر هات و شکا. نسیبین که وته دهست مهلیک ناسرهدینه وه و لولوو گهراوه مووسل.

له سالی ۶۵۶ که هه لاکو به غدای گرت و روو به جزیره چوو. لولوو ئیتاعه ی هه لاکوی کرد و حکومه تی له دهستدا ماوه.

له سالی ٦٥٧ به درددین لولوو مرد. حکومت کهوته دهست مهلیک سالی که کوریه وه. هه لاکۆ موده تیک حکومتی له دهست مهلیک سالی که هیشتیه وه.

له سالی ٦٦٣ دیاریه کر و مووسل به ناوی «ئیقلمی دیاریه کر» کرا به ئیماره تیک وه شاری مووسل کرا به پایتهخت ئه میر تورانی کرا به ئه میری ئه و ئیقلمیه. له پاش ئه و سالی حکومتی لولوو خرا سه مه مالیکی هه لاکۆ.

حکومهتی ئاتابه گان له جزیره و بۆتان و ژهنگار

ههروه که له پیتشدا بپژرا، سه یفه دین غازی کوری مه و دوود له ساغی خۆیدا جزیره و بۆتانی دا به سه رنجهر شای کوری؛ له بۆ ئه و بوونی وه سیهت کرد.

له سالی ٥٧٦ دا سه یفه دین غازی که مرد سه رنجهر شا جزیره و دیتهاتی ده و روبه ری خسته ژیر حوکه مه وه زه وتی کردن.

له سالی ٥٨٦ سولتان سه لاهه دینی ئه یووبی روو به جزیره چوو که بیگریته. سه رنجهر شا خۆی خسته ژیر چاوه دیری سولتانه وه و بۆ کوشتاری خاچه رستان به له شکرکی زۆر و دانه و پله کۆمه گی سولتانی کرد.

سه رنجهر شا مالی به جهور و ئه زه تان راگرتوو. له دوا ییدا مال و مندال و له شکر و سه رکردانی لی بیتزار ببوون. له کورانی مه حموود و مه و دوودی نارده خاکی زۆزان، له قه لای فه ره حداه بئندی کردن، وه غازی کوره که ی دیکه شی له خانووکی تهنگ و تاریکدا زنجیر کرد بوو، له خواردنیش وه تهنگی هیتابوو. غازی له و خانوه دا خۆی رزگار کرد و کۆمه گی له نوره دین کردبوو.

غازی چونکو زۆر ناچار و وه تهنگ هاتبوو، شه ویکی چوه بووه مالی بابی، له گوشه یه کدا خۆی په نهان دابوو که لینی دهست که ویت؛ سه رنجهر شای خنکاندبوو، دژدار و ئه هالی، کرده ی غازیان زۆر به خراپ دانا. ناردیان مه حموودی کوری سه رنجهر شایان هیتا و کردیانه حوکه دار و غازیان له سالی ٦٠٥ کوژت.

مه حموود به موعیزه دین ناونا و دهستی به کاروباری حکومت ریکه خستن کرد. کاره که و که نیزیکی بۆ خنکاندن سه رنجهر شا کۆمه گی غازیان کردبوو، له ده ژله دا خنکاندن، له پاش موعیزه دین جزیره که وته وه سه ر مووسل.

سنگار (شاری سنگار (ژهنگار) و ده وروپشتی له رۆژی گرتی مووسله وه، به مووسله وه

گریدرابوو. سه یفه دین غازی حوکمرداری مووسل که -بابی مردبوو- بوو به حوکمدار. نوره دین مه حمودی حاکمی حه له ب زوری لی کرد ژهنگار و دهو روپشتی دابه عیماده دینی کوری قوتبه دین مه وودود که برای سه یفه دین غازی بوو. له سالی ۵۶۶ هژهنگار که وته وه دهست عیماده دینه وه.

عیماده دین هه تا سالی ۵۹۴ به ئاسوده گی حوکمرداری ژهنگاری کرد و لهو سانه دا مرد. قوتبه دینی کوری له جیگایدا دانیشیت به حوکمرداری.

سالی ۵۹۶ نوره دین ئه رسه لان شای حاکمی مووسل، ته له عفه ری له قوتبه دین گرت و به ماملهت دوو باره دایه وه به قوتبه دین.

سالی ۶۰۵ نوره دین ئه رسه لان شا له گه ل مه لیک عادیل خزمایه تیپکی زاوایی که وته نیوانبان. مه لیک عادیل خاکی ژهنگار و نسیین و خاپووری له قوتبه دین ئه ستاند و دایه نوره دین.

مانگی سه فهری سالی ۶۱۶ قوتبه دین مرد. عیماده دین شاهنشای کوری جیگیر بوو. له پاش چه ند مانگیک عیماده دین چوه سه ر ته له عفه ر و به بزووتنی عومه ری برای په لاماری جه ماعه تیکیان دا. عیماده دین لهو شه ردها کوژرا. عومه ر گه راوه ژهنگاری گرت و کردیه ژیر دهستی خوی؛ به لام زوری نه کیشا.

سالی ۶۱۷ مه لیک ئه شرف سه نجاری گرت و دایه به دره دین لولوی حاکمی مووسل. نه وه وه ئه تابه گان له ژهنگاریش ده رچوون.

جزمی چواره م دوایی هات، به یارمه تی خودا دهست به هی پینجه م دهه کین.

لی وه رگر - مأخذ

- ۱- التاریخ الکامل (ابن الاثیر) - عاره بی.
- ۲- مرآت العبر (سه عید پاشای دیار به کری) - تورکی.
- ۳- الروضتین فی أخبار الدولتین - عاره بی.
- ۴- ناسخ التواریخ - فارسی.

به رنگی دووهم

ناوریکي پاشه وه

جزمی یه کهم

نومه را و هوکمدارانى به ناوبانگى کوردستانى شاره زوور

له سالى ٦٥ هـ - سالى ٦٥٦ هـ

کرده وهی خیتی زاری کرمانجی

سهید حوسین حوزنى موکریانى

٣ى تشرینی یهک ١٩٣١

په واندى له مه زه کهى زارى کرمانجى دامه زرا

په رتکراوى - نه شریاتی زارى کرمانجى - ١٥

به نندی سییه م

نومه را و ناودارانی کوره که له دهوری نیسلامه تیدا،

یه که یه که له خاره زوور و دینه وهره ناوبانگیان کردووه

فارس جزیری

فارس له کوردانی جزیره بوو. به سوارچاکی و سیلاح شوری و زه به ردهستی و پالوانی و مه شهووری و رهشیدی و نازایی ناوبانگی به هه موو کوردستاندا بلاوبیووه. فارس له جزیره له دایک بوو. به خوتندن و زورخانه و زورانی گرتن و شیر و مه تالبازی خه ریک بوو. خه لیفه هارون رهشیدی عه باسی نازایی نهو کورده رهشیده بیسته وه، به هه ر جوریک بوو دلخوشییان داوه و بردیانه به غدا.

له لای خه لیفه که لیک که وته روو و کردیانه ماموستای فیرکردنی شهر و زورانیگرتن و مه تال و هساندن.

فارس رۆژ به رۆژ پیشکەوت و ههتا گه یشته ده ره جه بیکی واکه له به ره و ژووری نهو، که سییک نه ما و هه موو بوونه ژێردهستی نهو و بوو به وهستا.

رۆژیکی له شه ری رۆمییاندا پالوانیکی رۆمی له مهیدانی جهنگو جودا موبارزتیکی خواست. هارون رهشید رووی له فارس کرد که بۆی بچیتته مهیدانی کوشتاره وه.

نهو پالوانه رۆمییه له نیتو میللهتی خۆیدا ییکهتی دهستکه وتبوو، ناوبانگی که وتبووه هه موو رۆژه لاتنه وه. هارون رهشید له زه به ردهستی نهو زور ده ترسا و له چه ند شهر و کوشتاریکا چاوی هارون رهشیدی ترساند بوو. که چاوی بهو پالوانه رۆمییه که وت، خه لیفه له رزینی دهست پیکرد. فارس له وه ناگادار بوو، که مییک خوی گرت، خه لیفه نه مری کرد تا کو نه سپیکی توند و مه تالیکی قایم و شیریکی تیژ و رمبیکی نه ستور و سه ره به په یکان و زری و کلل به زری و چوار ئاوینه بۆ باسک به ند و خه نجهریکی جه وه ردارای گه وه ره به نندی بۆ بیتنه مهیدان.

فارس گوتی: یا ئەمیرولمۆمینیڤ! ئومێدەم بە ئەسپ هەیه؛ بەرەمبێکی لە دەستەدا بێ بەهێزتر دەبم؛ بەلام شێرو مەتالیش قبۆڵ دەکەم، ئەوانی ترم پێ ناوێت.

فارس چەک و ئالەتی شەڕ و کوشتاری لە خۆی گرتی دا و تەمای سواریبوونی کرد. خەلیفە لێی چوووە پێشەووە، بەدووا خۆپێندن دەستی بە پشتیدا هێنا و قۆلی فارسی گرت و سواری کرد و دەستی ڕوو بە عاسمان بلندکرد، بە دەنگێکی بلند دوای خێری بۆ فارس و تووکی لە ڕۆمی کرد. خەلیفە بیست سواری ئازا و جەنگاوەری خستە پشت فارسەووە.

فارس کە سواریبوو کەوتە رێگا، دۆل و شیوێکی لە پشتیدا بوو. کە سەرکەوتن پالەوانە ڕۆمییه کە بژاردنی بیست کەس بوون؛ ئەویش تەنھا موباریزیکی خواستبوو. ڕۆمییه کە دەنگی کردن کە ئەمن پیاوێکم داوا کرد، ئیستاش ۲۰ پالەوان پیشیان پێ گرتە. دەیسای قەیدی ناکا، نایەلەم پیاویکتان لێ ڕزگار بێ.

فارس هاواری لێ کرد مەترسە بێجگە لە تەنھا پیاویک بۆت نایەتە مەیدانەووە. فارس ئەوێ گوت وە لە هاوالەکانی جوێ بوو. پکێفی لە ئەسپ دا و ڕوو بە ڕۆمییه کە چوووە پێشەووە. کە تەماشای کرد چەند ڕۆمییه کی دیکەش لە قەلا کەوتوونەتە پارێزەووە لە بۆسەیان. دیسان لەوێش باکی نەبوو، ڕۆیشت هەتا گەیشته نزیک پالەوانی ڕۆمی. ئەو پالەوانە بانگی کردە فارس گوتی: کە چتیکت لێ دەپرسم راستم پێ بلێ. فارس گوتی: بلێ. ڕۆمی گوتی: توخوا فارسی کورد نی؟ فارس گوتی: با ئەمنم. پێی گوت: لەگەڵم شەڕ دەکە؟ پێی گوت: چۆن دەبێ شەڕ نەکەم؟ ڕۆمییه کە پرساری کرد کە شەڕمان کرد بەسەرمدا غالیب بووی، چیم لێ دەکە؟ فارس گوتی وێژدانی خۆمت نیشان دەدەم. لە پاش گەلیک پرسیار و گفتوگۆ هەردوو خۆیان سازکرد و بەگژ یەکاچوون. موددەیه ک بە شیر و مەتالەبازی خەریک بوون. کە تەماشایان کرد هەردوو ماندوو بوون و هیچ کامێکیان سەرنەکەوتن. بۆ یەکتەر دابەزین و دەستیان کرد بە زۆرانی گرتن. ئەو ڕۆژە هەتا کوئێوارە یەکتریان هێنا و برد، لێکتر کاریگەر نەبوون. ئەوجا دەستیان برده رەمب، یەکتریان بە نووکە رەمب داگرت و لە ژێر زرتێو پەیکانە رەمبان تێک دەوێژاند، بە دلخواز نەگەیشتن، ئەوجا دەستیان دایە شیری ئاودار، سەر و گوتی یەکتریان دا بەر شیران، لەوێش ماندوو بوون. ئەوجا سواری ئەسپ بوون و کەمەندیان هاوێتە یەکتەر و یەکتریان کێشا، هێندە لەسەر ئەسپ یەکتریان هێنا و برد ئەسپی هەردووکیان تۆپین. فارس کە لە ئەسپ کەوتە خواری، بە تەردەستی راستەووە بوو دەستی دا شیر و لینگێ دا سەر ڕۆمییه کە

و به هه موو هیزی خوی شیریکی داهینایی و وای زانی بهو شیره کاری رومی تهو او بوو. به لام رومی له ژیر بهرگیه وه زبئی له بهر دابوو؛ شیره که کاری لی نه کرد و به گورجی بلندبوو فارسی دا بهر دهمه شیران.

فارس لهو ته رده ستر بوو، به مه تال پیتی به شیری رومی ده گرت. مودده تیکی زور بهو جوړه له گه له یه کوشان، هه تا له دهستی ماندووبوون، له ولاره هاواله کانیان نه سپیان بو هینان؛ هه ربه که سواری نه سپیک بوون.

فارس له پاله وایی زورانی گرتندا فروفیلی ده زانین و له شهر و کوشتاردا زرنګ و وریا و له بهر اهری نه یاریدا ره وشتی باش بوو. فارس که سواربوو، جلهوی نه سپی سووراند و رومی نه سپی وهرگیترا و بهر به خلیفه رومی له هه لاتن کرد.

ره شید زور ترسا و وای زانی که فارس پستی دا و به راستی له دهست دوژمن هه لات و نهیتوانی خو رابگری.

رومییه که که نه وهی دی نه یار پستی دا و هه لات، زیاتر دل قهوی بوو، جلهوی نه سپی بهر دا و که وه دواي فارس، هه بهو جوړه رویشن هه تا چونه نریک خلیفه، له ناکاو فارس. جلهوی نه سپی وهرگیترا و به ته رده ستنی په لاماری رومی دا و له سهر زبئی بلندکرد و رفاندی و بریدیه به رده می ره شید. بهو که لیک شاد و خوړم بوو؛ چونکو له دهست نه رومییه دا نه زبتهی کیشابوو و ببوو به لا له سهریان. خلیفه نه مری دا فارسیان زبیره شان کرد، خه لات و دیاریه کی زوربان دایی.

فارس لهو دهمه دا گوتی: نه وانه به کاری من نایین، هه ده کهم خلیفه نه مر بکا به سهریه ستنی و نازادی بگه ریمه وه ولاتی خوم. به ستامی له دائیره توله عاریفیدا هه هیندهی مه سعودی خبوی «مروج الذهب» گیترا وه ته وه؛ به لام لهو زیاتر میژوی مردن و ژیانی فارسمان دهست نه کهوت که نیمه ش لیتی بدوین.

نه نشینی کوری دیوداد کوری یووسف نه بی ساج

مه مه ده له سالی ۲۰۱ هه دا له شاره زوور له دایک بووه. له ئومه رازاده کانی کوردی نهو زه و بییه. به مندالی له گه له خویندنی عیلم و مه عاریف و هونه رمه ندی خبریک بووه.

سالی ژیانی نریک به چارده بوو هه وای سهریه خویی و سهرداری که وه ته میشکیه وه، داخوایی فه رمانه وایی له که لله دا جوولاره دهستی له خویندن هه لگرت و رور به رور خوی نریک به عه باسییه کان کرد و دم به دم نه ستیره ی به ختی دره و شا و هونه ر و نازیی خوی

نواند. کهم کهمه بهرهو ژوور پویشته و بهرز بوو، ههتا بوو بهحوکمداری شارهزوور، ههکاری، جزیره. ئهرمه‌نستانی خسته دهست. له‌گه‌ل ئه‌حمه‌دی کوری تۆلۆن سولتانی میسر ریتکه‌هوتو بوون به‌سویندخوری یه‌کتر.

محهمه‌ده‌تا ئه‌حمه‌د مابوو وه‌کو برایان ئیداره‌یان ده‌کرد، که ئه‌حمه‌د مرد «ابو لجیش خمارویه» کوری ئه‌حمه‌د بوو به‌حوکمدار له‌جیگای بابی دانیشت. ئه‌فشین محهمه‌ده‌له‌شکریتی قورسی له‌کوردستان کو‌کرده‌وه، به‌وه‌له‌شکره‌گرانه‌وه‌بو‌گرتنی میسر روو به‌سووریا خشا. به‌ئیداره‌وه‌سیاسه‌ته‌پاش و کهم کهمه‌شارانی ره‌قه و حه‌له‌ب و ئه‌تناکیه و حه‌ما و حومس و ده‌وروپشتیانی گرتن، وه‌خستنیه‌ژیر ئیداره‌وه‌گه‌رانی خۆیه‌وه. له‌هه‌مو‌انا مه‌ئموور و سه‌رکرده‌ی له‌شکری خۆی تیدا دانان. روژ به‌روژ هه‌یزی په‌یدا کرد و روو به‌دیه‌شق و شام بزووت؛ له‌سه‌ر ریتگادا قووه‌تی زیاد کرد.

خومارویه که ئه‌وه‌ی بیست بو‌به‌راهه‌ری ئه‌فشین محهمه‌ده‌له‌شکریتی گرانه‌وه‌له‌ میسر ده‌رکه‌وت و به‌ری خۆی دا سووریا که ریتگای به‌دیوداد بگرت.

هه‌تا خومارویه گه‌یشتی، دیوداد دیه‌شق و ده‌وروپشتی گرت و خۆی تیدا دامه‌زراند و له‌شکریتی قورسی بو‌پیش خومارویه له‌دیه‌شق ده‌رخسته‌ده‌ره‌وه. له‌نزیك دیه‌شق هه‌ردوو له‌شکر به‌راهه‌ر به‌یه‌ک بوون و بو‌کوژتار پیره‌یان گرت و شه‌ر و لیکدان چهند روژتیک ده‌وامی کرد. خومارویه خۆی پی پانه‌گیرا و به‌شکاوی رووی له‌هه‌لاتن کرد.

دیوداد له‌وه‌شه‌رده‌ا گه‌لیک یه‌خسیر و تالان و چه‌کی ده‌ستخست و به‌پیرۆزی گه‌راوه‌دیه‌شق. پیاوانی بو‌کوردستان به‌ری کرد که له‌شکری بو‌کوکه‌نه‌وه‌تا‌کو روو به‌فه‌له‌ستین و میسر بجوولیته‌وه. له‌سالی ۱۲۷۶دا ئیسحاق کوری که‌نداج به‌سوپاهیتی زۆری کوردانه‌وه‌له‌مووسل بزووت و بو‌کو‌مه‌گیردن چووه‌لای دیوداد. له‌ولاشه‌وه‌دیوداد خۆی سازکردبوو که ئیسحاقیش به‌هاواریه‌وه‌چوو، به‌وه‌سوپاهه‌گه‌وره‌وه‌له‌دیه‌شق ده‌رکه‌وتن و چوونه «شیزه‌ر» خومارویه دووباره‌له‌ولاره‌سوپاهی به‌لاو کرد و گه‌راوه‌سه‌ر دیوداد، که نزیك به‌سووریا بوو به‌حیله و فیل خۆی گه‌یانده‌دیه‌شق و گرتی و هه‌موو مه‌ئموور و پیاوه‌کانی دیودادی ده‌رکردن.

له‌پاش خو‌دامه‌زراندنی، به‌وه‌هه‌زه‌وه‌روو به‌شیزه‌ر بو‌به‌راهه‌ری دیوداد ده‌رکه‌وت. له‌شیزه‌ر به‌راهه‌ر به‌یه‌ک به‌بی شه‌ر موده‌ده‌تیک دانیشتن. دیوداد ناردبوویه‌شاره‌زوور که له‌شکری بو‌بجیت و چاو‌ه‌نوازی پشتیوان و یارمه‌تی بوو، چه‌ندیك ئه‌و چاو‌ه‌نوازیه‌ی

کیشا و به‌بی شهر ه‌ردوو لا راوه‌ستابوون.

خومارویه خۆی پێ رانه‌گیرا و هه‌لمه‌تی دایه دێوداد و شهر هه‌لایسا. له دوا‌یی دوو شه‌ و دوو رۆژ کوشتار، خومارویه به‌ناچاری رووی له هه‌لاتن کرد و شکا. ئه‌و شکانه گه‌لیک پیس بوو و به‌په‌ریشانی له شیزه‌ر ده‌رکه‌وت. له‌وه‌دا دیوداد گه‌لیک چتی گرانبه‌های ده‌ست که‌وت.

له‌و ئه‌سنایه‌دا، ئه‌حمه‌د ئه‌بی عه‌باسی کۆری موه‌فه‌ق که به‌«ئهل‌موعته‌زید» له‌قه‌ب کرابوو له به‌غداوه به‌له‌شکرێکی زۆره‌وه به‌هاواری دیوداد گه‌یشته‌ شیزه‌ر. که دیوداد ئه‌وه‌ی زانی گه‌لیک پیتی ناخۆش بوو، به‌لام به‌سه‌ر خۆیان نه‌هیتا و به‌عیز و شه‌ره‌فه‌وه پیتشوازی خه‌لیفه‌ی تازه‌یان کرد. به‌لام ئهل‌موعته‌زید خۆی رانه‌گرت و له‌گه‌ل دیوداد که‌وته‌ سه‌ر خومارویه و به‌دیل گرتن و تالان و کوشتار خومارویه‌یان شه‌په‌زه کرد. خومارویه به‌هه‌زار کیشه‌ خۆی خسته‌ دیمه‌شقه‌وه و له‌ویش خۆیان پێ رانه‌گیرا و هه‌لاتن.

موعته‌زید له‌گه‌ل دیوداد له مانگی شه‌عبانی ساڵی ۲۷۱ چوونه سه‌ر دیمه‌شق به‌شه‌رکردن گرتیان. له‌شکری خومارویه روو به‌ره‌مله‌ خشان و له‌وێه قاقه‌زێکیان بۆ خومارویه نووسی و ئه‌حوالی خۆبانیان تێگه‌یاندن، له‌ولاه خومارویه به‌له‌شکروه‌ له میسر ده‌رکه‌وت و رێگای ره‌مله‌ی گرت به‌پیش.

موعته‌زید که ئه‌وه‌ی زانییه‌وه خومارویه به‌سوپا‌هیتی گرانه‌وه بۆ ره‌مله‌ رویشته‌، بۆ به‌رابه‌ری کردن سوپاهی ده‌نگ دا و له دیمه‌شق چووه ده‌ری که پیش به‌خومارویه بگرێ.

دیوداد له‌و بزووته‌ ناشایسته‌ی موعته‌زید گه‌لیک ره‌نجیده بوو که بزووتنیکی وا خوین‌پێژانه‌ی کرد و خۆی له‌وان هه‌لسوو له موه‌فه‌قیه‌تی دیودادی ئیستفاده کرد و ناوی خۆی خسته‌ نیوانی و پرسێکی به‌دیوداد نه‌کرد؛ له‌سه‌ر ئه‌و بزووته‌وه‌ی ناردی کۆری کنداجی برده‌ کن خۆی و جوولانه‌وه‌ی موعته‌زیدی هینایه‌ پیش. ئه‌ویش زۆر دل‌گیربوو، پێکه‌وه له‌سه‌ر ئه‌مه‌ رێکه‌که‌وته‌ن.

که له دیمه‌شق ده‌رکه‌وته‌ن، هه‌ردووکیان روو به‌قنسرین رویشتن. دیوداد قنسرینی کرده له‌شکرگا و کۆری کنداجیش گه‌راوه مووسڵ.

موعته‌زید له‌ولاه روو به‌خومارویه خشا و له‌ چوونی دیوداد ئاگادار نه‌بوو، به‌بی شهر گه‌راوه و بۆ میسر رویشته‌وه.

دیوداد له‌رقی موعته‌زید وه‌لامی بۆ خومارویه نارد که پێکه‌وه مامله‌ت بکه‌ن، هه‌ردوو

لا پیکه وه له سه ره مه ریککه وتن، که دیوداد کوریککی خوی بنیریتته میسر و له سه ره مینه ران خوتبه به ناوی دیوداد و سولتانی میسر بخویندریتته وه و سککه ش به ناوی هه ردووکان لی بدری. دیوداد له داخا نه وهی ویست و ناردیه کوردستان و خوتبه یان به ناوی هه ردوو لا خویندنه وه و کوریککی خوشی ناردی میسر. که نه و مامله ته قه رارگیر بوو، خومارویه پیش پتگرتنی موخته زیدی بو خو گرت و دیودادیش بو سه ره عیراق چوونی هه لبارد. له سه ره نه وه هه ردوو لا له خو خرکردنه وه خه ریک بوون.

کوریک کنداج که له نیوانی دیوداد و خومارویه گه یشت، نه ویش بوو به هه واداری خه لیفه و له شکرکی قورسی له عیراق کوکرده وه. له ولاشه وه دیوداد روو به عیراق بزووت، له فورات په ریه وه. کوریک کنداج له ولاوه چوه پیش، هه ردوو لا به گزیه کدا چوون. شه ریک کرا کوریک کنداج شکستی خوارد و روو به ماردین هه لات. دیوداد که وته سه ری و له دووی نه به وه هه تا له قه لای ماردینی په ستاوت. کوریک کنداج قه لای له سه ره خو گری دا و دیوداد ده وهی گرت. له پاش چوار رۆژ ده ورده دان کوریک کنداج به شه و ده ریه ری و روو به مووسل هه لات.

سبهینی که زاندره هه لاتوه، دیوداد که وته دواي هه تا له مووسلی خزاند. کوریک کنداج له ویشی خۆنه گرت و هه لات. دیوداد چوو مووسلی گرت و مه ئمووریککی خوی له سه ردانا و بو خوشی روو به دیاربه کر رۆیشت. هه موو ولاتی مووسل و جزیره ی خسته حوکی خبه وه و خوتبه ی به ناوی خوی و خومارویه دایه خویندنه وه.

له سالی ۱۲۷۷ له ژیر فه رمانده ی کوریک خویدا له شکرکی ده رخسته ده ره وه و ده ستیان به «کوده یی» (ته حسیلات) کرد. عه شیره تی په عقوبی سه رکیشییان کرد. له پاش گه لیک شه ر و کوشتار نه و عه شیره ته یان ده رکرد و مایه ی فیتنه کانی به جه زا گه یاندن.

هه ره له و ساله دا کوریک کنداج چوه میسر و له گه ل خومارویه ریک که وت. دیوداد که نه وهی زانییه وه ناوی خومارویه له خوتبه دا لبرد و به ته نه ناوی خوی هیشته وه. دیوداد له پاش نه وهی دهستی به ئمووری ریکخستنی ولات و ده ستخستنی دلای نه هالی کرد، له شکرکی زۆر چاکی ساز کرد و چوه دیمه شق و نه ویشی ریکخست. له ترسی فیتنه ی خومارویه و کنداج، دهستی به به خشش و خه لات به سه ره نه هالیدا کرده وه. خومارویه له مبه سه ره وه له شکرکی کیشا و چوه سه ره دیمه شق و له ده ره وهی شار هه ردوو لا به رابه ریه ک ده ستان.

دیوداد له ئەهالی شام زۆر ئەمین نەبوو، خەزینە و چەکی زیادهی ناردە حومس. بەدزیبەوه ئەهالی دیمەشق خومارویهان لهوه ناگادار کرد. ئەویش بەپەنھانی زۆر بەلەز، دەستە سەربازێکی ناردە پیشەو، لەپیش گەیشتنی خەزینەدا لەشکری خومارویه له کەنار حومس پیشی بەخەزینە گرت و هەمووی بەتالان خستە دەست.

دیوداد که تەماشای کرد ئەهالی سووریا و بەتایبەتی دیمەشقیەکان خیانهتی له گەل دەکەن، دیمەشقی بەردا و ڕوو بەحەما و حەلەب کشاوه.

خومارویه کهوتە دواى و لیتی نەبووهوه هەتا گەیانیدیه ڕەقە. دیوداد لەویشی خۆپێرانەگیرا و ڕۆیشتە مووسڵ. خومارویه کهوتە سەری. دیوداد ڕوو بەحەدیسە ناو شاریک ڕۆیشت که لەسەری زێی بادینان لەنیوانی مووسڵ هەولێردا هەلکەوتبوو، خاوەندی حەدیسە - که هارون بجیلی بوو - کۆمەگی کرد. خومارویه بە دوو هەزار کەسەوه و کۆری کنداج بە هەزار پیاوهوه چوونە تگرت و تەمای کەشتی دروستکردنیان کرد که له «دەژله» ڕوو بەشارەزور بپەرنەوه.

دیوداد نەچووه پیشیان، بەلام لەشکرێکی چاکی بەیارمەتی هارونی خێوی حەدیسە هەلگرت و چووه مووسڵ و له دەرەوی شار لەشکرەکەى قائم کرد. لەولاهه خومارویه چووه سەری و ده شهو و ده رۆژ شەری خۆپێرێتیان تیکنا و کوشتاریکی قورسیان لێک کرد. له دوایدا کۆری کنداج نەیتوانی خۆراگری و ڕوو بەرقە هەلاتە پاشەوه. دیوداد کهوتە دوویان و گەلێک یەخسیر و تالانی دەست کهوت. گرتی قاقەزێکی له موهفەقی عەباسی نووسی که کۆمەگی بکا تاكو بجیتە سەر خومارویه و له فورات بپەریتەوه. خەلیفە جوابی داوه چاوهنواری بکا هەتا یارمەتی بۆ دەنێری.

کۆری کنداج لهو مودده تەیدا کەلێنی گرت و چوو لەشکرێکی زۆری له سووریا کۆکردەوه و گەراوه ڕەقە.

دیوداد لەسەر فورات له بەرابەری ڕەقە چادری هەلدا و بۆ قووهت چاوهنۆڕ بوو. بەلام بەچاو و را و ڕۆژ بەرۆژ دلخۆشی لەشکرەکەى خومارویه دەداوه و دەبێتانه لای خۆیهوه. ڕۆژ نەبوو دەستەسواره و پیاوهیهکی لەشکر له فورات نەپەریتەوه لای دیوداد.

کۆری کنداج که ئەوهی زانی بەناچاری ڕۆیشت و پەنای بۆ خەلیفە برد و چووه بەغدا. خەلیفە موهفەق کهوتە نیوانیان و بەمامەلت هەردوو لای پێکھێتان.

دیوداد له ڕەقەوه لەشکرەکەى ناردەوه شارەزور و بۆ خۆشی چووه بەغدا. خەلیفە

له بهری خاکی جزیره، هممو ولاتی ئاوربایه گانی دا به دیوداد و جزیرهش درا به کوری کنج و خومارویه. له سالی ۲۷۶ دا دیوداد بوو به حوکمداری شاره زوور و ئاوربایه گان. دیرسمی کوری ئیبراهیم کوردی بوو به سه رکرده که له ئاخیردا بوو به حوکمداری ئاوربایه گان. دیوداد دیرسمی به والیه تی ناردده سهر ئاوربایه گان. وه «مونیس» کرا به سهرداری قرمیسین. دیوداد به ئیستراحتی تهواو ههتا سالی ۲۸۸ به خوشی حوکمداری شاره زوور و ئاوربایه گانی کرد و بهی کیشه و نهزیهت رایبوارد.

دیوداد له سالی ۲۸۸ دا له شاری «بهزده» له خاکی ئاوربایه گان به ئامورزهشی یهزدان شادبوو.

ئهسحابی کوری دیوداد نهفشین محمهده

له سالی ۲۸۸ هـ دا که دیوداد مرد، ئهسحاب که یه که سهرداری بوو، له سهر تهختی حوکمداری شاره زوور و ئاوربایه گان و دینهوهر له جیگای باوکیا دانیشته.

ههروهکو له پیشدا بیژرا له چاخی حوکمداری بابیدا خاکی کوردستانی شاره زوور و قرمیسین و ئاوربایه گان که وتبونه ژیر پهنجی سه رکرده کانه وه سی پالنه وانی کورد به سه ره حکومه تی ئه جیگایانه دا راده گه یشتن.

کوری دیوداد هه به ناو بوو به حوکمدار، هینده به هینزه بوو نه شیده توانی ئه و سهردارانه ده رخا و ده ستیان له ئیش بکیشیته وه، به لام به ئوسوولتیکی حه کیمانه رایدیه گرتن و حوکمداری خوی پی دانه ناسین. ئهوانیش دیسان له بهر روژیکی که لێن ده سته که وتن بو هه موو ئه مریکی ئاماده بوون و له ژیر به یداغیدا ده کۆشان.

له سالی ۳۰۴ دا مونیس که یه کێک بوو له سهرداران، به ده سیسه ی موقته دیر خه لیفه ی عه باسییان ده ستی به سه رکیشی کرد. ئاوربایه گانی له ژیر حوکمی ئه سحاب ده رخست و کردیه ئه ماره تیکی ژیر حوکمی خوی.

له سالی ۳۰۱ دا «سه بووک په یی» ناو که سه رکرده یه ک بوو رووی له ئه سحاب وه رگپرا و قوه و ته یکی زوری خسته ژیر ده سته وه و قرمیسین و ده وروپشتی گرت. ئه سحاب به مامله ت له گه ل سه بووک په یی رێککه وت که ده ستی له قرمیسین به ردا، سه بووک په یی بچیه سهر ئاوربایه گان له ده ست مونیس رزگارکا و بو خوی بیته حوکمدار.

سه بووک په یی به وه پازی بوو، به قوه و ته ی هه ردووکیان له شکریان کوکرده وه. گه لێک کۆشان به لام له و ساله دا ئاوربایه گان که وته ده ست ئه میر ده یسامی کوری ئه میر ئیبراهیمی

کوردی. چونکو ئیمه له م کتێبه پیرۆزه دا باس له حوکمدار و ئومه رایانی شاره زوور و دینه وهر ده کهین، له مه زیاتر باس له و ئومه رایانه ناکهین که ههز ده کهن له ئه حوالی دهیسم بگهن و ته ئریخی ئاوریا به گان بزانی، ته ماشای کتیبی (پیشکه وتن) ی ئیمه بکهن له سالی (١٣٤٦) دا چاپ کراوه.

موساویر کوری هه مید هه زبانی

موساویری کوری هه زبانی سالی ٢٠٥ له شاری هه ولیتر له دایک بووه و به ئازایی و زرنکی و تیتکه یشتوویی ناوبانگی کرد. گه لیک له گه ل خوتندن و زانی خهریک بوو؛ له دوای ئه وه بوو به مه ئموور.

میژوونیه کانی تات له به رته مه که له خه لیفه عه باسییه کان پرووگه ردان بوو و له به دره وشتی ئه وان دهستی به سه رکیشی کرد، ئه و پاله وانه کورده به موساویری ناوده بهن؛ چونکو پیاویکی به غیره ت و به شه ره ف بوو، گه لیک بزووتنی خرابی له عه باسییه کان ده دی و غیره تی هه لی نه ده گرت، جا له و ده مانده پیاویکی غیره ت کیش که چاوی عه یب دیتنی هه بووایه وه جه ور و ئه زه تی بیانییه کانی نیشان به کورده کان بدایه، به خاریجی - یه عنی به بی دینی- ناویان ده برد؛ هه تا میلله ت هه زیان لی نه کردایه و له ده ستیان خسته یه.

نمونه ی ئه و حاله ئه مپۆکه ش له ئیو کوردستانا هه ر ماوه، وه کو کۆشه ری مونه وهر و لاوه کانی کورد و مه لا نه خوتنده واره کانی کورد که له حه ق لاوه کانا چاو وراو ده کهن، له چاخ عه باسییه کانی شا میلله ته ره ره کانی کورد بۆ رزگاری وه ته ن و ئازادی میلله ت ده کۆشان. به پیتی خاریجی ئه و کورده ره وهرانه یان ره خنه دار ده کرد.

موساویر به سه بات و راستی و ئازایی دلی هه موو ئه هالی کیشابوو؛ هه موو که س خۆشیان ده ویست هه رچتیک بیه وازی کورده واری به اتبایه ته به رچاوان، بۆ لابر دنی ده کۆشا. له و پتگیایه دا زۆر ماندوو بوو، تووشی گه لیک سه رئیشه بوو، به نا چاری گۆشه گیری هه لبژارد و چوه جیگیایه ک که به «بوازج» ناو ده برا. دوور له ده سایسی عه باسییه کان دانیشته.

له سالی ٢٥٢ دا حوسین ناو، مه ئمووریک شورتی عه باسییه کان له شاری (حه دیسه) - که ئه مپۆ به شاری مه خموور ناو ده بری- ناردی موساویری خواست بۆ «کو ده یی» (ته حسیلداری) به زۆر ناردیه دپهات که به هانه یه کی پێ بگری.

موساویر کوریک (حهوسهرا) ناوی هه‌بوو، له شوخی و جوانیا بی وینه‌بوو؛ حوسین به‌بهانه‌یه‌ک هه‌وسه‌ری گرت و له به‌ندی کرد.

سه‌عید پاشای دیار به‌کری له کتیبی دووه‌می «مرآة العبر» یدا ده‌لئت که حوسین شه‌ویکی هه‌وسه‌ری له به‌ندیخانه ده‌رخست و بر دیه دیوانی مه‌یخواردنه‌وه و به‌زمه‌وه که مه‌ستی بکا و به‌ئه‌تک ده‌ست بۆ ناموسی درێژکا. هه‌رچه‌ندی کرد مومکین نه‌بوو، دووباره خستیانه‌وه زیندانیکی ته‌نگ و تاریک و زنجیر و پاله‌هه‌نیان کرد. هه‌وسه‌ر که گه‌راوه نیو زیندانی به‌هه‌ر جوړیک بوو قاقه‌زیک له بابی نویسی ته‌گه‌ر فریای نه‌که‌وی: «به‌رۆژ به‌ند و زنجیرکراوم و به‌شه‌و بووکی مه‌جلیسارام».

که ئه‌و قاقه‌زه‌گه‌یشته ده‌ست موساویر، ئاوری که‌وته گیانه‌وه و هۆشی له‌سه‌ر نه‌ما. ئه‌و قاقه‌زه‌ی هه‌لگرت و دئ به‌دئ گه‌را و قاقه‌زه‌که‌ی به‌کوردده‌کان نیشان ده‌دا و پیتی ده‌گوتن: «که‌ بزانه‌ مه‌ئمووریک تات هاتۆته نیو ئیمه ده‌ست بۆ شه‌ره‌ف و ناموسی کوردان درێژ ده‌کا. ئه‌وه چ غیره‌ت و ناموسی‌که بۆ ئیوه ئه‌وه هه‌لگرن، پیاویکی وایه‌توانیت ده‌ست درێژیک وای لی رووبدات و ئیوه‌ش بی ده‌نگ بن؛ ئه‌م‌رۆکه له‌من بی سبه‌ینی له‌ ئیوه».

له‌سه‌ر ئه‌وه کوردیک زۆر بوون به‌کۆمه‌گی ده‌ردی موساویر؛ ئازا و ره‌شیدیک زۆری له‌سه‌ر کۆبووه. موساویر له‌شکریک قورسی هه‌لگرت و چووه سه‌ر شاری هه‌دیسه؛ به‌بی شه‌ر چووه نیو شه‌اره‌وه.

حوسین که ئه‌وه‌ی زانی له‌نیو مالاندا خۆی وه‌شارد. موساویر هه‌وسه‌ره‌ی کوری له‌ به‌ند ده‌رخست و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی ئومووری شارکرد. له‌ هه‌ر چوار که‌ناره‌وه کوردی له‌سه‌ر کۆبووه‌وه و له‌ دوا‌ی ریکویتی حکومه‌ت سوپاهیکی باشی ساز کرد و روو به‌مووسل له‌ هه‌دیسه‌ ده‌رکه‌وت.

عه‌قه‌به‌ی کوری محمه‌د له‌وده‌مه‌دا به‌ئه‌مری خه‌لیفه‌ والی مووسل بوو. خۆی کۆکرده‌وه که پیتش به‌موساویر بگرت له‌ ده‌ستی نه‌هات؛ چونکه عه‌قه‌به له‌شکر که له‌ژێر فه‌رمانیدا بوو کۆی کرده‌وه، له‌ مووسل ده‌رکه‌وت. به‌را به‌ر به‌موساویر ریزبوو. به‌یه‌که هه‌لمه‌ت عه‌قه‌به شکا؛ گه‌لیک مال و ئه‌سپابی بۆ موساویر به‌جیه‌تیشته. موساویر چه‌نده‌ی تالان ده‌ست که‌وت، به‌سه‌ر له‌شکر خۆیدا به‌خشییه‌وه. هه‌ر به‌و چوونه، ده‌وره‌ی مووسلیدا. له‌ولاوه ئه‌هالی له‌گه‌ل موساویر یه‌ک بوون و نه‌یا نه‌یشت فیتنه‌ په‌یدا بیت، به‌زووی ده‌روازه‌ی

شاریان کرده و موساویریان برده نیو شاره و. هه موو ئه هالی چوونه به خیرهاتنی موساویر، به وه هیزیک چاکی دهست کهوت و لهشکری فره کرد و له گه ل پیکهستی شار و ئه ترافی خه ربیک بوو.

خه لیفه لهشکرکی قورسی ریک کرد و ناردیه سهر مووسل. موساویر له مووسل دهرکهوت و چو له تگری پیتی پی گرت، به که م په لاماریک لهشکری خه لیفه ی شکاند و له دوا ی کوشتریک زور به شادمانیه وه گه راوه مووسل و جاری سهر به خو بی لیدا.

سالی ۲۵۳ خه لیفه له ژیر فرماندهی «به ندار» سوپاهی ناردیه سهر موساویر که بیگریت. موساویر بوی دهرکهوت له پاش شهر و کوشتار، به ندار به ههر فیلتیک بوو په نچا که سیک بوزگار بوو؛ له مهیدانی خویناوی خوی هاویرت و هه لات.

موساویر که وردبوه له مووسل دانیشن ئاسوده گی دهس نادات و ناحیه ی «مه رج» شی به سلیمان ئه زدی فروشراوه و ئه هالی و عه شیردی «عه نیزه» له سلیمان رووگردان و عه شیردی «شهبان» بیون به ئاله تی شه روشور، ئه منیه تی به ئه هالی مووسل دا. ناردی به ناچاری مووسلی دا به نوکه ریک خوی و لهشکری کورده کانی هه لگرت و چووه شاری «حه دیسه» و کردیه پایتهخت.

ههر له و ساله دا خه لیفه ی عه باسیان، ئه یووبی کوری ئه حمه دی ته عله بی کرده والی مووسل و ناردی. ئه یووب گرتی و حه سه نی کوری خوی کرده و هکیل له گه ل حه مدانی کوری حه مدوون و عه شایری عاره بی دیکه ریککهوتن و لهشکرکی قورسیان برده سهر موساویر و له وادی ریاد به راهه به یه کتر بوون و شهر گهرم بوو. لهشکری حه سه ن له دهست کورداندا نابوود بوو. نوکه ریک حه سه ن - که خه لکی هه ولیتر بوو - حه سه نی له مهیدان دهر په راند و بردیه هه ولیتر و له «ههره» (حره) په نهانی کرد و هه موو ئه سپابیان کهوته دهست کورده کان.

سالی ۲۵۵ موساویر به لهشکره وه هه لمه تی برده سهر مووسل. سلیمان ناوی که کشار (ئهمیرو لبه له د) نه بتوانی پیتی پی بگریت؛ به په نهانی له شار دهرکهوت و هه لات. موساویر به بی شهر چووه نیو شاره وه و چوونه مزگهوت.

موساویر له سهر مینهر خوتبه یه کی بوییکه تی و دهست پیکگرتن خوتنده وه و دلخوشی و نوازشی ئه هالی کرد. له پاش چهند روژیک دامه زرانده دی ئومور گه راوه حه دیسه.

موساویر پیایکی ناودار و به غیرهت و حه میهت بوو. هه تا سالی ۲۶۵ زور چاک

ئىدارەى ھۆكمدارىيى راگرت و مىللەتى كورد ھەموو مەتداری بوون.

سالى ۲۶۵ خەلىفە موعتەمىد لەژىر ھەرماندەى موفلىح ناودا سوپاھىكى زۆر قورسى ناردە سەر موساوير؛ ھەتا نەزىك ھەدىسە چوون. كە موساوير تەماشای كرد دۆژمن بەقووەتە، ھىزى خۆى ھەلگرت و چووە چىاي «ئامەوزىنى» كە نەزىك ھەدىسەىيە. موفلىح دامىنى زىنىتى كرده لەشكربەز.

موساوير لە نىووەشەودا بەسەرى دادان و گەلىك كوژتارى لى كردن و گەرانەوہ نىو چيا. موفلىح كە زانىيەوہ لەگەل موساوير شەركردن ناكړى، روو بەمووسل لەشكەرەكەى گىراوہ.

موساوير لە پىگا تەنگەكاندا پىاوى شەركەرى دانا و چاوەنۆرى كەلىن بوو، كە لەشكرى موفلىح گەيشتە پىشى، لە ھەموو لايەكەوہ پىيان دادا و كوژتارىيان لى كرا. زۆر كەمىيان بەساغى گەيشتەوہ مووسل؛ گەلىك دىل و مال كەوتە دەست كوردان. موساوير بەشادمانىيەوہ گەراوہ ھەدىسە، ئەھالى و سوپاھى بەتالان گرتن، شادبوون و بەكەيفەوہ چوونە نىوشارەوہ.

موفلىح دووبارە لەشكرى برده سەر موساوير بەشكاوى و شىپرزەيى گەراوہ مووسل و بەتەنھا روو بەسامەرا ھەلات.

موساوير لە پاش ئەو شەرە چووە سەر ئەلەوند مووساى كۆرى بەغا پىشى پى گرت، لە پاش شەر و كوژتار مووسا بەشكاوى خۆى ھاوئىژتە بەغدا. موساوير بەزۆر ئەلەوندى گرت و پىاويكى خۆى لەسەر دانا و گەراوہ ھەدىسە. سالى ۲۶۶ لە مانگى رەمەزاندا موساوير مرد و جىگای چۆل بوو.

ھارون كۆرى عەبدىجىلى شەرەزورى

ھارون پىاويكى سەركردهى سوپاھى موساوير خەلىكى بجىل ناو گوندىك بوو. كە ئەمرۆكەش ئەو گوندە لەنىو عەشیرەتى كوردى سوورچىدا ماوہ و مەرکەزى شىخانى سوورچىيە. ھارون لە كەتیبى تاتەكاندا بەھارونى خارىجى ناو دەبەن؛ چونكە لەگەل خەلىفەكانى عەباسى شەرى كردووە، پىيان گوتووە خارىجى.

كە موساوير مرد ھىزى سوپاھەكەى كەوتە دەست ھارونى بجىلى. لە پاش رىكخستەوہى ئوموور روو بەمووسل لەشكرى كىشا و مووسل و ئەترافى خستە دەست و گەراوہ ھەدىسە.

لهولاولد «محهمهدى كورى خەرزاد» كە ئەويش شەركەر و سەركردهيهكى موساوير بوو، چووه شارەزوور و لەشكرىكى كۆكردهوه و گەراوه سەر هارون و بەگژېدا چوون و هيچيان سەر نه كهوتن. كورى خەرزاد گەراوه شارەزوور و دەستى بەلەشكر كۆكردهوه كرد. بەئومىدى جىگىرى موساوير لەشكرى برده سەر مووسل و لە «واسيت» لەشكرى دابه زاند. هارون لە مووسلەوه دەچووه «مەعلتيا» كە زانيبهوه محهمەد لە واسيت پووبه پرووى رۆيشت و لە گوندى «شەمراخ» بەلانگازى يەكتريوون. لە نەتيجه دا هارون شكا و دووسەد كەسك پياده كوژرا. هارون بەشكاوى لە دەژلە پەريهوه و عەشاير يارمەتيان دا و پوو بەحهديسه گەراوه و دەستى بەئيمارەت كرد.

هارون چونكه فيل و دەسيسهى دەزاني، شۆرشى خسته نيتو سوياهى محهمەدهوه. بەرەبرە محهمەد لە هيتز كهوت، جگە لە عەشيرهتى شمردهلى لە دەستدا نەما.

سالى ٢٧٧ ديوداد لە دەست خومارويه هەلات و لە شامەوه پەناى بۆ هارون برد، هارون بەمال و سويا و چەكهوه ياريدەى دا و كورى كنداجى بۆ شكاند. هارون بەبى شەر هەموو شارەزوورى خسته دەست خۆبهوه؛ ئەترافى مووسل هەموو لە دەست هارون دابوو. والى خەليفە لە مووسل حوكمى دەر نه ده كهوت.

سالى ٢٨٣ خەليفە موعتەزىدى عەباسى بەلەشكرىكى قورسەوه چووه سەر هارون، لە دواى شەر و كوژتارىكى بيتمار، هارون بەدیل كهوته دەست خەليفە و برديانه بەغدا و لە چوار ميخەيان دا و خنكانديان.

ئەمير جەعفەرى كورى نەسر

ئەمير جەعفەر، ميرە گەورەيهكى كوردبوو لە مووسل. هەموو واليهەكان بى دڤخوازيى ئەو ئەميرە كورده لە مووسلا نەدهشيان فەرمانرەواين. ئەو ئەميرە هەموو دەمىك لە نيتويزى و ماملەتى نيتوانى دكوشا. پياويكى دووره شەر بوو؛ خيەر و بەرەكهتى ميللەت و نيشتمانى دڤخوازت.

سالى ٢١٤ عەبدوللاى كورى سەيد كورى ئانيسه لە تەرەف خەليفەوه كرا بەوالى مووسل. لەبەر بەدخوبى و توندوتيزى دلى ئەهالى رەنجيده كردبوو. ئەمير جەعفەرىش بەئەهاليهوه و دەتەنگ هاتبوو.

عەبدوللا گەليك جەورى كوردانى دەدا، چەندجار ئەمير جەعفەر، عەبدوللاى هوشيار كردهوه كە دەست لە زولم و جهور بەردات سوودمەند نەبوو.

ئەمىر جەعفەر رۆژتيكى ناردى ھەموو كوردى دەورۇپشت و شارى كۆكردنەو و ھېزتيكى قورسى پتيكەو ونا و لە مېرەكانى كوردستانى گيتراو يارىدەى بدەن. ئەمىر جەعفەر دەورۇپشتى مووسلى خستە دەست خۆى و ھەموو مەئموورەكانى عەبدوللاى دەرکردن، تەنھا شار لە دەست عەبدوللا ماو. ئەمىر جەعفەر رۆژ بەرۆژ ھېزى پەيداكر و ئەترافانى خستە دەست خۆى و لە قوودت زىادكردن خەرىكبو و نۆ سال دەوامى كرد.

سالى ۲۲۳ عەبدوللا داواى يارمەتى لە خەلىفە كرد؛ ئەوئش سوپاھيتكى رېكوييتكى بو نارد، لە كەنار شار لەگەل كوردان بەشەر ھات. لە پاش چەند رۆژ كۆژتار، عەبدوللا كۆژا و زۆر كەم لە سوپاھى رزگار بو و ھەلاتنەو مووسل. ئەمىر جەعفەر دەستى لى بەرنەدان و دەورەى مووسلى دا و رېگاي لە ھاتوچوان برى، ئەھالى بەناچارى شاربان بەموسالەمەت تەسليم كرد.

ئەمىر جەعفەر شەش سال بەچاكە و خۆشى مووسلى لەژىر دەستدا بو، مىللەت ھەموى مەتەندارى بوون و بەداد و پدەيەتپەرودەرى پايدەبوارد.

سالى ۲۲۹ خەلىفە سوپاھيتكى لە ژىر فەرماندەى «ئەمىر ئىتاخيدا» ناردە سەر مووسل. ئەمىر جەعفەر بۆى لەشار دەرکەوت، لە چوار سەعات بەرەوژوورى مووسل پيتشى پيگرت، لە دواى شەر و خوتنپيژى ئەمىر جەعفەر لە مەيداندا بەكۆژراوى دۆزراو. شكستە كەوتە كوردان و ئىتاخى بى جەور چووە مووسل و تەماى چوونە سەر كوردانى ھەبو، بەلام كوردەكانى دەورۇپشت پيشيان پى گرت.

ئەمىر تۆروون

كتىبى «مرآة العبر» بەرگى دووھم، لاپەرەى ۱۲۵ دەلېت: تۆروون يەكېك بو لە ئومەرايانى كورد و خاوەند ھېز و پشتيوان بو. موقتەفەللا ئىبراھىم خەلىفەى عەباسى ئەو ئەمىرە كوردەى كوردە ئەمىرولئومەرا. سالى (۳۳۰) ئەمىر تۆروون بەسوپاھيتكى زۆرەو چووە بەغدا و بو بە ئەمىرولئومەرا. ھەتا سالى ۳۳۲ ھەموو كاروبارى خەلىفەى خستە ژىر پەنجەى خۆيەو.

خەلىفە لەو كەوتە ترسەو؛ بەپەنھانى لە ناسرودەولەى والى مووسلى گيتراو، بەھەر جۆرېك بېت فرىاي كەويت و رزگارى كات.

ناسرودەولە لەشكرى ھەلگرت و لەژىر فەرماندەى عەبدوللاى ئاموزاي و سەيفودەولە ناردىە تگريت. خەلىفەش لەولاو ۛن و مندال و دەست و پتەوندى خۆى دزىەو و روو

بەتگىرىت لە بەغدا دەركەوتىن. ناسرودەولە بەئىحترامەو قىلىپ كۆتۈرۈپ كەتتى. ئەمىر تۆرۈن كە
لەو ئەگەدار بوو، رىقى ھەستە و لەشكرى بىرە سەر مووسىل، ناسرودەولە و سەيفودەولە
بەلەشكرەو چوون و لە تگىرىت رىگەيان پىتگرت. لە پاش شەرى و خوتىنپىشى، تۆرۈن
سەركەوت و دوزمنى روو بەمووسىل رىفاند.

ناسرودەولە ناچار خەلىفە ھەلگرت و لە مووسىلەو روو بەنسىيىن ھەلاتىن. خەلىفە
لەوئىشەو چوون شارى رەقە و لەوئىو قاقەزى بۆ تۆرۈن نويسى و بناغەى ماملەتى
دامەزاند؛ بەھەر جۆرىك بوو رىككەوتىن.

خەلىفە لە رىگەيان ھىت و سەندىو روو بەبەغدا گەراو. ئەمىر تۆرۈن بۆ پىشوازى لە
بەغدا دەركەوت. كە گەبىشت بەتۈندى گرتى و ھەردو چاوى كۆلى و عايلەكەى
خەلىفەشى بەشادمانى گەراندەو بەغدا.

ئەمىر تۆرۈن كە گەبىشتەو بەغدا، موستەكفى بىللە عەبدوللاى كورى موكتەفى كەردە
خەلىفە و سالى ۳۳۳ مانگى سەفەر لەسەر تەختى خەلافەتى دانا.
ئەمىر تۆرۈن، ھەتا مانگى زىلحىجەى ئەو سالى ۳۱۱ و لە دوايىدا بەئامرزى خەلىفە
شادبوو. لەو زياتر سەربەھوردى ئەو ئەمىرە كوردەمان وەچىنگ نەكەوت.

ئەمىر سالار

ئەمىر سالار لە كوردى ئەلەندە، بەزەنەن و نويسىن و بە شىر و مەتالبازى و سوارچاكي
ناوبانگى كەردبوو. سالى ۵۲۶ عومرى بىست سالى بى بوو، كەوتە لاي سولتان مەسعود.
لەبەر زىنگى و زەبەر دەستى خۆى، رۆژ بەرۆژ سەركەوت و رووى لە بەرزىون كەرد. لە
گەلىك جىگەيانى شەردا ناوبانگى كەرد.

لە سالى ۵۳۲ دا سولتان مەسعودى سەلجۇقى لەگەل داود شەرى كەرد. ئەمىر سالار
زۆر ھەنەر و ئازابى نىشان دا لەسەر ئەو كرا بەوالى ھەمەدان.

سالى ۵۴۰ عەلى كورى دىبىس چووبو سەرخىللە و بەزۆر گەرتىبوو. ئەو ھالە
سولتان شكايت كرا كە عەلى دەستىرپى دەكات. سولتان بەداخوازى ئەھالى سالارى
ناردە خىللە. سالى ۵۴۲ بەئەمرى سولتان مەسعود، ئەمىر سالار لە ھەمەدانەو چوون
بەغدا. شارى خىللە و دەورۇپشتى بە«پە» (مقطوع) دراين. ئەمىر سالار بەلەشكرىكى
باشى كوردەو چوون سەرخىللە، لە پاش شەرى و كۆرتار بەزۆر خىللەى لە عەلى ئەستاند و
چوون نىو شاردەو.

عهلی بهشکاوای پهنای بۆ ئه میر به قشک برد، به کۆمه گی ته رنتاوی خیتی واسیته وه
عه شایری تاتی چۆل لینگیان دا سهر حیلله. به شهر و کورتار سالاریان دهر په راند. سالار
له سالی ۵۴۴ دا روو به به غذا گه راوه.

سالی ۵۴۵ سولتان مه سعود له شکری بۆ سالار کۆکرده وه، سالار دووباره هه ستا چوه
سهر حیلله و به شهر عه لی ده ستگیر کرد و کۆرتی و بنه ماله ی مه زیدی کۆتر کرده وه.

سالی ۵۴۶ سولتان مه سعود مرد. خه لیفه موخته فی لینه مریللا سه لجووقیه کانی له
عیراق دهر کرد و هه موو بلاو بوونه وه. مه سعود ناوێک که شه حنه ی به غدابوو، هه لات و
چوه حیلله و پهنای بۆ سالار برد و به حورمه ته وه سالار رایگرت و بوو به هه مکاره ی.

سالی ۵۴۶ سالار به مه سعود فریوی خوارد که که لێن که وته ده ست مه سعود، له
چۆمیدا سالاری خسته نیو ئاوه وه و خنکاندی.

ئهمیر شادی

بنه ماله ی هه زیان که بنه ییووبی ناوبانگیان کردوه.

شادی کۆری مه روان له عه شیره تی کوردی ره وه ند و ئه میری قه لای دووین بوو. قه لای
دووین له نیوانی رواندز و هه ولیردا له نزیک دیره هه لکه وتوه و ئه مرۆکه کاوله که ی ماوه
و دتیه کی بچوکه له سهر قه زای رواندزه. میرانی هه زبانی له شاری دووین به حوکمداریان
پاده بوارد. مه روان که مرد شادی حوکمداری دووین و هیتندیک له خاکی سۆزانی ده کرد.
ئهمیر هه سه نی کۆری مووشک بوو به حاکمی قه لای هه ولیر، تا سالی ۴۳۶ ئه و دوو میره
کۆرده ناودارانه به رتیکي رایان بوارد.

له و ساله دا قه راوش ناو تاتیک له ته ره ف خه لیفه وه کرا به والی مووسل و له گه ل
نه سه روده وه لی کوردی هه میدی دۆشتیک حاکمی جزیره ناخوشییان که وته نیوانی.

ئهمیر عیسکانی هه میدی حوکمداری ئاکری له گه ل ده وه تی دۆشتیک رتیکه وت و
هه موویان چونه سهر مووسل. قه راوش له ئهمیر هه سه ن داوای یارمه تی کرد، ئه ویش
به کۆمه گی ئهمیر شادی چونه پیش ئهمیر عیسکانی و له پاش گه لیک شهر به شکانی
قه راوش لیکبونه وه. ئه و ئومه رایانه ی کۆرد هه تا سالی ۴۴۶ به دۆستایه تی رایان بوارد.

له و ساله دا فیتنه ی سه لجووقیه کان که وته نیو ئاسیاوه، ئومه را و حوکمداره کانی
کوردستان وه کو حوکمداره کانی دیکه که وته ژیر فه رمانی ئۆرتوغروله وه؛ مه لیک شادیش
هه روا. به هرۆزی ئیغریق که له یه که نۆکه رانی شادی بوو، که وته لای سه لجووقیه کان. له

دهوری مهلیک شاهی سه لجویقی گه وره بوو. شادی بهراوه ژوو پۆژ به پۆژ بچووک بوو و له دهست سه لجویقیه کان له دهستکهوت. قاقهزی له بههرۆزی نویسی و بههرۆز برديه مووسل له گهڵ مهلیکشا به ناسینی دا. له دوا ییدا ئه میر شادی له دووین باری کرد و چوو مووسل و گهلیک کاروباری چاکبوو. که مهلیکشا مرد، سولتان مهسعود گهلیک ئیحترامی ئه میر شادی دهگرت، که بههرۆز کرا به شهحنه به غذا، ئه میر شادی کرده حاکمی تگری. له لای ئه هالی تگری و سولتان زۆر موحته رهم بوو. سولتان تگری به بهر دا به ئه میر شادی. ههتا مرد به حوکمداری تگری رایبوارد. له تگری که مرد ناژا و گومبه زیکی له سه دروستکرا، ئیستاش ئه و گومبه زه ماوه.

ئهمیر ئه یووب نه جمه دین کوری شادی

له پاش ئه میر شادی، ئه میر ئه یووب نه جمه دین - که کوره گهری بوو - بوو به حوکمداری تگری، ههتا سالی ٥٣٢ هه شیرکوژی برای نه جمه دین سه رکرده ییکی بههرۆزی کوژت. له سه ر ئه وه بههرۆز بۆ له تگری ده رکه وتیان ئه مری دا. ئه و شه وهی باریان کرد و له تگری ده رکه وتن، سه لاهه دین یووسفی کوری ئه یووبی کوری شادی کوری مهروان له تگری له دایک بوو.

نه جمه دین چونکه له چاغی خۆیدا چاکه یه کی قورسی له گهڵ عیماده دین زهنگی کردبوو، به و ئومیده مال و مندالی هه لگرت و روو به سووریا په نای بۆ کوپانی زهنگی برد. کوپانی زهنگی شیرکوژیان کرده سوپه هه داری حه له ب و شاری به عله به گیشیان دا به نه جمه دین. له دوا ی که م چاغی تیک نه جمه دین بوو به وه زیری سولتان مهسعود نوره دینی کوری زهنگی و شیرکوژ بوو به وه زیری عازیدی خه لیفه ی فاتیمیه له میسر. سه لاهه دین له دوا ی مردنی مامی بوو به وه زیر. له پاشان سه لاهه دین بوو به سولتانی میسر و یه مه ن و حیجاز و سووریا و شاره زوور و جزیره و وان و بتلیس و دیار به کور و له هه موو دونیا شدا ناوبانگی کرد. بۆ ناگاداری ئه و بنه ماله یه ته ماشای کتییی «ئیمه ی ئه فسه ری شاهان» بکه ن.

ئهمیر ئه حمه د کوری ئه میر عه لی سه یفه دین کوری ئه حمه د

کوری ئه بیهه یجای کوری ئه میر عه بدوللای کوری ئه میر خه لیلی مه رزه بانیه. ئه میر ئه حمه د له قه بی عیماده دین و ناوبانگی «ئه بوو مه شتووب» ه. هیندیک له میتروونویسان گوتوو یانه مه شتووب ناوبانگی باپیره گهره یه تی و هیندیک ده لێن مه رزه بان کوردی هه کاریه.

ئەمىر ئەحمەد سالى ۵۷۵ لە خاكي مزوورى ھاتۆتە دونيا و خويندن و سەرکەوتن و بەرزبونى لەوتۆدە بوو و چووہ مووسل و بەشیر وەشینی و ڕمبازی و سوارچاکی و پالەوانی ناوبانگی کرد.

لە مووسلەوہ چووہ جزیرە و لە «پەرا» (خزمەت) ی سولتانەکانی ئەیوویدا بەحورمەت و جیگابەرزى راگیرا و بوو بەئەمیری لەشکری جزیرە، لە بەرادا ھێندە پیتشکەوت، ئەیووبییەکان لە یەکیکی خۆیان دەرمارد. وای لێھات بوو بەروکتیکی دەولەتی ئەیووبیە.

ئەمیر عەلی باوکیشی لە پەرای سولتان سەلاحەدینی ئەیوویدا ھێندە پیتشکەوت ھەتا مردن ھەر بەحاکمیەتی شارە گەورەکانی رابوارد. شاری نابولسی بەپرە درایی و شەش سالی لەسەر بوو و مرد. کە ئەمیر عەلی مرد سییەکی نابولس لە تەرەف سەلاحەدینەوہ درا بەبەیتولمال؛ ئەوی دیکەش درا بەئەمیر ئەحمەد عیادەدین. ئەمیر ئەبیلھەجای باپیریشی لە تەرەف سولتانەوہ کرا بەئەمیری جزیرە؛ لە پاشان لە قەلای نامیدی و چەند قەلایەکی دیکە بەبری درایی.

ئەمیر ئەحمەد ھەر بەدەست درێژی و خۆشەویستی ژیا. لە شەری دمیاتدا مەلیک کامیلی سولتانى میسر لیتی دڤگیربوو. ئەمیر ئەحمەد بەناچاری لە ولاتی میسر دەرکەوت و چۆوہ جزیرە. لە مانگی رەبیعی دووہمدا گەیشتە تەلەعفەر. ئەمیر لۆلۆئی خێوی مووسل ناردی دڤخۆشی داوہ کە بیکاتە ئەمیریکی خۆی. لە دواى گەلیک موخابەرە لەگەڵی ریککەوت و بردیہ مووسل و موددەتیکى کەم ماوہ. سالی ۶۱۷ لۆلۆ گرتی و بەزنجیرکراوی بۆ مەلیک ئەشەرف موزەفەرەدینی کوری مەلیکی عادیلی ئەیووبی ناردە ھەرەن و سروج. مەلیک ئەشەرف بەزنجیر و پالەھەنگ موددەتیکى زۆر لە بەندی کرد. ئەمیر ئەحمەد ئەم دوو ھەلبەستراوہی بۆ نارد:

یا من بدوام سَعْدَةُ دَارِ الْفَلَکِ
ما انت من المملوک بل انت ملک
مملوک ابن المشطوب في السجن هلك
أطلقه فأن الامر لله ولك

ئەگەرچی ئەمیر ئەحمەد بەو شیعرانە لە مەلیک ئەشەرف پاراوہ، بەلام کاریگەر نەبوو. ھەرۆھا لە زنجیر و بەند جەور درا، ھەتا سالی ۶۱۹ مانگی رەبیعی دووہم بەو حالە لە بەندیدا مرد.

مهلیک ئەشەرف لە دەروازەى شارى سەرىنچاوه (رأس العين) گومبەزىكى گەوره و
 رازاوهى بۆ دروست کرد و لە سرووجهوه جهنازهکەى بەئىحترام و چاکهوه برده ئەوى و
 نازتى و گەلیک مهوقوفهشى بۆ پهراکانى ئەو زاته بریهوه که پهراى گومبەزى بکهن.
 لهودهمه‌دا که ئەمیر ئەحمەد لە بەندى دابوو، دەسته‌براکانى ئەم دوو شیعره‌یان بۆ
 نوویسیبوو:

يا أحمد مازلت عماداً للدين
 يا أشجع من أمسك رمحاً بيمين
 لاتأس إذا حصلت في سجنهم
 ها يوسف قد أقام في السجن سنين

سالى ٥٨٨ شەوى پێنجشەممەى ١٩ى جەمادى دووهم، سولتان سەلاحەدین لەگەڵ
 ئومەرايان دانیشتیوون و باسى شەرى فەرەنگیان ئەکرد؛ زۆر نائومید بپوون. سولتان زیاتر
 بى ئومید بوو. ڕوى لە ئومەراکان کرد و وتى: «ڕەوشى پێغەمبەر وابوو که لە شەردا
 وەتەنگ هاتبا و چاره‌ى نەما با لەگەڵ سەحابه‌ بۆ بەرەبەرەى کافر موبایه‌عه‌ى مردنیان
 لەگەڵ یەک دەکرد، ئیستا ئیمە نائومید بپوین و بەو سونەتە دەست پێکەوه‌ بکەین و
 موبایه‌عه‌ى مردن بکەین». هەموو بى دەنگ بوون. دیسان سولتان هەڵیادایه‌وه‌: «ئێوه‌ش
 لەشکرى ئیسلامن و ناموس و شەرفى ئیسلامیه‌ت لە زمەتى ئێوه‌ دایه‌؛ ئەمڕۆ جگه‌ لە
 ئێوه‌ که‌سیكى تر بەرەبەر بە‌دوژمن رانه‌وه‌ستاوه‌. ئەگەر خۆنە‌بزتون، دوژمن خاکی ئیسلام
 وەکو تۆمار دەپێچیتە‌وه‌. ئێودن پێشتان بە‌دوژمن گرتووه‌ و بۆ دین و مالى بە‌یتومالى
 موسلمانانتان خواردووه‌، بەو ئومیدە هەموو موسلمانێک چاوى لە ئێوه‌یه‌ و ژيان و خوشى
 و دەردیان لەگەڵ ئێوه‌یه‌ و بە‌هەنگۆ دەخوڕن».

سەیفەدین مەشتووبى بابى عیماددەین هەستا سەرخۆى و ڕوو بە‌سولتان وتى: «هەى
 پشتوپه‌ناى هەموومان، تۆ گەوره‌ى و ئیمە بە‌نده‌ کراوین، بە‌نده‌ و نۆکه‌رین، هەنگۆ سە‌روه‌ر
 و په‌روه‌ردگارن ئیمە بە‌نان و نمەكى تۆ پێگە‌یشتوین. ئەتۆ ئیمەت گەوره‌ کردووه‌، ئیمەت
 بلند کردووه‌، ئیمەت ناودار کردووه‌، ئیمەت مالدار کردووه‌، ئیمەت گە‌یاندۆته‌ ڕۆژتیکى
 واکه‌ لە پێشتان راوه‌ستاوین و بووینە‌ پیاو، بووینە‌ خاوه‌ند سوپاها و بووینە‌ ئەمیر،
 هە‌رجیه‌کى هە‌مانه‌ هى تۆبه‌، لە گە‌ردن و گیان زیاترمان لە دەستدا نییه‌، ئەویش لە‌ژێر
 شیر و فەرمانى هە‌نگۆ دایه‌. سوتیندبى بە‌خودای گە‌وره‌، هە‌تا لە‌ژێر ڕکیتى تۆدا نە‌مرین و
 بە‌سە‌رفرازى دوژمن نە‌شکێنین ناگە‌ڕینه‌وه‌». که‌ سە‌یفودینی غیره‌قه‌ند ئە‌مه‌ى گوت،

نومه را کانی دیکه هه موو بلندبوون و نهو سویندهیان خوارد و بو نهو په رایه به دلّیکی خاوین و بی غهش که مەری راستییان گری دا.

ئەبۆلهیجا امین

ئەبۆلهیجا له کوردی شارەزوورە؛ له کوردستان گەورە بوو و له عیلم و فەن و سوارچاکی و تیر و شیر و مەتالبازا سەرکەوت و چوو سووریا و له پەرای سولتان سەلاحەدیندا بوو بە ئەمیریکی خۆشەویست. له هه موو شەر و کوژتاریکدا پیشمەرگه‌ی سوپاهی سولتان بوو. بە زرنگی و ئازایی ناوبانگی کرد. لەبەر وریایی و تیگەیشتنی له کاری موهمی سولتاندا ئەبۆلهیجا سەریشکی راویر بوو. بە کەم چاغێک بوو بە ئەمیرولئومەرای سوپاهی کوردان. سالی ٥٨٧ ی رۆژی ئەینی ٢٣ ی شەوال له شەری عەکە، سولتان وەتەنگ هات و بی دراو مابوو. ئەبۆلهیجا بە ناوی یارمەتی پەنچا هەزار زێری سوور - که هەریەک بە کیشان مسقالێک - بوو تەقدیمی بە سولتان کرد و بو خۆشی له گەڵ هه موو سوپاهی شارەزوور و کوردی حەمیدی و هەکاریا کەوتە پیش جله‌وی سولتانەوه، له گەڵ فەرەنگ شەری کرد و پەرای نواند.

سالی ٥٨٨ فەرەنگ له قودس سولتانیان وەتەنگ هینا. ئەمیر ئەبۆلهیجا بە سوپاهی کوردەوه فریای کەوت و دوزمنی دراند و خۆی گەیانده سولتان و چوو نێو قەلاو و فەرەنگی له قەلا دوورخستەوه و گەلیکی هونەر نواند و سولتانی له تەنگایی رزگار کرد. ئەگەر کەسیک میژووی سولتان سەلاحەدین تەماشای بکا تێدەگا که گەلیک شاران له دەست فەرەنگ رزگار کراون بە دەست ئەبۆلهیجا بووه.

سالی ٥٩١ عەزیزی میسر له گەڵ مەلیک ئەفەزەلی برای پادشای شام، ناخۆشییان لی پەیدا بوو. ئەبۆلهیجا له و دەمه‌دا ئەمیرولئومەرا بوو له سوپاهی میسر دا. ئەفەزەل بە مەلیک عادیلی مامی راگەیاندا یاری دەدی بدات. مەلیک عادیل قاقەزی له ئەبۆلهیجا نوویسی له مەلیکی میسر رووگەردان بیت و ببیتە هەواداری مەلیک ئەفەزەل.

ئەبۆلهیجا روئەسای کورده‌کانی مەهرانی و ئەسەدی کردنه‌ هاو دەنگ. رۆژی دوو شەممە ی چواری شەوال بە کۆمەڵه‌ گردبوونەوه. هەرچە نەده سوپاهی عەزیز که له میسر دابوو هه موو کوردو له ژێر فەرمانی ئەبۆلهیجا دابوون و له دەست عەزیز هیچ نەما.

له‌ولاوه مەلیک عادیل و فازیل له‌و بزووتنەوه‌ی ئەبۆلهیجا مەتدار بوون. رۆژی دوو شەممە بە له‌شکرده‌ روو بە میسر خشان. عەزیز بە سوپاهی که مابووی له‌ رەملە پیشی

پښ گرتن و به شهر هاتن. ئه بولله يجا له پيش گه يشتني عادييل بۆ قودس و ئه و جينگايانه ي گرت و نايياني خۆي له سهر دانان و ړوو به ميسر هه لمه تي برد و ميسري وه تنگ هينا. عه زيز ناچار بوو قاقه زى له قازيبي شاره زوور نوويسى كه به نيوزى بكه ويته نيوانيان. به واسيته ي قازيه وه هه ردوو لا پيڅه اتن و عه زيز چووه كن مه ليك ئه فزهل و له گه ل ئه بولله يجا به چاكي رتيكه كه وتن.

ئه بولله يجا و مه ليك ئه فزهل گه رانه وه قودس، ئه بولله يجا بوو به والي قودس و مه ليك ئه فزهلش گه راره ديمه شق. هه تا ده وري سه لته نه تي مه ليك عادييل قودس به پرهي له ده ست ئه بولله يجا دابوو.

سالي ٥٩٣ بۆ يارمه تي ناسرودينه لالي عه باسى ئه بولله يجا به له شكريتكي قورسه وه چووه به غدا. له ويوه سوپاهيتكي زۆري له كورداني شاره زوور و هه كاري هه لگرت و بۆ شكاندني سه لجو و قيه كان چووه هه مه دان و هه مووي بلا و كرده وه و به شادي و خوشي له جينگاييكي كه «ده كووك - ده قووق - تاوق» له نيوه ي رتيگادا به نامورزشي يه زدان شادبوو.

ئه بولله يجا ئه ميرتيكي گه وره و هيمه ت بلند و ئازا و زرنگ و كارديده بوو. له هه موو شه رتيكدا سه رده كه وت. بۆ پادشاكاني كوردى ئه يووبي هيز و پشتويه نايه كي مه حكه م بوو. له گه ليك جينگاياني ته نگ و سه خت و ناخوشيدا فريايان ده كه وت. پاله وانتيكي كورد و فه رياد ره سي ئيسلاميه ت بوو.

دوو ئه ميرى كورد له (٥٦٥هـ)دا

له و ساله دا هۆلاكو چووه سه ر به غدا، خه ليفه ي عه باسى له شكريتكي له ژئير فه رمانده ي دوو ئه ميرى كورددا ناره د پيش هۆلاكو. ئه بو فه ره جى گريگۆريۆس له ئه سه ره كهيدا ده لئيت: «ئو دوو ئه ميره كوردانه ناوى يه كيكيان: «كوري كۆرار» و دووه «داويتدار» بوو كه زانيانه وه خه ليفه له ده ست دوژمن ته نگاوه، له شكريتكي قورسيان هه لگرت و له سه روجه وه چوونه به غدا. خه ليفه به وه گه ليك منه تدار و دلگوشاد بوو. هه رچه نده له ده ستى هات سوپاهيتكي بۆ فه راهه م هينا.

ئو دوو ئه ميره كوردانه به سوپاهي كورده وه له به غدا ده ركه وتن و چوونه پيش هۆلاكو. له شكري كورد و ته ته ر شييري كوژتاريان تيكنا و له پاش خوين رشتنيكي زۆر و لاشه خستنيكي بيژمار، كورده كان سه ركه وتن و ته ته ره كان شان. كورده كان به تالان و ديل

گرتنیکی زۆرهوه به که یف و شادمانی به ربه به غدا گه رانه وه.

ئه میر کوری کۆزار به داوێتداری گوت که یه کسه ر هه تا به غدا رانه وه ستن. داوێتدار بۆ ئهمه ی هێزه که یان بلاونه بێته وه و ئه گه ر ته ته ر ته مه ی سه ر به غدا بکا له که ئێنا په لاماریان بده نێ و نه یان هێلن بگه نه به غدا، له سه ر ئه و ته گبیر له شکرێ کوری کۆزار له که ناری چۆمی ده ژله له نشیوتیکا له شکر به زی کرد. له ناکاو ته ته ره کان له جیگایه کی دووره وه به ره له ستیان بۆ ئاوی ده ژله کرد و کیشایانه سه ر سوپاهی کورده کان.

شه وی له ناکاو ئاوی بێ ئامان ده وه ی کورده ی خه وتووی دا. هه تا کورده کان هوشیار بوونه وه، هه موو ژبی تیروکه وان و مشتی کالانی خه نجه ر و شیره کاریان ته ربوو؛ کورده کان زۆر شیرزه بوون. ته ته ر به شیر و رمه وه هه لمه تیان برده سه ری. کورد له لاییتکا دوژمنی وه کو ته ته ر، له لاییتکی دییه وه سیلاوی ئا و په ریشانی کردن. ئه میر کوری کۆزار به ده ست ته ته ره وه به کوژت چوو. سوپاهی بێ سه ردار به شیرێ دوژمن و سیلاوی ئا و نه بوو کران؛ زۆرکه می رزگار بوو، ئه ویش به په ریشانی خزاوه به غدا.

خه لیفه که له کوژتنی ئه و ئه میره ناو داره و له په ریشانی ئه و له شکره جه نگا وه ره ئاگا دار کرا؛ ترس و ده هشه تی لێ نیشته. به دیاری و پێشکهش ناردن ته مه ی پیش به فیتنه گرتنی هۆلاکۆی کرد. ئه میر داوێتدار له گه ل خه لیفه به ده ست ته ته ران به کوژت چوون.

ته وا و بوو جزمی به که م، ده ست به جزمی دووهم ئه که ین که

باس له هوکمدارانێ هه زه بانێ ئه کات.

وه رگر - مأخذ

- کتیبی - مرآة العبر - تورکی
- کتیبی - أبو الفرج گریگۆریۆس - ئاسووری
- کتیبی - دار المعارف شمس الدین سامی - تورکی
- کتیبی - حیاة صلاح الدین - أحمد بيلي - عاره بی
- کتیبی - الروضتين في أخبار الدولتين - عاره بی
- کتیبی - تاريخ الكامل - ابن الأثير - عاره بی

میژووی ناودارانسی کورد

هس عهیری سیژدهمین سیجری

له سالی ۱۲۰۰ هه تا ۱۳۰۰ ه

کردهوی خییوی زاری کرمانجی

هوسین هوزنی موکریانی

(۱) تشرینی دوو ۱۹۳۱

یواندز له مه زرگهی زاری کرمانجی دامه زرا

په رت (نه شریات) ی زاری کرمانجی (۱۶)

—بزدی

ناؤ دارانی کورو

ہی

حصری میزده مینی ہجری

لہ سالی ۱۲۰۰ ھ تا ۱۳۰۰ ھ

—۴—

کرده وہ ی خبوی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانجی

—۴—

۱ تشرین دو ۱۹۳۱

خواند ز لہ مہ زرگی زار کرمانجی دامہ زرا

بہرت (نشریات) ی زار کرمانجی ۱۶

پیشدهستی

چونکه گهلی جار گوئدیر دهبوم و دهبیست که زاناکانی کورد له ناودارانی کورد دهوان و سه‌ریه‌وردی گه‌وره‌کانیان ده‌گی‌راوه؛ به‌لام ناودارانی کوردی خاکی ئیران له عه‌سری سیزده‌مینی هیجرییان له بیر چوو‌بووه‌وه و نه‌یان ده‌هیناوه به‌رچاویان. ئە‌گه‌رچی له‌وه‌س‌رده‌دا پیاوانی دلیر و وشیار و ئازا و وه‌ته‌نیه‌روه‌مان زۆریو، وه‌له‌رێگای نیشتمان و په‌گه‌ز و تیره‌مانا، به‌مال و گیان ته‌قه‌لایان دا‌بو، وه‌خانومان و بنه‌ماله‌ییکی بی ژماریان له‌وه‌رێگه‌یه‌دا پو‌وچ کرد‌بووه‌وه و نزیک سه‌د سال له‌به‌راه‌ر نه‌یاراندا گیان فشاریان کرد‌بوو. جا له‌به‌ره‌ئه‌وه‌که‌ ناوی ئە‌وه‌میلله‌تیه‌روه‌ر و نیشتمان خوازانه‌بخه‌ینه‌وه‌بیر، سه‌ریه‌وردی ۲۸ دلیر و پاله‌وانانی کوردی عه‌سری سیزده‌مینی هیجرییان له‌م په‌رتووک (کتیب)‌دا پیشکەش به‌تیگه‌یشتوو و زانا و هونه‌رمه‌نده‌غه‌یی‌وره‌کانی کورد کرد.

ئومید ئە‌که‌م به‌دلێکی خاوتینه‌وه‌په‌سندی بفره‌موون و چاو له‌عه‌یب و عار و نارێکیی بی‌وشن.

خیوی زاری کرمانجی
 حوسین حوزنی موکریانی

۱- خان ئابدال خان

خان ئابدال خان كورده و له عه‌شیره‌تی جیهانبه‌یگی (جیهان به‌گلو)ی ولاتی خوراسانه، پایته‌ختی «ساری» بوو. باب و باپیریشی حوكمداری ئه‌و خاكه بوون.

خان ئابدال خان پیاوړیكی به‌شه‌هامه‌ت و ئازا و خاوه‌ند شان و سوپاه و له‌شكر بوو. كه‌ریم خانی زه‌ند، شاهنشای ئیران زوړی خوښ ده‌ویست و جیگای به‌رزى پټی دابوو و به‌حوكمداريكي ناسی بوو.

ته‌قى سخانی زه‌ند له‌ ته‌ره‌ف كه‌ریم خانه‌وه كرا به‌سه‌رداری ره‌ی (تاران) و فه‌یرووزكوه. له‌گه‌ل خان ئابدال خانا، ټيكي دا و په‌یمان و شرووتی كه‌ریم خانی له‌ته‌كا به‌ختیو نه‌كرد و به‌هانه‌ی پټی گرت.

خان ئابدال خان هه‌رچه‌نده‌ی كوښا، كه‌ په‌یمان شكیښی نه‌كا، ته‌قى خان ته‌نگه‌ی پټی هه‌لچنی و هه‌راسانی كرد. ناچار خان ئابدال خان رښته‌ی ټيكيه‌تی پساند و خو‌ی له‌ حكومه‌تی زه‌ند پچړبیه‌وه.

سالی هه‌زار و سهد و نه‌وهد و سټ، كه‌ریم خان له‌ شیراز به‌ئامورزشی یه‌زدان شادبوو. ئاغا محه‌مه‌دی كوری حه‌سه‌ن خانی قاجار له‌ شیرازه‌وه بو‌ تاران هه‌لات. هاواری له‌ خان ئابدال خان كرد كه‌ رزگاری كات.

خان ئابدال خان به‌شه‌ش سهد ماله كوردی جیهانبه‌گییه‌وه یارمه‌تی كرد. خسته‌یه سهر ئاره‌زوو و هه‌واداری حوكمړانی و شه‌ر له‌گه‌ل كورده‌كانی زه‌نددا. له‌شكریكي قورسی بو‌ ئاغا محه‌مه‌د رېڅخست و به‌گډ ته‌قى خانییی داكرد و ته‌قى خانییی گرت وه «ره‌ی» خسته ده‌ست.

مورته‌زا قولیخانی قاجار -كه‌ برای ئاغا محه‌مه‌د بوو- له‌شكریكي له‌ ئوستراباد سازدا و چووه سهر ئاغا محه‌مه‌د و له‌ «سه‌وادكو» پیښی پیگرت.

خان ئابدال خان سوپاهی كوردانی ئاماده‌ كرد و چو پیښی به‌سوپاهی مورته‌زا قولی گرت وه مه‌ته‌رېزی دوژمنی گرت و شه‌ر و كوژتار ده‌ست پیگرا.

له‌ دواى گه‌لیك كوژتار، مورته‌زا قولیخان شك و مسته‌فاخانی برای كه‌وته‌به‌ر سمی نه‌سپی خان ئابدال خان وه ئه‌مانی خواست و بو‌ورا.

كورده‌كان گه‌لیكیان كوژتار كرد و تالانیكي زوړ و دیلیكي بیژماریان له‌ قاجاریان گرت. خان ئابدال خان به‌شادی و كه‌یفه‌وه گه‌راوه شاری ساری و له‌شكر و نه‌سپاسازی ده‌ست پیگرد.

پایته‌ختی ئەمارەتییکی کورد بوو بەقوربان وە بنەمالەییکی گەورە کورد پووچکراوە. سالی ههزار و نهوهو شەش خان ئەبدال خان تەمای بوو خۆی لە حەپس رزگارکات، کە لە دەری شار رێزیان کرد بۆ حەپس‌خانه دەستیان کرد بەکەنکەنەیی. مورتەزا قولی لەو ئەگادارکرا، مورتەزا قولی سەری خان ئەبدال خانیان بری و بەدیاری بۆ ئاقا محەممەدیان نارد.

خان ئەبدال خان بۆ دامەزراندنی حکومەتی قاجار، خۆی و بنەمالەیی چەند سەد سالی کردە فیدا. (جلدی بیته‌می قاجاریه، لاپەرە ۱۹ - ۲۱).

۲- سادقانی شقاق (شکای)

لە ئاوربایەگان و لە شاری سەرەب حوکمداریکی کورد و پیاویکی زەربەدەست بوو. لە دەوری ئەفشارەکانەو لەسەر ئەو خاکە بەحوکمداری رایان ئەبوارد. حکومەتی زەند عەهد و پەیمانیانی لەتەکیان هەبوو.

سالی ۱۲۰۵ سەرکێشی قاجارەکان بۆ گرتنی ئەو حکومەتە کوردە، لەشکری کێشا و چوووە سەر پایته‌ختی ئەمارەتی سادقخان کە سەرەب بوو.

سادقخان بەلەشکری کوردی شکاکو موقەدەمەو چوووە پیش و رێگای بەقاجارەکان گرت. لە پاش گەلیک شەڕ و کوژتار، تابیی بەرابەری نەبوو، پایته‌ختی بەردا و روو بەقەرەباغ هەلات و پەنای برده لای ئیبراهیم خەلیلخانی کوردی جوانشیر کە حوکمداری قەرەباغ بوو.

ئاقا محەممەدی قاجار کە سادقخانی دەره‌پەراند، چوووە سەر «سەرەب» و هەموو ئەهالیەکە کۆژت و قەڵاکە وێران کرد؛ ئاواپیەکانی سووتاند و مال و ئەسپایی تالان کرد و روو بەئەردەبیل گەراوە.

سالی ههزار و دوو سەدو شەست (جلد ئەو‌لی قاجار - لاپەرە ۳۲) سادقخان کە تەماشای کرد قاجارەکان رۆژ بەرۆژ دەست درێژ دەبن و دەریەدەری ئەویش فایده نەبخشی. ئیبراهیم خەلیلخانی هەر هێندە ئەتوانی مۆلکی خۆی بەخیوکا و ناتوانی لەشکری بداتی؛ ناچاربوو دە نەفەر لە براکانی خۆی ناردە لای ئاقا محەممەد و داوای ماملەتی لێی کرد. ئاقا محەممەد لەگەڵی رێککەوت. سادقخان گەراوە جێگای خۆی و دەستی بەئاوکردنەو کرد و چوووە لای ئاقا محەممەد و بەسەرکردە سوپاهی قاجار تەعیین کرا و نزیک چوار سالی بەوجۆرە رایبوارد.

سالی (۱۲۱۰) سادقخان به پنهانی خه‌ریکی کۆمه‌له دامه‌زراندن بوو. سه‌فه‌ری خوراسانی که‌وته پیش؛ به‌سوپاهیکی قورسه‌وه چووه سه‌ر خوراسان و گرتی و ئومووری تیدا دامه‌زراند و گه‌راوه و ده‌ستیان به‌سوپاه کۆکردنه‌وه کرد. که‌ بچه سه‌ر قه‌لای په‌ناوا.

سادقخان له کۆمه‌له دامه‌زراندن پاش نه‌که‌وت؛ زۆر که‌سی کرده‌هاوده‌نگی خۆی. دوو نه‌فه‌ری دانا‌بوو که‌ که‌لین ده‌ستخه‌ن و ئاقا محهمه‌د بکوژن (جلد ئه‌وه‌ل، قاجار، لاپه‌ره ۴۵).

سالی ۱۲۱۲ دوو نه‌فه‌ر له کورده‌کان له‌ نزیک قه‌لای په‌ناوا‌ی تالش به‌شه‌و چوونه نیو چادری ئاقا محهمه‌دوه و به‌خه‌نجه‌ر کوژتیان و تاجی گه‌وه‌هه‌ربه‌ند و شیر ی‌رازوه و ده‌ریای نوور و گه‌لیک چتی گرانبه‌هایان هه‌لگرت و چوونه‌وه لای سادقخان.

سادقخان که‌ زانی تۆله‌ی گه‌لیک کورد له‌ ئاقا محهمه‌د کراوه، ئه‌و مه‌سه‌له‌ی به‌فالیکی خه‌رگه‌ته‌وه. بۆ خۆی هه‌ر به‌و شه‌وه‌ نوکه‌ر و ده‌ستوپه‌یوه‌نده‌کانی هه‌لگرت و روو به‌عبراق رویشتن.

سبه‌ینی که‌ سوپاه له‌ کوژتنی ئاقا محهمه‌د ئاگاداربوون، ده‌سته به‌ده‌سته خۆیان گه‌یانه سادقخان و لیتی کۆبوونه‌وه. سادقخان رۆژ به‌رۆژ هتیری گرت و سوپاهی زیادکرد، هه‌روه‌ها به‌هتیر په‌یداکردن رۆبی هه‌تا له‌ چۆمی ئاراز په‌ربه‌وه.

سادقخان تا رۆیی، شکاکه‌کانی له‌سه‌ر خۆی جه‌ماند. ته‌وریزی گرت و براهه‌کی به‌ئه‌یاله‌ت له‌سه‌ر دانا. جه‌غه‌رخانی براکه‌ی دیکه‌شی کرده حاکمی قه‌ره‌جه‌داغ.

سادقخان هه‌موو ئاوربایه‌گانی خسته‌ ده‌ست و ئومووری تیدا ریک‌خست. به‌سوپاهیکی قورسه‌وه روو به‌تاران ئاژۆتی.

چونکه‌ له‌ پیشدا ژن و مندالی سادقخان له‌ ته‌ره‌ف ئاقا محهمه‌دوه له‌ قه‌زوین داندرا بوون، گرتنی قه‌زوینی له‌پیشدا به‌پتوستر زانی، به‌و له‌شکرده‌وه بۆ سه‌ر قه‌زوینی ئاژۆت.

سادقخان قه‌قه‌زیک‌ی له‌ براکانی نویسی که‌ بچه سه‌ر که‌لای خۆی و بیگرن. ئه‌وانیش به‌ ۵ هه‌زار پیای شه‌رکه‌روه‌وه ده‌وره‌ی که‌لای خۆیان دا.

سادقخان له‌هه‌ر چوار که‌ناره‌وه قه‌زوینی ده‌وره‌دا و شاری خسته‌ ته‌نگانییه‌وه. سادقخان لی‌رده‌ مه‌سه‌له‌ی لی‌ به‌راوه‌ژوو بوو که‌ سوپاهی نارد ئاوه‌دانی و دیتیه‌اتی ده‌وروپشتی شاری تالان کرد. ئه‌وه‌ دل‌ی ئه‌هالی قه‌زوینی له‌ سادقخان ره‌نجاند و ناچاری کردن

به‌رايه‌ری بکه‌ن و شار به‌ده‌سته‌وه نه‌ده‌ن. سادقخان گه‌لیک خه‌ریکی گرتنی قه‌زوبن بوو. ئه‌هالی هه‌رچه‌نده ته‌مای ئه‌و‌یان بوو سادقخان به‌پادشا قبول بکه‌ن، به‌لام له ترسی تالان و کوژتن خویان راگرت و شه‌ر و کوژتاریان ده‌کرد.

له‌وده‌مه‌دا فه‌تح عه‌لیخانی قاجار نامزده‌دی حوکمرانی ئی‌ران بوو، ئه‌هالی تاران به‌پادشایان قبول کردبوو. شو‌رشی حوکمرانی ئی‌ران له هه‌موو که‌لله‌یه‌ک دابوو (جلد ئه‌وه‌ل ته‌ئریخ قاجار لا‌په‌ره ٤٨).

محهمه‌د وه‌لیخانی قاجار له مه‌شه‌ده‌وه بو یارمه‌تی فه‌تالی شا چوو‌بووه تاران. فه‌تالی شا ئه‌مری پیتدا سوپا‌هیککی قورس هه‌لگری و بچیته سه‌ر سادقخان و قه‌زوبن له ته‌نگانی رزگارکات.

قه‌زوبن به‌راستی وه‌ته‌نگ هینرابوو، ئه‌هالی له مشوره‌تی ته‌سلیم بووندا بوون و قاسید له‌نیوانی هه‌ردوو لا له هاتوو‌چوون دابوو. له‌ناکاو محهمه‌د وه‌لیخان به‌له‌شکرێکی زله‌وه گه‌یشه‌ته نزیک قه‌زوبن. سادقخان ده‌ستی له قه‌زوبن به‌رنه‌دا، به‌لام به‌ده‌سته‌یه‌ک له‌شکره‌وه چوه‌ه پیتش محهمه‌د وه‌لیخان.

کو‌رد و قاجار شه‌ریان ده‌ست پیتکرد، خوین ر‌ژا و کوژتار زۆربوو. له پاش چه‌ند ر‌وژ شه‌ر و جیدال، سادقخان ده‌ستی له ده‌وره‌دانی قه‌زوبن به‌ردا و روو به‌سه‌راب گه‌رایه‌وه.

ئهو دوو پیاوانه‌ی که ئا‌قا محهمه‌د قاجارییان کوژت‌بوو، که‌وته‌نه ده‌ست محهمه‌د وه‌لیخان له‌نیو مه‌یدانی شه‌ردا گیران. محهمه‌د وه‌لیخان به‌ئه‌نواعی ئه‌زه‌ت و ر‌ه‌زالت هه‌ردووکی کوژتن.

له‌ولاوه براکانی سادقخان بو گرتنی که‌لای خو‌ی له ته‌و‌ریزه‌وه ده‌رکه‌وتن. جه‌عه‌فر قولیخان برا به‌چووکی حوسین دۆنبۆلی که حوکمرانی کوردی دۆنبۆلی بوون به ٢٠٠ پیاوی شه‌رکه‌روه‌وه چوو له مه‌ره‌ند پیتشی به‌شکا‌که‌کان گرت و شه‌ر و کوژتاریکی زۆریان که‌وته نیوانی. له نه‌تیجه‌دا براکانی سادقخان شکان و روو به‌ته‌و‌ریز گه‌رانه‌وه.

که ده‌نگی شکانی سادقخان له ده‌ست محهمه‌د وه‌لیخان ده‌رچوو، له ته‌و‌ریزه‌وه چونه سه‌راب. فه‌تالی خانی قاجار که ناوزه‌دی شاه‌ی بوو، له تاران‌وه چوه‌ه زه‌نگان. قاقه‌زێکی له‌سادقخان نویسی و داوای مامله‌تی ئی کرد و په‌یمانیشی دا که حکومه‌تی سه‌رابی بو ته‌سدیق کا و گه‌لیک په‌یمان و نه‌وازشی بو پیتدا نویسی و دای به‌ئیبراهیم خان عه‌زه‌دوله‌دینی قاجار.

عه‌زدولدين كه گه‌يشته سه‌راب قاقه‌زه‌كه‌ی دا به‌ساذق‌خان و به‌زوبان‌پيش گه‌لي‌ك
دل‌خوشي داوه.

ساذق‌خان كه ته‌ماشه‌ی دهم و سه‌عاتی زه‌مانه‌ی كرد، له‌گه‌ل فه‌تالی شا ري‌ككه‌وتنی له
ناخوشي به‌چاكتر زانی و هه‌وای حوكمداری ئيران و دامه‌زrandنی حكوومه‌تي‌كي كوردی
له‌سه‌ر دهر‌خستنی پي مه‌سه‌له‌هت بوو؛ چونكه قاجار په‌كان به‌پشتیوانی‌تي‌كي تيوه‌چوو بوون،
دل‌گه‌رم و ئومیده‌وار بوون و كورده‌كانیش له‌لایتي‌كي یارمه‌تی ئه‌كران، سست و پاشكه‌وتوو
بوون. له‌به‌رئه‌وه‌ تالیع و به‌ختی به‌به‌ر گه‌یشته‌وو، ئه‌ستیره‌ی قاجاری به‌ترووسكاوی
ئه‌ویست و په‌نجه‌بازی كردن له‌ته‌کیانا په‌شیمانی له‌دوابوو. ساذق‌خان كه له‌خوی و
فه‌تالی شا و له‌پشتیوانی كوردان و قاجار پوون بووه‌وه، بناغه‌ی دۆستی دامه‌زrandنی
هه‌لبژارد و ئه‌مانه‌ته‌كاني كه له‌لای بوو، بۆ فه‌تالی شای نارده‌وه و قاقه‌زتي‌كي بۆ نویسی
و به‌رپیی كرد.

كه عه‌زدولدين گه‌يشته كن فه‌تالی شا نویسراو و ئه‌مانه‌ته‌كاني له‌ساذق‌خانه‌وه دایي،
فه‌تالی شا زۆر منه‌تدار و شوكرانه‌ بژیری ساذق‌خان بوو. فه‌رمانی حوكمرانی سه‌راب و
سه‌رده‌ر و گه‌رمه‌رووی بۆ نویسی، له‌گه‌ل خه‌لات و نیشان بۆی نارد؛ ساذق‌خان به‌حوكمرانی
رایده‌بوارد.

سالی ۱۲۱۳ جه‌عفه‌ر قولیخانی كوردی دۆنبۆلی، حوكمی ئه‌یاله‌تی خوی و ته‌ووریزی له
فه‌تالی شا وه‌رگرت و له‌تارانه‌وه‌ پوو به‌ته‌ووریز دهر‌كه‌وت.

ساذق‌خان كه ئه‌وه‌ی بیسته‌وه، كه‌وته ئه‌ندیشه‌ و ترسه‌وه؛ چونكه كورد ده‌بوايه كورد
بكۆژیت بۆ توركمان. له‌و ئه‌ندیشه‌یه‌دا بوو هه‌ستا پووی كرده‌ شێروان. جه‌عفه‌ر قولیخانی
كه گه‌يشته ته‌ووریز، له‌ئه‌حوالی ساذق‌خان ئاگادار بوو، گرتی قاقه‌زتي‌كي دوو‌ووریزی بۆ
ساذق‌خان نویسی و به‌سویند و په‌یمان شه‌رتی له‌گه‌ل كرد.

ساذق‌خان به‌جه‌عفه‌ر قولیخانی باوه‌ركرد و گه‌راوه سه‌راب. له‌نیوانی هه‌ردوو حوكمرانی
كورداندا، په‌یمانی په‌نهانی گری درا كه به‌هه‌ردووكان تی بكۆشن بۆ ییكه‌تی و كۆكرده‌وه‌ی
دلی كورده‌كان و به‌هه‌موو جوړیك بۆ ئیتفاقی‌كي عموومی بكۆشن. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بۆ به‌كتر
سویندیان خوارد و قه‌راربان دا كه ئه‌و ئیتفاقه‌ سه‌ری گرت، به‌جاریك بۆ پووچكرده‌وه‌ی
قاجار ده‌ست پێك بگرن و بلندنه‌ سه‌ر خۆیان.

حوسین قولیخانی كوردی هه‌وشار، ئه‌و موعا‌هه‌ده و ئیتفاقه‌ سه‌رییه‌ی كرده
ده‌سته‌گولي‌كي خوی و هه‌ستا چوو تاران و به‌فه‌تالی شای راگه‌یاندا. فه‌تالی شا بۆ

تییكدانی ئەو ییكەتی كوردانە، كرده ئەیالەتی ورمی و لەشكری هەوشاری لەگەڵ خست. حوسین قولىخان روو بە ورمی لە تاران دەرکەوت (جلد ئەوەل تەئریخ قاجار لاپەرە ۵۰ - ۵۱).

سادقخان کە لەوێ ئاگادار بوو، دووبارە کەوتە ئەندێشەوێ. وە لەگەڵ حوسین قولىخانی هەوشاری موخابەردی کرد و لەگەڵی رێککەوت و چووێ لای بۆ گرتنی ورمی. ئیستیفاقی لەگەڵ کرد و چووێ سەر ورمی و گرتی و ئومووری تێدا دامەزاند.

فەتالی شا لە پاشان چووێ ورمی و سادقخانێ نەوازش کرد و لەگەڵ خۆی بردیە تاران. لە پاش چەندێک سادقخان لەشکرێکی لە فەتالی شا وەرگرت و چووێ سەر خوراسان. مەمشخانی کورد لە شاری چناران ئامادەى شەڕ ببوو. سادقخان بەپەنھانی جوابی لیتی نارد کە مەمشخان خۆی بە دەستەوێ نەدات؛ چونکە بگیری دەکوژرێ (جلد ئەوەل تەئریخ قاجار لاپەرە ۵۸).

سادقخان رێگای بۆ مەمشخان چۆڵ کرد کە هەلێت. مەمشخان لەلایێکەوێ روو بە مەمشەد بۆی دەرچوو. سادقخان چوو دەرەى «چناران» ی دا و گرتی. لەو دهمەدا قاقەزى فەتالی شا گەیشته سادقخان کە دەست لە چناران بەردات.

سادقخان بەپەنھانی خۆی کوکڕدەوێ و هیزی پەیدا کرد. فەتالی شا گەیشته جیگایێکی کە پێی دەلێن: «ئاققەلا» سادقخان رووی لە قاجاران وەرچەرخاند و پشتی تی کردن. قاقەزىێکی لە فەتالی شا نویسی: زۆر پێویستە کە بە لەز ئەللا یارخانی قلیجە حاکمی سەزەواری بۆ بنیتریت.

فەتالی شا لەوێ کەوتە فیکرەوێ؛ بەلام هەرچۆنێک بوو ئەللا یارخان، خودا لەگەڵی لە فەتالی شا خواست و رویشته. فەتالی شا گوتی: ئەمێ وزەرا ئەمە پشتیکە ئەللا یارخان لەمەى کرد، جاریکی تر رووی نابینینەوێ (جلد ئەوەل، تەئریخ قاجار، لاپەر ۵۵).

ئەللا یارخان کە لە تاران دەرچوو، گەیشته قەلای ئاققەلە، دەرگای لەسەر خۆی گرێدا و ئالای سەربەخۆیی هەلدا. فەتالی شا ئەو دهمەى زۆر تەنگ بوو، نەپەرژا سەر ئەمە بۆچوونە سەری سوپا ساز بکا.

سادقخان بە لەشکر و سوپاھێکی لە دەستیابوو گەراوێ و چووێ سەر خاکی خۆی و دەستی بە حوکمرانی و ئومووری سەربەخۆیی پێکھێنان کردەوێ؛ پێویست و ئەسپایی فەراھەم کرد.

سادقخان ههتا سالی ۱۲۱۵ له گه ل سهر به خو بی خه ریک بوو، لهو ساله دا نایوسه لته نه شازاده عه باس میرزای قاجار، له هه موو گو شه ی ئیرانه وه سوپاهی پتکه وه ناو چو وه سهر سادقخان.

سادقخان بو به رابه رکردنی عه باس میرزا، له شکری دهنک دا. مودده تی سنج مانگ له نیوانی هه ردووکان شه ر و کوژتار کرا و له مهیدانی شه را سادقخان که وته دهست عه باس میرزا و کوژرا.

عه باس میرزا که سادقخانی کوژت، حکومه تی سهراب و گهرمه رۆی دا به ساروخانی برای سادقخان و محهمه د عه لی سولتانی برا بچو وکی سادقخانی، به خان ناو ناو کردیه سهر کرده ی سواره. خاکی چهند سه د ساله ی سهر به خو ی کورد که وته ژئیر حو کمی قاجارانه وه و میلله ته که ش بوونه سواره ی قاجاره کان و به مودده تی کی که م بوونه شیعه و له پاش تیکچوونی حکومه تیان له خاکی موکریی دانیشتن و بوونه جوتیار و باغچه وان. شوعبه به کی که می له حاله تی ره دندیدا مانه وه و مهر و وشت به خپو ئه که ن. به زستان له دهشتی تالاو به هاوین له کتوی سه هه ند رایده بو ترن.

۳- مه مشخانی کوری ئه میرخانی کوردی زه عفرانه

له باب و باپیری وه به ئه ماره تی چناران و میلله تی خو ی راده بوارد، وه له حکومه تی قاجار دلگیر بوو. هه می شه له که لین ئه گه را دهست نه ئه که وت و له کو شه وه دابوو ئیتاعه ی قاجاری نه ئه کرد.

سالی ۱۲۱۳ سادقخانی شکاک به سوپاهی کی قورسه وه ناردرا سهر مه مشخان که بیگریت و شار و مهمله که تی لی ویران کات. سادقخان له رووی میلله تپه رستی و کوردا به تیبه وه، به په نهانی له مه مشخانی گیرا وه که ناچارم چناران ئه گرم؛ به لام و اچاکه روو به جیگایه ک ده رباز بیت.

مه مشخان چونکه باوه ری به سادقخان ده کرد، هه ستا چنارانی بهردا و روو به مه شه ده رویشتن.

که مه مشخان له چناران ده که وت، سادقخان چوو ده وه ی چنارانی دا و گرتی. له پاش ئه منیه ت و ئاسایش پیدان، مه سائیلی به رئا وه ژوو قاجاره کانی ناچار کرد دهست له چناران به رده ن.

مه‌مشخان که وای زانی گه‌راوه سهر مولک و مه‌مله‌که‌تی خۆی و ده‌ستی به‌ته‌شکیلات کرده‌وه و بانگی سهر‌به‌خۆیی لێدا.

سالی ۱۲۱۷ فه‌تالی شای قاجار له‌ژێر فه‌رمانده‌ی حوسین خانی قاجار له‌شکرێکی قورسی ناردە سهر مه‌مشخان. مه‌مشخان نه‌یه‌یشت حوسین خانی قاجار نزیك بیی له چنارانه‌وه و بۆی ده‌رکه‌وت و چو و پێشی پێگرت.

له‌ دوا‌ی گه‌لیک شه‌ر و کوژتار حوسین خان به‌شکاوی گه‌راوه. مه‌مشخان به‌دل‌خۆشی و تالان و دیل و ده‌ده‌ست خستن چووه‌وه چناران (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۶۴).

مه‌مشخان هه‌تا سالی ۱۲۲۸ له‌گه‌ڵ حوکمرانی خه‌ریک بوو. چه‌ندجاران قاجار بۆی چووبن، ده‌ه‌رقه‌تی نه‌ده‌هاتن و به‌شکاوی ده‌گه‌رانه‌وه.

یوسف خواجه‌ی کورێ ئایی خواجه‌ی کاشغه‌ری زه‌مانه له‌ کاشغه‌ره‌وه روو به‌میسر و شام و شاره‌زووری ئازووتبوو. له‌گه‌ڵ ئاوه‌حمان پاشای حوکمرانی بابان رێککه‌وتبوو، که حکومه‌تی بابانی دووچار به‌ئه‌زه‌ت کرد روو به‌تاران و خوراسان هه‌لات. که‌وته نیو کورده‌کانی خوراسانه‌وه و به‌ناوی سونییه‌تی گه‌لیکی کورد و تورکمانی ئه‌و جیگایه‌ی کرده هاو‌دنگی خۆی و ته‌پلی عوسییانی له‌ قاجاران لێدا.

مه‌مشخان له‌و نیوه‌دا ناچاربوو یارمه‌تی یوسف خواجه بکات؛ له‌ کوردی زه‌عفه‌ران ده‌سته‌ییکی له‌شکر دا‌ی. یوسف خواجه به‌ناوی شیعه کوژتن که‌وته نیو میلله‌تی مه‌زلوومه‌وه، ده‌ستی به‌تالان و کوژتار کرد. فه‌تالی شای قاجار پێش به‌فیتنه‌گرتنی له‌سهر خۆی فه‌رزکرد، له‌شکرێکی قورسی له‌ ژێر فه‌رمانی محه‌مه‌د وه‌لی میرزای قاجار ناردە سهر یوسف خواجه. له‌ پاش گه‌لیک کوژتار، یوسف خواجه شکا. کورده‌کانی خوراسان له‌سهر پیاویکی بیگانه دووچار به‌ئه‌زه‌ت و کوژتار بوون.

مه‌مشخان له‌گه‌ڵ کوژراوان به‌دی‌ل گیرا و به‌ ۱۵۰۰ که‌س کورد و تورکمانه‌وه بۆ تاران ناردان و له‌ مانگی ره‌جه‌بی ئه‌و سا‌له‌دا کوژران. (جلد ئه‌وه‌ل ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۱۲۲ - ۱۲۳).

٤- مه‌سته‌فاخانی کوردی تالش

ئه‌و بنه‌ماله‌ی کوردی تالش، ههر سهر‌به‌خۆ بوون و له‌ جه‌نگه‌لی تالش ئازاد ده‌ژيان. له‌ ده‌وری حکومه‌تی کوردی زه‌ند زۆر چاک راپانده‌بوارد. هه‌تا ده‌وری قاجاره‌کان، حوکمرانی سهر‌به‌خۆ بوون.

سالی ۱۲۰۵ که دهستی قاجار له ئییراندا کهوته سهر دهستی زندهکان خاکی ئییرانیش کهوته ژئیر حوکمی ئاقا محهمه دی قاجاره، ئهوجا قاجارهکان بهئاسانی بۆ ههموو ئهماردهت و حوکمداریکی کهنارهکان دهستیان هاوژیت.

ئاقا محهمه له ژئیر فهرمانی جان محهمه دخانی قاجاردا، لهشکری ناردده سهر مستهفاخانی حوکمداری کوردی تالش.

لهشکری قاجار له ئهردهوێلهوه روو بهتالش بزووت. مستهفاخان له کوردهکانی تالش لهشکری کۆکردهوه و چوو پێشی بهقاجار گرت و له ههر دوولاهه کوزتار دهست پێکرا، له نهتیجهدا محهمه دخان شکا و بهپهریشانی ههلات و گهراوه داویی. کوردهکان بهتالانکردن و شادمانی چوونهوه تالش.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محهمه بۆ گرتنی خاکی ئیبراهیم خهلیلخانی جوانشیر لهشکریکی قورسی ههنگرت و پهلاماری بردی لهسهر پردی «خودا ئافهرین» مستهفاخانی قاجاری ناردده سهر تالش. مستهفاخانی تالشی ههلات، گهوره و کاربهدهستانی تالش که لهوه ئاگاداربوون، ژن و مندال و پتوبستی مالیان ههنگرت و کهوته نهیو کهشتی ئاوهوه و روو بهسالیان ههلاتن. ئههالی سالیان له ترسان وه خویان نهگرتن.

تالشهکان بهناچاری لهنیو دهريادا لهنگهري کهشتیان بهردا وه بۆ ههلمهتدانی دوزمن خویان ئامادهکرد.

هیتندیکیش له تالشهکان لهنیو چیا و دۆلهکانی کێوه بهرزهکاندا خویان پهنهاندا. لهشکری قاجار لنگیاندا سهر کهشتی کوردهکان و دهستیان بهکوزتاریان کرد، گهلیک روئهسا و ۲۰۰ نهفه ئههالیان بهدیل گرتن و بردیانه لای ئاقا محهمه. بهئزیهت و وهحشیانه پارچه و له تکهتیان کردن. هیتندیک له مال و مندالی تالشیهکانیان ناردده ئهردهوێل و مازندهران.

شانوازهانی شاپلینگ خان که بهدیل گیرابوو، نوازش کرا و خهلاتیان کرد، بۆ روژتیک بۆ بهکاربردنیان دلخووشیی داوه. (جلدهوهل، تهئریخ قاجار، لاپهه ۳۸).

بههاتووچوکردنی پیاوانی خێرخوا، مستهفاخانیان لهگهڵ قاجارهکان رێکخستهوه و له ژئیر نیدارهی قاجارهکاندا مستهفاخان کراوه بهحوکمرانی تالش.

سالی ۱۲۲۰ مستهفاخان بهپهنهانی لهگهڵ حکومهتی عرووس رێککهوت و شهرت و قهرار لهنیوانی ههر دوولا دهست پێکرا. هیز و ئهسلیحهی له عرووسهوه بۆ ناردرا؛ روژ

به‌رۆژ له خۆ کۆکردنه‌وه خه‌ریکبوو.

سالی ١٢٢٢ مسته‌فاخان له عرووسه‌کان دڵ پیس بوو، که‌وته ئه‌ندیشه و ترسی ئه‌مه‌وه که نه‌بادا عرووس خاکه‌که‌ی لێ بگرن و خۆشی پووچکه‌نه‌وه؛ ناچار له‌گه‌ڵ نایبوسه‌لته‌نه، عه‌باس میرزا موخابه‌رده‌ی کرد.

مسته‌فاخان له ئیشی قاجار و عرووس ئاگادار نه‌بوو که به‌په‌نهانی له ڕێککه‌وتندا بوون؛ داوای یارمه‌تی له قاجاره‌کان کرد. ئه‌وانیش به‌سستی نه‌جوابیان داوه و نه یارمه‌تیشیان کرد. به‌لام مسته‌فاخان خۆی راگرت، که‌م که‌مه رووی له سه‌رکه‌وتن و بزووتن کرد.

نایبوسه‌لته‌نه له‌بری کۆمه‌گی کردن، پیرقولی ناو سه‌رکرده‌یه‌کی خۆی نارد و گه‌لیک مالی ئه‌هالی تالشی بارکردن و بردنیه ئه‌رده‌ویل. قاقه‌زیشی له تالشیه‌کان ده‌نوبسی و د‌ل‌خۆشی ئه‌دانه‌وه که له مسته‌فاخانیان بیچر‌نه‌وه.

مسته‌فاخان به‌گه‌رمی له‌گه‌ڵ عرووس ڕێککه‌وت، چهند هه‌زار سالدات و چهند پۆل‌کونیک عرووسی به‌چه‌ک و ئه‌سپاییکی زۆره‌وه خواست که بچنه ناوچه‌ی ئه‌ماره‌تی تالشه‌وه.

نایبوسه‌لته‌نه که له‌وه ئاگادار کرا له‌شکرێکی قورسی هه‌ل‌گرت و چووه نه‌خچه‌وان تا‌کو په‌لاماری تالش بدات. عرووس له هه‌موو گۆشه‌ییکی تخووبه‌وه سالداتی ئازووته پێشه‌وه، تا‌کو په‌لاماری خاکی قاجار بدا. به‌وه عه‌باس میرزا له گه‌یشته‌نه د‌ل‌خوازی پاشکه‌وت، له بری هه‌لمه‌ت بردن، په‌لاماری درایی.

سالی ١٢٢٣ گه‌لیک شه‌ر و کوژتار که‌وته نیوانی عرووس و قاجاره‌وه. ئاوری شه‌روشه‌ر ئایسا. چهند جار کوژتاری خویناوی روویدا (جلد ئه‌وه‌ل ته‌ریخ قاجار لاپه‌ره ٩٢ - ٩٣ - هه‌تا ١٠١).

سالی ١٢٢٤ فه‌ره‌ج‌ول‌لاخانی هه‌وشاری بو‌چوونه سه‌ر مسته‌فاخان ناردرا ئه‌رده‌ویل له‌گه‌ڵ نه‌زه‌ر عه‌لیخانی شاه سه‌وان که حاکمی ئه‌رده‌ویل بوو ڕێککه‌وتن که له‌گه‌ڵ مسته‌فاخان شه‌ر نه‌که‌ن؛ ئه‌و هیزدی به‌ده‌ستیانه‌ویه به‌گژ قاجاری دا‌که‌ن. به‌جو‌ره له‌گه‌ڵ مسته‌فاخان موخابه‌رده‌یان کرد و ڕێککه‌وتن.

مسته‌فاخان له‌وده‌مه‌دا مال و ئه‌سپایی خۆی ناردبووه که‌لای گامیشه‌وان (جامیشوان) و میرحه‌سه‌نخانی کوری خۆشی به‌سو‌پاهییکی قورسه‌وه ناردبووه سه‌ر حوسین عه‌لیخانی

باکویی. میرحسینخان لینگیدا سهریان، علیخان رودباری، هاشم خان شیروانی، محمدمدحانی برای هاشم خان گرتن و کوژتاریکی قورسی کرد و گهراوه تالش.

لهولاهه سوپاهی قاجار پرو بهشاری «لنگه‌ران» که پایتختی تالش بوو رویش. دیوار و خانوبه‌ره و کوشکی رهنگاوپه‌نگی مسته‌فاخانیان روخاند و تالانیان کرد و گه‌رانه‌وه.

مسته‌فاخان میره‌یدایه‌تی کوری خوی بو لای مسته‌فاخانی شیروانی نارد، که پیکه‌وه ریپکه‌کون و یاریده‌ی یه‌کتر بدن. نه‌گه‌رچی له پیکه‌پیاوه‌گه‌ورده‌کانی شیروان چووبوه لای مسته‌فاخانی تالش که نیوژی هه‌ردوولا بکات ناوی عومهر سولتان بوو، به‌دهست میرحسینخان به‌کوژت چووبوو، مسته‌فاخانی شیروان له‌دهش چاوپوشی کرد. دهسته تفه‌نگ هاوپیژی هه‌زار که‌سی بو نارد، به‌چه‌ک و نه‌سپاب یارمه‌تی کرد.

له‌وده‌مه‌دا محمدمدحانی سه‌رکرده‌ی هوزاره له تهره‌ف قاجارانه‌وه ناردرا سه‌ر تالش، له‌نیوانی هه‌ردوولا کوژتار کرا، قاجار شکان.

فه‌تالی شا میرزا بزورگی وه‌زیری نایولسه‌لته‌نه‌ی نارد تالش له شاری لنگه‌ران. میر گۆنه‌خانی ناموزای مسته‌فاخانی دلخوشی داوه و ناردیه‌گامیشه‌وان. له دواجار خوی و میر گۆنه‌خان پیکه‌وه چوونه لای مسته‌فاخان، بناغه‌ی دۆستی و ناشتیان له‌ته‌کا دامه‌زراند و گه‌رانه‌وه دواپی. له‌شکری قاجار له تالش دهرکه‌وت و گه‌راوه نه‌رده‌وپل؛ به‌لام مسته‌فاخان له‌ته‌ک عرووسا رابیتته‌ی نه‌پچراند. سالی ۱۲۲۷ عه‌باس میرزا له مسته‌فاخان زور دهرسا که دوچار به‌به‌لای بکا. کازم ناو ناموزاییکی مسته‌فاخانی ساز کرد و فه‌تالی شاش مه‌لا علی گه‌یلانی ناماده‌کرد و ناردیانه لای مسته‌فاخان که بناغه‌ی ناشتی دامه‌زیتن و چیدیکه به‌قسه‌ی عرووس فریو نه‌خۆن. چوونیان بی فایده‌بوو، به‌پوچی گه‌رانه‌وه.

مسته‌فاخان زور به‌له‌ز له ده‌ستورد خه‌ریکبوو خاکی خوی ده‌ست خسته‌وه و ره‌عیه‌ته بلاوه‌کانی وه‌خپ‌کردن و خومه‌کانی که له‌کن قاجاره‌کان گیرابوون به‌ریدان و بردنیه‌وه لای خوی. له‌ته‌ک عرووسا ئیتفاقیکی جوانی کرد و بو یارمه‌تیدانی چه‌ک و نه‌سپابیشی لی وه‌رگرتن (جلد نه‌وه‌ل، ته‌ئربخ قاجار، لاپه‌ره ۱۰۴).

شه‌ر و کوژتاری عرووس و ئیران له دهریای قه‌زوینه‌وه تا ده‌شتی نه‌رده‌هان و فارس، مودده‌تی چوار سال ده‌وامی کرد. مسته‌فاخانی تالش وه‌کو کورده‌کانی دیکه‌ی شیروان و

جوانشیر و جهری له مهیدانی شهردا بهر اهر به قاجار په کان، راوه ستابوون، هیندیک جار
سهر ده که وتن و هیندیک جار له چیا بهرزه کانیانا خویان را ده گرت.

سالی ۱۲۲۸ ناپلیون له گهل نیمپراتوری عرووس نیتوانیان تیک چووبو، ته مای شهر و
جیدالی کرد. سهر داری عرووس «یه نه رال په دیش جو ف» له گهل حکومه تی قاجار بناغه ی
ناشتی دامه زراند، پۆل کونیک فریقان ناوی به وه کاله تی خوی نارد له لای «سهر کوزر ویلی
برونتی» ئینگلیز که له ئیران بو، وه «مایور پایوف» ناویشی نارد له لای نایبولسه لته نه
که له ته کیانا ماملت بکری. له وده مه شدا ئیشی عرووس و قاجار به هیند داندرا و شهر
نه ما.

مسته فاخانی تالش له وه ناگادار نه بو که عرووس له ترسی ناپلیون له ته ک ئیرانا
به ناچاری سولج ده کا، ههر به هه وای پیشو رایده بوارد.

نایبولسه لته نه نه وده می ریک که وتنه یی له گهل عرووس په لاماردانی مسته فاخانی
تالشی به فهرز زانی و شهر و کوژتاری نه و چند سالی له سهر کورده کانی تالش کردبو
به مال، جا له بهر نه وه لته لته لابر دنی مسته فاخان واجیب بیو. له شکرکی قورسی
هه لگرت و روو به تالش بزوت.

له لاییکه وه پیوانی ئینگلیز و قاجار له گهل یه نه رال په دیش جو ف له هاتو چوونی
موساله ده دابوون و له لاییکه تره وه نایبولسه لته نه بو چوونه سهر تالش له ده ستوردا
بو.

مسته فاخان که له وه ناگادار کرا، رۆژی هوتی شهعبان هه موو جیگا ته نگه کانی گرت و
به داری چه م سهر نگه ری له گه لی و دهر یه نده کاندرا گری دا و میر هه سه نخانی کوری خوشی
به سهر داری سوپاه نارد پیش نایبولسه لته نه.

مسته فاخان که شتی شهر ی له گامیشه وانه وه خسته نیو دهر یاوه و له هه موو لاییکه وه
شهر ده ست پیکرا، قاجار روو به شاری له نگه ران رۆشتن، تویی کورده کان له نیو که شتیدا
دهستی به ناواریان کرد. له دوو سه عات زیاتر هه ردوولا به توپ یه کتریان ناواریان کرد.
له نیوانیدا چند زابت و سالداتی عرووس کوژان؛ له نه تیجه دا قاجار شکسته ی
تیکه وت. به لام چونکه سوپاهی قاجار له سی جیگای خاکی تالش قه لای دروست ده کرد،
سوپاهی شکا و له و جیگایانه خویان گرته وه.

له نزیک له نگه ران و له «قرق ناغاج» و له «شلومار» مسته فاخان چوار مانگ نه و

قه‌لایانه‌ی ده‌ورده‌دا و هه‌موو شه‌و و رۆژتیک تۆپ و تفه‌نگ ئاوردان له‌ کاردا بوو.

نایب‌ولسه‌لته‌نه‌ بۆ موسال‌ه‌حه‌کردن له‌گه‌ڵ عرووس سادق‌خانی کۆری نه‌جه‌ف قولی‌خانی کوردی گه‌رووس و «مسته‌رلزی» زابنتی تۆپ و «مسته‌ر گوملی» دو‌قتۆری ئینگلیزی ئاماده‌کردن و بۆ موسال‌ه‌حه‌کردن ناردنی‌ه‌وه‌ لای سه‌رداری عرووس؛ به‌لام سه‌ری نه‌گرت. جه‌نه‌رال ره‌دیش‌جۆف ئه‌وانه‌ی هه‌موو به‌هه‌ل‌خه‌له‌تان‌دن زانی و ناردنی‌ه‌وه‌ دوایی (جل‌د ئه‌وه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۲۶).

له‌سه‌ر ئه‌وه‌ شه‌ر له‌نی‌وانی عرووس و قاجار گه‌رم بوو. عرووس له‌ هه‌موو لای‌تیکه‌وه‌ ته‌قویه‌ی کورده‌کانی کرد. جه‌عه‌فر قولی‌خانی کوردی دون‌بۆلی و مسته‌فا‌خانی تالش و مسته‌فا‌خانی شیروانی و جه‌عه‌فر قولی‌خانی ئاغای جه‌بری به‌ریز له‌ ئیره‌وان و نه‌خچه‌وان و قه‌ره‌چه‌باغ و قه‌ره‌داغ ده‌ستی‌ان به‌کوژتاری قاجاران کرد.

فه‌تالی شای قاجار له‌ تارانه‌وه‌ روو به‌ئاوری‌باگان خشا و نایب‌ولسه‌لته‌ی له‌شه‌ر مه‌نع کرد. قاجار به‌شکاوی روو به‌ته‌ور‌تیز کشانه‌وه‌.

مسته‌فا‌خانی تالش چه‌ند قه‌لای‌تیک قاجار دروستیان کرد‌بوون گرتنی و گه‌لیک تالان و ئه‌سپابی ده‌ست‌که‌وت و خاکی خۆشی له‌ قاجار پاک‌کرده‌وه‌.

جل‌د ئه‌وه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۳۸ ده‌ل‌ت‌ت: بیست نۆی مانگی شه‌والی ئه‌و سال‌ه‌ عه‌ده‌نامه‌یه‌ک له‌نی‌وانی حکومه‌تی عرووس و ئیران له‌ خاکی «قه‌ره‌باغ» له‌ مه‌حالی (گولستان) له‌ که‌نار چۆمی «زێوه» -که‌ له‌شکرگای عرووس بوو-نویسراوه‌. هه‌ردوو حکومه‌ت ته‌س‌دی‌قیان کرد که‌ ده‌ فه‌سل‌ه‌، له‌ فه‌سل‌ی دووهم و سی‌یه‌مدا قه‌راریان دا خاکی تالش له‌ ئه‌رده‌وی‌له‌وه‌ هه‌تا ئه‌نزله‌ی به‌ «خان نشین» ناو بنریت و له‌ژێر چاوه‌دی‌ری هه‌ردوو حکومه‌تدا راب‌گیری و عرووس سو‌ت‌ند‌خۆر و پشتی‌وانی بیت.

له‌و ته‌ریخه‌دا تالش که‌وته‌ ئی‌داره‌ییکی چاک و خا‌وتنه‌وه‌. چاودیری عرووسیان قبو‌ل‌کرد و قاجاریان نه‌ویست. له‌ ته‌ره‌ف موهه‌ندیسانی هه‌ردوو حکومه‌ته‌وه‌ تخویان بۆ دانان و عرووس به‌هه‌موو هی‌ت‌زیکه‌وه‌ ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی ئه‌و خان‌نشینی کورده‌ کرد. مسته‌فا‌خان زۆر به‌نازادی له‌گه‌ڵ ر‌ت‌یکی و دامه‌زراندنی حکومه‌تی خه‌ریک‌بوو.

له‌ موده‌تی دوو سال‌ا ئه‌و خاکی گه‌وره‌ و ئاوه‌دان بوو، زۆر چاک پ‌ووی له‌ سه‌رکه‌وتن کرد. گه‌لیک ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ند کار و کاسبی و پیشه‌بوو. وه‌ تۆپ و تفه‌نگ و قۆرخانه‌یه‌کی قورسی پ‌یکه‌وه‌نا. له‌شکر و سوپاهی، وه‌کو سالدات و قازاخی عرووس

ته‌علیم ئه‌درا، له‌ ته‌ره‌ف عروسه‌وه زابت و پیاوانی زانا و کاردارانی بۆ ناردرا بوو. ئومووریشی به‌دهستووری فه‌ننی بۆ دامه‌زراندرا.

مسته‌فاخان هه‌تا سالی ۱۲۳۰ هه‌جری له‌ژێر چاودێریی حکومه‌تی عروسا به‌حوکمداری تالش رایبوارد، له‌ مانگی ره‌جه‌یدا نه‌خۆش که‌وت و به‌ئامورزشی یه‌زدان شادبوو. سێ کۆری له‌ پاش به‌جیما ۱- میر هه‌سه‌ن ۲- میر حوسین ۳- عه‌باس به‌گ.

۵- میر هه‌سه‌نخانی کۆری مسته‌فاخانی تالش

که‌ مسته‌فاخان مرد، کۆره‌کانی پێکه‌وه رێک نه‌که‌وتن، شۆرشیان که‌وته‌ نیتوانی. میر هه‌سه‌نخان بۆ ئه‌مه‌ی که‌ بپێته‌ جیگانشینی باوکی، چووه‌ لای «سه‌قاویج» که‌ سه‌رداری عروس بوو له‌ ئاوربایه‌گان. له‌وده‌مه‌شدا نیتوانی ئێران و عروس زۆر به‌خۆشی پاده‌برا.

عه‌باس میرزای [قاهه‌زی] له‌ «سه‌قاویج» ی نویسی و داوای میر هه‌سه‌نخانی کرد، سه‌قاویج زۆر به‌ناپیاوای میر هه‌سه‌نخانی گرت و ته‌سلیم به‌نایب و لسه‌لته‌نه‌ی کرد. عه‌باس میرزا ته‌سلیم به‌قولیخانی سه‌عه‌ده‌لوویی حاکمی خه‌لخالێ کرد، که‌ ئاگاداری بکا و هه‌لته‌یی.

میر هه‌سه‌نخان که‌لێنی ده‌ست خۆی خست و هه‌لات و چووه‌ تالش. سوپاهێکی زۆر چاکی له‌ کوردی تالش سازکرد و په‌لاماری خاکی له‌نگه‌رانی دا. چه‌ند شه‌رێکی له‌گه‌ڵ عه‌رووس کرد و گه‌لیک خۆینی لێ رشتن و له‌نگه‌رانی گرت و چووه‌ سه‌ر «ئه‌رگه‌وان». ئه‌ویشی به‌شه‌ر و کوژتار له‌ چنگ عه‌رووسی ده‌رخست.

میر هه‌سه‌نخان خاکی بابی به‌ته‌مامی له‌ عروس ئه‌ستانده‌وه و ئالای سه‌ره‌به‌خۆیی تیدا هه‌لدا و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی حکومه‌ت کرده‌وه. «سه‌قاویج» له‌وه که‌ ئاگادار بوو، هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌کی بۆ حکومه‌تی قاجار نارد که‌: بۆچی مه‌یدان به‌میر هه‌سه‌نه‌خان دراوه هه‌ینده کوژتار له‌ عروس بکا.

عه‌باس میرزا سوپاهێکی قورسی له‌ ته‌ورێز رێکخست و له‌ رێگای ئه‌رده‌وێله‌وه ناردیه سه‌ر میر هه‌سه‌نخان و هه‌ردوولا ده‌ستیان به‌کوژتار کرد.

له‌ لای عروسه‌وه مسته‌فاخانی شیروانی و محه‌مه‌دخانی کوردی شه‌کیی به‌له‌شکری شه‌کی و شیروانه‌وه و ئه‌لگسانده‌ری والی گورجستان به‌تۆپ و قۆرخانه‌وه سالداتیکی زۆری هه‌لگرت و له‌گه‌ڵ له‌شکری کورده‌کان روو به‌مه‌حالی شه‌کی ئاژۆتیان. حاجی محه‌مه‌دخانی کوردی قه‌ره‌گوێز له‌گه‌ڵ مسته‌فاخان رێککه‌وت و چووه‌ لای.

حکومه‌تی قاجار له ولایه مه‌هدی قولیخانی کوردی جوانشیریان له ریتگای موقری و به‌رکه‌شات ناردده سهر میر حه‌سه‌نخان. مه‌هدی قولیخان له‌گه‌ل میر حه‌سه‌نخان ریتکه‌کوت و به‌و له‌شکرده‌ی پیتی بوو چوو پیتش مسته‌فاخانی شیروان. دوو له‌شکری کورد به‌گژ یه‌کتدا چوون و گه‌لیکیان لیک کوژت.

فه‌تالی شا که وایزانی به‌په‌نهانی یارمه‌تی میر حه‌سه‌نخانی کرد. ئا‌قا سلیمانی گه‌یلانی به‌فه‌وجه شکاکه‌وه ناردده کو‌مه‌کی میر حه‌سه‌نخان و روو به‌عرووس چوو. گه‌لیک کوژتاری لیک‌کردن.

مسته‌فاخان شیروان چارده سال بوو له‌سهر ئه‌و خاکه له تهره‌ف عرووسه‌وه حوکمران بوو. هه‌روه‌کو شه‌وی نو‌ی موچه‌ره‌م که‌وتبووه ده‌ستی، له پاش چارده سال شه‌وی نو‌ی موچه‌ره‌م ئه‌و خاکه که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخان.

میر حه‌سه‌نخان له قه‌لای له‌نگه‌رانه‌وه چوو سهر قه‌لای سالیان و ئه‌ویشی به‌شه‌ر گرت. له جلدی ئه‌وه‌ل ته‌ریخ قاجار له‌په‌ره ۱۹۴۱ ده‌لیت «سه‌ده‌زار خه‌روار نارد که له تهره‌ف مسته‌فاخانه‌وه به‌تیشوو داندرا‌بوو، که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخان».

میر حه‌سه‌نخان به‌ئازادی و ره‌شیدی ناوبانگی کرد و له‌نیو ئیسلامدا له‌به‌ر زۆری شه‌رکردنی له‌گه‌ل عرووس به‌«ئه‌سه‌قه‌قو‌لمو‌جاهدین» (اسب‌ق‌المجاهدین) له‌قه‌بی داندرا و له‌گه‌ل فه‌تالی شای قاجار نیوانی چاک کرد.

رو‌ژی ۱۲ی موچه‌ره‌می سال‌ی ۱۲۴۰ به‌حوکمرانی تال‌ش ناونا. حکومه‌تی قاجار ئه‌و حکومه‌ته‌ی له‌ژیر چاو‌ده‌تیری خو‌بدا ته‌سدیق کرد و میر حه‌سه‌ن به‌«میر حه‌سه‌نخانی تال‌شی» له‌قه‌ب کرا.

هه‌روه‌کو باسکرا مسته‌فاخان و محه‌مه‌دخان روو به‌خاکی خو‌یان کشان، وه به‌قاجار کوژتن خاکی شه‌کی و شیروانیان خسته‌وه ده‌ست و به‌زۆری بازوو و شیرری تیژ خاکی خو‌یان له قاجار پاک کرده‌وه.

مسته‌فاخان له‌سهر شیروان و محه‌مه‌د حوسین خان له‌سهر شه‌کی بوونه‌وه به‌حوکمران و له ژیر چاو‌ده‌تیری عرووسا حکومه‌تیان دامه‌زراند.

حکومه‌تی قاجار بو‌خسته‌وه ده‌ستیان کو‌شان و پی‌او‌ی چاپ‌لووسیان ناردده لایان که مام‌له‌ت بکه‌ن، به‌تۆپ و تفه‌نگ جواب درانه‌وه.

میر حه‌سه‌نخان له‌گه‌ل کورده‌کانی شه‌کی و شیروان ریتکه‌کوت و ده‌ستی به‌ئومووری

خۆی کرد. گاه له گهڵ ئێران و گاه له گهڵ عرووس به په نهانی خۆی رێک ده خست. به و جوړه پینچ سالی ته و او و به بێ کیشه به حوکمداری رایبوارد.

تهشکيلي تهو حکومه ته له عرووس گران هات؛ سه قاویچ سه رداری عرووس هه ره شه نامه به کی دووه می بو حکومه تی قاجار نویسی و گو تی که میر حه سه ن خان له ده ست عرووس دابوو ته سلیم به قاجار کرا که نه هیلن بیزویت؛ ئیستا حکومه تی کی وای دروست کردووه سبه یینی په لاماری قه وقاز ده دات. ئه گهر قاجار له وه دا ده ستی نیه، له شکرکی بکاته سه ر و ئه منیش به له شکره وه پشتی لیده گرم.

عه باس میرزا له شکرکی قورسی له رێگای ئه رده ویله وه ناره سه ر میر حه سه ن خان. له ولشه وه سه قاویچ سالدات و موهیماتیکی قورسی به توپ و قورخانه وه ناره سه ری.

میر حه سه ن خان که له وه هوشیاربوو ناچار خۆی به ردا و پروو به ئه نه زه لی و گه یلان هه لات. له مانگی شه والی ۱۲۴۵ ی هیجری له وی خۆی نه گرت و چووه مازهنده ران و له ویوه چووه تاران. فه تالی شای قاجار ته مای بوو بیبه خشی، به لام له ولاره سه قاویچ داوای کرد.

له نیوانی ئێران و عرووسا گه لێک گفتوگو کرا؛ عرووس هه ر داوای کرد. فه تالی شا قه راری دا که ته سلیم به سه قاویچی بکات و بینیرته تفلیس.

میر حه سه ن خان له و موده ده نا نه خو ش که وت. له مانگی زیلحه جه به ئامورزشی یه زدان شاد بوو و له تاران ناژتیان.

خاکی تالش کرا به دووبه ش، لای ئه نه زه لی و ده ربای قه زوین وه به ر عرووس که وت، لای ئه رده ویلش درا به قاجار. ئیتر تهو خانه دانه هونه رمه نده ی کورده پوچ کراوه.

۶- ئیبراهیم خه لیل خانی کوردی جوانشیر

بنه ماله ی جوانشیر له خاکی قه ره باغ و قه رچه داغدا حوکمران بوو، وه له [ناو] ئومه رایانی کوردستانا ناوبانگیان هه بوو. ئیبراهیم خه لیلخان وه کو ئومه راکانی کورد له گهڵ حکومه تی زه ند پێکهاتبوو. که سیلاوی قاجاره کان به خاکی ئێرانا په رشبوو، برام خه لیلخان سه ری بو نه نه واندن.

سالی ۱۲۰۷ ئاقا محمه دی قاجار قاقه زی لی نویسی که ئیتفاقی له ته کا بکا، برام خه لیلخان به توپ جوابی داوه.

ئاقا محمه د شه ش هه زار پیای شه رکه ری نازای له ژیر فه رمانده ی سلیمان خان نیزامولده وه لدا ناره سه ری. برام خان که ته ماشای به خت و نیوچاوانی کورد و قاجاری

کرد، مامله تی له شهر چاکتر دی. عهبدو لسه مه د به گی ئاموزای خو ی سازکرد و بو تارانی نارد.

مورته زاقولیکه خانی قاجار له نیوه ی ریتگا چووه پیشی شهریان پی فروت و برینداریان کرد و به برینداری گرتیان و سهریان بری و که له شیان نارد شیراز.

برایم خه لیل خان له و سهر به ورده که ئاگادار بوو، رقی هه ستا و ئاوری تی به ربوو. ده زیه چی له ته ک حکومه تی عرو و سا موخا به ره ی کرد. سالی ۱۲۰۹ له ته ک والی تفلیسا ریککه وتن و په یانی خوشه ویستیان گرتدا (جلد ئه وه ل، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۳۸).

برایم خه لیل خان له گه ل کورده کانی «شیروان و شماخی و قه به و دهر به ند» گفتوگو ی کرد و ریککه وت و ها تو چو یان ده ست پیکرد و بو به را به ری قاجار ده کان پیو یستیانیان سازدا.

له ولاره ئا قا محمه د له بزوتنی کورده کان خه به ردار بوو؛ سوپا هیککی له ژیر فه رمانی وه زیر له شکر میرزا ئه سه دخان نووریدا نارد سهریان. برایم خه لیل خان هه موو جیگا ته نگه کانی گرت و پردی خودا ئا فه رین که له سهر چۆمی ئاراز بوو، روخاندی. له مبه ره و به ره وه توپی لی گرتدا و ئاماده ی شهر بوو.

له شکری قاجار به شهر و کوژتار که وته نیوانیان، کورد هه رچه نده کوژان پی شیان پی نه گیرا. قاجار گه یشتنه سهر پردی خودا ئا فه رین و پرده که یان دروست کرده وه، له هه ر چوار لایه وه بورجیان دانا و پریان کرد له توپ و ئه سپایی ئاورین. ئا قا محمه د بو خوشی به له شکره وه گه یشته سهریان. شهر و کوژتار گه رمه ی تیکه وت و له شکری قاجار له قه لای «په نا ئاوا» په نگانه وه.

برایم خه لیل خان به چوستی شهر ی کرد و ریزه ی دوژمنی ده شکاند. توپ و تفه نگ له هه ردوو لاره ده ستی به ئاورباران کرد. برایم خه لیل خان محمه د به گ و ئه سه د به گی ناردن و جیگا سه خته کانیان گرت.

ره زاقولیکه خانی قاجار هه لمه تی برده سهر سه نگه ری «ته ختی تاوس» برایم خه لیل خان به ده هه زار شهر که ره وه پیشی پی گرت و ده ستی به کوژتاریان کرد.

ئا قا محمه د له و شهره شپزه کرا و ته نگه ی پی هه لچنرا و که وته ته قه لای فیل و ده له سه وه. پیوانی زانای خسته نیوان که به مامله ت ئیش بر نه وه. قاقه زکی په یماننامه ی بو برایم خه لیل خان نارد. ئا قا محمه د له قاقه زه که یدا ئه م شیعه ره شی به فارسی بو نوویسی:

ز منجنيق فلک سنگ فتنه می بارد

تو ابلها نه گریزی به آبگینه حصار

برایم خلیل خان بهم شیعره فارسییه جوابی داوه:

گر نگهدار من آنست، که من می دانم

شیشه را دربغل سنگ نگه میدارد

له لاییکه وه به موخابره و قاقه ز نوویسین، برایم خلیل خانیان را گرتبوو، له لاییکه دیکه شه وه شش هزار سوارهی قاجاریان ناردبووه سهر برازاکانی برایم خان و به شهر و کوژتار گرتبوویانن.

برایم خان که له وه گه یشت، ئاوری له جهرگ به ربوو، له هه موو لاییکه وه دهستی به هه لمهت بردن کرد و قاجاره کانی هه لئسووراند و وه تنگی هینان.

ئاقا محهمه د که وته پارانه وه و قاقه زی لی نوویسی و دلخوشیی داوه و برازاکانیشی بهردا و بۆی ناردده وه. قاجار پروو به ئه رده ویل گه رانه وه یان قه راردا (جلد ئه وه ل - ته ئریخ قاجار - لاپه ره ۳۹).

ئاقا محهمه د گه وه و کار به دهست و لاوه نازاکانی قاجاری کوژکرده وه و پیتی گوتن که: «ئیمه به ئومیدی گرتنی ئاوربایه گان و قه وقاز له شکرمان هینا سهر قه لای په ناوا، ئیستاکه ش هیچمان بۆ نه کراوه و زستانیشی به سهرهات و له دهست کورد نفووسیکی قورسیشمان پووج کرانه وه» جهوان و پیره کان ئه وه یان به بیری ئاقا محهمه د کرد، له سهر ئه وه قه راریان دا دهست هه لگرن و پروو به ئه رده ویل بگه رپینه وه.

خان له پاش ئه وه دهستی به خو کوژکرده وه کرد و له تهک حکومه تی عرووسی ییکه تی و خوشه ویستی گریدا و ریککه وت. هه رچی که کی پتوبستی بوو له عرووسی کری و تۆپ و ئه سپابیکی قورسی پیکه وه نا. بۆ ئینتزامی سوپاه و تۆپ و ئاوردان زابت و زانایانی عرووسی هینا کن خۆی و به ده ستووری عرووس سوپاهی ریکخست.

سالی ۱۲۱۲ ئیمپراتوری عرووس مرد. سالدات و زابیتیکی که له لای بوو گه رانه وه دواپی. برایم خلیل خان ته نها له گه ل ئومووری حوکمرانی خه ریکبوو. ئاقا محهمه دی قاجار ئه وه ی به که لیتن زانی و بۆ شکاندن کورده کانی تالش و شیروان و قه ره باغ له شکرکیکی قورسی سازکرد و له تاران ده رکه وت و پروو به ئه رده ویل سوپاهی ئاژۆت.

برایم خلیل خان که وته ترس و ته قه لاوه، ناردی پردی خودا ئافه رینی شکاند و قه لای

په ناناوای قایمکرد و جیگا تنگ و دهر به ننده کانی کرده مه تهریز و بۆسه.

ئاقا محهمهد له وللاه و وو به پردی خودا ئافهرین له شکری لیخوری؛ که گه یشته سه ر ئاراز، پردی به روخاوی دی. که له کی سازکرد و له شکرده کی به هه زار ئه زیته په رانده وه، به لام له که له کدا گه لیک له له شکری به ئاوداچوون و خنکان.

برایم خلیل خان له خۆی وردبۆ، به رابه ری کردنی به ئه زیته و په ریشانی زانی. ژن و مندال و ئه سپاییکی پیتی دهر بازوو هه لگرت و رووی کرده شه کی و خاکی گزیه.

قاجاره کان به بی شه روشۆر چوونه نیو په ناناواده، مال و گه نجینه به کی چند سه د سالی که له تهره ف ئه و بنه ماله گه وریه کوکرا بونه وه - که و ته ده ست تورکمانی قاجار. ژن و مندالێکی زۆری کورد به سه ره رمی تورکمان زگدیان و گه لیک به دیل گیران. تورکمان گه لیک به دورنده یی و وه حشیانه بزووتنه وه و هیندیک مالیشیان به جاریک پوچ کرده وه. شه وی شه مووی ۲۱ مانگی زبلحه جهی سالی ۱۲۱۲ دوو کهس له جه رگ سووتوانی کورد، چوونه سه ر ئاقا محهمهد و به خه نجه ر پارچه پارچه یان کرد و ئه مهانه تی حوکمداره کانی کوردی زه ند و هی دیکه ی که له لای بوون، هه لیان گرت و چوونه لای سادقخانی شکاک (جلد ئه وه ل - ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۴۵).

که ئاقا محهمهد کوژرا، شکسته که و ته سوپاهی قاجاره وه. برایم خلیل خان له هه موو لاییکه وه په لاماری دان و گه لیکێی کوژتن و تالانیکی زۆری ده ست خۆی خست و گه راوه خاکی خۆی و دهستی به دامه زرانده وه ی کیشوده ری کرد.

سالی ۱۲۱۳ فه تالی شای قاجار حوکمداری تازهی ئیران له شکریکی له ژیر فه رمانی حوسین قولیخانی عیزه دینلودا ناردده سه ر قه لای په ناناوا و به شکسته بی و په ریشانی گه راوه دوایی. له و ساله دا مانگی سه فه ر فه تالی شا له گه ل برایم خان موخابه ری کرد و بناغه ی دۆستی و ئاشنایه تیان دامه زراند، حکومه تی جواشیر له تهره ف فه تالی شاهه ته سدیق کرا.

فه تالی شا له ته وریز بوو، برایم خان «ئه بو فه تح خان» ی کوره به چووکه ی خۆی ناردده لای، له مه حالی گه رمه و له میانج گه یشته فه تالی شا و بنجینه ی ییکه تیان گریدا و خه لات و نیشانی حوکمداری بۆ برایم خلیل خان نارد و ئه بو فه تح خانیشی به خان له قه ب کرد (جلد ئه وه ل - ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۵۲).

سالی ۱۲۱۵ فه تالی شا بۆ ئاشنایه تی پایه داربوون، حه سه نخانی قه ره گوپزلی بۆ

خوازینینی ناردە پەنناۋا، کچی برایم خەلیل خانى بۆفەتالى شا خواست و گوۋرتیانەوہ.

قاجار بەوہش دەستیان ھەلنەگرت، ھەر رۆژەى بەبھانەیک دەست درېژیان دەکرد. برایم خەلیل خان ناچاربوو دیسان لەگەڵ عرووس رېتکەوتەوہ و ناردی سالدات و قازاخ و زابیتىكى زۆرى عرووسى برده لای خۆى و ئیتفاقىتىكى قايىمان کرد.

فەتالى شا لەوہ زۆر ئەندىشەناک بوو؛ ئەمرى دا بەعەباس میرزای نایبوسەلتەنە کە سوپاھىتىكى قورس بىباتە سەر کوردەکان. سالى ۱۲۱۸ عەباس میرزا لەشکرى ناردە سەر قەلای پەنناۋا. لەولاوہ برایم خەلیل خان پیتی زانى، جەعفەر قولیخانى نەتەوہى خۆى و فەزل عەلى بەگى جوانشیری ناردنە گەنجە. لەولاوہ سالدات و قازاخىتىكى زۆریان بەئالەت و موھىماتەوہ وەرگرت و گەرانەوہ قەلای شوش.

برایم خان محەمەد حەسەنخانى کورى خۆى و سوپاھى قەرەباخ و لەشکرى عرووسى ناردە سەر پردى خودا ئافەرىن، لەولاوہ ئىسماعیل خانى دامغانى بەئەمرى نایبوسەلتەنە ببوو بەپیشمەرگەى. لەشکر گەیشتە چوار فرسەنگى پردى خودا ئافەرىن، کورد و عرووس بۆ پیتش بەقاجار گرتن بزووتن و شەرىتىكى زۆر چاکیان کرد.

ئىسماعیل خان شېرزە کرا و تەنگەیان پێ ھەلچنى و نزىكى ھەلاتن و شکانىشى بوو، بەلام عەباس میرزا بەھاوارىوہ چوو. کە تارىكى شەو داھات دەست لە کوژتار بەردراوہ، کوردەکانیش چوونە قەلای شوشەوہ.

عەباس میرزا لە لایىکەوہ ھەلمەتى برد فەتالى شاش لەلایىتىكى دیکەوہ و روو بەتەختى تاوس رۆیشت و دەستى بەشەر و شورش کرد. عەباس میرزا قەلای ئاق ئوغلاى گرت و لە رېگای چناقچىوہ روو بەقەلای پەنناۋا رۆیشت. برایم خەلیل خان بۆ بەرابەرى ئامادەى شەر بوو.

«گورگین پۆلۆنىک» و «کاتارا وسکى» فرماندەى عرووس بەسوپاھىتىكى عرووسەوہ لە گەنجە دەرکەوتن و بەھاوارى برایم خەلیل خانەوہ چوون و روویان کردە پردى خودا ئافەرىن.

نایبوسەلتەنە کە وایزانی، ناچار بۆ پیتش بەپۆلۆنىک گرتن، جەلەوى سووراندەوہ، رۆژى ۲۵ى مانگى رەبىعى یەک، لەشکرى قاجار پیاوانە کوشان، تۆپ و تفەنگ لە ھەردوولاوہ دەستى بەتەقە و گرمە کرد. لە پیاوہ ناودارەکانى قاجار گەلێک بەر گوللەتۆپ کەوتن.

عروس له لاییکه وه له گه‌ل شه‌ر خه‌ریکبوو، له لاییکه کی دیکه وه مه‌ته‌ریزیان ده‌کو‌لی و له لاییکه کی تره‌وه تو‌پیان داو‌یشت.

فەتالى شا كەوتە ئەندىشەو،ە، حوسىن قولپاخانى دامغانى بە شەش ھەزار پىياۋى ئازاۋە ناردە يارمەتى عەباس مېرزا. شەش شەو و شەش پۇژان لەسەر يىك شەپ و كۇژتار كرا. لەو شەپەدا پۇلۇنىك لە سى جى زامدار كرا. عىروس بەشەو كەوتنە نىقەلەي «تەرنات» ەو. قاجار لەو گەيشتن چوار دەورەي قەلايان گرت. پۇلۇنىك ھەتا سى پۇژ ئەمانى خواست؛ شەپ راگىبرا. شەو سىيەم پۇلۇنىك رىگاي گەنجەي گرت و بۆي دەرچوو (جلد ئەۋەل - ئەترىخ قاجار، لايرە ۶۶ - ۶۷).

برایم خان له گهڼ به خټو کړدنی پردی خودا ئافه رین خه ریکبوو. له شکر ټکی له قه لای په ناټواو خزانده که پیش به دوژمن بگرن، سوپا هیکی ناردۀ پیش فه تالی شا، ته ختی تاو سیسی له دوژمن به خټو کړد. عروس له هه موو لای ټکه وه روو به خاکی ئیران که ووتنه بزوو تن. فه تالی شا ئه مانی خوازت و روو به تاران گه راوه.

برایم خلیل خان بۆ نیتوان خوۆشی راگرتن له تهك عرووسا «ئیشپه خدر» ی سهرداری عرووسی میوانداری کرد و له قهلاى شووش یه کترین چاویتهکوت و له سه رئه مه قه رار و په میانیان گریدا، که خاکی برایم خلیل خان له ژئیر چاوه دپیری حکومه تی عرووسا نازاد و سه ربه خو بیت. حکومه تی عرووس له هه موو ته نگانه بییکا به دراو وچهک و سالدات یاریده ی بدات. به و جوړه په میاننامه یان نوویسی و بۆ یه کترین موړکرد، چوار سه د سالدات و چوار توپی بۆ برایم خان به جته بیشت و گه راوه و چۆوه گه نهجه.

برایم خلیل خان هتا سالی ۱۲۲۱ بهو په پیمانه له گهڼ حکومتی عرووسا به خوشی راپیواردو و به حکومتی به سهری برد، لهو ساله دا هم موو نومووری حکومت ته کانی فرهنسه و ټینگلیز و عوسمانی له گهڼ قاجاره کانا چاکرا بوو. حکومتی قاجار شکلیکی حکومتی به وهرگر تپو، رۆژ به رۆژ له تهک حکومت ته گه وهره کانا ټیغفاقی نه کرد.

برایم خلیل خان که هوشمندانه و به ندرت پندیده بود، چونکه او مودودته را گه لیتک و هعهدهی به او دژووی له عرووس چاویتکهوت و له ئیداره و کرده و هیانا و هرهز ببوو، قهراری دا که عرووسی له خاکی خوئی دهرخا، به شهرتی له گهل قاجار یتیکه وی. له سهر ئو فیکره دهستی به موخابه کردن کرد.

ئەبۇ فەتح خانى كۆپى خۆى ناردە تاران و بناغەى ئاشنايى و دۆستىيان لە تەك قاجار دامەز راند.

فەتالی شا بۆ عەباس میرزای نوویسی که یارمەتیاں بکا. عباس میرزا سوپاھیتیکی سازکردو فەرەجۆللاخانێ شاه سەوان و ئامانۆللاخانێ ھەو شارو ئیسماعیل خانیدا مەغانی کردنە سەرکردە و خستینە ژێر فەرمانی ئەبو فەتەح خانەووە ناردنی. ئەو لەشکرە چوو لە پردی خودا ئافەرین پەرییەو.

جەعفەر قوڵیخانێ کۆری ئەبو فەتەح خان - که مامی ئیبراھیم خەلیل خان بوو - لە نیو عرووسان بوو. «مایۆر» ناو، سەرکردەکی عرووس جەعفەر قوڵیخانێ بۆ داواوی میرات کردن لە ئیبراھیم خەلیل خان ھەوادار کرد و سێ سەد سالداتی داوی که بچیتە سەر ئیبراھیم خەلیل خان. بەو ھێزەو چوو قەلای گوزیدە.

شەوی بیست و سێی مانگی رەبیبی یەکی سالی ھەزار دووسەد و بیست و یەک لە رینگایێکی که لە قەلاوہ بۆ مالی ئیبراھیم خەلیل خان ئەچوو جەعفەر قوڵیخان و چەند سالداتییک بەو رینگایەدا چوون، لە وەختی خەوا برایم خەلیل خان و ژنی - که خوشکی سەلیم خانێ شەکی بوو - کچیکی - که خوشکەزای ھومانخانێ لەگزی بوو - چەند کۆر و کچی دیکە ئیبراھیم خەلیل خانیاں بەجاریک کوژت (جلد ئەوہل، تەئریخ قاجار، لاپەرە (٧٩).

جەعفەر قوڵیخان بەقسە ئیبراھیم خەلیل خان ئەو گوناھە گەورەیی کرد بەبێ فایدە بوو. لە نەتیجەدا حوکمداری قەرەباغ لە تەرەف مایۆرەو درا بەمەھدی قوڵیخانێ کۆری برایم خەلیل خان.

سەلیم خانێ شەکی لەولاوہ که ئەو سەربھووردی بیستەوہ، زۆر دلگیربوو. قاقەزیکی لە عەباس میرزا نوویسی و گوتی: ھەرچەندە لەسەر مستەفاخانێ شیروانی ھەواداری عرووسم ئەکرد، ئەوا لەسەر مەھ مەسئەلە برایم خەلیل خان ڕوو گەردان بووم. بۆ کوژتاری عرووس ئامادەم و چاوہنۆری یارمەتیتان ئەکەم.

عەباس میرزا ئەمەری دا بەفەرەجۆللا خانێ شاسەوان، بەھێزێکی بەدەستیەو بە یارمەتی سەلیم خان بچیت و لەتەکیا کۆمەکی بکات. (جلد ئەوہل، تەئریخ قاجار، لاپەرە (٧٩).

۷- مههدی قولیخان، کوری ئیبراهیم خلیل خان

که جه عفر قولیخان ئەو بنه ماله‌ی پوچ کردوه، چاوه‌نۆری لوتفی مایۆر بوو که بیکاته حوکمداری قهره‌باغ. مایۆر ناردی مههدی قولیخانی کوری برایم خلیلخانیی برده لای خۆی و دلخۆشی داوه و خه‌لاتی کرد و تۆپ و چهک و پیتوبستی دایێ و ناردیه‌وه سهر قهره‌باغ و له جیگای باوکی دایمه‌زاندوه.

مههدی قولیخان له‌گه‌ڵ حوکمرانی و ئیداره‌کردن له‌ته‌ک عرووسا خه‌ریکبوو. ره‌عیه‌ته بلاوه‌کانی به‌لوتف و میهره‌بانی له‌سه‌رخۆی کۆکردنه‌وه.

سالی ۱۲۲۶ قاجاره‌کان به‌په‌نهانی میله‌ته‌که‌یان ده‌بزاوت. عه‌شیره‌تی ئه‌میر -که کورد بوو- له‌ خاکی قهره‌باغا که‌وتنه سهر هه‌وه‌سی شۆرش؛ په‌لاماری شووشیان دا و له‌ ده‌روازه‌ی خه‌لیفه‌وه چوونه ژوور. گیشه‌ گیا و ئه‌نباری دانه‌ویله‌ی سالداتی عرووس که بۆ یارمه‌تی مههدی قولیخان له‌ شووش دانیشتبوون، سوتاندیان (جلد ئه‌وه‌ل)، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۱۶).

حاجی محه‌مه‌دخانی قهره‌گۆیز له‌ ته‌ره‌ف فه‌تالی شاهه ناردرا سهر قهره‌باغ. ئه‌ویش به‌له‌شکرێکی قورسه‌وه چوو له‌ چۆمی ئاراز په‌ریه‌وه. مههدی قولیخان له‌ قه‌لا‌ی عه‌سکه‌ران بۆ به‌راه‌ری ئاماده‌بوو. حاجی محه‌مه‌دخان نه‌یوترا نزیک به‌و قه‌لا‌یه‌ بیت؛ له‌ چۆمی «ته‌رته‌ر» په‌ریه‌وه و بۆ سهر عه‌شیره‌تی جه‌برانی کورد ئاژۆت. ئەو عه‌شیره‌ته له‌سهر چیا به‌رزه‌کانه‌وه لنگیان دا سهر قاجاران و کورژتاریان لی کردن و به‌شپه‌رده‌یی گه‌ی‌رایانه‌وه دوایی.

جه‌عفر قولیخانی کوری میر حه‌سه‌نخانی کوری برایم خلیلخان، له‌گه‌ڵ کوردی جه‌برانی ته‌مایان بوو له‌گه‌ڵ قاجار رێکه‌که‌ون؛ به‌لام له‌مه‌ ده‌ترسان که ئه‌بو فه‌تخانی برا گه‌چکه‌ی -که هه‌واداری ئێران بو- نه‌باده بیانگریت و ته‌سلیم به‌قاجاران بکات.

ئەو له‌و خه‌یاڵه‌دا بوو، عرووسیش ئاور له‌ گیشه‌ و ئه‌نبار به‌ردان له‌وانه‌وه ده‌زانی. جه‌عفر قولیخان و لوتف عه‌لی ئاغای جه‌برانی گرتن و خستنیه‌ حه‌پسه‌وه، مه‌حموود ئاغای جه‌برانی هه‌موو عه‌شیره‌ته‌که‌ی هه‌لگرت و چۆوه سهر چیا به‌رزه‌کان که له‌ کورژتیان بپاریزین.

له‌ولاوه ئه‌بو فه‌تخانی جوانشیر به‌ناپۆله‌سه‌لته‌نه‌ی گوت: که بۆ رزگاربوونی کورده‌کان له‌ ده‌ست عرووسا یارمه‌تیه‌ک بکا. عه‌باس میرزا ئه‌وه‌ی به‌که‌لێن زانی له‌وه دوازدی

موحه‌رهم ئه‌مری دا له‌شکرێکیان ئاماده‌کرد که به‌هاواری کورده‌کانی قه‌رده‌باغه‌وه بچن.

عرووس له‌ولاوله‌ جه‌ع‌فه‌ر ق‌ول‌ی‌خ‌ان و ل‌وت‌ف ع‌ه‌لی ئا‌غ‌ایان س‌وار‌ک‌ردن و په‌نج‌ا س‌وار س‌ال‌د‌اتیان له‌گه‌ڵ خ‌س‌تن و بۆ گه‌نج‌ه‌ی به‌ری‌ک‌ردن. که گه‌یشتنه سه‌رچۆمی ته‌رته‌ر ج‌له‌وی ئه‌سپه‌کانیان به‌ده‌ست س‌ال‌د‌اتی‌که‌وه بوو، هه‌وساری ج‌له‌وه‌که‌یان به‌ری و ده‌ستیان به‌یالی ئه‌سپه‌وه گرت و به‌رک‌ی‌ف‌ک‌وت هه‌لاتن، هه‌تا خ‌ۆیان گه‌یاند ه‌نیو عه‌شیره‌تی جه‌برانی.

هه‌ر که خ‌ۆیان گه‌یاند ه‌نیو عه‌شیره‌ته‌که، به‌بار‌ک‌ردنیان دان و ڕوو به‌خاکی قاجار ڕۆیشت؛ چوونه لای عه‌باس میرزا وه به‌لوتف و میهره‌بانی نوازش کران. جه‌ع‌فه‌ر ق‌ول‌ی‌خ‌ان کرده حاکمی قه‌رده‌باغ و س‌ال‌تی چوار هه‌زار تومهن جیره‌ی بۆ بره‌وه (ج‌لد ئه‌وه‌ڵ، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۱۷ - ۱۱۸).

جه‌ع‌فه‌ر ق‌ول‌ی‌خ‌ان به‌ه‌ی‌ز‌ت‌کی که هه‌یبوو، له‌ ڕیگای ئه‌سلاندوز بۆ قه‌لای س‌ولتان ڕۆیشت و س‌واره‌ی چاردا ده‌رو گه‌یشتنه هه‌واری هه‌وشاری و مه‌قده‌م. له‌گه‌ڵ جه‌برانی ڕیک‌که‌وتن و هه‌موو عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کانی قه‌رده‌باغی - که له‌نیو میشه و لی‌ره‌وار و چیاکانا خ‌ۆیان شارده‌بووه - ک‌ۆیان ک‌رده‌وه و باریان ک‌ردن و له‌ چۆمی ئارازیان په‌راندنه‌وه وه له‌ کوژتاریان ڕزگارک‌ردن.

له‌ولاوله‌ نایب‌ولسه‌لته‌نه س‌وپا‌ه‌ی‌ت‌کی ق‌ورسی بۆ سه‌ر قه‌لای س‌ولتان نارد که له‌نیونی خاکی شه‌کی و ش‌ی‌روان و شووش و گه‌نج‌ه‌دا هه‌لکه‌وت‌وه. «مستهر له‌زی» ئینگلیز ئه‌مری دا تۆپه ئاوریارانه‌کانیان ڕوو به‌له‌شکرگای مه‌هدی ق‌ول‌ی‌خ‌انی جوانش‌یر و عرووس ک‌رده‌وه و شه‌ر و کوژتار ده‌ست پ‌ت‌ک‌را.

چهند که‌پتان و ئه‌فی‌چال و شه‌رزه‌ند و ته‌نها مای‌ۆر‌ت‌کیان کوژتن و مای‌ۆر‌ت‌یک و چهند س‌ال‌دات و تۆپ به‌دیل گیران.

مه‌هدی ق‌ول‌ی‌خ‌ان که وایزانی، له‌گه‌ڵ س‌واره‌کانی خ‌ۆی له‌ مه‌یدانی خ‌وتناوی ده‌رکه‌وت و ڕزگار‌بوو. که عرووسه‌کان مه‌هدی ق‌ول‌ی‌خ‌انیان به‌هه‌لات‌وو دیت، خ‌ۆیان ته‌س‌لیم به‌قاجارێان ک‌رد.

جه‌ع‌فه‌ر ق‌ول‌ی‌خ‌انی ک‌ۆری برایم خه‌لیل‌خان له‌شکری هه‌لگرت و چوو شه‌ش هه‌زار ماله‌ ک‌وردی قه‌رده‌باغی بارک‌ردن و بردنیه قه‌رده‌داغ و له‌نیو شه‌ر و کوژتاری ده‌رخ‌ستن.

له‌ قه‌لای په‌نا‌ئا‌وا چوار سه‌د س‌ال‌دات و دووسه‌د س‌واره‌ی ک‌ورد به‌چوار تۆپه‌وه ده‌رکه‌وتن که به‌هاواری له‌شکری قه‌لای س‌ولتانه‌وه بچن. که له‌ شکسته‌ی ئه‌وان ئاگاداری‌بون، چوونه

قه‌لای «زن‌اووت». جه‌عفر قولیخان به‌له‌شکره‌وه چووه سهریان. ئه‌وانیش به‌و زستانه به‌شه‌و له‌و قه‌لایه‌ ده‌رکه‌وتن و روو به‌چیای «جمرق» هه‌لاتن. جه‌عفر قولیخان که‌وته دوویان؛ به‌لام به‌بی شه‌ر گه‌رایه‌ دواپی. هیندیک ئه‌رمه‌نی که‌ له‌ دامبینی ئه‌و چیایه‌دا بوون، باری کردن و بردنیه‌ که‌نار چۆمی ئاراز و دایمه‌زاندن.

له‌وده‌مه‌دا «یه‌نه‌رال مه‌رکیز» سهرداری عرووس، چووبو بۆ پیکه‌تانی شیخ عه‌لیخانی قه‌به‌ و له‌گزیه‌ و داغستان وه‌ مسته‌فاخانی شیروان که‌ له‌و بزوتنه‌وه‌یه‌ ئاگاداربوو، گه‌راوه‌ له‌ چۆمی «کری» په‌ریه‌وه‌ چووه‌ قه‌ره‌باغ و دلخۆشی مه‌هدی قولیخانی داوه‌ و «یه‌نه‌رال کتار‌اوسکی» کرده‌ هاوالی وه‌ له‌ قه‌لای شووشی دانا و گه‌راوه‌ تفلیس.

عه‌باس میرزا له‌به‌ر سهرمای زستان و بی‌ئالیک و دانه‌وتله‌، له‌م خاکه‌دا مانه‌وه‌ی به‌چاک نه‌زانی و بانگی جه‌عفر قولیخانی جوانشیری کرد و به‌خه‌لاتی حوکمرانی قه‌ره‌باغ و قه‌ره‌داغ نوازش کرا و له‌سه‌ر قه‌ره‌چه‌داغ دانیشتنی رائه‌سپارد، هه‌تا قه‌ره‌داغ ده‌ست ده‌خری، بۆ خۆشی گه‌راوه‌ ته‌وریز.

سالی ۱۲۲۸ نیوانی ئیران و عرووس له‌سه‌ر چاکبوون بوو، هه‌ردوولا بۆ پیکه‌هاتن ده‌کوژان. عرووسه‌کان فیلتیکیان کرد، چهند که‌سیکی قه‌ره‌باغییان نارد له‌لای جه‌عفر قولیخانی جوان شیر و خه‌له‌تان‌دیان؛ گو‌تیا‌ن ئیمه‌ له‌ ته‌ره‌ف عه‌شیره‌ته‌کانی قه‌ره‌باغه‌وه‌ هاتوین، ئه‌گه‌ر سوپاهی‌کمان له‌گه‌ل خه‌ن و یاریده‌مان بدن، ده‌چین ئه‌و عه‌شایره‌ی که‌ ماون باریان ده‌که‌ین و ده‌یانپه‌رتینینه‌وه‌.

جه‌عفر قولیخان هه‌له‌خه‌له‌تان‌درا و به‌یه‌نه‌رالی عرووس راگه‌یان‌درا؛ ئه‌ویش له‌شکرێکی قورسی نارد پێش. که‌ نزیک‌تریوون، له‌شکری قه‌ره‌باغ وایزانی که‌ سوپاهی دۆسته‌، دووچاری یه‌کتربیون کوژتاریان ده‌سته‌پیکرد.

نایب‌ولسه‌لته‌نه‌ که‌ له‌وه‌ ئاگادار بوو، له‌شکری نارد هه‌واواری جه‌عفر قولیخان. دوو شه‌و و دوو رۆژ، به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌رکرا. هیندیک له‌ سالداتی عرووس که‌ له‌ شه‌ری سولتان به‌دیل گیرابوون، هه‌لاتن و خۆیان گه‌یان‌ده‌وه‌ نیو عرووسان.

ئه‌و سالداته‌ عرووسییان خسته‌ هه‌وه‌سی شه‌به‌یخوون. شه‌وی به‌سه‌ر له‌شکری قاجار و کوردیان دادا. له‌ ئه‌وه‌ل شه‌ر‌دا «مسته‌ز گ‌رشت» ی ئینگلیز که‌ سه‌ره‌ه‌نگی فه‌وجی شکاک و نه‌خچه‌وان بوو، له‌گه‌ل چهند که‌سیک کوژران.

نایب‌ولسه‌لته‌نه‌ له‌ ئه‌سپ به‌ربوه‌وه‌ و به‌هه‌زار ئه‌زیه‌ت ر‌زگاریوو. شکسته‌ییکی پیس

که‌وته نیویان. عرووس سه‌رکه‌وت و قاجار هه‌لات. جه‌عفه‌ر قولیخان له‌نیو مه‌یدان ده‌رکه‌وت و چوو ده‌مشکین.

مه‌هدی قولیخانی جوانشیر له‌هه‌موو لاییکه‌وه جوابی له‌عه‌شایر و گه‌وره‌کانی قه‌ره‌باغ نارد که چیدیکه نه‌بنه مایه‌ی فیتنه. به‌هه‌ر جوړیک بوو ریک‌خستن و له‌گه‌ل عرووس ییکه‌تیان گریدا و عرووسیان برده‌وه قه‌ره‌باغ.

له‌پاش چهند سالتیک حکومه‌تی عرووس و قاجار ئیتفاقیکی قورسیان کرد و تخووب و سنووریان دامه‌زراند.

ئو بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه له‌حوکمدارییه‌وه به‌مه‌ئمووریک قاجار و عرووس رابواردن، پووچ کرانه‌وه. (جلد دووهم، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۳۳۴).

۸- جه‌عفه‌رخانی کوردی به‌یات

ئو زاته وه‌ک ئومه‌راکانی کورد حوکمرانیکی سه‌ربه‌خوی نازاد بوو. له‌چاگی حکومه‌تی زنده‌وه له‌نیشاپوور فه‌رمان‌په‌وایی ده‌کرد.

سالی ۱۲۱۰ ئا‌قا محمه‌دی قاجار پووی له‌خاکی خوراسان کرد. جه‌عفه‌رخان به‌سوپاهی خۆبه‌وه چوو له‌ای و فه‌رمانی حوکمرانییی خوی پی ته‌سدیق کرد و له‌ته‌کیا ریک‌که‌وت.

ئا‌قا محمه‌د به‌و رۆبشته‌ی که به‌ره‌و نیشاپوور رۆبشت، ئو عه‌هد و په‌یمانه‌ی به‌جه‌عفه‌رخانی دابوو، به‌رگه‌شتی نواند و نیشاپووری تالان‌کرد. جه‌عفه‌رخان و ژن و مندالی به‌ئه‌زیه‌ت گرتن و ناردنیه‌ تاران و هه‌موو سه‌را و عیماره‌تی چهند سه‌ده‌ سالی ئو بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌تالان برد.

سالی ۱۲۱۳ جه‌عفه‌رخان له‌زیلله‌ت و به‌ند رزگار بوو و به‌حاکمی نیشاپوور ناردراوه سه‌ر خاکی خوی. به‌لام که گه‌بشته‌ نیو میلیله‌ت و خزمانی، ده‌ست‌بردی له‌سه‌رکه‌وتن کرد. له‌وساله‌دا سادق‌خانی شکاک چوو سه‌ر چناران و فه‌تالی شای قاجاریش چوو نیشاپوور. جه‌عفه‌رخان ریک‌گای چوونه‌ نیو شاری به‌قاجاره‌کان نه‌دا، بورج و باروو ده‌روازه و قه‌لای شاری توند‌کرد و توپ و موهیماتی دانا و بو به‌را به‌ریکردن ئاماده‌ی شه‌ربوو.

ئاموزاییکی جه‌عفه‌رخان ناوی حوسین قولیخان بوو؛ به‌دل‌گیری زیزوو، په‌نای بو فه‌تالی شا برد و به‌لوتف و شادی و به‌خشش قبوولی کرد و بو رۆژیک پی‌توبست له‌که‌لینا رایگرت.

لهشکری قاجار که و ته دپهاتی نیشاپور دوه و دهستیان به کوژتار و تالانکرد. فه تالی شا له پاش موعامه لهی دور ندانه له گهڼ کوردی نیشاپور دا، کورپکی جه عفه رځانی - که له لای به گره و راگیرا بوو - بریدانه پیش قه لای نیشاپور و بانگی جه عفه رځانیان کرد نه گهر خوی ته سلیم نه کات، کورپه کی بکوژن. جه عفه رځان جوابی نه دانه وه. فه تالی شا کورپکی نازداری له بهر چاوی جه عفه رځان و کورده کانا کوژت و سهره که یان له به دهنی جوئ کرده وه.

جه عفه رځان زیاتر دلقه وی و رق هه ستاو بوو، بو شه ر و کوژتار چیر دبوو. ته نگه ی به فه تالی شا هه لچنی و په ریشانی کرد.

فه تالی شا ناچار بوو بناغه ی ناشانی دانیت و فه رمانی حوکمرانیی جه عفه رځانی ته سدیق کرد و بناغه ی ریککه وتنی دامه زرانده وه و گه راوه تاران.

له سه فهری فه تالی شا بو خوړاسان جه عفه رځان چووه لای و له ته کیا گه رانه وه تاران و دووباره بو شه رکردن له گه لیا چووه مه شه د. که گه یشتنه مه نزلئ «نارغیان» جه عفه رځان خه لات و نیشانی حوکمرانیی نیشاپوری پت درا و گه راوه نیشاپور.

سالی ۱۲۱۵ مانگی زیلحه جه، فه تالی شا بو گرتنی «ناق قه لا» که نه لایارځانی کوردی لی بوو، وه بو ده ستخستنی «سه بزه وار» که له ده ست کورده کاندا بوو، سوپاه و موهمماتی هه لگرت و له تارانه وه که و ته ریگا.

۱۵ی موحه رده می سالی ۱۲۱۶ گه یشته «بیڼگی قه لا» که له بیڼکه قه لاکانی نه لایارځان بوو؛ به هه لمه تدان گرتیان و تالانیان کرد و له گه ل خاک راستییان کرد، وه هه موو نه هالیه که یان کوژت و چوونه سهر سه بزه وار (جلد نه وه ل، ته ریخ قاجار، لاپه ره ۵۸).

نه لایارځان بو به رابه ی ناماده ی شه رپوو. له ده وی شه ر و کوژتاریکی زور، به ماملت له گه ل فه تالی شا ریککه وت؛ به مه رجی کچیکی خوی به ژنی بداته فه تالی شا پیکه اتن.

فه تالی شا له سه بزه وار دوه ته مای چوونه سهر نیشاپوری کرد، جه عفه رځان دهستی . به خو کوژکړدنه وه کرد و له شکری سازدا و بو پیش به فیتنه گرتنی فه تالی شا ناماده ی شه رپوو. فه تالی شا له شکریکی له ژیر فه رمانده ی حوسین قولیخاندا نارد سهر جه عفه رځان و به رده عیت کوژتن و دپهات سوتاندن روو به نیشاپور چوو. جه عفه رځان بو پیش پیی گرتنی له شار ده رکه وت و شه ر و کوژتار له هه ردوو لاهه ده ستپیکرا. حوسین

قولیخان وەتەنگ هات، بە پەڕیشانی و بلاوی لە مەیدانی شەڕ دەرکەوت و بەشکاوێ هەلات.

فەتالی شا ئەوجارەش ناچاری گەڕانەوە بوو بۆ تاران. جەعفەرخان بە دلخۆشی و تالانیکی زۆر وە دەست خستێ ڕوو بە نیشاپوور چوو، دەستی بە ئوموور و سوپاها ئامادەکردن و ئەسپاب پێکخستن کرد.

سالی ١٢١٧ فەتالی شا دیسان بۆ گرتنی نیشاپوور لەشکرێکی قورسی لە ژێر فەرمانی سازادە حوسێن خانی قاجاردا ناردە سەر جەعفەرخان.

جەعفەرخان بۆیان دەرکەوت و تەنگەی پێ هەڵچنین و بە تۆپ و تفەنگ ئاوربارانی کردن و هەردوولا شیرانە شەڕ و کوژتاریان لە یەکتەرکرد و لە دواییدا سازادە شکا و ئەسپاب و جەخانە و تۆپ و بارووتییکی زۆری بۆ کوردەکان بە جێهێشت.

لەو سالەدا فەتالی شا، سازەمانی ئەفغانی ناردە لای جەعفەرخان کە چیدیەکە سەرکێشی نەکات. جەعفەرخان جوابی دا و قسەی بەهێند نەگرت.

فەتالی شا سوپاھێکی بیست ھەزاری لە ژێر فەرمانی ئیبراھیم خاندان و یازدە ھزار سواری لە ژێر فەرمانی سولەیمان خانی قاجاردا ناردە سەر جەعفەرخان و ئەمر درا بە ھەموو خەوانینەکانی خوراسان کە کۆمەگی ئەو دوو لەشکرە بکەن. لەشکر فریای چوون نەکەوتن. کوژتنی ئیبراھیم خانی ئیعتەمادولەولە کەوتە تاران، لەشکر پاشکەوت و جەعفەرخان دلقەوی بوو (جلد ئەو، تەئریخ قاجارە لاپەرە ٥٩).

جەعفەرخان ھەروەھا لە گەڵ حوکمرانیی خەریک بوو ھەتا [لە] سالی ١٢٢٨ دا مرد و حوسێن قولیخانی کۆری لە جیتی دانیش؛ ھەتا سالی ١٢٣١ کەوتە دەست قاجاران.

٩- عەلیخانی کوردی خەم سە

ئەو پیاوێ گەورەییە لە بنەمالەی میرانی کوردی خەم سە بوو. لە پەرای کەرمیخانی زەنددا بەراستی کەمەری گریندا بوو. لە میللەت و ئێلی خۆی دەستە لەشکرێکی سواری و پیادەیی ھەمیشە لە سوپاھیی زەنددا ھەبوو؛ بۆ خۆشی سەرکردەییکی ناوێدار و جەنگاوەر و ڕەشید بوو.

سالی ١١٩٨ لە گەڵ جەعفەرخانی کۆری سادقخانی زەند -کە برازای کەرمیخان بوو- بۆ ھیندیک مەسایل چوو بوونە مەحالی خەم سە. لە ئەوەلی سالی ١١٩٩ دا، عەلی موراخانێ حوکمرانی زەند مرد. جەعفەرخان بۆ گەیشتنە سەر تەختی حوکمران، بە لەز لە

خەم سەو و روو بە شیراز گەراوێ. عەلیخان بەبەهانی لەشکر کوژدەنەوێ خۆی و دەپاشدا. عەلیخان کە تەماشای کرد ئاقا محەممەدی قاجار لەلای ئەکەوێ لە سەرکێشی دایە و لە تەرەف گەیلان و ئاوربايگانهوێ کوردەکان لە بەند و تەندان و حکوومەتی زەندیش لە کەموکوورتی دایە، خۆی کوژدەوێ و ئێلەکە ی خۆ بە خێوکردنی لەکن چاکتر بوو، دەستی بە پیتوبست سازکردن و ئامادەبوون کردو چاوەنۆری دەم و چاغ بوو.

سالی ١٢٠٠ ئاقا محەممەدی قاجار چووێ سەر شاری «قوم» و نەجەف خانی زەند - کە لەوێ حاکم بوو - دەرهێاندرا و قوم کەوتە دەست قاجارەوێ. عەلیخان بۆ روژی پاشەمین بە پەنەنەنی موخابەرەییکی سەر روژی لە تەکا کرد.

کە ئاقا محەممەد گەیشتە کاشان، چووێ دیدەنی و گەراوێ و نەبزییەکی گرت. هەر وەکو لە پێشیشدا حاکم سەرداریکی سەر بە خۆ بوو، بە جاریک بۆ سەر بە خۆیی ئامادەیی خۆی بوو. لەو سالی دا جە عەفەر خانی زەند بە لەشکرێکی قورسەوێ چووێ ئیسفەهان و تەمای چوونە سەر تارانێ هەبوو. عەلیخان کەوتە جوولانەوێ و تۆلە ئەستاندەنەوێ لە قاجاران و کۆمەگی و یاری دەدانی جە عەفەر خان.

ئاقا محەممەد لەو لایە کە ئەوێ زانیەوێ لەشکرێکی ناردە سەر عەلیخان کە بیخەن و سەری نەرمکەن. بەلام هەر وەکو چۆن گەیشتن، گەرانەوێ.

سالی ١٢٠١ ئاقا محەممەد چووێ سەر ئیسفەهان و لەوێوە لەشکرێکی ناردە سەر عەلیخان. لە پاش شەڕ و کوژتاریکی قورس، عەلیخان گیرا. لە ئیسفەهان لە عیمارەتی حەوت دەست، میلیان لە چاوی کیشا و کوێریان کرد و بەهەزار ئەزبەت کوژتیان. (جلد ئەوێ، تەئریخ قاجار، لاپەرە ٢٨).

١٠- حوسین قولیخانی کوردی دنیۆلی

بنەمالە ی دنیۆلی (زازا) زۆر لە پێشینهوێ لە خاکی خۆی حوکمێران بوو. لەو بنەمالە کوردە حوسین خان لە چاغی زەکی خانی زەندا، ببوو بە حوکمێرانی خۆی و تەورێز و مەرەند. بە شەهامەت و ئازایی ناوبانگی کردبوو. لە گەڵ کوردەکانی جوانشیر زۆر دۆست بوو. لە پاشان کچی بڕایم خەلیلخانی جوانشیری بۆ خۆی خواست و خرما یە تیشیان پەیا کرد.

سالی ١٢٠٥ ئاقا محەممەدی قاجار کە روو بە ئاوربايگان چوو، حوسین قولیخان لە تەکیا رێککەوت.

ئاقا محەمەد كە گەيشتە قەرەچەداغ، حوسىن قولىخان لەتەكيا بوو. زۆرى لىي كىرد بەبى لىكدانەو، خىزانى - كە كچى برايم خەلىلخانى بوو - بەسوورەتى گەرە پىنى ناردە قەزوين و حكومەتى تەوريز و خۆى بۆ تەسدىق كىرد.

سالى ۱۲۱۳ كە فەتالى شا چووه سەر ورمى، حوسىن قولىخان ميوانداریيتكى بۆ كىرد كە تا ئەو رۆژە بۆ هيچ حوكمرانىك نەكرابوو «تارىخ قاجار لاپەرە «۵۱» دەلەيت: «ميوانداریيتكى وا هيچ حوكمدارىك نەيدىتبوو هيچ حوكمدارىكيش نەيكرد بوو».

حوسىن قولىخان لەوسالەدا چاغى زىستان بەحوكمرانى خۆى رادەبوارد، مرد. لەمە بەولاولە بەباسى جەعفەر قولىخانى برايا دىتە گۆتن.

۱۱- جەعفەر قولىخانى كوردى دىنبلى

سالى ۱۲۱۲ى مانگى رەبىعى يەك لە تەرەف فەتالى شاو كىرە بەفرمانگوزارى تەوريز و خۆى؛ بەلام هەر بەپەرا لە لای فەتالى شا رادەبوارد.

سالى ۱۲۱۳ كىرە بەحوكمرانى ئاورياگان، لە تارانەو كەوتە رىگا. سادقخانى شكاك (هەرەكو لەپيشدا گوترا) لە ترسا دەستى لە گەرمەر و سەردەر بەرداو روو بەشىروان هەلات.

جەعفەر قولىخان كە گەيشتە تەوريز دەستى بەخۆ كۆكردنەو كىرد و مىللەتى گرد كىرد و دلخۆشى دانەو و سەرى لە قاجارەكان وەرچەرخاند. جوابى لە سادقخان نارد كە بگەرپتەو و لە تەكيا رىككەوئىت. ئەو دوو ئەمىرە كوردە رىككەوتن. محەمەد قولىخانى هەوشارىشان كىردە هاودەنگ.

حوسىن قولىخانى برازای محەمەد قولىخان بەپەنھانى چووه تاران و سەربھوردى جەعفەر قولىخانى بۆ فەتالى شا گىتراو. فەتالى شا بۆ چوونە سەر جەعفەر قولىخان، حوسىن قولىخانى هەوشارى كىردە حاكىمى ورمى و سلىمان خانى نىزامولەولەشى بەلەشكەرەو كىردە «پيشمەرگە» و بەربى كىردن.

سادقخان بەپەنھانى لەگەل حوسىن قولى خانى موخابەردى كىرد. كەلىتى ئەمىن بوو، هەستا چووه لای. لەولاولە جەعفەر قولىخان ئەمەى زانى، هەستا چووه نىوئىلە كوردە يەزىدەكان، لە دىنبلى و شكاك و يەزىدى لەشكرىكى كۆكردەو.

محهمه د قوليخانی هه وشاری چووہ نیو شاری ورمی و له شکاری کوکرده و که لای له سه رخو گریدا. حوسین قوليخان به پشتیوانی ئیلی بلباس چووہ سه ر که لای ورمی و دهوړی دا و به کم شه ریک ورمی گرت. محهمه د قوليخان مامی ده سته ست کرد و سه ربهوړدی بو فته تالی شا نویسی.

فته تالی شا ئه مری دا به میرزا ردها قوليخانی مونشیئوله مالیک پروو به ورمی پروات. که گه پشته ورمی، مالی محهمه د قوليخانی تالانکرد و ئه شه فخانیه ماوه ندی کرده حاکمی ورمی.

فته تالی شا خوئی له ودهمه دا گه پشته ورمی، به رگی سوکیان له بهر محهمه د قوليخانی هه وشاری کرد و هه موو بازاریان گریدا و ئا پروویان برد و خوئی له ئاوربایه گانه وه گه راوه. سالی ۱۲۱۳ مانگی ربهیعی یهک جه عفر قوليخان له شکاری له کوردی یه زیدی و دنبوئی و شکاک کوکرده و له چپاکانی هه کاری پروو به خوئی هه لمه تی برد. حوسین قوليخانی براغه وړدی خوئی دهوړده دا. حوسین قوليخان له نیو که لادا و جه عفر قوليخان له دهوړده دهستیان به شه رکرد. حوسین قوليخانی دنبلی به له ز قاقه زیکی بو فته تالی شا نارد و کومه گی لی خواست. فته تالی شا به تالوکه ئیبراهیم خانی قاجاری به له شکرده بو نارد. حوسین خان و ئیبراهیم خان بو به رابه ری جه عفر قوليخان له شکاریان ریزکرد و له هردو ولاوه به شیری تیژ دهست به خوین پژان و توپ و تفهنگ ئاورباران کرد.

حوسین خان چونکه دنیا دیده و شه ر و کار نامزو وده تر بوو له جه عفر قوليخان به ته دبیر خوئی سه ر خست.

جه عفر قوليخان ناچار دهستی له شه ر به ردا و پروو به چپاکانی هه کاری گه راوه پاشی. چونکه زستان به سه ردا هات، فته تالی شا ئه مری دا ئیبراهیم خان له ته وریزه وده و جه عفر خانی له خوئی دانیشن. له و ساله دا دهمی زستان حوسین خانی دنبلی له که لای خوئی به نامرزشی خودا شاد بوو.

جه عفر قوليخان که مردنی کاکی بیسته وه، له شکاری هه لگرت و چووہ خوئی، ئه هالی شار پیشوازیان کرد و به شادمانی بردیانه نیو که لاوه. جه عفر قوليخان دلخوئی ئه هالی داوه، گه وړه کانی خه لاتکرد و له گه ل ریک خستن و دامه زرانندی په عیبت و سوپاه خه ربکسوو. قاقه زیکی بو فته تالی شا نویسی و داوای بیته تی و دوستانه تی لیکرد و دامه زرانندی حکومه تی دنبلی له ژیر چاوه دیری قاجارانی لیخواست.

فهتالی شا بهمه رجی ئه مه که جه عفره قولیخان کورپکی خوی بنیرتته تاران، بناغه ی
ناشنایه تی له ته کا دامه زرانی جواب داوه. جه عفره قولیخان کورپکی خوی سازکرد و
ناردیه تاران.

فهتالی شا عه باس میرزای کرده نایولسه لته نه و ته ورپزیشی کرده ناوچه و
به موهیمماتیک قورس به پتی کرد. عه باس میرزا له نیوه ی ریگا گه یشته کورپ جه عفره
قولیخان، به لوتف و میهره بانی نوازشی کرد و بو تارانی نارد.

عه باس میرزا که گه یشته ته ورپز، قاقه زکی بو جه عفره قولیخان نوویسی که تو کورپ
خوت بو لای شا ناردووه، ئه بی بو خوشت بیتیه لای من، ئه و قاقه زه جه عفره قولیخانی
وشیار کرده وه و ناچاری خو سازکردن و ناماده بوونی جهنگی کرد.

عه باس چوونه سه ر خوی به پتیوست زانی له شکری هه لگرت و له ریگای سه لماسه وه
که وته ری. جه عفره قولیخان که وای زانی براییکی خوی کرده حاکمی خوی و خوشی
له شکری هه لگرت و چوه نیو کورده کانی شکاک و یه زیدی و سببکی و دنبولی پازده
هه زار پیای شه رکه ری ناماده کرد و روو به رووی عه باس میرزا سوپاهی ناژوت.

عه باس میرزا له وللاه چوه سه ر قه لای «هود» و ده وه ی دا. خان ئه بدال خانی کورد که
له ته ره ف جه عفره قولیخان کرابوو به حاکم، بو پیتش به دوژمن گرتن له قه لاه ده رکه وت و
شه ر و کوژتاریکی جوانی کرد و له دواییدا به شکاوی روو به خوی هه لات. قه لای هود
که وته به ر زبلله ی دورنده وه و هه موو تالانکران و کوژران و به دیل گیران و پوچ کرانه وه.

جه عفره قولیخان ده شتی سه لماسی پر له ئاو کرد و بو خوشی به له شکره وه روو به دوژمن
رویشته. عه باس میرزاش ریگای خوی گرت و رویشته. له نزیک سه لماس دوو سوپاه
دوو چاری یه کببون. روژی هه وتی په بیعی دوو یه کترین ئاورباران کرد. کورده کان بو
به خپوکردنی خاکی خویان به دلئیکی خاوین تیکوشان.

دوژمنی به هیزتر و زوژتر بو؛ نازایی کورد خوی نه نواند. کورد له دوا یه گه لیک کوژتار
شکا و روو به قه لای ماکو هه لات. جه عفره قولیخان ماکو ی قایم کرد و له شکر و سوپاهی
تیدا دانا.

عه باس میرزا بو کوژتار خوی گه یانده که لای خوی. ئه گه ر چی له شکریکی زوری له
قورپ ده شتی سه لماس مرد، به لام گه یشته که لای خوی و شیر ی له ئه هالی مه زلوم نا. له
پاشان پیر قولیخانی قاجاری کرده حاکمی خوی و بو خوشی روو به ته ورپز گه راوه.

جه عفر قوليخان گه يشته ماكو و له تهك حكومه تي عرووسا موخابه رهي ده ست پيكرد و له گه لپان ريكيكه وت. عرووس قوه تيكي بو نارد كه خاكي خو ي پي رزگار كاته وه. سالدات و پولكونيك و زابتيكي زوري عرووسي برده لاي خو ي و پيوسيستي خو ي ناماده كرد و له خو كوكر دنه وه و سويا ساز كردن ده كو شا.

سالي ۱۲۲۰ عه باس ميرزا كه ته ماشاي كرد جه عفر قوليخان روژ به روژ هيز په يا نه كا و سوياهيكي به ممشق فير كرووي ناماده كرووه و توپ و تفنگ و موهيمات پيكيه وه نه ني، له وه كه وته ترسيكي ته واوه وه و بو به رابه ري كردن و لاهردني له شكري ريكيخت. مه هدي قوليخاني به گلر به گي نيره وان و حوسين قوليخاني حاكمي ورمي و نيسماعيل خاني حاكمي خو ي و كه لب عه ليخاني حاكمي نه خچه وان، هه ريكي به سوياهي خو يانه وه و عه شيره تيكي كه له ژير ده ستبانا بو، بو شه ري جه عفر قوليخاني موهه بيا كردن.

عه باس ميرزا حاجي محه مه دخاني قه ره گويزي نارد كه له به رابه ره كه لاي «تالين» كه لايه ك دروست كا و هه زار كه سي شه ركه ري نازاي تيا دانيت كه ريگاي هاتن و چوون و دانه ويله له جه عفر قوليخان گريده ن. جه عفر قوليخان كه له وه ناگاداريو، ده ستني به پيويست ريكيختن و سويا ه ناماده كردن كرد؛ هه تا سالي ۱۲۲۸ به وجوره رايوارد و هه ميشه له گه ل قاجار شه رو كيشه ي هه بووه، له گه ل عرووسا سويند خو ربوو.

له و ساله دا بو يارمه تي مسته فاخاني تالش چوه شيروان و له ولاتي شه كي پيشي به قاجار گرت و گه ليك كوژتار و نازايي نواند.

عه باس ميرزا سوياهيكي ريكيكه وتووي له ژير فره مني پير قوليخاني قاجار ناره سه ري و نزبك به شه كي بوون. جه عفر قوليخان چوه پيشيان و ته نگه ي پي هه لچنين. شكسته كه وته له شكري قاجاره وه و ميقدار ريكي زور كه ميان رزگار بوون و به په ري شاني خو يان گه يانده نه رده و ويل.

عه باس ميرزا له ولاوه له شكري قورسي هه لگرت و رووي له خاكي شه كي كرد.

جه عفر قوليخان له «ناق ئوغلان» له شكري خو ي دابه زاند و به شه و په لاماري قاجاراني دا و شكا و شكاندي و ناييولسه لته نه ش له نه سپ به رووه و له چهن جياي بريندار بوو. به هه زار نه زيه ت خو ي له و مه يدانه خويناوييه رزگار كرد. ناله ت و نه سپاب و توپ و تفه نكي عه باس ميرزا كه وته ده ست كوردان. ناييولسه لته نه خراب شكسته ي خوارد و به په ري شاني گه يشته وه ته وريز.

له ودهمه دا عرووسيش له نه خچه وانه وه روو به ئیلى موغایر هه لمه تی برد و ده ری پێل دز و قه ره باغ كه وته ده ستیان.

جه عفه ر قولى خان هه روه ها له سه ر خاكى خۆى و شه كى هوكمړان بوو. سالى ۱۲۳۰ ئیسماعیل خانى كورې له سه ر شه كى دانا و بو خۆى گه راوه ماكووى و له وى مرد. نه هالى شه كى سه ریان له نه مری ئیسماعیل خان سووړاند. عرووس به هیزی خو به وه دوژمنه كانى ئیسماعیل خانى گرتن و ته فروتوونای كردن. ئیسماعیل خان ده ستى به هیزی په یاكردن كرد. میر نه سلان خانى برأى جه عفه ر قولى خان له گه ل چه ند كه سیكى خۆى په نایان برده لای عه باس میرزا .

سالى ۱۲۴۳ عرووس هه موو ناوړه یاهه گانې گرت. نایولسه لته نه عه باس میرزا له خۆى قایمه ی شه ری كرد. له پاشان له ویش به را به ری پینه كرا و كه لای خۆى دا به میر نه سلان خانى دنبولتى و كرده حاكم و بو خوشی روو به سندوق و ساین كه لا هه لات و بوى ده رچوو (جلد نه وه ل، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۲۰۴ - ۲۰۵).

میر نه سلان له ته ك «بستقوویج» ی سه رداری عرووسى موخا به ری كرد و به ئیتفاق عرووسى برده نیو كه لای خۆى و به واسیته ی نه وانه وه هوكمړانى نه كرد. كه حكومه تی ئیران و عرووس ریكه كه وتن، میر نه سلان هه تا مرد له ژیر ئیداره ی قاجاران حاكمى خۆى بوو. نه و حكومه ته كوردییه ی پارچه كرد و له پاشان له بهر دوولایى ئیسماعیل خان و میر نه سلان خان كه هه ریك له ژیر ئیداره یك دا ده گه ران، زوړى پینه چوو حكومه ته كه یان پوچ كرا و هه ریك له وانه له نه ولادیان بوون به مه ئمووړىكى یك له دوو حكومه تانه ی زه بهر ده ست.

۱۲- سوله یمان خانى كورې میر نه سلان خانى كوردی دنبولتى

كه بابى چوو له لای قاجاران، كه وته ریزه ی مه ئموورانى قاجاره وه. هه ربه ك به بلاوى له دائیره و له شكړى كا ده ژیان و له شاره كانى ئیران بلاو كرا بوونه وه.

سالى ۱۲۶۲ حكومه تی قاجار سست و په ریشان بوو. خان و میرانى خوړاسان - هه روه كو دیته گوتن - له قاجار روو گه ردان بوون و هه وای سه ربه خو بى له میشكیانا ده جوو لایه وه.

حكومه تی قاجار له نازایى و ئیشگوزارى سلیمان خانى دنبلى نه مین بوون و باوه ریان پى هینا كه زوړ چاك په را نه كات؛ نه ویان سه ریشك كرد كه نه حوالى میرانى كوردی

خوراسانیان بۆ ئاشکەرا کات که له چی دەرجهیه کدا بههیز و کاریبن. بۆئەو ئارەزووه کرا به حاکمی بهستام.

ههشتی مانگی جه مادی دووهم، حکومهتی بهستام و شاردر له تهرهف محهمه د شای قاجارهوه درا به سلیمان خان و مههدی قولیخانی کوری کرا به وهزیر. له پێشدا مههدی قولیخان به ناوی بابیهوه له تاران دهرکهوت و رووبه بهستام رویشته و دهستی به پیشکینی ئومووری کوردی خوراسان کرد.

له پاشان سلیمان خان روو به فهیرووزکو له تاران دهرکهوت، له رێگای رانییهوه که جه عفر قولیخانی کوردی شادی بۆ سه رکیشی حه سه نخانی سالاری بزاوتهوه و هیندیک تورکمانی گۆگلان و دهو روپشتی کرده ههواداری. سلیمان خان ئەو سه ره بهووردهی بۆ تاران نوویسی و ناردی.

سلیمان خان له فهیرووزکووه روو به خاکی «چارده و کهلاته» رویشته. له ودهمه دا جه عفر قولیخان چووبوه سه ره خاکی نهردین و جاجرم و گرتبوونی. ژن و مندالی محهمه د حه سه نخانی قاجار که له وی بوون، به دیلی گرتبوون. محهمه د حه سه نخان به ته نه ا سواره ی خۆی رزگار کرد و روو به بهستام ههلات و په نای برده بهر مههدی قولیخان. مههدی قولیخان به ئیحترامهوه بۆ تارانی نارد.

سلیمان خان به پیشکینی خهوانینی کوردی خوراسان چووه بهستام؛ ئومووری بهستامی دامهزrand و چند قسههیز (جاسوس) ی به کړی نارد ه نپو خهوانینهوه و هیندیکي به په نهانی نارد ه ئوسترا باد و بروهرد. به و جوړه زورچاک په رای قاجارهکانی ده کرد و که مکمه ئیله کانیشی رامکردن.

ئاسه فولدهوله بۆ هیز په یاکردن، سالار کوری خۆی نارد ه لای محهمه د شای قاجاری و نشوری موته وهلیه تی مه شهه دی و ده رگرتو رووی له شار کرد که میرزا محهمه دخان به گله ره گی به تاییه تی رهوانه ی خوراسان بکات و نه مریکیشی و ده رگرت که سلیمان خانی دنبلی له بهستامهوه پینج سه د تفهنگداری سواره و سه د پیاده ی له گه ل خات و دوو دانه توپیشیان بداتی، هه تا ده گنه خوراسان.

له وده ا فیکری سالار که مکر دنه وه ی قووده تی سلیمان خان و زیاد کردنی هیزی خۆی بوو، بهم فیکره که زوو بتوانی بهستام بگری. بهلام سلیمان خان وشیاربوو، زور زوو نه خه له تاو ده روژ ده ستاودهستی به میرزا محهمه دخانی کرد و سه ره بهوردی بۆ محهمه د شا نوویسی.

شا ئەمرى دايتىڭ كە زوو پىتويستىيى بۆساز بىكات و بەرتىيى بىكا. سلىيمان خان وەكو
ئەمرى پىي كرابوو كوردى.

مىرزا محەمەدخان كە گەيشتە مەشھەد بەتەدبىرى سالار، سوارە و تۆپەكانى ناردەوہ و
مىرزا محەمەدخان لەگەل سالار رىتكەوت و دەنگى سەربەخوييان بلندكرد.

محەمەد شا لەشكرى كوردى ھەوشار و ساينكەلا و موكرى خواجەوہندى لەگەل دوو
تۆپ، لە مانگى رەمەزانى سالى ۱۲۶۳ بۆ بەستامى بەرتىكردن.

لەولاولە سالار ھەتا سەبزووارى خستە دەست. جەغفەر قولىخانى كوردى شادى بەدوازە
ھەزار كوردەوہ لە رىگاي كەلاتە خىچەوہ چوو لە قەھىچ لەشكرىەزى كرد. لەگەل لەشكرى
موكرى سەعاتىك دوور لە بەرابەر يەكتر راوہستان.

محەمەد شا وەلامى بۆ سلىيمان خان نارد كە ئاگادار بىت و ئەگەر نەتوانى بەرابەرى بىكا
بەگژيا نەچى و بگەرتەوہ پاش. سلىيمان خان لە گەرانەوہدا خراپەى لە چاكە زياتر ئەدى،
لەبەرئەوہ قەرارىدا ھىندىك لەشكر لە بەستام و ھىندىكىش لە كەلای قاسماوہ دانىت و
ئەوہى بەدەستەوہ ماوہ لە مەيداندا لەگەل جەغفەر قولىخان شەرى پىي بىكات و ئەگەر شكا
لە پىيكيك لەو كەلایانەدا خۆى بگرتەوہ.

لەودەمەدا قسە ھىزىك چوہ لای سلىيمان خان و پىي و ت كە چوار كوردى كودارى كە
لە گوندى ئەبر بەستام دادەنىشن، لەگەل جەغفەر قولىخان رىتكەوتوون كە ئاور لە
جەبەخانە بەردەن. سلىيمان خان دەزبەجى ھەر چواری گرتن.

ئىبراھىم خانى سەلماسى و مەجىد خانى موكرى، لەشكرىان بردە بەرابەر جەغفەر
قولىخان و راوہستان و شەر و كوژتارىان دەست پىيكرە. ئەسپى مەجىد خان كوژرا و لەم
شەرەدا مەھدى قولىخانى دنبلى زۆر ئازايانە شەرى كرد و سەركەوت.

سالى ۱۲۶۶ سلىيمان خان بوو بەحاكمى (توربەت) كە شارىكى قىتئەى خوراسانە.
ئەو بنەمالە گەورە كوردە لە حوكمرانى و سەربەخويىيەوہ بوون بەنۆكەر و مەئموورى
قاجاران.

۱۳- مسته‌فاخانی کوردی شیروان

بابویا پیبری مسته‌فاخان له‌سه‌ر خاکی شیروان حوکمپان بوون و به‌نازایی و سه‌ره‌خۆیی ئەژبیان و له‌ته‌ک هه‌وشاری و زهنده‌کانا به‌ئیداره‌یه‌کی باش رایانته‌بوارد.

سالی ۱۲۰۹ پریشکی فیتنه‌ی قاجار هه‌روه‌کو ئومه‌رای کورده‌کانی دیکه‌ی سووتاند، وه له مه‌سته‌فا خانی شیروانیش که‌وت.

ئاقا محهمه‌دی قاجار له‌شکرێکی له ژێر فه‌رمانی مسته‌فاخانی قاجاردا نارده سه‌ر شیروان. کورده‌کان بو پێش‌گرتن ده‌رکه‌وتن و له دوا‌ی شه‌ر پروو به‌چیا به‌رزه‌کانی شیروان کسانه‌وه. له‌شکری قاجار که‌وته نیو شیروانه‌وه و ده‌ستیان به‌کوژتار و تالانی ئەهالی کرد و گه‌لیکیان دیهات سووتان. گه‌وره و سه‌رکرده‌ی کوردی شیروان و شه‌کی به‌زنجیرکراوی بو تاران ناردران.

ئاقا محهمه‌دی قاجار له‌و ده‌مه‌دا له ته‌ره‌ف گه‌نجه‌ بوو. مسته‌فاخانی قاجار گه‌لیک دیل و دباری هه‌لگرت و بۆ لای ئاقا محهمه‌د چوو و که‌وته ریگا. مسته‌فا خانی شیروان به‌له‌شکرێکی له ده‌ستیا مابوو، له‌سه‌ر ریگایا راوه‌ستا و پێشی به‌قاجاران گرت. که نزیک‌بونه‌وه ده‌ستیان به‌قاجار کوژتن کرد. مسته‌فاخانیان گرت. کوژتیان و چهند مال و ئەسپاب و دیلیکی که پێیان بوو، وه‌ریان گرت‌وه و له سوپاهی قاجاریش که‌سیکی لی یزگار نه‌بوو؛ هه‌مووی وه‌به‌ر شیری کوردان که‌وت.

ئاقا محهمه‌د که له‌وه ناگادار کرا چوونی بو سه‌ر مسته‌فاخانی شیروان به‌پێویست زانی. عه‌لی قولیخانی قاجاری به‌ده‌سته له‌شکر و توپ و موهیماته‌وه نارده سه‌ر شیروان.

مسته‌فاخان له خاکی «فنداغی» پێشی به‌قاجاران گرت و شه‌ر و کوژتاریان هه‌لایساند و له دوا‌ی خوێن رێژیکی زۆر عه‌لیخان وه‌ته‌نگ هات و شکا و به‌په‌ریشانی هه‌لات.

مسته‌فاخان ده‌ستی به‌دامه‌زراندنه‌وه‌ی خاکی شیروانی کرد و له‌گه‌ڵ حکومه‌تی عرووسا بی‌نای موخابه‌ره‌ی دامه‌زراند. سالی هه‌زار و دوو سه‌د و یه‌ک په‌یمانی له ته‌کا به‌ست و هه‌یزێکی زۆری له سالدات، له توپ، له پێویستی و له زابیتی برده لای خۆی و ده‌ستی به‌ده‌ستوور فێرکردنی سوپاهی کورد کرد. ئەوه‌ل سالتیک راوه‌ستابوو.

له سالی هه‌زار و دوو سه‌د و دوا‌زه ئیمپراتۆری عرووسا مرد و نه‌ختیک پشێوی که‌وته عرووسیاته‌وه. سالداتیکی له شیروان بوون؛ به‌ناچاری گه‌رانه‌وه دوا‌یی و شیروانیان به‌ردا

و مسته‌فاخان به‌ته‌نھا له‌گه‌ل ئیداره خه‌ریکبوو؛ به‌لام رابیتته‌ی له‌ته‌کیا هه‌ر مابوو.

سالی ۱۲۱۸ سهردار سوپاهی عرووس «ئیشپه‌خده‌ر» له‌گه‌نجه‌وه ئیتفاقنامه‌یه‌کی بۆ مسته‌فاخان نوویسی و ناردی. دووباره‌ییکه‌تیان تازه‌کرده‌وه و په‌یمانی کرد که له‌هه‌موو ده‌میکا ده‌توانی یاربیدی بدا. له‌مسته‌فاخانی خواست که بجیتته‌ شیروان و ئومووری له‌شکری بۆ دامه‌زرینیت.

ئیشپه‌خده‌ر به‌له‌شکرێکی قورسی عرووسه‌وه روو به‌شیروان که‌وته‌ ریتگا. نایبوسه‌لته‌نه له‌وه که‌وته‌ ترس و ئه‌ندیشه‌. له‌شکرێکی ریتکه‌که‌وتووی له‌ژیر فه‌رمانی پیر قوڵیخانی قاجاری سازکرد. حوسین قوڵیخانی قاجار، عه‌سکه‌ر خانی کوردی هه‌وشار، ئه‌حمه‌دخانی کوردی مه‌قدم، به‌گه‌له‌ر به‌گی ته‌وریز و مه‌راغه، به‌تۆپخانه و ئه‌سپاب و موهیماته‌وه ناردان. عه‌باس میرزا بۆ خو‌شی به‌سوپاهیتکی گرانه‌وه له‌ ریتگای ئه‌رده‌وتله‌وه رو‌یشت.

حوسین قوڵیخان قاقه‌زیتکی له‌ ئیشپه‌خده‌ر نویسی که‌ مولاقاتای بکا بۆ ریتکه‌که‌وتن و مه‌شوده‌ت به‌یه‌کتر بکه‌ن. ئیشپه‌خده‌ر قبو‌لئی کرد و له‌ جیتگاییتکا چاویان به‌یه‌ککه‌وت. حوسین قوڵیخان ئیشپه‌خده‌ری کوژت و سهره‌که‌ی بۆ فه‌تالی شای قاجار به‌دیاری نارد.

مسته‌فا خانی شیروان که‌ ته‌ماشای کرد ناتوانیت پيش به‌سیلاوی به‌لای قاجاران بگرت، ته‌دبیرێکی چاکی که‌وته‌ بیره‌وه. قاقه‌زیتکی له‌ ئه‌حمه‌د خانی کوردی مه‌قدم نویسی و له‌به‌ر کوردايه‌تی لیبی ئه‌مین بوو؛ قه‌راری له‌گه‌لدا له‌ که‌نار چۆمی «که‌ر» دیدنی بکا. ئه‌ویش به‌و دل ئه‌مین بوو، چو چاویان پیتک که‌وت.

سالی ۱۲۲۰ ئه‌حمه‌د خانی مه‌قدم بوو به‌ناویرتی مسته‌فاخان و نایبوسه‌لته‌نه و پیتکی هینان. مسته‌فاخان خو‌ی له‌ شه‌ری قاجاران پاراست و گو‌شه‌گیربوو؛ به‌لام رابیتته‌ی له‌ عرووس نه‌بری.

سالی ۱۲۲۱ مسته‌فاخان دیسان له‌ته‌ک عرووسا ریتکه‌که‌وته‌وه و ئیسماعیل خانی برای خو‌ی و سوپاهیتکی باشی هه‌لگرت و چووه‌ سهر چۆمی «که‌ز» و ئیسماعیل خانی برای نارد هه‌ری قاجاران.

له‌ولاوه‌ نایبوسه‌لته‌نه له‌شکرێکی له‌گه‌ل حوسین خانی سهردارا نارد سهر مسته‌فاخان و هه‌ردوولا بۆ شه‌رکردن ریزبون و تۆپ و تفه‌نگ که‌وته‌کار و خو‌تینیکي بیژمار پ‌ژا. قاجار نه‌شیان خو‌راگرن و به‌شکاوی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه.

نایبوسه‌لته‌نه له‌ پیتکا گه‌بشتی و نه‌جه‌ف قوڵیخانی کوردی گه‌رووسی نارد هه‌لای

«فیت» که جیگای ئەماره‌تی مسته‌فاخان بوو، تاکو گفتوگۆی له ته‌کا بکا و بناغه‌ی ناشنایی دامه‌زرینیت. به‌هه‌ر جوړتیک بوو نه‌ج‌ه‌ف قولیخان مسته‌فاخانی تیگه‌یاند و له‌گه‌ل نایولسه‌لته‌نه پیتی هینان. مسته‌فاخان بۆ د‌لپاکی محمه‌مه‌د عه‌لی به‌گی خا‌ل‌و‌زای‌خۆی نارده‌ لای عه‌باس میرزا.

عه‌باس میرزا سول‌حی‌کی به‌فیل کرد و مسته‌فاخانی خه‌له‌تاند و له‌ناکا و لنگیدا سه‌ر شیروان و که‌لای شیروانی گرت و ئەه‌الییه‌کی تیدابوو کوژتنی و چوو سه‌ر قه‌بیله‌ی مورادخانی کورد - که شه‌ش هه‌زار ما‌لبوون - هه‌مووی بارکردن و ناردنیه‌ موغان.

مسته‌فاخان فیل‌یکی وه‌بیرها‌ته‌وه. که سه‌لیم خانی شه‌کی له قاجاران فریودا و بیخاته سه‌ر هه‌وه‌سی شه‌ر له‌گه‌ل قاجاران. قاقه‌زیک‌ی لی نوویسی ناگادار بی که حه‌سه‌نخانی برای سه‌لیم خان له ته‌ره‌ف عه‌باس میرزاوه بۆ گر‌تنی سه‌لیم خان ته‌عیین کراوه.

سه‌لیم خان له‌وه ئەندیشه‌ی کرد و میلله‌تی خۆی هه‌ل‌گرت و چوو کیتی گولشه‌ن گورسه‌ن.

نایولسه‌لته‌نه به‌هه‌زار کیشه و ئەزه‌یت خه‌ریک‌بوو د‌لی سه‌لیم خانی دامه‌زرینیته‌وه و رامی کات. هه‌تا نایولسه‌لته‌نه له‌گه‌ل سه‌لیم خان خه‌ریک بوو که له ده‌ست ده‌رنه‌چیت، مسته‌فاخان له خۆکو‌کردنه‌وه و هیز په‌یدا‌کردن ده‌کوشا، گه‌لیک که‌سی له‌ژئیر ئالایدا کو‌بونه‌وه و زۆر هیزیشی وه‌خر‌کرد.

نایولسه‌لته‌نه که له‌وه ناگادار بوو، به‌ناچاری ده‌ستی له شیروان به‌ردا.

مسته‌فاخان ناردی دوو هه‌زار سالدات و چوار توپ و چهند پۆل‌کۆنیک‌یکی هینا لای خۆی و له‌گه‌ل کورده‌کانی سالیان بناغه‌ی دامه‌زراند؛ ناشایه‌تی و دو‌ستی خسته‌ پیشه‌وه و هینانیه‌ ژئیر حوکمه‌وه.

مسته‌فاخان له‌شکر‌یکی هه‌ل‌گرت و چوو سه‌ر خاکی «جه‌واد»، به‌هه‌ر جوړتیک بوو گر‌تی و لنگیدا سه‌ر پیر قولیخانی قاجار و به‌شه‌وه‌یخون بردن میلله‌تی خۆی له ده‌ست رزگارکردن و پیر قولیخانی شکاند و گه‌لیک تالانی لی گرت و کوژتاریکی زۆری لیت‌کرد. میر باقیربه‌گ برای مسته‌فاخان هه‌واداری قاجاره‌کان بوو؛ به‌له‌شکر‌یکه‌وه ناردرا که‌لاو شاری سالیان به‌خپوکا. ئاگای له شکسته‌ی پیرقولیخان و ده‌ست در‌یژی مسته‌فاخان به‌سه‌ر سالیاندا نه‌بوو. به‌هه‌واییکی ئازاده‌وه‌ روو به‌سالیان چوو، له‌ناکا و کوردی تالش که بۆ یارمه‌تی مسته‌فاخان دانیشتبوون، میر باقیربه‌گ و له‌شکره‌کیان به‌دیل گرت.

ئەو بزوتن و شەر و کوژتارەى كە مستەفاخان ئەيكرد، چاوى قاجارەكانى شكاند؛ وە لەو كەلئەندا «نەبلىسىن» ناو سەردارىكى عرووس چوو سەر باكو و بەزۆر گرتى و قاجارى لى دەرخت. عرووس لە هەموو لايىكەو پەلامارى قاجارەكانيان ئەدا دەريان دەپەراندن. مستەفاخان بەكەم چاغىك ساليان، موغان و شەكى خستە دەست خۆى. سەليم خانى لەگزی بو بەرابەرى لەشكركىشى كردو و لە دواييدا هەلات و مال و مندالى خۆى پرگاركرد و چوو تەوريز.

مستەفاخان قاقەزىكى لە خانى تالش نويسى كە ئىلى شىروان و موغان و «پروودەبار»، لە تەرەف قاجارەكانەو لە وەتەنى خويان باريان پى كردبوون و دوورخرايونەو، داواى لى كرد و بوى نويسى ئەگەر وانەكا سى سەد كەس خزم و خويشى مستەفاخانى تالش كە لە لای ئەو دەيانكوژيت.

مستەفاخان سەربەرەكەى لە عەباس ميرزا نويسى و بەزبان خوشى، خانى شىروانى راگرت و نەيهيشت دلگير و رەنجيده ييت.

مستەفاخانى شىروان بەوجۆرە لەگەل مەملەكەتدارى خۆى و ئيتفاقى لەتەك عرووس و دوژمنى لەگەل قاجار و دۆستى لەگەل ئومەرا و دراوسى و سەردارە كوردەكانا راپدەبارد.

سالى ١٢٢٤ مستەفاخانى تالش بوىتكەتى و ياربەدان لەگەل خانى شىروان موخابەرى دەست پىكرد. مستەفاخانى شىروان لە بنەمالە و گەورە پياوەكانى شىروان، عومەر سولتان خان ناويكى هەلبشارد و ناردى تالش كە بناغەى ناشايەتى توندكا. عومەر سولتان لەگەل ميرحەسەنخانا قسەگير نەبوو؛ ميرحەسەنخان عومەر سولتانى كوژت؛ هەرەكو لە باسى مستەفاخانى تالشا گوترا.

مستەفاخانى شىروانى بناغەى ناشايەتى لەودەمە نازكەدا تىك نەدان و دۆستى پەيداكردن و دەستى لە خويىنى عومەر سولتان خان هەلگرت و تىپىك هەزار كەسى نازاى تەفەنگ بەدەستى بو كۆمەگى ناردە تالش كە لەژىر فەرمانى مستەفاخانى تالشا شەر لەگەل قاجار بكەن.

فەتالى شاي قاجار لەولاه فەرەجوللاخانى بەسوپاھىكى زلەو ناردە سەر مستەفاخانى تالش. لە پاش گەلىك شەر و كوژتار ئەمير گۆنەخانى كورد بەناوبىزى كەوتە نىوانى. فەرەجوللا دەستى هەلگرت و گەراو شىروان، بەئازادى و سەربەخويى بوو بەحاكم.

سالى ١٢٤١ حكومەتى عرووس و قاجار نىوانيان ئالۆز بوو. موچتەھيدانى شيعە

فتوای غه زایان دا. فه تالی شا له پیش هه موو چتیکا دیواریکی توندی وه کو مسته فاخان له پیش لابرندی به فهرز زانی. ئه مری دا له هه موو گوشه ییکی ئیرانه وه سوپاه کوکرانه وه و ئه رده ویلیان کرده له شکر به ز. ئه و نه دهی له هیزی قاجار اندا بوو له ئه رده ویل کوکرایه وه.

مسته فاخان له ولاره خوئی کوکرده وه و پیوستانی ساز کرد و داوای کوومه گی له عرووس کرد. حکومه تی عرووس موهیمات و ئه سپاییکی زۆری ناره تخووبی شیروان. له هه موو نوقته یه کی شیروانا شهر و کوژتار هه لایسا. قاجار و شیروانی به توپ و تفه نگ ئاوربارانی یه کتریان ده کرد. عرووس که وته ترسه وه و ناردی ئوردویکی ته و او سالداتی هینا و خزانده نیو خاکی شیروانه وه. هه موو به رابه ر به قاجار راوهستان و دهستیان به شهر و کوژتار کرد.

مسته فاخانی شیروان و محهمه د حوسین خانی کوردی شه کی، له شکری کورده کانیان هه لگرت و ئه لگساندر میرزا والی گورجستان به ئالهت و توپ و توپخانه و سالداتیکی زۆره وه روو به مهیدانی شهر چوو.

حاجی محهمه د خانی کوردی قهره گویز که هه واداری قاجار بوو، له تهک مسته فاخانا ریککه وت و چوه لای. له ولاره قاجار کهان مه هدی قولیخانی کوردی جوانشیریان له رینگای موقری و خاکی به رگشاته وه بو پیش مسته فاخان به ریکرد.

کورد و عرووسیتیکی بو به خیتوکردنی خاکی شووشی که له ته ره ف مسته فاخانه وه دانرابون له نزیک که لای شووشی له گه ل شازاده ئیسماعیل میرزا به شهر هاتن و له هه ردوولا کوژتاری بیژمار کرا و شازادهش به نیوه شکان گه راوه.

فه تالی شا میر حه سه نه خانی کوری مسته فاخانی کوردی تالشی که هه واداری بوو، بو شهر ئاماده ی کرد و ئاقا سلیمانی کوردی گه یلانی به تیپی شکاکه وه له گه ل خست و روو به که لای له نگه ران به ریکرد؛ میر حه سه نه خان به زۆر ئه و که لایه ی گرت. ئه و که لایه چارده سال له وه پیش شه وی نووی موچه رهم که وت بووه ده ست مسته فاخانی شیروان؛ هه ربه و جو ره شه وی نووی موچه رهم که وته ده ست میر حه سه نه خانی تالشی.

فه تالی شا ئه مری دا که لای له نگه رانیان به جاریک روخاند. میر حه سه نه خان له له نگه رانه وه روو به سالیان رویشته و ئه ویشی گرت. سه د هه زار خه روار ئاردی که مسته فاخان بو له شکری به تیشوو دانا بوو، که وته ده ست میر حه سه نه خان (جلد ئه وه ل، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۱۹۴).

میر حهسه نخان دوازدهی موحه پده می ئەو سالد به ئەمری فه تالی شا بوو به حوکمرانی تالش.

ههروه کو گوترا مسته فاخانی شیروان بو هیز پهیدا کردن چووبووه گه نجه و لهشکر و سوپا هیکی قورسی کۆکرده وه و ئەلگساندهری والی گورجستانی هه لگرت و چوو سه ر قاجاران و به زوری خۆی خاکی شیروانی ئەستانده وه.

فه تالی شا لهشکر یکی له ژیر فه رمانی حاجی محمه د خانی قاجاردا به تۆپ و جبه خانه وه نارد وه سه ر مسته فاخان. له نزیك سالیان مسته فاخان چوو پیشی گرت و له جیگا ییکی پتی ئەلین «جهواد» به تۆپ و تفهنگ به کتریان ئاورباران کرد. قاجار شکان و هه لاتن؛ مسته فاخانی ش خاکی خۆی له دوژمن خاوین کرد وه و ئالهت و ئەسپا ییکی زۆری دهستکهوت. شیروان بو مسته فاخان و شهکی بو محمه د حوسین خان خاوین کرانه وه و هه رییک له سه ر خاکی خۆیان دامه زانه وه و له گه ل عرووسا موته فقیق بوون و له ژیر ئیداره ییکی چاکا دهستیان به حوکمرانی کرد.

قاجار هه کان بهو شکسته یه تهنگاو بوون و ته مای ریککه وتنیان کرد و پیاوانی زانایان خسته نیوانی که ریکیان خات. مسته فاخان به گولله جوابی دانه وه.

فه تالی شا که ته ماشای کرد سولج ناکری، ئەمری دا په لاماری که لای شووشی بدری و بخریته سه ر شاری باکو.

لهشکری قاجار ۲۴ی موحه پدهم له ئەرده ویل ده رکهوت و پروو به شیروانه ئاژوتی.

فه تالی شا بیست هه زار کهسی به تۆپه وه ساز کرد و له ژیر فه رمانی ئاسه فولده وله دا له گه ل نایولسه لته نه بو سه ر که لای شووشی ناردن و دوو هه زار تومهن دراوی پیدان که له پیوستی خه رج کهن. نایولسه لته نه بهو هیزه وه کهوته ریکا.

مسته فاخان که له وه ئاگادار بوو هاواری له عرووس کرد که یاریده ی بدات. «مه ده دۆف» ناو گه وره ییکی عرووس به چل هه زار سالدات و قازاخ و ۲۰ تۆپ و جبه خانه ییکی قورسه وه به هاواری به وه چوو و دهست به شه ر و کوژتار کرا. وه لیعه هدی قاجاریان شکاند و په ریشانیان کرد.

مسته فاخان به لهشکری کوردانه وه به ره و نایولسه لته نه رویشته و شه ر گه رمه ی تیکهوت و کورده کان تهنگه یان به نایب ولسه لته نه هه لچنی و شکاندیان و به هه زار ئەزه یهت و په ریشانی پروو به ته وریز گه راوه.

مهدهدؤف له مانگی جه مادی دووه مدا له ئاراز پهریه وه که ئیله کانی قهردباغ بباته وه
جیگای خویان. نایبوسه لته نه ناچاربو له شکرچی ناردی پیتی که نه هیلیت؛ به لام
زستان و بهر نه بهیشت شهر بکری.

١٤- ئەمیر ئەسیرخانسی کوردی ھەکاری

سالی ۱۲۳۵ حکومەتی عوسمانی و قاجاری لەسەر عەشیرەتانی «حەیدەران و سپیکان» بەشەرھاتن. کوردی ھەموو ولاتی وان و بایەزید و ئەرزەڕۆم و مووش و بتلیس، لە ژێر پێنانا یلیخانەو.

سالی ۱۲۳۷ نه سیرخان و عوسمان به گه هزار پیاوی شه پرکه ریان هه لگرت و له چیاکانی هه کاری روو به ده دشتی چوون. نایب و لسه لته نه له شکر تکی ناردی پشیمان. سهرداری له شکر یوسف خان بوو؛ کورد و قاجار به گزیه کدا چوون. له دواي گه لیک کوژتار ئه میر نه سیرخان شکا و روو به کیتوه کان هه لات. له نیتوانی ئه میر نه سیرخان و یوسف خانا چهند شه ریک کرا؛ به لام مهرگ مۆله تی نه دا و ئه میر نه سیر به مردن مرد.

نایب‌ولس‌لته‌نه خوازینی کچی مسته‌فاخانی کرد بۆ ولّیعه‌هد محمه‌د میرزا، که له

دوایی فه تالی شا بوو به پادشا. مسته فاخان وهلیعه هدی کرده زاوای خوۍ و به جاریک له ته کیانا ږیککه وت.

۱۵- ئه میر گۆنه خانی کوردی زهغه ران

ئو ئه میره کورده له چاغی زنده کان حاکمی «خه بوشان» بوو. له سه رکه وتنی قاجاردا گۆشه گیری کرد.

سالی ۱۲۰۵ ئاقا محمه دی قاجار له تهک ئه میر گۆنه خانداندا خه ریکبوو بیخاته دهست نه شیا.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محمه د چووه خاکی خوراسان. ئه میر گۆنه خان له خاکی «ئه رغیان» چووه کنی و حوکمرانیی خه بوشانی پیداووه.

سالی ۱۲۱۳ فه تح علی شای قاجار چووه مه شهه د. ئه میر گۆنه له شاری چناران دیدنه کرد و گه رابه وه؛ زۆری پینه چوو میرزا شه فیع خان سه دری ئه عزه می قاجار بو خوازینی کچی ئه میر گۆنه بو شاراده حوسین علی میرزا ماره یان کرد و بردیانه تاران. ئه و ئه میره کورده به جوړه هه تا سالی ۱۲۲۸ له گه ل حوکمرانی خه بوشان و ئیداره کردن خه ریکبوو. زۆر موخته رهم و قسه ره وا بوو. ږۆږ به ږۆږ نفوسی زیاد ده کرد و دارا تر ده بوو. له و ساله دا رهزا قولیخانی کوږه گه وره دی که وته سه ر هه وه سی حوکمرانیکی سه ره خۆ و هه موو گه وره و سه رداره خیله کانی کورد و خه وانینه کانی خوراسانی کرده هاوده نگ و له قاجاران بلنډبوو. له و نیوانه دا ئه میر گۆنه دوچار به ئه زبته کرا، هه روه کو ده گوترئ.

سالی ۱۲۳۰ی مانگی جه مادی دوو، فه تالی شا له شکرکی له ژیر فه رمانی ئیسماعیل خانی دامغانیدا نارده سه ر خه بوشان. هه واداره کانی ئه میر گۆنه خان له ئیسه حق خانی قه رای، قۆجه خانی که یوانی، به گله رخانه چاپش بوون و سویندیان له گه ل خواردبوو، پیشیان به سوپاهی دوژمن گرت و شکانندیان. ئه میر گۆنه خان بو ناوژی چووه تاران و گه راوه. بو بناغه دامه زراندن، رهزا قولیخانی کوږی و نه جه ف علیه خانی کوردی شادی نارده تاران و ئیتفاقیکی بچووکیان کرد و گه رانه وه.

سالی ۱۲۳۱ حکومه تی قاجار له شکر نارده سه ر خه بوشان. ئه میر گۆنه خان چووه کن سه ردارای له شکر و نه بهیشت شه ر بکری و گه راوه.

رهزا قولیخان له بابی ئه مین نه بوو؛ گرتی و چه پسی کرد. له پاش دوو سال به ئیتفاق و نکای سه دری ئه عزه می قاجاران ئه میر گۆنه خان ږزگار بوو.

١٦- رەزا قولىخانى كورى ئەمىر گۆنەخان

ئەو دلىرە كوردە ھەمىشە لە جەورو زولمى قاجاران دلگىر و رەنجىدە بوو. لە گەل ھەموو گەورەكانى كوردى خوراسانا رىككەوت و بەپەنھانى كردنىيە ھەوادارى خۆى كە لە چنگ حكومەتى قاجاران پرزگاربن.

رەزا قولىخان لەژىرەو ھەموو خاكى خوراسانى خستە ژىر حوكمىيەو، بەگەورە و بچوو كى ئەو خاكەو كەوتنە ژىر فەرمانى رەزا قولىخانەو. دەستى قاجار لە خوراسانا كورتىبوو.

والى خوراسان محەمەد وەلى مىرزاي كورى فەتالى شابوو. گەورەكانى كورد بۆ تارانبيان نوويسى كە ئەو پياو بەكار نايت و لايبەن. رەزا قولىخان ناردىيە دووى ھەموو خەوانىنى خوراسان و گەورە و كەيخودايانى كورد. لە دەشتى گورگان كۆيونەو. رۆژى چوارشەمە ٢٧ شەعبانى ١٢٢٨ ھەموويان بۆ رەزا قولىخان سوتىنديان خواردبوو. بەيىكىيەتى ئىتفاقيكى تەواويان گرئدا كە حكومەت يىكى كوردى نەشتمانى (وطنى) لە خاكى خوراسان دامەزرىن و ژىر حوكمى كەس قبول نەكەن. قاجار لە خاكى خوراسان دەرخەن.

لەسەر ئەو ئىتفاقە دەستيان بەسەركىشى كرد، ناردىان دراو و ئەسپى فەتالى شايان برد، مالات و رەو ئەسپى سازادەيان تالانكرد و قاجارەكانيان وەتەنگ ھىنا (جلد ئەوەل، تەئربخ قاجار، لا پەرە ١٣٤).

حكومەتى قاجار لەشكرىكى قورسى ناردە سەر رەزا قولىخان. شەوى شەمەى مانگى رەببىعى دوو ١٢٢٩ لەشكرى كورد پەلامارى قاجارىيان دا. لە دواى گەلىك كوژتار و تالان كە رۆژ بوو ھەتە بەتۆپ و تفەنگ بەرابەر راوہستان. كوردەكان زۆر بەگەرمى تىكۆشان. سەردار لەشكرى قاجار ئىسماعىل خانى دامغانى شكستەى تىكەوت و تەنگەى پى ھەلچنرا و ھەلات. فەتالى شا جارى دوو ھەم لەشكرىكى دىكەى سازكرد؛ بەلام چونكە محەمەد زەمان خانى قاجار سەركىشى كرد، نەشیا ئەو لەشكرە بنىرتە سەر كوردەكان.

كوردەكان بەجارىك خاكى خوراسانىيان خستە دەست خۆيان. تەنھا شارى مەشھەد لە دەست والىدا ماوو؛ ئەوئش ھەموو رۆژى لە دەست كوردەكانا وەتەنگ ھىنرابوو. رەزا قولىخان ناردى لە گەل خانى خارەزما ئىتفاقي گرئدا و سوتىندى پى خوارد. سالى ١٢٣٠ حكومەتى قاجار لەشكرىكى قورسى ناردە سەر خەبوشان.

رەزا قولیخان پیشی پتگرت و بەشەر و کوژتار، رۆژی هەشتی شەعبان لەشکری قاجاری شکاند و تالان و دیلیکی زۆری دەستکەوت. لە دواى ئەو هەموو شەڕە، فەتالی شا، بەمورادی هاتوو حکومەتی بۆ تەسدیق کرد کە رەزا قولیخان حوکمرانی خەبوشان و نەیشاپور و شارەکانی دەوروپشتی بێ و نەجەف عەلیخانی کوردی شادی وەزیری بێ و محەمەد وەلیخان حاکمی مەشەد بێت. ئەو حکومەتە لەتەک قاجاران پرایتەى هەبێ و فەتح عەلى شای قاجار بەپادشاهی بناسن و سەککە و خوتبە بەناوی هەردووکیان بێت. کە ئەو ئیستفاقە رێکخرا، هەیتەتی سوفەرای تاران، چوونە خەبوشان و بناغەى ئیستفاقیان توندکرد و گەرانەوه.

رۆژی ٢٢ى مانگی شەوال، رەزا قولیخان و نەجەف عەلیخان بۆ دیدەنى فەتالی شا چوونە تاران و بەئیحترامەوه پیشوازی کران و ئیستاقنامەیهکی لە نیوانی قەرار درا بوو، دووبارە لەسەری رێککەوتنەوه و گەرانەوه خەبوشان.

سالی ١٢٣١ شازادە چووهسەر کەلای «پادەگان و دەرەجز» کە خاکی کوردبوو. رەزا قولیخان کوشا کە ئیستفاقیان تێک نەچیت، بێ سوود بوو. ئەمیر گۆنەخان هەلات چووه لای شازادە، رەزا قولیخان لەشکری هەلکرت و پیشی بەشازادە گرت و وەتەنگی هینا و شکاندی و بابیشی بەدیل گرت و بردی حەپسی کرد. رەزا قولیخان ناردی لەگەڵ حاجی فەیرۆز خانی والی هیراتا ئیستفاقی کرد.

سالی ١٢٣٢ حکومەتی قاجار شوجاعو لاسەلتەنەى بەسەفیری ناردە خەبوشان ٢٠ى جەمادی یەک رەزا قولیخان پیشوازی کرد و بردیە خەبوشان؛ دووبارە ئیستفاقیان گرتاوه. شوجاعو لاسەلتەنە خواهیشتی لە رەزا قولیخان کرد، بۆچوونە سەر هیرات کۆمەگیان بکا، ئەویش پەیمانی پێدا.

سالی ١٢٣٣ فەتح خانی وەزیرئەعزەمى ئەفغانی چوو هیراتی گرت و وەلامی ناردە لای رەزا قولیخان کە ئیستفاقی لە گەڵا بکات. بۆچوونە سەر مەشەد رێککەوتن (جەلد ئەوهل، تەئریخ قاجار، لاپەرە ١٥٨).

فەتح خان لەولاه و لەشکری کوردیش لەم لاوه چوونە سەر مەشەد. لەو دەمەدا حکومەتی قاجار لەشکرێکی قورسی لە تارانەوه ناردە کۆمەگی شازادە. لە دواى گەلێک کوژتار، هەردوولا بەمامەلت پێکھاتن. موئەمەری هەردوولا کە میحراب بەگ و شەرەفخان بەگی کوردی شادی بوون، لە تەرەف کوردهکانەوه بەمەندووبی لەگەڵ شازادە

محهمده تهقی میرزا، لهسهر دهستووری پیشوو ړیککهوتنهوه، بهلام قاجاریان فیلیان کرد. له لاییکهوه بوماملت مه جلیسیان گرت و له لاییکه دیکهوه ده هزار شهزاده ریان نارد خه بوشان که بیگرن. له ودهمه ده ردهزا قولیخانی کورد چوبووه «تیرهت». خه بوشان له سوپاه چول بوو، فه تالی شای قاجار دهره دی خه بوشانی گرت و وده تانگی هینا. ردهزا قولیخان هه رچه ندهی کوڅا له دهره دی خو ی بگه یتته نیو شاره وه مومکینی نه بوو، ناچار ورو به که لای شیروان چوو؛ تیتیدا دانیشت. بیستی رهمه زان سه دره لئه عزم له تهره ف ته تالی شاهه چوه لای ردهزا قولیخان که خو ی ته سلیم کا نه بوو. له دوا ی نه وه شار و دیهاتی دهره دی خه بوشان له تهره ف قاجاره وه تالانکران و کوژتاریکی قورسکرا و ناوایی سووتاندران. له مووده تی سڼ رڅا هه موو ولاتی خه بوشان ویران کرا و که لای شیروان و خه بوشانیش به توپ و تفهنگ ناواریان کرا. (جلد نه و ل، ته ریخ قاجار، لاپه ره ۱۶۴).

ردهزا قولیخان له هه موو لاییکه وه له گه ل شهز خه ریکبوو. گه وره کانی کورد که له لای فه تالی شابوون، له گه ل شا گفتوگوبان کرد که ژن و مندا ل و هه ژار، به یی گونا هی کوژتن ردهزا قولیخان ناترستی ت. لهسهر نه وه عوله ما و ریش سپیان خسته نیوانی و به ماملت کردن خه ریک بوون و پیکهاتن. لهو شهزده زبانی ردهزا قولیخان ۶ توپ و ۲۰۰ زهنورهک و ۶۰۰ شمخال و ۲۰۰۰ تفهنگ بوو که که وتبووه دهست قاجاران، فه تالی شا گه راوه له گه ل ړیکه خسته نه وه ی خاکی خو ی خه ریکبوو.

سالی ۱۲۳۶ فه تالی شا موخته میدولده وله ی نارد کن ردهزا قولیخان؛ گرتی ییکه تی و ناشنایه تیان دامه زرانده وه. له دوا ی نه وه ردهزا قولیخان بو باوهری حوسین قولیخانی کوپی خو ی و عه لی مورادخانی کوپی نه جف عه لیخانی کوردی شادی و مه هدی قولیخانی کوردی قه رایي به موخته میدی نارنده تاران، له دوا ی نیحترام و پیکهاتنه وه گه رانه وه خه بوشان.

سالی ۱۲۴۳ دیسان به فیتنه نه نگیزی محهمه دخانی قه رایي، شوړش که و ته نیوانی ردهزا قولیخان و قاجاران. هه لاکو میرزای والی مه شه هدی لیخست و گرتی و نارديه خه بوشان و شاری مه شه هدی خسته دهست خو ی. نیشاپور و نه ترافیشی گرت و جه عفر قولیخانی کوپی نه جف عه لیخانی کوردی شادی - که زاوای بوو - کردیه حاکم و لهسهری دانا. هه لاکو میرزاشی نارد سبزه وار. نهو حاله چوار سال دهوامی کرد. به لام چهند جاران قاجار و کورد شهریان کرد، هه ر کورد سه رکهوت و قاجار شکان.

محهمه د خانی قهرایی بیوو بهه واداری قاجار و مه شهه دیشی گرتبوو. رهزا قولیخان کورده کانی زه عفران و شادی و جیهان بهگی نارد و خانیان دهر په راند و مه شهه دیان گرته وه.

سالی ۱۲۴۶ نایبولسه لته نه بۆ دامه زاننده وهی خوراسان له شکری برد و چند که لای رهزا قولیخانی گرت و رۆژ به رۆژ رهزا قولیخان رووی له سهره وژیری کرد؛ به لام زوو میرزا رهزای موخته میدی خۆی نارد و له دوی گه لیک کیسه نایبولسه لته نه روو به مه شهه د دهچوو، گه راوه. رهزا قولیخان دووباره دامه زراوه.

سالی ۱۲۴۷ نایبولسه لته نه کچی خۆی دا به کوری محهمه د و کچی نهویشی بۆ کوری خۆی خواست. نه وه بووه مایه ی تیکدانی بیتکه تی کوردی خوراسان، قهراری دا بیکاته پایته خت؛ به لام کورده کانی زه عفران کۆمه گی قاجارانیان کرد و سهر بازیان برده خه بوشان. بیتزدان ویردیخانی برای جه عفره قولیخان به سی هزار سواره ی کوردی شادی و بۆ به ختوکردنی نه و خا که له که لات دانیشست. مانگی رهمه زانی سالی ۱۲۶۲ سالار ته پلای نازادی و سهر به خۆی خاکی خوراسانی لیدا و ئالای سهرکتیشی بلند کرد.

حکومه تی قاجار سوپاهیکی قورسی تیکه لا و له کوردانی هه وشاری و موکریانی و ساین قه لایی و خواجه وهندی و عه بدوله کی سازکرد و له ژیر فه رمانی سهر تیپ برایم خه لیلیخاندا، ناردیانه سهر خوراسان و له رینگای به ستامه وه که و تنه رینگا. جه عفره قولیخان به ۳۰۰ سواره ی کورد پیتشی پیتگرتن. له شکری قاجار به تۆپ و تفهنگ کوردی خوراسانیان راگرت. جه عفره قولیخان به فیلتی نایبولسه لته نه کاریزی له بورج دا و ئاوری تیبه ردا، به شهر و کوژتار نه و که لایه ی گرت و ۳۰۰ شه مخال، ۳۰۰ نه سپ، ۵ خه روار بارووت، ۶۰۰ خه روار گهنم، ۶۰۰ تفهنگ که رهزا قولیخان له و که لایه دا داینا بوو که و ته دهست نایبولسه لته نه. (جلد نه وه، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۲۵۶).

خاکی قیتعه ی چناران هه موو گیرا. رهزا قولیخان خیتل و میلله تی خۆی به جاریک له خابوشان کۆکرده وه و بۆ به رابه ری کردن ئاماده بوو. گه وره کانی هه موو له خۆی کۆکرده وه. رهزا قولیخان ناردیه دووی جه عفره قولیخانی کوردی شادی که زاوای خۆی بوو، به هزار سواره ی کورد و به هزار شه مخالونه وه له سهر که لای خه بوشانی دانا و حوسین قولیخانی کوری خۆشی به ۱۰۰۰ سواره ی شه مخالونه وه نارد که لای شیتروان که پاسه وانی بی. نایبولسه لته نه روو به خه بوشان چوو؛ که لای «پاده گان» ی گرت و چوو ته په ی تاوس.

نهجف عه‌لیخانی کوردی شادی له رەزا قولیخان جوئ بووه‌وه و چوو گه‌یشته نایبوسه‌لته‌نه.

حوسین قولیخان کوری رەزا قولیخان شه‌وه‌یخونی له سوپاهی قاجاردا و گه‌لیکی لی کوژتن. له‌ولاه کامران میرزا و یار محه‌مه‌دخانی ئەفغانی، به‌له‌شکرێکی قورسه‌وه له ۱۲ یه‌بیعی یه‌که‌م گه‌یشته یارمه‌تی نایبوسه‌لته‌نه.

رۆژ به‌رۆژ له‌شکری نایبوسه‌لته‌نه زل ده‌بوو. هاواله‌کانی رەزا قولیخان بۆ موسال‌حه له عوله‌مایانی کوردی خه‌بوشان مه‌لا حوسینی گچکه‌ی ناره‌ کن نایبوسه‌لته‌نه که پێکیان بێنیت. ئەویش به‌م مه‌رحه که خه‌بوشان به‌ده‌سته‌وه بدات و بۆ خو‌شی بچیته‌ کن نایبوسه‌لته‌نه سول‌ح ده‌کریت. رەزا قولیخان نه‌یکرد و بۆ شه‌ر و کوژتار ئاماده بوو.

نایبوسه‌لته‌نه له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی به‌په‌لاماردان و لغوم لێدان و ئاوربارانی خه‌بوشانی کرد. گه‌لیک کوژتار له هه‌ردو‌ولاهه‌ کرا، له نه‌تیجه‌دا به‌مامله‌ت رەزا قولیخان خو‌ی به‌ده‌سته‌وه دا.

رۆژی هه‌شته‌می یه‌بیعی دو‌وه‌م رەزا قولیخان که‌وته ده‌ست نایبوسه‌لته‌نه. رۆژی نو‌به‌م خه‌بوشان ته‌سلیم کرا. ژنی رەزا قولیخان که کچی نه‌جف عه‌لیخانی کوردی شادی بوو، کراسیکی تیل زیری گه‌وه‌رچن که به‌ ده‌هزار مسقال زیر کرابوو، له‌گه‌ل ۱۰ سه‌ر ئەسپی چاک و ۳ سه‌ر وشتری لووک به‌پێشکه‌شی دایه نایبوسه‌لته‌نه (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۵۶).

شارانی خه‌بوشان و نیشاپوور و بام و سه‌فی ئاوا و جیهان ئه‌رغیان و چناران و ئەمیر ئاوا که خاکی پاکی کوردی زه‌عفهران و شادی و جیهان به‌گی و خبیلانی دیکه‌ی کوردی خوراسان بوون، له‌ژیر حوکمرانیکی وه‌کو رەزا قولیخانا بوو، که‌وته ژیر په‌نجی قاجاره‌وه.

له‌ دوا‌ی تالان و کوژتار کردنیان، نایبوسه‌لته‌نه رەزا قولیخانی برده‌ مه‌شه‌ه‌د. رۆژی ۶ی جه‌مادی یه‌ک رەزا قولیخان ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام نه‌یتوانی. نایبوسه‌لته‌نه هه‌ستا چووه‌ سه‌ر شاری «سه‌رخس». جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۲۵۸ ده‌لیت: له کوردی سه‌رخه‌س ۴۵۰ که‌س به‌ده‌ست نایبوسه‌لته‌نه به‌کوژت چوون. له‌ دوا‌ی ئەوه نایبوسه‌لته‌نه گه‌راوه مه‌شه‌ه‌د، رەزا قولیخان و محه‌مه‌دخانی خسته‌ زیندانه‌وه و تووشی مه‌راره‌تی کردن.

سالی ۱۲۴۸ دوا‌ی مانگی زیلحیجه، نایبوسه‌لته‌نه رەزا قولیخان و محه‌مه‌د خانی

له گه‌ل خۆی برده تاران و بو ئاوربایه گانی به‌پێکردن.

۲۰. موحه‌رده‌می سالی ۱۲۴۹ له شاری میانه (میانج) ره‌زا قولیخان مرد و له میانه نیژرا (جلد نه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۶۵).

له دوا‌ی ره‌زا قولیخان هه‌رده‌وو کوره‌کانی که سامخان و نه‌بوفه‌زخان بوون، هه‌تا سالی ۱۲۶۴ له تاران ده‌سته‌سه‌ربه‌وون و له پادشا روو گه‌ردان بوون و هه‌لاتن و چوونه خه‌بوشان. گه‌لیک په‌رایان کرد و تو‌له‌یان له خالانی که کوردی شادی بوون کردیانه‌وه. (ته‌فسیلی نه‌وانه هه‌موو له کتییی «میلله‌تی کورد» ی ئیمه‌دا دێته‌گو‌تن، موراجه‌عه به‌فرموون).

۱۷- ئیبراهیم خان کوردی شادی

ئیبراهیم خان سه‌رداری کوردی شادی بوو. وه له جایی حکومه‌تی زهنددا سه‌رکرده‌یه‌کی سوپاهی زنده‌دکان بوو. که زهند که‌وتن سالی ۱۲۱۰ ئا‌قا محمه‌دی قاجار چووه سه‌ر خاکی خو‌راسان، ئیبراهیم خان به‌ده‌ستووریکی جوان له‌ته‌کیا رێککه‌وت و حکومه‌تی «ئه‌سفراین» ی بو ته‌سدیق کرا و به‌گو‌شه‌گیری رایبوارد.

سالی ۱۲۱۵ ئیبراهیم خان له‌گه‌ل فه‌تح عه‌لی شای قاجار رێککه‌وت و ئیتفاقیان گرێدا.

۱۸- نه‌جه‌ف عه‌لیخانی کوردی شادی

نه‌جه‌ف عه‌لیخانی کوردی دلسۆژ، برا‌زای ئیبراهیم خان بوو؛ گه‌لیک هه‌زی به‌رزگار بوون نه‌کرد. به‌لام له ده‌ستی نه‌ده‌هات. له سالی ۱۲۲۸ دا له‌گه‌ل ره‌زا قولیخان رێککه‌وت و له هه‌موو شه‌ر و کوژتار و راو و ته‌دبیری‌کا هاوده‌نگی بوو. سالی ۱۲۴۸ وه دوا‌ی مانگی سه‌فه‌ر له‌به‌ر نا‌رێکی خه‌وانینه‌کانی کوردی خو‌راسان، ناچار بوو له ره‌زا قولیخان پچراوه وه‌کو له سه‌ربه‌وردی ره‌زا قولیخانا یه‌ک به‌یه‌ک گو‌تران. به‌لام جو‌ی بوونه‌وه‌ی نه‌جه‌ف عه‌لیخان بوو به‌مایه‌ی تێکدانی حکومه‌تی کوردی زه‌عه‌فران و شه‌رزه‌یی هه‌موو کورده‌کانی خو‌راسان.

هه‌روه‌کو گو‌ترا نه‌جه‌ف عه‌لیخان که له ره‌زا قولیخان پچراوه، کو‌ر و که‌چه‌کانیشی رزگارکرد. جه‌عه‌فر قولیخانی کو‌ری که هه‌م زاوا و هه‌م سه‌ردار سوپاهی ره‌زا قولیخان بوو، هه‌تیاه کن خۆی و تێکه‌ل به‌سوپاهی قاجاری کرد. سالی ۱۲۴۸ مانگی موحه‌رده‌م

نایب‌ولس‌لته‌نه چووبۆ تاران و جه‌عفر قولیخانی له‌گه‌ل خۆبا برده‌کن فه‌تالی شا و به‌خه‌لات و روتبه‌وه برديه مه‌شه‌د.

مانگی ره‌بیعی دووهمی ئه‌و ساله‌، وه‌لیعه‌د محمه‌د میرزا چووه‌ سه‌ر هیرات. نه‌جه‌ف عه‌لیخان به‌له‌شکری کوردی شادی و هه‌موو «چه‌مشک‌زک» وه‌ بو یارمه‌تی له‌ته‌کیا چووه‌ گه‌لیک په‌رای کرد. که‌لای «کۆسه‌» و چند شارێکی کورده‌کان که‌ له‌سه‌ر رێگا بوون به‌ته‌واوه‌تی گرتیان. له‌سه‌ر پردی «نه‌قره‌» له‌گه‌ل ۵ هه‌زار که‌سی ئه‌فغانی به‌شه‌ر هاتن و شکاندیان. که‌ گه‌یشته‌ سه‌ر شاری هیرات کورده‌کان له‌ ده‌وره‌ی شار سه‌نگه‌ریان دروستکرد و به‌گه‌رمی شه‌ریان کرد.

مانگی جه‌مادی دوو جه‌عفر قولیخانی کوری وه‌لامی دایێ که‌ نایب‌ولس‌لته‌نه‌ مرد. نه‌جه‌ف عه‌لیخان بو ئه‌مه‌ی له‌شکر نه‌شکیت، زۆر به‌له‌ز له‌گه‌ل کامه‌ران میرزا مامله‌تی کرد. که‌ مامله‌تی هیراتی ته‌واوکرد، له‌ ۱۱ی جه‌مادی دوو ۱۲۴۹ له‌ هیراتدا ده‌ست به‌دامه‌زراندنی ئوموورکرا و گه‌راوه‌ مه‌شه‌د، ولیعه‌هد چاوه‌نۆری ئه‌کرد. له‌گه‌لیا چووه‌ تاران و گه‌لیک ناوبانگی کرد.

سالی ۱۲۵۳ نه‌جه‌ف عه‌لیخان بوو به‌سه‌ردار سوپاهێکی ره‌سمی قاجاران. سالی ۱۲۵۴ له‌گه‌ل محمه‌د شای قاجار چووه‌ سه‌ر هیرات و ده‌وره‌ی دا. جه‌عفر قولیخانی کوری به‌ ۱۰۰۰ سواره‌ی کورده‌وه‌ به‌کۆمه‌گیه‌وه‌ چوو. له‌و شه‌ر و کۆشش‌ه‌ی هیراتدا په‌رایێکی زۆریان بو محمه‌د شا کرد. له‌ تاریخ قاجار، جلدی دووهم، لاپه‌ره‌ (۳۵۱) له‌وه‌ زیاتر باسی نه‌جه‌ف عه‌لیخانی نه‌کردوه‌.

۱۹- جه‌عفر قولیخانی کوری نه‌جه‌ف عه‌لیخان

ئه‌و پالنه‌وانه‌ کورده‌، بێکه‌ ستوونی حکومه‌تی ره‌زا قولیخانی کوردی زده‌عفران بوو، وه‌ گه‌لیک په‌رای کردبوو، هه‌روه‌کو سه‌ره‌هۆردی به‌درێژی له‌ کتییی ئیمه‌ به‌ناوی «میلله‌تی کورد» دیته‌گوته‌ن. ئه‌و پیاوه‌ که‌ به‌ ۱۰۰۰ سواره‌وه‌ چووه‌ یاریده‌دانی باوکی له‌ هیرات زۆر چاک تیکۆشا له‌گه‌ل سه‌ردار سوپاه‌ ئاسه‌ف‌وده‌وله‌ رێک که‌وت و چووه‌ سه‌ر «مه‌رغاب» و گه‌لیک تورکمانی کوژت و به‌دیلی گرت و چووه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌ عه‌بدوڵله‌حمانی تورکمان و نادر میرزا. که‌ هیزی ئه‌فغان و تورکمان ۲۰ هه‌زارکه‌س بوو، شه‌ری له‌ته‌کیانا کرد و شکاندنی. چووه‌ سه‌ر خاکی «مه‌یه‌نه‌ و سه‌رپه‌ل»، شێر محمه‌ده‌دخانی هوزاره‌ و جمشیدخان له‌ ترسان پیتشوازیان کرد. میزراب خانی والی هوزاره‌ بو ده‌شتی گورگانی هه‌لیری.

مه خدووم قولیخان ناچاربوو محمه دخانی کوری به دیارییه وه ناردده کنی؛ جه عفره قولیخانیش گه راهه.

جه عفره قولیخان هه چه نده له گهل قاجاران تیکه له بیوو، به لام چای هه ره له رزگار بوون بوو. له سه فهری هیرات له گهل ناسه فولده وله ئیتفاقی کرد که خوراسان له په نجهی قاجاران ده رخنه.

جه عفره قولیخان له مه شههد له گهل هسه نخان سالاری کوری ناسه فولده وله رتیکه که وت و کردیه هاوده نگی خوی. سالی ۱۲۶۱ جه عفره قولیخان کچی خوی دا به سالار و خوشکی سالاری بو خوی خوازت و بوون به خزم و پیوستی بلندبوون و خو رزگار کردنیان سازکرد و شه و رۆژ خه ریکبوون.

سالی ۱۲۶۲ مانگی ره بیعی دوو حاجی ناقاسی وه زیری له شکری قاجار که له میژبوو ناگاداری له جه عفره قولیخان په یدا کرد بوو، هه ره شه نامه یه کی بو ناسه فولده وله نارد که به له ز جه عفره قولیخان بو تاران به رتیکه ات. سالار به بهر ئاوده وو وه لامی داوه، هه تا چه ندجار ئه وه هه ره شه نامه یه نارد رایه خوراسان، ناسه فولده وله و سالار نه یان بهیست. جه عفره قولیخان سالاری کرد بوو به مه تال و به ناوی سالاره وه ئیشی ده کرد. حکومه تی قاجار وشیار بوو، که ئه وه فیتی جه عفره قولیخانه؛ دده سالار ئه وه نییه.

جه عفره قولیخان هه ستا چوه نیو تورکمانی گوگنالان و چوه کن سلیمان خانی حاکمی ئوسترabad بو سهر بلندکردن و خرۆشاندن، سلیمان خانی ناونا «خانی خانان» و گه راهه خاکی نه روین و جاجرمی گرتن و خستنیه سهر خاکی خوراسان. جه عفره قولیخان شه و رۆژ تورکمانی هانده دان و به گژر حکومه تی قاجاری دانه کردن.

جه عفره قولیخان چوه سهر شاری که لات و گرتی و خوی چۆلکرد و کشاوه چیاکان. ئه و رۆژه هه رسبه نیی چادریان گولله باران کرد. له کوردی شادی کهس نه کوژرا به لام له له شکری قاجار ئه سپی مه جیدخانی موکری کوژرا.

جه عفره قولیخان چوه که لای سه فی ئاوی گرت و ته سلیم به به گله ره گی محمه دخانی برای سالاری کرد و بو خۆشی چوه مه شههد.

له ولالوه محمه ده علیخانی ماکویی به ۱۰ توپ و ۴ فوج سهر یازه وه روو به خوراسان چوو. دهسته سوارییکی کورد چوونه پیچی و له گهل سپیده دا به دوزمنیان دا داسو گه لیک شه و کوژتاریان کردن و گه رانه وه و له ریگا تووشی له شکری ئیبراهیم خه لیفه خان بوون و

له گه‌ل ئه‌وانیش شهر و کوژتاریان کردن و سه‌رکه‌وتن و به‌تالان گرتنێکی زۆر گه‌رانه‌وه. له‌و ده‌مه‌دا چه‌مه‌ میرزا به‌له‌شکروه له تاران گه‌یشته له‌شکروه‌کی دیکه. سێ قۆل له‌شکر روو به‌سالار و جه‌عفر قولیخان چوون.

په‌زا قولیخان که‌وته ئه‌ندیشه‌وه، هه‌واداری په‌یداکردن و ده‌ستی به‌خۆ کۆکردنه‌وه کرد. نایب‌ولسه‌لته‌نه قایمقامی خۆی نارد هه‌وێ که نه‌جف عه‌لیخانی کوردی شادی که دله‌خۆشی په‌زا قولیخان به‌داته‌وه؛ به‌لام به‌فیل و چاپل‌ووسی نه‌جف عه‌لیخانیان له په‌زا قولیخان پچه‌ربه‌وه و به‌په‌نه‌هانی گه‌لیک له گه‌وره کورده‌کانی کرده هاوده‌نگی خۆی و په‌زا قولیخانی بێ هێزکرد.

سالی ١٢٤٨ نایب‌ولسه‌لته‌نه به‌به‌هانه‌ی چوونه سه‌ر هیرات له‌شکرێکی قورسی سازکرد، سه‌ری موچه‌په‌م له ده‌ری مه‌شه‌هد له‌شکره‌زی کرد، له دوا‌ی شه‌ش رۆژ روو به‌خاکی په‌زا قولیخان چوو و ده‌ستی به‌گرتنی شار و که‌لایانی کرد. که‌لای «میراوه» که یه‌که به‌ینا گه‌وره‌ی په‌زا قولیخان بوو، مانگیک له‌ته‌کیا شه‌ریان کرد، له ٨ مانگی سه‌فه‌ردا جه‌عفر قولیخان له دووه‌مین رۆژ زۆر ترسا، زیر و گه‌وه‌هه‌ریکی بێژمار و ١٤ ئه‌سپی سواری له جی‌گایه‌کی توند په‌نه‌ان کرد و له‌گه‌ل سالار چوونه به‌رابه‌ری قاجاران و له خاکی «ئه‌رمیان» له‌شکریان راگرت. گه‌وره‌کانی هوزاره و را‌ده‌گان و خوراسان لێیان جو‌ی بوونه‌وه و له‌شکره‌که‌یان هه‌موو به‌جاریک چوونه لای شازاده. قازی نیشاپور و سه‌ره‌نگی تو‌پخانه به‌ده‌سته‌یانه‌وه به‌شتیان له جه‌عفر قولیخان کرد و چوون. جه‌عفر و سالار به‌ناچاری ما‌ل و مندال و نه‌قدینه‌یان هه‌لگرت و هه‌لاتن. ژن و مندالانیان له‌نیو خێلی شادیدا به‌جیه‌یه‌شت و بو‌خوبان چوونه نیو‌تورکمانی ئا‌غاخان و «آق او‌قلان ئان به‌یگی» گه‌وره‌ی ئه‌و خێله، رای‌گرتن.

که ئه‌وانه هاتن، شازاده ده‌ستی به‌گرتنی خاک و کوژتنی ئه‌هالی کرد. می‌لله‌ت وه‌رزبوون و به‌په‌نه‌هانی کۆمه‌له‌یان به‌ست و له‌گه‌ل جه‌عفر قولیخانا موخا‌بیره‌یان کرده ئه‌و زستانه به‌سه‌ر چوو؛ له به‌هه‌را جه‌عفر قولیخان به‌یارمه‌تی خێلی تورکمان و فه‌وجی به‌یات - که له لایه‌ن قاجاره‌وه له خاکی [سملقان] بوون - شکاندران و چوونه «بزنجرد». کورده‌کانی شادی یارمه‌تی‌اندان و له‌دوا‌ی گه‌لیک کوژتار و چه‌ند شه‌ریک بزنجردیان گرت، به‌لام شه‌ش مانگ شه‌رکرا. له دوا‌یی چوونه سه‌ر که‌لای «خان» و گرتیان و گه‌لیک تالانه‌شیان ده‌ست که‌وت.

سالی ۱۲۶۳ جه عفره قوليخان سردهخس و ئاقدهر به ندى خسته دهست خوئ و به لهشكره وه چوه «كالى قووتى» و پروو به حمزه ميرزا كشا. سوارهئ قاجاريان له توپخانه پچريه وه و دهستيان به كوژتاريان كرد. لهشكرى شازاده زور كه مى رزگار بوو. له هممو لاييكه وه لهشكرى قاجاريان وه تهنگ هيتا و پيچايانه وه و برديانه نيوشارى مه شههد. هممو له شارى مه شههد خزاندران و كورد دهورى حمزه ميرزيان له ئركدا داو هممو خاكى خوراسان كه وته دهست جه عفره قوليخان.

لهشكرى قاجار كه شارى مه شههد ديان دهوره دا، عوله ماي مه شههد فتوايان دا كه كوژتنى قاجاران دروسته. ئه هالى به جاريك بوونه ههوادارى كوردهكان و دوژمنى شازاده. شهري و كوژتار كه وته نيوشار. ئه هالى دهستيان به تالانكردنى ئه نبار و جبهه خانه و بارخانهئ شازاده كرد، وه نزيك ساليك شهري و كوژتار له دهورى شارى مه شههد و له نيوشاردا دهوامى كرد. له ودهمه دا محمه د شاي قاجار مرد و ناسردهين شا له سهر تهخت دانىشت.

ئه گهر چى مه شههد له گرتن دابوو، به لام له وه دخته دا سام خانى كورى رهزا قوليخانى زه عفره ران له ئه ساره تى تاران رزگار بوو و گهراوه خه بوشان. كوردهكانى خه بوشانى له سهر خوئ كوژدنه وه و بوو به ههوادارى قاجار و دوژمنى سالار و جه عفره قوليخان؛ چونكه له وهختى خويا جه عفره قوليخان و بابى له گهلا رهزا قوليخان بابى سامخان خه يانه تيكيان كردبوو و بو تو له ئه ستانده وه ئاماده بوو، ئه وه به جاريك پشتى جه عفره قوليخان شكاند و حكومه تى كوردى شادى تيكدا.

جه عفره قوليخان له وه گه يشت كه سامخان تو له ئى له ده كاته وه، ناچار له سالى ۱۲۶۴ مانگى موحه رهم بو حاجى نوور محمه دخان سه ردارى سوپاهى قاجارى نوويسى و به په نهانى له ته كيا ريككه وت و بو پاشه چند رۆژ بناغه يه كى دانا كه تيدا نه چيت. به هيت و تواناي كورد و ئه هالى مه شههد، له سهرى ئه و ساله دا، يار محمه دخانى ئه فغانى كه پشتيوانى حمزه ميرزا بوو له گهلا حمزه ميرزا مه شههد ديان به ردا و پروو به هيرات هه لاتن. سالار و جه عفره ۳-۴ قوناغ كه وته دووايان و گهراوه وه و مه شههد ديان خسته دهست و حكومه تيكى جوانيان دامه زراند.

جه عفره قوليخان به لهشكره وه چوه خه بوشان و نه يشاپوور. سليتمان خانى كوردى جوانشير كه له لايه ن ناسردهين شاهه ناردرابوو له گهلا جه عفره قوليخان موخابه رى كرد و ئه مينه تيشى دا -ههروهكو له باسى جوانشير گوترا- ئيتفاقيكى داپوشراويان كرد.

قاجار له ههموو لاییکهوه دهستی به له شکر ناردن کرد، کوردهکانی خه بوشان له جه عفه قو لیخن روو گهردان بوون. جه عفه قو لی خان زۆر ترسا و له سه ر قسه ی سه ردار سوپاه و سلیمان خان - که له ته کبا کرد بوویان - له شکرهکانی کوردی ههمووی کۆکردهوه و به بهانه ی شه رده له سالار جو ی بووده وه و هه ستا چوو به زونجورد که نه شتمانی په تی بوو. له «روویین» له گه ل سلیمان خان به کتریان دی و پیکه وه چوونه بزونجورد. رۆژی ههینی، به که می ره بیعی به که می ۱۲۶۴ جه عفه قو لیخان له بزونجورد ده رکهوت و روو به تاران چوو. سێ رۆژ له پیش جه ژنی نه ورۆژا له تاران دیدنه ی ناسره دین شای کرد و به خه لات و نیشان و به رات دلخوشی دراوه (ته ریخ قاجار، جلد ۳، لاپه ره ۵۱۵).

جه عفه قو لیخان له و رۆژه وه بوو به مه ئمووریکێ قاجاران و سالار له سه رکیشیی داماره. جه عفه قو لیخان هه میشه له مه جلیسی خاسی ناسره دین شا داد نه یشت. سالی ۱۲۷۱ بوو به حوکمداری «ئوستراباد و جاجرم و نه روین». له و ی گه لیک په رای کرد و زۆر به شه رده ف و ناوداری ژیا و تورکمانی ئه و جیگایانه ههمووی رامکردن و خه ستنیه ژیر حوکمه وه.

به دریتی حکوومه تی شادی و حوکمرانی جه عفه قو لیخان و سه ره بوردیان و سه ره بوردی سالار و کوردهکانی خو راسان له دوای جه عفه قو لیخان له کتییی ئیمه ی «میلله تی کورد» دایه.

۲۱- خان نه بدال خانی کوردی به ختیار

ئه و ناوداره زرینگه کورده، سه ردار ختیلی کوردی به ختیار و سه ردار سوپاهی زهندهکان بوو. به شان و شه وکهت و ره شیدی ناوبانگی کرد بوو.

سالی ۱۲۹۹ شۆرش کهوته نیو حکوومه تی کوردی زهند، سه رکیشهکانی تورکمانی قاجار، له ههموو لاییکه وه کوردیان وه ته نگ هیتا. خان نه بدال خان له ههموو شه رهکانی کورد و قاجار یارمه تی کوردهکانی ئه دا. له دووه مینی ئه و ساله دا ته قیخان له ده ست ئا قا محمه دی قاجار، گورفتار بوو، کوژرا. سه رکرده ی شه ربه ردهکانی قاجار به وه زۆر هه وادار و به نه شه خوش بوون و ده ستیان به وه ته نگ هیتانی کوردهکان کرد.

خان نه بدال به له شکریکێ قورسه وه کوردی گولبایهکان، فه راهانه و کوردی به ختیار به وه روو به ئه سپه هان چوو که پیش به دوژمن بگرێ. له دیی «عه سه که ران» له گه ل قاجار تیکه لان و ده ستیان به شه ر و کوژتار کرد. دوو شه و رۆژان به گه رمی کوژتاریان له به کتر

کرد. خان ئەبدال ناچاربوو کە سەنگەرەکانی بەردا و ڕوو بە چیا بەرزەکان بکشیتهوه. بەلەز گەیشته چیاکانی ئەسپەهان. دواوە دەستی لێ بەرنەدا و دەورە دا و لە دوا گەلیک شەڕ و کوژتار، قاجار تەنگەیی بە خان ئەبدال خان هەلچنی. خان ئەبدال خان و چەند سەرھەنگ و گەورە سوپاهی کەوتنە دەست قاجاران و سەریان برین. مال و ئەسپاب و چەکی قورسی کورد کەوتە دەست قاجاران. ئەوێ لە کوردەکانی بەختیاری مابوون کەوتنە چیاکان. ئیسماعیل خانی بەختیاری بۆ ئەمە فیتنە بکوژیتهوه و لە گەڵ ئاقا محەممەدخان رێککەوت، هەموو میلله تەکەیی کوژدەوه و پارازتی. (تەئریخ قاجار، جلد یەک، لاپەرە ۲۶ - ۲۷).

۲۲- محەممەد قاسم خانی کوردی پیرانودە

ئەو پیاوێ زۆر بەبیر و کوردپەرۆەر بوو. کە چاوی بەزۆلم و جەوری قاجار و کوژتاری کورد کەوت، دڵگیربوو و کەوتە ئەندیشه و فیکری دەسته و دایرە پەیداکردن. چونکە خواوەند فەن و پیشە و ھونەر بوو، بەئازای و زینگی گەلیک کەسی بەناوی دین خسته ژێر فەرمانی خۆیەوه و مۆردی زۆربوون. سەید ناو کوردیکی زۆر وریای کردە خەلیفەیی خۆی و لەئێو میلله تەدا چاوپوێ پێ دەکرد. هەموو فیکر و تەدبیری بە «سەید» بوو؛ بەو دەستوورە گەلیک ھیزی پەیدا کرد.

سالی ۱۲۱۴ ھەستا چوو (کاشان) و بەکیمیایگەر و زانا ناوبانگی خۆی بلاوکردەوه. هەموو میلله تی شار و دەرەوی کاشان بوون بەمۆردی.

شازادە حوسین قولی میرزای برای ئاقا محەممەدی قاجار لەودەمەدا حوکمرانی کاشان بوو؛ بەنادیتە گورفتاری فەن و زانای محەممەد قاسم خان بوو.

محەممەد قاسم خان بۆ گەیشتنە دڵخوازی -کە تۆلە لە قاجار کردنەوه بوو- داو و تەلەییکی زۆری بۆ شازادە داناو کە تووشی کات. بەو واسیتە یە گەیشتنە یە کتر و محەممەد قاسم خان بۆ بەگژ فەتالی شا کردنی و ھەوای حوکمداری ھانیدا، گەورە پیاوێ کانی کاشان -کە مۆردی بوون- تیگەیاندران کە شازادە بیزوێتن و بۆ حوکمداری بێند کەن. لە دوایدا شازادەیان خسته سەر ھەوێک ئەگەر محەممەد قاسم خان و سەید ئارەزوو بکەن، بەرۆژێک ھەموو خاکی ئێران دەخەنە ژێر حوکمی شازادەوه؛ بەلام محەممەد قاسم خان زۆر بەگرانی خۆی دەنواند.

سالی ۱۲۱۵ و مانگی زیلحیجە بەھەزار تکا و خواھیشتی مۆردان رێگا بە شازادە

درا که بچیته زیاره‌تی قاسم خان. ته‌ئریخ قاجار، جلد یه‌ک، لایره ۶۱ ده‌لّیت: شازاده له به‌را به‌ر محمه‌د قاسم خان وه‌کو کو‌بله (به‌نده) ده‌ست به‌سینه له‌پیشی راده‌وستا. محمه‌ده قاسم خان به‌شازاده‌ی گوت له قاجاران به‌دخوا زو‌رن. به‌ئیشاره‌تی ئه‌و هه‌مووی گرتن و چاوی کو‌لین و هه‌پسی کردن و مالی گه‌لیکی تالان‌کردن، به‌وه زبلله‌یه‌کی قورسی له قاجاران دا.

محمه‌د قاسم خان ئیشاره‌ی به‌شازاده‌دا چوونه سه‌ر ئه‌سپه‌هان و گرتیان. مانگی ره‌بیعی یه‌ک ۱۲۱۶ شازاده ته‌قیخانی برای حوسین قولی میرزا بوو به‌حاکمی ئه‌سپه‌هان. له دوا‌ی ئه‌و شازاده و قاسم خان چوونه ئه‌سپه‌هان و حکومه‌تیکی جوانیان دامه‌زراند. شازاده بوو به‌پادشا و محمه‌د قاسم خان وه‌زیری ده‌سته راست، سه‌ید وه‌زیری ده‌سته چه‌پ و سکه له زیر و زیو و مس به‌ناوی حوسین قولی لیدرا و له‌سه‌ر مینبه‌ر خوتبه‌ی به‌ناوی خوتندرا و چه‌ک و پتویست و دانه‌ویله و له‌شکرکیکی قورسیان پتکه‌وه‌نا.

فه‌تالی شا له تاران‌وه له‌شکری هه‌ل‌گرت و چووه سه‌ر ئه‌سپه‌هان. شازاده به‌مه‌شوه‌ره‌تی قاسم خان بو له‌شکر کو‌کردنه‌وه چوونه «سیلاو‌خو‌ر» و نیو خیل‌ی پیرانه‌ند و باجه‌لان. حاجی جه‌غه‌رخانیان کرده نایوب‌سه‌ل‌ته‌نه و له ئه‌سپه‌هانیان دانا. محمه‌د قاسم خان له ریگا که ده‌چوون به‌شازاده‌ی گوت بو میلله‌ت وه ده‌ست‌خستن و چاو‌ترساندن دوزمن نه‌وه‌کو‌روو به‌فه‌تالی شا هه‌ل‌یت و شو‌رش بخاته نیو حکومه‌ته‌وه. و‌اچا که شازاده محمه‌د ته‌قیخان میرزای برات بکو‌ژی، هه‌رچه‌نده هانی دا شازاده برا‌که‌ی خو‌ی نه‌کو‌ژت. له‌ولاوه فه‌تالی شا گه‌یشه‌ ئه‌سپه‌هان و وه‌ته‌نگی هی‌نا و ده‌وره‌ی دا. «ئاقاجانی» قاجار له سیلاو‌خو‌ر و «محمه‌د عه‌لیخان» له بروجه‌رد روو به‌رووی شازاده ئاماده‌ی شه‌ر بوون. شازاده روو به‌خاکی «که‌مه‌ره» چوو. قاسم خان له ئیشی گه‌یشه‌ت که پووچه، ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام شازاده گرتی و زنجیری کرد. له دوا‌ی دوو رۆژ موریده‌کان دزیانه‌وه، له‌گه‌ل سه‌ید هه‌لاتن و بو‌ی ده‌رچوون.

شازاده‌ش گورفتاری ده‌ستی فه‌تالی شابوو. فه‌تالی شا گه‌لیک له کورده‌کانی باجه‌لان و پیرانه‌ندی گرتن و کو‌ژتنی و گه‌لیکیشی دووچار به‌ئیزا و «ئه‌زه‌یت» و تالان کردن.

۲۳- ئه‌سه‌دخانی کوردی به‌ختیاری

ئه‌سه‌دخان له خاکی لورستانا به‌حوکمرانی رایده‌ی‌وارد و سه‌ری بو هیچ که‌س نه‌چه‌ماند و به‌سه‌ره‌خو‌بی و ئازادی فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد.

حکومەتی قاجار شازادە محەمەد تەقی میرزای کردە حوکمداری لورستان و بەختیاری و ناردیە پیشەوہ. شازادە وەزیری خۆی میرزا عەلی کرایلی، ناردە کن ئەسەدخان کە رامی کات و بیخاتە ژێر پەنجەوہ.

شازادە محەمەد عەلی میرزای حوکمداری عیراق لەلایتکی دیکەوہ سندووقداری خۆی ناردە کن ئەسەدخان کە دلخۆشی بداتەوہ.

ئەسەدخان جوابی بەھەرەشە دانەوہ و ھەردوو ناودارەکانی گرتن و ھەپسی کردن.

سالی ١٢٣١ حکومەتی لورستان درا بە محەمەد عەلی میرزا؛ ئەمیش لەشکری سازکرد و چووہ سەر ئەسەدخان، لە کەلای «وزمیران» کە جێگای دانیشتنی ئەسەدخان بوو، بەدوو فرسەنگ دوور، لەشکربەزی کرد. چونکە کەلاکەیی زۆر سەخت بوو. شازادە نەدەشیا بچیتە سەری؛ نەرمی نیشاندا. میرزا محەمەدی وەزیری خۆی ناردە کن ئەسەدخان کە نوازشی بکات.

ئەسەدخان چونکە دووربین و ئازا و زانا بوو بە ماملەت لە گەڵ شازادە رێککەوت؛ لە جێگای خۆی دامەزراوہ. بەلام لە ژێر ئیدارە قاجاران دەستی بە حکم فرمایی کرد.

سالی ١٢٥١ بە ھرام میرزا چووہ سەر محەمەد تەقیخانی کوردی کنورسی. جە عەفەر قولیخانی کوری ئەسەدخان بە گەورەکانی کوردەوہ لە دیزفول گەیشتنە شازادە و گەراوہ وزمیران؛ دووبارە حوکمرانیە کە بیان تەسدیق کراوہ.

سالی ١٢٦٥ شازادە ئیحتشامو لەسەلتەنە قاجار بوو دامەزراندنەوہی بەختیاری و باجەلان لەشکرێکی زلی بردە سەر سنووری لورستان و فەرمانیێکی بوو ئەسەدخان و مەنشوورێکی بوو ئەھالی ناردن کە ئەسەدخان حوکمرانی ھەموو لورستان و بەختیارییە باقیرخان وەزیریەتی.

ئەسەدخان لەوہ کەلینی دەست خست و ھیزێکی چاکی پەیدا کرد؛ بەلام شازادە بەفروفتیل رۆژ بەرۆژ دەستی سیاسەتی خستە ناو کوردستانی بەختیارییەوہ.

ئەبراسیاب خان و قاسم خانی باجەلان و عەلی محەمەدخانی بەختیاری -کە یەکە پشتیوانی ئەسەدخان بوون- فریبی دان و بردنیە کن خۆی بەمیوانداری شەویک، بەدەسیسە ی گرتن و زنجیری کردن و ھاوژێرتنیە زیندانەوہ. لە پاش ئەوہ لینگێ دا سەر خێلەکانی کوردی مەمیوہند و زلّقی و بەختیاری و سەرلەک، ھەتا سنووری چەمەنی فەتحاوی ئازوت.

خوسره و خانی کوردی سه ره لهک پیناوێکی رهشید و زرینگ و کورد په رست و ئازابوو، له گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌کانی کورد یێک بوو. شازاده بۆ دیتن و گفتوگۆ له‌ته‌کیا کردن، قاقه‌زێکی بۆ نارد، خه‌سره‌وخان به‌بێ ئه‌ندیشه‌ په‌نجا سواری هه‌لگرت و چووه‌ کن شازاده و یه‌کتریان دی و له‌ گۆشه‌یه‌کی له‌شکرگاهه‌وه، چادری خۆی هه‌لدا.

شازاده ده‌سیسه‌ی قاجاریه‌تی دامه‌زراند بوو، که‌ له‌ناکاو و له‌ وه‌ختی میوانداریدا بیکوژن. خوسره‌وخانی به‌نازایی خۆی ده‌خوړی و له‌ نامه‌ردی دوژمن نه‌گه‌یشتیوو.

پوڤی دووهم چووه‌ کن شازاده. له‌ناکاو قاجارێکان به‌سه‌ریان دادا و له‌نیو چادری شازاده میری دلیاک و گه‌وره‌ی کوردیان به‌نامه‌ردی گرت و زنجیری کرد و ناردیانه تاران. هه‌ر به‌و فیل و ده‌له‌سه‌یه‌ ناردبوویه‌ دووی ئه‌سه‌دخان و ئه‌سه‌دخان له‌نیو چادری خۆیا به‌نامه‌ردی له‌و پوڤه‌، هه‌ردووکی گرتن و بۆ تارانی به‌ریکردن.

خان جان خانی به‌ختیاری و گه‌وره‌ی خێلی چوار لینگ که‌ له‌ ئازا و ره‌شیدانی به‌ناوبانگی کوردی چوار لینگ بوو، له‌ فرۆفیل و ده‌له‌سه‌ی شازاده ئاگادارکرا و هه‌موو خێله‌کانی کۆکردنه‌وه و له‌ که‌لای «فه‌هره‌نیک» خۆیان ئاماده‌کرد، که‌ پێش به‌شازاده بگرن.

سه‌شازاده چووه‌ سه‌ریان و ده‌ست به‌شه‌ر و کوژتار کرا، له‌ بێکه‌مین هه‌لمه‌تدا کورده‌کان گه‌لیکیان له‌ شازاده کوژت. دووهمین جار هه‌ژده‌ سه‌ر و جه‌وادخانی سه‌ره‌هه‌نگیان کوژت، سێ شه‌و و پوڤان شه‌ر و کوژتار کرا. شازاده که‌لای وه‌ته‌نگ هێنا. شه‌وی زیلحیجه، خان جان خان ده‌سته له‌شکره‌که‌ی له‌ که‌لیتیکه‌وه له‌ که‌لا ده‌رکه‌وتن و چوونه‌ که‌لای «عه‌لیاوا».

ئه‌هالی شاری فه‌هره‌نیک داوای ئامانیاں کرد، له‌شکری قاجار زۆر به‌دوڕدانه‌ که‌وتنه‌ نیو شار و گه‌لیک ته‌تک و سووکیان کرد و که‌لاکه‌یان رووخاند. شازاده چووه‌ سه‌ر خێلی کوردی «به‌سه‌حنه‌ی». میللته‌تی به‌سه‌حنه‌ی ژن و مندال و مالیان ناردە چیا به‌رزه‌کان و پیاوه‌کانیش روو به‌شه‌رکردن چوونه‌ پێشه‌وه. دوو شه‌و و دوو پوڤان شه‌ر و کوژتار کرا ٦٠ که‌س کورد و ٣٠٠ قاجار له‌و شه‌ره‌دا کوژران.

٢٤- حاجی هاشیم خانی کوردی به‌ختیاری

ئه‌و پیاوه‌ کورده‌ له‌ «لبنان ئه‌سپه‌هان» داده‌نیشت. کوردی به‌ختیار زۆر لیتی کۆبوونه‌وه و پوڤ به‌پوڤ هێزیان زۆرکرد و له‌گه‌ل سه‌رکه‌وتن خه‌ریکبوون و میللته‌تی ئه‌و خاکه‌یان هه‌موو خسته‌ ژێر فه‌رمانی خۆیا نه‌وه. هه‌ر هوکمداریکی قاجار له‌ ئه‌سپه‌هان به‌ئاره‌زووی ئه‌وان

نه بزو و تابه ته وه دهشیان عه زلی بکهن. ئه مینولده وله عه بدوللا خان کچی حاجی هاشم خانی خواست.

میرزا عه لی محه مه دی کوری عه بدوللا خان سالی ۱۲۳۸ له لایه ن فه تالی شای قاجار وه کرا به حوکمداری ئه سپه هان. ئه و پیاوه به ناوی ئه مه که خوارزای حاجی هاشم خان بو، گه لیک ته قه لای دا که فه رمانی خۆی بخاته نیو ئه و میلله ته وه؛ نه شیا؛ به لکو ئه وان زیاتر ده ست درێژیان کرد. میرزا عه لی محه مه د له ده ستیان شکایه تی کرد.

سالی ۱۲۴۰ فه تالی شا له شگری برده ئه سپه هان و چووه سه ر حاجی هاشم خان. له پاش شه ر و کوژتاریکی قورس، مانگیک له سه رییک، هاشیم خان به دیل چوو. شای بیژراو هه ردوو چاوی ئه و گه وه کورده ی له خوتو خۆرای کۆلی و کویری کرد. ۵۰ هه زار تومه ن زێری له ئه مینولده وله عه بدوللا خانی ئه ستاند و میرزا عه لی محه مه دی له حوکمداری خست. (ته ئریخ قاجار، جلد یه ک، لاپه ره ۱۸۸).

۲۵- محه مه د ته قیخانی کورده کنورسی به ختیاری

محه مه د ته قیخانی کوری عه لیخان، له ئومه ربانی به ختیاری بو له که لای «ته ل» به سه ره خۆبی رایده بوارد. حکومه تی قاجار نه شیابوون سیبه ری ره شی خویان باوێژنه سه ری. حاکم و شازاده کانی قاجار خودا خودایان بوو محه مه د ته قیخانیان لی نه ئالۆزی.

سالی ۱۲۴۸ له شکرکی ۸۰ هه زار که سی هه لگرت و چووه سه ر شوشته ر. ئه سه دوللا میرزای قاجار نه شیا به رابه ری بکات و ته سلیمی بوو. محه مه د ته قیخان چوو دیزوول و رام هورمزی گرتن. مه نسوورخانی به به هانی و وه لیخانی مه منی کردنه هاودنگ و جه مال خانی ده شتیشی خسته ژێر ئه مره وه.

محه مه د ته قیخان مه ئموورانی قاجاری له خاکی خۆیدا ده رکردن و ئالای سه ره خۆبی هه لدا.

سالی ۱۲۴۹ فه تالی شا، له شکرکی هه موایی لی کرد و هه موو خاکی ئیرانی له محه مه د ته قیخان دنگدا که شه ری له گه ل بکهن. هه موو شازاده و حاکم و له شکر و سوپا هه کانی له ئه سپه هان کوژدنه وه؛ به لام مه رگ نه یه هشت بگاته دلخوازی [له] ۱۹ جه مادی ۲ی سالی ۱۲۵۰ فه تالی شا له ئه سپه هان مه ر و نه شیا بچیته سه ر محه مه د ته قیخان.

محه مه د ته قیخان که وایزانی ده ستی به شار و دیهات گرتن کرد و له هه موو خاکی

پارسه‌وه، هه‌تا کاشانی خسته ژئیر فه‌رمانی خۆبه‌وه و له‌گه‌ڵ پیتوبست و ریتکخستن خه‌ریکبوو.

سالی ۱۲۵۰ به‌ه‌رام میرزای قاجار له‌ لایه‌ن محهمه‌د شاهه‌ کرا به‌حوکمداری لورستان و کرماشان. میرزا هیدایه‌تی ئه‌رده‌لانی و سلیمان خانی گۆران و ۲۰۰ دووسه‌د سواره‌ی کوردی شکاک و تیپیک کوردی مه‌راغه‌ی هه‌لگرت و له‌ رینگای سابلاغ و موکریانه‌وه‌ روو به‌سنه‌ چوو. له‌شکری سنه‌ و گۆران و که‌له‌ور و ئه‌و کوردانه‌ی به‌سلیمان خان و میرزا هیدایه‌ت کۆکرده‌وه‌ و چوو سه‌یروان و هه‌موو خێلی کوردی لێ کۆبووه‌وه‌. عه‌بدوللا پاشای بابان چوو کنی و له‌وێوه‌ چوو کرماشان و محهمه‌د عه‌لیخانی موکری ناره‌ده‌ خوزستان که‌ له‌شکری بۆ کۆبکاته‌وه‌ و ئه‌سه‌دوللا میرزای قاجاری بگرت و بگه‌رێته‌وه‌. به‌وجۆره‌ له‌شکرێکی قورسی له‌ کورد کۆکرده‌وه‌ و روو به‌لورستان چوو.

ته‌قیخان له‌و له‌شکره‌ ئه‌ندیشه‌ی په‌یدا کرد. زۆر به‌له‌ز له‌گه‌ڵ هێز په‌یداکردن و له‌شکرکێشی خه‌ریکبوو. سالی ۱۲۵۱ به‌ه‌رام میرزا ده‌ستی گه‌یانه‌ خاکی لورستان و وه‌لیخانی مه‌مه‌نیش -که‌ بێکه‌ پشتیوانی ته‌قیخان بوو- له‌ناوی برد؛ هه‌روه‌کو له‌ باسی خۆیا ده‌گوتری. ولاتی فه‌یلی گرت و گه‌لیک گه‌وره‌ی کوردی له‌ناوبردن. زۆر له‌ ناودار و سه‌رفرازانی کورد به‌دیل ناردیانه‌ تاران و گه‌لیکی کوژتن.

محهمه‌د ته‌قیخان که‌ ته‌ماشای کرد دوژمن کورد به‌کورد ده‌کوژیت، ناچار میرزا شه‌فیع خانی به‌ختیاری که‌ وه‌زیری بوو، ناره‌ده‌ لای که‌ مامله‌ت بکات. له‌ دواییدا شازاده‌ش میرزا ئه‌مین خانی کوردی عه‌لیاوی له‌گه‌ڵی خست و ناردیه‌ کن محهمه‌د ته‌قیخان که‌ نه‌ترسیت و ئه‌ندیشه‌ نه‌کات.

محهمه‌د ته‌قیخان چونکه‌ له‌گه‌ڵ فه‌یلی و لورستان و خوزستان پێکهاتبوو که‌ یارمه‌تی بدن، له‌به‌رئوه‌ په‌یمانه‌کانی به‌ه‌رام میرزای نه‌ویست. له‌ پاش نه‌وروژ شازاده‌ روو به‌ محهمه‌د ته‌قیخان له‌شکری برد. محهمه‌د ته‌قیخانیش ئاماده‌ی شه‌ربوو؛ به‌لام عه‌لی ته‌قیخانی برای ناره‌ده‌کن شازاده‌ که‌ پێک بێن و شه‌ر نه‌که‌ن.

«رالنسن» ساحیبی ئینگلیزی که‌ سه‌ردار سوپاهی شازاده‌ به‌ه‌رام میرزا بوو، قه‌راری دا که‌ پێک بێن و جێگایه‌کی بۆ دانان که‌ یه‌کتر بیه‌ن. شازاده‌ به‌ه‌رام میرزا و رالنسن ساحیب، له‌ له‌شکر دوورکه‌وته‌وه‌. محهمه‌د ته‌قیخان له‌ولاوه‌ هات و له‌و جێگایه‌دا یه‌کتریان دی. رالنسن هه‌موو قسه‌کانی ته‌قیخانی په‌سندکردن و پێکهاتن.

بۆ سه‌به‌ینی رالنسن به‌ ۳۰ سواره‌وه‌ چوو که‌ محهمه‌د ته‌قیخان، شیریکی گه‌وه‌هه‌یه‌ند و

که ولټیکې سمۆره‌ی به‌دیاری بۆ برد. سێ رۆژ له‌وئ ماوه‌و و هه‌موو کیتو و چیا و دۆل و ده‌ره‌کانی ئه‌و خاکه‌ی دیت و گه‌راوه. محهمه‌د ته‌قی‌خانیشی له‌گه‌ڵ خۆی برده له‌شکرگای شاژاده‌وه.

محەمەد تەقیخان ۲۲ رۆژ لەکنیان ماوه و ۴ پەیمانیان لەگەڵ کرد. محەمەد تەقیخانێ چووه و شازادەش گەراوه دیزفول.

له‌سه‌ر شکایه‌تی کورده‌کانی به‌ختیاری و گۆران و زه‌نگه‌نه و مه‌مه‌نی و باجه‌لان و لوپ، سائی ۱۲۵۳ رۆژی ۱۴ی شه‌وال به‌ه‌رام می‌رزای له‌حوکمداری که‌وت و چوو‌ه تاران. مه‌نوج‌ه‌رخانی مو‌عته‌میدوله‌که‌را به‌مه‌ئمووری سنووری هه‌ردو عی‌راق.

له سالی ۱۲۵۵ شاه‌رۆخ خانی کوردی جهوت لینگ که حوکمرانی «جانگی» بوو، له قاجاران بلندبوو و چیا به‌رزه‌کانی کرده سه‌نگهر و لینگیدا سه‌ر شازاده و هه‌لییری و له چۆمی که‌ره‌ندی به‌رانده‌وه.

محمد مهد ته قیخان له ول او له مشکری هه لگرت و له ناوی که رهند په ریه و به گڼ شازاده دا چو، ده سستی به کوڅتار کرد. ۱۵ شه و ۱۵ رۆژان شهر و کوڅتار بوو (ته ریخ قاجار، جلد ۲ لایره ۳۷۹).

پیاوani ههردوولا كهوتنه ناوېږي؛ بهههه جوړتيك بوو شازادهيان له چنگ محهمهه
تهقيخان رزگار كرد. محهمهه تهقيخان ههتا سالي ١٢٥٧ لهشكري شهركهري بوو به ١٠
ههزار سوار و ٢٠ ههزار پياده. له بهندهري فارسهوه ههتا نزيك نهسپههاني خستهثير
فهرمانپهوه.

مه‌نوجه‌رخان له پایزی ئه‌و ساله‌دا به‌به‌فر و سه‌هۆل له‌شکرێکی قورسی هه‌لگرت و له‌ ئه‌سپه‌هان ده‌رکه‌وت و روو به‌لوړستان رویشته. به‌لام قاقه‌زێکی بو ته‌قیخان نارد و داوای محه‌مه‌د که‌ریخانیه‌ی بای کرد که‌ بۆ بنیڕیت و قسه‌ی له‌گه‌لا بکات. له‌ داوی ئه‌وه قه‌راربان دا مه‌نوجه‌رخان هه‌ستا چووه‌ کن محه‌مه‌د ته‌قیخان و له‌ که‌لای «ته‌ل» شه‌ویک ماوه‌و و گه‌لیکیان گه‌توگۆ کرد. له‌سه‌رئه‌وه که‌ له‌ به‌هارا بجیته‌ شوشته‌ر و چاوی به‌مه‌نوجه‌رخان بکه‌ویت ریککه‌وتن و شه‌ر راوه‌ستا.

له به هارا منوچه هر خان چاوه نۆری کرد، محمه د ته قیخان نه چووه کنی. سهید محمه د حوسینی شوشته ری نارد ه کن ته قیخان، سویند و په میانی بو خوارد که سبه یینی بیاته کن مه نوجه هر خان.

محمده تەقی خان ههستا چوو دهشتی «له بهری» که پینج فرسه‌نگ له شووشتەر دووره، دابه‌زی که منوچه‌هرخانی بجیتته کنی. منوچه‌هرخان نه‌یوترا و په‌یمان و مامله‌تیش تیکدرا.

ئه‌سه‌دخانی به‌ختیاری چونکه رقی له محمه‌ده تەقیخان بوو، له‌شکرکی زلی کوکرده‌وه و له‌ژیر فهرمانی جه‌عفر قولیخانی کوری خویا ناردیه کو‌مه‌گی مه‌نوچه‌هرخان. له‌کوردی چوار لینگ و هه‌وت لینگ دیسان له‌سه‌ر مه‌نوچه‌هرخان کو‌یوونه‌وه. عه‌لی ره‌زاخانی به‌ختیاری که باوکی به‌ده‌ست تەقیخان کوژرا بوو، بو‌تۆله‌کردنه‌وه چوو که مه‌نوچه‌هرخان، به‌وجۆره محمه‌ده تەقیخان زۆر بی‌هتیزبوو.

محمده تەقیخان که له‌کوردەکان ناو‌می‌د بوو، ناچار هاواری له‌شیخ تامرخانی عه‌رب گه‌وره‌ی خێلی «جه‌عب» کرد و کو‌مه‌گی کرا.

مه‌نوچه‌هرخان قاقه‌زیککی له‌شیخ تامرخان نوویسی که له‌گه‌ل تەقیخان باو‌د‌پ‌بین و بو‌ مامله‌تکردن سو‌پ‌ندی بو‌ خواردن و سلیمان خان سه‌رتیپی ناردە کنی و خه‌له‌تانندی.

شیخ تامرخان و محمه‌ده تەقیخان هه‌ستان چوونه کن مه‌نوچه‌هرخان. محمه‌ده تەقیخان به‌په‌نهایی خرایه ژیر چاو‌د‌تیریه‌وه و شیخ تامرئیزن درا که پرواته‌وه. که گه‌راوه مالی خوی نامووسی خێلی شیخ تامرخانی بزوت، زۆرچاک مال و مندالی محمه‌ده تەقیخانی به‌خێوکرد و کورده‌کانی راگرت و په‌نایدان. مو‌عته‌میدولده‌وله وه‌لامی دایی که ژن و مندالی تەقیخان ته‌سلیم کات؛ ئه‌ویش وه‌لامی (جوابی) نه‌داوه. له‌سه‌رئه‌وه گه‌لیک شه‌ر و کوژتار کرا و ئه‌و شیخه به‌نامووس و غیره‌تداره عه‌ربه‌ده‌ستی له‌نامووسی به‌رنه‌دا و چهند جارن له‌گه‌ل مو‌عته‌میدولده‌وله شه‌ری کرد و ژن و مندالی کوردی ته‌سلیم به‌دوژمن نه‌کرد.

مو‌عته‌میدولده‌وله له‌دوایی چوو سه‌ر (فهلأحیه) و له‌هه‌ودوولا شه‌ر و کوژتاریکی قورس کرا، له‌ئاخیرا شیخ تامیر شکا و به‌مامله‌ت رای گرت و گه‌روی دایی که په‌یمانی خوی به‌جی بی‌نیت. مو‌عته‌میدولده‌وله روو به‌شوشتەر گه‌راوه. تەقیخان به‌کو‌ت و زه‌نجیر گیرا و ئیزاوی درا.

عه‌لی نه‌قیخانی برای مه‌حمده تەقیخان بو‌لابردنی فیتنه‌ژن و مندالی برای هه‌ل‌گرت و له‌فهلأحیه ده‌رکه‌وت. له‌نیوان له‌شکری قاجار و عه‌لی نه‌قیخانا چهند شه‌ر و کوژتاری بی‌ژمار کرا.

محهمده که ریمخانی برای و گهلنیک له گهوره کورده کان کوژران، به لام دوزمینی شکاند و که و ته چیا بلند و به رزه کانه وه.

موعته میدوده وله دووباره داوای مالی محهمده ته قی خانی له شیخ تامیرخانی کرد که ته سلیمی بکا. شیخ تامیر ته سلیمی نه کرد، له بهرئه وه موعته میدوده وله له شکریتی قورسی برده سهری. له دواي گهلنیک شهر و کوژتار و خوتن رژانیتی زور، شیخ تامیرخان شکا و هه لات.

خاکی فه لاهی و لورستان و بهختیاری، هه موویان نزیک به ویران بوون کران و به جارتیک تالانکران. ۵۹ دانه توپ و ۲ خومپاره و ۱ قفز؟ و ۲ هزار سهره ئه سپ له محهمده ته قیخان گیرابوه له گهل محهمده ته قیخان به زنجیرکرای و ئیزاوه وه ناردرا تاران (ته ئریخ قاجار، جلد ۲ لاپه ره ۴۰۳).

سالی ۱۲۵۸ عه لی نه قیخان له گهل فه رهاد میرزا موخابه ره ی کرد و له مانگی جه مادا چووه کنی و له وئیه ناردرا تاران.

ئه وه حکومه ته به چووه که کورده به شه ره فه، به و جو ره له گهل حکومه تی فه لاهی، به ده ست قاجاران پوچ کراوه.

۲۶- وه لیخانی کورده مه منی

وه لیخان له ولاتی شیرازا حاکمیکی سهر به خو و فه رمانه واییکی بی پرسیاربوو. خیتی کورده مه منی له ژیر ئه مری ئه وه گهوره کورده دا زور ده وله مه ند و سهرکه وتوو بوون و به جارتیک ولاتی شیرازیان خستبووه ژیر ده سته وه.

وه لیخان که لایانی زور سه ختی هه بوو، که به سه ختترین ناوبانگیان کردبوو، یهک «گول و گولاو» و دوو «سپید» که باب ویا پیریشی له سهریان حوکمران بوون.

سسالی ۱۲۵۱ محهمده شای قاجار لیتی که وتبووه فروفتیلان. مه نوچه هرخانی موعته میدولده وله قاقه زیکی پهندامیزی بو نارد. وه لیخان به چاکی په سندی کرد و محهمده باقیرخانی کوری خو ی نارد کن مه نوچه هرخان. به گهوره بیه وه راگیراو رانه سپاردرا که بگه ریتته وه بابی بنی ریتته کنی.

محهمده باقیرخان که گه راوه به بابی گوت و له فروفتیلی قاجارانی ناگادار کرد. وه لیخان مال و مندالی برده که لای سپید و خیله که شی له که لای کوژ و گولا و

کوکرده و باقیرخانی له سهر دانان. وهلیخان چوو که لای «نوراوا» ی توندکرد و پهلاماری دوژمنی دا. محهمه د تایه رخان و رهزا قولیخان و سهلیمخان - که سه رکرده ی لهشکری قاجار بوون - به دیل گیران و لهشکره کهشی شیرزه کرا و کوژران.

موعته میدولده وله لهشکرکی قورسی له ژتیر فرماندهی «وش» ی ساحیبی ئینگیزی دا نارد سهریان.

وهلیخان خیله که ی برده سهر تۆقه سهری چیاکان و به شه و پهلاماری دوژمنی دا. شهر و کوژتار دوو مانگ پایه داربوو؛ کورد ههر به شه و شهری ده کرد.

موعته میدولده وله وهته نگ هات و داوای یارمه تی له تاران کرد. محهمه د شا لهشکرکی زلی بو نارد و قاقه زیکیشی به هه ره شه ی بو نویسی که ده ست له وهلیخان به رنه دات.

وهلیخان نه سیره کانی به ردان و روو به خاکی به هبه هان چوو. موعته میدولده وله که وته خاکی وهلیخانه وه.

خواجه حوسینی گولای که هاودهنگی وهلیخان بوو، که لای گولی دا به وهلیخان و ژن و مندالی تیدا دانا و باقیرخانی کوری کرده پاسه وانییان و بو خوشی به سه رکیشی له گهل وهلیخان به شه و کوژتار ده کوژشا.

موعته میدولده وله به هه زار شهر و کوژتار لهشکری گه یانده به هبه هان. خواجه حوسین خیانه تی کرد و ۳۰۰ سه ربازی برده نیو که لای گولاهوده که نه و که لایه به سه رک که لای گولیدا زالبوو. سه رباز له سه رده وه به تۆپ و تفهنگ که لای گولییان ئاورباران کرد و له خواره وهش موعته میدولده وله به لهشکره وه ده وهری دا.

محهمه د باقیرخان مانگیک شهری کرد و له و که لایه دا ماوه و له پاشان به زور ژن و مندالی وهلیخان و محهمه د باقیرخان هه رچییه کی له و که لایه دا بوو به دیل که وته ده ست قاجاران.

وهلیخان ناچار روو به خاکی کازروژن هه لات. لهشکری قاجار که وته سه ری. وهلیخان له ویشه وه روو به شیراز هه لات و له گوندی «خانه زه نان» شه ویک ماوه. ئیسماعیل خانی قه ره گۆزی قاجار به لهشکره وه ده وهری دا و گرتی و به زنجیر و پاله ههنگ ناردیه تاران (ته ریح قاجار، جلد ۲ لایه ره ۳۲۸) ده لیت:

لهشکری موعته میدولده وله به کورد کوژتن گه راوه و هینده یان کورد کوژتبوو له که لله ی

سهری کوردانی مه‌منی چهند مناره بیناکران و گه‌وره و سه‌رکرده‌کانی کورد چاو‌کۆژدران و له ده‌می تۆپ‌گیریدران و کا له که‌لله‌سه‌ریان ئاخرا. ئه‌و جه‌ور و دورنده‌یه‌یه له سالی ۱۲۵۱ دابوو.

حکومه‌تی قاجار کوردی مه‌منی هه‌موو ده‌ربه‌ده‌رکرد و تورکمانی قه‌شقایی برده‌سه‌ر خاک و دێهاته‌کانیان. کوردیکی له‌و خاکه‌دا مابوون شه‌ش سال پێکوتی تورکمانیان خوارد. سالی ۱۲۵۷ کورده‌کان کۆبوونه‌وه و ده‌ستیان به‌تورکمان کۆژتن کرد و له هه‌موو لاییکه‌وه شیریان تێیان و نزیک پووچکردنه‌وه‌یان کردن.

فه‌هاد میرزای قاجار حاکمی شیراز چووه سه‌ر کورده‌کان. به‌شه‌ر و کۆژتار که‌لای «توس» و که‌لای «مه‌وزه‌» که‌ییکه که‌لا سه‌خته‌کانی کوردی مه‌منی بوون گرتن و روخاندنی و خیتلی «پۆسته‌م، به‌کش، جاوی، دوژمنیار» که هه‌ربه‌ک تیره‌یه‌کی مه‌منی بوون، گرتن و بلاوی کردنه‌وه. «خان عه‌لیخان» ی سه‌ردار خبێلیان هه‌لات و چووه خاکی «ماه‌وور میلاسی». عه‌لی وه‌یسخانی برای خان عه‌لیخان و چهند گه‌وره‌یه‌کی کوردی له دهم تۆپ‌گیریدان و کۆژتن. له خیتلی کوردی مه‌منی «باوی، ئاجری، نوئی، یار ئه‌حمه‌دی» و گه‌لیکی دیکه‌ی بارکردن و به‌حاجی شوکرولا‌خاندان ناردنیه شیراز و بۆ خوشی به‌ویرانکردن و کۆژتن و ئاویی سووتاندن گه‌راوه شیراز. ته‌ئریخ قاجار، (جلد دووهم، لاپه‌ره ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹). ئه‌و جه‌ور و دورنده‌یه‌یه، به‌ئاخ و جگه‌رسۆزشه‌وه باس ئه‌کات.

سالی ۱۲۵۸ خان عه‌لیخان له‌گه‌ل فه‌هاد میرزا پێککه‌وت و بوو به‌حوکمرانی ولاتی مه‌منی.

خان عه‌لیخان که بوو به‌حوکمرانی ولاتی مه‌منی، ده‌ستی به‌پێکی و پێکی ولاتی مه‌منی کرد و ئه‌و کورد و خبێلاته کورده په‌راگه‌ندانه‌ی گرد کرده‌وه (ته‌ئریخ قاجار - جلد دووهم - لاپه‌ره ۴۲۲).

له‌و خبێلاته کورده ئه‌مڕۆکه له «چانوهار» ی له ئه‌ترافی شاری سلیمانی و له دێهات و مولکی شیخ مه‌حمود دا به‌بلاوی و له ده‌شتی شاره‌زووردان.

۲۷- نه‌سیرخانی کوردی جو‌ده‌کی (دلشان)

نه‌سیرخان گه‌ورده‌ی کوردی دلشان بوو. به‌زرنگی و ره‌شیدی یی‌که پال‌ه‌وان بوو. له حکومتی قاجارِ پرو‌گه‌ردان بوو و ده‌ستی به‌شهر و کوژتار کرد.

سالی ۱۲۶۷ گه‌ورانی س‌جوعب» له‌نا‌کاو و به‌نام‌هردی نه‌سیرخانیان گرت و دایانه ده‌ست ئیل‌درام میرزای قاجار.

له‌وده‌مه‌دا ناسره‌دین شا له ئیسفه‌هانه‌وه پرو به‌لورستان ده‌چوو، نه‌سیرخانیان پیش‌که‌شکرد. ئه‌ویش به‌زه‌نجیر و پال‌ه‌ه‌نگ نار‌دی‌ه تاران و برا‌که‌شی کرده گه‌ورده‌ی خیتی دلشان.

ناسره‌دین شا، هم‌مو گه‌ورده و سه‌رده‌ره‌کانی دلشانی گرتن و خستنی‌ه زین‌دانه‌وه. که ناسره‌دین شا رو‌یش‌ت، خیت‌ه‌کان کوژ‌و‌ونه‌وه و به‌سه‌ره له‌شکری شازاده‌یان دادا و ۷ سه‌ریاز و توپ نه‌نداز‌تکیان کوژت و له‌شکری قاجاریان وه‌ته‌نگ هینا.

ئیل‌درم میرزای قاجارِ ناچار‌بوو، به‌ندیه‌کانی به‌ردان پرو به‌بروجه‌رد گه‌راوه.

کورانی نه‌سیرخان له‌شکری‌کی چاکیان کوژ‌کرده‌وه و چو‌ونه سه‌ره مامیان -که له گرتنی نه‌سیرخانا ده‌ستی هه‌بوو- گرتیان و کوژتیان و هم‌مو خیت‌له‌ته‌که‌شیان خسته ژیر حوکم و فره‌مانی خو‌یا‌نه‌وه (ته‌ئریخ قاجار، جلد سی‌یه‌م، لاپه‌ره ۶۱۵).

۲۸- بود‌اتخانی کوردی موکری

ئه‌و گه‌وره کورده پال‌ه‌وانه، له‌نی‌و کوردی موکریان به‌بوداق سولتان ناوبانگی کرد‌بوو و به‌عه‌د‌اله‌ت و دادخواهی به‌نه‌وشیره‌وانی دو‌وه‌م ناو‌نرا‌بوو. پیاویکی میلله‌تپه‌روهر و دادخوا و تیگه‌یش‌توو بوو.

سالی ۱۱۹۸ له‌گه‌ل حکومتی زه‌نددا ریت‌که‌ه‌وت و به‌موس‌ته‌قیللی رای‌بوارد. له‌و سال‌ه‌دا له‌ته‌ک عه‌لی مورادخانی زه‌ند ریت‌که‌ه‌وت و ئه‌ماره‌تی موکریانی خسته‌وه ده‌ست. ههر له‌وسال‌ه‌دا جه‌ع‌فه‌ره قولیخانی برای ئا‌قا محمه‌دی قاجارِ چو‌وه سه‌ره موکریان. بوداقخان به‌هیزی کورده‌کانه‌وه پیشی پی‌گرت و له‌وای شهر و کوژتاریکی قورس قاجاری شکان.

سالی ۱۲۱۰ ئا‌قا محمه‌دی قاجارِ موخابه‌ره‌ی له‌گه‌ل بوداقخان کرد و ئه‌ماره‌تی موکریانی بۆ ته‌سدیق کرد.

سالی ۱۲۱۳ فەتالی شاش حکومەتی بوداقخانی تەسدیق کرد و گەلیک پیاوانی گەورە کوردی موکریان کەوتنە سوپاھ و دەوانیری قاجارانەوہ. مەجیدخانی موکری بەسەرھەنگی بوو بەسەرکەردە لەشکر. ئیسماعیل ناغای دێبوکری لە دیوانی پادشاھیدا بوو بەپاساوە. سالی ۱۲۲۶ حکومەتی قاجار، تورکمانی قەرەپاکیان لە دەشتی سندوس دامەزراند. خێلی بلباس لینگیاندا سەر قەرەپااقەکان و گەلیک کوژتار و تالانیان لیکردن و ھەتا چوونە سائین قەلا بەقاجار کوژتن روشتن.

بوداقخان لە نایبو لسلەتەنە عەباس میرزای نویسی: لەشکرێکی قورسی لەژێر فەرمانی ئەحمەدخانی کوردی مەقەدەم و عەسکەخانی ھەوشاریدا نارە سەر بلباسەکان. لە پاش گەلیک شەڕ و کوژتار بوداقخان بەماملەت رێکی خستەوہ.

سالی ۱۲۳۱ دووبارە خێلی بلباس بو قاجار کوژتن لە چیاکان چوونە خوار. بوداقخان نەشیا پیشیان پێ بگریت، بو نایبو لسلەتەنە نویسی کە کۆمەگی بکا. ئەویش ئەمیرخانی خالی خۆی و جەعفەر قولیخانی مەراغەیی بەلەشکرەوہ نارە ھاواری بوداقخان. پیشیان بەخێل گرت و شەڕ و کوژتاریان گەرم کرد و لە ھەردوو لاوە نزیک ۱۰۰۰ کەس کوژران. بلباس زۆر پیاوانە بزووتنەوہ و روو بەچیاکان گەرانەوہ (تەئریخ قاجار، جلد یەک، لاپەرە ۱۴۹).

بوداقخان لەژێر ئیدارەی قاجاراندا زۆرچاک حوکمرانی کرد و کیشوہەرەکەشی لە شوێشی قاجاران پارازت.

۲۹- سەردار عەزیزخانی موکری

عەزیزخان لە بنەمالەیی «بابامیر»ی کوردی موکریانە؛ لە دیتی «وەستان» و لەنیوگەورک و لە نزیک شاری سەردەشت ھاتۆتە دنیاوہ و لە دەوری ییکەتی بوداقخان لەگەڵ قاجاران، عەزیزخان چووہ تەوێز و بەسوارچاکی و پەشیدی و زربنگی ناوبانگی کرد. میر نەزەر عەلی حەکیمباشی زۆری خۆشویست و خستییە ریزی نیازم و سوپاھی قاجارەوہ. بەھونەر و دلیری خۆی زۆر زوو سەرکەوت و بوو بە «سەرھەنگی نیزامی».

سالی ۱۲۵۳ لە شەڕی قاجار و ئەفغان لە دەوری ھیرات، یار محەمەدخانی ئەفغانی پیاویکی خواست کە گفتوگۆی ماملەتی لەتەکا بکا. حکومەتی قاجار عەزیزخانیان ھەلبژارد و ناریدیان و بەکەم موودەتێک رێکی خست. عەزیزخان گەلیک پەرای کرد و بەناوبانگ بوو، رۆژ بەرۆژ دەکەوتە بەرچاوان.

سالی ۱۲۶۳ بۆ دامه زرانده وهی شورش، عهزیزخان له ژێر ئه مری حوسین خانی ناجوودانباشی که کوردی گهرووس بوو، چوو خاکی شیراز. ئه هالی شیراز له حوسین خان دلاگیربوون و دهستیان به سه رکیشی و سه رباز کوژتن کرد. عهزیزخان زۆر به دلیری و زانایی پیشی به و فیتنه یه گرت. له سالی ۱۲۶۴ و شه شی شه وال پوژ به پوژ دوزمه کانیان به هیژبوون و عهزیزخانیان دهوهدا و شه ر و کوژتار زۆر دهوامی کرد. ئه هالی هیژبان گه یشته ۲۰ هه زار شه رکهر. عهزیزخان ۵۰ سه ربازی پتی مابوو و هیدیکه به خاوه ند مه نسه بانه وه تیکه له به ئه هالی بوون. عهزیزخان وه کو شیر به دوومانگ ئه وه هیژه ی شکاند و ئاسایشی به شیراز دا.

له وده مه دا محمه د شای قاجار مردبوو؛ ناسره دین شا له سه ر ته خت دانیشتبوو، میر ته قبانیش ببوو به ئه میر نیزام که ییکه خو شه ویستی عهزیزخان بوو، زوچاک باوه ری به عهزیز خان هینابوو و له کن ناسره دین شا زۆری پتی هه لگو تبوو و به په سندی خستبو یه پیشه وه. ناسره دین شا، هه رچه نه ده به ئه میر نیزام باوه ری کردبوو، به لام کو شه وه و ئازایی عهزیزخان له شه ر، هینده ی دیکه نیشاندابوو، به م شیعه فارسییه خواستیه تاران:

عزیزا بیا تا عزیزت کنم

همه اهل ایران کنیزت کنم

عهزیزخان به له ز روو به تاران له شیراز ده رکه وت و سه ری مانگی موچه رده م ۱۲۶۵ گه یشته تاران.

ئه میر نیزام هه موو ئومووری نیزامی تارانی خسته ژێر فه رمانی عهزیزخانه وه و روتبه ی ناجوودانباشی له شا بۆ وه رگرت و به له ز بۆ پیشه وه ی بلن دکرد.

وله یعه هدی رووس چوو بووه ئیره وان. ناسره دین شا نیشانه و خه لاتیککی شایانی سازکرد و عهزیزخانی به سه فاره ت ناره ئیره وان و که گه یشته زه نگان فیتنه و شورشیکی قورسی «بابی» که وتبووه زه نگان.

عهزیزخان بۆ دامه زرانده وهی ماوه و ناردی عه لیخانی کوپی خو ی - که سه ره نه نگی تیپی ته ورێز بوو - میرزا حه سه نه خانی وه زیرو لنیزام که برای ئه میر نیزام بوو، بر دنیه زه نگان و ئومووری بۆ ریک خستن و فیتنه ی کوژانده وه و چوو ئیره وان. له سه ر چۆمی ئاراسه وه پیشوازی کرا و به ئیحه ترامه وه گه یشته ئیره وان و دیاری و پیشکه شه کانی برده کن وله یعه د ئه لگسانده ر. به گه وره ییه وه په سندرکا و له خوسووس کوردستان و موکریانه وه

ئىتفاقيىكى سېرى گېرىدا و گەراوھ تەووريز.

ئوموورى سەر بە تەووريز و مەراغەى رېكخست و روو بە تاران [گەراوھ]. لە لاينە ناسرەدين شاوھ پېشوازي کرا (تەريخ قاجار، جلد ۳، لاپەرە ۵۵۹ - ۵۶۳).

سالى ۱۲۶۷ ناسرەدين شا چووه ئېسپەهان و عەزىزخانى کردە مەئموورى ئىنتىزامى پايتەخت و بەختوکردنى ئەرك. لە مانگى زىلقەعدەدا لەگەڵ ئەو مەئموورىيە تە خەرىکبوو، سوارەى کوردى موکرى، سابلاغ، کەرەند، کەلھور ھەوشارى کردنە پاسەوان و عەليخانى کورى خۆى لەسەردانان و زۆر بە توندى لەگەڵ وەزىفەى خەرىکبوو.

ناسرەدين شا کە گەراوھ، عەزىزخانى کردە سەردارى کوللى عەساكرى ئيران. بەشیر و ھەمايلى گەوھەر بەندە خەلاتى کرد. ئەو پوتبەيە ھەتا سالى ۱۲۷۴ پوژ بە پوژ لە بلندتر دابوو. لەو سالا دا کارى سەدرولئەعزەم کەوتە عوھەدى ميرزا ئاكاخانى ئىعتىمادودەولەو، کە لەو پېش دوژمنى سەردار عەزىزخان و ئەمير نيزام بوو. ميرزا ئاكاخان دەستى بە موفسېدى و بەدخواھى عەزىزخان کرد و بەچەند مەتەلەى موھىمى سىاسى ئىتېھامى کرد. دووھەم تۆھمەتتىكى ئەو دەبوو کە گۆيا لەگەڵ پروس ئىتفاقي ھەبوو کە بو کوردەکان کارىک بکات و لەبەر سوننەتى لە ئىدارەى شیعە بىزارى تەماى رزگار سونى ھەيە و کورد لە ژىر پەنجەى تورکان دەرخت و لەگەڵ وەزىر موختارى ئىنگليزدا بە پەنھانى رېککەوتوو کە کوردستانى ئاوريايەگان و لوپستان بکەنە يەك پارچە و لەژىر حوکمى قاجارانى دەرخەن و وەکو ئەفغانستان ئىدارەى بکەن.

بەلام تەريخى قاجار جلدى ۳ لاپەرە ۷۳ دەلييت: لە ھەموويان زياتر مەبەست لە لابردنى عەزىزخان ئەو دەبوو کە حېشمەت و گەورەيى سەدرولئەعزەم بەوجودى عەزىزخان پەست بوو و ميرزا ئاكاخان لە پېشگاہى پادشا بى رەواج بوو. ئەو لاپەرەى تەريخە زۆر بەدرىژى ھەللى کردوو کە جگە لەو کە عەزىزخان کوردىكى ئازا و زرينگ بوو، لەگەڵ وەزىفەى خۆى راست بوو، لە دەورى ئەودا فروفيلى ئاغاخان سەرى نەدەگرت، چىديکە نەبوو.

پوژى ۲۰ شەوال سالى ۱۲۷۴ لە سەردارى کوللى عەزل کرا و لە پاش چەند پوژان روو بەبوکانى موکرى لە تاران دەرکەوت. ھەتا ئەمروکەش بەناوى سەردارى عەزىزخانەو گەليک ناسارى لە تاران و شارەکانى ئيرانا ھەرماون. چار پاهى عەزىزخان لە تاران ئەمروکە بەو ناوھ مەوجودە.

بەکوھەگى يەزدان تەواو بوو

میلله‌تی کورد

* میژوو (تاریخ) ی تیره و ره‌گه‌زی کورد، له عه‌سری پینجه‌مینی میلاده‌وه، هه‌تا ئه‌م‌رۆ. سه‌ربه‌ه‌ورد و کرده‌وه و ژیان و تیدا چوونی هه‌موو پادشا و فه‌رمانه‌وا و میر و زانا و تیگه‌یشتوو و بوژ و نووبسه‌ر و میژووییینی کورد. به ۱۲ به‌رگ په‌رتووک (کتیب) نویس‌راوه‌ته‌وه. به‌رگی ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ به‌وینه رازاندراره. بو چاپ‌کردنی چاوه‌نۆری یارمه‌تی کورد په‌رسته‌کانین .

* هه‌ر دانه‌ییکێ په‌رتووکێ (ناودارانی کورد) یه‌ک پوپییه‌یه .

ئاورپىكى پاشەوہ

بەرگى دووہم

جرمى سىيەم

پادشايانى بنەمالەى عەلى گچكە و چەند ئەمىرىكى دىكە لە ھەولير

پێمه‌نگ

هه‌ولێر - هۆلێر یاخود (اریل - آریل)

مێژوویی و هه‌لکه‌وتی جوگرافیای

قه‌لای هه‌ولێر، قه‌لایێکی قایم سه‌خت و چه‌ند هه‌زار سالییه، مێژووی ئه‌و زۆر له‌ پێش میلاده، کورده‌کانی گۆلشه‌نییه‌کان قسی سیترو دایمه‌زاندووه و له‌ هه‌موو گه‌ریک (عصر)دا هه‌میشه‌ ناوچه‌ی کیش و ئاینی میلله‌تی کوردان بووه، په‌رستشیانه‌ی (هور - خووا) له‌وی بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌هه‌ولێر ناوبانگی کردووه، له‌به‌ر شه‌ری ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره و شه‌که‌سته‌ی دارای سێیه‌م که‌ دوا‌ی حوکمداری کورده‌کان (مادی) بووه، هه‌ولێر له‌ کتیبانی رۆژه‌ه‌لات و رۆمیه‌کاندا زیاتر ناوبانگی کرد. هه‌ولێر له‌ گه‌ری کورده‌کانی قسیدا له‌ ته‌ره‌ف یوناسپی حه‌کیمه‌وه که‌ په‌رستشیانه‌ییکی به‌ده‌زگایه‌کی قورسه‌وه تیدا هێنا وه‌جوود، زیاتر ره‌ونه‌ق ئه‌فزا بوو، هه‌ر که‌سێکی ئاینی مه‌ئاوای هه‌بووبی بۆ په‌رستش ده‌چونه‌ هه‌ولێر، له‌ چاغی حوکمداری ئه‌رده‌شیری بابه‌گاندای که‌ یێکه‌مین پادشایانی ساسانییه‌کان بوو، ئارديو‌راشێ حه‌کیم که‌ کوردێکی زانا و تیگه‌یشتووی شاره‌زور بوو، کتیبی زنده‌ ئه‌فێستای سه‌ر له‌ نوێکه‌ نوبسییه‌وه و کتیبی (ئاروی ویراقنامه‌)ی به‌کوردی له‌ هه‌ولێر دامه‌زراند، به‌کۆشه‌وه‌ی ئه‌و حه‌کیمه‌ کورده‌ و به‌هیمه‌تی پادشایێکی وه‌کو ئه‌رده‌شیر، هه‌ولێر زۆر چاک رووی له‌ ئاوابوون و گه‌وره‌یی کرد. له‌ ده‌ستپێکردنی ئیسلامیه‌ت و په‌لاماری ئه‌سحاباندا، هه‌ولێریش وه‌کو شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان، دووچار به‌گه‌لیک زبلله‌تی قورسبوو، ئه‌هالییه‌که‌ی هه‌موو ده‌ربه‌ده‌ر و په‌ریشان که‌وتن و شاره‌که‌ وێران و خراپ کرا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ شاری هه‌ولێر له‌و ده‌مه‌دا له‌ جیگای شار و قه‌لای ئیستا نه‌بووه، له‌ رۆژاوای شاری ئیستا به‌سێ سه‌عات دوور، واقع بوو، وێرانیه‌کانی و ته‌په‌ و کۆنه‌ خراپه‌کانی ئیستا که‌ش شاهیدی ده‌دات که‌ گه‌لیک جار له‌و جیگا کۆنا نه‌ چتی به‌قیمه‌ت و ئاساری پێشینی تیدا دۆزراوه‌ته‌وه، ته‌په‌ و جیگا و کاوه‌کانی لیمان ئاگادار ده‌کا که‌: شاریکی زۆر زل له‌ ژێر ئه‌و خاکه‌دا بێ!

ههولیر ۸۰ کیلۆمه تره له شەرقی جنووبی مووسلەوه و ۷۵ کیلۆمه تره له شیمالی غەربی کەرکۆکهوه، له نیوهراستی دهشتیکی گهوره و پان له نیوان هەردوو چۆمانی (زێ - زاب) دا واقعە، یاقووت ھەمەوی له مەعجەمیدا دەلێت: درێژی ههولیر ۶۹ دەرجه و نیو، پانایی ۳ دەرجه و نیو سی یه کیکه. بوستانی له (دائرة المعارف) دا دەلێت: ههولیر قهلائیکی زۆر سهخت و شارێکی زۆر گهورهی ههبوو، قهلاکهی هەر چوار دەوری خەندەقیکی پان و قوول و پر له ئاوی ههبوو، دیوار و شوورە ی شار که له ئەترافی شار دروست کرابوو، له نزیک پشتهی شه قلاوهوه یه کده که وتنهوه. قهلاکه له سه رته په یه کی گه لیک گه و ره له خوڵ و سه رته په یه کی پان و به رین دامه زراوه. له نیو ئەو قه لایه دا بازار و دوکان و قه یسه ری و خانوبه ری چاک و جوان بو ره عیه ت، مزگه وت بو نوێژ و (گه رماوه - حمام) ی تیدایه، ئەم قه لایه گه لیک له قه لای حه له ب ده چی، به لام ئەو گه و رده تر و بێندتره.

شه مسه دین سامی له (قاموس الاعلام) یدا دەلێت: ههولیر دوو گه ره که، یه کیک له سه ر قه لا و دوو له به رده می قه لا که یه، گه ره کی به رده می قه لا چوار پێنج ئەو نده ی گه ره کی نیو قه لایه، هه رچی کو شاری خوار قه لایه، ئەمیر موزه فره دین کوک به ری بینای کردووه، بازار و خان و مزگه وت و خانوبه ره و خانه قا و مه درسه و میوانخانه و تیمچه یه کی زۆری تیدا دروست کرد، شووره و دیوارێکی پان و بێندی به دوه ردا کیشا و له گه ل قه لا لیکێ داوه. بوستانی ده لێت: ئەمیر موزه فره دین به گه و ره کردنه ی شاری ههولیر و شووره به دوه ردا کیشان، شان و شه رف و شه وکه تیکێ هینده زلی په یدا کرد، له گه ل حوکمه داره کانی ده و رو پشت و سولتانه کان رقه به ری ده کرد، پادشاکان له لیتقه وماوی په نایان بو ده برد و ئیفتیخاریان پێوه ده کرد له هه موو حوکمه داره کانه وه سوفه رایانی ده چوه لای و له هه موو لاییکه وه بازرگان و خاوه ند سه روه تن ده چونه لای و داده مزرا ن، زۆری پێنه چوو له به ر عه داله ت و دادخواهی ئەو ئەمیره چاکه و پیاوه تی ئەو، ههولیر بوو به شارێکی زۆر زل له رۆژه لاتدا و بوو به پایته ختیکی گه و ره ی کوردستان و به دوه له مه ندی و جوانی ناوبانگی به هه موو ئاوا ییکی دونیادا بلا بووه، له گه ل ئەوه ش دیتها ته کانی له به ر گه و ره یی بیوون به قه سه به یه ییکی زله و نفووسی زۆر زیاد ببوو، له کرین و فروتن و چاندندا له هه موو پارچه ییکی حوکمه داره کانی کورد به قازانجتر بوو، ئەهالی و ره عیه ت، سوپاهی و سه رکرده و مه ئمووره کانی شی کورد بوون، حکومه تیکێ کوردان بوو له خاکی کوردستاندا. (ابن الاثیر) له (التاریخ الکامل) دا ده لێت: ههولیر چه ند قه لاییکێ زۆر قایمی وه کو

(خفتیزه‌کان - خفتیسکان) له چیا و کتو و دهشتدا هه‌بوو، هه‌ریک له و‌قه‌لایانه به‌سو‌پاه و نه‌میری‌که‌وه قایم کرابوون و له وه‌ختی پتو‌یستدا له هه‌ولیر ئاماده ده‌بوون. یاقووتی همه‌وی ده‌لیت: هه‌ولیر دار و باغ و باغچه‌ی نه‌بوو، به‌ری داری له چیا‌کانی شیمالییه‌وه بو‌ده‌چوو، هه‌موو چاندنیان به‌ئاوی کاریز و چالاه، بو‌خواردنه‌وه‌ش له ئاوی کاریزیان وه‌رده‌گرت، ئاوی کاریز و چالاهانی زور خو‌ش و به‌تامه و سووکه، له‌گه‌ل ئاوی زی و ده‌ژله و فورات فه‌رق نا‌کرتن، به‌لکو له ئاوی زی و ده‌ژله به‌تام‌ترن.

بهندی به کهم

سهرهوردی ئەمیر عەلی گچکە ی کۆری به گته گین

(۵۰۰ - ۵۶۳ هـ)

بنه ماله ی حوکمداره کانی کوردی هه زبان چهند سالتیک له کوردستاندا سه ره به خو
فرمانه واییان کردوه، نه که وتنه ژیر باری بیانیانه وه، به لام له دوری ئەمیر ئاقسه نقه ری
زه نگیدا، به گته گین ختیوی هه ولیر له ده سته که وتبوو، عەلی گچکە ی کوریشی نه وه شیا
له گه ل ئوموور خه ریک بی، که مکهمه نزیک به نه بوون ببوون. ئەمیر عەلی که به گچکە
ناوبانگی کردوه له گه ل ئەمیر ئاقسه نقه ردا وه ها رتیکه که وت، به شه رتی هه ولیر به ره به ره
بدریته وه عەلی گچکە. له بهر بی ده سه لات ی به گته گین، ئەمیر عەلی که وته ریزه ی
ئەمیرتکی ئاقسه نقه ر له سوپادا. ئەمیر عەلی له گه ل ئاقسه نقه ر وه ها رتیکه که وت و
خه زمه تی به راستی بو ده کرد که هه موو که س قینیان لی ده بووه وه، به لام به ره غمی دوژمن
خۆی پیشخست و له به که ئەمیرانی ئاقسه نقه ر ده ها ته ژماردن. که ئەمیر ئاقسه نقه ر نه ما
عیما ده دین زهنگی بوو به ئە تا به گ، ئەمیر عەلی گچکە زیاتر که وته به رچاوان و
خۆشه ویست بوو، رووی له زیاد بوون کرد و روژ به روژ تازیایی و زرنگی له نیو چاوانیدا
دیاری ده کرد، له کار و پیشه و شه ردا خۆی ده نواند.

سالی ۵۳۶ خه لیفه ی عه باسییان راشیدیلا له ده ست مه لیک مه سهعوودی ختیوی
هه مه دان که وته ته نگاییه وه، زهینه دین عەلی گچکە به سوپاهی هه ولیره وه له گه ل ئە تا به گ
عیما ده دین چوو به غدا و کۆمه گی خه لیفه بکات. سولتان مه سهعوود که دوری به غدا ی
دا ته ماشای کرد حوکمدارانی کوردستان که زهینه دین عەلی گچکە ی ختیوی هه ولیر و
عه لانه دین کوری ئە حمه دیل ختیوی مه راغه به له شکری کوردی مه راغه وه و ئەمیر عیسا
حه میدی ختیوی ئاکره و شووش و ده روپشتی به سوپاهی کوردی زیبار و حه میدیه وه و
ئەمیر ئە حمه دی کوری ئە بیهه یجای کوردی هه کاری به له شکری کوردانی ئە شب و جزیره و
نووشیه وه یاری ده ده ری خه لیفه ده دن، ته مای سولحی کرد و ئومه راکانی کورد پازی
نه بوون و بو ی ده رکه وتن و به په رتسانی ده ربانکرد و به که یفه وه گه رانه وه و پرویان کرده وه

کوردستان. عەلی گچکە لە گەڵ عیقادەدین زەنگی چوو سەر شارانی ئورفە و بیرەجگ و نسیبەن و سەڕین چاوە - راس العین - لە تەک فرەنگدا شەڕ و کوشتاریان کرد و ئەو جیگایانەیان خستە ژێر حوکمەو، لەو دەمەدا کە لە دەردی بیرەجگ بوون، مانگی زیلقیەدە سالی ٥٣٩ هـ نەسرەدین چقر والی مووسڵ کوژرا، عیقادەدین لەو ترسی لی پەیدا بوو، لە پشیتی کوردستان ئەندێشەناک بوو کە نابادا دووچار بە سەر کیشی بێن. ئەمیر عەلی گچکە کوردی هەولیری کە لە لای بەپیاویکی زەنگ و ئازا و بیرتیشی خۆی نواندبوو و لە نیو کوردستاندا ناوبانگی هەبوو، عیقادەدین لە هەموو ئومەراکانی زیاتر خوش دەویست و ئیعتمادیکی تەواوی پێ بوو و ئەمنیەتی لی حاسڵ کردبوو، لە بەر ئەمە کە عەلی گچکە چاتر لە ئومووری کوردستان ئاگادار و بە شەقامەت بوو، کردیە ئەمیری جەیش و نایبی خۆی و والی مووسڵ و بەزینەدین لە قەبەبی کرد و ناردراوە مووسڵ. کە گەیشتە مووسڵ بە لەز قەلای خستە دەست خۆی و لە شکر و سوپاهی ڕیکخست و دزداریکی باوەر پێتاتوو لە سەر قەلای دانا و چوو نیشوار و دەستی بە دامەزراندنی ئەهالی و شار کرد و مەیدانی شۆڕشی لە کەلێن دانیشتوووەکان گری دا و دەستی بە حوکمداری و مەملەکەت رازاندنەو و دلخۆشی ئەهالی دانهو کرد و هەموو ئوموورتیکی عیقادەدینی هێنایە ژێر پەنجە ی خۆبەو.

سالی ٥٤١ عیقادەدین لە قەلای جوعبر کوژرا، مەلیک ئەرسەلانی کوری سولتان مەحمود تەمای لە مۆلک و خاکی زەنگی کرد. سەیفەدین غازی کوری زەنگی لە سەر شارەزور دانیشتوو، زەینەدین بە لەز ناردیە دووی غازی حوکمداری شارەزور لە مەسەلە ی مەلیک ئەرسەلان ئاگاداری کرد و خواستیە مووسڵ، لەولاشەو چوو پێشی بە لەشکری ئەرسەلان گرت، جەمالەدین وەزیری مەلیک ئەرسەلان کە سەرکردە ی سوپا بوو دەر دەستی کرد و خستیە زیندانەو. سەیفەدین غازی کە گەیشتە مووسڵ زەینەدین ئەوی بە حوکمدار قەبوڵ کرد و هەموو مەملەکەت و خەزینە ی تەسلیم کرد، سەیفەدینیش زەینەدین عەلی گچکە ی کردە ئەمیری جەیش و نایبی خۆی لە مۆلکدا و بە والی مووسڵی دانا.

زەینەدین دەستی بە ڕیکویتیکی ئومووری کیشوەر و سوپا کرد و ڕۆژ بە ڕۆژ بۆ گەورەبوونی سەیفەدینی دەکوژشا، هەر لەو سالەدا جۆسلین حوکمداری فەرەنگ لە ئورفە خزا و ئالای سەرکیشی لە سەیفەدین هەلدا و دەستی بە خراپە کرد. زەینەدین بە سوپا هێکی قورسەو چوو سەری. بەلام لەولاو شەهید خێوی حەلەب پێش دەستی کرد و لینگیدایە سەر (رەهە) و گرتی و تالانی کرد. زەینەدین کە وایزانی گەراوە مووسڵ. نۆردەدین گەلیک

دیاری و حتی چاکی له گه‌ل چهند جار به یه کی به قیمه تی بۆ زهینه دین نارد و خه‌لاتی کرد و قاقه‌زێکی منه تداریشی لی نووسی. سالی ٥٤٢ زهینه دین سوپا هێکی رێککه وتووی هه‌لگرت و چووه سه‌ر ماردین و قه‌لای دارا، ده‌ستی کرد به‌گرتن بیان، حیسامه دین ته‌مرتاش خێوی ماردین به‌پارانه‌وه زهینه دینی راگرت که نه‌بیته مایه‌ی خرابی و ویرانی، زهینه دین به‌شه‌رتی ئه‌مه حیسامه دین کچی خۆی بدا به‌سه‌یفه دین غازی مامه‌له‌تی کرد و گه‌راوه مووسل. سالی ٥٤٣ موعینه دین وه‌زیری موجیره دین ئه‌بق خێوی دیمه‌شق له‌ ده‌ست فه‌ره‌نگ وه‌ته‌نگ هاتبوو، بۆ کو‌مه‌گی کردن هاواری له‌ سه‌یفه دین غازی کرد که به‌سوپا یاریده‌یان بدا، سه‌یفه دین له‌شکرێکی رێککه وتووی بۆ زهینه دین ساز کرد، زهینه دین به‌هیمه‌تێکی به‌رزوه روو به‌دیمه‌شق چوو، فه‌ره‌نگ چونکو له‌ نازایی زهینه دین شاره‌زا بوون، زانیان دووچارى به‌لا ده‌بن، له‌ پێش گه‌یشتنی زهینه دین ده‌ستیان له‌و خه‌یاله‌ به‌ردا و گه‌رانه‌وه جیگای خۆیان، زهینه دین له‌ پاش گه‌یشتنه دیمه‌شق و ماندوویان هه‌ساوه، به‌که‌یف و شادی روو به‌مووسل چوونه‌وه.

سالی ٥٤٤ سه‌یفه دین غازی مرد، به‌له‌ز قوتبه دینی برای سه‌یفه دینی کرده حوکمداری مووسل. زهینه دین چووه مالی قوتبه دین و سواری کرد و که‌وته پێشی هه‌تا برديه خانووی حوکمداری دیوانه‌وه و جاری کێشا و هه‌موو ئه‌هالی و ئومه‌رایانی کو‌کرده‌وه و به‌زۆر خستیه ژێر ئه‌مری قوتبه دینه‌وه و خه‌زینه و سوپاهی هه‌موو ته‌سلیم کرد، قوتبه دین دیسان زهینه دینی به‌ئه‌میری جه‌یش و والی مووسل داناوه. زهینه دین که حوکمداری قوتبه دینی دامه‌زراند، جزیره‌شی هێنايه ژێر حوکمییه‌وه، خێوی ژه‌نگار قاقه‌زی له‌ نوره دین مه‌حمود خێوی حه‌له‌ب نوویسی: ئه‌گه‌ر بێته سه‌ر ژه‌نگار شاری به‌بێ شه‌ر ده‌داته ده‌ستی، نوره دین به‌تالووکه له‌شکری هه‌لگرت و چووه ژه‌نگار، عه‌بدوله‌لیک خێوی ژه‌نگار شار و قه‌لای ته‌سلیم کرد و به‌که‌یفو خۆشی نوره دینیان برده نیو قه‌لات. زهینه دین عه‌لی گچکه که له‌وه ئاگادار بوو له‌شکری هه‌لگرت و چووه سه‌ر ژه‌نگار و گه‌یشته ته‌لیعه‌فر و قاقه‌زی له‌ نوره دین نوویسی که: ئه‌وه چیتێکی چاک نییه، له‌و خسووسه‌وه ناردراو له‌ هاتوچۆدا بوو، له‌ نتیجه‌ی گفتوگۆدا به‌مامه‌له‌تیان کرد که: نوره دین ده‌ست له‌ ژه‌نگار به‌ردا و قوتبه دین له‌ حومس وازی نیت، زهینه دین ئه‌و سوله‌ی به‌چاکتر زانی، له‌سه‌ر ئه‌وه نوره دین گه‌راوه چووه حه‌له‌ب و زهینه دین ئومووری ژه‌نگاری دامه‌زراندوه و به‌ر به‌مووسل جله‌وی سووراندوه، له‌و سوله‌دا زهینه دین خزمه‌تێکی گه‌وره‌ی بۆ گه‌وره‌ی خۆی کرد، چونکو به‌بێ شه‌ر و کوشتار فیتنه‌ی پیاوێکی وه‌کو نوره دینی کوژاندوه.

سالی ۵۵۱ زهینه دین بۆ سه ره پرشتی کوردستانی شاره زوور له مووسل دهرکهوت و به گهران رۆیشه شاره زوور، ختوی همه دان سولتان محهمه دیاری و خه لاتیتیکی زۆری بۆ زهینه دین نارد و گه لیک چتی گرانبه های پیشکesh کرد، سولتان محهمه به ئومیدی کۆمه گی و یارمه تی، دلداری زهینه دینی به دیاری ده داوه. زهینه دین به منه تدارێ ئه و چتمه که ی قه بوول کرد. زهینه دین ئه میر بزانی کوردی شاره زووری کردبوو به نایبی خوی و له سه ر شاره زووری دانابوو، ئومووری بۆ ریکخست، له و ده مه دا سولتان محهمه ختوی همه دان به له شکره وه چوه سه ر سوله یمان شا سولتان خه لیفه پیکه وه به شه ر هاتن، له نه تیجه دا سوله یمان شا شکا و به سه ر شاره زووردا روو به به غدا هه لات، زهینه دین له مانگی جه مادی یه ک ئه مری نه ئه میر بزانی ختوی شاره زوور کرد و چوه پیتش سولیمان شا به دیل گرتی و برديه لای زهینه دین به ئیحترامه وه رایانگرت، که زهینه دین روو به مووسل گه راوه له گه ل خوی بردی و به عیزه ت و ئیکرامه وه له مووسلدا حه پسی کرد و ده سته جێ له سولتان محهمه دی گێراوه، له شوکرانه ی ئه وه دیاری و سه وقاتیتیکی زۆری بۆ نارد و وه عده ی دایه له همه موو ئومووریک و به همه موو ده میتیک بۆ یاریده دانی زهینه دین ئاماده یه و له به رابه ر دوژمندا راوه ستاوه.

له و ساله و له مانگی زیلحیجه دا سولتان محهمه ختوی کۆکرده وه و ته مای چوونه سه ر به غدا ی کرد و له زهینه دین عه لی گچکه گێراوه ئه گه ر یاریده ی بدا تاکو له و چوونه په له بکا، زهینه دین لیتی رائه سپارت: ئه و له ولاوه بچێ و زهینه دین له مووسله وه به سه ر به غدا ده دات، سولتان محهمه به پشتیوانی زهینه دین و یارمه تی ئه وه وه له شکری هه لگرت و چوه سه ر به غدا، زهینه دین له ولاوه سوپاهیکی ریکخراوی پیکه وه نا روو به به غدا سوار بوو، به مه مه له که تی خه لیفه گرتن رۆیشه هه تا گه یشته که ناری شار، به غدا ی ده ورده ا و وه ته نگي هینا، ئه هالی به غدا که و تنه ترسوله رز و خۆپیتچانه وه، همه موو مال و ئه سپاییان برده خانووی خه لیفه وه، خه لیفه پردی پساند و که شتی شه ر و باری خسته کار، زهینه دین له همه موو لاییکه وه ده ستی به تالان و گرتنی شار کرد، له کووچه و کۆلانی شار ده ست پێ کرا، گه ره کی که رخ که و ته ده ست زهینه دین، ئه هالی که رخ بۆ تالانگرتن یاریده ی زهینه دینیان دا و له گه ل له شکر که و تن. زهینه دین گه لیکي مال و چتی چاک ده سته که و ت، خه لیفه ده ستی به چه ک و تاله تی شه ر بلاوکردن کرد به سه ر ئه هالیدا، ئه هالی به غدا له ده وره ی تاجی خه لافه ت کۆبوونه وه و له همه موو لاییکه وه ده ست به مه نه جیه نیق گریدان و تیرهاویرتن کرا، پشتیوییکی وا که و ته به غدا وه که س ئاگای له که س نه بوو.

۲۰ ی مانگی موحه رهمی ۵۵۲ زهینه دین به سوپا هییه وه سوار بوو، سولتان محهمه د له ولاره له شکری خوئی گه یانده زهینه دین، هه ردوو سوپا روو به رقه راوهستان و تاجی خلیفه یان دایه بهر تیر و مه نجه نیق، هه تا شهو به سهر داهات و به نه سپایی ده بزوتنه وه، که شهو هات شهر و کوشتار گهرم کرا و هه له تندان توند بوو، نهفت و ناگرباران و مه نجه نیق و تیرهاو یتن به گهرمی که وتنه کار، زهینه دین دهم به دهم سهر ده که وت، نهو شهره گه لیکی زهره له خلیفه دا و چند روژ دهوامی کرد و گه لیکی پیوا کوژرا و مال تالان کرا. روژی سییه می مانگی سه فهر سبهینه زوو نه هالی به غدا دهستیان کرد به له دجله په رینه وه، زهینه دین هه رچیکی په ریه وه گرتی و کوشتی، بو نه هالی به غدا و بو خلیفه لهو روژه رهشتر و به نه گبه تر رووی نه داوه، زهینه دین پردی له سهر دجله هه لبه ست و له شکری په رانده وه بو بهری ره سافه، نه مجا شهر و کوشتار که وته هه ردوو گه رده کی به غداوه. زهینه دین بو خوئی له که رخ شهری ده کرد و له شکره که شی له بهری ره سافه کوشتاری ده کرد. (ابن الاثیر) له بهرگی یازدهیه می (التاریخ الکامل) دا ده لییت: زهینه دین له بهر خو شه ویستی دین و ئیسلامییه ت حه زی به کوشتار نه کرد، به لام خلیفه زور ناشایسته یی ده کرد، بو به زهینه دین ناچار ده بوو شهری ده کرد، دیسان ده لییت: نه گهر زهینه دین که یفی له کوشتار و خراپه بوايه، شهر هیتنه دهوامی نه ده کرد، روژی نه وه له که گه یشته که رخ به غدای ده گرت و خلیفه ی ده کرده دیل، له بهر نه وه شهر دهوامی کرد و خلیفه و نه هالی به غدا سووکایه تی بیان زور به سهر دا نه هات. له شکری زهینه دین روو به ره سافه په رینه وه، سولتان محهمه د بو گرتنی قه لا و جیگایانی سهخت ۴۰۰ دانه نه ردیوانی به دروستکردندا، که به دیوارانیه وه بیت و له شکری پیدا سه رخاته سه ره وه، تا کو بچنه نهو دیوه وه. نه هالی به غدا که وایانزانی ده روازه یان کرده وه و بو ته سلیم بوون هاواربان ده ست پتی کرد. سولتان محهمه د له ۲۴ ی ره بیعی یه کدا وه لامی بو هات که مه لیکی برای په لاماری هه مه دانی دا و گرتی هه موو مال و خه زینه ی خسته ژیرده سته وه، سولتان محهمه د به ناچاری ده ستی له به غدا هه لگرت و روو به هه مه دان گه راوه. لهو شهره زهینه دین عه لی گچکه مال و نه سپاییکی ده سکه وتنبوو، کوئی کرده وه و سوپاهی وه خپ کرد و روو به مووسل ته پلئی شادی لیدا و گه راوه.

سالئی ۵۵۴ نوره دین شه هید نه خو ش که وت، نه میری ئیران برای ته مای له مولک و حوکمداریی برای کرد و ئالای سه رکیشی هه لدا و چووه سهر حه ران گرتی و خسته ژیر حوکمه وه، نوره دین که له نه خو شی رزگار بوو هه سته اووه سهر خوئی، له شکری حه له بی

هه‌لگرت و چووه سه‌ر هه‌ران، ئه‌میری ئی‌ران هه‌رانی به‌ردا و هه‌لات، نوره‌دین که هه‌رانی خسته‌وه ده‌ست پێشکه‌ش به‌زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه‌ کرد. له‌و رۆژده‌وه هه‌ران بوو به‌مولکی تایبه‌تی زه‌ینه‌دین. سا‌لی ٥٥٥ سول‌تان محه‌مه‌دی کوری سول‌تان مه‌حموودی خێوی هه‌مه‌دان مرد، ئومه‌را و ئه‌عیان و ئه‌هالی هه‌مه‌دان، قاقه‌زێکی پارانه‌وه‌یان له‌ زه‌ینه‌دین نویسی که سوله‌یمان شا به‌ربدا و بینیرێته هه‌مه‌دان و بیکه‌نه سول‌تان، به‌و شه‌رته قوتبه‌دین ئه‌تابه‌گی مووس‌ل ئه‌تابه‌گ و زه‌ینه‌دین ئه‌میری جه‌یش و جه‌ماله‌دین وه‌زیری بی‌ت، ئه‌و قاقه‌زه که گه‌یشه‌ مووس‌ل، زه‌ینه‌دین سوله‌یمان شای له‌ به‌ند رزگار کرد و ته‌داره‌کی سول‌تانی بو‌ پێک‌خست و پێویستی حوکمداری به‌چاکی ساز کرد و سوتندی دا که له‌سه‌ر قه‌راری خۆی راوه‌ستی و خیانه‌ت له‌گه‌ل زه‌ینه‌دین و قوتبه‌دین نه‌کا. به‌و شه‌رت و قه‌راره لێی ئه‌مێن بوو، له‌گه‌لی سواربوو روو به‌هه‌مه‌دان رۆیشتن، که نزیک هه‌مه‌دان بوونه‌وه، هه‌موو رۆژی ده‌سته به‌ده‌سته پێشوازی ده‌کران، سوپاه و ئومه‌را و گه‌وره، ده‌سته ده‌بون و ده‌چونه ئیستقبالیان، هه‌تا گه‌یشه‌نه هه‌مه‌دان، له‌شکرێکی قورسیان له‌سه‌ر کۆمه‌له‌ی به‌ست، زه‌ینه‌دین که چاوی به‌و سوپاهه کهوت و له‌ ئومه‌را و سه‌رکرده‌کانی وردبووه‌وه، کهوته ئه‌ندیشه و ترسی لێ په‌یدا بوو، ته‌ماشای ده‌کرد بزووتنه‌وه‌یان بۆنی ناشایه‌تی لێ نه‌ده‌هات، له‌به‌رئهمه نه‌بادا بێ ئه‌ده‌بی پێ بکری و قسه‌ی سووکی پێ بلێن، به‌رهنه‌گیکی زرنگانه خۆی نواند و به‌رده‌و شتیکی چاوپراوی له‌ هه‌مه‌دان جو‌ی بووه‌وه و به‌له‌شکه‌ره‌کی خۆبه‌وه گه‌راوه مووس‌ل و سوله‌یمان شای له‌ هه‌مه‌دان به‌جێ هێشت. سا‌لی ٥٥٦ زه‌ینه‌دین ته‌داره‌کی گرت و له‌گه‌ل شێرکو‌ی کوری شادی که مامی سه‌لاحه‌دینه چووه‌وه حه‌ج ئه‌دا‌ی حه‌کی کرد و گه‌راوه. سا‌لی ٥٥٩ی مانگی رهمه‌زان فه‌رهنه‌گ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه نوره‌دین شه‌هیدیان وه‌ته‌نگ هێنا، له‌شکری نوره‌دین له‌ شاری حارم له‌ ده‌ست فه‌رهنه‌گ شکا و به‌په‌ریشانی روویان له‌ هه‌لاتن کرد و فه‌رهنه‌گ کهوته ده‌ستی موس‌لمانان، زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه‌ له‌و ده‌مه‌دا به‌فریایان کهوت و له‌شکری روو به‌فه‌رهنه‌گ راکێشا، له‌ پاش گه‌لیک کوشتار و خوێن رژاندن، مال و ئه‌سپاب زۆر و عه‌سکه‌ریکی بێ ژماری به‌دی‌لگرت، فه‌رهنه‌گی شکاند و کهوته دوویان و کوشتاری لێ کردن و نه‌یه‌یشت پیاوێکیان لێ رزگار بێ، کۆمه‌له‌ییکی دیکه‌ی فه‌رهنه‌گ به‌ئومیدی ئه‌مه که موس‌لمانان شکان، تالانیان لێ بگرن، کتوپر ته‌ماشایان کرد به‌سه‌ر کۆمه‌له‌ کورژاوی فه‌رهنه‌گا کهوتن و ده‌ستیان له‌ چووبین سست بوو، له‌ ترسان گه‌لیکیان له‌ ئه‌سپ به‌ربوونه‌وه و سه‌رسانمان و شیر و مه‌تالیان له‌ ده‌ست به‌ربووه‌وه. زه‌ینه‌دین چارده‌وری ئه‌وانیشی گرت و

شیری تیتان و دهستی کرد به کوشتاریان، ئهوانیش به ناچاری دهستیان له ئالته و چهکی شه‌ر و کوشتار گهرم بوو، خوین وه‌کو جوگه‌له ره‌وانبوو، فهره‌نگ ئه‌و رۆژه رۆژی نه‌گه‌ته‌ی بوو، به‌لایه‌کی وایان به‌سه‌ردا هات هیچ نه‌یان‌بیستبوو. (ابن الاثیر) له (التاریخ الکامل) دا ده‌لی: فهره‌نگه‌کی به‌ده‌ست زه‌ینه‌دین کوژران، ژماره‌یا له ۱۰ هه‌زار که‌س به‌ره‌و ژوورتر بوو، ئه‌سیر و به‌ریندار له ژماره به‌ده‌ر بوو، نوره‌دین شه‌هید که ئه‌وه‌ی زانییه‌وه زۆر دل‌شاد و به‌که‌یف بوو، سوپاه و له‌شکری نوره‌دین دهستیان کرد به‌شایی و رازاندنه‌وه، نوره‌دین که‌لینه‌ی ده‌ست‌خست روو به‌ئه‌نتاکیه‌ سوپاهی ئاژۆت و جاری جیه‌های به‌نیو ئیسلاماندا کیشا، بێ‌حه‌د خه‌یو ئه‌نتاکیه‌ به‌سو‌لج پێ‌ش‌وازی نوره‌دینی کرد، به‌په‌ی کۆمه‌گی ئه‌سیره‌کی زۆری فهره‌نگی له زه‌ینه‌دین کپه‌وه. زه‌ینه‌دین چووه‌ سه‌ر شاری حارم و به‌شه‌ر گرتی، ئه‌هالی فهره‌نگی که له حارم دابوون کوشته‌ی.

ئه‌و مه‌رزوبومه له سایه‌ی شیریه‌ی تیه‌زی زه‌ینه‌دینه‌وه له فهره‌نگ چۆل کرا، ده‌ست و بازووی ئه‌و ئه‌و خاکه له دوژمن خاوین کراوما نوره‌دین له ته‌نگانی رزگار بوو روو به‌قه‌لای بانیا‌س چوون که نزیک دیمه‌شقه، ئه‌ودمه له ده‌ست فهره‌نگدا بوو، زه‌ینه‌دین له بانیا‌س بۆ گه‌ڕانه‌وه خاتره‌ خواهی له نوره‌دین کرد و به‌که‌یف‌وخۆشی و تالانه‌یه‌کی زۆره‌وه گه‌راوه‌ مووس‌ل. سالی ۵۶۳ زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه که نایب و ئه‌میره‌ی جه‌یش و هه‌مه‌کاره و والی مووس‌ل ئه‌تاه‌گه‌کانی زه‌نگی بوو له مووس‌لدا، له حوکمداری قوتبه‌دین مه‌ودودا حاکم بوو، له ده‌وله‌تیدا زۆرت‌رین خاک و مه‌مله‌که‌ت به‌ره‌ی ئه‌و بوو، هه‌ولێر و شاره‌زوور و ته‌واوی قه‌لایان و هه‌موو مه‌مله‌که‌ته‌ی هه‌کاری و قه‌لایانی ئه‌شب (ئامید) و هه‌ی دیکه و ته‌واوی خاکی هه‌میدی و ئاکره و ته‌کریته و ژه‌نگار و هه‌ران و قه‌لای مووس‌ل و ده‌ورپه‌شته‌ی هه‌موو له ژێر حوکم و په‌نجه‌ی زه‌ینه‌دیندا بوون و به‌ره‌ی ئه‌و بوون و ژن و مال و گه‌نجینه و سه‌روه‌ت و سوپاهی خه‌سروسی خۆی له هه‌ولێر له ژێر ئیداره‌ی ئه‌میره‌یه‌کی خۆیدا بوو، شاره‌زووریش هه‌ر هه‌ی خۆی بوو، ئه‌میره‌یه‌کی له‌سه‌ر دانا‌بوو. له‌به‌ره‌مه‌ که پیر بێ‌وو و عومری له سه‌د زیاتر بوو، په‌خنه به‌گو‌ی و چاوی گه‌ش‌ته‌بوو، که‌ناره‌گیری به‌چاکزانی، شاره‌زوور و هه‌ولیه‌ری بۆ خۆی هه‌لبژارد، چونکه‌ خاک و وه‌ته‌نی خۆی بوو، قه‌لا و شاره‌کانی دیکه‌ی، که باس کران، هه‌مووی پێ‌ش‌که‌ش به‌قوتبه‌دین مه‌ودود کرد و خه‌سته‌یه ژێر حوکمه‌یه‌وه و شه‌رت و قه‌راری له‌گه‌ڵ گرتدا و سوپه‌ندیان بۆ یه‌که‌تر خوارد که زه‌ینه‌دین وه‌کو عه‌هد و په‌یمانیه‌کی له‌گه‌ڵ باب و برا‌کانی هه‌بوو، شاره‌زوور و هه‌ولێر له ده‌ست زه‌ینه‌دین قه‌راره‌گیر بێت، به‌و شه‌رته زه‌ینه‌دین ده‌ستی له مووس‌ل به‌ردا و گه‌راوه‌ هه‌ولێر و

له گهل مال و مندالي خوځي دانېشت.

زهينه دين نه ميرتكي نازا و زرنګ و تيگه يشتو خوش رهوشت و دلپاک و بهخته وهر و بې ترس و بده هشت بوو، له هيچ شه پتکدا هلاتن و خوشارنده وې نه ده زاني، له گهل سويپاه و نه مير و هه ژار و فقهې و ميژره به سهراندا دل سوز و به به خشش و خه لات و به رات بوو، چه ليکي (حه يسه به يسه) ي شاعيري مه شهوور به قه سيده يک پييدا هه لگوتبوو، ته ماي کردبوو يوې بخوښتېته وه، پتي گوت: (مه يخوښته وه نازانم چي ده لټين به لام هينده ده زانم چتنيکم لي ده خوازي) ده سته جې نه مري دا ۵۰۰ سده ليره و نه سپيک و خه لاتنيکيان دايې، هه مووي به ژمار بايي هه زار زير بوو.

زهينه دين له گه ليک شه پراندا خزمه تي ئيسلامه تي کرد، زور به دين و به ته قوا بوو، له شه ري فهره نگدا زوري پشتيواني کرد و کوښا، بو ئاوهداني مه مله کت و عيماره ت و چانندن و بازرگاني و سه روته ي مه مله کت زوري ته قه لا دا. (ابن الاثير) له (التاريخ الكامل) و (ابن شداد) له (سيره صلاح الدين) دا ده لټي: زهينه دين له سده سال زياتر ثيا، له دواي عومريدا له هه ردوو چاوان نابينا بوو، له هه ردوو گوتييان نابيست و کهر بوو، زهينه دين که ده ستي له مووسل به ردا و گه راوه هه وليتر، ده ستي به پتکي پتکي قه لا کرد و حوکمدارتي چاک و پتکي دامه زرانده ده ستي به ئومووري ره عييه ته پره وري و مه مله که تداري کرد، به به خش و ئينعام روژ به روژ ميلله تي دلخوشي ده داوه. زهينه دين شه وي به کشه مه ي ۱۵ ي مانگي زيلحيجه ي سالي ۵۶۳ له شاري هه وليتر به نامرزشي يه زدان شادبوو، له نيوه راستي شار له قه برستاني که به قه برستاني مزگه وتي گه وري کون (عتيق) ناوبانگي کرد نازترا، نه و جيتگايه نه مروکه که وتوته جنوبي شاره وه و نزېک به گلکه ندي پتگاي که رکوکه. نه هالي هه وليتر و هه موو ده وروپشتي به مردني غه مناک و ره شپوش بوون، چونکو ميلله تي کوردي هه وليتر و شاره زوور له ژير سيته ري نه و نه ميره کورده عادي له دا، دوور له هه موو به لا و نه زيه ت و رهنج بوون.

زهينه دين علي گچکه هينده ي به زرنگي و زبه رده ستي و شه رکه ري ناوبانگي کردبوو، سده چندان به خيږخواهي و دادره سي و ته ره قې پيداني عيلم و فهن سه رکه وتبوو. له گه ليک جيتگاياندا مزگه وت و مه داريس و خانه گاياني بينا نابوو، له مووسل مزگه وت و مه درسه يتيکي زور جواني بينا کرد و مه وقوفه و جيره يتيکي زوري لي گرپدا، که زينه دين مرد به کومه گي ئومه را و نه عياني کوردان موزه فهره دين کوک به ري که کوري گه وري

زهینه دین بوو، له عومری ۱۴ سالانه دا کردیانه حوکمداری ههولیر و شاره زوور. سه یفه دین غازی ئه تابه گی مووسل به ته حریکی موجهیده دین قایماز بو سولتانی میسر و بو خه لیفه ی نوویسی و کوّشا و ته قه لای دا موزه فهره دینیان له حوکمداری عه زل کرد، ئه حوالی ئه و له باسی خویدا به دریتی دیته گوتن.

بهندی دووهم

حوکمداری زهینه‌دین یووسف نه‌با موزه‌فر کوری زهینه‌دین

عەلی گچکە لە هەولێر ٥٦٣ - ٥٨٦ هـ

که زهینه‌دین مرد و موزه‌فره‌دین عەزل کرا، موحاهیده‌دین قایماز ته‌مای مولکی شارەزوور و هەولێری کرد که بیکاته برپەری خۆی، بۆ به‌جێهێنانی ئەو فیکره، جگه له‌مه یووسفی کوری ئەمیر عەلی گچکە، که براییکی چکۆله‌ی موزه‌فره‌دین بوو، به‌حوکمداری دایه‌زینیت و خۆی بێتته پشتیوانی، چاره‌ییکی دیکه‌ی له‌وه په‌یدا نه‌کرد، له‌به‌ر گه‌یشته دلخواز و ده‌ستبه‌سه‌ر هەولێر و شارەزووردا کێشان، یووسفی کرده حوکمدار و له‌قه‌به‌ی موزه‌فری و زهینه‌دینی دایه و بۆ خۆی له‌گه‌ڵ حوکمداریی ئەو دوو قیستعه کوردستانه خه‌ریکبوو. ئە‌تابه‌گی مووسڵ سه‌یفه‌دین غازی کوری مه‌ودود بۆ سوڵتان و خه‌لیفه‌ی نویسی که: موزه‌فره‌دین نه‌یده‌توانی ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌ت بکا عەزلم کرد، موحاهیده‌دین قایماز کرا به‌ئه‌میری جه‌یش و وه‌زیر و وه‌کیلی زهینه‌دینی یووسفی کوری ئەمیر عەلی گچکە و له‌سه‌ر حکومه‌تی هەولێر و شارەزوورمان دانا، به‌راستی هه‌مه‌کاره و ئیش له‌ ده‌ستهاتوو هه‌ر موحاهیده‌دین بوو. حکومه‌تی کوردستانی هەولێر و شارەزوور که‌وته ژێر په‌نجه‌ی موحاهیده‌دینه‌وه، زهینه‌دین به‌ناو حوکمدار بوو.

سالی ٥٧١ سه‌یفه‌دین ئە‌تابه‌گ قایمازی کرده ئە‌میری جه‌یشی مووسڵ و حکومه‌ت. سه‌یفه‌دین ئە‌تابه‌گ بیت و قایماز ئە‌میری جه‌یش و نایب بیت. زهینه‌دین یووسف له‌و کرده‌وه که‌مێک بووژاوه و نه‌فه‌سی هاته به‌ر و ده‌ستی به‌خۆ کو‌کردنه‌وه کرد. محمه‌د شه‌هابه‌دینی کوری ئە‌میر بزانی خێوی شارەزووری کرده ئە‌میری جه‌یشی خۆی و ئومه‌رایانی کوردی له‌ خۆ کو‌کردنه‌وه و ده‌ستی به‌هێژ په‌یداکردن کرد.

سالی ٥٧٢ به‌هاندانی زهینه‌دین سه‌ری له‌ موحاهیده‌دین وه‌رسووراند و به‌یانی ئە‌مه‌ی کرد که له‌ فیتنه‌ی ئە‌مین نییه، هه‌ستا چوووه شارەزوور و ئالای سه‌ربه‌خۆیی هه‌ڵدا و له‌ سه‌یفه‌دین غازی رووگه‌ردانی کرد. شه‌هابه‌دین له‌شکری کو‌کردنه‌وه و له‌ ژێره‌وه زهینه‌دین له‌

هه‌موو ئومەراکانی کوردستان گێڕاوه یاریده‌ی شه‌هابه‌دین بده‌ن. سه‌یفه‌دین که‌وته ته‌قه‌لا و قاقه‌زی بۆ شه‌هابه‌دین نارد که هیچ نه‌بزوێته‌وه، شه‌هابه‌دین گو‌تی: قایماز کۆنه‌ دوژمنه‌ و به‌دنیهاد و پیسه‌ و له‌ ژێر نه‌میردا ناتوانم خۆ به‌خێوکه‌م، هیچ چاره‌ نه‌ما ته‌مجا جه‌لاله‌دین وه‌زیری ته‌تابه‌گ قاقه‌زێکی په‌ندنامێزی له‌ شه‌هابه‌دین نویسی و له‌ قایمازی ته‌مین کرد و ده‌رعه‌ده‌ بوو، شه‌رت و قه‌راری دایه‌ که قایمه‌ز ده‌ست له‌ هه‌ولێر و شاره‌زوور به‌ردات، له‌سه‌ر ته‌و قاقه‌زه‌ شه‌هابه‌دین خۆی کۆکرده‌وه و ته‌تابه‌گیی سه‌یفه‌دینی قه‌بوول کرده‌وه و هه‌ستا چووه‌ مووسل و ته‌تابه‌گی دیت و گه‌راوه‌ شاره‌زوور، له‌و رۆژه‌وه‌ مواهیده‌دین قایماز ده‌ستی کورتبوه‌، به‌لام نفووزێکی مابوو. ساڵی ٥٧٩ له‌ مانگی جه‌مادی یه‌کدا عیزه‌دین مه‌سه‌وودی ته‌تابه‌گی مووسل، له‌به‌رته‌مه‌ که مواهیده‌دین ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو مه‌مله‌که‌تیدا گرتبوو، له‌به‌ندی کرد. زه‌ینه‌دین یووسفی خێوی هه‌ولێر له‌وه‌ که‌لینی ده‌ستکه‌وت، تا‌کو ته‌و رۆژه‌ چونکو مندال و ساوا و له‌ کار و ئیشدا خاو و بێ کرده‌وه بوو، نه‌یده‌توانی خۆ له‌ قایماز راست بنیت و به‌هه‌موو جو‌زێک له‌گه‌ل قایمازی را‌ده‌بوارد. زه‌ینه‌دین که‌ زانی قایماز گیرا، له‌گه‌ل ته‌میری شاره‌زوور و ده‌کو‌ک رێکه‌که‌وت و گرتی قاقه‌زێکی له‌ سو‌لتان سه‌لاحه‌دینی ته‌یووبی نویسی و به‌یانی ئیتاعه‌تی کرد، بۆ ته‌مه‌ هه‌میشه‌ له‌ خزمه‌تیدا بێت و به‌خۆی و له‌شکریه‌وه‌ ئاماده‌ی هه‌موو کاریکی بێت.

سه‌دره‌دینی شه‌یخولشیوخ بۆ مامله‌ته‌ی نێوانی سو‌لتان و عیزه‌دین له‌ ته‌ره‌ف خه‌لیفه‌وه‌ ناردرا. عیزه‌دین ته‌تابه‌گ قازی محیه‌دینی شاره‌زووری له‌گه‌ل خست و نارویه‌ خزمه‌ت سو‌لتان که: سو‌لح بکه‌ن. سو‌لتان به‌شه‌رتی ته‌مه‌ عیزه‌دین چ ده‌خلی به‌سه‌ر شاره‌زوور و ده‌هۆک و هه‌ولێره‌وه‌ نه‌دای سو‌لحی قه‌راردا. له‌ولاوه‌ قازی محیه‌دین به‌وه‌ را‌زی نه‌بوو، به‌لام سو‌لتان ده‌ستی له‌و کوردستانه‌ به‌رنه‌دا، له‌و رۆژه‌وه‌ زه‌ینه‌دین یووسف و ته‌میر شه‌هابه‌دین خێوی ده‌کو‌کا بوونه‌یه‌ک و له‌ ژێر چاوه‌دێری سو‌لتاندا کوردستانی خۆی کۆکرده‌وه، زه‌ینه‌دین یووسف ده‌ستی به‌ته‌داره‌ک گرتنی حوکمداری و مه‌مله‌که‌تیه‌روه‌ری له‌شکر و سو‌یا و ته‌سابی فه‌ر کرد، ساڵی ٥٨٠ موخافیه‌ر دین. قایماز که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ی ته‌تابه‌گ رزگار بوو چووه‌ ئاوریا‌یه‌گان، شه‌مسه‌دین پا‌له‌وان له‌ داخی سه‌لاحه‌دین سو‌پاهێکی قورسی بۆ مواهیده‌دین پێکه‌ونا و نارویه‌ سه‌ر هه‌ولێر. قایماز به‌ (٣٠) هه‌زار سو‌اره‌وه‌ روو به‌هه‌ولێر خشا و به‌سو‌وتانی ئاوابی و دیه‌ات و کوشتاری ته‌هالی و تالان و وێرانکردن و ته‌تک و سووکی و شه‌پرده‌ به‌سه‌ره‌یتانی می‌لله‌تی کورد، به‌ر به‌هه‌ولێر چوو که: قه‌لا بگریت. زه‌ینه‌دین یووسف به‌له‌شکری کوردی هه‌ولێره‌وه‌ چووه‌ سه‌ر قایماز و

سوپاهه‌که‌ی که به‌دیتها تاندا بۆ تالانکردن بلاو بیوونه‌وه، له‌ناکا و زهینه‌دین هه‌لمه‌تی دایه سهر دوزمن و دهستی به‌کوشتارکردن کرد و به‌راستی ئه‌و رۆژه جه‌وه‌ه‌ری خۆی نو‌اند و ناوبانگی کرد. قایماز جگه له هه‌لاتن چاره‌دیتکی دیکه‌ی نه‌ما و پشتی کرده‌وه و هه‌لات، زهینه‌دین به‌سوپاهه‌وه که‌وته سهری و له پاش گه‌لیک کوشتار و تالان و دیل‌گرتن، که‌میتکی خۆی رزگار کرد و به‌پهریشانی خۆیان له‌نیو بیشه و لیتره‌واراندا رزگار کرد. زهینه‌دین به‌که‌یف و شادی و سهرکه‌وتن و سهر‌فرازی سوپا گه‌راوه هه‌ولیر و به‌ته‌واوی خۆی له دوزمن رزگار کرد و خاکی خۆی له هه‌واداران قایماز پاک کرده‌وه، ئه‌وجا ئومیدیتکی چاکی به‌خۆی په‌یدا کرد که: ده‌توانیت به‌ئازادی و سهر‌به‌خۆیی بژی. له‌ولاوه مو‌ج‌اهیده‌دین به‌هه‌زار ئه‌زیه‌ت و به‌دوو نو‌که‌ری خۆیه‌وه شه‌پرز و پروت خۆیان گه‌یانده مووسل. سالی ۵۸۱ سو‌لتان سه‌لاح‌ه‌دین بۆ گرتنی مووسل به‌ر به‌جه‌زیره له‌شکری کیشا. زهینه‌دین یوسف به‌له‌شکری هه‌ولیر و شاره‌زوور چووه پیشوازی سو‌لتان، له‌و ده‌مه‌دا سو‌لتان گه‌یشته‌بووه هه‌ران، ئه‌مری دا زهینه‌دین یوسف له‌گه‌ل موزه‌فه‌ره‌دینی برای چووه سهر مووسل و به‌توندی ده‌وره‌ی مووسلیان گرت و خسته‌یانه ته‌نگانه‌وه، له‌لای رۆژه‌لاته‌وه په‌لاماری شاریان دا، مو‌ده‌دیتکی ته‌واو، تا‌کو سو‌لتان چووه میافارقین ده‌وره‌دانی مووسل ده‌وامی کرد، ئه‌وجا زهینه‌دین گه‌راوه هه‌ولیر. سالی ۵۸۵ سو‌لتان له عه‌کا شه‌ری له‌گه‌ل فه‌ره‌نگ ده‌کرد، فه‌ره‌نگ سو‌لتانیان وه‌ته‌نگ هینابوو، سو‌لتان قاقه‌زیتکی له پادشایانی کوردستان نویسی به‌هاواریه‌وه بچن. زهینه‌دین یوسف به‌سوپاهی کوردی هه‌ولیر و شاره‌زوور چووه هیمدادی و له ده‌ره‌وه‌ی عه‌کا گه‌یشته سو‌لتان و له‌و شه‌ره‌دا گه‌لیک خزمه‌تی کرد.

زهینه‌دین یوسف له هه‌موو شه‌رێکدا پیشده‌که‌وت و له کوشتار و هه‌لمه‌تاندا ناوبانگی کرد، له شه‌ری سووتاندنی بورجی عه‌کا و له شه‌ری که‌شتیی ده‌ربادا له هه‌موو که‌س زیاتر به‌گیان و دل ده‌کو‌شا و گیانفیدیای ده‌کرد، له‌و شه‌رانه‌ی وادا که لاپه‌ره‌ی ته‌ربخ‌وای نه‌نوسیه‌ته‌وه، زهینه‌دین له پیش دوزمن‌دا ببو به‌سوپه‌ریتکی قایم.

سالی ۵۸۶ له ۲۰ جه‌مادی دو‌وه‌م فه‌ره‌نگ له عه‌کا‌دا له خه‌نده‌قانی خۆیاندا هه‌لمه‌تیان برده سهر سوپاهی سه‌لاح‌ه‌دین، فه‌ره‌نگ هینده زۆریوون نه‌ده‌هاته ژمار، روو به‌له‌شکری میسر چوونه پیشه‌وه، مه‌لیک عادیلی برای سو‌لتان سهر‌داری سوپاهی میسر بوو، که ئه‌وه‌ی زانی بۆ فه‌ره‌نگ سوار بوو شه‌ر ده‌ست پی کرا، فه‌ره‌نگ که‌وته نیو چادر و له‌شکرگای میسریانه‌وه و ده‌ستیان به‌کوشتار و تالانی کرد، میسرییه‌کان له‌نیو چادراندا

دهستان به فەرەنگ کوشتن کرد، به زۆری بازووی کوردان فەرەنگیان به شه‌پزدهی له‌نیو چادره‌کان ده‌رکرد و پروو به سه‌نگه‌ری دوژمن چوون، له‌و شه‌ره‌دا نزیک ۱۰ هه‌زار فەرەنگ کوژرا. زه‌ینه‌دین یوسف خبۆی هه‌ولێر له‌ پاش سوپاهی مووسڵ گه‌یشه‌و و په‌لاماری فەرەنگی دا و خۆینی فەرەنگ له‌به‌ر شیر و تیر و پرنده‌ی کورد وه‌کو ئاوی ره‌وان له‌و ده‌شته‌دا ده‌رۆشت و ته‌واوی که‌ناری عه‌کا ببوو به‌گۆمی خۆین. زه‌ینه‌دین یوسف له‌ پاش گه‌لیک شه‌ر و کوشتار و جیهاد له‌ خزمه‌ت سه‌لاحه‌دیندا گه‌راوه و چووه ناسریه، که‌مێک ماوه که‌ ماندووی به‌سه‌یته‌وه، نه‌خۆش که‌وت. ۲۸ی مانگی ره‌مه‌زانی سالی ۵۸۶ له‌ شاری ناسریه به‌ئامرزشی خودا گه‌یشت و هه‌ر له‌وێ نازتیان، خوای لی‌خۆشبی. عیمادی کاتب و (ابن الاثیر) ده‌لێن: له‌ ۱۸ی ره‌مه‌زاندای مرد، به‌لام (حافظ ابا خطاب) له‌ کتیبی (حرق العین) دا ده‌لێ: له‌ ۲۸ی ره‌مه‌زاندای مردوو، خوا ده‌یزانیته‌.

که‌ خه‌به‌ری مردنی زه‌ینه‌دین یوسف به‌کوردستان راگه‌یشت، موجاهیده‌دین قایماز ته‌مای گرته‌نی هه‌ولێری کرد و قاقه‌زی له‌ ئه‌هالی نویسی قبوولیکه‌ن، میلله‌تی کورد به‌هه‌ره‌شه‌ جوابیان داوه و قه‌بوولیان نه‌کرد، قایماز له‌ ترسی سولتان سه‌لاحه‌دین نه‌یوێرا به‌زۆر به‌جیته‌ سه‌ر هه‌ولێر.

بەندى سىيەم

حوكمدارى سولتان موزەفەرەدەين كۆك بەرى كورى زەينەدەين

عەلى گچكە ۵۷۶ - ۶۳۰ھ

سالى ۵۶۳ كە زەينەدەين عەلى گچكە مرد، موزەفەرەدەين ۱۴ سالانە بوو، لەبەر شۆخى و بەرگى جوان و كۆك لەبەر كەردن لەنىو ئەھاليدا بەكۆك (پۆشتە) بەرى ناوى لىترا، يەنى كۆكبەرى پۆشتە لەبەر، بەلام موئەربخەكانى تورك لەسەر رەوشتى خۇيان كە ھەميشە ھەقايقيان بزر كەردووە و گەراون لەمە كە ناوتىك بكنە توركى و نىسبەتى پياوئىكى گەورە و نامدارى كورد نەدرى، لەبەر تەعەسوب ناوى عەلى كوچك (گچكە) يان لەبەرچووە كە كوردىيەكى پەتيە، ھىنايان كوك بەرييان بەگوگ بۆرى يەنى گورگى بۆر لە كىتبانى خۇياندا قەيدىان كەرد، بەلام حافىز عىزەدەين كە لە خوتەبايانى موزەفەرەدەين و ھەمەسەرى بوو لە تەئربخچەيەكى كە نويسىويەتییەو دەلى: زەينەدەين چونكو كورتە بالا بوو بەكوچك و گچكە ناولىندرا، موزەفەرەدەينى كورى چونكو لاوئىكى چاك و پۆشتە بوو، ھەموو دەمى جلويەرگى لە ھەموو كەس چاكتر و جوانتر لەبەر دەكەرد و ئەو بەرگەى لى دەھات بەكۆكبەرى يەنى پۆشتە لەبەر ناوبانگى كەرد.

موزەفەرەدەين كۆك بەرى لەسەر رائەسپاردنى بابى و رىككەوتنى ئومەرا و گەورەى دەولەتيان بوو بەحوكمدارى ھەولير و شارەزور و دەكۆك (داقۆق - تاوق). موھاھىدەدەين قايماز نايبى ئەتابەگى مووسل چاوى لە مەملەكەتى موزەفەرەدەين برى كە بىخاتە ژئير پەنجەى خۆيەو و دەستى بەسەردا بكىشى، قايماز كەوتە فروفيل و بەھانەگرتن و لەمە زياتر چارەيەكى نەدۆزىيەو كە بۆ سولتانی مىسر و خەلىفەى بەغدا بنويسى كە: موزەفەرەدەين ناتوانى ئىدارەى مەملەكەت و رەعيەت بكا، لەو رىگايەو دەستى بەفیتنە و فەسادى و ناشووب كەرد و شۆرشى خستە نىو رەعيەت و سوپاھى ھەوليرەو و قاقەزى بەئاتەبەگ لە سولتانی مىسر و خەلىفە نويسى كە: موزەفەرەدەين مندالە و بەدمەسەدە و خەزىنە و مال و سەرودەتییكى ئەمير عەلى گچكە كۆيكردۆتەو، بەخۆرايى لە بلاو كەردنەو.

خه ریکه و هه رچی هه یه دهیداته بهرگ و ئەم و ئەو، بهو دهستووره زۆری پیناچی مهمله کهت روو له ویرانه دهکا و سوپاهی بلاوهی تی دهکهوی و خهزینه چۆل دهکری. ئەو جوړه قاقهزانهی نارد و له مەلاشهوه قایماز دهستی هاوێته سهه مولک و ئەملاکی موزهفه ردهین و کهم کهمه له پهروپۆی کردهوه.

موزهفه ردهین که لهوه وردبووهوه گوتی: مادامه برا گچکه کهی دهیتهه حوکمدار وا چاکه دهست لهوه بهردا، بهناچاری دهستی له حوکمداری بهردا و پرووی له بهغدا کرد و پهناي برده بهر خهلیفه که چاریکی بکا، هه رچهنده کوڤا و هاواری کرد و تهقه لای دا چی بو نهکرا، بهناعیلاجی له بهغدا دههکهوت و چوه مووسل و خۆی هاوێته کن ئەتابهگ سهیغه دین غازی کوری مهوودود، ئەتابهگ پیتی خوشبوو یاریدهی بدات و بینیریتتهوه سهه حوکمداری خۆی، بهلام لهبهه قایماز نهیدهویرا خۆی تیبگه ییتی. موزهفه ردهین زهمانییک خزمهتی ئەتابهگ سهیغه دینی کرد، له پاشان بهواسیتهی قایماز ناردرایه سهه شاری ههرا و مودهتیک له ههرا مهئمووریهتی کرد و بوو بهمهئمووریک قایماز، له پاشا سالی ۵۷۷ عیزه دین ئەتابهگی مووسل ههرا نی بههه دا بهموزهفه ردهین و قه لای ههرا نیش لهبهه بیعتیماد پیکردن خسته ژیر په نهجهیهوه.

سالی ۵۷۸ موزهفه ردهین قاقهزیک له سولتان سهلاحه دین نویسی که بو گرتنی جزیره خزمهت دهکا، دهمیکی قاسیدی موزهفه ردهین گهیشتی، سولتان به پرووتی دههه دابوو شهریان دهکرد، که سولتان قاقهزی خویندهوه کهوته سهه ههوا و ههوه سی چوونه رۆژه لات، چونکو موزهفه ردهین له قاقهزه کهیدا وهعهدی دابوو، ههردهمیکی سولتان له فورات بهریبهوه، موزهفه ردهین به سوپاههوه یاریدهی بدات، لهویدا گهلیک بهیانی لی خوشهاتنی له سولتان کردبوو، گرتنی کوردستان بهیانی ههزکردن و سههه رزی نیشان دابوو. سولتان که وایزانی زۆری لی خوشهات و شادمان بوو، ئەوهی بهخالی چاک زانی، بو پیش و بههه کاری سهلهتهنهت دهستبهه جی خۆی کوکردهوه و روو بهفورات دهستی بهلهشکر ناردن کرد. سولتان که نزیک بهفورات بوو، موزهفه ردهین به سوپاه و دهزگاوه چوه پیشوازی، سولتان که چاوی بهلهشکری کورد کهوت، گهشاوه و دلی روو نیبووهوه. موزهفه ردهین بو گرتنی بیرههگ، سولتانی نوازش دا، بیرههگ جیگاییکی سهخت و قه لاییکی قایی له سهه فورات ههبوو، کهوتوته لای خاکی جزیرهوه، ختوی بیرههگ بو ئیتاعهتکردنی سولتان چوه پیشوازی و پردیان له سهه فورات ههلبهست، سولتان و موزهفه ردهین و ختوی بیرههگ بهلهشکر و قۆشه نهوه له فورات په رینهوه بههه

بیره‌جگ. هیشتا سولتان له دیمه‌شق بوو، عیزه‌دین ئه‌تابه‌گی مووسل و قایمازی نایی، زانیان سولتان ته‌مای گرتنی جزیره‌ی کردوو و سوپاهیتیکی ژوریان کۆکرده‌وه و چوونه‌ی نسیبێن که نه‌بادا سه‌لاحه‌دین بچیتنه‌ سه‌ر حه‌له‌ب و بیگری، زوو به‌فریا بکه‌ون و نه‌هیتلن، به‌لام که سولتان له‌ فورات په‌رییه‌وه، مه‌سه‌له‌ وه‌رچه‌رخا، زانیان چوونه‌ پێش چاک نییه‌ و له‌ نه‌تیجه‌دا مووسل له‌ ده‌ست ده‌رده‌چی، به‌ناچاری گه‌رانه‌وه‌ مووسل و سوپاهه‌که‌یان نارد ه‌ شاری ره‌ها نیگه‌هبانی بکه‌ن و نه‌یه‌لن سولتان بیگریته‌.

له‌ولاوه‌ که سولتان ئه‌وه‌ی بیست بۆ گرتنی ئه‌و خاکه‌ غیره‌تی زیاد کرد و ته‌مای لی نیشت، ئه‌و رۆژه‌ی له‌ فورات په‌رینه‌وه، موزه‌فه‌رده‌ین له‌ گه‌ل هه‌موو پادشاکانی کوردستان موخابه‌ره‌ی کرد و بۆ ئیتاعه‌تکردنی سولتان دلخۆشی دانه‌وه‌ و چاوورای ده‌ست پێ کرد، هه‌موو پاشا و ئومه‌رایانی کوردستان قاقه‌زبان بۆ نووسی و ئیتاعه‌تی سولتانیان قه‌بوول کرد و وه‌عه‌دیان دایه‌ به‌مال و سوپا یارمه‌تی و کۆمه‌گی بکه‌ن، له‌و رێگایه‌دا به‌راستی و به‌دل و گیان بکۆشن. له‌ ده‌میتکی سولتان له‌ دیمه‌شق بوو نوره‌دین کوری قزل ئه‌رسه‌لان چوو ه‌ خزمه‌تی، شه‌رت و قه‌راریان دا که ئامید گیرا سولتان بیدا به‌نوره‌دین، له‌وده‌مه‌دا که سولتان له‌ بیره‌جگ بوو، نوره‌دین به‌قاقه‌زی ئه‌وه‌ی وه‌بیر هیتاوه‌. سولتان له‌ پاش گرتنی بیره‌ چوو ه‌ سه‌ر ره‌ها، له‌ مانگی جه‌مادی یه‌کدا ده‌ره‌ی دا وه‌ته‌نگی هیتا کوشتاریکی ژۆر کرا و شه‌ر گه‌رمبوو، ئه‌میر فه‌خره‌دین مه‌سه‌وودی زه‌عه‌فرانی خیتوی ره‌ها که: ته‌ماشای کرد، ده‌وره‌دانی لی وه‌ته‌نگ هات و کوشتاریکی بۆ ژماری لی کرا، دوا‌ی کار و ئیشی به‌خراب هاته‌ به‌رچاوان، گرتی قاقه‌زتیکی له‌ سولتان نویسی، به‌شه‌رتی ئه‌مینه‌کردن شاری ته‌سلیم ده‌کا، سولتان ئه‌منیه‌تی دایه‌، به‌و شه‌رته‌ شاریان به‌ده‌سته‌وه‌ دا، که شار گیرا سولتان ده‌ره‌ی قه‌لای گرت و وه‌ته‌نگی هیتا، دزداری قه‌لا به‌ئه‌مان و ئه‌منیه‌ت خواستن قه‌لای ته‌سلیم کرد، ئه‌سپاب و خه‌زینه‌ و مالتیکی هه‌بوو که‌وته‌ ده‌ست سولتان، به‌شار و قه‌لا و سوپاه‌ و ئالاته‌وه‌ پێشکه‌ش به‌موزه‌فه‌رده‌ین کوک به‌ری کرد، له‌وێه‌ چوو ه‌ سه‌ر هه‌ران، له‌ پاش که‌م شه‌ریک هه‌رانیش گیرا، سولتان دیسان دایه‌ موزه‌فه‌رده‌ین، ئه‌مجا موزه‌فه‌رده‌ین بوو به‌خیتوی ره‌هاوه‌ران و ره‌قه‌، له‌ پاشان سولتان که‌ چوو ه‌ سه‌ر مووسل شاری شیمسانی گرت و ئه‌ویشی بۆ موزه‌فه‌رده‌ین خسته‌ سه‌ر ره‌ها و هه‌ران و ره‌قه‌.

سولتان که‌ چوو ه‌ سه‌ر نسیبێن و خاپوور و ئه‌و ده‌وره‌پشته‌، به‌شه‌ر گرتنی، ته‌مای له‌ مووسل گرتن کرد، له‌ نسیبێن هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستانی کۆکرده‌وه‌ و مه‌شوره‌ته‌ی چوونه‌ سه‌ر مووسلی خسته‌ پێشه‌وه‌ و روو به‌ چ شاریک چوو لیتی خواستن، هیتدیک له‌

ئومەراکانی داوای سەر مووسل و هیندیک چوونە سەر ژەنگار و هیندیک چوونە سەر جزیرە عومەریان گرت، موزەفەرەدین گوتی: چوونە سەر جیگایانی تر چاکترە لە چوونە سەر مووسل، چونکە چوونە سەر مووسل موحاھیدەدین قایماز و عیزەدین دەچنە قەلایانی قایمی کوردستان و خۆ دادەمەزریڤن و لە دەست دەردەچن، بەلام کە جیگایانی دیکەمان گرت، مووسل بە ئاسانی دەکەوێتەو دەست، ناسرەدین محەممەدی کوری شیرکو، ئاموزای سولتان لە میژبوو لە گەڵ سولتان قەراری هەبوو، نزیک ۱۰۰ هەزار دینار پارەیی بۆ سولتان خەرج کردبوو کە مووسل گیرا بیدریختی، لەبەرئەو ناسرەدین قەسەیی موزەفەرەدینی بە چاکزانی، ئەو مەشوووەتەیان عەرز کرد، سولتان قەسەیی موزەفەرەدینی قەبوڵ کرد و ڕوو بە مووسل ڕۆشتن. کە سوپا نزیک بە مووسل بوو، سولتان لە ئوردوو جوی بوووە. موزەفەرەدین و ناسرەدینی لە گەڵ خۆی هەلگرت و سێ بەسێ چوونە سەر جیگاییکی بلند و تەماشای شاری مووسلیان کرد، سولتان مووسلی گەورە و توند و دەورە بەشوووە و بۆرج و بارووی کەوتە بەرچاو، ڕووی لە موزەفەرەدین و ناسرەدین کرد و پیتی گوتن: ئێوە منتان فریو دا و بەفیل منتان کێشا سەر شارێکی گەورەیی قائم، ئیستا کە ئەگەر پەلاماری بدهم و بشکێم نامووس و شەرف و هەبیبەتم دەشکێ و ناتوانم خۆ بگرمەو. لە پاشان سولتان گەراوێ لەشکرگاہی خۆی. موزەفەرەدین و ناسرەدین گەلیک دلخۆشی سولتانیان داووە و خستیانە سەر هەوەسی چوونە سەر مووسل، سبەینی کە ڕۆژ بوووە مووسلیان دەورەدا و هەر چار کەناری شاریان وەتەنگ هێنا، مەنجه‌نیق و ئاگرھاوێژیان گرتیان و دەستیان کرد بەبەرد و ئاگربارانی مووسل، تیرھاوێژ لە هەموو لاییکەووە هەلمەتیان دەبرد. نە عیزەدین و نە موحاھیدەدین و نە لەشکرێک بۆیان دەرکەوتن، سولتان بەتکای سەدرەدینی شیخی شیوخ بەئەمانەت دەستی لە مووسل بەردا و چوووە سەر شاری ژەنگار، بەکوژشوووە و کردنی موزەفەرەدین و ئومەراکانی کوردی زەرزاری کە لەنیوژەنگار دادەنیشتن، لە کەلینیکەووە دەروازەی باشووریان بۆ سولتان کردووە، شەرفەدین برای ئەتابەگی مووسل کە خێوی ژەنگار بوو وەختیکی لەو ناگادار بوو، بێجگە لە ئەمان چارەبێکی نەدۆزیووە و داوای ئەمانی کرد و سولتان ئەمانی دا و شار و قەلای تەسلیم کرا، لە نەتیجەیی خزمەتی موزەفەرەدین گەلیک جیگای تر کەوتنە ژێر حوکمی سەلاحەدینەو.

موزەفەرەدین لە گرتنی دیارەکر و ئامید و عەینتاب و هەموو ئەرازی جزیرەدا خزمەتی بێ ژماری بۆ سەلاحەدین کرد، چونکە لە فیکر و تەدبیردا نەدەخەلەتا، لە شەڕ و کوشتاردا

بئى ترس بوو، لەبەرئەوانە پۆژ بە پۆژ سولتان ھەزى لە موزەفەرەدەين دەکرد و دەمبەدەم مەتەندارى دەبوو، لە ھەموو جىگايە کدا بەقەدر و حورمەت دەستى خۆشەويستى بەپشتەو دەنا و گەورەى دەکرد.

سالى ٥٧٨ و لە مانگى زىلحىجە، سولتان خوشكى خۆى كە پايىعە خاتوون بوو، لە موزەفەرە موزەفەرەدەين كۆكبەرى مارە كرد، ئەمجا خزمایەتى و زاوايەتى خۆشەويستبوونى زياد كرد، زرنكى و ئازايى و زەبەردەستى و تىگەيشتن و راستى و غيرەت، پۆژ بە پۆژ موزەفەرەدەينى لەبەرچاوى سولتان گەورە دەکرد، خوا بەخت ويومنىكى واى دابوو بە موزەفەرەدەين، لە ئومەرا و پادشايانى كوردستاندا نەيدابوو بەكەسيكى ديكە، دەستى دەبردە ھەر كارتيكەو بە چەندە گرانيش بوايە، بۆى رتيك دەكەوت و بە ئاسانى دەكەوتە دەستيبەو.

موزەفەرەدەين گەليك دلى بە مووسلەو بوو و چاوى تى پريبوو، لەبەر ھەزليەكردنى ھەموو دەميتك قاقەزى لە سولتان دەنووسى و گرتنى مووسلى و دبیر دەھيئاو، لەو رتيگايەدا كە مووسلى دەستكەوى ٥٠ ھەزار دينارى بۆ سەلاھەدين پەخش كردبوو، سولتان لەو كە گرتنى مووسلى لەكن بەئەزبەت و گرانبوو، رقى لەو نويسراوانەى موزەفەرەدەين دەبوو، ئەگەرچى موزەفەرەدەين بوو بەسەبەبى گرتنى جزيەرە و بۆ دەسختنى جزيەرە گەليك تەقەلاى دا و خۆى ماندوو كرد و زەردەرى كيشا، لە بەرابەرى ئەو ھەموو خزمەتەى بۆ سولتانی كرد و رتيگای چاكى نيشان دا، سولتان موزەفەرەدەين رەنجيدە بوو.

سالى ٥٨١ سولتان بۆ گرتنى مووسل دووبارە خۆى كۆكردهو و كەوتە رتيگا، كە گەيشتە ھەران دەزبەجى موزەفەرەدەين كۆكبەرى گرت و خستىە زبندا ھەو، زۆرى پيئەچوو ئومەراكانى كوردان لەو مەسەلەيە دلگير بوون و كەوتنە تەقەلا، سولتان لەو ئاگادار بوو، كەوتە ئەنديشە و ترسەو، كە تەماشای كرد كاروبارى ھوكمدارى و كيشورگيرى بەرئاوژوو رووى وەرسووراند، رۆژھەلات لە دەستچوون و تەشويشاتىكى زۆر كەوتە نيو لەشكرگايەو ھاتە بەرچاوان، گرتنى موزەفەرەدەينى لە زەردەرى زباتر چيديدكە لىتى نازيتەو، ئەمرى دا بەرياندا و خەلاتى كرد و بەئىنعام و بەخشش و نوازش دلشادى كرد.

كە سولتان رووى لە مووسل كرد، موزەفەرەدەين بەسوپاھىكى قورسەو ھى لە خزمەتدا چوو ھەر مووسل، لەبەرئەمە ھيئديك بۆ ماملەت كەوتنە نيوانى، سولتان تەماى

دهسته‌لگرتنی له مووسل کرد، موزه‌فهره‌دین و فه‌قی عیسی‌تی هه‌کاری و ئه‌میر ئه‌حمه‌دی کوری مه‌شتووبی هه‌کاری له یه‌که ئومه‌رایانی قیمه‌تداری سولتان بوون، پرویان له سولتان کرد ده‌ست له مووسل به‌ردان مایه‌ی شکسته‌ی شه‌وکه‌تی سه‌لته‌نه‌ته، پیاو به‌قسه‌ی ژنیک که کچی زه‌نگیه‌یه‌ چون ده‌ست له مه‌مله‌که‌تیکی وه‌کو مووسل به‌رده‌دا. له‌سه‌ر ئه‌وه بو‌گرتنی مووسل ئاماده‌ کرانه‌وه، موزه‌فهره‌دین به‌سویاه و قوشه‌نیکی قورسه‌وه، کوردی هه‌ران و سروج، زه‌ینه‌دین یوسف برای خیری هه‌ولیر به‌سویاهی هه‌ولیر و شاره‌زووره‌وه، له‌گه‌ل هیندیک له ئومه‌رایانی کوردستان، چوونه‌ سه‌ر مووسل، هه‌روه‌کو له باسی زه‌ینه‌دین یوسف گوترا، لای رۆژه‌لاتی مووسلیان وه‌ته‌نگ هینا، کوری مه‌شتووب له‌ولاوه‌ چووه‌ سه‌ر خاکی هه‌کاری، قه‌لای جزیره و بۆتان و ده‌ورپشتی ده‌وره‌دا، ئومه‌را و هوکمداره‌کانی کوردی هه‌کاری به‌سویاه و ماله‌وه یاریده‌یان دا، شه‌ر و کوشتار کرا و چهند جیگای سه‌ختی ئه‌وی گیران، موزه‌فهره‌دین و زه‌ینه‌دین رۆژه‌لاتی مووسلیان توند کرد، هه‌موو رۆژی شه‌ر و کوشتار بوو، له ئاخیردا سولتان به‌مامله‌ت مووسلی به‌ردا. که سولتان کشاوه، موزه‌فهره‌دین به‌له‌شکریه‌وه چووه‌ سه‌ر شاری خلالت که له رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی وانه‌ویه، له جنووبی غه‌ربی شاردا سویاه و ئۆردووی دامه‌زراند، شه‌ر و کوشتار ده‌ست پێ کرا، خلالتی وه‌ته‌نگ هینا، له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌هالی و ئه‌میری خلالت قاقه‌زی له سولتان نوویی که سولتان له میافارقین بوو، به‌ئهم‌ری سولتان، موزه‌فهره‌دین به‌سولج ده‌ستی له خلالت به‌ردا و به‌شادییه‌وه گه‌راوه و چووه‌ هه‌ران.

هه‌ر له‌و ساڵه‌دا بوو، مانگی شه‌عبان موزه‌فهره‌دین به‌ئهم‌ری سه‌لاح‌دین له‌شکری برده‌ سه‌ر مووسل و له‌ نسیبینه‌وه چووه‌ کفرزه‌مار، له‌و ده‌مه‌دا سولتانیش گه‌یشته موزه‌فهره‌دین، شه‌عبان و رهمه‌زانیان له کفرزه‌مار به‌سه‌ربرد، له‌ولاوه‌ عیزه‌دین ئه‌تابه‌گی مووسل که‌وته ته‌قه‌لای پارانه‌وه به‌ناردنی پیاوی خه‌لیفه و خو‌به‌وه، به‌م شه‌رته له رۆژه‌لاتی زا به‌وه که عیبارته له هه‌ولیر و شاره‌زوور و ده‌کوکا، عیزه‌دین لییان ده‌سته‌رداربێ و حه‌قیکی به‌سه‌ر جزیره‌شدا نه‌بێ، له پاش گه‌لیک پارانه‌وه سولتان به‌سولج ده‌ستی له مووسل به‌رداوه.

سالی ۵۸۳ی رۆژی پینج شه‌مه و جمعه و شه‌مه که دووی هه‌تا پینجی ربه‌یعی دووه‌م بوو، موزه‌فهره‌دین به‌سویاهی کوردستانه‌وه له واقیعه‌ی حه‌تین له مه‌یدانی کوشتار و شه‌ری فه‌ره‌نگا پیاوانه‌ کو‌شا و هونه‌ر و ئازایی ده‌نواند و کوشتاریکی وای کرد، هه‌موو موئه‌ریخه‌کان له مه‌دحکردن و پیداهه‌لگوتنیا حه‌یران ماون، له ده‌ست و برد و چالاک‌ی و

ئازايدا لەو رۆژەوه بەناوبانگ ھەموو رۆژھەڵاتی پێ کرد، ھەر شەپکی لەو دەپاش کە دەکرا موزەفەرەدین ئاسا ناودەبرا، ئەومەرا و پادشایانی فەرەنگ بەسوپاھیانەو پۆل پۆل بەدیل دەگیران و دەناردانە پێش دەمی سەلاحەدین، ئەسپاب و کەلوپەل و مāl بەقەنتاران تالان دەکرا و دەخرايە ژێر پیتی سەلاحەدین. سەرکەوتنی لەشکری سولتان و کەوتن و گرتنی فەرەنگ لە سایەى غیرەت و دەست و بردی موزەفەرەدین بوو، لەو رۆژەدا گەلیکی خزمەت کرد و گەلیک یاریدەى سولتان و عالەمى ئیسلامەتى دا و بەراستی چاک سەرکەوت.

موزەفەرەدین لە پاش واقیعیەى حەتین لە تەبەرە و عەکاذا گەلیک خزمەتى شایستە و ئازایی و زرنکی و سەداقەتى نیشاندان، کە عەکا گیرا موزەفەرەدین گەراوہ جینگای خۆی و لەگەڵ ئومووری حوکمداری کوردستان و لەشکر و سوپاھ و رەعیەتپەرەری خەریکبوو. لە تەئریخی عیما دەدینی ئیسپەھانی و بەھائەدین کوری شەدادا ھاتووہ کە: موزەفەرەدین کۆکبەری لە غیرەت و ئازایی و ھەلمەتاندا و لە خۆراگرتن و چوونە پێشدا و لە وەختی تەنگانی و سەختیدا، سەبر و تەحەمولیکی ئاواى دەکرد، لە ئومەراکانی دیکەدا نەدەتیرا. بەو سیفەتانەى لە سەرەوہ بیتزان، لەنبو ھەموو حوکمدار و ئومەراکانی کورد و رۆژھەڵاتا ناوی کردبوو و خۆزى پێ دەخوازرا، با خسووس واقیعیەى حەتین زیاتر ناوی بەنبو رۆژھەڵاتا بلاو کردوہ، چونکە ئەو نەبوايە فەرەنگ زۆری ھێنابوو بۆ کوردان و ئومیدی چاکە چاودێری نەدەکرا. بەلام موزەفەرەدین بەسوپاھى کوردی ھەران و سروج و رەھا و جزیرە بەجاریک کۆمەلەى فەرەنگى بلاو دەکردوہ. ھەر بەدەست موزەفەرەدین نەسەرت و زەفەر کەوتە دەست سولتان.

سالى (٥٨٥) فەرەنگ بەقووہ تەوہ چوونە سەر عەکا، سەلاحەدین قاقەزى بۆ ھەموو حوکمدارەکانى کوردستان نارد و داواى یارمەتى لێکردن. موزەفەرەدین بەسوپاھى کوردانەوہ ھەستا گەیشتە فریای سەلاحەدین، لە ھەموو شەڕ و کوشتارى فەرەنگیدا لەگەڵی بوو، لەو شەرانەى کە لە تەوارىخاندان مەشھوورن، موزەفەرەدین ھەر بەگیان و دل دەکوشا و ئازایەتى خۆى و میللەتى نیشان دەدا.

(ابن الاثیر) لە تەئریخی (الکامل) دا دەلێ: لە شەرى مەشھوورى عەکاذا زەینەدین یووسف خیتوی ھەولبێر بۆ یاریدەدانى سولتان بەلەشکری کوردی ھەولبێر و شارەزووڕوہ چووہ سەر عەکا، لە پاش چەندیک نەخۆشى لە ١٨ ی رەمەزانى سالى ٥٨٦ دا لە شارى ناسیرە لە نزیک عەکایە مرد. لە عیما دەدین کاتب لە کتیبى (البرق الشامى) دا دەگێتێتەوہ و دەلێ: کە بیستمان زەینەدین مرد بۆ سەرەخۆشى چوونە لای موزەفەرەدین

که برا گه وردی زهینه دین بو، له و برایش زیاتری نه بوو چاومان پیکهوت، موزه فهره دین هم موو ئومهر اکانی زهینه دینی برای خوۍ گرتیوون و له نیو چادردا سندی خستبوونه پتیانه وه، یه کیچ له وانه (ئه میر به لداجی) ختوی خه فتیزه کان بوو، ئه ویش له وانه ده ترسا که لیتی روو گهردان بن و ئیتاعه تی نه کن، موزه فهره دین له گه ل و ده دست خستنی حوکمداری هه ولیر خه ربکبوو. موزه فهره دین له پاش مردنی زهینه دینی برای، قاقه زتیکی له سولتان سه لاهه دین نویسی و له ویدا گوتی: که ده ست له حهران و قه لای ره ها و شه مسیات و ده ورو پشت هه لده گرتیت، بز ئه مه ی سولتان له بری ئه وانه هه ولیر و ده ورو پشتی دهره بندی قهرابلی و قه فچاق و شاره زوور به ته مامی بداتی، سولتان به وه دلخوش بوو، ئه مریان دایه موزه فهره دین و ئیزنی خواست و روو به هه ولیر رویشیت. له مانگی زیلحیجده ی سالی (۵۸۶) گه یشته هه ولیر، ئه هالی پیتشوازییان کرد و به ئیحتیرامه وه بهردایان و داخیلی قه لایان کرد. به مودده تیکی زور که م خاکی شاره زوور و ده کوک، خه فتیزه کان و دهره بندی قهرابلی و قه فچاقی خسته ژیر حوکمه وه. ئومهر و سهردارانی کورد به دیاری و به خششه وه چوونه لای و ئیتاعه تیان قه بوول کرد. موزه فهره دین بوو به به لایه کی گه وره و باریکی قورس له سهر گیان و روچی بنه ماله ی ئه تابه گانی مووسل و موحاهیده دین قایمه ز. موزه فهره دین که ئومووری هه ولیر و حوکمداری خوۍ ریکخست، ده ستی به ئاو ده دانکردنی شار و قه لا و بازار و جیگایان کرد، له ده وری قه لای هه ولیره وه دیوارانی قایمی دامه زانده وه و ده ورو پشتی کرده خه نده قتیکی قوول، له دامینی شار روو به جنوب بازار تیکی گه وره و گه لیک کاروانسهر و خانه گایه کی زور گه وری بینانا و مناره دیتیکلندی له نیوه راستی حه وشه ی ئه و خانه گایه دامه زراند، که ئه مرۆکش ئه و مناره به ماوه ته وه به لام گه لیک جیگای ویرانه. له ده ورو پشتی شار هه روه کو له نه قشه دا دیارکراوه شوو ره ییکی پانی به ده وری شاردا کیشاوه و به کونگره و سه نگره قایمی کرد، ده وری ئه و شوو ره شی کرده خه نده قتیکی قوول و پان و پر له ئاوی کرد. له هه موو لاییکه وه عوله ما و زانا و کارگره و پیشه کارانی به ئینعام و به خشش دلخوشی ده داوه و ده بیردنه هه ولیر. هه تا به مودده تیکی که م شاری خواره وه ی قه لای هه ولیری و ئاوا کرد که جیگای خانووی تیدا ده ست نه ده کهوت.

سالی ۶۰۰ ئه تابه گی مووسل نوره دین چووه سهر مووسل. موزه فهره دین ئه و ده مه ی به که لین زانی و سوپاهی کوکرده وه و په لاماری مووسلی دا، دپهات و ئاوا بییه کی له سهر ریکادا بوون، که له زاب په ریه وه تالانی کردن و گرتنی، هه تا گه یشته نه ینه وا. به شه ر

نهینه‌وای گرت و تالانی کرد و دوکان و بازاره‌که‌ی هه‌موو سووتاند و دهوری شاری مووسلێ دا. نایی مووسل خه‌به‌ری دا ئه‌تابه‌گ و کرداری موزه‌فه‌ره‌ینی پێ راگه‌یاند. ئه‌تابه‌گ به‌ئومێدی چوونه‌ سهر هه‌ولێر له‌ نسیبینه‌وه به‌تالوکه‌ خۆی گه‌یاند هه‌مووسل. موزه‌فه‌ره‌دین له‌ولاهه‌ ئاگادار کرا و به‌په‌له‌ سوار بوو له‌ زێ پهریه‌وه و گه‌راوه‌ هه‌ولێر. له‌و ده‌مه‌دا مه‌لیک ئه‌شره‌فی کورێ مه‌لیک عادیلی ئه‌یووبی قاقه‌زێکی له‌ موزه‌فه‌ره‌دین نویسی: ئه‌گه‌ر به‌جێته‌ سهر مووسل ئه‌ویش له‌ولاهه‌ ئه‌تابه‌گی وه‌ته‌نگ بێنیت، که‌ موزه‌فه‌ره‌دین مووسلێ بگرێ و بیه‌خاته‌ ژێر حوکه‌مه‌وه مه‌لیک ئه‌شره‌ف یاریده‌ی بدات و مووسلێشی بۆ به‌خاته‌ سهر هه‌ولێر. موزه‌فه‌ره‌دین به‌نویسراوان له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شره‌ف رێککه‌وتن و ده‌ستی به‌خۆ کۆکردنه‌وه و سوپا رێکخستن کرد، له‌ کۆشه‌وه‌ دابوون نووره‌دین به‌له‌ز چووه‌ سهر مه‌لیک ئه‌شره‌ف پێشی پێی گرت، موزه‌فه‌ره‌دین هه‌تا وه‌خۆ که‌وت به‌جێته‌ سهر مووسل نووره‌دین له‌ ده‌ست مه‌لیک ئه‌شره‌ف شکستی خوارد و گه‌راوه‌ مووسل و ئێتر فرسه‌تی له‌ ده‌ستچوو.

سالی ٦٠٢ موزه‌فه‌ره‌دین له‌گه‌ل عه‌له‌ئه‌دینی خێوی مه‌راغه‌ موخابه‌ری کرد و رێککه‌وتن که‌: بچنه‌ سهر ئه‌بویه‌کر په‌هله‌وانی خێوی ته‌وریز، له‌ پاش رێککه‌وتنیان موزه‌فه‌ره‌دین سوپاهیکی قورسی کۆکردوه‌ و ڕوو به‌مه‌راغه‌ ڕۆیشت، له‌ولاهه‌ عه‌له‌ئه‌دینی کورێ ئه‌حمه‌دیل له‌شکری کوردی ئاوربایه‌گانی خپ کرده‌وه و چاوه‌نۆری موزه‌فه‌ره‌دینی کرد. موزه‌فه‌ره‌دین به‌عیزه‌ت و پێشوازیکردنه‌وه‌ گه‌یشته‌ مه‌راغه‌ و به‌هه‌موو لاییکی راگه‌یاند که‌ ئه‌بویه‌کری په‌هله‌وان شه‌و و ڕۆژ مه‌سته‌ و شه‌راب ده‌خواته‌وه‌ و ئاگای له‌ مه‌مله‌که‌ت و ڕه‌عیه‌ت نییه‌ و شه‌ربه‌تی خستۆته‌ پاشه‌وه‌ و لا‌بردنی به‌شه‌رع واجب بووه‌، به‌و به‌هانه‌یه‌ سوپاهی خۆیان هه‌لگرت و ڕوو به‌ته‌وریز له‌ مه‌راغه‌ ده‌رکه‌وتن.

ئه‌بویه‌کر په‌هله‌وان که‌ له‌وه‌ ئاگادار بوو، قاقه‌زێکی له‌ ئیتغمش خێوی هه‌مه‌دان و ئیسپه‌هان و ڕه‌ی نویسی و هاواری لێ کرد. ئیتغمش له‌ نزیک قه‌زوین له‌گه‌ل ئیسماعیلییه‌کان شه‌ری ده‌کرد، به‌له‌ز ڕوو به‌ته‌وریز ڕۆیشت و قاقه‌زێکی له‌ موزه‌فه‌ره‌دین نویسی: ئێمه‌ ئیعتیماذیکی ته‌واومان به‌تۆ هه‌بوو که‌: پیاوێکی نوێژکه‌ر و به‌دین و خێرخوا و موساله‌مه‌تپه‌روه‌ر و دووره‌ شه‌ری، به‌لام ئیستا به‌رئاوه‌ژی ناوبانگت ده‌بێستینه‌وه‌، ئه‌وه‌ لیمان ئاشکه‌را بوو که‌ له‌ فه‌سادێ و شو‌رش و شه‌ر و فیتنه‌ ده‌گه‌رێ، من هه‌ز ناکه‌م خۆ دووچار به‌به‌لا و شه‌ر بکه‌ی، ده‌ست له‌و فیکره‌ به‌ردان بۆ پاشه‌ڕۆژت خیری تێدايه‌.

موزه‌فهرده‌دین که ئەو قاقەزە‌ی گە‌یشتی دڵی نە‌رمبوو کۆ‌لی گریان‌ی هە‌ستا و لە‌و چوونە‌ پە‌شیمان بوو‌وه و تە‌مای گە‌رانه‌وی کرد. عە‌لانە‌دین پیتی گوت: نە‌ بۆ‌ من و نە‌ بۆ‌ تۆ چاک نییە‌ بگە‌ریتە‌وه‌، چونکە‌ ئێ‌مه‌ سوپا و لە‌شکرمان کۆ‌کرده‌وه‌ و هە‌موو کە‌س پیتی زانی، ئێ‌ستا کە‌ش بگە‌ریتە‌وه‌، حکومە‌ت و مە‌ملە‌کە‌تی منی تێ‌دا وێ‌ران دە‌بێ‌، ئە‌وه‌ سوپا‌ه و ئە‌وه‌ مە‌ملە‌کە‌ت و ئە‌وه‌ رە‌عیە‌ت، وە‌کو عایله‌ی پە‌هله‌وان لێ‌م داگیر بکە‌ن تۆ بیخە‌ ژێ‌ر حوکمە‌وه‌. عە‌لانە‌دین هە‌رچە‌ندە‌ پارا‌وه و کۆ‌ششی کرد موزه‌فهرده‌دین لە‌ گە‌رانه‌وی دە‌ستی هە‌لنە‌گرت و رازی نە‌بوو. عە‌لانە‌دین چە‌ند تە‌قە‌لای دا و دە‌لایل و بورهان و چتی نیشان دا چاره‌ی نە‌کرد. موزه‌فهرده‌دین بە‌سوپا‌هی خۆ‌یه‌وه‌ سواربوو، بە‌دۆ‌ل و دەرە‌ و چیا و هە‌ل‌دێ‌ری سە‌خت و گرژ‌دا گە‌را‌وه هە‌ولێ‌ر.

سالی ٦٠٦ مە‌لیک عادیلی برای سە‌لاحە‌دینی ئە‌یوو‌بی تە‌مای گرتنی ژە‌نگاری کرد، موزه‌فهرده‌دین بە‌پشتیوانی خزمە‌تە‌کانی پێ‌شوو‌ی و سە‌داقە‌تی لە‌گە‌ل عایله‌ی ئە‌یوو‌بیاندا لە‌ خۆ‌ی راده‌دیت کە‌ تکای هە‌رچی‌یه‌ک لە‌ هەر ئە‌فرادیکی ئە‌یوو‌بیان بک‌ریت لێ‌ی قە‌بوو‌ل دە‌کە‌ن و ئیحترامی دە‌گرن. گرتی قاقە‌زێ‌کی لە‌ مە‌لیک عادیل نویسی و خواهیشتی لێ‌ کرد ژە‌نگار بکا بە‌خاتری ئە‌و و بیبە‌خشی‌ت. قاقە‌زی موزه‌فهرده‌دین کە‌ گە‌یشته‌ دە‌ست مە‌لیک عادیل، بە‌ساردی و قە‌بوو‌ل نە‌کردن قاسیده‌کە‌ی بە‌د‌لشکاوی نارد‌وه‌ پاش. موزه‌فهرده‌دین لە‌وه‌ گە‌لیک د‌لگیر بوو و زۆ‌ری پێ‌ ناخۆش هات، لە‌و دە‌مه‌وه‌ رووی لە‌ سە‌لتە‌نە‌تی ئە‌یوو‌بیان وەر‌گێ‌را و قە‌بوو‌لی نە‌کردن. موزه‌فهرده‌دین لە‌سەر ئە‌و کارە‌ ئە‌مجا بۆ‌ هە‌وال‌ پە‌یدا‌کردن و پشتیوانی سە‌عی کرد کە‌ خۆ‌ لە‌ شە‌ری مە‌لیک عادیل بپارێ‌ژێ‌. گرتی قاقە‌زێ‌کی لە‌ مە‌لیک زاهیری غازی کوری سە‌لاحە‌دین خێ‌وی حە‌لە‌ب نویسی و یە‌کیکی لە‌ کە‌یخوسره‌وی کوری قلیچ ئە‌رسە‌لان خێ‌وی رۆ‌م نویسی و کردنیە‌ هاودە‌نگی خۆ‌ی و لە‌گە‌لیان رێ‌ککە‌وت، ئە‌وانیش جوابیان دا‌وه: هە‌ر دە‌میکی مە‌لیک عادیل قسە‌ییکی موزه‌فهرده‌دین قە‌بوو‌ل نە‌کات، هەر کە‌سە‌ی لە‌ سنووری خۆ‌یه‌وه‌ هە‌ل‌مە‌تی بە‌رنە‌ سەر خاکی عادیل و بیگرن. بە‌و شە‌رتانە‌ موزه‌فهرده‌دین گە‌لیک کۆ‌مە‌گی پە‌یدا کرد.

کوران‌ی زە‌نگی لە‌گە‌ل یە‌کتر نێ‌وانیان تێ‌کچوو‌بوو. مە‌لیک عادیل ئە‌وه‌ی بە‌کە‌لێ‌ن زانی، لە‌ شامە‌وه‌ روو بە‌خاکی قوتبە‌دین کشا. قوتبە‌دین و نوره‌دینی خێ‌وی مووس‌ل بە‌هە‌ر‌ه‌ر مە‌لیک عادیلدا جگە‌ لە‌ شە‌ر و پێ‌شپێ‌گرتن چاره‌یه‌کیان نە‌دۆ‌زیبە‌وه‌ و لە‌گە‌ل خۆ‌ کۆ‌کردنە‌وه‌ خە‌ریکبوون. موزه‌فهرده‌دین کە‌ لە‌وه‌ ئاگادار بوو، رۆ‌ژی تۆ‌لە‌ی کە‌وتە‌وه‌ بێ‌ر. ئە‌و رۆ‌ژه‌ی لە‌ مە‌لیک عادیل بە‌کە‌لێ‌ن زانی و دە‌زبە‌جێ‌ قاقە‌زێ‌کی لە‌ قوتبە‌دین ئە‌تابە‌گی

نویسی و دایه ددست و دزیری خوئی و ناردیه مووسل. و دزیر به شه و گه یشته سهر ده جله و خبهری دا، به له ز که شتییان بۆ ساز کرد و په راندیا نه وه. و دزیر چووه لای نوره دین و قاقه زه که ی دایه دهستی. نوره دین به درجه بیکی نیهایه ت شادیوو، چونکو مه سه له ی موزه فهره دین به هیچ کلۆجیک نه ده که و ته بیری که سه وه. که قاقه زه که ی خوینده وه، موزه فهره دین لیتی نوویسیبوو: بۆ نه هیشتنی مه لیک عادیل به هه موو جوړیک یاریده ی ددهم و شهرتی ئیتفاقیش له سهر داخوازی ئه وان بیت.

نوره دین بهو شه وه و به سویند خواردن و شهرت و قهرار رتیکه کت و شرووتی ئیتفاقیشی خسته بهر و بجدانی موزه فهره دینه وه که: هه رجۆنیک دلخوازی بی ئه و رازییه. بهو جوړه نوره دین جوابی قاقه زی نویسیه وه و به ئیحه ترمه وه و دزیریان بهر ی کرد.

موزه فهره دین گرتی قاقه زی له خه لیفه ناسره دین بیلا نویسی که: مه نعی مه لیک عادیل بکه نه چیته سهر مووسل و به سولح ژهنگار له ددست شه ری رزگار که ن و خه لیفه پیاویک بنیتریته لای مه لیک عادیل که ددست له ژهنگار بهردا و با نه بیته مایه ی شه وشۆر. موزه فهره دین به سوپاهی کوردانه وه چووه کۆمه گی نوره دین له مووسل، قهرارگاهی له شکری دامه زرانده وه و جوابی نارد له هه موو لاییکه وه ئومه رایانی کورد له سهری کۆبوونه وه و چاوه نۆری هاتنی عادیلیان کرد و به ئومیدی پیاوی خه لیفه بوون، مه لیک عادیل له ولاوه ژهنگاری ده ورده دا، ختوی ژهنگار به پشتیوانی موزه فهره دین و ئومیدی یارمه تی به چست و چالاکی به رابه به مه لیک عادیل راوه ستا، له دوایدا قاسیدی خه لیفه و پادشاکانی دیکه گه یشتنه لای موزه فهره دین و به هه موو لایه که وه که و ته سهر مه لیک عادیل و ناچاری مامله تیان کرد و به سولح ژهنگاری بهردا و له ددست ختوی خۆیدا قهرارگیر بووه وه. لهو ده مانه ی موزه فهره دین له مووسلدا چاوه نۆری قاسیدانی ددکرد، دوو کچی خوئی له دوو کوری نوره دینی ختوی مووسل ماره کردن، کوره کان یه کی عیزه دین مه سهوود و دووهم عیماده دین زهنگی بوون. له پاش شادی و که یف موزه فهره دین گه راوه هه ولیر و له گه ل ته دبیر و ئیداره ی مه مله که تی خوئی خه ربکبوه.

سالی ۶۱۲ خه لیفه له ختوی هه مه دان مه نکه لی رهنجیده بوو، هاواری له هه موو ئومه را و حوکمداره کانی کوردستان و باقی ئومه رایانی دیکه کرد، موزه فهره دین به له شکری هه ولیره وه چووه سهر مه نکه لی و به شه و که ت و شانی کوردایه تییه وه له ناو هه موو حوکمداره کاند سهر که و ت و به موه فه قی و فه تخوزه فهر گه راوه و دهنگی نازیی و ته دبیری

دونیای پر کرد. سالی ۶۱۵ عیماده‌دین زهنگی که زاوای موزه‌فهره‌دین بوو، له‌سهر ئاکره حوکمداری ده‌کرد، سوپاهی کوکرده‌وه و چووه سهر زۆزان و هه‌کاری، به‌دره‌دین خیتی مووسل که کوری مه‌لیک قاهیر بوو، بو به‌راه‌ری عیماده‌دین له‌شکرکیشی کرد و چووه سهر موزه‌فهره‌دین چونکو پشتیوانی عیماده‌دین زهنگی بوو. له به‌دره‌دینی گپراوه و گوتی: من شهرتیکم له‌گه‌ل بابی ئه‌وان کردووه که خو له مووسل و ئه‌ترافی نه‌گه‌یتم و هه‌ز ده‌که‌م شهرتی خو من نه‌شکینم، به‌لام که‌سیک ده‌ست باو‌تیزته هه‌کاری و زۆزان و یه‌کیکی دیکه بچیت پیشی پی بگرت، ناچار ده‌بم به‌راه‌ری بکه‌م و یه‌که که‌سیکی هه‌لمه‌تی به‌ریتی ئه‌من ده‌بم، به‌دره‌دین له ترسی موزه‌فهره‌دین نه‌یوترا بچیت و به‌ناچاری گه‌راوه. موزه‌فهره‌دین یاریده‌ی عیماده‌دینی دا زۆزان و هه‌کاری و شووشیشی که‌وته ژیر حوکمه‌وه. له پاش گرتنی ئه‌و خا‌کانه سوپاهی هه‌ولیر چوونه جی‌گای خویان. له‌ولاوه به‌دره‌دین خیتی مووسل له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شرف به‌مامله‌ت ریککه‌وت، مه‌لیک ئه‌شرفیش له‌گه‌ل حوکمدارانی هه‌سه‌نکیت و ئامید و مار‌دین گرتی یه‌که‌تی و ئیتفاقیان گرت‌دا، مه‌لیک ئه‌شرف له موزه‌فهره‌دینی نویسی: ئه‌مرۆکه فهرنگ له‌سهر ئیمه شالای هیناوه له بری یاربدهم بدهن رۆژی دوژمنایه‌تی نییه، ئه‌گه‌ر کوومه‌کیشم نه‌که‌ن دوژمنم بو په‌یدا مه‌که‌ن، وا چاکه له‌سهر ره‌وش و قاعیده‌ی پیشوو به‌ئیحترامی خۆتانه‌وه دامه‌زێنه‌وه و خو تیکه‌ل به‌شهر و کوشتار نه‌که‌ن و که‌لین نه‌خه‌نه ده‌ست دوژمنان، ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ن ناچارم به‌سوپاهیکی قورسه‌وه دیمه سهرتان... مه‌لیک ئه‌شرف ئه‌و قاقه‌زه‌ی نارد و جوابی نه‌دراوه چونکو له‌گه‌ل حوکمدارانی هه‌له‌ب و رۆم ریکبوون. به‌لام به‌و قاقه‌زه زیاتر ئه‌هه‌مییه‌تی به‌هیز په‌یدا‌کردن و سوپاه و ئاله‌تی شه‌ردا. مه‌لیک ئه‌شرف به‌سوپاهه‌وه روو به‌نسیب‌ین رۆشت که یاربده‌ی به‌دره‌دین بدات.

به‌دره‌دین که وایانی به‌سوپاهه‌وه چووه سهر ئامیدی که له ده‌ست عیماده‌دین خیتی ئاکره هه‌میدیدا بوو. موزه‌فهره‌دین به‌سوپاهی هه‌ولیر و شاره‌زووره‌وه یاربده‌ی عیماده‌دینی دا، به‌لام هه‌تا له‌شکری هه‌ولیر کوکراوه. به‌دره‌دین له‌به‌ر دامینی ئاکره به‌سهر عیماده‌دینی دادا و شکاندی. ئه‌ویش به‌په‌ریشانی خۆی گه‌یانه‌وه هه‌ولیر و په‌نای برده به‌ر موزه‌فهره‌دین، موزه‌فهره‌دین به‌وه زۆر دلگیر بوو.

۲۰ی مانگی ره‌جه‌بی ئه‌و ساله موزه‌فهره‌دین له‌شکری کوکرده‌وه و به‌قووه‌ته‌وه چووه سهر مووسل که له زی په‌رییه‌وه هه‌تا نزیک مووسل به‌تالان و ویران‌کردن رۆشت و له‌شکری به‌ده‌وری مووسل‌دا بلاو کرده‌وه و گه‌لیکی خرابی کرد. به‌دره‌دین به‌په‌له‌ کورپکی خۆی

نارده حله لب و هاواری برده بهر مهلیک ئەشرف، لهولاشهوه لهشکری ئەشرف له نسیبێن بوو. بهدره دین لهوانیش پاراوه که یاریدهی بدهن. ئەمیر ئەبیهگ سههر لهشکری ئەشرف بوو، بهلهز خۆی گه یانده مووسل و تهمای چوونه سههر ههولیری کرد. بهدره دین نهیهتشت و پیتی گوت: ماندووتان بهسه سیننهوه له پاشان له دهجله بیه پهنهوه و بچن. موزه فهره دین لهولاوه که هاتنی ئەبیهگی بیست لهشکری ههولگرت و عیماده دینی لهگهڵ خۆی خست و روو به مووسل له زێ پهریهوه و خشا. بهدره دین که وایزانی لهشکره کهی له موزه فهره دین پر کرد و بزاونتی و رازاندیهوه و تیپی دامه زراندن و راست و چهپی ریکخست و پاش و پیتشهوی سوپاهی راگرت و پیاوه ئازا و ناو دارهکانی خسته که نارهوه، یهکیک له ئومه را گه ورهکانی له لای راست دانا و ئەمیرهکانی دیکه ی له چهپهوه سازکردن. شهوی نزیک خهوتنان ئەو ئەمیره که له راستهوه بوو، تهمای چوونه لای چهپی لهشکری کرد، دوژمنی بهقووت کهوته بهرچاو. موزه فهره دین لهولاوه بالی راستی سوپای بهدره دینی پیتچاوه و وهتەنگی هینا و پهلاماری دا و بلاوی کردوه، ههلمهتی بالی چهپی دوژمنی دا و شکاندی. بهدره دین چونکو لهنیو چهپی سوپادا بوو، لهو دوو باله شکاوه ئاگادار نهبوو، له پرده موزه فهره دین روو بهسینگی دوژمن ههلمهتی برد، ئەبیهگ و بهدره دین هههرچهند کوژشان، راوهستان مومکین نهبوو، له پاش شههر و کوشتاریکی زۆر، موزه فهره دین له سێ فرسه خیکی رۆژهلاتی مووسل، بهدره دین و ئەبیهگی بهپرسی شکاند و تالان و ئەسیریکی زۆری دهستکهوت. بهدره دین ههلات و موزه فهره دین کهوته سههری و نزیک سپیده بهدره دین و ئەبیهگ و سوپاهیکی له کوشتار رزگار ببوو، بهههزار ئەزهت و پهڕیشانی خۆیان گه یاندهوه مووسل و له دهجله پهرینهوه و چوونه قهلا ی مووسلهوه و دهروازه و بورجیان گرتیان. ئەهالی مووسل که تهماشایان کرد بهدره دین بهساگی رزگار بوو، دلشاد بوون.

موزه فهره دین ههر له دووی شکسته بوو، بهتالان گرتن و کوشتار گه یشته سههر دهجله و دابهزی، سوپاه و ئوردووی کوژکردنهوه، ئەسیران و تالانی بهبهردهمدا رابواردن. لهو بهردهوه مووسلهیهکان بهدلتهنگیهوه چاویان لیتی بوو، بهلام چی له دهست نهدههات. له پاش کهمیک ئاسودهگی ماندوو هساندنهوه، چوونه سههر نهینهوا و گرتیان، سێ رۆژ لهویدا دانیشتن، له ههر چوار کهناری مووسلهوه تالان و گرتن کرا، له دواییدا موزه فهره دین بهکهیف و شادمانی چووه ههولیر و له زاب پهریهوه. بهدره دین پیاوانی گه وره و کهیخویدا یانی شاری نارده لای موزه فهره دین، لهسههر زاب گه یشتنه موزه فهره دین و بناغه ی

مامله تیان له سهر ئه وه دامه زرانده: لهو رۆژوه به ولاره ههر كهس له سهر خاكى خۆى
 حوكمدارى بكا، ئه و خاكهى له ژێرده ستیدا بووه ههر بى تىت و كهس له گه له كهس شه
 نه كا و به دۆستى راپيوێرن. له سهر ئه وه ماملهت قه رارگير بوو و گه رانه وه جى گای خۆيان.
 عى ماده دىن چوه سهر مه مله كه تى خۆى، جگه له قه لای كاواش هه مووى خسته دهست،
 پى اووى موزه فهردين له سهر مه سه لهى قه لای كاواش كه له هه موو قه لاكانى هه كارى و
 زۆزان قائمتر بوو ها توچۆى كرد، به دره دىن نهيدا به دهسته وه، ههر له سهر ئه وه نه ختيك
 مامله ته كه به ساردى ماوه.

موزه فهردين دىسان له گه له پادشا و حوكمداره كانى دوور و نزىك و ده وروپشت دهستى
 به موخابه ره و يه كه تى كرده وه و ها و دهنگانى زۆر كردن و له مه لىك ئه شرفى وه رگى رانه وه و
 نه يه تىشت حوكمدارىك به مه لىك ئه شرفه وه دلى گير بىت و هه مىشه بۆ رىكنه كه وتىيان
 له گه له مه لىك ئه شرف له كو شه وه يه كى زۆر دا بوو، دايمه حوكمداره كانى له كرده ودى
 مه لىك ئه شرف ئاگادار ده كردن. پادشاكان به قسهى موزه فهردين ئىعتى ماديان هه بوو و
 پىيان با وه ده كرد و هه رچى يه كى بگو تبايه به راستىيان ده زانى به دره دىن له رقى
 موزه فهردين چوه له گه له مه لىك ئه شرف رىك كه وت و بزوتنه وه و كو ششى موزه فهردينى
 بۆ نويسى. موزه فهردين به پنه نى له گه له ئومه راكانى مه لىك ئه شرف موخابه ردى دهست
 پى كرد، به شه رت و قه رار هه مووى كردنه هه وادارى خۆى، گه وه رترىن ئومه رايانى ئه شرف
 ئه مير ئه حمه دى كورى مه شتوب كوردى هه كارى و ئه مير محمه د عىزه دىن كوردى
 حه مىدى ئاكره بى و چه ند ئومه رايانى دىكهى سه ردار و سوپاهى له ئه شرف جو بى كرده وه و
 به ئومىدى چوونه هه ولىتر كه وتنه رىگا. له ولا شه وه خىوى دىاربه كر و خىوى ماردىن مه لىك
 ئه شه رفىان له چوونه مووسل مه نع كرد و نه يان هىشت به ها وارى به دره دىنه وه بچىت،
 به ناچارى به سو لىح پىكه اتن. به لام ئه شرف ههر رووى له مووسل كرد و رۆىشت.
 موزه فهردين كه له وه گه يشت، له شكرى هه لگرت و چوه سه ر زاب و له گوندىك (دى)
 كه به (سه لامه) ده ناسرى دابه زى. له وده مه دا وه لامى خىوى دىاربه كرى گه يشتى و پىيان
 را گه ياند كه له گه له مه لىك ئه شرف ماملهت كرا وه، له قاقه زىكى بۆى ها تبوو نويس را بوو
 كه: ئىمه له گه له ئه شرف رىك كه وتىن، به لام هه رچۆنىكى موزه فهردين پى خۆ شى و داوا
 بكا له گه لى يهك و ها و التى... موزه فهردين به وه دلشاد بوو، به كه يفه وه گه را وه هه ولىتر.
 دىسان قاقه ز له سه ر قاقه زى له ئومه را و حوكمداره كانى ده نويسى كه له يهك ئاگادار بن و
 له دوژمن بىباك دانه نىشن و خۆ شه وىستى سست نه كه ن. سالى ٦١٧ ته ته ر له

ئاوربايگانه‌وه به خراپه‌کردن چوونه سەر مه‌راغه و فیتنه و فەساد و کوشتاریکی زۆریان لهو خاکه‌دا کرد. موزه‌فهره‌دین له ترسی ئەمه نه‌بادا به‌دۆل و دهره و ته‌نگی کوردستانی سۆراندا له چیايان سهرکه‌ون و هه‌ولێر وه‌ته‌نگ بێتن، قاقه‌زی له هه‌موو هوکمداره‌کانی نزیکي نوویسی که به‌سوپاها و له‌شکر یاریده‌ی بدن. بۆ به‌دره‌دینی خیتی مووسلێشی نویسی به‌سوپا یاریده‌ی بدات تاكو له پێش ته‌ته‌ردا به‌چیته سهر رینگایان و نه‌هیلێت له کێوان سهرکه‌ون. موزه‌فهره‌دین له هه‌موو لایه‌که‌وه سوپاهی کۆکرده‌وه. سالی ٦١٨ی مانگی سه‌فه‌ر به‌و قووه‌ته‌وه چوو هه‌موو جیگا بلند و ته‌نگه‌کانی گرت و رینگای ته‌ته‌ری بره‌وه، چونکو له‌و کێوانه‌دا جیگای وا هه‌بوو ته‌نها پیاده‌یه‌ک نه‌بوايه رینگای هاتوچوونی نه‌ده‌بوو. موزه‌فهره‌دین بۆ ئەمه ئه‌و رینگایانه له ده‌ست دهرنه‌چێ، له پێشدا هه‌مووی خسته ژێرده‌ستی خۆیه‌وه. ته‌ته‌ر له ئاوربايه‌گانه‌وه روو به‌ (ده‌کوک) رۆیشتن، موزه‌فهره‌دین به‌له‌شکروه چوو ده‌کوکا و پێشی به‌ته‌ته‌ر گرت، ته‌ته‌ر له ترسی موزه‌فهره‌دین نه‌یانوترا خۆ بنوێن و ده‌ستیان له ده‌کوک به‌ردا و به‌په‌ریشانی روو به‌ ئاوربايه‌گانه‌وه، پاشی موزه‌فهره‌دین له‌گه‌ڵ سوپاهی هه‌ولێر مووسل و شاره‌زور به‌تالانیکی زۆروه‌وه گه‌رانه‌وه.

سالی ٦٢١ موزه‌فهره‌دین گرتی و قاقه‌زی نوویسین و ناردنی بۆ شه‌هابه‌دین غازی ئه‌یوبی خیتی خلالت و بۆ مه‌لیک موعه‌زه‌م مووسا خیتی دیمه‌شق که له‌گه‌ڵی رێکه‌که‌ون و هه‌ریه‌ک له سنووری خۆیه‌وه، خاک له مه‌لیک ئه‌شرف بیه‌گرت و موزه‌فهره‌دین به‌چیته سهر مووسل و بیه‌خاته ده‌ست، ئه‌وانه هه‌ریه‌ک له جیگای خۆیه‌وه بزووتن و چوونه سهر خاکی مه‌لیک ئه‌شرف، له‌ولاوه موزه‌فهره‌دین له‌شکری کۆکرده‌وه و چوو سهر مووسل. به‌لام هه‌رچێکه‌و مه‌لیک موعه‌زه‌م بوو که روو به‌خاکی ئه‌شرف بزووت، برای له میسر وه‌ه‌واری لی کرد، به‌ناچاری له‌وه ده‌ستی هه‌لگرت و جله‌وی خۆی و سوپاهی به‌ر میسر سووراند و به‌ه‌واری برایه‌وه چوو، هه‌رچێکه‌و خیتی خلالت بوو نه‌په‌رژا بیه‌زویه‌وه، مه‌لیک ئه‌شرف گه‌یشته سه‌ری و گرتی و له پاشان له گوناھی خۆشبوو. موزه‌فهره‌دین که به‌له‌شکروه رووی له مووسل کرد، رۆژی ١٣ی جه‌مادی دووهم ده‌وره‌ی مووسلی وه‌ته‌نگه‌ینا و بۆ شه‌ر و کوشتار ئاماده‌ بوو، چاوه‌نۆری کۆمه‌گی ده‌کرد و به‌ئومیدی ئه‌وه‌ش که مه‌لیک ئه‌شرف بۆی به‌گه‌ڕێته‌وه و نه‌چیته سهر خلالت، مه‌یدان بۆ غازی چۆل بکا. به‌دره‌دین لولوو له‌وه زۆر ترسی هه‌بوو، هه‌موو ده‌م سوپاهی سازبوو. له به‌ختی موزه‌فهره‌دین له‌وده‌مه‌دا له‌شکره‌که‌ی له‌گه‌ڵ مه‌لیک ئه‌شرف ناردبووه سهر خلالت، له مووسلدا دانه‌ویله و خوارده‌مه‌نی قاتوقری و گرانی تی که‌وتبوو، ئه‌هالی مووسل زۆر وه‌رز به‌وون. موزه‌فهره‌دین ١٠ رۆژان مووسلی

وهتهنگ هینا. رۆژی جومعه و هه‌وته‌می مانگی جه‌مادی مابوو، مووسل گرتنی به‌بن خوتیرژتن له لای گرانوو، ئه‌ویش له خوتیرژتی هه‌ژارانی حه‌ز نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌ها بۆ خۆشی دانه‌ویڵه و خواردنی که‌م پێما‌بوو، له‌ولا‌شه‌وه ئه‌شره‌فیش خلانی گرت‌بوو غازی به‌دیل گیرابوو. موزه‌فه‌رده‌دین له‌و چوینه‌ سه‌ر مووسله‌ په‌شیمانانه به‌ری خۆی داوه هه‌ولێر. له‌و ۱۰ رۆژانه‌دا شه‌ریکی وا نه‌کرا، به‌لام پیاوه‌کانی جار به‌جار په‌لاماری دامه‌نی شووه‌ی شاریان ده‌دا و که‌سیکیش بۆ ئه‌وان ده‌رنه‌ده‌که‌وت، ئه‌وانیش ده‌گه‌رانه‌وه له‌شکرگای خۆیان. موزه‌فه‌رده‌دین له‌گه‌رانه‌وه مووده‌تیک له‌که‌نار زاب له‌سنووری خۆی سوپاهی دامه‌زراند و فه‌راری گرت که نه‌بادا که‌سیکی بجیتته لا یاخود نه‌بادا ته‌عه‌روزی بکریته، که ته‌ماشای کرد هیچ نه‌بوو گه‌راوه هه‌ولێر.

سالی ۶۲۲ جه‌لاله‌دین خوارزمشا گه‌یشته عیراق و له‌ویوه روو به‌کوردستان هه‌لمه‌تی برده سه‌ر ده‌کوک و ده‌وره‌ی دا، ئه‌هالی به‌ده‌ست و باسکیان زۆر چاک به‌راهه‌ریان کرد و شه‌ر و کوشتاریان گه‌رم بوو. جه‌لاله‌دین له‌ نه‌تیجه‌دا به‌شه‌ر ده‌کوکای گرت و تالان و کوشتاریکی زۆری لێ کردن. موزه‌فه‌رده‌دین له‌وه ئاگادار بوو، به‌له‌ز پیاوی نارده لای و ده‌ستی جه‌وری له‌سه‌ر کورده‌کانی ده‌کوکا لا‌برد و به‌مامله‌ت له‌گه‌ل یه‌کتر رێکه‌ه‌وتن، له‌پاش چهند جار قاقه‌ز لێک نووسین قه‌راریان داوه پێکه‌وه سویندیان بۆ یه‌کتر خوارد به‌شه‌رتی جه‌لاله‌دین ئاوربایه‌گان بگریته و له‌ویوه بجیتته سه‌ر خلالت و خاکی ئه‌شه‌رف بخاته ژێر حوکمی خۆبه‌وه. له‌ملا‌شه‌وه موزه‌فه‌رده‌دین لینگداته سه‌ر مووسل و له‌ ژێر په‌نجه‌ی به‌دره‌دینی ده‌رخات، ئه‌و شه‌رته بوو به‌پنجینه‌ی مامله‌تیان و بۆ یه‌کتر په‌یمان و سویندیان خسته پێش و بوون به‌سویندخۆری یه‌ک. موزه‌فه‌رده‌دین بۆ مه‌مله‌که‌تی خۆی سنووره‌کانی به‌په‌نهانی به‌له‌شکر قایم کرد نه‌وه‌کو جه‌لاله‌دین فیلتیکی لێ بکا، به‌و جو‌ره خۆی و مه‌مله‌که‌تی له‌ شه‌ر پارازت هه‌تا جه‌لاله‌دین به‌ری خۆی کرده ئاوربایه‌گان و رۆیشت. موزه‌فه‌رده‌دین له‌سه‌ر موعه‌اهده‌یه‌کی له‌گه‌ل جه‌لاله‌دینی گرت‌دا بوو، قاقه‌زی له‌ مه‌لیک موعه‌زه‌م خیتوی دیمه‌شق نویسی و له‌ خیتوی ئامید و ماردینیشی گێراوه، له‌وانیشه‌وه قاقه‌زی وه‌رگرت‌ه‌وه، که ئه‌وانیش له‌گه‌ل ئه‌و عه‌هد و په‌یمانه‌ن. سالی ۶۲۳ موزه‌فه‌رده‌دین ته‌داره‌کی له‌شکری گرت و خۆی کۆکرده‌وه، هه‌تا سوپاهیکی قورسی پێکه‌وه‌نا و چوو سه‌ر مووسل و گه‌یشته سه‌ر زاب و په‌رینه‌وه‌ی به‌چاک نه‌زانی، سه‌رزایی کرده له‌شکر به‌ز، له‌ولا‌وه جه‌لاله‌دین له‌ تغلیسه‌وه روو به‌خلالت سپاهی ده‌نگدا. له‌ رێگادا پێیان گوت که نابیی ئه‌و له‌ کرمان سه‌ری له‌ژێر حوکمی وه‌گه‌راندا، به‌ناچاری روو به‌کرمان

لهشكرى ئاژۆت. به دره دین به گه یشتنی موزه فره دین بۆ سه ر زاب قاقه زىكى بۆ ئه شرف نویسی، له وده مه دا ئه شرف له شارى رڤقه بوو، ڤوو به حه ران لهشكرى بۆ سه ر مووسل ئاژۆت، خىوى ماردین به لهشكره و پىشى پىچ گرت، تىروكه وان و شیر و خه نجه ر بۆ یه كتر كوشتن ئاماده کران و شه ر گه رم بوو، له هه ردوو لا گه لىك كوژران، ئه شرف به شه ر ماردینی گرت و تالانى کرد و ڤوو خاندی، له و لاوه مه لىك موعه زه مى ئه یووبى بۆ گرتنی خاكی ئه شرف ڤوو به حومس لهشكرى برد و قاقه زىكى له ئه شرفی بۆ نویسی: ئه گه ر دهست له ماردین و مووسل به رنه ده ی حه ما و حه له ب ده گم نایده مه وه پىت، مه لىك. ئه شرف به ناچارى ماردینی به ردا و دهستى له چوونه مووسل هه لگرت و چووه حه له ب. مه لىك موعه زه م قاقه زىكىشى له موزه فره دین نویسی: دهست له مووسل به ردا، له سه ر قاقه ز و بزوتنى مه لىك موعه زه م هه ركه س ڤوو به خاكی خۆى لهشكرى كىشاوه دوایی، به لام له و كىشه دا مووسل و ماردین دوچار به ویرانه و ئاشووب و زه ردرىكى بى ژمار بوون. سالى ۶۲۷ سۆنج ناو پیاویك له چىای كوردستاندا دهستى به جهرده یی كرده بو، گه لىك شه رفرۆش و ئاشووبخوا هو پیاوی ناراستى له سه ر كۆبوه وه و دهسته ته ریده یه كى گه وړه ی پىكه وه نابوو، له هه موو لایه كه وه تالان و بره ی دکرد و لىنگیدا سه ر قه لای (سارۆ) كه له یه كه قه لایانى موزه فره دین بوو گرتی و خستیه ژىر حوكمى خۆبه وه و ئه مبرى ئه و قه لایه ی كوژت كه ناوى عیزه دینی كوردی حه میدیى ئاكره یی بوو. موزه فره دین زۆر زۆر دلگیر بوو، لهشكرى كۆكرده وه و چووه سه ر سۆنج، له دواى كوشتار و شه ر موزه فره دین ده رقه تى نه هات و له سه ر ئه وه كه قه لات له دهست سۆنجا بمىنیه وه مامله تیان کرد، موزه فره دین به دلئىكى سارده وه گه راوه هه ولیر.

سالى ۶۲۸ دهسته یىكى ته ته ر له خاكی ئاوربايه گانه وه به شه ر و تالان و كوشتار و ئاواپی سووتاندن ڤوویان له هه ولیر کرد و گه یشتنه هه ر خاك و زه وى و شار و دىها تىك تالانىان کرد و سووتاندىان و ویرانىان کرد و ئه هالىیه كانیان ده كوژتن و ئه تك و سووكییه كى ته واویان به سه ر عرز و ناموسى مىلله ت دادینا، به و ڤه زاله ته رۆیشتن گه یشتنه هه ولیر، موزه فره دین هاوارى له به دره دین کرد، موزه فره دین به سوپاهى هه ولیر و مووسله وه چووه پىش ته ته ركه كان، ئه وانیش كه وایانزانى به سه ر شارى كه رخىنى و داکۆكا دا به سه لامه تى له كوردستانى شاره زوور ده رچوون و گه رانه وه ئاوربايه گان. نه موزه فره دین و نه حوكمدارىكى دىكه نه كه وتنه سه ریان بیانكوژن و نه هیلن رزگار بن، موزه فره دین لهشكره كى گىراوه هه ولیر.

موزه‌فهرده‌دین شه‌وی سی‌شهمه‌ی ۲۷ موحه‌رده‌می سالی ۵۴۹ له قه‌لای مووسل له دایک بووه، بابی به‌که‌مالی ره‌وشت چاکی په‌روه‌ده‌ی کرد، چونکو نه‌میر عه‌لی گچکه له مووسلدا نه‌میر و نایب‌یکی خاوه‌ند هیز و شه‌وکه‌ت بوو، ماموستایانی زانا و تیگه‌یشتووی بو‌راگرتبوو، له‌سه‌ر فه‌ننی عه‌سری خو‌ی ته‌ریبه ده‌کرا.

موزه‌فهرده‌دین له پاش ۸۱ سال ژیان، شه‌وی جومعه‌ی ۱۴ مانگی رده‌مه‌زانی سالی ۶۳۰ له قه‌لای هه‌ولیر وه‌فاتی کرد و هر له هه‌ولیر و له ناو قه‌لادا ناژتیان. به‌لام ره‌بیعه خاتوونی خیزانی چووه دیمه‌شق و له پاش ۸۰ سال عومر له مانگی شه‌عبانی سالی ۶۴۳ له دیمه‌شق مرد و له چپای قاسیون که نه‌مرۆکه به‌سالحیه و محله‌ی کوردان ناو ده‌بری له شیمالی شار مه‌درسه‌یه‌کی بو‌خو‌ی دروست کرد بوو، مه‌وقوفه‌یه‌کی ته‌واوی لی‌گرتدابوو، له‌و مه‌درسه‌یه ناژتیان، نه‌مرۆکه‌ش نه‌و مه‌درسه‌یه ماوه سالی ۱۳۴۰-۱۳۴۱-۱۳۴۲ که ده‌چوومه دیمه‌شق، مه‌درسه‌ی ره‌بیعه سولتان خاتوون له گه‌ره‌کی کوردان کرابوو به‌مه‌درسه‌ییکی ئیبتدائی بو‌کورده‌کانی سالحیه و نزیکه‌ی ۳۰۰ مندالی کوردان له‌وتیان ده‌خویند.

ره‌وشت و خوو و کرده‌وه و ژیان و دیانه‌تی موزه‌فهرده‌دین

موزه‌فهرده‌دین به‌ته‌بیعه‌ت پیاویکی دیندار و خیرخوا و شه‌ریعه‌تپه‌رست و عیلمخوا و سو‌فی مه‌شرب و دو‌ستی شیخ و مه‌لا و زاهدان بوو، له کاری خیر و حه‌سه‌ناتدا زور نازا و به‌غیره‌ت و به‌کو‌شه‌وه بوو، گه‌لیک چتی گه‌وره‌ی بینا کرد. موئه‌ریخه‌کان و عوله‌مای دینی، بریکی ده‌لین: موزه‌فهرده‌دین مه‌لودی نه‌به‌وی ئیختراع کرد و له‌وه‌دا فه‌لسه‌فه‌ی نواند و گه‌لیکی مو‌باله‌غه‌ی تیدا ده‌کرد. خیرات و چاکه‌ییکی له‌ نه‌و چاوپیکه‌وتراوه له هیچ حوکمداریکی نه‌و زه‌مانه و پیش و پاش نه‌دیتراوه، له هه‌موو چتیک زیاتر خو‌شه‌ویستی و حه‌زلی‌کردنی نه‌و روح‌به‌بی‌ده‌ستان و به‌زه‌یی به‌هه‌ژاراندا هیناوه و ده‌ستگرتنی ده‌سته‌نگان و که‌وتوان بووه، روژی چهند قه‌نتار نانی به‌پاتن ده‌درا و به‌سه‌ر هه‌ژار و ده‌رویزه‌که‌ران بلاو ده‌کراوه و چهند قه‌نتاریشی ده‌نارده مه‌درسه و مزگه‌وتان، هه‌ژار و بی‌ده‌ست و پیتیانی کو‌ده‌کرده‌وه و ده‌سته به‌ده‌سته نان و خواردنی ده‌دانی. که بو جی‌گاییک سواربوونی ببوایه، خه‌لکی به‌ریز له‌به‌ر ده‌روازه کو‌ده‌کردنه‌وه و هه‌ریه‌ک به‌هیندی پتوبست له به‌رگ و خواردن و له پا‌پو‌ج و له دراوی ده‌دانی، بو‌نه‌مه‌ی هه‌تا له‌و چوونه ده‌گه‌رپته‌وه دانه‌مپن. نه‌گه‌ر زستان بوایه پتوبستی سه‌رما، نه‌گه‌ر هاوین بوایه چتی

فیتیکی به سهردا دهبه خشین، نه گهرله سه فهریک بگه رابایه وه بهو جوړه دیسان هه موو هه ژاره کانی کر دکر دنه وه و ههریک به قیاسی خوئی بن ئیحتیاجی دهیشتن و پیوستی ددانئی.

بو کویر و پاریزکاران چوار خانه قای دروستکردن و له هه موو لاییکه وه کویر و پیاوه پاریزکاره کانی کوکر دنه وه و لهو خانه قایانه ی دانان، هه موو روژئی تیشت و جیره کی باشی بو گرید ابون و هه موو سبه ییتی زوو دهیاندانی، ئیواران بو خوشی بو سه رپه رشتی ده چوه نیویان و یهک بهک پرسپاری لی دکر دن و پیوستیانی لی ده خواتن، نه گهر جیره بیان که موبویه یاخود چتیک دیکه بیان بوستایه بویانی زیاد دکر د و هه موو له وازی بویان ته واد دکر د و له گه لیان گهمه ی دکر د و پیده که نی و دلخوشی ددانه وه. بو بیتوه ژن و بنی که سان خانوویکی دروست کرد و بو مندالی گچکه ی بنی که س و هه تیوو یاخود مندالیکه له پیاو ژنیکی فقیرو بو بیت دروست کرد و دایه ن و ژنی شیردار و خزمه تکار و که نیزه کی بو به ختوکردن راکرت و هر پیوستیه کیان هه بویه دهیاندانی، له هر لاییکه وه ژنی بنی که س یاخود ژنه کی فقیرو دهست تهنگ بزایه ده زبه جی به منداله و دیان ده برده خانووی گوتراو، هه تا گه وره ده بون به ختو دکران، نه گهر گه وره بون یا ده بونه خوتنده وار و کاتب یا ده بونه سنعه تکار و به ئیش، چونکو ههر که بون به چوار سالانه له گه ل ته ریه و خوتندیان خهریک دکر دن. موزه فهره دین هه موو روژئی بو خوئی ده چوه نه و هه تیوو خانه یه و نه حوالی ده پشکنین و لیتی دپرسین و ته ماشای دکر دن و یهک به که سه رپه رشتیانی دکر د، هه موو دایه نه کانی به به خشش و خه لات دلخوشی ددانه وه و هر روژئی به جوړه دیار ییکه وه دایه ن و خزمه تکاره کانی شادمان دکر د. تیمارخانه ییکی زور چاکی بو نه خوش و دهره داران بینانا و حوکه مای به نوابانگی کردنه مه موری نه و تیمارخانه یه، له هه موو لایه که وه نه خوش ده چونه نه وی و به خواردن و دهرمانکردن و پیخه فیانه وه به ختو دکران. خوشی روژئی جاریک سه ری تیمارخانه ی ددا و پیاو به پیاو نه خوشه کانی ده دیت و داوای هه رچییه کیان بکر دبا دهیاندانی و ئیشتهدایان له هر خواردنیک بویه بوئی دهناردن، به قسه و زبانی خوش گفتوگوئی له گه ل دکر دن و دهستی ده گرتن و ته ماشای نه خوشی و برینی دکر دن، به خه لات و به خشش به نیویاندا ده گه را، که کیمه کان و کار که ر و خزمه تکاره کانی به زبان خوشی و ئینعام دلخوشی ددانه وه و له هه موو جیگایه کدا دهستی قه در و حورمه تی دابوونی.

هه وره ها میوانسه راییکه زور جوان و خوش و به ده ستووری چاک کردبوو، ناسراو و

نهاسراو، گهوره و گچکه له دهرهوه بچووبانايه ههولير دهبوو لهو ميوانسهرايه دابهزبان، دهولههمند و ههژار و سويا و بههيز و بي هيز لهوي ميوان دهبوون و ههرکس بهشاني خوي و جيگا دامهزراندن خزمهتيان دهکرا، سبهيني و نيهرپو و شيوان جيهری خواردن بو ميوان دهناردا، شهوي بهداپوش و پيخهفي شايسته دادهمزران، له وهختي رويشتن و چووندا بو رپيوار تيشووي ربي دهدايي و ههرکس بهدهستوور و شاني خوي و رتيگاي دوور و نزیکي خواردني رتيگاشيان دهدرائي و بهخوشي و شادي ميوان بهري دهکرا.

لهسر مهزهبي شافيعي مهدرسهييتکي بو تهحسيلي عيلم بينانا و مهدرسهييتکي بو ههنهفي دروست کرد، لهو ههردوو مهدرسه گهوراندا له عيلمی نهحوو سهرف و بهيان و مهنتيق و عرووز و تهفسير و هديس و تهجويد و نويسين، ماموستاياني بهفهزل و هونهري راگرتن و بهجيهره خهلات و بهرات تهدرسيان دهکرد. گهلتيک جاران بوگويداري تهدريس دهچوه ههلقه ي شاگردانهوه. مهلا و شاگردهکاني بهخهلات دلخوشي دهکردن، گهلتيک جار بهرگي بهري خوي دهرخستوه و بهخهلات داويتيه مودهريس و شاگردان. پياوي بهد نهخلاق و رهوشت پيس و بي مروتهي نهدههيشت له مهملهکهتيدها بمينييت و پياواني خراب نهباندهتواني بچه لاي، زوو دهينارد بهزيلهت و نهزيهت له شار و خاكي خوي دوور دهخستنهوه. بو سوفي تهريقهتان دوو خانهقاي زور قايم و مهحکهمي بينا کرد و پياواني بهدين و گهوهري پارتيکار و رهبنی تييدا کوکردبوونهوه، گهلتيک خهلوتهنشين و دايم بهروژشي تييدابوو، ههر سوفييهکي دهرهوه بچووبايه نيوشارهوه رووي له ههر خانهقايهک بکردبايه بهعيزهت و شهرفهوه قهبوول دهکرا و ههر داخوازيه ههباويه بوي جيبهجي دهکرا، لهو دوو خانهقايهدها هيندهي سوفي تيپرژابوو، خهلتک تييدا سهرگهردان بوو، نهوقافيکي زوري لي گريدابوو، ههرکهسيکي پيويستيهکي ههباويه، ياخود بو جيبهک بچووبايه ههرچيبهکي لازم ببوايه لهو نهوقافه ي دهدرائي. موزهفهرددين بو خوي دهچوه نيويان و گويدري دهکردن و تهفتيشي کاروبار و رهوشت و خووي ههموواني بهچاوي دهکرد و له ههموو ئيش و فيکريکيان ناگادار دهبوو، سالي دوو جاران بهوهزيرتيکي خويدا مال و دراوتيکي زوري دهنارده شارهکاني کهنار دهريا و دهياندا بهديلگييراوهکاني که له دهست فرهنگ دابوون، دياري و خهلاتي بو سويا و شهريکهرهکاني له جيهاددا بوون دهنارد، نهگهر ناردراوهکان بياننوانيايه بگهه لاي ديلهکان بو خويان بهدهستي خويان دهيانداني، نهگهر پتيان نهکرا بهپياويکي نهميندا بهههر کلوجيک بايه بوياني دهنارد.

موزدهفهره دین گه لیک سالان دهچوه هج و هر که سیتک هزی چوون بوایه له گه لئى دهچوو، بهوانه ی له گه لئى بچووبانایه ته هج ۵ هزار دیناری ددایى و مه سرفى ریتگاشى دهخسته سهر خۆى. له خزمه تکارانى ههرهم و موجاویرانى مهککه ههر چه ندىک هه بوونایه به هه مووانى خه لات و بهرات ددها و پارده ییکى زۆرى به سهردا ده به خشینه وه. به دراویکی زۆر و مه سرفیکی قورس ناوی برده چىای عه رفات، له ریتگا و سه رچىادا هه وز و سارا داوانى زۆرى دروست کردن تا کو ریتوار نه زیهت نه کیشن و تینوو نه بن. گه لیک ئاسارى دیکه ی چاکى له مهککه و عه رفات دروست کرد، ئیستا که ش زۆرى ماون. له عه رفات چالاویکی زۆر قوولى کوئى. له سالى ۱۳۴۱ د دوزراوه، له عه رفات قه بریکی بۆ خۆى دروست کرد نه گهر مرد له وى بینین.

دهستوورى دامه زاندى مه ولودى پیفه بهر و مه خاريجى

موزدهفهره دین له بهر دیندارى و هه زلیکردن هیته ده دیندا چوه خواری و هیته ده له موقه ده ساتدا غه رقبوو، دهستى به فله سه فه تى دین کردبوو، رۆژى هاتنه دونیای محمه ده (ص) که وته خه یاله وه، له و رۆژه گه ودرتر رۆژیک نه که وته خه یاله وه، چونکو مه سه له ی (له ولاک) هه لکردنى به مه نه تیجه به خش یى، مادامه نه و رۆژه رۆژیکى پیروژ و گه ودرترین رۆژانى موقه ده سه، ده بوایه بۆ نه و رۆژه زباتر مه سرف و که یف بکری و به شادی و خواردن و به خشین رازانده وه به سهر بیری چاکتره. هینای نه وه ی خسته ژیر دهستووریکى ریتکه وه توه وه، به کورتى ته ئریخچه یه کی زنجیره ی بنه ماله ی باب و باپیری دایکی محمه ده (ص) هه تا رۆژى له دایکبوون و کرده وه و کۆشینى ده وری مندالى نه و هه زه ته ی نویسه وه که له مه جلیسدا به ده نگیکى خوش بخویند ریته وه، تا کو هه موو که س له و ته ئریخه ئاگادار بیت. جا له پيش خوینده وهیدا له نه هالى شار و ولاتانى نزیکى وه کو به غدا و مووسل و جزیره و ژهنگار و نسیبین و ماردین و ئاوربایه گان و نه و ده وروپشتانه ی ده گیتراوه، مه لا و فه قى و سوڤى و واعیز و شوعه را و ئوده با و پارێزکار و گه ورهکانى به جاریک میوانى ده کردن. له نه وه لى موحه رده وه هه تا مانگی ره بیعی یه ک نه و عاله مه ده ستیان ده کرد به چوونه هه ولیر، هه تا مانگی مه ولود له ههر چوار که ناری دونیا وه هه شاماتیکی بى ژمار ده رزا نیو هه ولیره وه که گویدیری مه ولود خوینده وه بکه ن، نه و هه موو عاله مه له موزدهفهره دین میوان ده بوون و هه تا ده گه رانه وه مه سرفى ده کیشان. ههر بۆ نه و مه وسیمه دار و ته خته ییکى زۆرى کو ده کردنه وه، له ده روازه ی قه لاوه هه تا

دهگاته خانەقاي گهوره، كه ئەمڕۆكه كۆنه منارهكهى له رۆژئاواى شار ماوه ۲۰ گومبەزى بهتەختە و دارپىك و نهۆم و دوو نهۆمى و چوار پىنج نهۆمى دروست دهكردن، گومبەزى بهرخانهقاي بۆ خۆى دادهمهزاند، ئەوانى دىكه بۆ ئومەرا و وهزەرا و ئەعيان و دهولەت دەرپازاندهوه، هەر نهۆمىكى بۆ سنفىكى شايستەى بۆ دادهخران، كه دهبوو بهيهكه مەين مانگى سەفەر، ئەو گومبەزانه به پارچەى ئاورىشم و زێر بافت و چاك و جوان دهكران، له هەر نهۆمىكى ئەو گومبەزانه دا دهسته دهنگبىژپىك و سه ماكه ر و دهسه ته يىك قسه خوڤ و نهقال و گه مه و تهرانه كه رى تىدا دادهندرا، هه ربهك له مه قامى خوڤدا به گوتە و خوڤخوانى رايانده بوارد، له هه موو گومبەزىكا ئەو تهر تىباته هه بوو، هه موو كه سىپىك له دهستپىكردنى ئەو مه وسيمه كه ئەوه لى موچه رهم بوو هه تا دوايى مه ولود خوڤندن كه س له كرىن و فروتنى و داد و بستاد نه ده كوڤشا، هه ر يهك به جوړپىك له گه ل كه يف و شادمانى خه ريكبوون. خانەقاي گه و ره له مه يدانى گه و ره نزىك بوو، گومبەزى موزه فەردين له به رده رگاي ئەو خانەقا به دادهندرا، شه و رۆژ به زموره زم و زىلويه م بوو. هه موو رۆژى پاش نوڤتى ئىوارى له قه لاوه روو به خانەقا دهچوو خوارى و گومبەز به گومبەز دهچوو پيشيان راده وهستا و گوڤى له خوڤندن و قسه و گه مه و تهرانه يانى دهگرت، هه تا دهگه يشته گومبەزى نزىك خانەقا يهك به يهك له گوزرانيپىژانى ئەو گومبەزانه رادهما و له دوايى دهچوو خانەقا و هه تا نوڤتى سبه يىنى دهكرد دهماوه و ئىنجا سوار دهبوو دهچوو راوكردن و هه تا نيه وەرۆ دهگه راوه و دهچوو قه لا و له گه ل ئوموورى خه لك و خواردن و ئىسراحتى خه رىك دهبوو، كه نوڤتى ئىواره ي دهكرد، دهچوو به سه ر گومبەزكاندا دهگه را، به و جوړه هه تا مه ولود دهخوڤندرا كار و پيشه ي ئەوه بوو. له به ر ئىختىلافى قسه ي عوله ما كه هيندىك گوتوويانه ته وه للودى ۱۲ى مانگ و هيندىك ۱۳ى مانگى رهبىعى يه كيان به مه ولود داناوه. له پيش مه ولودا به دوو رۆژ له چوارپى و بالنده ي گوشتى دهخوڤى هه زار به هه زارى بۆ كوشتنه وه دهخسته مه يدانى. گوزرانيپىژ و دهه ول كوت و زورنالىده ر و بوڤرژهن له پيشه وه ئەهالى به چه پله و هه لپه رين، ئەو ده عبا و چوار پيشيانه يان ده برده مه يدانى و دهستيان به كوشتنه وه يان دهكرد، له و مه يدانانه دا مه نجه لى گه و ره و زليان له سه ر كوانى ئاور داده نا و له گه ل كوڤىنى خه رىك دهبوون. خواره مه نى و چتى ره نگا و په نگ و شيرىنى خوڤشتى خوڤشان لىده نا.

موزه فەردين شه وى جه رنى مه ولود، نوڤتى شىوانى له قه لا دهكرد، له پاشان له قه لا دهچوو خواره وه و مه شعل و شه مدانى گه و رديان گه لپىك له پيشه وه هه لده گرت، چه ند

شهمیکی زور زلهی وا که ههریهک له ئیستریکیان دهنه، له پشتی ئیسترهکهیان گری ددها و دوو پیاو له پیشهوه راست و چهپ دهیانگرت و بهسوتاندن ددیانشاژوت. چند شهمی وا بهئیستر و چند مهشععلی گهوره و چوار فنهری زلیان دایساند، مهشععلی دیکهی چکۆله و شهم له شهمدانان بهدهست ههگیراوه، پیر سونهیهکی بی ژماریان دهسته دهسته له پیشهوه رادهگرت. موزهفهردین بهو زینهت و دهیدهیه وه دهچوه خانهقا و گویدیری مهولود خویندنی دهکرد و ههتا نبوهشهو دهماوه و نهوجا دهگهراوه و دهچوه نهو گومبهزهی که بو نهو رازابوهوه و ههر چوار کهناری پهنجهره بوو. سبهینی زووی جهژنی، ههموو سوفی و پاریزکار و واعیز و مهولودخوین خهلات دهکران. سوفییهکان له قهلا لهبهردرگای موزهفهردین راوهستان، خهلات که بو نهو نهسافانه دهناردرا، سوفییهکانیان ریز دهکرد و له دوا یهک رادهوهستان و ههریهک جوړه خهلاتیکی بهدهستهوه دهگرت، بهریز له قهلا دهچونه خوارێ ههتا دهگیشته خانهقا بهتیپ دهپویشتن، نهو پوژه کورسی بو واعیز دادهندران و وهزبان دهست پی دهکرد.

موزهفهردین له گومبهزی خویدا دادهنیشت، ئومهرا و گهورهی سوپاه و نهعبانی دهولت و ماقوول و سهردار و کهیخودای شاری دهچونه لای دادهنیشتن. نههالی شار و دیهات و سوپا له دهووپشتی گومبهزی نهو کو دهبوونهوه، پهنجهره لایهکی دهنوپیه مهیدانی گهوره، نهو مهیدانه گهلیک گهوره و بهرین بوو، هیندیک جارن تهماشای سوپاه و قوشهنی دهکرد که له مهیداندا ریزیان بهستبوو، جارجارهش له نههالی رادهما و کهمیکیش گوپی له واعیز دهگرت، بهو جوړه دهمی خو رادهوارد ههتا سوپا بهنهسپایی دههات، نهوجا دهیگوت: خواردن سازکری، سفرهییکی دریز لهمسهر و سهری مهیدانی پر دهکرد، رادهخرا بهخواردنی رهنگاوپهنگ دهرازاندراره، ههژار و بی کهس و فقهیری لهسهر کو دهبووهوه. له بو خانهقا خوانچهی مس دهچوو، ژووری نهو پیاوانه لای دهروهی کورسی واعیز دادهنیشتن لهو خوانچه خواردمهنیانه کو دهبوونهوه، له پاش خواردن دهست بهوهعز خویندن دهکرا و ههتا چیشتانێ وهعز دهخویندرا. موزهفهردین واعیز و ئودهبا و شوعهرا و روئسا و فوکهها و دهنگبیژ و خویندهوار و گهورهکانی یهک بهیهک دهخواسته کن خو، بهناوی جهژنه پیروژه و خوشهویستی نهو پوژه خهلاتی دهکردن و بهخششی ددانێ، که نهوانه ههموو خهلات دهکرد، دلخوشتی ددهانهوه و ههلهدهستا دهگهراوه قهلا، که چند پوژتیک له جهژن رادهبورد بو نهوانه بو مهولود له جیگیانی دوور هاتبونه ههولیر، تهدارهکی گهراوهی بو دهگرتن و ههموو پیوستییانی ددانێ له خهرجی و خواردن و

سواربوون بۆ رېك دهخستن بهدياربهكي چاك و شايسته بهرپي دهكردن، نهگه رهيته پياويكي ماقوول پاسهواني بوستايه لهگهلي دناردن ههتا دهگهراوه جيگاي خوي. حافظ نهبا خهتابي كوري وهحيه لهكتيبي (حرق العين) كه تهرجومه ي ژياني خويته تي دهلي: موزه فهرهدين گهليكي نههميهيهت دابوو بهمه ولود، نهو روزه ي بهچراخاني و بهزموره زم و ههلهپه رين و كهيف و خوشيهيكي وا بهسهر دهبرد كه هوشي زرينگ تييدا كه ودهن دهبوو، ديسان دهلي: چومه لاي موزه فهرهدين ميوانداريكي چاك و خزمه تيكي شايسته ي زبادي كردم و خهرجي دام، كه ناردميهيه وه بهسواري بهرپي كردم ههزار زيري زهرديشي له پاش خهلا تيكي گرانبه هاي بۆ سهرفي عيال خسته كيسه مه وه. ديسان دهلي: كه خواني دهچوه پيشي نهگه ر پاروييكي خوش يا شيريني باشي لهسهر بوايي دهيگوت: نه مه بۆ فلان عاليم و فازيلي گهوره چاكه، ياخود دهيگوت: بۆ فلان پاريزكاري بيهن، له شيرينيات و ميتوه و تهردها ديسان ههروه ها بوو.

موزه فهرهدين لهگه ل بووني به تهبيعهت كهردم و بهخشين و دلنازيكي لهگه ل ناههريده ببوو، زۆر زبانه خوش و رهوش چاك و دلپاك و روو شيرين و دهم بهكه نين بوو، باوه ر خاوين و دلنازك و خوشه وهشت و بهميه ره بان بوو، له توندوتيژي و گرژي دوور بوو، به بهخشش و بهوردن بوو له ديندار و خوينده وار و پر هيزكار و نههلي سونتهت و جهماعه تي هه ز دهكرد و لهگه ليان به بهخشش و خهلات و بهرات بوو، شوعه را و نهوده ها و موئه ليفاني زۆر بهقه در و قيمهت راده گرت و نهگه ر دهچونه لاي نوازشي دهكردن و ئينهاميكي چاكي دههاني. له گچكه بي و مندالييه وه عيلمى تهئريخي خوش دهويست و به دل ههزي لي دهكرد و هه موو ده ميك لهگه ل ته ماشاكردي خهريك بوو زياد له علوماني ديكه، زۆري دهخويته وه و هه ميشه لهگه لي خهريك بوو، كه دهشچوه سهفه راني هه موو ده ميك كتيبي تهئريخي لهگه ل خوي دهبرد و له ته ماشاكرديدا له زهته تي لي دهبرد.

بهندی چوارهم

ئەمیر شەرفەدەین

سالی ۶۳۰ که موزەفەرەدین کۆکبەری مرد، بەدرەدین لولوو تەمای لە ھەولێر کرد، ئەمیر شەرفەدەین جەلالی کہ لە یەکە ئومەرا و دەستدریژانی موزەفەرەدین بوو ھەولێری بەدەستەووە نەدا و بەھەموو جووتیک کۆشا و ھیزی پەیدا کرد، لەگەڵ ئەھالی و ئەشرافی ھەولێر و سوپاھی و سەرکەردان رێککەوت، بەرابەر بەبەدرەدین خۆیان راگرت، موددەتێکی زۆر بەو جوۆرە ھەولێر بەدەستەووە نەدرا، ھەتا سالانی ۶۵۰ جار بەجار بەدرەدین سەرکەوت و جار جار شەرفەدەین بەرز دەبوو، لەو سالەدا شەرفەدەین لە شاردا بێ ھیژ ما و بەناچاری بوو دەرەوہ رویشت کہ سوپا کۆیکاتەوہ. بەدرەدین بەدڵخۆشیدانەوہی ئەھالی ئەمیر ساحیب کوری سەلایەیان کردە ئەمیری ھەولێر. شەرفەدەین پوژ بەپوژ لە دەری شاری سوپاھی کوو دەکردنەوہ و قەلاکانی دەرەوہی ھەولێری لە دەست خۆیدا راگرتن، بەدرەدین ھەر چەند کۆشا نەیتوانی گوندیکی دەری شاری ھەولێر بکاتە ژێردەستی.

سالی ۶۵۶ لە ئەواخیری زبڵقەعدەدا ھەلاکو خان بەئیتفاقی شەرفەدەین قاقەزیک لی نویسی و لەگەڵی رێککەوت. سوپاھیکێ قورسی ھەلگرت و چووہ سەر ھەولێر، ئەمیر ساحیب سەلایە کہ تەماشای کرد لەگەڵ ھەلاکو خان شەڕکردن دوایی پەشیمانیبە بوو ماملەتەتکردن کۆشا، ئەھالی ھەولێر کہ ئەوہیان زانیبەوہ کہ ساحیب لەگەڵ تەتەر ماملەت دەکا، کۆبوونەوہ و چوونە لای گەڤیان لی کرد و پێیان گوت: بەھیچ جووتیک ناخوازین رێگا بەتەتەر بەدی کہ بێنە ھەولێردەوہ، لەسەر ئەوہ ھەموو ئەھالی لەشکرکیشیان کرد بوو پێش بەتەتەر گرتن و ئامادەیی شەڕبوون، لەولاشەوہ ھەلاکو پوژ بەپوژ روو بەھەولێر نزیک دەبووہوہ. ساحیب گرتی بەپەنھانی قاقەزیک لە بەدرەدین نویسی و ھەموو بزووتن و سەرپھوردی ئەھالی بوو ئاشکرا کرد و نزیکبوونەوہی تەتەرشێ لیتی نویسی. بەدرەدین لەوہ گەلیک دلتەنگبوو، دەزبەجێ نارداراوێکی ناردە لای ھەلاکو و بەماملەت ۷۰ ھەزار مسقال زبوی دا بێ و ھەولێری لە ئاشوویی تەتەر رزگار کرد و ھەلاکوێ لە چوونە ھەولێر

په شیمان کرده‌وه، هه‌ولیر دیسان له ژئیر ئیداره‌ی به‌دره‌دیندا راوه‌ستاوه. که هه‌لاکوئو هه‌پاره‌یه‌ی وه‌رگرت و ده‌ستی له هه‌ولیر به‌ردا و له خاکی هه‌ولیر ده‌رکه‌وت، شه‌ره‌فه‌دین گو‌تبیستی ئه‌وه‌بوو، له چیا‌ی شیمالی هه‌ولیر له‌گه‌ل له‌شکر کو‌کردنه‌وه خه‌ربکبوو، هیچ را‌نه‌وستا و به‌و له‌شکره‌وه که کورده‌کانی چیا‌ی شیمالی هه‌ولیر بو پشتیوانی یاریده‌یان دا بو‌چوونه سه‌ر شاری هه‌ولیر، به‌بێ شه‌ر و کوشتار هه‌ولیری خسته‌وه ده‌ست خو‌ی، ساحیب هه‌لات و روو به‌مووسل رو‌یشت.

ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین که هه‌ولیری گرت‌ه‌وه، ده‌ستی به‌رێک‌خستنی ئوموورات و دل‌خوشیدانه‌وه‌ی ئه‌هالی کرد، له هه‌موو لاییکه‌وه ئومه‌راکانی شه‌ره‌زوور و دا‌کو‌کای له‌لای خو‌کو‌کردنه‌وه و به‌خه‌لات و به‌رات نوازیی نو‌اند، له پاش هێژ په‌یدا‌کردن له‌خو ئه‌مین بوونه‌وه گرتی و قاقه‌زیک‌ی له هه‌لاکو‌خان نوویسی و دا‌وای ئیتفاقی لێ کرد، هه‌لاکو‌جوابی دا‌یه‌وه و گو‌تی: به‌م شه‌رته ئیتفاق ده‌که‌م به‌له‌شکرێکی زو‌ری کورده‌ستانه‌وه یاریده بدری و له‌گه‌ل ئه‌وه سو‌پاهێک هه‌ل‌گرێ و بجێته سه‌ر جو‌له‌میرگ.

ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین که ئه‌وه‌ی زانی له‌گه‌ل ئه‌میره کورده‌کان بیریان کرده‌وه و به‌رێک‌که‌وتنی هه‌مووان سو‌پاهێکی چاکیان هه‌ل‌گرت و له‌گه‌ل له‌شکرێ ته‌ته‌ر رێک‌که‌وتن و روو به‌جو‌له‌میرگ رو‌یشتن، له نی‌وه‌ی رێگا‌دا به‌دره‌دین له‌ولاوه ده‌سته‌یه‌کی نژوه رێک‌کرد و به‌په‌نهانی ناردينه پێش شه‌ره‌فه‌دین که رێگای لێ بگرن، ئه‌و نژوانه شه‌و که‌لتینیان ده‌ست‌که‌وت و به‌کو‌مه‌له خو‌بان گه‌یا‌نده نی‌و چادری شه‌ره‌فه‌دینه‌وه و له شیرین خه‌ودا وه‌به‌ر خه‌نجه‌ریان دا و کو‌ژتیان، له‌شکره‌که‌ی شه‌ره‌فه‌دین بلا‌وه‌ی تێک‌ه‌وت.

ئه‌میر مخته‌س له‌سه‌ر هه‌ولیر

که شه‌ره‌فه‌دین کو‌ژرا، به‌دره‌دین ده‌زه‌جی له‌گه‌ل هه‌لاکو‌بناغه‌ی موخابه‌ره‌ی دامه‌زراند‌ه‌وه و به‌هه‌ر جو‌زێک بوو هه‌ولیری خسته‌وه ده‌ست. گرتی مخته‌سی برای سای‌ی سه‌لمان هه‌که‌می کرده ئه‌میری هه‌ولیر. هه‌تا سالی ٦٥٩ هه‌ولیر له ده‌ست مخته‌س دا‌بوو.

ئه‌میر تاجه‌دین عیسا کوری مخته‌س

که مخته‌س مرد به‌ئیتفاقی هه‌مووان و رێک‌که‌وتنی ئه‌میر تو‌رانی ته‌ته‌ر تاجه‌دین کرا به‌ئه‌میری هه‌ولیر. به‌و جو‌ره زه‌مانێک به‌ئیماره‌تی هه‌ولیر را‌ی‌ی‌وارد، له پاشان ئه‌میر مو‌بازار کاک به‌گی کوردی هێزی په‌یدا کرد و چووه سه‌ر هه‌ولیر تاجه‌دین ناچار هه‌ولیری به‌ردا و چووه لای برای ئه‌میری.

ئەمىر موبازار كاك بەگ

ئەمىر موبازار كاك بەگ كە ھەولتېرى خىستە ژىر ھوكىمى خۆبەۋە، كار و پېشەى ھكۈمەتى رېڭخىست و لەگەل لەشكر و سوپا كۆكردنەۋە و دلدارى ئومەرا و ئەھالى كوردستان خەرىكېۋو، بەدار و ەدل كوردستانى خىستە ژىر بارى مەتەۋە. لەولاشەۋە كە تاجەدىن فېبارى كرد و چوۋە لای سەعدودەولەى براى ساحبى دىۋانى تەتەرەكان بوو، دەستى بەتەشۋىشات و قوۋەت پەيداكردن كرد، لەلای تەتەرەكان كرا بەسوپاھدار و سەرلەشكر. سالى ۶۸۳ سولتان ئەحمەد ئېلخانى چوارەم كە نەۋەى ھەلاكو بوو، بەنېەتى گرتنى عىراق، سوپاھىكى قورسى ھەلگرت و روو بەعىراق رۆيشت. تاجەدىن كە كەتەۋە رېزى گەۋرە ئومەرايانى سولتان ئەحمەدەۋە لەشكرىكى گەۋرەى لە كورد و تەتەر ھەلگرت بۆ گرتنى دياربەكر روو بەموۋسل بزۋوت و لەشكرەكەى ئازۆت، كە گەيشتە موۋسل بۆ ماندوو ھەسانەۋە موددەتېك دانىشتنى قەرار دا، سەعدودەولەى ساحبى دىۋانى كورى مختهس كە لای سولتان ئەحمەد گەۋرەتېن پىاۋىك و ساحب دىۋان بوو. سولتان ئەحمەد بۆ سەر ئەمىر موبازار كاك بەگ دلخۆشى داۋە و تۆلەى ئەستاندەۋەى خىستە قېنەۋە و بەھەر كلۆچىك بوو سولتان خرا سەر ھەۋەسى چۈنە ھەولتېر و قەرارى دا كە ھەولتېرى گرت بېداتەۋە تاجەدىن و روو بەھەولتېر جەلەۋى ئەسپى سوۋراند، ئەمىر موبازار كاك بەگ كە ئەۋەى زانىيەۋە خۆى رېڭخىست و ھەستا پەناى برەدە بەر سولتان ئەحمەد كە لە بەلای پىاريزرېت، كە گەيشتە ئوردوۋگای سولتان، دەست و پىتەندانى سولتان بەبى ئەھمىيەتى تەماشايان كرد و ئىحتراميان نەگرت. سولتان كە لەۋە ئاگادار بوو، ئەمىرى كوردان پەناى بۆ بردوۋە، فېلېكىكى كرد كە بەخەيانەتى بېگرن، گرتى قاقەزىكى بەزوبانى ئەمىر موبازار كاك بەگەۋە بۆژن و مندالەى نوبىسى كە بەگەيشتىنى ئەم قاقەزە پانەۋەستىن و بچنە لەشكرگای سولتان، لەۋ دەمەدا مەبەستى سولتان ئەمە بوو كە بەجارتىك ھەموۋان بختە دەست و بىيانكوژى، بەلام بەئارەزوۋى نەگەيشت، كە ئەمىر موبازار كاك لە فروفېلى سولتان ئاگادار بوو و ھوشيار كراۋە. گرىگۆرېۋس لە تەئربخەكەيدا دلەت: ئەۋ ئەمىرە كوردە كە تېگەيشت سولتان لە تەكىا فېكرىكى زۆر خەراپى ھەيە، بەچۈستى و چالاكى خۆى لەبەر پەنجەيا دەرپەراند و ھەلات و چوۋە ھەولتېر و دەستى بەتەدارەك گرتن كرد. لەۋلاۋە ناردراۋەكەى سولتان زانىيەۋە كە ئەمىر موبازار كاك لە دەست دەرچوۋ فروفېلى سولتان سەرى نەگرت، بەنائومىدى لە نىۋەى رېگادا

پاشه و پاش گه ږاوه و سهر بهووردی به سولتان گوت. سولتان ته مای بوو دهست له ههولیر بهرنه دا، له بهختی ئه میری کوردان زستانی به سهر دا هات، ئه و ساله به فر و سهر مایه کی زور روویدا، له شکر کیشی به دژوار دهست ده خرا، به ناچاری روو به گهرمه سیر باری کرد و چهند ناواییه کی کوردانی که له سهر ږیگادا بوو، له پشیدا خهرج و باجیان لی وهرگیرا له پاشان تالانکران و ناواییه که ویران کران، گه وړه و گچکه و ژن و مندال هه موو کوژران.

له ولواوه ئه میر مو بازار که گه ږاوه ههولیر ږانه وهستا و رووی له چیا و کیتیوانی کوردستان کرد، له شکر ټیکی زوری کوکرده وه و به هه موو دیتهات و ناوایی ههولیر دا سووری خوارد و هه موو میلله تی ئه و جیگایانه کی که له ژیر حوکمیدا بوو کوکړدنه وه و بردنیه نیتو قه لای ههولیرده و تاکو له ناشووب و خراپه کی ئیلخانیه کانی بپاریزیت، نه بهیشت نه فهریک ږه عیبت له دهرده کی قه لادا بپینیت و هه موو خزنده نیتو قه لاره، به و جوړه قووه تی سوپاهی زیاد بوو، به دل ټیکی پاک بؤ به رابه ری ئیلخانیه کان موه بیا بوون. ئه حمده ئه رگون ئیلخانی حهوت جارن له سهر یهک له شکر ناردده سهر قه لای ههولیر و دهوردی دا، چی کرد و نه کرد نه شیا ږیگای پی به ری. ئه میر مو بازار هه موو جارئ بویان دهرده کهوت و له ژیر دیواری قه لای شاری دوور دهخستنه وه و کوشتر ټیکی زوری لی دهکردن و دهشکاندن و به خوشی ده گه ږاوه نیتو شاره وه، ئیلخانیه کان له و شه ږانه دا گه لیک ئه زیه تیان کیشا و مالی شه ږکه ریکی زوریان کهوته دهست، ئه میری ههولیر هه چهنده کوښا له زهره زیاتر چی دیکه یان دهست نه کهوت و به ناچاری دهستیان له ههولیر بهر دا و لیاند اړویشن. که ئیلخانیه کان ههولیریان به جی هیشت نه وه ل مانگی ږه شه مه بوو، ئه میر مو بازار له گه ل ټیکی و دامه زرانده کی میللهت و وه تن خه ری کبوو. چوار مانگی به سه رچوو، له مانگی مایسی ئه و ساله دا ۲۰۰ پیای شه ږکه ری فهرنگی چه لیپایی (ئه هلی سه لیب) به ئومیدی تالانکردنی ههولیر چوونه سهر چومی زتی مووسل که پرد دروستکه ن و بپه ږینه وه، کورده کانی ههولیر که ئه دیان زانی کهوتنه ترس و نه ندیشه وه، بیجگه له شار بهردان و هه لاتن چاره یان نه دوزیه وه، ئه هالی هه موو به کو مه ل چوونه لای ئه میر و پتیان گوت، ناچار ئه میرش به قسه کی ئه هالی خه له تا و به جارئ شاریان بهر دا و روو به چیاکانی شمالی ههولیر ږویشن، له ولواوه که ئیلخانیه کان له وه ناگادار بوون، به جارئ چوونه نیتو ههولیرده و حکومتیان تیدا دامه زراند و له گه ل ټیکه خستنی ئوموور خه ری کبوون. ئه میر مو بازار له ولواوه که زانییه وه سوپاهی کی قورسی کوکرده وه و به هیژ ټکی ته واووده، روو به ههولیر له چیاکان چووه خواره وه، که گه یشته دهشت ئیلخانیه کان له قه لادا خو یان قایم

کرد. ئەمیری کوردان دەورەیی ھەولێری دا، لە پاش چەند رۆژ شەڕ، دوژمنی ناچار بە ھەڵاتن کرد، ئێلخانییەکان لە دەورەلێدان وەرزیبون و لە قەللا دەرکەوتن، ئەمیر موبازار کەوتە سەریان و گەلیکی لێ کوژتن و تالانتیکی زۆری لێ دەستاندن و لە ئێلخانییەکان پیاویک خۆی رزگار نەکرد، ھەرچی کوژرا و ھەرچی بەدیل گیرا، کورد بە چاکی تۆلەیی خۆیان وەرگرتهوه، ئەمیر بەو شەڕە گەلیک ھێزی پەیدا کرد، ئەوجا بە چاکی شاری ئاوا کردەوہ. ئەو شەڕ و کوشتارەیی کە کوردانی ھەولێر کردیان بە ھەموو لایە کدا دەرکەوتەوہ، لە سووریادا عەرەبانی بەدەوی و عەرەبانی جزیرەیی عەرەب کە ئەو ھەیان بیست، ھەوای تالانکردنی کوردستانیان کەوتە سەر، گۆیا شاری ھەولێر وێرانە و کەسی تێدانی ھاوہ، ئەوانیش دەچن تالانی دەکەن، بە جارێک وەک مێش پلورەیی بەست و کەوتە پتگا، کە گەشتە نزیک مووسل بە چاکی لە ئەحوال ئاگادار نەبوون و قووەتی کوردان لە ھەولێردا و لە چی حالیکدا ھەیان زانیبوو، بۆ ئاگاداری و تێگەشتنی ۲۰۰ سوارێکیان بە لەز ناردە ھەولێرو، ئەمیر موبازار بە چەند سوارێکی کورد بۆیان لە قەللا دەرکەوتنە دەرەوہ. تاتەکان کە وایانزانی بە بێ شەڕ پشتیان لە شار کرد و روویان لە ھەلاتن نواند، ئەمیر و سوارەیی کورد کەوتنە سەریان و دەستیان ھەلنەگرت و شیرینی تیژیان کێشا و دەستیان بە تات کوژنێ کرد. لەو ۲۰۰ سوارە ۴ یان بە پەڕیشانی رزگار بوون. ئەمیر موبازار بە شادی و دلخۆشییەوہ، بە تالانگرتن گەراوہ ئەھالی ھەولێر بۆ پیرۆزیایی ھەتا دەری شار پێشوازییان کرد و بە کەیفەوہ چوہ نێو شاری ھەولێرەوہ و لە گەل دامەزراندنی حکوومەت و ئاسوودەگی رەعیەت خەریکبوو، رۆژ بە رۆژ رووی لە زیادبوون کرد. گریگۆریوس بەراپەڕیش کە لە چاغی ئێلخانییەکاندا بوو، کە لە تەئریخی سالی ۱۲۸۶ میلادی لە مەراغە نویسیییەوہ تەوہ بە زمانی ئاسووری ھێندە لەو ئەمیرە کوردەیی باس کردوہ. ئەمیر موبازار کاک بەگ، ھەتا قوبادی بابا ئەردەلان ھەولێری لە گەل شارەزوور کرد بە یەک حکوومەت، دەوامی کرد. بە ئومیدی خودا دەست بە جزمی چوارەم دەکەین، پێشترینی باس لە ئەمیر شەمسەدین جگەر مژ دەکا.

تەواو بوو

لێ وەرگیر - مەئخەز

* التاریخ الکامل - ابن الاثیر - عەرەبی.

* مرآت العبر - سعید پاشای دیاربەکر - تورکی.

- * سیرت صلاحیه - عمادی کاتب - عهدہ بی.
- * قاموس الاعلام - شمس الدین سامی - تورکی.
- * بہر ایہ ریش: گریگوریوس (مطران ابو الفرج) - ٹاسوری
- * حرق العین - حافظ ابا خطاب - عهدہ بی.
- * دائرة المعارف - بطرس بستانی - عهدہ بی.

دیریکی پیشکەوتن

میژووی دوو دەولەتی مەزنی «دوشتیکباز - هەزبانی» یە کە لە
ئاوربایەگان - دیاربەکر - ئەرگیش - جزیرە - مووسڵ - یدا بە ئازادی
و سەر بەستییتی فەرمانرەواییان کردووە.

کردهوهی

داماو (هۆسین حوزنی) موکریانی

بەندی یە کەم

لە سالی ۳۵۶ تا ۴۸۹ هـ

دیرپا کی

پیشکروتن

میژوی دوو ددوانی مازنی دوشته تیک باز - وهه زبانی
که له آوریایه گان ، دیار به کر ، ره رگیش و
جزیره موصلی دابه آزاد بوسه به سیتی فره مانزد وایی یانکر دووه

گردوهی

داماو (حسین حزنی) هو گریانی

له سر نه رک چاپخانه ی کوردستان چاپ - کراوه
وه که سی دبی مافی چاپکردنه وهی نیه
هو چاپی دووه - مین

چاپخانه ی کوردستان

هاله ولید

۲۵۷۴ گوردی (۱۹۶۲)

پیشەکی

و

بەسەرھاتی داماو «حوسین حوزنی» موکریانی

پیشکەوتن که میژووی دوو بنەمالە ی بەرزی میراتی کوردانە که یەکه مییان دەولەتی «دۆستیک-باز»؛ لە دیار بەکرو ئەرکیش و تبلیس و جزیرە و موسڵیدا هەلکەوتوو؛ دوو دەمینیان دەولەتی «هەزبانی» یە لە «ئارده ویتل» و «تەوریز» و «مەرغە» و گشت شوینەکانی تری نازەرباینجانیکدا فەرسانەرەواییان کردوو. کردەو و یادگاری میژووناسی ناودار و گران، داماو حوسین حوزنی موکریانی برامە و بۆ جاری یەکه مین لە ۱۹۲۷دا لە رەواندزی لە چاپخانە ی زاری کرمانجی خۆماندا چاپکراوە. لەرووی ئەو دەوێ که میژووی «پیشکەوتن» لە میژە نەماوە زۆر بەکەلک و جیگای سوودەو داخوایش زۆر، بەمایە ی سەرلەندیتی و بەختیاری خۆمی دەزانم که سەرلەنوێ چاپی که مەوێ. بەلکوو بەو هۆبەوێ خۆنچە ی رەوانی پاکی برا خوشی نەدیتوێ که م لەناو گولزاری بەهەشتی کوردستانیدا لە خوشیان پیشکوێ و بگەشیتەوێ.

به کورتی به سه رها تسی داماو

حوسین^(۱) کوری سهید عه بدولله تیفی کوری شیخ ئیسماعیل کوری شیخ عیسای کوری شیخ له تیفی خه زاییه. نیو بانگی هه نده رانی «حوزنی» و ناز ناوی کوردستانی «داماو»، «خدۆک» و «بیژن» ه.

داماو شهوی پینچ شه مهی ۲۲ ده بیعی یه که می سالی ۱۳۱۱ له سابلآخ (مه هاباد) دا له گه ره کی حاجی حه سه نیان پیتی ناوه ته ناو مهیدانی ژیا نه وه.

له لای باوکی و خاله کانی و قوتابخاناندا، وه چهند سالتیکیش له رووسییه و نهسته مبولتیدا خویندوو یه. کوردی و فارسی و ئارهوی رووسی و هیندی و ئه فغانی و ترکی باش ده زانی. که می کیش سه ری له زمانی فه رانسه یی و ئینگلیزی دهرده چوو؛ جار جار هه له بهستی دادنا.

داماو له ته مه نی دوازه سالانه ییدا نیشتیمان و کهس و کاری خوی به جیهیشت، و ده پینگای مه راغه و ته ورتیزیدا پرووی له ئیره وان و موسکۆ و په تریسبورغی کرد. دوو سالانی له ویدا رابوارد. دوايه به ره و هیندوستان و ئه فغانستان و نهسته مبولتی رویشت. دوو سالیش به پیشه ی مۆر هه لکه نندن و خوشنووسی له نهسته مبولتیدا رابوارد و چهند سالتیکیش بۆ خر کردنه وی شوینه واری میژوویی له بهرگی گه رۆکیدا به هه موو گو شه و قوولینچکیکی کوردستاندا گه را. له دو یه دا چاپخانه یه کی پوختی بۆ خزمه تی زمان و میژوو و وێژه ی کوردی له ۱۹۱۵ ی زایییندا له شاری هه له به سی دامه زراند و بۆ خوشی دوازه سالانی تیدا مایه وه و له ویدا به پیشه ی مۆر هه لکه نندن و خوشنووسی تابلۆ (لوحه) ی زهر د، مۆری جیل، لاستیک، له سه ر شووشه ناو و پنه و نه خش و نیگار هه لکه نندن، زه نکو غرافی، چاپخانه، وه له سه ر هه موو جو ره کاتیکی نرخداری وه کو زیر و زیو و ئاقیق و یاقووت و پیروژه و دوړ ئه لماس، ناو و نه خش و نیگار هه لکه نندی رابوارد.

ئیترا له سووریه وه له سالی ۱۹۲۵ دا به ماله وه هاته به غدا. له پاش ۶ مانگان به هه شتی سهید تاهای شه مزینی به سواری فرۆکه ی له گه لّ خوی بر دیه ره واندوزی و چاپخانه کهشی له ویدا به ناوی «مه زره که ی زاری کرمانجی» دامه زراند.

داماوی خوشی نه دیتوو چاره رهش له پرووی نه وه وه که له موکریانیدا بیرو باره ر له سه ر

(۱) ئه و چهند لایه ر دهیم له به سه رها تیکی چهند سه د لایه ر ده ییه وه کورت کردۆته وه.

ئەو كۆنۈۋە كە بىكەنە پىشەۋا و سەرۋكى خۇيان، دەست بەجى لە ۱۹۴۳د لە لايەن كلكەكانى ئىنگلىزانەۋە بوختان و شلتاخى دزىتە تى پىكراۋ خرايە بەندىخانەۋە وناجارىش كرا كە بچىتە بەغدا. ئىتر لەۋى دەست بەسەر كراۋ تا كۆرتيان نەيانەيشت كوردستان بىيىتەۋە. بەلان ئىنگلىزان ئەۋەندەشيان پىاۋەتى لەگەل كەرد كە بۆ بەدناۋى و ئاپروو بردنى دەھۆلى كۆفارو رۆژنامەى «دەنگى گىتى تازە» يان لەمل كەرد. ئىنگلىزى خوينمىزى ھەزار كۆز، بەۋەشيان واز لى نەھىنا؛ لە ۱۹۴۷د دەرماندا و يان كەرد و تاللاۋى مەرگيان دەرخوارددا.

«داماو» ھىچ جۆرە مندالىكى نەبوو تالەپاش بەجى بمىنى؛ بەلان يادگارى وای بەجىتەشتوون كە ھەتا ھەتايە نەخۆشى نابن و لەناو ناچن و رۆژگارىش دەستەلاتى تەفر و توونا كەردىيان نىيە.

يادگارە چاپكروەكانى داماو «خوسىن حوزنى» ئەوان:

- ۱- خونجەى بەھارستان (مىژوو)
- ۲- پىشكەۋتن (مىژوو)
- ۳- مىرگەى دلان (مىژوو)
- ۴- ناودارانى كورد (مىژوو)
- ۵- ئاورىكى پاشەۋە (مىژوو)
- ۶- شاھە نشايانى كوردى زەند (مىژوو)
- ۷- كورد و نادرشا (مىژوو)
- ۸- مىرانى سۆران (مىروو)
- ۹- كوردستانى موكرىبان (مىژوو)
- ۱۰- بەكورتى ھەلكەۋتى دىرىكى (مىژوو)
- ۱۱- خۆشى و ترشى (چىرۆك)
- ۱۲- خۆشى و ترشى
- ۱۳- وىنەگرى و كۆلتن
- ۱۴- پىشەۋاى ئايىن
- ۱۵- بەخىو كەردنى كرمى ئاورىشم
- ۱۶- چەند لاپەرەيەك لە دىرىكى موكرى

داخه کهم چهن پهرتووکیکی تر که له هه‌ه‌ب و په‌واندز چاپکراون خوشیان نه‌ماوه و ناویشیانم له‌بیر نه‌ماوون؛ بۆ لێیان نه‌دواوم. بێجگه له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه ١١ جوړه پهرتووکی خه‌لکیشی چاپکردووه. ٢١ یادگاری نرخداری چاپ نه‌کراویش ماون؛ داخی گرانم [ده‌ستی] رۆژگار یاریکاری نه‌کردووم که به چاپکردنیا به‌ختیاریم.

گیوی موکریان

پیشدادستی

سۆپاسیکی زۆر بۆ پهروهردگاریکی وایی که لهسه رهه موو شاهه نشا و ئافه ریددیکی فره مانده ییکی بی پرسیاره. هونه رمه ندیکی واه رزه که وریایی و تیگه یشتنی خستوته نیو که للهی ئاده میزادانه وه؛ تا بهووی تیکۆشان و زانیاری بینه نمونهی دهسه لات و توانای پهروهردگار.

بۆ نمونهی پیشه وه ریتی و هونه رمه ندیتنی یه زدان ئه وهنده بهسه که له ناو سی په ردهی تاریک و تنووکدا، له تنۆکه ناویکی کیماوی، چ دورپرکی یه کتا و چ گه وهه ریکی هه تیوی بی هاوتای له مانگ و رۆژ جوانتری، له تیشکی رووناکی زانیایی خوی هینا وه ته دی، وه بهه زاران جووره خشلی جوانی و نازداری و خو و په وشتی چاک و گه ورهیی و ئازادی و جوامیری و... رازاندوته وه.

بهندهی بی دهسه لات که له میژه بۆ گرد کردنه وهی شوینه واری میژوویی کوردان به ناو هه موو گوشه و قوربنیکی گیتی و به تایبه تی کوردستانیدا گه راوم، بهه موو هیژ و توانایه کی خۆمه وه به دل و گیان له په لو پۆو کۆشه وه دا بووم تا به پشتیوانی خودای تاک و ته نها له سه ره تای رۆژیکه وه که میژوو نوو سراوته وه، تا ئه مرۆ ئه وهی که وه دهستم که ونوه، کردوومه ته کۆمه له ییکی چهند هه زار لاپه ردهی و ناویم ناوه «گه وهه ریه گانه».

به لام که له لایه ن ئه رکی چاپیه وه سه رنجم دایه، واه ده رکه وت که به یه کجار چاپکردنی ئه و کۆمه له گه وره یه، ئه رکیکی گه وره و قورسی هه یه و پیداو یستی پوول و دراویکی زۆره و ئه ویش له م رۆژهیدا که ئیمه له ره واندزی له په لوپۆ که وتووین و په ریشانی، هه لئاسوورپ. جا له رووی ناچاریه وه پارچه پارچه بلاوی ده که مه وه؛ به و چه شنه هه موو که سیکیش ده توانی بیکړی و هیچ که سبش له خۆتندنه وهیدا دلگیر نابیت.

ئه و پارچه یه م کرده دوو به ند: یه که مینیان باسی چلۆنی پادشا و فره مانره وایانی دۆستیک ده گرتیه وه که له «دیار به کر» و «ئه رگیش» و «تبلیس» و جزیره و مووسلدا دهسته لاتدار بوون. بهندی دووهمین له بابته ژیان و فره مانداریی پادشایانی «هه زبانی» دهووی که له «ئارده ویل» و «مه راغه» و هه موو پارچه کانی تری «ئاو ربا یه گانی» دا فره مانره وایییان کردوه ناویشم نا «پیشکه وتن» ی ره گه زی کوردان و فره مانره وایی دوو بنه ماله و ئازادی بیان.

داماو حوسین حوزنی موکریانی

بهندی ییکه

دهولهتی دوشتیك - باز^(۱)

له سالی ۳۵۶ - ۱۵۴۸۹

گه لیک میژوونووسانی کوردستان که دهستیان (قهلهم) دهگریت، له پیشی هه موو؛ چتی کدا گه وهه ری و پیش دهستیان و دهسکه گولی ته رازووی گوتنیان سه لاهه دین و بنه ماله ی نه یووبییانه. هه رچه نده عه دالهت و سه خاوه تی سه لاهه دین رۆژ هه لات و رۆژئاوای پر کردووه، ئه و قاره مانه دادوهر و پرشان و شکۆبه نهک ته نها به ته نی مایه ی سه ربلندی کوردانه و بهس به لکو هه موو موسولمانیک شانازی پیوه دهکات. به لکو سه ره رای ئه وهش گه لیک پادشا و شاهه نشاهی خاوه ند سوپا و قۆشه ن و تهخت و تاج و دراوی پر شان و شکۆی دیکهش له کوردان هه لکه وتوون و میژیی نوسان که میان لی دو اوز و له بهرئه وهی که کورد بوون، جیگا و پایه ی ئه وانیان به هیتند نه گرتوون. منیش جاری لیره دا به کورتی هیتندی که سه رده م و چاخى شاهه نشاهی تیان ده دویم؛ تا کو له خوینده وارانى خوشه ویستی کورد ئاشکرا بیت که «شه ر فنامه» و «ئیه ن خه لدوون» و «ناسخ التواریخ» ی ئیران وه چهن د کتیییکی تری میژووی له سه ر ئه وه رپککه وتون چهن د شاهه نشاهیکی که له ژیر عینوانی «دهوری سه لته نهت» دا بلا و ده کرتنه وه، هه موویان خاوه ندی سکه بوون و خوتبه یان به ناوی خویان خویندۆته وه، وه له ژیر دهستی هیچ بیگانه یه کیدا نه بوون. ئه مهش هیتدی که له بهرگی یه که می میژووی «گه وهه ری یه گانه» که دیرتیکی کوردانه وه له دانراوهکانی خیری زاری کرمانجییه. بهندی یه که مین باسی حوسینی کوری دوشتیك دهکات که له ئه رکیش (ئهر دیش - ئه رجیش) و «دیار به کری» و «جزیره» یدا فه رمانه وایی فه رمووه.

(۱) ئه و نوسخه یه ئه م با به ته ی له روو نوو سراو ده وه، چاپی گیو موکریانیییه - ف-

چلۆنى حوسين و ناوى و زيانى

حوسين كورى دوشتيك، له قهبي سولتان شوجاع و ناوبانگى «باز» بوو. دهلّين له بهر ته رده ستي و چالاکى و زور هه لمهت بردنى بو سهر دوژمنان هينديک به «با» و هينديکيش به «باز» يان ناو ده برد.

حوسين پياويکى زور نازا و به سه ليقه و رهزا شيرين و گه لپه روهر و دادخواز و به حه ميهت و سه خى و دلفراوان و به جه رگ و خوورده وشت بهرز و رووخوش و به سام و دلير و پالەوان و تيرثير و خيرخواز و به به خشيش و تيگه يشتوو و زانا بوو. هه رکه سيکى له هه ر لاييکه وه په نای بو بيردبايه، په ناشى ده دا و کۆمه کيشى ده کرد. ده ستي هه ژار و ده ستي کورتانى ده گرت، له هه ر شونينکيه وه هه ر ليقه و ماويکى چووبا به لای، به ناز و نيعمهت و دليکى پر شادی و خوشييه وه ره وانەى ده کرده و به بى خەم و په روش به هه موو جوړه دلخوازيکى خوى ده گه ياند. له هه ر ليقه و مانتيکيدا پياوانى گه وهره و به هيتزي له سهر وه خي ده بوون، به گيان و دلّ بوى ده کوژان، دهنگى پياوهرتى و نازايى و بانگى به خشيش و جوانميرى له نيتو هه موو کوردستاندا بلا و بووه. له لای هه موو که سيک خوشه ويست بوو، دوست و دوژمن حه زبان لى ده کرد. له جيگيان و ولاتاندا به چاکه و پياوهرتيان هه لده کوژت.

حوسيني كورى دوشتيك له عه شيره تي «هه موودى» له سالى ۳۲۴ له دياربه كر له داىك بووه.

دوشتيكى بابى، گه وهردى عه شيرهت بوو، ئاموزاي دوشتيك ده ستي به سهر عه شيره تي «هه موودى» دا کيشا دوشتيك به رامبه ربى نه کرد، چووه نيتو شارى دياربه كر و به مه ئمووربه تيکى چکوله به سه رى ده برد. له سالى ۳۲۸ دا به کۆمه گى هينديک له سه روکى عه شيره تان، دوشتيکيان برده وه نيتو خويان و «ئاوده ل» ي ئاموزايان گرت و عه زليان کرد.

حوسين تاكو عومرى ده گاته دوازده سالان له كن ماموستاي به تايبه تي ده خویند، دوو ساليش له دياربه کریدا به ته حسیلی عیلم مه شغوول بوو.

له سالى ۳۳۹ دا هينديک له عه شيره تان سه ربان له دوشتيك بلند کرد. حوسين له به ره ئه وه خویندنى به ردا و رووى کرده نيتو عه شایرى خوى له حدوودى جزيره دا. روژتيکى هه تا نيتواره شه رتيکى وایکرد که هه موو تيره ديه کى تيدا واقمان. منداليکى وا به و

چکۆله‌یییه ئه‌وه‌نده ئازا و ره‌شید و بێ ترس بیت. له‌به‌ر هه‌لمه‌ت و ئازایی حوسێن، دوژمن شکسته‌ی تیده‌که‌وێت و به‌گه‌لیک تالان و خۆشی و شادییه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌.

له‌وێوه‌ شوهره‌تی بنچینه‌ گیربوو؛ رۆژ به‌رۆژ ناوی بڵندبوو. له‌ هه‌موولا‌ییکه‌وه‌ پۆل به‌پۆل لێ قه‌وماوان په‌نایان بۆ ده‌برد. دوشتیکی بابی له‌ ته‌ربییه‌ت و ڕیگای چاک نیشاندانیدا قسووری نه‌کرد.

حوسێن بۆ ده‌وروپشتی خۆی ده‌ستی درێژکرد و هه‌مووی خسته‌ بن ئه‌مر و فه‌رمانیییه‌وه‌. هه‌موو نزیکان گه‌وره‌یی و حوسێنیان قبول ده‌کرد. چاکه‌ و پیاوه‌تی و سه‌خاوه‌تی، دلی عاله‌می جه‌لب کردبوو. له‌ ساڵی ٣٤٥ دا هیندییک له‌ جزیره‌ی خسته‌ ژێر ئه‌مریه‌وه‌. له‌ ساڵی ٣٤٦ دا چووه‌ سه‌ر «سعیرد» و «بتلیس»؛ له‌ پاش گه‌لیک شه‌روشه‌ر گرتی. له‌و سه‌فه‌ریدا ناویان نا «با».

له‌به‌ر زوو به‌په‌له‌چوون و شه‌رکردن و قه‌لا و شاران گرتنی وه‌کو «با» چوون و به‌وینه‌ی «باز» تێرووه‌اتن له‌ دوژمن، پێیان گوت «باز».

هه‌ر له‌و ساڵیدا ناوی ئه‌میرییشی له‌ سه‌رخۆی دانا. له‌شکر و قشونیکی که‌ له‌ ده‌ستیدا بوون، کردنیه‌ ره‌سمی. ٢ هه‌زار سوار و پیاده‌ی له‌کن بوو. هه‌ر ٣٠٠ سواری خسته‌ بن حوکمی سه‌ر کۆماریکه‌وه‌؛ ناوی نا «سه‌رۆک». ته‌واوی سوار و پیاده‌کانی خسته‌ ژێر فه‌رمانی «خودییه‌ند» هی برای گه‌وره‌یه‌وه‌.

له‌ ساڵی ٣٤٨ دا دوشتییک بابی حوسێن وه‌فات ده‌کا. به‌شیوه‌یه‌کی چاک له‌ شاری سعیردا ده‌شارنه‌وه‌.

ئه‌میر حوسێن باز تا ساڵی ٣٥٦ بێ موقابه‌له‌ و شه‌ر و کیشه‌ له‌گه‌ڵ ڕیک‌خسته‌نی ره‌عیه‌ت و ئومووری حوکمداری خه‌ریک بوو. له‌ جیگایانی دووره‌وه‌ قوه‌ه‌تی بۆ په‌یدا‌بوو؛ گه‌لیک سه‌رۆکانی کوردستانی موکریان و به‌به‌یان بۆ هات. هه‌مووی به‌ئیحترام و نه‌وازشه‌وه‌ ڕاده‌گرتن. ئه‌رازییکی که‌ له‌ ده‌ستی دابوو، رۆژ له‌گه‌ڵ رۆژ ده‌ستی به‌ئاوه‌دانی کرد.

چهند عه‌شیره‌تیکی ره‌وه‌ندی که‌ له‌ ژێر ئه‌مریدا بوون، هه‌مووی له‌ گوند و شاراندا دامه‌زراند و تیجاره‌ت و کرپار و فروتن و چاندن و خانوبه‌ره‌یان ده‌ست پێنکرد.

ئه‌میرباز له‌ سعیردا قه‌لا‌ی قایم و به‌رزی بۆ له‌شکری بی‌نا نا، به‌هه‌موو پیتوبستییکی قۆشه‌نی قایم کرد. له‌ بتلیس له‌سه‌ر چپای شیمالی شه‌رقی شاره‌وه‌ قه‌لا‌ییکی زۆر چاکی

دامه‌زrand، له دهووری شار دیواریکی پان و بلندی ړیکڅست و دوو دهروازهی بۆ کرده‌وه. له‌سهر هاتن و چوونی ړووباریکی به‌ناو شاردا را‌ده‌برد.

له‌سالی ۳۵۰ دا چهند قه‌لایه‌کی له‌ده‌روپشتی بتلیس خسته ده‌ست. «ملازگرت» و «موکس» ی له‌سالی ۳۵۲ که‌وته ده‌ست، ه‌ریټک پی‌اوټکی سه‌رۆکی کوردانی له‌سهر دانا.

له‌سالی ۳۵۳ دا ه‌یندیک گوندی عیسیایی ناین که له‌که‌ناری ړوژئاوای ده‌ریاچه‌ی وان بوون، چووه سه‌ریان و گرتیانی. له‌ژیر دامینی چیای «سیپان» که له‌ړوژئاوای گۆلی وان واقعیه له‌که‌ناری ده‌ریاچه له‌شکره‌زی کرد که بچټته سه‌ر ئه‌رگیش (ئه‌رجیش)؛ له‌به‌رئه‌وه که له‌شکرټکی زۆری ئه‌میری ئه‌رگیش له‌شاردا بوو.

ئه‌میرباز نه‌یده‌ویست به‌شهر و کوژتار بچټته سه‌ریان؛ ئه‌مری دا له‌و جټگا له‌شکره‌دا، شاریکیان دامه‌زrand به‌ناوی باز. به‌یه‌کبوونی سه‌رۆک و گه‌وره‌و سوپاهی، به‌حوسیتیان گوت «شاباز». ناوی ئه‌و شاره‌یان نا کرده‌وی شاباز. ئه‌و شاره له‌ده‌وری ئه‌یووبییاندا مه‌لیکی عادیل برای سولتان سه‌لاحه‌دین که گرتی ناوی نا عادیل که‌وباز. ئه‌مړکه به‌عادیل جه‌واز ده‌ناسرټ.

له‌مودده‌تی دوو سالاندا شاری شاباز ئه‌وه‌نده زلبوو که له‌ده‌روپشتیدا شاریکی وا په‌یدا نه‌ده‌بوو؛ دوکان و بازار و خانووبه‌ره و ئاوه‌دانټکی زۆریان دروست کرد و بوو به‌مه‌رکه‌زکی کرپن و فروتن. چهند که‌شتیټکی چاکیان خسته ده‌ریاچه‌وه. مالی کرپاریان له‌وان و ئیران و موکریان و ه‌کاریه‌وه دټنا شاباز، چتمه‌کیان تا‌کو لازستان و گورجستان ده‌چوو.

له‌سالی ۳۵۵ دا ئه‌میری ئه‌رگیش به‌له‌شکرټکی زۆروه هاته سه‌ر شاری شاباز. له‌چوار سه‌عاته ړټگایټکی دووری شار ه‌لیدا.

حوسټن شاباز له‌شکری سه‌روبه‌ر کرد و له‌ ۱۱ی شه‌والدا له‌شاری ده‌رکه‌وت و له‌به‌رامبه‌ری دوژمن راوه‌ستا. ده‌سته‌سوارټکی له‌دامینی شه‌رقی سیپانه‌وه ناره‌ده سه‌ر ړټگای ئه‌رگیشیان له‌دوژمن گرټدا.

دوژمن له‌وه بی‌خه‌به‌ربوو که ړټگای لی‌گیراوه و پشتیوانی له‌مه‌رکه‌زه‌وه بۆ نایه‌ت. ئه‌و ړوژه ه‌ردووک لا بۆ لی‌کدان ئاماده‌بوون. ئه‌گه‌ر دوژمن به‌گه‌بشتنی شاباز به‌له‌نگازی بووایه، مومکین بوو موه‌فه‌ق بیټ؛ چونکو سواره‌کانی شاباز هیشتا نه‌گه‌بشتبونه جټگای

دَلخواز. شاباز هه ركه گه یشتی له شه ر سستی كرد تاكو پشستی دوزمن له هاتوچوون گری ددری. ئەو شه وهش تیپیکى پیا دهی بۆ كۆمه گى سواره كان نارد. سواره كان كه یارمه تیپیان بۆ هات بوونه دوو دهسته: دهسته یك له گه ل هیندیک پیا ده له ژیر فه رمانى «مه ردان» ئەمیریکى جزیره دا چوونه سه ر ئەرگیش. هیندیکیشیان له سه ر رپگای هاتوچوواندا جیگا گیربوون.

كه به یانیان به سه ر دا هات هه ردووك لایان بۆ خو ئیز ئرتنى یه كترى شالایان هینا. تاكو رۆژئاوا بوون شه ر و كوژتاریكى وا كرا كه باوك كورى خوى نه ده ناسیبه وه. دوزمن له هیز كه وت و ته واو تاربكى پیدانهبوو، ئەمیری ئەرگیش به دیل گیرا و سپا روى له هه لاتن كرد. دهنگى هه لات هه لات گوپی عاله مى پر كرد. له هه رلایه كه وه تیپیان رۆهاتن؛ گه لیک پیاویان به ئەسیر گرتن و گه لیک ئەشیایان به تالان هینا دهست. هه موو سوپاهى شاباز له تالان و مالى دوزمن تیربوون و به شادی و خوشى و به مالیكى زور و گه لیک دیله وه گه رانه وه شارى شاباز. سى شه و سى رۆژان له نیو شاردا شادمانى و چراخان كرا.

شاباز هه موو له شكه كه ی به خه لات و دیارى و ئافه رین و به خشیش دَلخوشى كردن. رۆژى چواره م كه له شادی به شكردنى تالان و مالى دوزمن ئاسوده بوون، شاباز ئەمرى دایه ۲ هه زار سوار و پیا ده بۆ كۆمه گى ئەوانه ی كه چوونه ئەرگیش بكه ونه رپگا. له ژیر فه رمانى ئەمیر خوا به نده ی برایدا به رتیکردن؛ بۆ خوشى تا جیگای هه لاتنى دوزمنیان له گه ل چوو. ئەمیر خوا به نده روو به ئەرگیش بزووت.

شاباز ئەمرى دا ته واوى له شكرو سوپاهى له شارى شاباز ده ركه ون و بچنه ئەو مه یدانه ی كه شه رى لیکرابوو. هه موو له وى خبه وت و خه رگیان هه لدا.

ئەمیر خوا به نده كه گه یشته نزیک ئەرگیش، ته ماشای كرد «ئەمیر مه ردان» جزیره ی شارى ده وه دا وه هه موو رپگایه كى له هاتوچوویان گرتدا وه؛ ده سته جى ئەمرى دا قاقه زیکیان بۆ ریش سپى و كه یخودایانى شار نووسى كه: «ئەمیری ئیوه له كن شا ئیخسیره و هه موو له شكه كه تان به دیل گیرا وه. ئیوهش له ناو شاردا ده وه بدرتن و ئەزه به بكتیشن چاك نییه؛ له هه یچ مه ترسن و هه مووتان لای ئیمه موخته ره م و خوشه و یستن و شابازیش به دادو عه داله ته، هه ز به زه ره ر و زیانتان ناكا و له رپگای دۆستایه تی و میهره بانیه وه پیتان ده لیم كه شه ر مه كهن و ده روازه ی شارى بكه نه وه. ئەوه نده بزانه ئەگه ر ۱۰ سال له ده وه رى ئەرگیش دابنیشین، هیشتا به جیه یشتنى مومكین نییه؛ هه تا وه ده ستى نه خه یین ناگه رپینه وه...».

ئەھالى جواپيان داۋە: «ئېمە بۆ خۆمان حوكمدار بېكمان لە نېتو خۆماندا قەرار داۋە و ھېچ نېتو نانسېن...».

ئەو جواپيان بۆ شاباز نارد و ھەموو گەتوگۆبە كيان ەرز كرد. ھەزەرەتى شاباز ھەرموى: «لە گرتنى ھەراسان مەبەن، لە ئەزبەتدانى ئەھالېشدا خۆ بېارېزن؛ ھەتا بەكەيفى خۆيان بېزار نەبەن لېنگ مەدەنە سەريان».

مېر خواپەندە لە ھەر چوار كەنارى ديوارى قەلای شارەو ە خېوت و دەستگای ھەلدا و دانېشت. شاباز كە تەماشای كرد گرتنى ئەرگېش دوور دەكېشېت، لە جېگای لەشكرگایى ئاويكى بېنا نا و ناوى نا «ھەلات». ھەموو پېاوان و سەركۆماران و سەروكان، مال و مندالى خۆيان ھېنا ئەوى. ئەوانېش بەئاسوودەيى و ەدالەتگۆستەرى و كەيفخۆشى رايان دەبۆرد. ئەو شارە ئەمروكە بە «خەلات» ناو دەبېرت كە كەوتۆتە نېوان شاباز و ئەرگېشەو. موددەى ۵ مانگېك لەگەل گرتنى ئەرگېش و ئاودەدانى «ھەلات» خەرىك بوون. لە سالى ۳۵۶ ى ھېجريدە ئەھالى ئەرگېش زۆر و دەتەنگھانن؛ تەماشايان كرد لە جېگايەكەو كۆمەگيان نەكردن. ھەموو سەروك و سەردارانى شار لە شارەو ە چوونە خزمەت ئەمېر خواپەندە. ئەوېش بەلوتف بەخېرھاتنى كردن.

لە ۲۲ ى رەببەدا بەشادى و خوشى چوونە نېو شارەو ە. خەبەرى گرتنى شاربان ناردە خزمەت شاباز، لەناو ھەردووك لايندا شادمانى و خوشى دەست پېكرا. لە ئەرگېشدا دەستكرا بەتەركېباتى لەشكر و رېكخستنى ئوموورى شار.

شاباز لە جەمادى ۱ دا وارىدى شار بوو؛ دەركى داد و سەخاوەتى بەسەر ئەھالېدا كەردەو ە. ھەموو ئەھالى يەك بەيەك بۆ بەخېرھاتن كردنى چوونە خزمەتى. لە پاش چەند رۆژېك داروديوارى قەلای دەرەو ە شەار كە لەبەر دەست لېدانى وېران ببوو، چاكيان كەردەو ە و لە نېتو ەراستى شاردا خانوويكى شاھانەيان بۆ حوكمدار دروست كرد. لەشكر و قشون دامەزران و سەروكانى لەناو خانووى ئەمېرى پېشوو ە دانېشتن.

شاباز لە سالى ۳۵۸ دا بەر بەدياربەكر بزووت. شارى ئامەد و مېافاروقېنى گرت و ھەموو قەلأ و جېگايانى قايمى ئەو دەورېشتەى خستە دەست و چوونە سەر رەھا؛ ئەوېشى خستە ژېر پەنجەو ە. سەلتەنەت و حوكمدارى خۆى دامەزراند و ھەموو سنوورى خۆى رېكخست.

ئومەرا و سەروكانى ھەسكېف و جەزېرە و بۆتان و سروج و نىسېين رەعبەتى شابازيان قېوول كرد. مېرانى ھەكارى دۆستايەتېيان لەگەل پەيدا كرد و بنچېنەى رېككەوتنيان

دامه‌زراند و دیار به‌کری کرده پایتخت.

حوسپینی برای له ئه‌ردیش دانا. به‌لوتف و ئی‌حسان و ئازادی دلی عه‌ره‌بانی بادیه و سووریای گرت‌بوو. له‌بهر زۆرداری و نه‌ترسانی و ئازایی له‌لایهن خه‌لیفه‌ی به‌غداوه به‌«ئه‌بو شوجاع» یان نیو‌برد. له‌سه‌ر مینه‌به‌ران ناوی خه‌لیفه و بازبان خوینده‌وه. له‌سالی ۳۶۰ دا دوو پارچه دراوی به‌ناوی خۆی کۆلی و ناوی نا «شوجاعی».

سولتانی میسر موعزودین بی‌للا له‌سالی ۳۶۲ دا دیاری‌تکی زۆر چاکی به‌قازی خۆدا بو‌نارد. پیروزی پادشاهی دوشیتکی لی کرد و ناوی نا «مه‌لیک شوجاع».

هه‌رچه‌نده به‌و ناوانه دل‌خۆش نه‌بوو، به‌ئازایی و ده‌ست‌بردی خۆی پشت توند‌بوو؛ به‌لان ناوبانگیشی زۆری کۆمه‌گی کرد‌بوو، هیتز و قووه‌تی په‌یدا کردن چاکی ده‌ست‌گرت. له‌هه‌رلاییکه‌وه له‌سه‌ری خه‌یونه‌وه. گه‌لیک چاوی له‌زیاد‌کردنی مو‌لک بوو؛ بو‌فره‌یی زۆر ده‌کۆشا.

کوران‌ی بوویه که «به‌غدا» یان گرت. له‌ته‌ئریخی ۳۶۴ دا چووه سه‌ر مار‌دین، گرتی و له‌شکر‌تکی زۆری برده سه‌ر مووسل. به‌ختیاری کوری بوویه ده‌وره‌ی مووسلی دا‌بوو. مه‌لیک شوجاع له‌گه‌ل به‌ختیار شه‌ر‌تکی خوینا‌وییان که‌وته نیوانی؛ شه‌ر که‌وته گه‌ره‌کی غه‌ربی شیمالییه‌وه.

ته‌عه‌له‌بی هه‌مدانی دا‌وی مام‌له‌تی لی کرد. له‌بهر زۆری دوژمن گه‌رانه‌وه‌ی به‌مه‌سه‌له‌ت زانی؛ به‌سه‌ر قه‌لا و جیگایانی کوردستاندا گه‌راوه. هیتدی‌تکی له‌هه‌کاری گرت و چوونه سه‌ر «کاوا» ش که به‌«دارده‌مشت» ناسراوه. له‌ئه‌حوالی میژیدا له‌جنووبی ده‌رباچه‌ی وانداهه‌لکه‌وتوو. گرتی و چووه سه‌ر قه‌لای وان. له‌پاش ۳ مانگ ده‌وره‌دانی، گرتی. ئه‌وه بو‌کوردان بوو به‌بلندی‌کی ته‌واو؛ چونکه له‌ده‌ست ئه‌رمه‌نیاندا بوو، ئه‌وانیشیان له‌نیوانی و ده‌ره‌نا. له‌پاش ریک‌خستنی حکومه‌ت، سه‌عیدوده‌وله‌ی برای کرده حاکم له‌قه‌لای وانداهه‌رانه‌وه و چوونه ئه‌ردیش.

ته‌ماشای چلۆنی گه‌رانی شاری کرد. پیتوستیه‌کی که به‌ره‌عیه‌ت و ده‌وله‌ت لازم بوو، بو‌ی جیبه‌جی کردن. حوسپینی برای ناونا شه‌ره‌فودده‌وله. مودده‌ت‌تکی بو‌ئاسووده‌گی له‌ویدا دانیش‌ت.

له‌سالی ۳۶۶ دا گه‌راوه دیار به‌کر. خاکی کوردستانی له‌ژێر په‌نجه‌ی هیتدی‌ک سه‌رکیشانی هه‌مدانی و کوری بوویه و ئه‌رمه‌ن ده‌رخست و هه‌مووی خسته ژێر فه‌رمانی

پادشایه تی خو به وه. بۆ بڵندی و به کیوونیان گه لێک کۆشا.

له سالی (۳۶۷)دا، عه زه دلدوله ی بوویه یی له شکرێکی زۆری ناردە سەر کوردستان له ژێر فرمانی «ئه بووه فا» ناویکی ئه میری کورداندا. ته عله ب هه مدانی له دهستی هه لات. مندا لانی به ختیاریشی له گه ل خۆی هینابوو، په نا بۆ ئه میری نوستی بێن ده به ن که له ته ره ف مه لیک شو جاع بازه وه داندرا بوو.

که شاباز ئه مه ی بیست، به له شکرێکی قورسه وه چوو هه سەر نوستی بێن تا کو خاکی خۆی له فیتنه بپاریژێ. ته عله ب له خۆی ترسا بوو له گه ل هیندیک له ئومه رایانی عه ره ب له وێه به دزی خۆیان ده گه یه ننه میا فاروق بێن. له ویش خۆ ناگرن هه ل دێن ده چنه «ئه رزنه ی پۆم».

«ئه بووه فا» که ده گاته نزیک خاکی شاباز قاقه زێکی لێ نووسی که: «هیندیک هه لاتوانی فیتنه خواز روویان له خاکی تۆ کردوه؛ تکاتان لێ ده که ین که بۆ لا بێر دنی ئه وانه به گورجی کۆمه گیما ن بکه ن».

شاباز له گه ل عه زه دلدوله له نامه نووسی ده که ن و به دۆستایه تی رێک ده که ون. له که ناری فوراته وه بۆ ره قه و بیره جک و عینتاب و سۆرک و خاکی پۆمه وه کۆمه گی ئه بووه فای کرد.

ئه بووه فا هه تا چوونه ئه رزه پۆم که و تنه سەر ته عله بی هه مدانی و دهستی ان نه که وت و گه رانه وه.

شاباز بۆ نوستی بێنی میهمانی بۆ ئه بووه فا دروست کرد و نزیک چوار پۆژان ئیحترامی کی چاکی گرت و گه رانه وه بۆ مووسل.

گه رانه وه ی ئه بووه فا بوو به سه به بی دۆستایه تی کی ته و او له گه ل عه زه دلدوله. له پاش چه ند جار ان نووسین و ها تو چۆ کردن له نیوانیاندا شاباز ئه بووه فا و کورێ عه زه دلدوله ی به گه ربه هینانه دیاره کر؛ بۆ خۆشی چوو هه دیتنی عه زه دلدوله.

له مووسلدا هه مو ئومه را و وزه رایانی عه زه دلدوله و ئه هالی شاری مووسل بۆ پیتشوازی شاباز چوونه ده ری و عه زه دلدوله له بۆ خۆشی له پاشان ده رکه وت. به خۆشی و شادمانی کی ته و او هینایانه نیو شار وه. که عه زه دلدوله چاوی به شانوبازو و وریای ئه و پادشا گه وره هیمه ته که وت، گه لێک ئه ندیشه و ترسی که وته دلّه وه. دلی لێ پیس کرد، به چاوی کی زۆر ناحه ز و دوزمنایه تی به وه ته ماشای نیوتیو چاوانی ده کرد.

شاباز که له وریایی و تیگه یشتندا هه موو که س ئافه رینیان لێ ده کرد زۆر زوو

تیگه‌یشت. هه‌موو چتیکێ به‌ته‌جره‌به‌ ده‌خوارد و ده‌ست و پیوه‌ندی خۆی تیگه‌یان‌دبوو. عه‌ز‌دول‌ده‌وله‌ی به‌په‌نه‌هانی ئومه‌را و سه‌رۆکانی خۆی راسپاردن که بۆتان هه‌ل‌که‌وت بیکوژن. به‌لان مه‌یدانی فیلێ که‌م بوو.

شاباز که‌ شه‌وی به‌سه‌رده‌هات چاوی له‌ نۆکه‌رانی خۆی داگرت و به‌گورجی خۆیان سازکرد. به‌سێ ته‌پله‌ و نه‌قاره‌ له‌ مووسڵ ده‌رکه‌وتن. چوونه‌سه‌ر ژه‌نگار (شنگال) و گرتیان و خۆیان تیدا دامه‌زراند و زوو پیاوانی ناردنه‌ نویسین و رده‌ها و ئه‌و نزیکانه‌ هه‌تا له‌شکر خپکه‌نه‌وه. عه‌ز‌دول‌ده‌وله‌ که‌ ئه‌وه‌ی بیست، گه‌لێکی ترسی لێ په‌یدا‌بوو.

شاباز قاقه‌زی مامله‌تی بۆ نارد و گوتی: «به‌شه‌رتی ژه‌نگار بدا به‌من له‌گه‌ل ده‌وروپشتی ده‌ستی لێ هه‌ل‌ده‌گرم». عه‌ز‌دول‌ده‌وله‌ ده‌ستی له‌ ژه‌نگار به‌ردا، گریه‌کانی بدریته‌وه. باز ناردی به‌چاکی و خزمه‌ت و پیاوه‌تی ئه‌بووه‌فا و کۆری عه‌ز‌دول‌ده‌وله‌ی بۆ مووسڵ به‌ری کردنه‌وه.

مه‌رجی مامله‌تیان له‌ سالی ٣٦٨ ی مانگی موچه‌رم تا چوار سالان بوو؛ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ هه‌ردوو‌ک لایان پێک شاد بوون.

شاباز که‌ ئه‌و مامله‌ته‌ی کرد، له‌گه‌ل کوردستانی ئاوربایه‌گان و ده‌وله‌تی هه‌دوبان و ئه‌میری هه‌ولێری بناغه‌ی دۆستایه‌تی رپیکه‌ست.

شا ئیبراهیمی کۆری مه‌رزهبان پاشای ئاوربایه‌گان گرتی بیکه‌تی له‌گه‌ل گرتدا.

شاباز که‌ له‌ هه‌ر چوار که‌ناری خۆی ئه‌مین بوو، له‌گه‌ل ئاوابی خاک و کیشه‌وری خه‌ریک بوو. قه‌لای دیاره‌کری دروست کرد و دیوارێکی به‌هه‌ر چوار ده‌وره‌ی شاردا کیشا به‌«بورگ» (برج) ان‌توندی کرد، له‌ «فیک» دا، کوتادژ (قه‌لا) یه‌ک هه‌بوو له‌ بنچینه‌وه تازهی کرده‌وه.

دژی ماردین چهند جیگایێکی لێ رووخابوو؛ دروستی کرده‌وه. له‌ دیاره‌که‌رتدا مزگه‌وتێکی زۆرچاکی به‌دوو مناره‌وه دامه‌زراند و ناوی نا شوجاعی. قه‌لای «میفاروقه‌ین» ی له‌سه‌ردا دروست کرد. تا مووده‌تی سێ سالان له‌گه‌ل ئاوه‌دانی و دروستکردن خه‌ریک بوو. له‌ چیا‌ی جزیره‌دا گه‌لێکی دژ و جیگایانی توندی دامه‌زراند. بۆ گرتنی مووسڵ و خاکی عیراق ئاماده‌یی ده‌کرد و له‌شکر و قۆشه‌نی ساز ده‌کرد و چاوه‌روانی ته‌واوبوونی وه‌ختی مامله‌تی بوو. رۆژ به‌رۆژ قووه‌ت و له‌شکری پیو‌بستی ده‌ناردنه‌ نویسین و ژه‌نگار و خاپوور. له‌ سالی ٣٧٢ دا به‌ته‌واوی وه‌خت خه‌لاس بوو.

عه زډولدهوله مرد. شاباز ئه مهی به ددرفهت زانی، ناردی له هه موو لاییکه وه له شکرې به راوکرد و ژهنگاری کرده له شکرېه ز.

سه مسامودهوله ی کورې عه زډولدهوله که ئه مهی بیست، گه لیکې ترس لئ په یدابوو. به ئه بی سه عد بارامدا له شکرېکې زور قورسی ناره سهر شاباز.

له سنووری ژهنگاردا هه ردووک لا به رامبه ری یه کتری له شکرېان راگرت. به ئه وهل هه لمهت سه عد بارام شکاو رووی له هه لاتن کرد. له شکرې باز که و تنه سهریان تا نزیکی مووسل بیان کردن. بارام خو ی کوتا نیو شاروه. له شکرې شاباز له دوو سه عاتیکې مووسلدا هه لیدا، بو ماندوو هه سانه وه ی سوپاهی.

ئه هالی مووسل به تکا کردن دهرکه و تنه دهرده و له بهر شاباز پارانه وه که مو له تیان بدا به مه رجی سی مانگان شاری ته سلیم که ن، هه ردووک لا له سهر ئه وه راوه ستان. سه مسامودهوله که ئه شو شکانه ی بیست، سوپاهیکی بیژماری به راو کرد و له ژیر فه رمانی ئه بوقاسم سه عیدی کورې حاجبدا له خاکی سوړانه وه ی ناردیه سهر خاکی باز. له هه ولیره وه به جیا یاندا هیندیک ئومه رایانی کوردستانیان هه لڅه له تاند. له هه کاریبه وه بو سهر وان خشان.

شا که ئه وه ی بیست، ئه میر عه لی کورې پشتووی خپوی دژی فیک، له سهر له شکرې مووسل دانا و بو خو ی چوه شاری «کاراش» (دارده هشت). له مانگی جه مادی یه کدا له جیگایه کی که به «بیا جالیا» دهناسرئ، ریگای به سه عیدی کورې حاجیب گرت و له پاش گه لیک له ده یله میان کوژتن و تالان و مالیکې زور، له شکرېکې زوری به دیل گرت.

سه عید هه لات و به هه زار دهرده سه ری خو ی پژا کرد. له گه لیک جیگایاندا به شه و ددکه و ته ری، هه تا خو ی گه یانده وه مووسل. شاباز ئه و ئیخسیرانه ی ناردنه ئه ردیش و بو خویان گه رانه وه دیار به کر. به مه شی هینده ی دیکه ناوبانگی په یدا کرد.

ئه هالی مووسل به دل حه زیان ده کرد که شار بکه و یته ده ست کوردانی شاباز. له میژبوو به نا واته وه بوون له ده ست زولمی ئومه رایانی ده یله م رزگار بن.

باز که هاته دیار به کر، له مانگی شه عباندا بو، په مه زانی به ئاسووده یی به سه ربرد. رژی چواره می جیژن بو ژهنگار چوو. قاقه زی له ئه هالی نووسی و دلخو شنی دانه وه و گوتی: «هه رچه ند حکومه تی بوویه ش کوردن و له ئیمه ن، به لان له شکر و ئومه رای سوپاهی، گه لیکیان له تورکانی ده یله مین. ئیمه هه میلله تیکین، هه ر من له تورکمانان

چاکترم بۆ ئیوه...» و گەلیکی پەند دا دان.

هه موو ئه هالی له بهرئه مه به هه موو گه وره و سه روکانیه وه به ریونه بییر و نه ندیشه کردنه وه. ئه مه یان به مه سه له حه ت زانی که پادشای خو یان بیته، نه وه ک بیانییک. به کو مه له ده ستور دیان کرد و ده یله میانیان هه موو ده رکردن و جوا بیان نارد بۆ شا باز. شا باز به له شکر و هیتزه وه له ۱۰ ی مانگی سه فهری سالی ۳۷۳ دا به شادی و خو شیه وه چوه نیو شاری مووسل و هه موو ده روو پشتی قایم کرد و حکومه تی تیدا ریکه ست و خو ی وه خر کرد که به جیته سه ره به غدا و ده یله مییان له ویش ده رخا. ناردیه کوردستان، له هه موو که ناری ده وه تیه وه له شکر ی به راو کرد و به چاکی مووسلی ریکوپیک کرد. گه لیک ی داد و به خشین و پیاره تی نیشانی ئه هالی دا. ده زگای دادخواری له سه ره مووان کرده وه. په رده ی بهر ده رگای بۆ هه موو ئه هالی هه لدرابوه وه. فه قیر و بی ده ست و که وتوانی به به خشین دایین تیر کردبوون. میهره بانی و دلخو شی دانه وه و زمانی خو شی دلی عاله می جه لب کردبوو. مزگه وت و عیبا ده تخانا ییکی زۆری ئاوا کردنه وه. له مه جلیسیدا عوله ما و زانا و پیشکه وتوو و سه روکی ئه هالی تیدا داده نیشان.

له سالی ۳۷۴ دا بهر به به غدا خشا. له نزیک تکریت سه مساموده وه له شکرکی زلی له ژیر فه رمانی زیار شه هرا کوبه دا نارد به را مه بری شا باز. له پاش گه لیک کوژتار زیار هه لات و ته واوی گرانباری و نه سبابی شه ریان به جیه یشت و خو ی کوتا تکریته وه. له شکر ی کوردان تالانیکی زۆریان ده ست که وت و له شکرکی بیژماریان له زیار به دیل گرت و که وته سه ریان و ده وره ی تگریان دا.

خه لیفه له به غدا وه هیندیک زانیانی بۆ ئیسلاحی هه ردووک لایان نارد خزمه ت شا. شا باز له بهر فه رمایشی خه لیفه به مه را زی بوو که کوری بوویه ده ست له مووسل به ردا ت. ئه وه دیان کرده مه رج و سنووری مو لکیان کرده نزیک تگریت.

که زیار دوو چاری ئه و شکسته یه بوو، زۆری لی دلگیر بوو. یه کیکی له له شکرانی خو ی باتینی (باطنی) که له فی لکردندا زۆر به کار بوو، ناردیه مووسل که به جو ریکی دهستی که ویت باز بکوژیت. ئه ویش له تگریت ده رکه وت.

که باز بۆ راو کردن له شار ده رچوو بوو، له یه ک دوو سه عاتیکی مووسلدا چادریان بۆ هه لدا بوو، ئه و باتینی به نه ای [پێ] برد. هه رچۆنیک بوو شه و ی له نیو چادردا شیرکی داهینای، له ترسی گرته ی هه مان به لی دانی شیر که له چادر ده رکه وت. [پیتی وابوو] که

کوشتی؛ به‌لان شیره‌که له لینگى باز که وتبوو. زوو خۆى گه‌يانده ئه‌و پياوه. پاسه‌وان پييان زانى و ئه‌و پياوديان گرت و پارچه پارچه‌يان کرد.

باز برينى ئه‌وه‌نده کاربگه‌ر نه‌بوو که له کار بکه‌ويت؛ به‌لان شه‌ش مانگ به‌ددرمان کردنيه‌وه خه‌ريک بوو، تا خوا شيفاي دا و چاک بووه‌وه.

له سالى ٣٧٧ دا شه‌ره‌فودده‌وله‌ى بوويه -که حوکمدارى به‌غدا بوو- له‌ژير ئه‌مرى ئه‌بونه‌سر خواشاده له‌شکريتکى زۆرى ناردە سه‌ريان، هه‌موو عه‌ره‌بى به‌نى عوقه‌يل و به‌نى نومه‌ير بوون.

باز بو‌يان ده‌رکه‌وت. له پاش شه‌ر و کوشتاريتکى زۆر په‌ريشاني کردن و هه‌لاتن. خواشاده قاقه‌زيتکى له شه‌ره‌فودده‌وله نووسى که چلۆنى ئيمه و سه‌ره‌بوردمان په‌ريشاني و شکان بوو.

شه‌ره‌فودده‌وله له‌شکريتکى قورسى له عه‌ره‌بى ديه‌که بۆ خپرکرده‌وه، له ئينتیه‌هاى سالى ٣٧٨ دا هاته سه‌ر خاکی مووسل. شا «ته‌ليعه‌تووه‌وله‌ى» براى ناردە پيش دوزمن، له پاش کوشتاريتکى زۆر ته‌ليعه‌ت شه‌هيد کرا؛ به‌لان سه‌ردارانى کوردان شاردیانه‌وه. له‌سه‌ر شه‌رکردن راوه‌ستان تاكو دوزمنیان شکاند و به‌شادی و تالانیتکى زۆره‌وه گه‌رانه‌وه مووسل. له سالى ٣٧٩ دا هينديک فیتنه که‌وته نپو کوپانى ده‌يله‌مه‌وه و شه‌ره‌فودده‌وله مرد. چهند کوپيتکى هه‌مدان له سووریدا به‌سه‌ريان ده‌برد، هاتن و گه‌ليکيان له‌شکر له عه‌ره‌بى عوقه‌يلي و نومه‌ير گرد کرده‌وه که بینه سه‌ر مووسل.

به‌خت يارى نه‌کردن و هه‌لاتن و په‌نايان بۆ محه‌مه‌دى کوپى موسه‌يه‌ب، ئه‌ميرى به‌نى عوقه‌يل برد تا کۆمه‌گيان بکات.

ئه‌هالى مووسل به‌په‌نه‌يانى له‌گه‌ل ئه‌بو‌تاهيرى هه‌مدانى ريتک که‌وتن و محه‌مه‌د ئيبينى موسه‌يه‌ب، شي‌خى عه‌شيره‌تى عوقه‌يل پيکه‌وه مه‌رجيان کرد که مووسل له باز وه‌رگره‌وه. مووسل و ده‌وروپشتى بۆ کوپى هه‌مدان بى و نوسيبين و جزيره بۆ کوپى موسه‌يه‌ب بى. له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌ردووک لايان له‌گه‌ل مووسل ريتک که‌وتن. کوپى هه‌مدان له رۆژه‌لاته‌وه چوه سه‌ر مووسل.

شاباز بو‌يان ده‌رکه‌وت؛ ئه‌هالى له ژووره‌وه ده‌ستيان به‌سه‌رکيشى کرد. له‌شکرى کوردان له‌گه‌ل عه‌ره‌بان به‌شه‌ر هاتن. گه‌ليکيان له کوپى هه‌مدان کوژت. بۆ ته‌ره‌فى رۆژئاواى شار هه‌لاتن، له‌شکرى کوردان که‌وته سه‌ريان، مووسل ده‌روازه‌ى رۆژئاوايان له‌کوپى

موسه یه بی عوقه یل کرده و له پشته وه شیریان له کوردان نا.

مودده ی ۱۰ رۆژان کورد که وتنه نیوانی ئه هالی شاری و کوری موسه یه ب و کوری
حه مدانه وه، لهو شه رده ا باز له مهیدانی کوشتاریدا ئه سپی سه رسمی برد و له سه ر زین
هه لدریا. له ۲۰ جه مادی ی ۳۸۰ دا کۆچی دواپی فهرموو.

له شکری کوردان که ته ماشایان کرد بی پادشا مانه وه و نه یانزانی چ به سه ر شاباز هات،
که وتبونه نیوانی ئا وده وه. نه ریگای گه رانه وه ی شار و نه چوونی چیا یان هه بوو.
به ناچاری شکسته ی تیکه وت و مووسلایان به ردا و گه رانه وه دیار به کر.

عه لی خوشکه زای باز که ئه میری کوردانی پشیوی بوو، له فنیک دوو فرسه خپک له
جزیره دوو ر داده نیشتن، لهو شه رده ا ئه میری نو سیب ی و ژه نگاریو، نه یه یشت ئه و قوه ته
بلا و بیته وه، هه مووی خستنه ژیر فهرمانی خو به وه.

له شکری حه مدانی که به وه سه رکه وتن، له نیو کوژرا و اندا لاشه ی شابازیان دۆزی به وه و
بردیانه مووسل و له خانووی حکومه تدا به مردووی به داریاندا کرد. چند رۆژ تیک
به داره وه ما. به لان ئه هالی مووسل گو تیان درۆ به ئه وه مه لیک شو جاع باز نییه، پیاو تیکی
وا ئازا... به لام ئاگادار نه بوون له مه که قه زاقه دهر کومه گی... کرد بوو، نه کو هه رگیز... له
پاش چند رۆژان ئه هالی لاشه که یان به ئی حترامه وه له داره که کرده وه و بردیان نا ژتیا ن.

عه لی کوری باز له سالی ۳۸۱ تا ۴۰۳ هـ

که مه لیک شو جاع باز وه فاتی فهرموو، مه لیک عه لی دووباره به ناوی دوش تیک بناغه ی
حوکم داری خو ی دامه زرانده وه و ته وای قوه وت و له شکری خالی خستنه ژیر فهرمانه وه،
هه موو ئومه را و سه ردارانی شی له سه ر وه خپوون، پیاو تیکی ئازا و کارین و ره شید و راست
و به میهره بان بوو، ته وای کوردانی تکی ئه و خاکه ی که له ژیر ده و له تی شو جاع دوش تیک
بازدا بوون، بی نیگه رانی پشتیا ن گرت. له هه موو لای تیکه وه بو ی هاتنه خزمه تی و دیاری
و پیتشکه شییا ن هیتا.

له مانگی شه و الدا کورانی حه مدانی به له شکری تکی زۆر و بی حیسابه وه به تالان و
کوژتار و... که وتنه نیو کورد ستانه وه. هه ر جیگه ی تکی گه یشتنی له بنچینه یان ده رهیتا.
زولم و جه و و درنده یی و شه ر ده ییان له قانونی به شه ر به تدا تپه راند. له ژیر حوکم داری
عه بدوللای کوری حه مدانیدا هیچ نه ما که به سه ر ره عیه ت و بیده ست و ژن و مندالان
نه یکه ن. ئه وه ی ئه وان به میللله تی مه زلوو میا ن کرد، فه ره نگ و چه لیپا ن به سه ر

موسلمانانیاندا نه هیتابوو.

ئه میر عه لی له میافاروقینه وه له شکری به راو کردبوو هیندیک چلۆنی نیوانی ریکده خست. له به کی مانگی زیلقه عده دا ئه میر عه لی به قوه تیکی زیاددوه چونه پیش دوژمن. له پاش کوشتار و په ریشانی دوژمن، عه بدوللای کوری حه مدانی به دهستی کوردان ئیخسیر کرا. ئه و سه رکه و تنه بو میر عه لی سه ره رزییکی ته وای به خشی، گه لیکی تالان و ئه سباب دهست کهوت و دوژمنی له بهر به که له توکوت کردن.

له دوا ی ئه و سه رکه و تنه بلندی و به رزییه، به ئیخترامه وه عه بدوللای کوری حه مدانی به را و ناردیه وه موسل.

ئه بوتاهیری حه مدانی گه لیکی له عه بدوللای برای توندبوو که چۆن گیران. عه بدوللا پالنه وانی و نازیه تی میر عه لی بو گیتراوه و پیتی گوت چاکتر وایه له گه ل میر عه لی دوشتیکی مامله ت بکریت. عه بدوللا بو ئه وه کوشا.

ئه بوتاهیر له شه رکردندا چی بوو، هه موو پتیوستییکی شه ری حازر کرد. له ۱۱ ی سه فهری سالی ۳۸۱ دا له شکریان کرده دوو قوّل و بو چونه سه ر خاکی کوردستان ناماده بوون.

میر عه لی بو به رامبه ریان له دیاره کر ده رکهوت و له نزیک ژهنگار گه یشته له شکری دووبرایانی کوری حه مدانی. هه ردوولا له شکریان راگرت و لیکیان دا، گه لیکی له کورانی حه مدانی کوژران و عه بدوللا به دیل گیرا و تاهیر بو سووریا هه لات. ته وای له شکریان له دهست میر عه لیدا ئیخسیر کران، مال و ئالات و چتمه کی له شکر و دانه و یله ییکی زۆر کهوته ژیر دهستی میر عه لیه وه و عه بدوللاشی ناردده دیاره کر و به ئه زیه ت و ناسازییکی زۆر توند خستیه به ندیخانه وه.

هه ر به و سه رکه و تنه رانه وه ستا و بهر به موسول چوون. له سالی بیترادا - ۸ ره بیعی بهک - چونه نیو موسوله وه. له ویدا دهستی به داد و عه دل و سه خا و که ره م کرد و ناوی خۆی نا پادشا و جاری دهوله ت و ئیستیقلال و نازادی و سککه ی به ناوی خۆی لیدا.

له مانگی جه مادی به کدا محه مه دی کوری موسه یه ب چونه سه ر نوسیبین. میر عه لی له شکری هه ناردده سه ری، شه ریکی شیر ئاسایان له گه ل عه ره بان کرد. بیجگه له محه مه د عوقه یلی نه بی رزگار بوو، پیاویکی به ساغی له دهست کوردان ده رنه چوون و هه موویان کوشتن. میر عه لی شا که چلۆنی دهوله تی له موسلدا ریکخست، ئه رده شیری کوری

هورمز که به کیچک بوو له نومه رایانی له شکری، به تاییه تی له سهر مووسلی دانا و گه رانه وه دیار به کر.

پادشای میسر چند مه لایچی به دیاری و حتی چاکه وه نارد خزمهت علی شا بو تکا کردنی بهردانی عه بدوللای کوری حه مدانی. علی شا بو دلخوشتی پادشای میسر، عه بدوللای بهردا، بهو مهرجهی که له خاکی کوردستانیدا نه مینی و نه چیتته وه عیراقیش و له گه ل عوله مایه کانی ناردیه حه له ب.

موقه لید کوری عوقه یلی شیخی عه شیره تی عه رب له تهره ف نو سیبینه وه به له شکریکی زۆردوه و به کۆمه گی به هائو دده وله ی بوویه چونه سهر علی شا. وه کو محه مه د به نده خزی نه گرت و شکا و بو کۆمه گی ناردیه کن به هائو دده وله. به لان له دهو روپشتی خاپوور و نو سیبین و نهو جیگا یانه له راو روو تکردن رانه دده وهستان و له شیوه ی ریگریدا له که ناری فوراندا ده ژیان.

علی شا له تهره ف خه لیفه ی عه با سییانه وه فه خرو دده وله یان ناو برد. له سالی ۳۹۲ دا ههر به و جوړه به داد و ره شیدی و نازایی ده ژیان. تا له سالی ۳۹۴ دا له گه ل کورانی بوویه ریچ که وتن و خوتبه یان له سهر مینه به ران به ناوی خه لیفه ی قادر عه با سی و به ناوی فه خرو دده وله نه میر علی شا خویندراوه.

له سالی ۴۰۳ دا شه ره فودده وله ی کوری بوویه گه لیکی حه ز له فه خرو دده وله ده کرد و هیندیک عه رهبی به نوئه سه د و نه میریکی عه رهبی به قراوش مه شهوور له سنووراندا راو روو تیان ده کرد. به کۆمه گی شه ره فودده وله ی بوویه و فه خرو دده وله ی پادشای دیار به کر چونه سهر نهو عه ربه بانه و له نیوه شه ودا شه وی جومعه ی ۱۱ ی سه فهر، فه خرو دده وله له چادر دا کوژرا؛ کهس نه یزانی کی بوو. له شکری کوردان کشانه وه و مووسلیان بهردا و گه رانه وه دیار به کر.

نه حمه دی کوری مهروانی برای نه میر شاعه لی وه لبعه هد بوو، به گورجی له نه وه لی ره بیعی دو وه مددا، دهستی به سهر خاکی خویندا کیشا و گه لیک دلی نه هالی و سهر دار و سهر کو مارانی راگرتبوو، هیچ که سیک به به راوه ژووی نهو نه بزووتنه وه. زۆر چاک له سهر تهخت دانیشته.

ئه‌حمه‌دی نه‌سرودده‌وله له سالی ٤٣٠ تا ٤٥٣ هـ

که‌ه‌لی فه‌خروده‌وله‌ی ب‌رای شه‌هید ک‌را - هه‌روه‌ک له پ‌یشدا گوت‌ان - ئه‌حمه‌د نه‌سرودده‌وله له دیاره‌که‌یدا وه‌لیعه‌هد بوو؛ ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو مو‌لک و ده‌وله‌ت و خاکی عه‌لی ک‌یشا و ئالا‌ی ی‌یکه‌تای به‌رزکرد، س‌ککه و خوتبه‌ی به‌ناوی خۆی و قادری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ل‌یدا و خوت‌نده‌وه. ده‌رگای داد و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ری له‌سه‌ر ئه‌هالی کرده‌وه. به‌چاکه و نه‌وازش د‌لی هه‌موو ژێرده‌ستان و ئومه‌رایانی ک‌یشابونه لای خۆی و خۆشی پ‌ی خۆشه‌ویست کرد. زۆر ئازا و به‌ته‌گ‌بیر و ت‌یگه‌یشتوو بوو، پ‌یاوانی سوپاهی زۆر خۆشه‌ویستن. له‌گه‌ڵ خوله‌فای عه‌باسییان و کورانی بوویه ئاشتی و دۆستایه‌تیبه‌کی زۆری ه‌ینا پ‌یشه‌وه. هه‌موو دۆست و دو‌ژمن‌ییکی به‌خۆشی ده‌لاوانده‌وه، وای نه‌ده‌کرد که ه‌یچ هاوده‌راوس‌ییه‌کی ده‌نگی ل‌ی ده‌رکه‌ویت، زۆری حه‌ز له ح‌یشمه‌ت و ج‌یگا و سه‌له‌نه‌ت ده‌کرد. ده‌ل‌ین هه‌میشه ٣٠٠ ج‌اریه‌ی نایاب و جوانی له سه‌رای حکومه‌تیدا هه‌بوو. له‌گه‌ڵ که‌یف و شادی و به‌خش‌یش و پ‌یاوه‌تی خه‌ریک بوو. زۆر خۆی له خوت‌ن ر‌ژاندن ده‌پاراست. خزمه‌تی د‌ینی زۆر کرد. مزگه‌وتانی ئاوه‌دان ده‌کرد و مه‌لا و عوله‌مایانی له مه‌ج‌لیس داده‌نا و چاکه و ده‌ستگ‌یری ده‌کردن. له سالی ٤١٠ دا سه‌ف‌یر‌ییکی ده‌وله‌تی کوردستان، د‌وشت‌یک ناره‌ ئه‌سته‌نبو‌ول ک‌ن ده‌وله‌تی رۆم و سه‌ف‌یر‌یک‌یشی ناره‌ میسر ک‌ن سو‌لتانی میسر و سه‌ف‌یر‌یک‌یشی ناره‌ به‌غدا ک‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسییان. ئه‌م‌یر سل‌یمانی کور‌ی کرده وه‌لیعه‌هدی خۆی له‌سه‌ر ج‌زیره و بۆتانی دانا و بۆ خۆشی له میاف‌اروق‌ب‌ندا کۆشک و با‌له‌خانه و دیوانی دروست کردبوو. گه‌ل‌یک ج‌اران ده‌چ‌ووه دیاره‌که‌ر و نز‌یکی مانگ‌ییکی ل‌ی داده‌نیشت و ده‌چ‌ووه وان و ئه‌رد‌یش و خه‌لات و ده‌گه‌راوه.

له سالی ٤٠٨ دا خه‌لیفه‌ قادر، به‌نه‌سرودده‌وله‌ی له‌قه‌ب ل‌ینا.

له سالی ٤٢٩ ف‌یتنه‌ی تورکمانانی غه‌ز که‌وته ن‌یو ئاس‌یاوه و به‌سه‌ر کوردستانی ئاور‌یا به‌گاندا هات‌ن و ده‌وله‌تی هه‌زبان‌ییان په‌ر‌یشان کرد و مه‌راغه که پایته‌ختی کوردستانی هه‌زبانی بوو و‌یرانیان کرد، له‌ژ‌یر فه‌رمانی گوگ‌ناش و مه‌نسور‌ا ر‌وویان له کوردستانی هه‌کاری کرد و گه‌ل‌یک‌یان کورد کو‌ژت و زۆریان ئه‌تک و سووکی به‌سه‌ر نامووسی ر‌وو دا‌پۆش‌راواندا ه‌ینا.

کورده‌کانی هه‌کاری هه‌موو مال و خانوویان به‌ردا و ر‌وویان کرده چ‌یا‌یان و خۆیان له دژ (قه‌لا) یاندا قایم کرد.

ئەحمەدشا نەسروددەولە بەیەکیک لە وەزەرەیانیدا قاقەزێکی لە ئۆرتوگرولی سەلجوقی نووسییه. بەغدا، رەزائەت و وەحشەتی تورکمانانی پێ راگەیاندا، لەویدا دەلی: لەو تەغەروزاتەیی کە تورکمانان کردوویانە دەستیان لێ هەلناگرم. لە پاش ناردنی ئەو بەهەموو کوردەواری راگەیاندا و خۆیان خپرکەدووە و هەلمەتیان برده سەر تورکمانانی غەز. ۱۷۰۰ کەسیان لێ کوژتن و ۷ ئومەرا و ۱۰۰ سەرکۆماری تورکمانانیان بەدیل گرت. ئەوای چتمەک و چەک و جلیان لێ تالان کردن. کۆمەڵەی تورکمانانیان بلاکردەووە. ولاغی سواری و بارەبەریان پێ نەهێشتن و هەموویان لێ گرتن.

هیندیک لەغەزی دیکە لەسەر بلاویبووەکان وەخپوون و خۆیان خزاندهووە زۆزان. لە سالی ۴۳ دا گوندی بازیدی حەسەنیەیان لە رۆژەلاتی جزیره و بۆتانەو تالان کرد و گوندانیان سووتاند.

میر سلیمانی کۆری نەسروددەولە کە حاکمی خاکی جزیر و بۆتان و چیای زۆزان بوو، لەگەڵ مەنسوری ئەمیری غەز کەوتە سەروەندی ماملەتەو کە بەئاسوودەکی لە خاکی کوردستان دەرکەون.

ئەمیر مەنسور قایل بوو بەمەرجی ئەم زستانە لەوێ دانیشن و لە بەهاریدا پروو بکەنە شام و برۆن.

کە ماملەتی میر سلیمان لەگەڵ غەزبان پێک کەوت، میوانیکی زۆر گەورەیی دامەزراندبوو. سەرۆک و ئومەرایانی غەز لەگەڵ سەرداری گەورەیان مەنسور کە هەمووی هینانە نێوژوورەو، میر سلیمان بەلەشکری خۆی چواردەوری گرتن و دەست و پیتی هەمووانی گرتدان و خستنیە نێو زیندانەو. غەزەکانی دیکەش -کە لەناو کوردستاندا بوون- هەموویان بەرەو شام و مووسڵ هەلاتن و میر سلیمان وە دوویان کەوت و کوژتاریکی لە ژمارە بەدەری لیکردن و شیرێ تێنان، هەتا لە هەموو خاکی خۆی دوورخستنهو. لە پاشان ئومەراکانیشی لە سنووری خۆی وەدەرخستن و بەربدان، بەلان گەلیکی تالان و مالی لیگرتن.

کوردانی بشنۆیی لە خاکی خۆیاندا دیسان دەستیان بەکوژتێیان کردن و بۆ سەر مووسلیان لێ خوڕین و گەلیکیان مال و چەک و ئەسپ و چوارپێیان لێ گرتن.

لە سالی ۴۳۶ دا نەسروددەولە دوشتییک ئەمری بەعیسکانی ئەمیری کۆری حەمید کە حاکمی «عقرە» (ئاگری) بوو کرد کە بۆ سەر مووسڵ بخشیت و قەراوشی عەرەب لە مووسڵ دەرکات.

قەراوش كە تەماشای كرد ناتوانی بەرامبەری ئەمیر عیسكان بكا، بەپەنھانی چەند پیاویکی چاڤلووسی ناردە كن ئەمیر حەسەنی مووشكى ھەزبانى خێوى قەلاى ھەولێر كە لەگەڵ ئەمیر عیسكان بەشەر وەرە، ئاكړی و جزیرە و زاخۆت بۆ دەخەمە سەر ھەولێر. بەدەسیسە و فیتنە بڵندی كرد ھەتا ھێزی حكومەتى دوشتیكى پێ بشكینی؛ چونكو زۆرى ترس ھەبوو، ئەو دوو ئەمیرە كوردانەى بەگژ یەكدا كردن.

لەودەمدا مەلیك عەزیزی بوویە لە دەست مەلیك مالیچار و كورانی بوویە پەنای بۆ نەسروددەولەى دوشتیك برد. بەو ھەش ئەمەندەى دیکە دەولەتى دوشتیك قووەتى پەیدا كرد و پیاوی لەشكرى زیادكرد و گەلیكیان كۆمەگى ناردە كن ئەمیر عیسكان.

قەراوش كە ئەو ھى زانى زیادترى كۆمەگى ئەمیر حەسەنى مووشكى كرد؛ بەلان بەسەر قەراوش داھات و ھەموو عەرەبیكى لێ دڤگیروو و لە دەوروپشتى كشانەو ھە و لە ھەموو لایكەو ھەركیشیان لێ كرد.

زەعیموددەولە بەراوى لەگەڵ برازای قورەیشى كورێ بەدرانى كورێ موقەلید لێیان بوو بەشەر و كوشتار و قورەیش سەرکەوت و زەعیموددەولە ھەلات و پەنای بۆ ئەمیر سلێمانى دوشتیك برد.

سەنەسروددەولە لە مێژبوو لە كەلین دەگەرا كە تۆلەى خۆیان لە قەراوش بکەنەو ھە و زوو ئەمرى بەئەمیر سلێمانى كورێ و ئەمیر عیسكانى ئاكړى دا كە لەشكرىكى زۆر خرپەنەو ھە و بچنە سەر مووسل گورج بەلەشكرىكى قورسەو ھەستا و چوونە سەر مووسل.

قەراوش بۆیان دەرکەوت. فرسەخێك لە دوورى شار بەگژ یەكدا چوون. گەلیك لە عەرەبان بەكوژت چوون و قەراوش لە دەست ئەمیر سلێماندا دیل بوو و تەسلیم بەزەعیموددەولەیان كرد.

زەعیموددەولە كە تەماشای كرد دوزمنى -كە كوردن- قووەتیا پەیدا كردو ھە، ترسا كە مووسلێ لەدەست دەرکەوێت؛ بەگورجى مەملەكەتى داو ھەقەراوش و بەریدا و ناردیەو ھە مووسل.

كورد كە ئەو ھى زانى، ئەمیر سلێمان زۆرى پێى دڤگیربون، بەلان تەواوى ئەسیرانیاں لەگەڵ خۆیان برد و گەرانەو ھاكى دوشتیك و گەلیكیان مالى و چەك و تالان دەست كەوت.

لەپێشدا باسكرا كە مەلیك عەزیزی كورێ بوویە پەنای بۆ نەسروددەولە برد، گەلیكیان

ئىحترام گرت و سەرايىكى تايىبە تيان بۆچۆلكرد و ھەموو خزمەتتىكى لە دەولەتى كوردانەوۋە درايتى. مەلىكە عزىز پارچە ياقووتتىكى زۆر گەورە و بەقىمەتتى پىت بوو، نەسروددەولە بە ۱۰۰ ھەزار دىنارى لى كىرىبوو؛ لەسالى ۴۵۱ دا بەديارى نارديه كن سولتان توغرىل بەگى سەلجوقى.

ئەو سولتانە جوابى لى نارد: بەچ جۆرىكى دەتوانم سىياسى بەجىيىنم، ئەوئەندە دەلېم تا من لە بەغدا سولتان بىم، ھەر كۆمەگىكم لى بخوازىت مەرجى لەگەل دەكەم كە كورتايەتتى نەنوئىم».

نەسرود دەولە لەسالى ۳۵۴ دا و لە مانگى زىلحەجەدا مرد.

سليمان نەسرەتوددەولەى كورى نەسروددەولە لە سالى ۴۵۳ تا ۴۷۵

كە شا ئەحمەد نەسروددەولە مرد، ئەمىر سليمان لەسەر تەختى باوكى دانىشت و دابودەستوورى باوكى گرت؛ بەلان پايتەختى بىرە ميافارقىن و دياربەكرى دا بەسەعیدى براى. زۆر بەچاكي حوكمدارىان دەكرد و بۆلابردنى دوزمن دەكۆشا. لە سالى ۴۶۰ دا سەعیدى كورى نەسرەتوددەولە لە دياربەكردا وەفات دەفەر موويت. نەسرەتوددەولە ئەویشى خستە ژىر حوكمى خۆيان و ھەموو ئوموورتىكى رېكخست و لە سالى ۵۷۴ دا كۆچى دوايى فەرموو. لە زەمانى ئەودا ھېچ واقىعەيەك نەقەوماو.

مەنسۇروددەولەى كورى نەسروددەولە لە سالى ۴۶۵ تا ۴۷۸

كە سەعیدى كورى نەسروددەولە مرد، بەئەمرى سليمان نەسرەتوددەولە لەسەر دياربەكر دانىشت. كە نەسرەتوددەولە مرد مىراتى ھەردوو برايانى گرت و سىككەى بەناوى خۆى لىدا و خوتبەى بەناوى خەلىفەى فاتىمىيەى مىسر خوتىندەو. ئەو خەبەرە كە بەخەلىفەى بەغدا گەشت، زۆر پىتى عاجز بوو.

لە سالى ۴۷۷ ھ دا خەلىفەى عەبباسى ئەمرى بەفەخروددەولەى نەسر كورى جەھد تەعلەبى كە وەزىرى خەلىفە بوو لەمىژبوو لە كورانى دوشىتىك دلگىرىبوو، لەبەر دەستدرىژى و لىنگدانىيان بۆسەر تەعلەبى ئەمىرى مووسىل، ئەویش لەو بىنەمالەيە بوو. ھەمان كە خەلىفە ئەمرى پىدا لەشكرىكى قورس ھەلگىرى و بچىتە سەر دەولەتى دوشىتىك لە دياربەكر و جزىرەدا و بىگىرىت.

مەنسۇر دوشىتىك ئەوئەى بىست، داواى كۆمەگى لە ھىندىك دراوسى و ئومەرايانى دەورۇپشتى سنوورى كرد.

شهره فوددهوله ی عوقه یلی خیتی مووسل بۆ کۆمه گی ناماده بوو؛ به له شکریتی که ورده وه له پیش کوری جوهریر راهستان، له پاش کوشتار و شه پرکردن مه نسورود دهوله ی دوشتییک له دهست کوری جوهریر هه لات و دهوله تی دوشتییک که وته دهست کوری جوهریر. له سالی (٤٧٨) ی زیلحه یجه دا مه نسوروددهوله هه لات و چوه جزیره. که له دهست کوری جههریر دهر باز بوو، له هیندیک قه لایان و جیگایاندا خۆی قایم کرد و هیندیک قوه ته تی گرد کرده وه و چنده قه لایینیکی له جزیره و بۆتان و هه کاریدا له دهستداما.

له سالی ٤٨٩ دا هیندیک له شکریتی خیتی مووسل به قورسی له قه لای جزیره دا دهوریان دا، له پاش ده وردهانی دیواریان کونکرد و چونه ژووره وه. مه نسوروددهوله که وته دهست تورکمان برا پگرمشی سه لجووقی. له سالی ٤٨٩ دا و له مانگی موحه رده دا له ماله جووله که یه ک گرتیان و له به ندیان کرد.

٢٨ مانگ به لیدان شه هیدیان کرد و چوار کوری له پاش به جیما. به لان دهوله تیان ئینقرازی کرد و دواپی هات. ١٣٣ سال به حوکمداریان رابوارد و سککه و خوتبه به ناوی خۆیان بوو.

(به یاری خوا به ندی بیکه م ته واو بوو)

بەندی دووهم

دەولەتی ھەزبانی لە ئاوربایەگاندا

لە سالی ۳۱۰ - ۵۱۱ هـ .

کە ئاوربایەگان کەوتە ژێردەستی عەباسییەکانەوه، عایلهی فەرۆخشا لە حوکمداری دەستیان کورت بوو، کەوتنە ژێر ئەمری عەباسییانەوه. ئیبراهیمی کۆری محەمەدی کۆری بێژەنی کۆری پۆستەمی کۆری فەزلوون، تازەمانی مەهدی کەوتە سەرکاری حکوومەت و پەشیدی کۆری کردە والی ئاوربایەگان.

لە سالی ۱۶۴دا پەشید ئیبراهیمی کردە نەدیم، لە حوکمداری عەزڵکرد. کە پەشید بوو بەخەلیفە، ئیبراهیمی لەگەڵ خۆی بردە بەغدا و کردیە ھەمەکارە خۆی. لە پاش دوو سالان خەستیه وەزارەتەوه. لەوێشدا زۆر بێندبوو، ھەموو ئوموورتیکی ھارونە پەشیدی خەستە ژێر پەنجەوه.

کە پەشید مرد، ئیبراهیم لە بەغداوه بۆ ئاوربایەگان ھەلات و لە قەلای «چران» لە کۆنە «لاگیان» (لاجان)دا خۆی گرتەوه و کچیکی ئەمیری موتاوی ھینا و لەو کچە کۆریکی بوو ناوی لێنا «دەیسەم» ئەو کۆرە بەتەربییەتیکی شازادانە بەخیوکر، بەھەموو جۆرە ئاداب و حوکمداریک مەشقی پێ دەکرا. لە سالی ۲۸۸ھ دا یوسف ساج لە شارەزوورەوه بەر بەئاوربایەگان ھجوومی کرد.

دەیسەم لەنیو ھەموو کوردستاندا ناوی کردبوو؛ ھەموو کەسیک بۆ تەدبیر دەھاتنە کنی و ئومەرا و حوکمدارانێکی مەشوەرتیان پێ دەکرد. یوسف ساج موحتاج بوو لەگەڵ دەیسەم رێککەوت. پیاوی نارە کنی و لەگەڵ خۆی رێکخست.

ئەو سالەشی گەلێ بەبەلا و ناخۆشی بوو. چاو قوولکە و مردن ئەوەندە بوو، لاشە ییاوان سەگ نە ی دەخوارد.

دەیسەم بەگەلێک شرووتان جوابی داوه. یوسف بەزۆری کرد و مومکین نەبوو بە ی دەیسەم ڕوو لەو جیگیانە بکا. لە سالی ۲۹۶ دا لەگەڵ دەیسەم لە موباحەسەدا بوو،

ههتا له سهه ئهوه كه هه موو ئوموورى له شكربى له دهست دهيسه مدابى، رتيكهوتن و به كۆمه له پرويان كرده ئاوربايه گان.

دهيسه له گهه كوردانى موخابهه كرد هه له لايه گيانه وه تاكو ده ربای قه زوين ته واوى كوردستاني ئاوربايه گان له گهه دهيسه م رتيك كهوتن. دهيسه م بى ئه زبه ت ئاوربايه گانى خسته ژيتر حوكمه وه تا سالى ۳۰۵ هه له گهه يوسف به يتيكه تى حوكمدارى ئاوربايه گان بوون و له و موده ته دا ته واوى ئه هالى كرده ته ره فدارى خوى. هه رچيه كى بوو هه ره دهيسه م بوو.

له سالى ۳۰۴ دا يوسف له دهست كهوت و كهس نه ده چوه كنى. له خه لافه تى موخته ديردا «موونيس» ناوتيكي نوكه ري يوسف ساج دهيسه يه كى دامه زراند، به ته شوبقى موخته دي ري خه ليفه ي به غدا رۆحى هه موو ئه هالى ئاوربايه گانى بۆلاى خوى كيشابوو.

كوردستاني ئاوربايه گان پرووى له پشيوى كرد و جوولانه وه. له سالى ۳۰۵ دا «سبك» ي پياوى يوسف ساج زۆرى له موونيس كرد ئه و جيگا يه ي خسته دهست خوى. كوردستان ئه وه نده ي ديكه پرووى له تيكچوون كرد؛ تا سالى ۳۱۰ هه كوردستان وه كو گيژده لوكه ي ليهاهت. هه ره له و ساله دا دهيسه م فيكرى خوى خر كرده وه و به هيتى خوى ته كانى دا گۆى هونه ري له هه مووان رفا ند و به گورجى ئه وانى هه موو ده ره ده ر كردن و خوى خسته مه يدانه وه؛ سه ري هه موو سه ره رفانى نه رمكرد و ده ستى هه موو ده ست دريژانى بپى.

ئىستىقلالى كوردستاني ئاوربايه گان

دهيسه م ئالاي يتيكه تاي له كوردستاندا به رزكرد. يوسف له نيو گيانيدا ده ژيا. هه موو ئوموور هه ره ئه و بوو. يوسف له خوى گه يشتبوو، به جاريكي ده ستى له هه موو ئوموورتيكى به ردا؛ هه رچونتيكى دهيسه م رازى بوايه، يوسف ده مى نه ده كرده وه. دهيسه م گو شه و قولينچيكيكي كوردستان نه ما نه يگريت و له شكري به قووه ت و پياوانى دلاوه ري له سه ر داده ني ت. دونياى ئه مين كرده وه و هه موو ئه هالى هيتا وه ژيتر حوكمى خويه وه. له سالى (۳۱۶ هه) دا يوسف مر د. دهيسه م بى ره قيب و به رامبه ري بى هاوال ما وه. ده ستى به ته شكيلاتى له شكر و مه ئمووران كرد، هه ره كه سيكي له خوى نزىك و له سه ره مه زه هب و ميلله تى خوى بوو دا يده نا. به جاريك به غداى نه ناسى و به ته نها ئالاي كوردستاني بلن دكرد. ئه رده وي ل (ئار دوييل) ي كرده پا يته خت و ده ستى كرد به رتيكويكي له شكر و

مهملکه تدارى و ره عيه تپه روه رى. دهستى عه داله تى كرده وه و ده رگاي زولم و ته عه ددای داخست. هه ركه سيكي بۆنى زولمى لى به اتبایه به جه زای خوى ده گه ياند. هه ر چوار كه نارى نه رده و پلى كرده قه لا و ديوار و خنده قىكى قوولى له ده رده وى ديواره كى كۆلى و پرى كرد له ئاو. هه ر چت يكي كه بۆ له شكر لازم بو، پتىكى خست. هه موو سه ردار و سوپه هدار و مه رزه بانانى له كوردان دانا؛ چونكو له پيشدا هينديك له بيگانان تيكه ل به له شكرى ببوو، هه مووى ده ركردن بيجگه له هينديك ده يله مى نه هيشته وه. له هه ر جىگاي يكي كه كه ميك ترسدار بوو قه لای لى دروست كرد و گه وره يه كى به له شكره وه ناره سه رى. بۆ ته ماشا كردن و رېك خستنى شار و قه لا و ره عيه ت و له شكرى به مودده تىكى كه م به نه فه سى خوى هه موو ئاوربایه گان گه را و ناوى خوى نا «شا». له و سه فه رده دا نۆكه رېكى خوى كه به «وشمگيرى كورى زباد» مه شور بو، به دزيبه وه زۆر كه سى خسته ده ست كه له هه قى ده يسه م شادا پيسيه كى بكه ن و فه سادىكى به رپاكه ن، به به هانه ي نه مه وه كه ده يسه م شا نه شعهرى مه زه هب و وشمگير و نه وانه ي كه له گه لى رېك كه وتن خاريجى مه زه هب بوون؛ ته عه سووبى ئاينى و فيتنه ي مه زه هب بيان خسته پيشه وه.

ده يسه م شا به زووبى گه راوه و نه و ئاوره ي كوژانده وه و وشمگير له ده يسه م شا رزگار بوو و چوه راجيس و گه ليكى زه ويوزارى خسته ده ست و ته پلى حوكمدارى خوى له راجيس ليدا.

نه و بزوتنه وه ي وشمگير بوو به ئاگادارى يكي چاك بۆ ده يسه م شا.

له وه ش گه يشت كه مه يدان نه دات به و جوړه كه سانه، حاكم و قازى و سه ره هه نك مه رزه بانى له هاو فى كرانى خوى دانانه سه ركار و به داد و ره عيه تپه روه رى دهستى به حوكمدارى كرد.

له سالى ٣٢٦ هـ دا «سبكره» ي بى ترراوى پياوى يووسف ساج دووباره هه وای شوږشى كه وه ته ميتشكيه وه و ناوى خاريجى «باتينى» كرده ئاله ت، گه ليكى كورد له سه ر گرد بوونه وه و ته ماعى كى زۆرى له رېگاي دينه وه خسته پيش. به دزيبه وه قوه و تىكى زۆرى پهيدا كرد؛ تا فرسه تى ده ست كه وت، له گه ل نه و هيزه په لامارى بۆ گه ليك قه لا و جىگايانى ده يسه م شا برد. له شكرى نه و جىگايانه شى له گه ل كه وت. به بى نه زيه ت زۆر جىگايانى گرت.

ده يسه م شا كه بۆ مامله ت كوژا فايده ي نه به خشى، چونكو هه زى نه ده كرد كورد له گه ل

کورد به شه‌ر بدا. نه‌وجاره که به‌ناچاری له‌شکرێکی زۆری خرک‌دوه که به‌چیتته پێش «سبک‌ه‌ی». له‌ناکا و له‌شکری سبک‌ه‌ی ده‌وره‌ی نه‌رده‌وێتی دا ده‌یسه‌م شا پیاده‌ی له‌ ده‌روازه‌ی رۆژه‌لاته‌وه‌ بو‌ ده‌رخست و پشته‌ی سبک‌ه‌ی گرت. له‌ پاش کوژتار و خوتن رێشتنێکی زۆر، سبک‌ه‌ی هه‌لات و پرووی کرده‌ موکران (موکران - موکریان) و په‌نای برده‌ به‌ر نه‌میری ده‌واله (میان‌دوا). نه‌ویش په‌نایدا و له‌شکرێکی ته‌واوی بو‌ گرد‌کرده‌وه و پێکه‌وه‌ چوونه‌سه‌ر ده‌یسه‌م شا. له‌ پاش گه‌لیک کوژتار ده‌یسه‌م توانای راوه‌ستانی نه‌ما؛ چونکو ته‌واوی کورده‌واری که‌وته‌ نه‌ لای دوژمنیه‌وه‌ به‌ناچاری هه‌لات و چوو بو‌ راجیس (تاران) و په‌نای برده‌به‌ر وشمگیر که‌ له‌ پێشدا باسکرا که‌ هوکمداری راجیس بو‌. نه‌ویش په‌نایدا و گه‌لیکی دل‌خۆشی داوه. بو‌ کۆمه‌گی به‌شه‌رتێک لیتی قبوول کرد که‌ له‌ژێر فه‌رمانی وشمگیردا بک‌رت، ده‌یسه‌م شا له‌به‌ر ژبانی هاتووی لی قبوول کرد و له‌گه‌ل وشمگیر شه‌رتنامه‌یان مو‌رکرد، که‌ هه‌ر ساڵه‌ی ۱۰ هه‌زار دینار بداته‌ راجیس و نه‌ویش له‌ هه‌موو وه‌ختیکیدا له‌شکری بداتنی و کۆمه‌گی بکا. له‌سه‌ر نه‌وه‌ له‌شکرێکی زۆری دا به‌ده‌یسه‌م شا.

سبک‌ه‌ی که‌ بیسته‌ی ده‌یسه‌م به‌قوه‌ته‌وه‌ گه‌راوه‌ شه‌رتنامه‌ی له‌گه‌ل وشمگیر مو‌رکردوه‌، بێجگه‌ له‌ هه‌لاتن چاره‌بێکی نه‌ما؛ پرووی خۆی کرده‌ «وان و نه‌رگیش» و له‌و چیاپانه‌دا هیندیک نه‌رمه‌نی عاسی ببوون، ده‌ستیان کرد به‌راو‌پو‌وتی نه‌رمه‌نیان و له‌گه‌ل ده‌ست و پێوه‌ندی خۆی روویان کرده‌ زۆزان. ده‌سته‌ی نه‌رمه‌نیان لێیان وه‌خۆکه‌وتن و ده‌ستیان کرد به‌کوژتاریان. له‌ پاش گه‌لیک یه‌کترکوژتن گه‌لیک پیاوانی سبک‌ه‌ی و هاوالانی مردن و چه‌ند نو‌که‌ریکی په‌ریشانی له‌ ده‌ستدا هاو له‌ په‌زاله‌تێکی زۆر پیس خۆی گه‌یاند به‌ کن قه‌لای ترم «ته‌رگه‌وه‌». که‌ «سان»ی کورپی سبک‌ه‌ی له‌ ته‌ره‌ف ده‌یسه‌م شاهه‌ حاکمی نه‌وی بو‌. نه‌ویش خاوه‌ندی لیک‌رد و له‌گه‌ل قوه‌تێکی زۆر چوونه‌ سه‌ر قه‌لای ترم.

میله‌له‌تی کوردان که‌ زانییان ده‌یسه‌م شا گه‌راوه‌ سه‌رته‌خت، له‌ سبک‌ه‌ی وه‌خ‌ربوون؛ لینگیدیان دانن و شکاندیان.

سان و سبک‌ه‌ی خویان له‌ پێش رانه‌گرتن و هه‌ر به‌کوژتار هه‌لیان‌ب‌رین، هه‌تا له‌ خاکی ناو‌ربا‌یه‌گانیان به‌ر به‌عیراق ناو‌اکردن. سان په‌نای بو‌ ناس‌رو‌دده‌وله‌ی هه‌مدانی مو‌وس‌ل برد و هیندیک پیاوانیشی چوونه‌ به‌غدا و په‌نایان بو‌ خه‌لیفه‌ برد.

ناس‌رو‌دده‌وله‌ی حوسینی کورپی سه‌عیدی نامۆزای له‌شکرێکی زۆری دایه‌ سام و سبک‌ه‌ی و به‌قوه‌تێکی زۆره‌وه‌ چوونه‌ سه‌ر ده‌یسه‌م شا. که‌ له‌ مه‌یدانی شه‌ردا لێکیان دا

نه‌یان‌توانی له‌به‌رده‌م ده‌یسه‌م شا راوه‌ستن و به‌شکاوی و په‌رتشان‌ی گه‌رانه‌وه مووسل. ده‌یسه‌م شا له‌سه‌ر په‌یمانی وشمگیر پابه‌نده‌ ماوه و حوکمداری به‌موو ئاوربایه‌گانی له ده‌ستدا بوو، له‌شکر و قووه‌ت و گه‌وره‌یی رۆژ به‌رۆژ له‌زیادی بوو.

یه‌کی‌ک له‌وزه‌رایانی ده‌یسه‌م شا که ناوی «عه‌لی کوری جه‌عفر» بوو، له‌ده‌یسه‌م شا دل‌گیربوو، هه‌لات و چووه‌قه‌لای ترم و په‌نای برده‌ به‌ر محمه‌دی کوری موسافیر که یه‌کی‌ک بوو له‌ئومه‌رایانی ده‌یسه‌م شا و له‌بنه‌ماله‌ی میرانی کوردان بوو. له‌ته‌ره‌ف ده‌یسه‌م شاره‌ ئه‌میری حکومه‌تی کوردان و ئه‌رمه‌نیان بوو؛ له‌و خاکیدا و له‌و ده‌میدا.

«هۆزان» و «مه‌رزهبان» که هه‌ردووکیان کوری محمه‌د بوون له‌باوکیان عاسی بوون و ته‌واوی خاک و سه‌لته‌نه‌ت و ئه‌ماره‌تیان خسته‌ ده‌ست و باوکیان له‌قه‌لای ترمدا له‌به‌ندی کرد. ئه‌و دوو برایه‌ له‌هه‌موولاییکه‌وه ده‌ستیان به‌سه‌رکێشی کردبوو. هه‌رچیکو عه‌لی کوری جه‌عفر بوو په‌نای برده‌ به‌ر مه‌رزهبان و ده‌ستی به‌فه‌سادێ و ته‌شویشات کرد و مه‌رزهبانی خسته‌ سه‌ر هه‌وه‌سی سه‌لته‌نه‌تی ئاوربایه‌گان و به‌هه‌زار فیلان تیتی گه‌یاند.

سه‌رکێشی مه‌رزهبان له‌ ده‌یسه‌م شا

مه‌رزهبان چونکو جاهیل بوو به‌غرووری جحیلی ته‌فه‌ی خوارد و به‌قه‌سه‌ی عه‌لی که‌وته سه‌ما و ده‌ستی به‌قووه‌ت و هه‌رخ‌کردن کرد. عه‌لی ته‌شکیلاتی بو‌کرد و وه‌زاره‌ت و ئیداره‌ی بو‌ته‌رتیب دا.

هۆی دووری عه‌لی له‌ده‌یسه‌م شا و ئیتفاقی له‌گه‌ڵ مه‌رزهبان ئه‌مه‌ بوو که ده‌یسه‌م شا له‌سه‌ر قه‌ولی ئه‌شعه‌ری بوو، عه‌لی و مه‌رزهبان موخالیف بوون؛ عه‌لی «باطنی» (باتینی) مه‌زه‌ب و مه‌رزهبان شیع‌ه‌بوون. له‌سه‌ر ده‌یسه‌م رێک که‌وتن و ده‌ستیان به‌به‌یانات و ئینزار و ته‌شویقی خه‌لق کرد و ئومه‌را و گه‌وره‌ی له‌شکری ده‌یسه‌میان به‌لوتف و ته‌مه‌ع جه‌لب و به‌ئه‌فسانه‌ و درۆ هه‌لیانخه‌له‌تان‌دن و ده‌ستیان به‌خۆ و هه‌رخ‌کردن کرد و زۆر که‌سیان له‌سه‌رۆک و گه‌وره‌ و سه‌ردارانی ده‌یسه‌میان هینا ده‌ست. ده‌قیقه‌یه‌ک له‌فه‌سادێ و رێک‌خستنی نیفاق غافل نه‌بوون و قاقه‌ز و چه‌په‌ریان له‌سه‌ر یه‌ک و به‌دزییه‌وه ده‌نارده‌ نێوه‌راستی کوردستان. دا‌یمه‌ له‌جاسوس و پیاوان‌ردنیان کۆتا‌هییان نه‌ده‌کرد، تا فه‌سادێکی ته‌واویان خسته‌ ناو له‌شکری ده‌یسه‌مه‌وه. که‌هه‌موولایه‌کیان پر‌کرد له‌ته‌شویقاتی فه‌سادێ و ئه‌منیه‌تیان له‌له‌شکر و سوپا و ئومه‌رایان حاصل کرد. بانگی شه‌ر و کوژتاریان لێدا.

مهرزبان به نه فسی خۆی چوو نه کوردستانه وه و دهستی به ته شویقات کرد و خه لقی مایل به خۆی ده کرد. کورپک بوو چاپلوس و عه ییار و خوشرو، زوو ئینسانی ئیقناع ده کرد. ده ری کوردستانی نه هیشته نه گه ری.

دهیسه م که ته ماشای کرد که سیتیکی له پشته وه نه ما و هه موو که وتنه لای مهرزبان وه و زانی بی فایده خوین ده ری، هه ردووک ته رف کوردن و کوردان ده کوژرتن، به نا چاری هه ستا له گه ل وه زیره کانی و که سانیکی له گه ل چوون، روویان کرده ئه رمه نستان و په نایان بو «سه جایی» ی کوری «دیوانی» برد. ئه ویش پیشوازی کردن و پیاوه تییه کی ته واوی کرد و زور خزمه تی کردن. مهرزبان که زانی دهیسه م شا هه لاته وه، دهستی به سه ره هه موو کوردستانی ئاوربایه گانیدا گرت و دهستی به ته شکیلات و زوری و جه ور کرد.

کورد وهاری له کاریکی که کرد بوویان، زور په شییمان بوونه وه. ئیختلافاتی مه زه هب پهیدا بوو. هه رچی که مهرزبان به نه فسی خۆی بووه خاریجی و ئه وانیش ئه شعهری بوون.

ته رفه دهستی پیکرا، زوری پینه چوو عه لی کوری جه عفه ریش ئه و حاله ته ی پی چاک نه بوو. ته ماشای کرد نه ئیداره و نه قه واعید و نه زا کوون و نه ریعایه ت و نه گه وردی و چکۆله یی نییه. زانی بی فایده یه و له م مولکه زایع ده بیت. له ژیره وه ده ستور دیکی کرد و چند که سیتیکی له وه زیران و گه وه و ئومه رایانی هه لگرت و به ری خۆی داوه لای دهیسه م شا و پشته له مهرزبان کرد. ته واوی مال و مندال و که سوکاریان هه لگرت؛ ئه وه نده ی له شکر و نه فهری ده یله می بوو کوژتبان و ئه وی مانه وه ئیتاعه ی دهیسه م شایان پیکردن.

دهیسه م شا که ئه و خه به ره ی بیست، له هه موو لایتکه وه گه وه و پیاوانی خر کرده وه و هجوومی کرده سه ر ئاوربایه گان. به بی ده ساییس و ته شویقات ئه وانیه ی که لای مهرزبان بوون هه لاتن و خو بان خسته لای دهیسه م شا.

عه لی کوری جه عفه ره وه زیری، ناشتی هینا پیش و ته ور تزی ته سلیم کرد. له ته ور تزه وه به ره و «ئاردو بیل» چوون.

عه لی هه لات و چوو لای مهرزبان و دهستی به ته داره کی جهنگی کرد. تا ئه و له گه ل مهرزبان خه ربکی ئه مه بوون، دهیسه م شا که وته وه ئه رده وتی.

سالیکی نه که ئیشا مهرزبان و عه لی ده وه ی ئه رده وتی لایان دا. دهیسه م شا که وته وه ده غده غه، به نا چاری مال و مندالی خۆی هه لگرت و چوو له ترم دانیشته و دهستی له هوکمداری هه لگرت. موده تی هوکمداریی ئه و ۲۱ سال بوو.

دهوله‌تی موسافیر له سالی ۳۳۱ تا ۵۱۰ هـ

دهوله‌تی موسافیر له ئاوربایه‌گاندا قه‌راری گرت؛ حکومه‌تییکی کوردیان ته‌شکیل کرد. بابوایپیریان وه‌کو محهمه‌د وه‌کو موسافیر له‌نیو کورداندا له ماله‌ میرانی کورده‌واری که له‌نیوانی ئه‌رده‌وتیل و ئه‌ستره‌ بوون، به‌چهند پشتتیک له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی ده‌یسه‌م شا ده‌گه‌یشتنه‌ یه‌ک که ئه‌م‌پۆکه به‌ «تالشی» مه‌شه‌وورن.

دهوله‌تی موسافیر به‌نیوی باپیری مه‌رزهبان ده‌کریت.

مه‌رزهبانی ییکه‌م پادشای دهوله‌تی موسافیر له سالی ۳۳۱ - ۳۴۶ هـ.

مه‌رزهبان کورپی محهمه‌دی کورپی موسافیر له قه‌لای ترم له سالی ۳۱۴ دا له دایک بووه. له سالی ۳۳۱ دا له‌سه‌رته‌خت دانیشته.

له سالی ۳۳۲ دا تایفه‌ییک له عرووسی قافقاز (قاقاز) وه‌هجومیان کرده‌ سه‌ر ئاوربایه‌گان و شاری «هه‌رز» یان گرت و زۆر که‌سیان کوژت و قه‌تل و عامیان کردن و هیچیان نه‌هیشتن، ژن و مندال و پیاویان کوشتن و هه‌موو دوکان و مالیان خاپوور کردن.

مه‌رزهبان له‌شکرکی زۆر و زه‌وه‌ندی لی دهنگدان و چوونه سه‌ریان. له پاش کوشتاریکی زۆر ده‌ریان کردن و شاریان لی خاوین کردنه‌وه، به‌لان عرووسان زۆریان زه‌ره‌ر له کوردان دا. خوداش زوو یارمه‌تی مه‌رزهبانی دا و موه‌فه‌ق بوو.

که حادیه‌ی عرووس ته‌واو بوو، هیندیک ئه‌حوالی کوردستان که‌وته قه‌لقه‌له‌وه. مه‌رزهبان له حه‌ره‌که‌ی ده‌یسه‌م شا ترسا و قاقه‌زی له سه‌جاییقی ئه‌رمه‌نییه‌وه نووسی بۆ ته‌سلیم کردنی ده‌یسه‌م شا که نه‌وه‌کو دیسان له‌و کیشه‌کیشه‌دا ته‌ماعی سه‌لته‌نه‌ت بکاته‌وه. سه‌جاییق بۆ راگرتنی جیگای، پادشایه‌کی وا که به‌میوانی له په‌نایدا دانیشتبوو گرتی و به‌ده‌ست به‌ستراوی ته‌سلیمی دوژمنی کرد.

له سالی ۳۳۳ دا مه‌رزهبان ده‌یسه‌م شای له به‌ندی کرد و له که‌مالی ئیستراحه‌دا ده‌ستی به‌سه‌ر کیشا. مه‌رزهبان به‌ته‌واوی و بی کیشه‌کیش حوکمداری کرد، تا سالی ۳۴۶ موده‌تی حوکمداری ئه‌و سال بوو. له دوایی زستانیدا کۆچی دوایی کرد و کورپی له پاش به‌جیما: جه‌ستان، ئیبراهیم، ناسر.

دهولته‌ی هه‌زبانى - هوکمدارى هه‌سوودان

هه‌سوودان کورێ مه‌مه‌دى کورێ موسافير له‌ زه‌مانێ که‌ مه‌رزهبان بوو به‌ پادشای هه‌مه‌دانێ و برائى کرده‌ وه‌ليعه‌هدى خۆى، له‌ سالى ناورادا جه‌ستانى کورێ مه‌رزهبانى کرده‌ وه‌ليعه‌هدى هه‌سوودان؛ به‌لام به‌دزيبه‌وه‌ وه‌سيه‌تى کرد له‌ لای وه‌زيران و وکه‌لايان و ته‌نبیهى کردن که‌ من مردم جه‌ستانى کورم پادشايه‌ و وه‌ليعه‌هدى ئه‌و ئيبراهيم و ناسر بن؛ له‌ پاش ئه‌وان هه‌سوودان بکه‌نه‌ پادشا.

مه‌رزهبان که‌ له‌ سالى ٣٤٦ دا مرد، وه‌زيره‌کانى له‌سه‌ر وه‌سيه‌تى مه‌رزهبان جه‌ستانيان کرده‌ پادشا.

جه‌ستان ده‌ستى به‌ ته‌رتيبات و ئيداره‌کرد و ئه‌رده‌ويلێ کرده‌ پايته‌خت.

هه‌سوودان فيرارى کرد و چووه‌ مه‌راغه‌ و ئيعلانى هوکوومه‌تيكى کوردی موسته‌قيلى کرد. هه‌سوودان بۆ خۆى بوو به‌ پادشاييى موسته‌قيلى له‌ مه‌راغه‌.

جه‌ستان که‌ ئيستيلای هوکوومه‌تى ئه‌رده‌ويلێ کرد، له‌ سالى ٣٤٦ دا ده‌يسه‌م شای ده‌رخست و کوژتى که‌ نه‌وه‌کو ته‌ماع له‌ هوکمدارى بکا. به‌لان به‌کوژتنى ده‌يسه‌م شای ئاسووده‌ داننه‌شت؛ کورتيک بوو مايل به‌ که‌يف و زه‌وق و ئاگای له‌ ئوموورى هوکمدارى نه‌ما. به‌ته‌واوى به‌زه‌وق و ئاهه‌نگى راده‌بوارد. ئه‌و حااله‌ تا سالى ٣٤٩ ده‌وام ده‌کا. له‌ سالى ناورادا پياويک له‌ ئه‌ولادى موکته‌فى بيللاى عه‌باسى په‌يدا بوو، ده‌ستى کرد به‌ ئيدىعيان و ته‌شويقاتى دينى و ره‌زای خودا و پتيغه‌مبه‌ر و ئيجراى شه‌ريعه‌ت و ئيزه‌ارى حه‌ق و عه‌داله‌ت و فه‌رمایشاتى خودا و پتيغه‌مبه‌رانی کرده‌ ئاله‌ت و په‌رده‌ى ته‌زویری گرته‌وه‌.

ده‌رکه‌وتنى نيه‌تى خه‌لافه‌ت و ئاورى فه‌سادى

ئه‌و پياوه‌ هه‌روه‌کو ئه‌جدادى، په‌رده‌ى داو و حيله‌ى گرته‌وه‌. بانگى خودا گه‌وره‌يى و پتيغه‌مبه‌ر به‌حقه‌ى به‌گوێى کوردانى ساده‌ و دلێ مسکيتنى بۆ بېردا دا و نيدای حه‌ق و شه‌ريعه‌ت په‌رستى کرده‌ زنجيرتيكى درۆ و ده‌له‌سه‌. حه‌لقه‌ حه‌لقه‌ به‌نيوى ئيسلاميه‌ت و ديانه‌ت دانا و دانهى ته‌سبيح و داوى به‌رمالى بۆ گرتنى بۆ هۆش و هه‌ژاران داناوه‌ و ده‌ستى به‌ هه‌له‌خه‌له‌تاندن کرد. دلێ خه‌لقى به‌ناوى خه‌لافه‌ت و ديانه‌ت جه‌لب کرد، خسته‌يه‌ گوێيانه‌وه‌ که‌ خودا منى بۆ هيدايتى ئيه‌وه‌ ناردووه‌ و غه‌يرى من خودا پياوى چاکى خه‌لق

نه كړدووه. نه ولادی پټغه مېهرم و جه ددم منی كړده وه كيل. خولاسه ريځگای فيتل و نه فسوونيتكى كه به دهرس له ماموستايان وهرگرتبو، بو غهش و ئيخدا عناسی، به شهرتی زيادی له وانیشی به كار برد؛ تا گه ليك پياوani ئيخدا ع كړدن و به موسته جیر بيللا خوی مه شهوور كړد و جه معيه تيتكى زوری خسته ژير داوی مه كړ و حيله وه.

«نه عيم» نه ميری موقران له كيټو و نه رازی مابه ينی ورمی و وانی دايه؛ نه و زاتهش به د سايسی وی هله خه له تا و شهرت و شرووتيان له سهر ته عه هوداتی تاتی كړد و ئيتفاقيان كړد كه: من كومه گيت ده كم و له شكرت بو وده خړ ده كه موه ئاوربايه گان بگرين به مولكي بو من بميتته وه، منيش كومه گيت ده كم بچو سهر به غدا و ببه به خه ليفه؛ كه بوويه خه ليفه، ئاوربايه گان بو من بيت. موسته جیر به وه پازی بو.

نه عيم له هه موولا يتيكه وه له شكری بو دنگدا و نه سپابی شريان ئاماده كړد و پرويان له ئاوربايه گان كړد و له كيټوانی موقران به ربه ورمی و خوی و سله ماس هاتنه خوارئ. له ولاشوه جه ستانی كوری مهرزه بان و ئيبراهيمی برای به له شكرتي زوره وه بويان هاتن و به رامبه ری له شكری نه عيميان كړد له دهشتی سله ماسيدا ليكيان دا. له پاش شهر و كوژتارتيكى زور نه عيم بي هتيزبو، هلات و به پهرتشانى به ری خویدا كيوان.

هه سوودان نه و حاله تهی به فرست زانی و خوی ئاماده كړد و غاريدا سهر برازاكانی ئيبراهيم و گرتنی.

ناسر خوی خسته موقران و دلخوشی بو موسته قبل و پيتشوويان، خه لقی خسته ژير چهك و سيلاحه وه. له شكرتيكى چاكي خر كړده وه و هاته سهر نه رده وييل. له شكری ناسر له وهختی مو حاسه رده داواى دراويان كړد. به زمان و حيله پايگرتن تا له گه ل جه ستانی برای بوونه يهك و به يتيكه دهستی چوونه به رامبه ری ماميان. زوركه س كوژران و تالان کران و جيتگيان ويران و كاو ل بوون و له هه ردووك لايان زهره ر كهوت و ديسان نه يانتوانی به رامبه ری ماميان بكه ن. تاليب به سولج بوون و كهوتنه ژير ئيتاعه ی هه سوودانه وه. ماميان قبولى كړدن و ته واوی زهوی و سه لته نه ت و گه نجينه و له شكره كيهانی خسته نه ژير حوكمی خوږه وه و نه وانیشی هه ر يه كهی خسته سهر وه زيفه يهك تا به ته واوی نه مينی كړدن. له دوايی هتانه به ژير چنگی خوږانه وه و به دايكه وه له بندي كړدن و هه موو ئاوربايه گانی خسته نه ژير ده ستيه وه و ئيسماعيلی كوری خوی كړده وه ليعه هدی خوی و نه غلبه قه لا و جيتگيانی مه حكه می دايی.

ئىبراهيمى كۆرى مەرزەبان بۆلگۈرى براكانى چوۋە مەراغە و لەشكرى كىشا . ھەسودان كە بىستى، جەستان و ناسر و دايكىانى كۆرت. بەلەز ئەمرى دا بە«جەستانى كۆرى سەر مەزن» بۆلەشكر و سوپا خىركەندەو و بۆكۆرتارى ئىبراهيم موھەببا بوو. لەشكرى بۆ تەواو بوو، چوۋە سەر ئىبراهيم لە مەراغەدا.

ئىبراهيم كە وايزانى ھەلات و چوۋە ئەرمەنستان. لە سالى ۳۴۹ دا كۆرى سەر مەزن، مەراغەى گرت و ئىستردادى كرد و چوۋە سەر ئەرمەنستان تىكۆپىتىكى دا و تەختوتاراجى لى و ىتران كردن. ئەو ھكۆمەتەى لەنىتوانى لاپرد، ئەو زەوى و شارانەى ھەموو خستە سەر مەراغە و بەمەراغەى گریدان.

لەو چاخ و ۋەختەدا خەبەرى مردنى ئىسماعىلى ۋەلىعەھدى ھەسودان ھات و بەگۆتى ئىبراهيم گەشت، دەستى كرد بەقوۋەت ۋەخىركردن و لىنگى دا سەر ئەردەۋىل و گرتى.

ھەسودان ھەلات و پرووى لە دەپلەم كرد. ئىبراهيم تا ھىدوۋدى ۋەدوكتە و تەواۋى ئەملاكى مامى زەوت كرد و تالان و مالىكى زۆرى دەست كەوت و گەراۋە قەلاى ترم.

«قاسمى كۆرى مەنسەلى» بەسوپەھدارى لە تەرەف ھەسودانەۋە ھاتە سەر ئەردەۋىل و دىسان گەراندىانەۋە. قاسم لەشكرى زۆر بوو، چوۋە سەر ئىبراهيم و كۆرتارىتىكى زۆربان كرد. ئىبراهيم نەيتوانى بەرامبەرى بىكات و ھەلات و چوۋە رەى (تاران) پەناى بۆ پوكنوددەۋلەى بوۋىە برد. پوكنوددەۋلەى بوۋىە قىۋولتى كرد و ئوستاز ئەبولفەزلى كۆرى عەمىدى لەگەل نارد و بەكۆمەگى سوپا و قشۋونى داينى و بەجەبەخانەۋە ھاتن تا ھەموو ئاوربايەگانى گرت و ھەموۋىان كەۋتنە ژىردەستى ئىبراهيمى كۆرى مەرزەبان.

ھۆكمدارى ئىبراهيمى كۆرى مەرزەبان

ئىبراهيم بەكۆمەكى پوكنوددەۋلە تەواۋى ئاوربايەگانى خستە ژىر ھۆكمەۋە. جەستانى كۆرى سەر مەزنش ئىتئاعەتى كرد و كوردستانى ئاوربايەگان بەجارتىك سەربان بۆ دانەۋاند و بەپادشاى خۆبان قىۋول كرد.

كۆرى عەمىد قاقەزى بۆ پوكنوددەۋلە نوۋسى كە ھەموو ئاوربايەگانمان كەردە بەك و ۋجود و بۆ من رىعايەتتىكى چاك دەكەن. ئەمە دەكەى ئاوربايەگان بۆ من بىت و سىكە و خوتبە بەنىۋى تۆبىت و لە ژىر ئىدارەى ئىۋەدا ھكۆمەت بەئەمارەت بىخەمە ژىر ھۆكمى خۆمەۋە ئەمن بىمە ئەمىريان.

پوكنوددەۋلە ھاشاى كرد و لە ۋاۋىدا دەنوۋسى: «كەسىكى پەنا بۆ من بىنى و تەلەبى

کۆمه گیم لئ بکات، خیانه تی له گهل ناکه م؛ زوو بگه رتوه» له پاش ئیستراحه تی مهمله که ت، کوری عه مید گه راوه. ئاوربایه گان به موسته قیللی له ده ست کورداندا ماوه و حکومه تی کوردی دهوامی کرد. ئه حوالی ئیبراهیم تا سالی ۳۸۰ به بی دهنگی رابرد. ته ئریخیکی که له ویتوه تا دهوری هه سووزانی کوری کلاس باس بکا. وه ده ستمان نه که وتوووه. به لان ئه وه نده ده زانریت که هه سووزان بوو به پادشا و له سه ر هوکمداریی باقی ما.

هوکمداریی هه سووزانی کوری کلاسی کوری راویدی

له پاش برایی کوری مه رزه بان راویدی کوری بوو به هوکمدار. له پاش ئه و کلاسی کوری راویدی بوو به هوکمدار. چلونی ئه حوالی ئه و هوکمداره مان به چاکی لئ ئاشکرا نه بووه. له وه ختی نووسینه وهی ئه م کتیبه دا ته ئریخیکی که به موفه سه لی باسی ئه وانه بکا ده ستگیرمان نه بوو. له سالی ۳۸۰ تا ۴۸۰ هه به چاکی وه ده ستمان نه که وت. به لام ئه وه ندهی که لی مان دیار بوو بیت، هه سووزانی دووم که له سالی ۴۱۵ دا بوته هوکمداری کوردستان، هه روه کو پیشووانی، به ئه مری هوکمداری رابوارد و له سالی ۴۲۰ دا خیلکی عه شایری تورکمانان لینگیان دایه سه ر ئاوربایه گان.

هاتنی تورکمانانی غه ز بۆ کورده ستان

غه ز قه بیله یه ک بوون له تورکمانانی بوخارا و که وتنه ژیر فه رمانی سولتان مه حمودی سه به که تگین و بلاو بوونه وه و ده ستیان به تالان و کوشتاری ئه هالی ئاسیا کرد و تیتیدا دم شیرن بوون. گه لیکیان بۆ لای ئه سپه هان چوون.

له سالی ۴۲۰ دا ئه میری ئه و پیکان کوژت. ئه و ئاجوو جانه هیندیکیان بۆ چیا ی یه کجار چوون له کن خواره زم و هیندیکیان بۆ ئاوربایه گان جوئ بوونه وه له ژیر فه رمانی چوار ئه میراندا: «تۆقا، گوگتاش، مه نسوور، دانا» به تالانکردن و کوشتار چوونه ته ورێز. له پاشان چوونه مه راغه ی پایته ختی کوردستانی هه زبانی.

له سالی ۴۲۹ دا له ویتوه روویان کرده کوردستانی دوشتیکی له جزیره و دیاربه کر.

«بوستانی» له «دائیره توله عاریف» دا ده بیژیت: زۆر له تایفه ی کوردانی ئه و جیگایانه کۆمه گیان کردن، له و وه ختیدا پادشای ئاوربایه گان هه سووزانی کوری کلاسی کوری راویدی بوو. هه سووزان به هه موو ئیکرامییک پیشوازی کردن و هه موو ئه هالی و گه وره و ئه عیان ئیستقبالیان کردن و موساهله و ته وازوع و ئیکرامیان بۆ نواندن؛ فایده به خش

نەبوون. بەتەھدید و ترس و شەر و لوتف و مەرحەمەت دیسان بەکار نەهات. چونکە قەومێکی غەدرئاوهری کێویی و موتهوهحیش بوون؛ مەنفەعەت و دەولەت و پوول و مال و مۆلک و ئەرازی کوردستانیان دیت، حشمت و دەبدەبە و سەرۆهتیاان چاوپێکەوت؛ هەرچەندە کوردەواری پێگای نەرمیان نیشاندايان، تەماعیان لێ زیاتر دەبوون. هەرچەندی کوردان جەبائەت و بێدەستی و لاوازییان بۆ کردیان، ئەوان چاکتر قووەتیاان نیشان دەدا. لەشکری تورک لە شارستان و دێهاتاندا دەستیان بەرەزالت و تالان و کوشتار و دەستدریژی کرد و بۆ پێشەوه نزیکیان کرد. تا ساڵی ٤٢٩ داخیل بەمەراغە بوون.

لە کوردستانی ناوڕایەگاندا تەشویشات و فیتنە و فەسادیان لە عەقل و شەرەفی بەشەری بەدەرکرد. ئەوێ ئیسلامییەت پیتی ناخۆشە و ئەوێ بەشەر ئیکراهی دەکا و حەیان پیتی رازی نییە، ئەو میللەتە موتهوهحیشە ئەدایان دەکرد. نە چاک و نە خراپ، نە ژن و نە منداڵ نەمان کە دەستی زۆلم و ئەزەتی ئەو زالمەنەیان نەگاتێ. نە نامووس و نە مال ما. کە داخیل بەمەراغە بوون قەتل و عامیان کرد. لەپێشدا هەتکی ژن و کچی باکیڕەیان دەکرد، لە پاشانیش دەیانکوژتن. نەقدیە و حەیانان و مال و پوولیان تالان کرد. مژگەوت و عیماراتیان سووتاند.

کوردەواری کە وایانزانی بەدزییەوه وەخربوون و بەیەک دلی ئیتفاقیان کرد. بەگەل وەخربوون و کۆمەکران و دەستیان بەبیر و ئەندێشە کرد. یەک دەست بۆ یەک سوێندیان خوارد. بەهەموو جۆریک بۆ دەرخستنی ئەو فیتنەیه ئیتفاقیان کرد.

هەسووزانی لەگەڵ «ئەبۆلەهەجای کۆری رەیبوددەوله» ئیتفاقیان کرد و ئەوانیش لەگەڵ رەعبەت و تەبەعەیی خۆیان پێک کەوتن. خولاسە هەموو رەعبەت و ئەمیر و گەوران یەک دەست و یەک دل بوون و بۆ دەفەعی ئەو ئەشرار و بێدینانە.

ئەهالی کە ئەمەیان کرد، تورکان زانیان و جەلەوی هەلاتن و فیراریان گرتە دەست و بەرەو رەهی (تاران) چوون و تەرکی کوردستانیان کرد. ئەهالی لە هەموولایێکەوه تییان خوڕین و دەستیان بەکوژتاریان کرد.

هەسووزان لە تەوڕێزەوه قیامی لێ کردن. ئەوانەیی کە ئیقامەتیاان کردبوو، خۆیان خستبوو ژێر عەدەتی کوردیشەوه خەلاس نەبوون و کوژتیان؛ هەتا کوردستانیان لەو فەسادانە پاک کردەوه. لە ساڵی ٤٣٢ تا ساڵی ٤٣٩ لە هەموو خاکێکی کوردەواریدا کوشتار بوو. لە ساڵی ٤٣٢ دا زەویانی کوردستانیان پاک کردەوه. کوردستان لە پاش ئەو شەرەش تا ١٤ سالان بەرەحەتی و سەرپەستی لە ژێر فەرمانی هەسووزاندا راپیوارد.

- ئىستىلاي دەۋلەتى سەلجۇقىيان لە ئاورىايەگاندا -

بەنەمالەي سەلجۇقىيان، توركىيكن كە لە نيوانى چىن و توركىستان بەرپەۋەندى دەڭيان. ئەوان توركىمانانى تەتەر و خەتا و غەز بوون، كەوا خېربوونەۋە.

سەلجۇقىي غەشپەرەتلىكن لە غەز. بۆيەيان پى دەلتىن سەلجۇقىي كەسلىكى كە پىشەرەۋى كىرد ناۋى سەلجۇق بوو. ئەو بىنچىنەي حوكمدارى بۆ دامەزاندن؛ لەبەرئەمە بەو ناۋەيان دەناسن.

سەلجۇقىي لە ۋلاتى خۇيدا ھىندىكى سەركىشى كىرد لە پاشان ھەلات و چوۋە جۈندى نىشاپۇر لەسەر جەيخوون. لەۋى مۇسلىمان بوو. ئەو دەۋرۈپشەتەي خىستە دەست. كەسانىكى كەنەياري بوون لاىبىردن و بەئاسۋودەگى بوو بە بەگىكى چكۆلە و لەۋىدا مرد. ئورتوغروۋلى كۆرى مكالىي كۆرى سەلجۇق لەگەل مەسعود [سەبۇكتەگىن] بەشەر ھات و بەسەرىدا زالبوو. خوراسان و نىشاپۇرى لى گرت و كىردىە پايتەخت. لە سالى ۳۲۹دا ناۋيان نا مەلىك موعەزەم.

مەسعود لەشكرى خىر كىردەۋە و لە گەلىيان بەشەر ھات و تىشكا و سەلجۇقىي سەركەۋتن و لەۋىتوۋە روۋيان لە خاكى ئىران كىرد. ئاورىايەگان و خوزىستان و كوردستان و ئەۋانەيان گرت.

لە سالى ۴۴۶دا ئەرتوغروۋلى سەلجۇقىي روۋى لە ئاورىايەگان كىرد و تەمەي تەۋرىزى ھەبوو. ھەسوزانى كۆرى كىلاسى كۆرى راۋىدى پادشا بوو؛ پايتەختى تەۋرىز بوو. پىشۋازى لە ئورتوغروۋلى كىرد و بەھەموو سوپاسىكەۋە ئىتەاعەي كىرد و خوتبەي بەناۋى ۋى خوتىندەۋە، سەردارىكى خۆي بەگىرە لە لاي ئورتوغروۋلى دانا.

لەۋ تەئرىخەدا كوردستانى ئاورىايەگان كەۋتە ژىتەر ئىنتىدەي سەلجۇقىيانەۋە، تەۋاۋ بەمۇستەقىللى نەما و لەژىتەر ئىدارەي ئەۋاندا دەڭيا. لە سالى ۴۵۷ يا ۴۵۸ ھەسوزان ۋەفات دەفەرمۇۋى، ئىبراھىمى كۆرى لەسەر ئومۇورى حوكمدارى دانا.

ئىبراھىمى كۆرى ھەسوزانى دوۋەم

كە باۋكى مرد لەسەر غەھدى ئەۋ ۋىدارەي سەلجۇقىيان دەۋامى كىرد و بەئەمرى حكۇمەت راگەيشت. ئەۋۋالى ئەۋ بەبىدەنگى رابىرد. لە سالى ۴۹۰دا ئىبراھىم ۋەفات دەكا.

ئەحمەدئىلى كۆرى ئىبراھىم كۆرى ھەسوزان

ئەمىر ئەحمەدئىلى كۆرى ئىبراھىم ساحىبى مەراغە و بەغزى لەقەتەعاتى ئاوربايەگان بوو. لە پاش باوکی بوو بەپادشا و پايتەختى برده مەراغە، تا سالى ۵۱۰ بەرەحەتى و سەرەستى رايىوارد. پياويک بوو بەشەھامەت و ساحىب ئىقتدار و سابىت قەدەم و رەشىد و موددەبىر و بەحەمىيەت و وەتەنپەرور و مىللەتخواز و بەئەخلاق و عادىل و بۆ پىشکەوتتى کوردان دەکۇشا. لە تەعمىرات و ئاوەدانى و تەرتىباتدا ساعى بوو.

لە سالى ۵۱۰ دا تەفتەگىن ساحىبى ديمەشق بۆ زيارەتى سولتان دېتە بەغدا. ئومەرا و پادشايانى کوردهوارى بۆ دیدەنى ھاتبونە بەغدا و لەسەرەى سولتان محەمەدى سەلجوقىدا مېوان بوون. ھەرچىکە سولتان محەمەد بوو لە ئەمىر ئەحمەدئىلى دەترسا؛ چونکە رۆژ بەرۆژ لە تەرەقى و پىشکەوتندا بوو. ئەندىشە و فېکرى لى دەکرد و بەھانەى بۆ پەيدا نەدەبوو؛ لە زاھىرىشدا دەرەقەتى نەدەھات. خولاسە لە دلدا ھەراسى لى ھەلگىرابوو، تا ئەو رۆژە بەبەھانەى ھاتنى ئاقابەگ و دەعوەتى ئەمىر عەدالەتپەنا و تەواى ئەمىرەنى کوردستانى کرد و بەدزىيەو دەستوورى دا بەھىندىک لە نۆکەرەن و دەسايستىکيان چاکرد و بەقەراراتى ھاتوو دامەزرا کہ ئەمىرى موعەزەم بکوژىت. ياقووت ساحىبى «معجم البلدان» دەبىژىت: «رۆژى زىافەت ھەموو مىرەنى کوردستان لە مەجلىسدا دانىشتبون و ئەمىر ئەحمەدئىلى لە تەنىشت ئاقا بەگ بوو. لەناکا و پياويکى پەرىشان دەستى راستى بەپەرۆ بەستراوو، وەکو برىندار بېت و ابو، ھاوار و گریان وزارى دەست پىکرد و بەزەلىلى دەپاراو و دادوبىداد و ئەمانىکى بوو کہ ئەو ھەموو مەجلىسە تەحەيورى کرد و دەلى: «ئامان دەخىلويم بىگەنى»، ئەمىر ئەحمەدئىلى سافدل و بەمەرەحەت دللى پى سووتا و غافل لە حىلە و درۆ شەفەقەتى کرد و لە جىگای خۆى تەکانىدا و چوو دەستى بگريت. ئەو زائەمە لە خودا نەترسە، خەنجەرەیکى رووتى لە دەستدا بوو، شاللاوى برده سەر مىرى کوردان و خەنجەرەیکى حەوالەى سىنگى مىرى کرد. مىر گرتى و خەنجەرەکەى لە دەست دەرخست و بەزەوى دادا و خەنجەرەیکى لە زگى ئەو حەرام زادەى دا و ورگى درى، يەکىکى دىکە لنگى دا سەرمىر، ئەويشى خست و خەنجەرەیکى گەياندى و ئەويشى کوژت. ھىشتا لەسەر ئەو بلندە نەبوو يەکىکى دىکەش ھەلاتە سەرى؛ ئەويشى کوشت. ئەم حەرەکەى لە ئەھالى مەجلىس زۆر خوش ھات و ئافەرىنچىيان لە تەردەستى و رەشادەتى ئەمىر کرد و دەنگى «چاکت کرد چاکت کرد» لە مىرەنى کوردان پەيدا بوو.

ئاقا بەگ لەم حادیسە بە ترسی لێ پەیدا بوو، وەیزانی کە ئەو داوێ بۆی داندراوێ و سولتان بۆ کوژتنی ئاقا بەگ ئەو فێڵە ی خستە پێشەوێ.

ئاقا بەگ لەم فیکرەدا بوو دی کە سولتان بە دزیبەوێ نیشارە ی کردە کوژتنی ئەمیری کوردان. یەک دەفعە ههجووم کرا سەر ئەمیری و تەنپەرۆر. لە پاش چەند کەسیک برینداری و کوشتن، ئەمیر بە دەستی مونا فیکانی بە دنییەت شەهید کرا و ئومەرای کوردان یەک دەفعە تیکچەرژان و قەستی سولتانیان کرد و وەبەر نەکەوت.

لە پاش چەند کەسی کوشتن، ئاقا بەگ لێی مەعلووم بوو کە ئەو بۆ کوردانی بە دێخە؛ شەرتی بێ... و بێ غیرە تانە کە بە ناسکراییی ناتوانین کار بکەن و کەس بکوژن، میهمانی خۆیان سەر دەبرن.

لە پاش ئەمیر ئەحمە دێل، حکوومەتی کوردانی هەزبانی دەوامی بوو تا ساڵی ٦٥٤. ئەو وەختە ی کە هۆلاکو خان ئاوربایە گانی وەکو باقی شارەکانی ئاسیا گرت، ئەو دەمی پادشای کوردانی هەزبانی لە مەراغەدا و کچیکی ئەو عائیڵە بە بوو. ئومەرای مەغول ئیستیلای ئاوربایە گانیان کرد و مەراغە بوو بە پایتەختی ئێلخانییان.

حوکمدارانێ کوردانی ئاوربایە گان بە راییی و دوا بێ ئەوان لە تەئریخی موفەسەلێ ئاوربایە گاناندا بە دوو رو درێژی بە یاری دە یەزدانی پاک باسی دەکری.

(بە پشتیوانی خودا تەواو بوو)

سەرچاوەکان:

- ١- شەرەفنامی. ئەمیر شەرەفخانی بتلیسی. بە فارسی.
- ٢- مرآت العبد (تەئریخی عموودی)، سەعید پاشای دیاربەکری، بە تورکی.
- ٣- معجم البلدان، یاقوت حمەوی. بە عەرەبی.
- ٤- دائرە المعارف، بیتتۆس بوستانی. بە عەرەبی.
- ٥- تەئریخی ئێبێن خەلەکان، قازی عەبدولرحمانی هەولێری.
- ٦- تەئریخی هەکاری و بۆتان و بادینان. بە زمانی فارسی. کردەوی عەبدولرحیم هەکاری- دەستنوسە.
- ٧- تەئریخی موفەسەلێ نازەر بایجانی کوردستان. بە پینۆسی میرزا ئیبراھیم قازی سابلاغی. بە زمانی فارسی. دەستنوسە.

تاریخی حوكمدارانى بابان

له كوردستانی شاره زوور و ئهردە لاند

له سالی ٦٣٦ ی هجرییه وه ههتا سالی ١٢٧٤ هـ

س . ح . موکریانی ١٩٣٠

له منه وه وینه یی به دبه ختی یادگاری چاره رشی

مییته وه به غم و دهر و داخه وه له رۆژی رشی

تاریخی حکمدارانی

بابان

له ڪورڊسٽناني

شماره زور و نه ر ۱۰ لا ۱۵

له سالي ۶۳۶ ي هجره وه

۵۰ تا سالي ۹۲۷۴ هـ

پیشدهستی

له‌بەر ئه‌وه‌ی که له پێشه‌نگی به‌رگی یه‌که‌می «ئاوڕێکی پاشه‌وه» دا به‌دوور و درێژی له میژوو مایه‌ی ناو و جیگا و زه‌وی شاره‌زوور زۆر قسه‌ هاژۆترا، به‌پێوستم نه‌زانی له‌م جزمه‌دا دووباره‌ی بکه‌مه‌وه. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خۆتنده‌وارانی ئهم جزمه‌ نه‌زان نه‌بن، هێنده‌یان عه‌رز ده‌که‌م که. ئهم خاکه‌ پیرۆزی و پر مه‌ینه‌ته‌ی پشت و په‌نای کوردانه‌ی فرباده‌سه له سالانی دوو هه‌زار و دووسه‌د و هه‌شتا و شەش پێش میلادی عیساوه له ده‌ستی جه‌وری هه‌مورایی که به‌سه‌ر کوردستاندا درێژ ببوو، کوردێکی له‌و جه‌وره‌ هه‌لده‌هاتن له‌ خاکی کێوانی ئه‌کباتان و زاغڕۆسدا خۆیان په‌نه‌ان ده‌کرد، کۆبیوونه‌وه و شاریکی گه‌وره‌یان ئاوا کرد و ناویان نا «شاره‌زوور». هه‌ر خاکیکی که‌وتبووه ژێر په‌نجه‌ی ئه‌و کوردانه‌وه به‌شاره‌زوور ناسران.

کورده‌کان له‌و خاکه‌دا گردبوونه‌وه و موده‌ته‌ی په‌نجا و پێنج سال ده‌وامی کرد هه‌تا هه‌موراییان گرت و کوژتیان و ئه‌و پۆژه‌یان نیو نا نه‌ورۆژ.

ئه‌و خاکه‌ پۆژ به‌پۆژ ئاوه‌دان بوو و ته‌ره‌قی کرد، هه‌تا زه‌مانی ئه‌سکه‌نده‌ر. ئه‌و شاره‌ له ته‌ره‌ف ئه‌سکه‌نده‌روهه به‌ئاو، قوم کرا و وێران بوو. که ئه‌و جیگایه ئه‌مڕۆکه به‌ده‌ریاچه‌ی زرتیار (خولبار) ده‌ناسرێ.

خاکی شاره‌زوور له‌ رۆژی ناولیتانییه‌وه هه‌تا ده‌وری ئیسلامی عیباره‌ت بوو له ئه‌کباتانه‌وه شه‌رقه‌ن و زاخۆ غه‌ربه‌ن و ده‌ریاچه‌ی ورمی شیماله‌ن و خاکی بابیل و خاکی ئیلام جنوبه‌ن. به‌لام له‌ پاش ئیسلامیه‌ت له‌ قرمیسینه‌ [و] هه‌تا زتی گه‌وره و له‌ جه‌به‌ل حه‌مربه‌نه‌وه هه‌تا خاکی موکری، له‌ ده‌وری عه‌باسیه‌کاندا هێندیک جار خوزستانیش و ئه‌لوه‌ند و دینه‌وه‌ر به‌شاره‌زوور ده‌ژمیتردان؛ ئه‌و حااله‌ هه‌تا ده‌وری چه‌نگیز ده‌وامی کرد. هه‌روه‌کو له‌ به‌رگی یه‌که‌م و دووهمه‌ی ئهم کتێبه‌دا باسکران و درێژه‌ی قسه‌مان پێ دا‌بوو.

له‌ پاش ده‌سته‌لاتی چه‌نگیزه‌کان خاکی شاره‌زوور بوو به‌ پێنج پارچه‌ و هه‌ر پارچه‌یه‌ک چۆمیکێ گه‌وره‌ی کوردستانی کرده‌ تخووب. هه‌روه‌کو له‌ خاپووره‌وه هه‌تا سه‌ر زتی گه‌وره به‌ «بادینه‌ن» و له‌ زتی گه‌وره‌ هه‌تا زتی گچکه‌ به‌ «سو‌ران»، له‌ زتی گچکه‌وه هه‌تا دیاله

به «بابان»، له رۆژهه‌لانی دیاله‌وه هه‌تا هه‌مه‌دان به «ئهرده‌لان» وه له شیمالی زێی گچکه‌وه هه‌تا جا خه‌توو به «موکریان» ده‌ناسران.

شاره‌زوور که له پاش ئیسلامی تخووبی رۆژئاوای زێی گه‌وره بوو، بوو به چوار پارچه؛ هه‌ربه‌ک که‌وته ده‌ست مندالێکی نێرینه‌ی بابا ئهرده‌لانی که دامه‌زێنه‌ری بنه‌ماله‌ی بابان و ئهرده‌لان و سۆران و موکریان؛ هه‌روه‌کو له‌م کتێبه به‌دوورودریژی لییان ده‌دویم.

قه‌لا و شاره‌زوور که له ده‌ست بنه‌ماله‌ی باباندا بوو، ئه‌مانه‌ی ژێره‌وه عه‌رز ده‌کرتین: «زه‌لم» شه‌میران، هاوارسیمان، راودان، گولعه‌نبه‌ر، نه‌وی، می‌شیله، مه‌هران، ته‌نووره، هه‌ولێر، خه‌فتیزه‌کان، کلوس، نشکاش، سروچک، سینه، هه‌سه‌ن ئاوا، قزیلجه، قه‌رده‌اغ، شاربازێر، دینه‌وه‌ر، ده‌رته‌نگ، قرمیسین.

بهندی بهکهم

حوکمدارانی نه رده لآن له شاره زوورده

سالی ۴۹۸ حکوممه تی کوردی دوشتيک له دهست کورې جه پيردا وه رگه را و مه نسوور شاه به دهست تورکمانه وه به کوژت چوو. چوار کورې له پاش به جیما. به کيکيان که ناوی فه یروز بوو په نای برده لای سه رخابی کورې به درې حه سنه وهی که پادشای شاره زوور و دینه وهر بوو.

مودده تتيک له نيتو عه شيره ته کانی گوزاندا به سه رکړده یی راييوارد. نهو فه یروزه مودده تتيکی دوور له خزمهت نهو پادشایانه به سه ری برد.

له پاش ئينقرازی حکوممه تی حه سنه وهی [که] سالی ۶۳۰ د ناوی خوئی نا قوباد ساسان. فه یروزی کورې مه نسووری دوشتيک که له پيشدش هه وای حوکمداری بنه مالهی خوئی له دهماغدا بوو ده جو لاوه و به قوباد ساسان ناوبانگی کرد. له نيتو کوردی گوزانه وه روو به شاره زوور چوو، به په نهانی خه لکی له سه رخوئی گرد کړده وه و له چياکاندا قووه تتيکی زوړی په يدا کرد. له نزیک «گول عه نهر، هه له بجه و خولبار ده» روو به کيتو و چياکان خشا و که و ته چيایانی ناوړ بایه گانه وه.

موزه فه رده دین گوکبه ری خيتوی هه ولير که نه وهی زانیيه وه، له شکريکی قورسی نارد ه سه ری و له نزیک قه لای «نهوی» له شکری هه ولير شکا.

نهو زاته روژ به روژ هيتزی په يدا کرد و له شه رقی شاره زووردا چهند قه لایه کی خسته دهست. له ناوړ بایه گانه وه له گه ل تاتاران رتيککه وت.

سالی ۶۳۶ قوباد له گه ل نه مير شه ر فه دین جه لالی خيتوی هه ولير شه رتيکی کرد و شکا و به ناچاری خوئی گه يانده نيتو گوزان. هه ر به وجوره قوباد له ده سيسه و شه ر و هجووم رانده ده وستا. تا کو سالی ۶۵۶ هه لاکو داخيل به عتراق بوو.

یه شموت ميرزا کورې هه لاکو له کرمانشا ته مای عيراقی کرد. قوباد هه ستا چوو له گه ل یه شموت خوئی رتيک خست. حکوممه تی ئيلغازی قوباديان به نه ميری شاره زوور قبول کرد.

یه شمووت له سهر ئهو قه راره دهستی له شاره زوور هه لگرت.

قوباد له تهرهف هه لاکۆ خانه وه به «بابا» ناو را؛ یه عنی بابی گه و ره. یه شمووت له قه بی له سهر زیاد کرد و پیتی گوت بابا ئه رده لآن؛ یه عنی بابه گه و ره یکی که پیتی ده لێن نیر. ئه و جا به قوباد یان ده گوت بابا ئه رده لآن و ئهو له قه به ی بۆ بوو به ناو؛ و به حوکمداری شاره زوور ناو را. بابا ئه رده لآن له گه ل پێک خستن و دامه زانندی حکومه ته که ی خه ربیک بوو.

بابا ئه رده لآن له عه قل و ته دبیر و کاربینی و مه شوهره تدا زۆر تیگه یشتوو بوو. له زرنگی و نازاییدا یه که پیاویک بوو دلی کورده کانی گرت. به به خشین و نازایی ناویانگی ده رکرد. که م که مه له شکر و گه نجینه و مالی زیاد کردن. ته وای شاره زوور پارچه یه که له قرمیسینی خسته ژیر حوکمه وه. له گه ل ئیلغازیه کان ئیداره یه کی چاکی ده کرد. له سالی ۱۶۷۵ دا قوباد مرد. کلۆل که کوره گه و ره ی بوو له جیگایدا به حوکمداری دانیشته.

حوکمداری کلۆل کوری قوباد بابا ئه رده لآن

که قوباد مرد، کلۆلی کوره گه و ره ی به حوکمداری قه راری گرت و له دامه زانندی میلیهت و ئیداره یدا بوو. براکانی نه ختییک ته مای سه رکیشیان کرد. کلۆل به ته دبیر و چا که، زوو فریایان که وت، پیشی پێ گرتن. مه یدانی بزووتنی پێ وه ته نگه یتان و بی ده نگي کردن، به به خشین نه یه یشته بکه و نه کی شه وه؛ به نه سیحه ت دایمه زانده وه. کلۆل به بی شه و نه زیهت ۲۵ سال به حوکمداری به سهری برد و مه مله که تی به ئاسووده گی ئیداره کرد، سالی ۱۶۹۹ مرد.

حوکمداری خدر کوری کلۆل

که کلۆل مرد، خدر له سهر حوکمداریی شاره زوور قه رارگیربوو و دامه زرا و دهستی کرد به ئومووری حوکمداری و له گه ل له شکر پێک خستن خه ربیک بوو. مه مله که تی روو له ئاو دهانی کرد و به ره به ره له هه موو لاییکه وه ئاسایش و ره عیه ته ره و ره ی ده ست پێکرد. هه تا سالی که وت سه د و بیست ده و امی کرد؛ که مرد ئیلیاس کوری خدر بوو به حوکمدار. له پاش ئهو خدر کوری ئیلیاس کوری خدر له سهر ته ختی حوکمرانی دانیشته. له دوا ی ئهو هه سه ن کوری ئیلیاس که وته سه ر حوکمرانی شاره زوور. له پاش ئهو بابلوی کوری هه سه ن شه حنه تی شاره زووری ده ست که وت و مرد. له دوا ی بابلو کوری ئهو که

مونزیر بوو کرا به حوکمداری شاره زوور.

شهره فنامه و میژوونو نویسه کانی دیکه ش ههر به وجۆره ناوی ئەو پینج حوکمپانهی کوردانیان نوویسیوه ته وه. که سیک سهر بهورد و وه قایعی ئەوانه ی شهرح نه کردوه؛ ئیمه ش ههر چه نده له تهواربخاندا گه راین چتیکمان له سهر بهوردی ئەو حوکمداران ههست نه که وت که له م کتیبه دا لیتی بدویم؛ ههر وه کو میژوونو نویسه کانی دیکه به کورتی باسمان کردن. به لام له شهره فنامه و «ناسخ التواریخ» دا ئەوه نده نوویسراوه که ئەو پینج حوکمداران ه ی کوردان، سه د و په نجا سال به حوکمداری و به شه و که ته وه رایان بواردوه و له هیندیک ته واربخانیشدا به سه د و پینج سال قهیدکراون.

ههر میژوونو نویسیک که هاتۆته باسی ئەو پینج حوکمداران به مه وهومی و بی دهنگی و به بی دقته باسیان کردوون؛ ههر چه نده زانداوه که به راستی سه د و په نجا سال له کوردستانی شاره زووردا حوکمداریوون و خاوند له شکر و سوپاه و ره عیهت و بهیداغ و ئیداره و سهر کرده و ئاله تی شهر و کوژتار بوونیان بی شوبهیه، وه له گه ل حکومه تی مه غۆل و ئیلخانی و هی دیکه شدا عیلاقه دار بوون.

حوکمداری مه ئموونی کوری مونزیر کوری بابلو

مه ئموون که مونزیری بابی مرد، بوو به حوکمداری شاره زوور و به بی شهر و کیشه و نه زیهت له ریک خستنی مهمله کهت و دامه زانندی میللهت و ئومووری ره عیه ته په روهری خهریک بوو. به ئیستیقلالیهت و ئازادی له شکر و سوپاهیکی ریک که وتووی به هه موو ئالهت و چهک و پتوبسته وهی دانا و بو ئاسوده گی مهمله کهت و تیک [نه] چوونی ئاسایش، پاسه وان و سوپاهیانی به کاربرد. مه ئموون به ده ولتهت و حه شم و له شکر زۆری له نیو کوردستاندا ناوبانگی کرد، به پیاوه تی و ئازایی و سه خاوهت و به خشش له رابردوه کانی زیاتر شوهره تگیر بوو.

سالتی که ئەمیر تهیموور و گوره کانی رووی له خاکی کوردستان و شاره زوور کرد، مه ئموون له گه لی کهوته موخابه ره وه. به موساله مهت و سولح قه راریان دا. به ته دبیر و فیکر پیشی به ئەمیر تهیموور گرت و نه یه تیشته سیلاوی غه زه بی تهیموور به سهر کوردستانی شاره زووردا بیتته خواری و مهیدانی نه دا شوړش و خراپی بکه ویتته خاکیه وه. له پاش سولح له گه لیان، ئەمیر تهیموور فرهانی ئیستیقلالیه تی شاره زووری بو مه ئموون نوویسی و ته سدیقی کرد.

مهئموون ههتا سالانی ههشت سهه و ههفتا و یهک بهئازادی له کوردستاندا هوکمرانی کرد. که مرد سی کوری له پاش بهجیما: بیتک بیتکه بهگ، دووهم سورخاب، سیتیهم مهحموود.

مهئموون له زهمانی خویدا ههموو موئکهکانی بهسهه کورهکانی دابهشکرد. بیتکه بهگ - که کوره گهوهی بوو - لهسهه قهلائیانی: (زهلم، تهفسوو، شه میران، هاوار، سیمان، راودان، گولعه نههه هوکمداری کرد.

قهلائیانی: لوی، مشیله، مهروان، مهریوان، تهنووره، کلۆس، نهشگاشی خستهبووه ژیر فههمانی نه میر سورخابی برابیهوه و باقی خاکهکانی دیکه ی بهسهه کوره گچکه که ی که مهحموود بیتک بوو بهش کرد.

هوکمداری بیتکه بهگ کوری مهئموون بهگ

بیتکه بهگ له زهمانی بابیدا وهکیل وهلیعههه بوو. که بابی مرد له جیگای بابیدا بهئومووری هوکمداری شاره زوور دامه زرا و قهلائی زهلمی کرده پایتهخت و براکانی بهرپیک له گهلی پیکهاتن و سورخابی مامی دیسان بهخۆشی کهوته ژیر نه مری برازایهوه. بهیه کدلی و یه کدهستی له گهله هوکمداری خهریک بوون و بهی کیشه براکان و مامی ههه یه که ی لهسهه خاکی که له ژیر نه میریابندا بوو، به نه مارهت له ژیر هوکمی بیتکه بهگدا رایانده بوارد و له ره عیه تهپهروهی و ئاوی کردنی شار و مهمله که تان دهکوشا. به تیجارهت و چاندن و کیلان، میله ته که یان هه وادار کرد بوو.

بهخۆشی موده تی چل و دوو سال حکومتی بیتکه بهگ به ئیستیقلالای رایبوارد.

که مرد دوو کوری له پاش بهجیمان؛ بیتک نه میر ئیسماعیل، دووهم مهئموون.

لهو زهمانه دا شاره زوور له عیلم و سه نهعت گهلیکی ته رهقی کرد و دیهات و شار و قهلاکانی زۆر به نفوس و دهوله مه ندیوون.

هوکمداری مهئموونی دووهم کوری بیتکه بهگ

که بیتکه بهگ مرد، مهئموون که کوره گهوهی بوو لهسهه مه سندهی هوکمداری دامه زرا و دهستی بهئومووری مهمله که تدار و په عیه تهپهروهی کرد. له گهله کاروباری حکومت خهریک بوو.

عوسمانییه‌کان له خودایان ده‌ویست یه‌ک له ئەمیرانی کورد بێتته هه‌واداریان. له‌به‌رئەوه سلیمان قانونی مه‌ئموون به‌گی نوازش کرد و به‌خه‌لاتکردن دلخۆشی داوه، وه‌ لیبوی حیلله‌ی به‌به‌ره‌ی و مولکیه‌ت پێ به‌خشی و فه‌رمانی بۆ نووسی و لیبوی حیلله‌ که له‌ ئەترافی به‌غدایه به‌مولکی درا به‌مه‌ئموون به‌گ و لیبوی «سرووچک» (که‌رکووک) بۆ ئیسماعیل به‌گ قه‌رار درا و هه‌ردوو برا به‌دلێکی شاده‌وه گه‌رانه‌وه سه‌ر لیواکانی بێژرا و ده‌ستیان به‌ئومووری حکومه‌ت کرد.

ئە‌گه‌ر له‌وده‌مانه‌دا که مه‌ئموون به‌گ گه‌یشه‌ته ئه‌سته‌مبول و ده‌زعییه‌تی عوسمانییه‌کان له‌ ده‌ست ئێراندا دووچار به‌شکسته نه‌بوایه، ئە‌و دوو ئە‌میره‌ی کوردان به‌ساغی له‌ ده‌ست سولتان سلیمان رێ‌گار نه‌ده‌بوون و هه‌ردوو‌ک ده‌کوژران؛ به‌لام به‌خت چاره‌یان هاواڵ بوو که عوسمانی موحاجی ئە‌و دوو ئە‌میرانه نه‌بوون.

هوکمداری سورخاب به‌گ

ئە‌میر سه‌رخاب که مامی مه‌ئموون بوو، وه‌ختی چاوی به‌برازاکانی که‌وت که له‌گه‌ڵ مام‌له‌تیان چوونه ئه‌سته‌مبول، وایزانی جاریکی تر له‌ ده‌ست سلیمانی قانونیدا رێ‌گاری‌وونیان نابێ. به‌ناچاری له‌گه‌ڵ شا‌ه ته‌ه‌ماسب سه‌فه‌ویدا ده‌ستی به‌موخابه‌ره کرد و له‌ ته‌کیا رێ‌که‌ه‌وت و گرتی ئێتفاق و دۆستایه‌تیان به‌ست.

سه‌رخاب له‌ شارانی نه‌وی، می‌شیله، مه‌ریوان، ته‌نوره، کلوس، نه‌شگاش له‌شکری کو‌کرده‌وه و چووه سه‌ر خاکی برازا‌کانی و ئە‌وانی‌شی گرت و خستنیه ژێ‌ر فه‌رمانی خۆیه‌وه. له‌ پاش دامه‌زراندنی ئومووری حکومه‌تی و له‌شکری و نوازشی ئە‌هالی، ده‌سته له‌شکری هه‌ل‌گرت و چووه سه‌ر محمه‌د به‌گ که برای خۆی بوو به‌ئه‌زه‌ت خستیه ده‌ست و مه‌مله‌که‌تی ئە‌ویشی خسته سه‌ر خاکی خۆی و به‌چاکی ته‌پلی ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی لێ‌دا.

ئە‌میر سورخاب رۆژ به‌رۆژ قه‌وه‌ت و هێزی په‌یدا ده‌کرد و هه‌تا ده‌چوو له‌گه‌ڵ شا ته‌ه‌ماسپدا دۆستی و خۆشه‌ویستی زیاد ده‌کرد.

خاکی شاره‌زوور له‌وده‌مه‌دا پ‌رووی له‌ ئا‌وایی و ته‌ره‌قی کردبوو، له‌شکر و سوپا‌هیتی رێ‌که‌ه‌وت‌ووی له‌ژێ‌ر چه‌کدا هه‌میشه ئاماده‌بوو. له‌ چاندن و ک‌رپن و فرو‌تندا گه‌لێ‌ک پێ‌شکه‌وت بوو.

حکومه‌تی عوسمانی گه‌لیک ده‌سایس و فیل و حیل و چاوورایان کرد که بیخه‌نه ده‌ست، نه‌یانتوانی و نه‌که‌وته داو و فیل‌ه‌وه. له نه‌تیجه‌دا ناچاربوو بناغه‌ی دوستایه‌تی و ئیتحادی له‌گه‌ل دامه‌زrand و حکومه‌تیی بۆ ته‌سدیق کرد.

له سالی ۱۶۵۹دا ئه‌لقاس میرزا برای شاه ته‌هماسب له پێشدا په‌نای بۆ حکومه‌تی عوسمانی بردبوو که سلیمان قانونی یارمه‌تی بدات بۆ چوونه‌وه ئێران و بوونه پادشا. به‌و ئومیده‌چهند موده‌تیک به‌بی‌کاری و نه‌گه‌یشته‌ دلخواز ده‌سووراوه؛ له دواییدا سلیمان قانونی تکانامه‌یه‌کی بۆ ئه‌میر سورخاب نوویسی که بیته‌ نیوژی له نیوان ئه‌لقاس میرزا و شاه ته‌هماسبدا؛ به‌جۆرتیک بکۆشیت که ته‌هماسب، ئه‌لقاس میرزا به‌بی‌ئه‌زبه‌ت و سه‌ره‌زنه‌ستی پێ به‌خشیت و له گوناھی خوش بێ.

ئه‌میر سورخاب له‌و باب‌ه‌ته‌وه ده‌ستی به‌موخابه‌ره‌کردن کرد و پیاوی له‌نیوانیاندا هاتوچوو. هه‌تا به‌جارتیک ئه‌منیه‌تی له شاته‌هماسب وهرگرت که له گوناھی ئه‌لقاس میرزا به‌وردووه، به‌چاکی دلی پاک کردۆته‌وه.

له‌ولاوه ئه‌میر سه‌رخاب پیاویکی ئه‌مینداری خۆی له‌گه‌ل ئه‌لقاس میرزا خست و ناردیه ئێران. که گه‌یشته خزمه‌ت شاه ته‌هماسب، له‌ دوا‌ی چهند رۆژتیک شاه ته‌هماسب به‌ئراوه‌ژووی و ده‌عه‌ده‌کی کرد و ئه‌لقاس میرزای گرت و به‌زنجیر و پاله‌هه‌نده‌وه ناردیه قه‌لای قه‌هقه‌هه و حه‌پسی کرد.

له‌ولاوه ئه‌میر سه‌رخاب که له‌وه ئاگاداربوو زۆر و ته‌نگه‌ات و دل‌گیربوو، وه له بزووتنه‌وی ته‌هماسب رقی هه‌ستا و ده‌ستی به‌له‌شکر کۆکردنه‌وه کرد که په‌لاماری ئێران بدات.

له‌ولاوه ته‌هماسب له بزووتنه‌وی ئه‌میر سه‌رخاب هوشیار کراوه و زۆر زوو فریاکه‌وت و چهند پیاویکی زانا و کاربه‌زیری خسته‌ نیوانی که مه‌یدان به‌شۆرش نه‌دری. بۆئه‌وه پیاوه‌کان چوونه‌ لای ئه‌میر سورخاب و به‌هه‌ر کلۆجیک بوو پێکهاتن و له‌سه‌ر ئه‌وه ئیتفاقیان کرد که سالی له گه‌نجینه‌ی ته‌هماسب ده‌هزار تومەن زیری بدریته ئه‌میر سه‌رخاب و به‌و ده‌ستوره‌ رێکه‌وتن.

له‌پاش ئه‌و موعه‌اه‌ده‌یه حکومه‌تی شاره‌زوور به‌بی‌ده‌سایس ده‌ژیا. هه‌رچه‌ند له پێشدا ئه‌میر سورخاب بۆ پشتیوانی یارمه‌تی له‌گه‌ل ئێران نوازش و منه‌تداریکی هه‌بوو، له‌به‌ر رۆژتیک ته‌نگ چاوپۆشی له گه‌لیک چت ده‌کرد. له پاش موعه‌اه‌ده‌ ئه‌وانیشی فریدا و له

هه‌موو ده‌سیسه‌یه‌ک بێ‌پاک بوو؛ بانگی سه‌ره‌خۆیی و جاری نازادی به‌گوتی دۆست و دوژمندا کێشا.

ئه‌میر سه‌رخاب ئه‌گه‌رچی بۆ به‌راهه‌ری و هه‌لمه‌تدانی سه‌ر دوژمن هه‌میشه له‌ نمایشدا بوو و خۆی ده‌نواند، به‌لام له‌ په‌ده‌شتیدا شه‌ر و فیتنه و شوێش نه‌بوو؛ هه‌موو ده‌می‌ک هه‌زی له‌ ئاسووده‌گی و بێ‌ ته‌زیه‌ت و دڵ نه‌په‌نجی ده‌کرد. به‌هه‌جۆره‌ موده‌ده‌تی شیست و هه‌وت ساڵ به‌ ئیستیقلالیه‌تی ته‌واو رایی‌وارد و به‌هه‌وکه‌مداری کوردستانی شه‌ره‌زووری به‌سه‌ربرد و به‌ئاموزشی خودا شادبوو.

یازده‌ کوری له‌ پاش به‌جێما: هه‌وسێن، ئه‌سه‌که‌نده‌ر، سوڵتان، عه‌لی، یه‌عقوب، بارام، بسات، زولفقار، ئاسلمش، ته‌ه‌ سوار، سارۆ، قاسم).

هه‌وکه‌مداری ئه‌میر محهمه‌د کوری مه‌نهم

ئه‌میر محهمه‌د که‌ باب و مامی مردن، به‌له‌ز له‌شکرێکی رێکخست و چوه‌ سه‌ر حیلله و گرتی و گه‌راوه‌ سه‌ر سه‌رووچک و خسته‌یه ژێر په‌نجه‌وه. هه‌وکه‌مه‌تیکی رێککه‌وتوی له‌و دوو پارچه‌ خاکه‌دا دامه‌زراند و له‌گه‌ڵ ئومووری رێککه‌وتنی ده‌کو‌شا و زۆر به‌تالوکه‌وه‌ قه‌وه‌ت و هه‌یزی په‌یدا‌کرد و له‌شکر و پێوستی ساز کرد و بۆ پێشکه‌وتن ته‌قه‌لای دا که‌ له‌ خاکی خۆیدا کار و ئیشتی رێکخست و ده‌ستی به‌په‌عه‌یه‌ته‌وازی و دادخواهی کرد، میللەت و سه‌پاهی به‌دان و به‌خشینی شادکردن. ئه‌وجا له‌شکرێکی شه‌رکه‌ر و دلێری هه‌لگرت و چوه‌ سه‌ر خاک و زه‌وی مامی که‌ شارانی قه‌ره‌داغ، شاربازێر، ئالان، مه‌هران، دلجۆزان بوون. له‌ پاش که‌می‌ک شه‌ر و ته‌زیه‌ت میللەته‌که‌ی به‌مه‌رج و قسه‌ی پیاوان ئاسووده‌ کرد و ئه‌و شارانه‌ی گرت و خسته‌یه سه‌رخاکی که‌ له‌ژێر په‌نجه‌ی دابوو. که‌ ئه‌و خاکه‌ پێرۆزه‌ی کوردستانی به‌ئه‌منیه‌ت و ئاسووده‌گی رێکخست، قاقه‌زێکی له‌ سلێمان قانونی نویسی که‌ خاکی میراتی باب و باپیر و مام و برایانم به‌زۆری باسک و قۆلی خۆم خسته‌وه‌ ژێر هه‌وکه‌می خۆم. پێوسته‌ به‌هه‌وکه‌مداریکی کوردستان و شه‌ره‌زوورم بناسن و ئیستیقلالیه‌تی ته‌واوم بۆ ته‌س‌دیق بکه‌ن.

سوڵتان سلێمانی قانونی له‌و ئه‌میره‌ تازه‌ پێگه‌یشتووی وریا و زه‌به‌رده‌سته‌ ترسی لێ په‌یدا‌بوو و که‌وته ئه‌ندیشه‌وه؛ نارده‌یه سه‌ر سه‌دری ئه‌عه‌زم رۆسته‌م پاشا و میری میران عه‌سمان پاشا تا‌کو له‌شکر کۆیکه‌نه‌وه و پێوستی چوون و تیشووی رێگا سازکه‌ن و بۆ په‌لاماردا‌نه سه‌ر میر محهمه‌د بکه‌ونه رێگا و وه‌لامی‌شی دا به‌هه‌موو میر و هه‌وکه‌مداره‌کانی

کوردستانی شیمالی که بهله شگری کوردانهوه بچنه کۆمهگی و یارمه تی میری میرانی بهغدا و بههر کلۆجیک بیت، خاکی شاره زوور له ژیر پهنجهی میر محهمه ده رخری و بکرتته خاکیکی به تاییه تی عوسمانی و له ژیر گه ران و چاوه دیری بهغدا یا به خیتو بکری. له سه ره ئه وه مره له هه موولا بیکه وه له شکر بۆچونه سه ره میر محهمه د کۆیونه وه و به هیژ و تهوانایه کی تهواوه وه چوونه سه ره قه لای زه لّم که پایته ختی ئه ماره تی میر محهمه د بوو.

میر محهمه د که له وه ناگاداربوو، له شگری خۆی کرده چهند قۆلیک و پیشی به دوزمن گرت و شه ره و کوژتار و خوینرێژ، ده ست پیکرا. موده ده تی دوو سا ل له تخووبی شاره زووردا جهنگ و جیدال و شه ره و کوژتار بوو. هه رچه نده دوزمن کۆشا و ته قه لای دا ده رقه تی میر محهمه د نه هات و نه یوانی بستیک له تخووب ده رباژی.

میر محهمه د به په نهانی له گه لّ شاه ته هماسبی سه فه وی ئیتفاقیکی دۆستانه و مو عاه ده یه کی سویند خواردنی گریدا که له شه ری ئه مین بیت. شاهی بیژرا و له هه موو پتوبستیه کدا یاری ده ی ددا و به په نهانی هیزی ده ادای.

میر محهمه د له وه موده ده تی شه ره شو ردها به مه رگی خۆی مرد. سه ره کرده کانی سوپاه نه یانه یشت رۆسته م پاشا له مردنی میری کوردان ناگادار بی. به مه رگه به رابه ریان ده کرد وه مردنی میر محهمه دیان شارده وه. رۆسته م پاشا له پاش دوو سا ل شه ره کیشه ناچار بوو دهستی له شاره زوور گرتن به ردا و کشایه وه پاشی؛ به له ز له شگری روو به به غدا سووراندوه و له رینگا به مه رگ گورفتار بوو. که خه به ری مردنی رۆسته م پاشا به ئهسته مبول راکه یشت، با لته چی محهمه د پاشایان بۆ گرتنی شاره زوور ته عین کرد و سه لاهیه یه کی تهواویان پێدا.

با لته چی به رق و توندیه وه له شگری قورسی هه لگرت و روو به شاره زوور خشا. له وده مه شدا شاره زوور بی گه وه ره و سه ردار مابۆوه. با لته چی شیر غه زه بی له کوردان نا، به کوژتار و ناوه دانی و یرانکردن و زگی مندال و ژن هه لدرین دهستی به گرتنی کوردستانی شاره زوور و ئه رده لان کرد. سالی نۆسه د و شیست و نۆی هیه جری هه موو خاکی شاره زوور و ئه رده لانی به و یرانکردن خسته ژیر حوکه مه وه. کوردستان دووچار به له قه یه کی گه وه ره بوو و گه لیک پیاوانی ناوداری به قه ناره دا کران.

هه ره کو له پێشدا گوترا سورخاب به گ به ته نی حکوومه تیکی ته شکیل کردبوله ده وری حوکمرانی حیلله و سرووچکدا بۆ خویان به ئازادی ده ژیان و له گه لّ حکوومه تی ئیراندا

رېښه چې ښاره زووری گرت، نهیتوانی دهست باویرتته نهو خاکه وه،
گه لیک ته قه لای دا و کوشا، نه شیا بیگریت.

حوکمداری سولتان علی کوری سورخاب

نهمیر سولتان علی که سورخابی بابی مرد له سهر حکومتی خوی قهراری گرت و
دهستی به حوکمداری کرد. زور نه ژیا و گه لیک دهوامی نه کرد. سی سال به بی کیش
به نومووری ره عیه تپه روه ری رایبوار و مرد و دوو کوری له پاش به جیمان: یهک
ته میورخان، دووهم هلۆ.

حوکمداری نهمیر بسات کوری سورخاب

که سولتان علی مرد، نهمیر بسات له سهر تهختی حوکمداریی دانیش و دهستی به کار و
پیشه ی حکومت کرد. ته میورخان و هلۆ هه ردووک په نایان بۆ حکومتی ئیران برد و
چوونه لای مونته شا سولتان ته ستاجلوو که سهرداری سوپاهی ئیران بوو. نهمیر
مهسه له ی به شا ئیسماعیلی دووهمی سهفه وی راگه یاند؛ به لام کاروبار نه که و ته کوشه وه،
هه روه ها ماوه. هه رچند مونته شا سولتان کوشا بۆ نهو دوو نهمیرانه هیچی بۆ نه کرا. به لام
نهمیر بسات هه ر له گه ل حوکمداری و ئیشوکاری مهمله که تداري خه ریک بوو، بۆ
ریکخستنی ره عیه ت و شار و دیهاتانی خاکی خوی به گهرم له جوولانه وه دابوو و دلداري
ده کرد.

ته میورخان و هلۆ له ئیراندا هه رچند کوششیان کرد نه یانتوانی بیزونه وه؛ به لام له
هاودنگ زیادکردن ده کوشان. به وجوه هه تا شا ئیسماعیلی دووهم مرد به په نهانی هاوال و
هاودنگی بۆ خوی په یدا ده کرد و له گه ل گه لیک نومه را و کار به دهستانی ئیران بیوون
به یه کدل و ریککه وتوو. وه بۆ کوردستانی و هلامی هه ر له هاتوچووندا بوون. پشتیان و
یارمه تی لیان ده ویست.

به و چه شنه له ته قه لادا و ئیش دابوو، که شا ئیسماعیلی دووهم مرد؛ به گورجی
له شکرکی جوان و شایسته ی پیکه ونا و دهستی به سه رکیشی کرد و له هه موولاییکه وه
په لاماری ناوایی و شار و دیهاتانی دا و رووی له خاکی مامی کرد و له شکر بۆ پیشه وه
ناژوت.

نهمیر بسات له ولاره که زانی ته میورخان و هلۆ برازایانی روو به خاکی که و ته ریکا،

لهشکری خۆی دهنگدا و چووه پیتشیان. ههر دوولا مام و برازا بۆیه کتر کوژتن خه نجه ریان تیزکرد و شیرى بیدادیان تیکنا و دهستیان به کوژتارکرد. له نه تیجه دا تهیموورخان به زۆرى بازووی گهلیکی زهوی و خاک له مامی گرت و لینگى دایه سهر چهند نوخته یه کی عهسکه ربی عوسمانیان که له خاکی شاره زووردا بوون و کوژتنی و تالان و ئه سیرتکی زۆری لیتگرتن. بهوه کاروباری تهیموورخان رۆژ به رۆژ روو له بهرزى و چاکیى بوو. بهو ته رزه چهند جارێک پهلاماری دوژمنی دا و عوسمانیهکانی به زۆری شیر له شاره زوور دهرکردن و مال و ئه سپاب و ئالهت و چهکیکی بێ ژماری لێ وه دهست خستن و خاکی خۆی له دوژمن پاک کردهوه.

تهیموورخان له پاش ئهوه که پشتی عوسمانیهکانی له شاره زوور شکاند و لهشکر و مالی فره کرد و هیزی پهیدا کرد، دوو جاری دیکه پهلاماری مامی خۆیدا که ئه میر بسات بوو، شکاندی و هه موو هیز و داراییهکی که هه یبوو لێی گرت و هه یچی له دهستدا نه هیشت.

له و ده مه دا په یدابوونی تهیموورخان له کوردستاندا بوو به مایه ی له قه یه کی گه وره دان له په راسووی حکومه تی عوسمانی، وه شکسته ی ئه میر بسات بوو به شکانی عوسمانی؛ چونکه ئه میر بسات له سهر کیسه ی ئه وان ده کوژا نه ک بۆ میلله تی خۆی. عوسمانیه کان ئه میر بساتیان بۆ خۆیان ده ژمارد و رۆژ به رۆژ به و ده له شاره زووردا بنچینه یان داده مه زران و هیز و ته وانی خۆی ده خسته کوردستانه وه و به هه موو جوړیک ده سترژێیان ده کرده سهر موڵکی کورده کان، هه ره کو پیشه روی [قه مان (؟)] بوو. به لام ئه میر تهیموورخان رێگای ئه و ئومیده ی لێ برین و ته ماعی له و خا که پیروژه و جوانه ی کوردستانی شاره زووردا لێی گرتیان.

حوکمداری ئه میر تهیموورخان کوری سوڵتان عه لی

ئه میر تهیموورخان که خاکی باب و باپییری خسته وه ژێر حوکمی خۆبه وه، به داد و په عیه ته پهروه ری ناوبانگی کرد و له گه ل حکومه تدارى و سوپا کوژدنه وه خه ریک بوو وه به هه موو ئاواپیه کی خاکی خۆیدا داخواهی راخست، که به شانوشه وکه تی دۆستانی به به خشین و دوژمنانی به هه ره شه راگرت.

سالی ٩٨٨ هه سولتان مو رادی سالیس حوکمداری عوسمانی له ئه میر تهیموورخان که وته ئه ندیشه و ترسه وه، له ئه سته مبه و له وه لهشکرێکی قورسی رێکخست و بۆ مووسلی نارد

که بچنه سەر ئەمیر تەیموورخان. لەشکری عوسمانی لە مووسڵەوه ڕوو بەهەولێر لە دەژله پەریه‌وه.

لەولایه ئەمیر تەیموورخان سوپاھیتی گورجوگۆلی کوردستانی هەلگرت و چووه پیش دوژمن. لە پاش کوژتاری دوو شه‌و و دوو ڕۆژان، کورده‌کان بەسەر دوژمندا زۆرداربوون و لە راست و چه‌پیه‌وه پەلاماری ڕیزی عەسکەری دوژمنیان دا و تێکیان پێچان و بەشکانیکی پیس هەلیانقەند و ڕقاندیان.

لەو ڕۆژەدا عوسمانیەکان هێندە بەپەله هەلاتن ناگیان لەمە نەبوو که دەمەدمی بەه‌اره و زێی دەژله لافاوی دیتەخواری و ئەمبەرەوبەری چۆمی پێ ئاو کردووه و بواردان نابێ و لە زێی گەوره پەریه‌وه هیچ نەدیتراوه. بەناچاری گەلیکیان بەسواری ملیان لەو دەریا و ئاوه نا که گۆیا دەپەرنه‌وه، هەموو بەئاودا ڕۆیینە خواری و بەشی زۆریان کوژران و بەدیل گیران.

کورده‌کان بەکەیف و شادمانی و تالانیکی زۆره‌وه گەرانه‌وه هەولێر و لەشکری عوسمانی ئەوه‌نده‌ی رزگاریبو، بەپەڕیشانی بەر بەمووسڵ هەلاتن.

که سولتان موراڤیان لەوه ناگادار کرد، زۆری پێ تیکچوو و نەتیجە‌ی ئەوه‌ی بەفالتیکی چاک نەکه‌وته بەرچاو. نفووسی خۆی و دەسته‌لاتی لە عیراق و ع‌اره‌ب و ئاوریا‌یه‌گاندا بەشپ‌رزه‌بی کشانه‌وه پاشی و که‌وته بیره‌وه و هێز و بە‌ری تەیموورخانی لە بە‌را‌به‌ر خۆی و سه‌فه‌ری ئێراندا بەدیواریکی ئەستوور و پان و پڕ له‌ چه‌کی له‌ لا‌دا زل و قورس و هەلماساو بوو. بزووتنی تەیموورخان لەپیش عەسکەریدا و شکانی عەسکەری عوسمانی بەمەیدان فرەکردن بۆ دوژمن و سه‌رمەشقی شه‌ری ئێران له‌گە‌ڵ عوسمانی زانی. لەبەرئەوانه که هەموو راست و دروست بوون سولتان موراڤ ناچار ما که خۆشه‌ویستی و نوازشی بکاته بەره‌ه‌ستی ئاشووب و جه‌نگ و جیدال.

بۆ بە‌دلخواز گە‌یشتن، گرتی قاقە‌زێکی پەند ئامی‌زی بۆ ئەمیر تەیموورخان نوویسی که ئەوا خۆت نواند و شانوشه‌وه‌که‌تی تۆ شایانی حوکمداری و گە‌وره‌یی و پیاوه‌تییه، ئەوا خە‌لاتیکی میری میرانی و فه‌رمانی حوکمداری شاره‌زوورم بۆ ناردی و ت‌کای قبوول ده‌کریت.

سولتان موراڤ فه‌رمانیکی میری میران و حوکمداری به‌تو‌غ‌رای ده‌وله‌تیی بۆ نوویسی و ئالا و ته‌پلی له‌گە‌ڵ شیریکی به‌گه‌وه‌هر رازاوه‌ی بۆ نارد و به‌تەیموورخان پاشا ناوی برد.

که ناردراوه‌کان به‌دیاری و خه‌لات و روتبه و نیشان و فه‌رمانه‌وه گه‌یشتنه لای ته‌یموورخان، به‌ئیحترامه‌وه قبول کران.

که ئه‌میر ته‌یموورخان ناردراوانی سولتان مורادی قبول کرد، قاقه‌زیک لیه جوابدا نویسیه‌وه که به‌شهرتی ئه‌مه ئه‌و روتبه و خه‌لاته قبول ده‌کا، چوار کوری خۆی هه‌ربه‌ک له‌سه‌ر پارچه‌ خاکیک به‌میریان بناسیت و ده‌سته‌لاتی که‌سیان به‌سه‌را نه‌بی و ته‌یموورخان حوکمداریکی سه‌ربه‌خۆی سوتندخۆر بی له‌گه‌ل عوسمانیان و له‌ ئومووری مه‌مله‌که‌ تداریدا نازاد و موسته‌قیل خۆی رابگریت و له‌ وه‌ختی پتیوستدا هه‌ردوو لا یاریده‌ی یه‌کتری بدن وه‌ ئه‌گه‌ر ته‌یموورخان لیبی قه‌وما، حکومه‌تی عوسمانی چ به‌دراو و چ به‌عه‌سکه‌ر کومه‌گی بکات.

به‌وجۆره‌ گه‌لیک له‌ نیتوانیندا نووسراو و پیاو هاتوچۆیان کرد، له‌ دواییدا سولتان موراو مه‌نشووریکی به‌دل‌خوازی ته‌یموورخان نویسی و بۆی نارد و تخووبی خاکی ته‌یموورخانیا ن دیارکرد و خاکی هه‌ر چوار کوره‌کانی دامه‌زراند و ئه‌وانیشی له‌ ده‌ستووریک گرتیدا که له‌ژیر فرمانی ئه‌ودا بن؛ تاکو دوژمن نه‌یانکاته ئاله‌تی ده‌ست و هیچ ده‌سیسه‌یه‌ک له‌ نیتوانیندا کار نه‌کات و خاکی کوره‌کانی به‌م جۆره‌ دا به‌شکردن:

۱- سنه و حه‌سه‌ن ئاوا و قزیلجه، بۆ سولتان عه‌لی

۲- میهره‌وان و مه‌ریوان بۆ میر موراو و میر بۆ داغ.

۳- شاربازیر و دینه‌وه‌ر، بۆ به‌درخان

تاکو ئه‌و قه‌راره‌ درا له‌شکریکی برده‌سه‌ر دینه‌وه‌ر و به‌زۆر له‌ ده‌ست قزلباشانی ده‌رخست و هه‌تیاه ژیر حوکمی خۆیه‌وه و ئه‌ویشی دا به‌به‌درخانی کوری. به‌و چه‌شنه‌ کوره‌کانی له‌سه‌ر ئه‌و جیگایانه‌ دامه‌زراند و جیگای خۆشی -که‌ شار و قه‌لای زه‌لم بوو- له‌ ریک‌خستن و ئاواکردنی ده‌کۆشا.

له‌وده‌مه‌وه‌ خاکی شاره‌زوور کرایه‌ دوو به‌ش، دوو ناوی له‌سه‌ر دانرا؛ یه‌کیک بوو به‌بابان و دووهم بوو به‌ئه‌رده‌لان. هه‌روه‌کو له‌ پێشدا باسکرا ئه‌و دوو نیتوانه‌ ناوی قوبادی باپیره‌ گه‌وره‌یان بوو. ئه‌میر ته‌یموورخان پاشا ئه‌و نیتووی باپیره‌ی له‌تکرد (بابا - ئه‌رده‌لان) ناوی بابا درایه‌ خاکی ئه‌و سێ کورانه‌ی که‌ میر بۆ داغ و میر موراو و میر به‌درخان بن؛ شاره‌کانی سولتان عه‌لیش که‌ سنه و حه‌سناوا و قزیلجه بوون، به‌ئه‌رده‌لان، ناوی لینان و له‌ قانونیکی زۆرچاک گرتی دان که نه‌توانن ببزوونه‌وه‌.

تەيموورخان پاشا بەراستی زۆر بىرتيژ و چاو لە بلندی و ڤوو لە بەرزبونی هەبوو؛ گەلیک وردبینی و دوور ئەندیشی دەکرد. چونکە لە ئێراندا سەفەویەکان دەم بە دەم هێزیان پەیدا دەکرد، لەولاشەووە عوسمانییەکان بۆ مەسلەحەتی کار و ئیشی پارازتنی خۆیان، تخووبیان پێ لە موھیمات دەکرد، لەبەر ئەوانە تەيموورخان پاشا بۆ خاکی خۆپارازتن، ناچاربوو کە مەملەكەتی بکاتە دووبەش: یەکی بۆ پێششەلستی ئێران و دووھەمی بۆ بەراوەری عوسمانی. وای بەچاک زانی کە ئەو دوو پارچە یەھریەک لەگەڵ یەک لەو دوو حکومەتە زەبەر دەستانە بخاتە عالەمیکی سیاسییەو و رابیتە یەکی خسووسی پێ دامەزرتن؛ تاکو ھەریەک بەواستە یەکەووە بتوانن بژین و دووچار بەشکستە و نەبون نەبن.

ئەو ئەندیشە ی تەيموورخان پاشا، خاکی شارەزووری بەدوو ناونا کە یەکیک بابان و دووھەمی ئەردەلان، کردە دوو پارچە و لە نەتیجەدا ئەردەلان ییەکان ھەمیشە سیاسەتی خۆیان لەگەڵ ئێران و بابانییەکان لەگەڵ عوسمانییەکان ڤادەگرت و لە وەختی تەنگی و لێقەوماندا یەکتربان بەختو دەکرد و بۆ کۆمەگی و یارمەتی دەستی یەکتربان دەگرت.

ھەر وەکو لە ھاتوودا دەکەوێتە بەرچاو، بەراستی تەيموورخان پاشا بەفیکر و زرنگی خۆی بناغە یەکی دامەزاند کە ئەو بنەمالە بەگەورەیی و شەرەفەووە چەند عەسر ژیاون و ئێدارە ی خۆیان کرد و حکومەتیان پایەداربوو. راگیراوی ئەو بنەمالە یە لە سایە ی تەدبیر و فیکر بلندی تەيموورخان پاشاوە بوو کە زەمانیکی دوور و درێژیان و ڤاوەستاوبوون.

ھەردەمیەکی دوژمن ڤووی لە یەک لەو خاکانە بکەدبا یە ئەو ی دیکە لە حکومەتی دراوسێ داوای کۆمەگی دەکرد و براکە ی خۆی لە شەڤی دوژمن ئەمێن دەکرد. ئەو فیکرەش بێو بەمایە ی دەستدرێژنەکردنی دوژمن [و] بێ دەسلاتی ئێران و عوسمانی بەسەریاندا، وە بەجوێکردنەو ی ئەو ناوانە لەژێر پەردە یەکی کە ھەریەک حوکمداریکی سەر بەخۆن، لە دەسایس پارازراو، لە شەڤ و فیتنە و کوژتاری یەکتەر، خۆیان دوور ڤاگرتبوو. قسە ی بەدبینی نەیدەتوانی بەگژیەکیاندا بکا و ھەر شە و دلخۆشی دانەو ی دوژمنەکانیشیان نەیدەخستە سەر ھەوا و بەرزبوون و کەوتن.

مێژوونوویی بەناوبانگی عوسمانی لە کتیبی «ابو الفاروق» بەرگی چوارەمیدا دەلێت: دەرە ی تەيموورخان پاشا لە کوردستاندا نەگبەتیەکی گەورەبوو بۆ حکومەتی عوسمانی لە شارەزور و عێراق و ئاوریا یەگاندا و دەستی سیاسەتی عوسمانی کورت کردبوو وە

نه ده شپا له شکرېان بنېرتته سهر و رۆژ به رۆژ سیاسه تی عوسمانی لهو خاکانه دا پاشه وپاش ده کشاوه. به جارتیک قه تعی ئومېد لهو سق خاکه کرا و به ده سیسه ی ته میوورخان پاشا، ئومه راکانی کورد و هه واده کانی عوسمانی له ئیراندا پروویان وه رگپراوه؛ نه ئیران دهیتوانی حوکمیان به سهردا بکات و نه عوسمانی پتی دهکرا له شکرکیشیان بکا و بچیتته سهریان.

سولتان له سهر ئه و تازیایی و زرنگیه تی له ته جاوزات و ده ستریتی ته میوورخان پاشا ده ترسا له شهر و فیتنه و هزووتنه وه ی ئه مین نه بوو؛ بۆ بیده نگ کردنی ئه مری به وه زبری به غدا کرد له خه زینه ی خه رجوباجی به غدا سالی سه د هه زار قوروش پاره بدریتته ته میوورخان پاشا.

میژوونوبسه کانی عوسمانی له وه گه لیک دواون و ئیعترازیان له سولتان مراد گرتوه که ئه و پاره یه ی دهیدا به ته میوورخان پاشا، حه قی بیده نگی و نه بزوتنه وه بوو؛ به لام به و پاره یه ش ته میوورخان زیاتر که وته به رز نوپنه وه.

ته میوورخان پاشا له هه ر چوار که ناری خاکی خۆی تخووبی مه مه له که تیه وه له گه ل قایکردن و فره کردنی سنووری ده کوشا؛ سوپا هیککی ریکخست و چوه سهر خاکی لوړستانی گچکه و له پاش شهر و په لاماردان چه ند ناحیه یه کی لی گرتن و خستنیه سهر خاکی خۆی. عه لی به گ شازاده ی لوړستان (شاویردی) به فیل و ده سیسه له شکرکی قورسی هه لگرت و چوه گولعه نه به ر و له جینگایانی سه خت و دژواردا خۆی په نهان کرد و ریکا ته نگ و باریکه کانی گریدا و له نیوانی دۆل و گه لیککی که که وتبووه نیو دوو شاخ و کتوی بلند و گه وره، بۆ دامه زرا و هه موو ریکا کانیشی گرت.

ته میوورخان پاشا له لوړستانه وه به که یفوشادی گه پراوه و به بی باکی له نیو خاکی خۆیدا جله و ئه سپی شو پر کرده و و ناگای له ده سیسه و فیل شایریدی نه بوو. له سهر ته پۆلکه ی ئه و شاخه به رزانه سه ره و ژیر به ده شتی شاره زووردا چوه خواری، له پریکا شایریدی له پیشه وه و ده سته له شکره کانیشی له هه موو به رزی و دۆلێکدا لییان بلندبوون و له جینگایه کی زۆر ته نگ و بی ده سه لاتدا سهر و ژووریان لیگرتن و په لاماریان دان.

ته میوورخان پاشا به ناچاری پروویان تیکردن؛ به لام چاره چی بوو؟ ده ست به کوژتار کرا و دۆل و شیو و دهره پر له لاشه بوو. له دوا ی گه لیک شهر و ته قه لا، ته میوورخان پاشا له ده ست شایریدیدا به دیل گیرا، شایریدی تۆله ی لی ئه ستانده وه و گه لیککی کوژتار لیکردن

و تالانیکى بى ژمارى لى ودهست خستن. تهموورخان پاشا و چند ئه سیریکى دیکه ی هه لگرت و گه راوه و چوو له پستان. باقى ماوه ی له شکرى تهموورخان پاشا هه رچیه کی گیانی خو ی پى رزگارکرا به شیرزیه یی و په ریشانی خو ی له مهیدانی مردن رزگارکرد و هه لات.

له پاش گه رانه وه ی شاویردی، گه وره ئومه رایانی کوردستان که و تنه نیوانی، به ته دبیر و پارانه وه، به هه ره شه و گه فکردن تهموورخان پاشایان له دهست شاویردی رزگارکرد و گیرایانه وه سه ر حوکمداری خو ی.

تهموورخان پاشا که له و نه ساره ته رزگار بوو، چه ندیک خو ی کو کرده وه و تو زی به دنامی ئه و که و تنه ی له سه ر شان و قولی ته کاند و به ته دبیر و چاکه گومی کرده وه و سوپاهیکی شه رکه ری ریکخست و هه ستا چوو سه ر قه لای زیرین که مه ر، که هی سیامه نسوره کان بوو.

کورده کانی سیامه نسووری له میژبوو به ده سیسه خه له تابوون و رۆژ به رۆژ قووه تی ده خزنده قه لای زیرین که مه ر وه، له رۆژی که لین ده گه ران که هه له متیک بیه نه سه ر خاکی تهموورخان. ئه گه رچی خاکی زیرین که مه ر له ژیر ئیداره ی قزلباشاندا بوو، به لام به په نهانی له گه لیان ریک نه که و تبوون.

تهموورخان پاشا هه میسه له وه ترسی هه بوو که رۆژیک ده بی له خاکی زیرین که مه ر وه زله په ک بخوا! جا ئه وه ناچارى کرد که له شکریک ببا ته سه ر ئه و خا که و بیگریت.

تهموورخان پاشا که له شکرى خو ی له سنوور په رانده وه، روو به زیرین که مه ر خشا. له ولاره ئه میر یار سولتان خاوه ندی سیامه نسوور، دهستی به له شکر کو کرده وه کرد که پیش به تهموورخان بگریت نه پرزا. که تهموورخان دهستی به گرتنى خاک و زهوى کرد، ئه میر یار سولتان له قه لای زیرین که مه ردا خو ی قایم کرد و هه موو ره عیه ت و له شکرى له وى خزاند و بو به رابه ری راوه ستا، تهموورخان پاشا جگه له قه لای زیرین که مه ر هه موو ده ورپشتی گرت و خستیه دهسته وه و چوو سه ر قه لای زیرین که مه ر، ئه میر یار سولتان بو ی ده رکه وته ده ری و شه ر و کوژتار دهست پیکرا. موده تی سی مانگ شه رو شو پ دهوامی کرد. له ئه واخیری سالی نۆسه د و نوه د و هه شت تهموورخان پاشا له مهیدانی شه ردا به دهست ئه میر یار سولتان به کوژت چوو! له شکرى بی سهردار رووی له هه لاتن کرد.

هوكمداری نه‌میر هه‌لۆخان كۆری سولتان عه‌لی كۆری سورخاب

كه ته‌مموورخان پاشا كوژرا، نه‌میر هه‌لۆخانی باری له‌سه‌ر حكومه‌ت قه‌راری گرت و په‌عیه‌ت و سوپای خسته‌ژێر حوكمی خۆیه‌وه و قاقه‌زێکی له‌ سولتان مو‌راد نوویسی و به‌یانی ئیراده‌تمه‌ندی تیدا‌کرد و له‌گه‌ڵ حكومه‌تی قزلباش مه‌وه‌دده‌ت و دۆستایه‌تی دامه‌زراند. له‌گه‌ڵ هه‌ردوو حكومه‌تان پێككه‌وت و ته‌پلی ئازادی و سه‌ربه‌خۆی له‌ خاکی شاره‌زووردا لێدا و له‌سه‌ر سونه‌تی براكه‌شی، برازاكانی له‌ جیگای خۆیان دانانه‌وه و كردنیه‌ نه‌میر و ژێرده‌ستی خۆی. نه‌وانیش ئیتا‌عه‌تیان كرد. لێره‌دا به‌جاریك بابان و نه‌رده‌لان لێك جو‌یبوونه‌وه. نه‌رده‌لانی له‌گه‌ڵ ئێرانیان ئیتفاقیان كرد و بابان له‌گه‌ڵ سولتانی عوسمانی پێك كه‌وتن هه‌روه‌كو دیته‌گۆتن.

بهندی دووهم

حوکمدارانسی بابان له شاره زوورده

ههروه کوله پیتشدا له سه ره بوردی بابا ئه رده لاند ا گوترا، بابا ئه رده لان شاره زووری خسته دهست خوی و یه کییک له کوره کانی نارد که له سه ر قه لایانی نهوی، میثیله، ته نووره، نشگا، میهره وان دانیشتیت و دهست به ئه ماره ت بکات. قه لای میثیله ی دا به ئه میر ئه بدالی کوره گه وری خوی.

ئه میر ئه بدال له ویتدا به فه رمانه وایی رایبوارد و له ژیر حوکی باوکیدا بوو، ئه و ئه میره بچوو که له هه موو شه روشوړ و فیتنه یه ک خوی ده پارازت و له خو به ختوکردن بوو. هه تا به مه رگی خوی مرد. کوری گه وری - که پیر بو داق بوو - کردیه جیگانشین خوی و به ئه میر بو داق ناوی ده رکرد.

حوکمداری ئه میر بو داق کوری میر ئه بدال

ئه میر بو داق که بابی مرد له سه ر ئه ماره ت دانیشت و خاکی بابی خسته دهست خوی؛ چونکه بابی له هه موو شه روشوړیک دووربوو، مولک و مال و دراو و ناله ت و پتوبستییه کی زوری خستبووه سه ریه ک. ئه سپ و مالات و ئه سپایتکی بی ژماری پتکه وه نابوو. ئه وانه بوون به پشتگرتنی میر بو داق و دهست فره بی و شه وکته زیادکردنی.

که میر بو داق که و ته سه ر حوکمداری، به جاریک ناوی حوکمداری خوی گوړی و له هه موو جیگایه کدا به بابان ناوبانگی په یدا کرد و به راستی بابان له م زاته که ئیمه له سه ره بوردی ده ویتین ئینتشاری کرد و دامه زینه ری ئه و ناوه میر بو داقه؛ ئه گه رچی له پاش ئه و ته میوورخان پاشا ده کو شاکه ناوی بابان له سه ر خاکی یه کییک له ئه ولاده کانی دانئ و به بابان ناوبانگیان پی بکا، به لام میر و حوکمدارانسی بابان له و ئه میره گه وروه دهست به دامه زانندن ده کات.

له گوړینی ئه م نیوه دا دلخوازی ئه وه بوو له مام و خزمه کانی رزگار بیت و نه که ویتنه ژیر حوکیانه وه. له بهر ئه وه هه میشه له نیو ئومه راکانی خویدا به مه جلیسی ده گوت که بابان

ئەردەلانى باپىرە گەورەيان ناۋى قوباد بوۈ؛ مادامە لەو بىنەچەكەين دەبى بابان ياخود بابا قوبادىمان ناوبىرى. بابا قوباد لە گوتندا درىژە، بابان چاكتىرە بەكاربىرىت. لەسەر قەرارى پىربۇداق بىنەمالەى بابان لەوۈدە پەسند كرا و مېتروونوويسەكانىش بىنەمالەى بابان لە پىربۇداقەۈدە دەست پىت دەكەن؛ ئەگەرچى تىرەيەكى ئەردەلانىيەكانىش ئەو نىۋەيان لەسەر خۇيان دانابو، ھەرۈەكو لە پىشدا بىتزا.

ئەمىر بۇداق بەسەخاۋەت و كەرەم و ئازابى و بەخشىش ناوبانگى كرد و كەم كەمە بۆ بەرزىبون و سەرکەۋتن خۆى بزاۋت و دەستە و دائىرەيەكى قورسى دامەزراند. بەلوتف و داين لە ھەرلايىكەۋە پىاۋىكى ئازا و ناودار ھەبوۈ بردىە لای خۆى و سەرەرزى كرد و ھەر عولەما و پىاۋچاكتىك لە كوردستاندا بوۈ كرىدە جىرەخۆر و ھەۋادارى خۆى. دەم بەدەم ھىزى پەيدا كرد و دەستە و پىتۈەندى زۆربون، لەشكر و سۇپاھىكى رىككەۋتۈۋى ساز كرد و جىرەى بۆ بىرەنەۋە. كە سۇپاھى گەيشتە ئارەزوۈ و دلخۈازى، ھەستا بەقۈۋەتەيەۋە چوۋە سەر ئومەرايانى زەرزا و بەشەر و كوژتار مەحالى لاجانى لە زەرزا ئەستاند و لەۋلاۋە بەسەر كۆنە لاجاندا گەراۋە و لەژىر پەنجەى سۆرانى دەرخت. بەۋە ناۋونىشانىكى پەيدا كرد و ھىز و تواناى پىت زىادبوۈ. لەۋپەۋە چوۋە سەر «سپوۋى» (شپوۋى - شىۋ) و لە سۆرانى رىزگار كرد و ھەر بەۋ ھىزەۋە چوۋە سەر سىندوۋز، ئەۋىشى لە دەست قۇلباشان دەرخت و قەلای مارانى ئاۋەدان كرىدەۋە و گەراۋە قەلای مېشىلە، دەستى بەخۆ رىككەستان كرد.

بەلوتف و كەرەم و پىاۋەتى، عەشىرەتى موكرى و بانەشى خستە ژىر فەرمانى خۆپەۋە. كە لەۋانە ئاسۈۋدە بوۈ، لەشكرىكى ناردە سەر عەشىرەتى كوردى مەشيا و ئەۋانىشى ژىر فەرمان كرد و لەسەر ھەر يەكەيە لەۋانەى كرىدە مىر سىنجاغىك و ئەمىرىكى لە تەرەف خۆپەۋە لەسەر دانان و لە ژىر ئىدارەيەكى چاكدا رايگرتن. كە لەۋەش ئەمىن بوۈ، لەشكرىكى قورسى ناردە سەر شارباژىر، لە دەست ئامۇزاكانى دەرخت و خستىيە ژىر حوكمى خۆپەۋە. لەۋەۋە حوكومەتىكى جوانى رىككەستان و بۆ ھەر مىر سىنجاغىك تەپلىك و ئالايەكى بابانى بۆ ناردن و داد و عەدالەتى لەۋ خاكەدا پان كرد، ۋە لەشكر و سۇپاھى خستە ژىر ئىنتىزامەۋە و بۆ ھەر مىر سىنجاغىك مىقدارىك لەشكر و ھەر لەشكرەى ئالاي خۆى و تەپلى بەتابەتى بۆ قەراردان.

لە پاش ئەۋە كە ئەۋ ھەموو ئىشە مۇھىمانەى رىككەستان، دووبارە ناردى قەلای مارانى زۆرچاك قايم كرد، دىۋار و كۆنگەرە و بۇرج و باروۋتى بلند و سەختى لە دەۋرەدا دروست

کرد و لهشکری هه‌لگرت و چوو هه‌ر قه‌لای که رکوک به‌زۆری بازوو گرتی و کردیه ئه‌میر سنجاغیتیکی بابان.

ئه‌میر پیر بۆ‌داق هه‌موو بزوو‌تنیکی وه‌کو پادشایانی دونیاگیر وابوو، له‌گه‌لیک کار و پیشه و جوولانه‌وه‌یه‌کدا چتیکی بێ وینه‌ی به‌بیرتیژی خۆی ده‌کرده‌ ده‌ستور که له‌ هیچ حوکمداره‌کانی دیکه‌دا په‌یدا نه‌ده‌بوو؛ وه‌ بۆ هه‌ریه‌ک له‌ مه‌ئمووره‌کانی خۆی ده‌ستوریتیکی دامه‌زراندبوو، وه‌ بۆ هه‌ر میر سنجاغیتیک ره‌ه‌شتیتیک و قاعیده‌یه‌کی دانا‌بوو که به‌ئوموری مه‌مله‌که‌تداری خه‌ریک بن، وه‌ هه‌ریه‌ک تیپه‌ له‌شکریتیکی بۆ ئاسایش و به‌خێوکردنی ره‌عیه‌ت دابوونی.

له‌شکری پیاده و سواری رۆژی ده‌بوایه‌ دووجار مه‌شقی تیره‌ندازی و شیروه‌شینی و نێزه‌بازی و ئه‌سپ ئازۆتن و بازدان بکه‌ن. بۆ فیتکردنی ئه‌وانه‌ پیاوانی زانا و تیتگه‌یشتوو کردبوونه‌ مامۆستای نیشاندانیان.

که‌ دوو سال له‌ گرتنی که‌رکوک به‌سه‌رچوو، میر بۆ‌داق له‌شکریتیکی ئازا و شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و چوو هه‌ر قه‌لا و شاری «شاه‌قولی» ئاوا (شه‌قلاوه) ئه‌میر سه‌یدی کوپی میر شاعه‌لی سۆران له‌ وه‌کیلی برابه‌وه، فه‌رمانه‌وه‌یای شاقولی ئاوا ده‌کرد؛ که‌ زانی حوکمداری بابان رۆوی له‌و کرده‌وه، هێزی شه‌رکردن و ته‌وانای به‌رابه‌ری ئه‌وی نه‌بوو؛ به‌ناچاری ده‌ستی له‌ شاقولی ئاوا به‌ردا و کشاوه‌ چوو هه‌ریر.

میر بۆ‌داق به‌بێ شه‌روکیشه‌گه‌یشته‌ شاقولی ئاوا و گرتی و له‌گه‌ن ریتیکی و دامه‌زراندنی ئومووری حکومه‌تی خه‌ریک بوو. ده‌سته‌یه‌کی سواری خۆی تیدا به‌جیه‌یشت و هه‌ستا رکیفکوت چوو هه‌ر شاری هه‌ریر. ئه‌میر عیسای کوپی میر شاعه‌لی - که‌ حوکمداری سۆران بوو - به‌ناچاری پایته‌ختی ئه‌ماره‌تی چۆل کرد و به‌ریدا و هه‌لات و په‌نای بۆ کتیوه‌ بلنده‌کان و لێه‌واره‌ پر داره‌ سه‌خته‌کان برد.

میر بۆ‌داق به‌بێ ئه‌زیه‌ت چوو هه‌ریر و شار و دیوان و سه‌رای حوکمدارانی سۆرانی گرت و خسته‌یه‌ ده‌ست خۆی. چهند رۆژتیک به‌دامه‌زراندنی ئومووری ئه‌منیه‌ت و ئاسایش دان به‌ئه‌هالی و نوازش و دلخۆشی دانه‌وی میللته‌ و ره‌عیه‌ت کۆشا و له‌شکری ساز کرد و که‌وته‌ کێوان و لێه‌واره‌نه‌وه؛ له‌ پشت میر عیساوه‌ ئه‌حوالی ده‌پشکنی.

ئه‌میر عیسا که‌ ته‌ماشای کرد له‌ شه‌ر و کوژتار و به‌رابه‌رکردنی زیاتر چاره‌ نه‌ماوه، به‌توندی جله‌وی ئه‌سپی سوړاندوه‌ به‌له‌شکریتیکی له‌ ده‌ستیدا بوو، پێشی به‌ئه‌میر بۆ‌داق گرت.

دوو حوکمداری کورد بۆ کوژتنی یه کتر شیر و خه نجه ریان تیزکرد و به راهبر بهیه کتری راهستان. شهر و کوژتار گهرم بوو، له ههردوو لاو لاشه ی کورد کهوتنه نیو دۆل و شیو و گهلیبانهوه. سێ شهو و سێ رۆژ دهستیان له یهک بهرنه دا، ههتا له مهیدانی خوێناویدا میر عیسا کهوته بهر شیری برنده ی میر بۆداهه وه و کوژرا.

که لهشکری سۆران خۆبان بهبی خاوهند و سهردار چاوپێکهوت، ههلات و کهوتنه کیتوان له بهدیل چوونیان بهچاکتر زانی. ههکهسیکی خوشبهز و ئازابوو، دامینی کیتی گرت و له خوێنپێژی رزگار بوو.

ئه میر بۆداه که حوکمداری سۆرانی کوژت، کهمیک کهوته دوو شکسته ی لهشکر و تالان و ئهسپابیکی زۆری دهست خست و گهلیکی بهزیندوویی بهدیل گرتن و بهشادی و کهیف گهراوه ههربر، ههموو ئوموور و کاری مهمله کهت و شاری ریکخست و ئه میر سنجاغیکی خۆی لهسه ر دانا و هینده ی پتیوستی لهشکری له ههربر بهجیهیشت و بۆ خۆی سواربوو روو به پایتهختی بابان گهراوه دوا یی.

ئه میر بۆداه که ئه وه ههموو خاکانه ی کرده مهمله کهتی خۆی و دایمه زراندن، بهچاکه و داد و کهرم و ئازایی و ته دبیر و زرنگی خۆی میلله تی خسته ژێر گهرا ن و ئیداره یه کی واوه. لهو خاکه دا نه یار نه مان؛ دلێ هه مووانی بهخۆبه وه بهستبوو، هه ربه ک بهچه شنه رهوشت و کاریک نوازش و دلپه زێرای دهکردن، بهپیاوه تی و زبانه خوشی، بهتوندی و هه ره شه و ترساندن، بهئینعام دان و بهخشش دلێ هه مووانی راده گرت.

ئه میر شه ره فخانه ی بتلیسی له شه ره فنا مه بدا ده لیت: میر پیر بۆداه بابان هیندیک چتی ئیجاده کردبوو، چه شنه ئوموورانی ریکده خست که نه له وه پێش و نه له وه پاش هیچ ئه میر پکی کورده ستان بیری لی نه کردبوو وه کو:

ئه گه ر ته مای ژنه یانی بۆ نوکه ریک یا ئه میر سنجاغیکی ژێرده ستی خۆی بکرده ا و بیخواستبا که ژن بۆ مه ئموور پکی خوشه ویست و کاریینی بیتی، بۆ خۆی دهچوه خوازیینی کردنی؛ به ناوی خۆبه وه داخوازی کهچه که ده بوو. وه کو بۆی بگوێزته وه هه موو پتیوست و که له پهل و چتمه کی بۆ ریک ده خست و شایی و هه لپه رین و خه نه به ندان و شیرینی خواردن و ده زگیرانی هه موو به ناوی خۆبه وه ده کرا. ته ماشای شه ره فی خاوه ند که چ و پیاوه که ی ژێرده ستی خۆی ده کرد، به گوێره ی ئه وه خه رچی ده کرد و جلک و به رگی بۆ ده دا به دروون، وه دیاری و جیاز و ته داره کی به وجۆره ته داره ک ده کرد. که ده بوو به شایی و

وهختی ماره کردنی دههات له نوکەر یا مهئمووره که ی - که دلخوازبوو - ماره ی دهپرا و بۆی دهگوازتهوه. ههتا ئه و رۆژه ی ماره دهکرا، هه مووکهس و باوکی کچ و کچه کهش هه ر وایان ده زانی بۆ ئه میر بۆداق ده بی.

میر رۆسته می برای میر بۆداق له گه ل چه ند که سیکی بی سه رویه ر پیک که وتبوو که هیتیک پهیدا کهن و میر بۆداق بکوژن، له ناحیه ی زه رزا برووزیان ئه ستانده و له خو کو کردنه وه خه ریکبوون و به ده سایش و قووه ت پهیدا کردن ده کو شان و له وه دا هاودهنگی زۆر کردبوون.

میر بۆداق له بزوتنه وه ی میر رۆسته م ئاگادار کرا. به بی دهنگی چه ند سواره یه کی هه لگرت و به به هانه ی راوه وه روو به ناحیه ی زه رزا رۆیشت. میر رۆسته م و هه واله کانی ده رده ست کرد و یه ک به یه ک کوژتنی و ئه و تۆبه ی فه سادییه ی پرپه وه. پیاو یکی زرنه گ و ئه مینی له سه ر ناحیه ی زه رزا دانا، له پاش ریک خسته نه وه ی ئه و ناحیه یه گه راوه پایته ختی خو ی.

میر بۆداق که له و سه فه ره گه راوه، بیسته یه وه که میر سه ی دی ئه میری سۆزان - که له پیشدا لیتی دوا ی - له شاقولی ئاواوه روو به لی ره واران و کیوه کان هه لاتبوو. له بزوتنه وه ی میر رۆسته م که لینی ده ست خست و له خو کو کردنه وه و هیت پهیدا کردن خه ریک بوو. ده ستو پیوه ندیکی زۆری له سه رخو ی کو کردو ته وه. له نیو لی ره وار و چیاکانی پشت هه ریردا ده ستی به ته ری ده و پیکرتن و ده ست درێژی کردوه.

میر بۆداق له شکر پکی ریک که وتو ی هه لگرت و چوه هه ریر که پیش به ئه میر سه ی دی بگرت و ده رده ستی کات. چه ند رۆژتیک به ته دبیره وه له هه ریردا دانیشته؛ رۆژتیک به هه وای راو کردن سواربوو و رووی له کیوه کان کرد و ده ستی به سه ورا نده نه وه و پشکنین کرد، که میر سه ی دی ده ست بخا و بیگرت.

میر سه ی دی له وه ئاگادار کرا که میر بۆداق له دووی ئه و له کیواندا ده سه وری ته وه؛ خو ی ساز کرد و چوه جیگایه کی که به «خروبیان» ده ناسرا. له جیگای سه خت و توند دامه زرا و ریک باریکه یه کی له نیوانی دوو کیوی بلنדה نیو دۆلێکدا ده کشا و زۆر سه خت بوو. میر سه ی دی پیوانی ئازای له ده ربه ند و گه لی ئه و ریکایه دا دانا. هه ردوولای کیوه کان یان گرت و تیدا په نهان بوون؛ به چاوه نو ی که لێن و چوونی میر بۆداق دانیشتن. میر بۆداق به بی باکی و ترس ده گه را، که گه یشته ئه و ده ربه ند و ته نگایه وه، له نیوه راستی دۆله که دا

-که جیگای ههلاتنی نه ده بوو- پیاوهکانی میر سهیدی له پاش و پیشهوه و له دامپنی کتوهکه دا لیتی بلندبوون و دهستیان به کوژتاریان کرد؛ خستیانه نیوانی پهلاماردانی. لهو ههموو نۆکه رانهی میر بۆداق یه کتیک رزگار نه بوو؛ ههموو کوژران و میر بۆداقیش ئیخهی له دهست دوزمن دهرنه خست، کوژرا.

که میر بۆداق کوژرا، میر سهیدی له گهل گرتنهوهی خاکی سۆران و حوکمداری خۆی و دهرکردن و گرتنی بابان خهریک بوو. ههرهوه کو له جزمیکی دیکه ی ئهم کتیبه و بهندی خۆیدا له باسی حوکمدارانی سۆراندا دیته گوتن، به درژی ده بیژیت.

میر بۆداق به راستی پیاویکی ئازا و رهشید و دلپاک و په عیه تپه روه و وهته نخوا و تیگه یشتوو و زنگ بوو. له بهخشش و دادخواهی و میللهت نهوازیدا بێ وینه بوو. له ناواکردنی شار و دتهات و پیشکهوتنی عیلم و سه رخستنی کرین و فروتن و چاندن و جووتدا به کۆشه وه بوو. له نیو کوردستاندا به چاکه و پیداهه لگوتن ناوبانگی کردبوو. حوکمداریکی سه ره بخۆ و ئازاد و موسته قیل بوو؛ سککه و خوتبه ی به ناوی خۆی بوو. له خاکی خۆیدا ئالا و نیشانه ی حوکمداری بابان له وه وه دامه زرا و بناغه یه کی چاکی دامه زراند.

شایه ر و بوژانی خوش هه لبه ستی قسه جوان له ههموولاییکه وه داستان و سه ره بوردی میر بۆداقیان هه لبه ستبوو. دهنگیژ و گۆبندهکانی خوشخوان له دیواندا بۆ پیاوه گه وره کان به ناوازیکی گه لیک جوان پیاو هه لده گوت. تهواوی ژیان و کۆشیش و بهخشین و ئازایی و رهشیدی، پیاوه تی و مهمله که ت گپری میر بۆداقیان کردبوو به داستان و دهم به دهم بۆ یه کتریان ده خوتنده وه و له شاراندا نهو داستانانه دهنووسرانه وه و له بهر ده کرانه وه. داستانی کوژتنی به تاییه تی هپنده به دلسوژه وه و به ناخ و داخ و جگه رسووتانه وه ریک خرابوو، له ههر دیوان و جیگایه کدا بخوتندرایایه ته وه ههر که سیکی گوتی لی بویه هپج نه ده بوو، دلی نه سووتی و چاوی پر فرمی سک نه بی و نه گری و ناخی بۆ نه کیشیت.

حوکمداری میر بۆداقی دووه م کوری میر رۆسته م

که میر بۆداقی گه وره کوژرا، وه جاخ کوژیروو؛ مندالی نیرینه ی له پاش به جی نه ما. سه رکرده و کار به ده ستانی حکومه ت و که یخودا و ریش سپی و ها ته روه ی میلله ت به کۆمه له ریک کهوتن و میر بۆداقی کوری میر رۆسته مییان کرده حوکمداری بابان. هپندیک له ئاغایانی خاوه ند عه شیره ت و گه وره ی ئیلات سه ریان بۆ میر بۆداقی چکۆله

دانه‌نواند و به‌گۆشه‌گیری و خۆ تیتکه‌ل نه‌کردن، بێدهنگ بوون.

میر بۆدای دووهم که له جیگای مامی دانیش و دهستی به‌حوکمداری بابان کرد و له‌گه‌ل دامه‌زاندنی له‌شکر و په‌عیه‌ت خه‌ریک بوو.

ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌گه‌لێ رێک نه‌که‌وتبوون و به‌حوکمداری بابانیان نه‌ده‌ناسی، و رۆژ به‌رۆژ له‌خۆکو‌کردنه‌وه و یه‌ک‌گیری ده‌کو‌شان. میر بۆدای هه‌رچه‌نده ته‌قه‌لای دا نه‌یتوانی نوازشیان بکات و دلێان بێنێته ده‌ست. موده‌تی دوو سالان له‌گه‌لێان خه‌ریک بوو؛ راینه‌گرتن و نه‌بوونه هه‌واداری. به‌خۆشی و هه‌ره‌شه هه‌رچه‌نده‌ی کرد ده‌ره‌قه‌تیان نه‌هات. ئومووری حوکمداری هه‌موو ده‌مێک له ده‌ست ئه‌و پیاوانه‌دا له نه‌بوون و چووندا بوو؛ ئه‌و ده‌رد و داخه لێی بوو به‌نه‌خۆشی و کوژتی.

میر بۆدای دووهم له‌و ته‌قه‌لایه‌دا بوو، چهند که‌سیکی به‌گ و خزمی دیسان که هه‌بوون له‌و قابیله‌ته‌دا نه‌بوون. هه‌رکه‌س به‌ره‌نگی خاوند دێهات له دێیه‌کدا دانیش و دهستی له کار کێشاهه؛ به‌وه‌ش زیاتر میر بۆدای له‌کار که‌وت و ته‌نها ماوه؛ ئه‌وه‌ی لێی بوو به‌که‌سه‌ل. براهه‌کی گچکه‌شی له دێهاتی ماوه‌تا پارچه زه‌ویه‌کی له دێهات خسته ده‌ست و له‌گه‌ل چاندن خه‌ریک بوو. له پاش میر بۆدای دووهم له‌و بنه‌ماله گه‌وره‌یه‌دا پیاویکی قابیل نه‌بوو که‌بتوانی ئومووری حوکمداری بخاته ده‌ست خۆی، حکومه‌ت که‌وته ده‌ست نوکه‌رانی میر بۆدای گه‌وره‌وه و رشته‌ی فه‌رمانه‌روایی له ده‌ست بنه‌ماله‌دا نه‌ما.

بەندى سىيەم

ھۆكمدارىيى بىنەمالەي نۆكەرەن [كە] بەبابان ناوبانگ گىربوون

ھەرۈەكو بىژرا، مىر بۇداقنى گەرۈە مرد پىشئوى كەۋتە نىۋانى چەند كەسئىك و ھۆكمدارىيى مىر بۇداقنى دوۋەمىيان قىبۇل نەكرد. كە مىر بۇداقنى گچكەش مرد، سەرى كار لە دەست بابان دەر كەۋت و گەيشتە دەست نۆكەرەنەۋە؛ ئەۋانىش ھەر لەسەر نىۋى بابان ھۆكۈمەتە كەيان دامەزراندەۋە و ئالا و نىشانەي ھۆكمدارىيى بابانىيان قىبۇل كرد و دەستيان بە ھۆكمدارى كرد؛ ۋە ھەرۈەكو لە ھەردوۋلا يەك بەيەك دىتە گۆتن. ۋە مىر و بەگەكانى بىنەمالەي بابان، سوورەتى رەغىيەتئى و جوۋت بەندەيى و ئاغادىيىيان ۋەرگرت، ھەربەك كە مابوون كەۋتنە دىيەكەۋە و پارچە زەۋىيەكەيان دەستخست و لەگەل ئاغايەتى خۇيان خەرىك بوون.

پىر نەزەرى كورى پىر پەيرام

پىر نەزەر يەكئىك بوو لە سەر كرده و مىر سىنجاغەكانى پىر بۇداقنى گەرۈە. پىياۋىكى زىنگ و وريا و ئازا و كارىين و سەخى بوو؛ بەبەخشش و كەرەم و دادخواھى ھەموو ئەھالى كوردستان ھەزبان لى دەكرد و خۇشيان دەۋىست. بەتىگەيشتن و زانىنى خۇي دلى كوردەكانى كوردبوو بەھەۋادارى خۇي و ھەموو مىللەت بۇ رىككەۋتنى ئوموورى پىر نەزەر دەكۇشان و لەسەرى كۆبۈنەۋە؛ بەگيان و بەدل بۇي تىۋەچوون ۋە تەقەلايان بۇ دەدا. پىر نەزەر لە زەمانى پىر بۇداقنى گەرۈەدا چونكە گەلىك ئىشوكارى گران و سەختى كە لە دەستدا دەبوو تىيدا سەر كەۋتبوو، لە نىۋ كورداندا ناۋونىشانەيەكى چاكى پەيدا كوردبوو. لە سايەي ئەۋەۋە ھەموو كۆشئىن و كردهۋەيەكى بەئاسانى بۇي ساز دەبوو.

كە پىر نەزەر كەۋتەسەر ئوموورى كارىينى و خۇنۋاندن، رەغىيەت لەسەرى كۆبۈنەۋە و لەشكر و سوپاھ و ئەسپابى پىۋىستى بۇ رىكخرا و ئامادەي ھۆكمدارى بوو.

كە پىر بۇداقنى دوۋەم مرد ئالاي سەر بەخۇبى ھەلدا و دەستى بەگرتى خاكى بابان كرد و خستىيە ژئىر ھۆكىمى خۇبەۋە و ھىۋاش ھىۋاش دەستى بەئاۋەدان كوردن و رىكۋىپىكى كرد.

که به چاکی هه موو خاکه که ی دامه زرانده وه، ههستا له شکرکی شه پکهری هه لگرت و چووه سه ر شاری کفری (سه لاحیه) و به شه ر و کوژتار گرتی و خستیه ژیر هوکمی خو به وه و له سه ر ره وشتی هوکمداری بابان، میر سنجاغیتی له سه ر دانا. به و قووه ته وه به نیتو خاکی خویدا گه راوه.

هه رکه سیک که میک بونی نه یاری لیها تبوو، وه یا بو سه رکیشی و شوړش ته قه لای دابوو، به لوتف و خو شی رامی کردن و تاسووده ی کردنه وه و گه راوه پایته ختی. وه له بنه ماله ی بابان هه رکه سیکی مابوون، له دیها تدا دانیشتبوون بو ئه مه ی نه بزوونه وه، له هیزی خستن و بی ده سه لاتی کردن.

پیر نه زهر به راستی پیاویتی به کو شه وه بوو، حزی له فره کردنی مه مله که ت و ره عیه ت و کرین و فروتن ده کرد و بو ئاوه دانی و پیشخستنی خاکی بابان زور کو شا و بو تاسووده گی و دامه زرانندی نه هالی گه لیک ته قه لای دا؛ به لام مه رگی بی ئامان نه یه یشته به ئاره زووی خو ی بگاته دلخوازی. نه گه ر چی به ته وای هه موو خاکه که ی پیر بو داقی گه وری وه ده ست خست و کردیه حکومه تیکی نازاد، به لام گه لیک ناره زووی مابوو موه فقه نه بوو و مرد. له پاش مردنی پیر نه زهر خاکی بابان له ژیر چاوه دیری دوو ئه میراندا را ده گیرا.

هوکمداری میر سلیمان و میر ئیبراهیم

له ده وری پیر بو داقی گه وره دا میر سلیمان و میر ئیبراهیم، هه ریه ک له جیگاهه کدا میر سنجاغیک بوون و له ده وری میر بو داقی دووم و پیر نه زهر دا له سه ر وه زیفه ی خو یاندا مابوونه وه و شانوشه و که تیان به زیاده وه په یدا کردبوو. هه ریه ک له وان خاوه ند له شکر و هیزیکی ته وایوون و ئاله ت و چه کیان زوړبوو، له نیتو میلله تدا قسه ره واه و ده ست درېژبوون.

که پیر نه زهر مرد نه و دوو ئه میرانه پیکه وه ریکه که وتن و له شکر و هیزیکی هه یانبوو کردبانه یه ک و بوونه یه ک تن و یه ک به دهن؛ وه کو گیانیتی له دوو پیستدا بی کو شان و ته قه لایان دا و هه موو خاکی بابان و شاره زووریان خسته ده ست خو بان و به یه که تی هوکمداریه کی جوانیان پیکه وه دامه زرانند. مه یدانی شوړش و بزوونیان بو که س به تال نه کرد که ببه مایه ی تیکدانی نه و حکومه ته. دیوان و له شکر و ده زگای میره کانی را بردوو، هه رچو نیتی هه بوو، به بی شیواندن ده ستیان به سه ردا کی شا و هاوېژتیانه ژیر په نجه یانه وه. ئالا و نیشانه و ره وشتی هوکمداری و ناوی بابانیا ن را گرت و به خیویان

کرد؛ هر بهو دهستوره دهستیان بهفهرمانیروایی و حوکمرانی کرد.

ئو دوو ئه‌میره کورده دیسان هر به‌ناوی بابانه‌وه -وه‌کو برایه‌کی راست- دهستی خوشه‌ویستییان پتکه‌وه گرت. میر سلیمان برا گه‌وره و میر ئیبراهیم خۆی به‌برا بچووک دانا. له شکلی جه‌مه‌وره‌تدا موده‌تی چهند سالان پتکه‌وه حوکم فهرمانی کوردستان و بابان و شاره‌زووریان به‌ته‌واوی کرد. دلگیری و نا ئه‌مینی و ره‌نجیده‌یک به‌هیچ کلۆجیک روینه‌دا، به‌دلیکی پاک و بێ قهرینه‌وه زۆرباش تیه‌و‌چوون و ته‌قه‌لایان ده‌دا و گه‌لیک به‌ئاسوده‌گی ده‌ریان.

ناحه‌ز و نه‌کیش و قسه‌چین و دوو‌رووان که‌م که‌مه که‌وته نه‌تیوانیانه‌وه و قسه‌یان هینا و برد. تو‌ی نه‌یاری خراپیان له به‌یندا چاندن. خوشه‌ویستی به‌دوژمنی گۆراوه. برایه‌تی کرا به‌نه‌یاری و یه‌که‌تی به‌کوژتار وه‌رگه‌را. گه‌رمیی ساردبووه‌وه، کار که‌وته شیر و خه‌نجه‌ر، نه‌تیجه گه‌یشه جیگایه‌کی وا هه‌ردوولا بۆ کوژتاری له‌شکرکیشیان کرد و به‌گژی یه‌کدا چوون و کوژتارگه‌رم بوو؛ خوین رڤا، چه‌ندیک شه‌ر و کوژتار ده‌وامی کرد. له دواییدا ئه‌میر ئیبراهیم به‌دهست میر سلیمان به‌کوژت چوو.

موده‌تی نو‌ سال حوکمداریه‌کی برایانه، به‌خوین رڤتن و کوژتن نه‌تیجه به‌خش بوو. حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم له مه‌یدانی شه‌ردا خۆی رزگارکرد و هه‌لات و چووه ئیران و په‌نای بۆ شاه ته‌هماسبی سه‌فه‌وی برد (له پاشان لیتی ده‌دوین). له ئه‌میر ئیبراهیم سێ کور به‌جیمان: بیکه‌م میر حاجی شیخ؛ دووهم میر ئه‌میر؛ سێهه‌م میر سلیمان میر حاجی شیخ چووه ئیران و براکانی دیکه‌ی له کوردستان مانه‌وه.

حوکمداری میر سلیمان

که میر ئیبراهیم له مه‌یدانی شه‌ردا کوژرا، میر سلیمان به‌ته‌واوی له‌شکره‌که‌ی میر ئیبراهیمیشی خسته ژێر په‌نجه‌وه. به‌و هه‌یزه‌وه چووه سه‌رخاکی که که‌وتبووه ده‌ست میر ئیبراهیمه‌وه و هه‌مووی گرت و هاو‌بژێیه سه‌ر به‌شه‌که‌ی خۆی. ئه‌وجا هه‌موو خاکی بابانی به‌بێ ته‌زیه‌ت و هاو‌الی وه‌ده‌ست خست و ئومووری حوکمداری پتکه‌هینا و له‌شکر و سوپاه و گه‌نجینه‌ی کوژدنه‌وه. مه‌مله‌که‌تداری و فهرمانیروایی به‌دادخواهییه‌وه له کوردستاندا دامه‌زراند. ئاسوده‌گی و ئه‌مانی خسته نیو‌خاکی بابان و شاره‌زووره‌وه. ده‌ستی به‌میلله‌ت نه‌وازی و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ری و له‌شکر لاواندنه‌وه کرد.

له دهوړی میر سلیماندا کوردستان بېووه بههشتی بهرین، کار و کاسبی، کرین و فروتن و کتلان و چاندن و بازرگانی سهرکهوت.

میر سلیمان بهئاسووده گییه کی تهواو پازده سالان حوکم فهرما بوو. نو سال به یارمه تی و هاوالتی میر ئیبراهیم و شهش سال به تنهائی رایبوار و زور به سهره رزی و خوشی گوزهرانی کرد و مرد. چوار کوری له پاش به جیمان:

یه کهم میر حوسین؛ دووهم میر روسته؛ سبیه میر محمده؛ چوارهم میر سلیمان.

حوکمداری میر حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم

هروه کو بیژرا که میر ئیبراهیم به دهست میر سلیمانی هاوالتیه به کوژت چوو، میر حاجی شیخ چوه ئیران و پهنای بوشاه ته هماسبی سهفهوی برد و داوای یارمه تی و کومه گی کرد. شاه به هیندی نه گرت و جوابی نه دا که نایکا و به دا پوشرای ته فدهی ددها.

که میری بیژراو ته ماشای کرد له قه زویندا دانیشتن بئ سووده، ناچار سواربوو پروو به کوردستان گهراوه دواوه. دهسته سوارتیکی ریکخست و چوه سهر شارانی بنلین و دیاله و که لای کورد، میر عیزه دینی برای میر سلیمان - که له تهره فبرایه وه فهرمانه وای نه و جیگایانه بوو - له شکری کوکرده وه و چوه پیشی. ههردوولا دهستیان به کوژتارکرد، له پاش گه لیک خوتن رژتن میر عیزه دین له دهست حاجی شیخدا به کوژت چوو.

میر حاجی شیخ لهو خاکانه دا نه ماره تی خوئی دامه زراند و دهستی به ته شکيلات و خه ربکی هیز پهیدا کردن و خو کوکرده وه بوو. هه موو کورده کانی ژیردهستی له فهرمانه وایی و دادخواهی مه منوون بوون، هه تا میر سلیمان مرد، گه لیک ناوبانگی پهیدا کردبوو.

که میر سلیمان مرد، حاجی شیخ سوپاهیتی شه پرکه ری هه لگرت و چوه سهر خاکی شاره زوور و بابان که له ژیر دهستی میر سلیماندا بوو. میر حوسین و میر محمده و میر روسته می کورانی میر سلیمان، نه شبان به رابه ری بکه ن و خاکی باوکیان به ردا و پروو به ئیران په نایان برده بهر شاه ته هماسبی سهفهوی.

میر حاجی شیخ که چوه سهر خاکی میر سلیمان، به بی نه زیهت هه مووی بو سازکرا که بیگریته؛ چونکه له پیشدا له گه ل هه موو گه وره و ره ئیسه کانی نه و خاکه به قاقه ز نوویسین ریک که وتبوو و هه مووی کردبوونه وه هه وادار و دوستی خوئی. له بهر نه مه به بی موشکيلات

که له شکری برد، نه هالی بو پیشوازی سازببون و خاکی بابانیان به ته واوی خسته ژیر په نجه وه.

که هه موو خاکی بابانی که و ته دهست و گه نجینه و ئالهت و پتو بستیه کی زوری په یداکرد و سوپاهی کی زور ړیککه و تووی ریزکردن و ته پل و بانگی سهر به خو بی و نازادی به گوپی هه موواندا دادا. هه سهر په قی کی له به رابه ری بوو، لایبردن و بزوزه کانی به خو شی و زور پام کردن. په عیهت و میله تی به زبان و کرده و دی چاکه نوازشکرد و خو ی به حوکمداری کی موسته قیللی کوردستان ناونا.

له پینشدا باسماں کرد که میر حوسینی کوری میر سلیمان په نای بو شاه ته هماسب برد که یاریده ی بدات. شاه ی بیژراو له حاجی شیخ له نه ندیشه دابوو و ده ترسا که ته ما له خاکی ئیرانیش بکا، بو نه وه نه هیلیت جی به خو فره کات، نه مری دا به چراغ سولتانی والی دینه ودر که به سوپاهی شه رکه روه یاریده ی میر حوسین بدات. نه ویش له شکری کی باشی هه لگرت که روو به خاکی حاجی شیخ بیزو پته وه.

حاجی شیخ به ته ردهستی چوه پیتی و به سهری دادان و گه لیک کی لی کوژتن و تالان و نه سیریک کی زوری لی گرتن. میر حوسین و براکانی چراغ سولتان به هه زار نه زبته له و مهیدانه خوینا و بیه دا خوبان رزگار کرد و هه لاتن. میر حاجی شیخ به شادی و خوشبیه وه گه راوه خاکی خو ی.

شاه ته هماسب که له وه ئاگادار بوو، رقی هه ستا و نه مری دا گوگچه سولتان قاچاری والی هه مه دان که به هه موو هیزی خو به وه هه ستیت و ئومه را و له شکری نه و ده ورو پشته ش هه لگرت و بچپته هاوار چراغ سولتان و میر حوسین.

نه و سهر داره گه ورده به له شکری کی قورسه وه روو به کرمان و دینه ودر چوو. له سهر ړیگاشیدا له شکری کو کرده وه و گه یشته دینه ودر. له ویشه وه له شکری خر کرده وه و به موهمیما ته وه روو به خاکی بابان چوونی ئاره زو بوو.

میر حاجی شیخ له وه ئاگادار کړا. له شکری خو ی هه لگرت و چوه سنووری دینه ودر. له ناکاو لینگی دا سهر گوگچه سولتان و دهستی به کوژتار کردن. له هه چوار که ناری له شکری به زیبه وه په لاماری دوژمنیان دا و هه لمه تیان برده سهریان.

له شکری گوگچه به شیرزه یی و نیوه شه ریک و ته واو هه لاتن لیک کی دهست پی کرد و شکان، له پاش گه لیک لاشه و مال و نه سپاب به جیه یشتن، که میکی گیانیان له دهست

لهشکری جهنگاوه رانی میر حاجی شیخ رزگارکرد و له نیوانی دهر بازبوون.

میر حاجی شیخ به مال و نه سپاب و تالانیکې بې ژمار و دیل گرتنیکې زور گه پرانه وه. له دوو سهرکه وتنهدا لهشکره کانی زور شادمان و به هه وه سببون و له شهر و کوژتار چیرې بوون. نه دوو جارانه میر حاجی شیخ له هه موو کوردستان و ئیران و رومدا ناوبانگی شیران و پالنه وانانهای کرد و دلی دوزمنی خسته کړه وه. شاه ته هماغسې زیاتر هه راسان و بیتزار و تنه اوبوو.

که جاری دووهم له شکسته ی گوگچه سولتان شاهی ئیرانیان ناگادارکرد، دلته نگ و پر غه زه ب بوو؛ نهو شکانه ی به فالتیکې خراب زانی و دهست لی هه لگرتنیشی له لای چاک نه بوو؛ چونکه نه نتیجه ی بې دهنگبون دهبوه مایه ی دوزمن زیادکردن و بزواتی بزوزان و هیز پیداکردن و وه ته ما خستنی میر حاجی شیخ. له بهر نه وه جاری سییه م لهشکر نارنده سهری، ناچار بوو.

شاهی بیتزارو لهشکرکې قورسی له ژیر فهرمانی عه بدوللاخان ئیستاجلوی سهردار لهشکری ریکخست. هه موو پیویست و نه سپابی سهره ی بۆ ساز کرد.

بابی موئه لیف و موئه ریخی مه شهوور شهره فحانی بدلیسی که میژوونوویسی کوردان و نوویسهری شهره فنا مویه، له گهل نهو لهشکره دا خستیه ژیر فهرمانی سهرداری ناو گوتراو. نهو لهشکره قورسه له ریگای موکریانه وه به لاجاندا له کیوه بهرزه کانی قه ندیله وه، به ناحیه ی باله کاندا به ریگای گه لاله دا - که ریگایه کی سهخت و بلند و تنه نگ بوو - . به نیولیره واره پر داره کاندا بزووتن.

شهره فحان له ته ریخه که پیدا ده لیت: له ریگایه که وه رژیشتن گه لیک جاران پیساو به نه زیهت دهیوانی خوی رزگارکات؛ نهویش له سهر په سندکردن و شاره زایی میر حوسین و براکانی بوو.

میر حاجی شیخ له ولاره لهشکری خوی هه لگرت و چوه پیشیان، له نزدیک جیگایه ک که به «گه لاله» ده ناسری، ریگا تنه نگه کانی لیگرتن و هه لمه تی برده سهریان. لهشکری ستاجلوی بۆ به رابه ری ناماده بوون، هه ردولا دهستیان به کوژتاری یه کترکرد. پالنه وانانی بابان به دهستویردتر بوون. دوزمنیان وه تنه گهینا و له هه موولا ییکه وه کوپان کردنه وه و کوژتیانن. له پاش چند سعاتیک شهر و شیربازی لهشکری وه ستاجلوی خوی نه گرت و پشتی دا و پرووی له هه لاتن کرد.

خودانی شه‌ره‌فنامه له باوکیه‌وه ده‌یگی‌پرتیه‌وه که بۆی گوتوو و ده‌لی: له‌شکری ئیستاجلو و هه‌ها په‌رتشان و شیرزه‌بوون له هه‌لاتندا که‌وای به‌ریان و که‌وش و پیتلاویان لیتیان بوو به‌بار و فیتیان دده‌ا و هه‌لده‌هاتن؛ هه‌تا کراسی به‌ریان له‌سه‌ر گیانیان گرانوو و به‌رووتی و پتخواسی و بی به‌رگی له‌نیتو لپه‌وانرادا به‌چیا به‌رزه‌کاندا سه‌رده‌که‌وتن و له‌ترسی گیانیان له‌و چیا به‌رزانه که به‌ره‌و ژوور ده‌چوون، وایان ده‌زانی به‌ده‌شتدا ده‌رۆن. که له‌شکری ئیران شکا، سواره و پیاوه‌کانی میر حاجی شیخ که‌وتنه سه‌ریان و شیر و خه‌نجه‌ریان تیتان و کوژتاریان لی کردن و له‌و له‌شکره قورسه، زۆرکه‌میان رزگاربوون؛ ئه‌وانیش به‌په‌رتشانی و پتخواسی رووتی، گیانیان له‌و مه‌یدانه خوتناویه‌دا ده‌رپه‌راند و ده‌رده‌چوون. به‌و حاله‌وه چوونه‌لای شاوته‌هماسب و سه‌ربه‌ووردیان بۆ گیتپاوه.

شاهی گوتراو ئه‌وه‌ی له نه‌زانین و ناشاره‌زایی و بی ته‌دبیری میر حوسیتن و براکانی ئه‌ژمارد و هه‌رسیکی گرتن و خستنی به‌نده‌وه.

میر حاجی شیخ له‌و کوژتاره‌دا هه‌زار ئه‌سیر و مالتیکی زۆری ده‌ست که‌وت و سی پیاوی کوژرا و دوو هه‌زار که‌س له له‌شکری ئیرانی کوژتبوو. هه‌رچه‌نده ئه‌سپاب و ئالات و چه‌ک و چادر و دانه‌ویل‌ه‌یه‌کی به‌له‌شکری ئیستا جلوی بوو له‌گه‌ل به‌رگ و جلکی پیاوه‌کانیش که هه‌لاتبوون، که‌وته ده‌ست. به‌شادی و خۆشییه‌وه گه‌رانه‌وه. هه‌موو له‌شکر و پیاوه‌کانی میر حاجی شیخ له تالانگرتن و که‌لوپه‌ل و ده‌ده‌ستخستن تیربوون و به‌که‌یف و ره‌زمه‌وه چوونه‌وه مالتی خۆیان.

که شاته‌هماسب ئه‌و سچ برایه‌ی گرت، موده‌تیک له به‌نددا بوون؛ به‌تکای هیندیکان به‌ردران. له پاشان که‌لینیان ده‌ست که‌وت و هه‌لاتن و چوونه خاکی رۆم و په‌نایان برده لای سولتان سلیمان.

سولتانی رۆم به‌جیره‌یه‌کی چاک ناردنیه خاکی رۆم ئیلی و کردنی به‌میر سنجاغ. نزیک شه‌ش سالان به‌و ئیشه رایانبارد. له‌گه‌ل سولتان حوسیتن میری نامیدییان موخابه‌ره کرد که تکایان بۆ بکا تاکو بگه‌رپنه‌وه کوردستان.

له‌سه‌رئه‌وه میری نامیدی که‌وته موخابه‌ره‌کردن و تکا له سولتانی رۆم، هه‌تا گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول و له‌وتیه چوونه نامیدی.

که میر حوسیتن و براکانی گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول، سولتان سلیمان فه‌رمانی هوکمداری کوردستانی بابانی بۆ نوویسین و ئه‌مری دا به‌سولتان حوسیتن و هه‌موو ئومه‌راکانی

کوردستان که له وهختی لزوومدا له شکر بۆ میر حوسین کۆکه نه وه و بچنه سه ر میر حاجی شیخ و ده ریکه ن و به زۆر میر حوسین بکه نه هوکمدار.

هوکمداره کانی کوردستان به له شکره وه بۆ یاریده دانی میر حوسین ناماده بوون و له شکریان هه لگرت و روو به خاکی بابان خشان.

میر حاجی شیخ به هیز و قوه تیه وه چوه پیشیان، له پاش گه لیک شه رکردن میر حاجی شیخ به سه ریاندا زالبوو و هه مووی شکاندن و به که یفه وه گه راوه خاکی خۆی. میر حوسین و براکانی به شه رزه یی چوونه وه نه سه ته مبول و ناردرا نه وه بۆ رۆم ئیلی.

سالی نو سه د و چل و یه ک سولتان سلیمانی قانونی بۆ گرتنی به غدا له هه ولیره وه که وته رینگا و ده ستی به موخابه ره کرد و له گه ل میر حاجی شیخ بناغه ی خو شه ویستی دامه زراند، ئیته فاقیان ده ست پیکرد. سولتانی رۆم به بهانه یه ک دیتنی میر حاجی شیخی خواست.

میر حاجی شیخ سه ره بخۆ و بی پرسیا ری که سی ک که وته ته داره کی چوینه به غدا. هیندیک تیگه یشتوو و زانایانی میلله ت نه وه دیان به چاک نه زانی و بۆ نه چوونیان پی گوت. نه ویش گو تدی ری نه ده کردن و ده زگای خۆی هه لگرت و که وته رینگا.

له ناحیه ی مه رگه له جیگایه ک دابه زی که چیستان بخوا، له گه ل نو تری نیوه رۆ خه ریک بوو. کۆمه لیک کورد په لاماریان دایی و له نو تژدا کوژیان. نه میر به گی برای بۆ به راهه ری ناماده بوو، نه ویشیان کوژت و چه ند پیاویکی هاو فیکریان بوون کوژران.

میر حاجی شیخ دوو کو ری له پاش به جیما: بی که م میر بو ذاق، دوو هم میر سارم.

هوکمداری میر بو ذاق کو ری میر حاجی شیخ

که میر حاجی شیخ کوژرا به ئیته فاقی هه موو گه وره کانی کوردان میر بو ذاقی کو ره گه وره یان کرده هوکمداری بابان و هه موو له شکر و گه نجینه ی باوکیان خسته ژیر فه رمانیه وه.

له به غدا واقیعه ی میر حاجی شیخ به سولتانی رۆم گه یشت و سه ره بو ردیان پیگوت. سولتانی هوشیار پیشده ستی کرد، بو نه وه ی قامکی تیه وهر دانی بکه ویته کوردستانی بابانه وه، گرتی فه رمانی کی توغرای به ناوی میر بو ذاقی هوکمداری بابانه وه نوویسی و هوکمداری ته سدیق کرد و قاقه زیکی تاییه تی بۆ کورده کان نوویسی که ئیه موسلمانن و تابیهی شه ریه تن و ده بی سه ر له فه رمانی خه لیفه ی ئیسلام نه پیچنه وه و به هه موو

جوړيک ئيتاعه ی بکهن و ئيتاعه ی مير بۇداق کردنتان له سهر لازمه و ده بې به حوکمداريکي خوشه ويستی خوټانی بزنان.

له وهدا سولتانی پږم چاپلووسيټيکي زور پري نواند و بهنچه يکي خسته نيو کورده کاني شاره زوورده و و بۇ ده سيسه ی پاشه پږژ کارسازي ده کرد. که مير بۇداق بوو به جیگان شيني باوکی، دهستی به دامه زراندي مهمله کهت و پیک خستنی له شکر و ناسووده گی ره عيهت کرد. به هه موو ته رزيک نومووري حکوممه تي باباني پیکه پينا و خاکی باباني به چاکی کرده پارچه حکوممه تيکي زورچاک و له ناواکردنی شار و باژير و فره کردنی کپين و فروتن و گهره کردنی فرمانره وایي ته قه لای ددها. به خوشی و نوازش هه موو ميلله تي کرده موتيع و مونقادی خو ی.

مير بۇداق به بې مونا زعه و شهر و نه زبته شازده سال له سهر خاکی بابان و شاره زوور حوکمداريی کرد.

مير حوسيني کوري مير سليمان - که له پيشدا باسيان کردا - په نايان بۇ پږم بر دبوو، به تکای سولتان حوسيني ميری ئاميدی و به قاقه زی سولتانی پږم، بۇ خاکی به به گه رانه وديان له تهره ف مير بۇداقه وه قبول کرابوو. له نه تيجدها ده سايسي دوژمن ده سته رداريان نه بوو؛ خستنيه سهر هه واهه وه سي حوکمداری. هه ستان به په نهانی پوو به ئاميدی هه لاتن و په نايان بۇ ميری ئاميدی برد.

حوکمداری بادينان عه ريزه يه کی دوورودريژی بۇ نه سته مبول نارد که مير حوسين ده يه ويست حکوممه تي شاره زوور له ژير ئيداره ی سولتاندا بخاته ژير حوکمی خو يه وه، به به گله گی يا مير سنجاغيتکی پږمی له سهر دانيشيت، به شهرتی يارمه تي گرتنی له تهره ف سولتانه وه بيت.

خونکاري پږم چتيکی لي خواسترا که هه ميشه ئاره زوو و دلخوازی نه وه بووه. ده زبه جی فرمانی به توغرا بۇ مير حوسين نويسي که به حوکمداری بابان نه سب و مير بۇداق عزل کرا و قاقه زی له هه موو ئومه را و به گه کانی کوردستان نويسي که به هه موو ته رزيک له شکر کيتشی پتيوست بيت و هه رچييه کی مير حوسين بخوازيټ، کومه گی بکهن و بييه نه سهر ته ختی شاره زوور و دايبين و به زوري خاکی باباني بۇ بگرن.

سولتان حوسين حاکمی بادينان و گه ليک له ئومه را يانی کوردستان له شکر تيکی قورسيان بۇ پیک خست و هه ستان چوونه سهر شاره زوور.

میر بۆداق بۆئەمەى خوتىنپىژى نەكرىت، ھەستا روو بەئىران رۆيشت و پەناى بۆ شاتەھماسبى سەفەوى برد و بەئىحترام و ئىكرامەو قەبوول كرا. مير حوسىين بەبى ئەزىبەت چوو ھەزاروور و بەپشتىوانى حاكىمى بادىنان و ئومەرايانى كورد، دەستى بەفەرمانرەوايى كرد.

لەو مەسەلەيە شەش مانگ بەسەرچوو؛ رۆستەم پاشاى وەزىرى ئەغزەمى رۆم لەگەل مير بۆداق دەستى بەموخابەرە كردن كرد و دلخۆشى داو و دەرەھدە بوو كە حوكمدارى بابانى بداتەو. لە نەتىجەى موخابەرەدا مير بۆداق ئەمنىيەتى پەيدا كرد و رۆيشتە ئەستەمبوول و بەشەرت و قەرارى ئەمە كە لە ژيئر ئىدارەى رۆمدا بى، حكوومەتى بابانى پى بەخشاو و خەلاتكرا و فەرمانى دووبارەى بۆ نوويسراو. مير بۆداق كە فەرمانى دراى، ھەستا روو بەخاكى بابان گەراو دوايى.

لەولاو مير حوسىين كە لەو ئاگاداروو، كەوتە تەقەلاو. كە مير بۆداق گەيشتە جىگايەكى كە بە «رايىەى بۆداق» دەناسرا، مير حوسىين و براكانى بە ھەشت ھەزار سوار و پيادەو پيشوازي مير بۆداقى كرد. شەر و كوژتار گەرمەى تى نەكەوتبوو دە كەس نەكوژرا بوو، مير حوسىين و براكانى روويان لە ھەلاتن كرد و بەرى خۆيان داىە دەرگاي سولتان. مير بۆداق بەشاد و خوشى لەشكرىيانى نوازشكرد و بلاوكانى گردكردنەو و ھەموو ئەمىن و ئاسوودە خاترى كردن و بەكەيفەو چوونەو ھەزاروور و دەستيان بەئوموورى حوكمدارى كردەو.

كە مير حوسىين ھەلات و چوو ئەستەمبوول، سەربھوردىان بەسولتان گوت و ھىندى لە پاشا و پيشكاران تەكايان كرد كە كاروبارى مير حوسىين راست بكەن. سولتانى رۆم فەرمانى نوويسى كە مير حوسىين و مير بۆداق پىكەو حوكمدارى بابان بن و ھىچ كامىتيان لە ئەمرى سولتان دەر نەچن.

مير حوسىين بەتالوو كە فەرمانەكەى ھەلگرت و رووى لە ھەزاروور كرد و لە ھەموولايىكەو لەشكرى كوژدەو و بەقووتىكى قورسەو چوو سەر مير بۆداق. لە نيوانى ھەردووكان شەر و كوژتار روويدا لە مەيدانى شەردا مير حوسىين و رۆستەم بەگى براى لە دەست مير بۆداق بەكوژت چوون و بەتەواوى مال و ئەسپابيان بەتالان گيرا و باقى لەشكرىكى لەگەل بوو بەپەريشەنى و شپىزەيى لە مەيدانى شەر پرگار بوون. مير بۆداق بەكەيف و شادمانىيەو گەراو خاكى خۆى.

که خه بهری کوژنتی میر حوسین به سولتانی رۆم راگه یاندرا، که و ته غه زه به وه و رقی ههستا و ئه مری دا که هه موو ئومه را و سهردارانی کوردستان و سوپاه و عهسکه ری رۆم - که له و نزیکانه بوون - به هه موو هیتیکه وه بچنه سهر میر بۆداق و ته ئیدی بکه ن. ئه و لهشکره قورسه به جاریک روو به کوردستانی بابان خشا.

میر بۆداق که وایزانی ته وایزانی به رابه ری نه بوو، له بهر چهند جار شه پرکردنی نه ده شیا شه پر بکات؛ به ناچاری چوونه لای حاکمی بادینان و ههستا روو به نامیدی رۆیشت.

سولتان حوسین چلۆنه تی میر بۆداقی بۆ ئهسته مبول نوویسی و تکای کرد له گوناھی بیووریت و له کرده وه و کوششی چاو بقوچینیت و حوکمداری بابانی بداته وه و ئه مریش بدات که لهشکره که ی چوونه شاره زوور بگه رینه وه، سولتان له گوناھی بۆداق گوزه شتی کرد؛ به لām له بری خاکی بابان ئه یاله تی عهینتابی به سنجاغی دای، به شه خاکی بۆداقی دا به وه لی به گ ناو و پیاویکی نه ناسراو.

میر بۆداق به ناچاری دهستی له زیدی باب و باپیری هه لگرت و چووه عهینتاب و به میر سنجاغی دهستی به فهرمانرهبایی کرد و شاره زوور که و ته ژێردهستی نه یارانه وه.

میر بۆداق موده دتیک له عهینتاب ماوه، له وده مه دا شازاده بایه زید و سه لیم له قۆنیه دا لیک دلگیربوون و به گژبه کدا چوون. ئاوری شه پر و فیتنه ی ئه وان میری کوردان بۆداقی تیدا سووتا؛ چونکه دوژمن له هیچه وه به هانه ی دهگرت. ئه وه بیو به وه سیله گۆیا ئه و دوو شازادانه که له قۆنیه گریبانگیری یه کتریبوون له عهینتاب میر بۆداق سه به ب بوو و له گه لیان ریککه وتوو و ئاوری فیتنه ی خستۆته نیتوانیه وه.

له سه ر ئه وه سلیمان قانونی میر بۆداقی خواسته شاری کوتاهیه. به و بهانه یه ی که گوترا، به داریدا کرد و خنکاندی و سه ره که شی به رمه وه کرا و له پیش باره گای سولتاندا چه قاندرا. دوو شازاده ی له گه ل یه که شه پر بکه ن، میریکی گه وری کوردان بکوژریت.

که میر بۆداق کوژرا چوار کوری له پاش به جیما: میر حاجی شیخ، میر حوسین، میر محمه د، میر سه یفه دین.

میر حاجی شیخ له گه ل بایه زید سولتان هه لاتن و په نایان بۆ شاته هماسی سه فه وی برد! له ئیران حه پس کران و له پاشان کوژران. میر محمه د له ته ره ف سولتانی رۆمه وه کرا به میر سنجاغی شاری «کستانه». میر سه یفه دین به مه رگی خۆی مرد، به و جوژه ئه و بنه ماله پووچکرانه وه.

حوکمداری میر خدر کوری میر حوسین کوری میر سلیمان

که میر بوداق ناردرا سهر سنجای عهینتاب و وهلی بهگ کرا بهحاکمی بابان، میر خدر بهواسیته و تکا بوو بهشهریکی وهلی بهگ و پتکهوه حوکمدارییان دهکرد. له پاشان بهفهرمانی سولتان ناحیهی مهرگه و شاربازیر و ئهترافانی درا بهخدر و وهلی بهگ لهسهر باقی خاکی شارهزورور دامهزرا. له دوايیدا میر خدر بهدهسیسه وهلی بهگی لهنیوبرد و همهوو شارهزوروری خسته دهست خوی. ههتا سالی ۹۹۱ شارهزورور له دهست میر خدر دابوو.

حوکمداری نه‌میره بهگی کوری شیخ حهیده‌ری موکری

ئه‌میره بهگ له سالی ۹۹۱ هه‌روه‌کو خاکی هه‌ولیر و مووسلی خسته ژیر حوکمی خویه‌وه، حکومه‌تی بابان دیسان که‌وته سهر موکریان. ئه‌میره‌به‌گ که خاکی بابانی گرت، موده‌تیک میر خدری بابانی راگرت و نه‌یشکاند و ئیداره‌ی دهکرد. له پاشان میر خدر که‌وته خو‌ر‌زگارکردن. ئه‌میره‌به‌گ له‌وه‌ ئاگاداربوو، خوشییان لی بوو به‌شهر و کوژتار، موده‌تیک به‌ناخوشی رایانبوارد. میر خدر به‌مه‌رگی خوی مرد و شهر و کوژتاریش ته‌واوبوو؛ بنه‌ماله‌ی بابانی‌ش دوايیان هات.

حکومه‌تی بابان خرا سهر موکریان و له‌وده‌مه‌دا ئه‌میره‌به‌گ به‌سهر خاکی ته‌وریز و مه‌راغه و دی‌ خو‌رگان و ورمی و موکریان و مووسل و هه‌ولیر و بابان و شاره‌زوروردا حوکمران بوو. خاکی بابان هه‌تا سالی هه‌زاری هیجری له‌ژیر حوکمی ئه‌میره‌به‌گ حوکمداری موکریدا بوو. خاکی بابان له‌وساوه‌ بی‌ گه‌وره‌ ماوه، عه‌شیره‌ته‌که‌ بو‌ خو‌بان له‌گه‌ل ئیداره‌ی خو‌باندا خه‌ریک بوون و چوار هه‌زار سواره‌ی به‌چه‌کیان بو‌ شهر و پاسی میللەت راگرتبوو.

شهره‌فنامه ده‌لێت: به‌هیچ کلۆجیک ئیتاعه‌تی که‌سیان نه‌ده‌کرد و بو‌ خو‌بان حوکمداریان ده‌کرد. هه‌ر ئاغایه‌ک له‌ ئاغایانی دپه‌ات، گه‌وره‌ی ناحیه‌یه‌کی ده‌رعه‌هده‌ کردبوو. دیسان ده‌لێت: هیچ حکومه‌تیک به‌زور نه‌یتوانیوه‌ دراویکی سووریان لی وه‌رگرت. بابان به‌جو‌ره‌ مانه‌وه، وه‌کو کۆمه‌له‌ عه‌شیره‌ته‌کان بو‌ خو‌بان ئیداره‌یه‌کی یه‌که‌تیان ده‌کرد و له‌ که‌س نه‌ده‌ترسان. هه‌روه‌کو به‌ته‌فسیل له‌ به‌ندی داها‌توودا نیشان ده‌دری.

بهندی چوارهم

سوننی و شیعهیی (۱۰۵۵ - ۹۹۰)

هه‌چهنده له هه‌موو کوردستاندا شیرێ تیری ئه‌و دوو نێوه له سالی ۹۲۲ وه به‌گه‌رمی کورده‌کانی له مه‌یدانی خۆشناویدا گه‌زاند و دوو کورد به‌دوو نێوانه‌وه بۆ دوژمن یه‌کتریان ده‌کوژت؛ به‌لام له‌ خاکی شاره‌زوردا چونکو حوکمداریکی سه‌ربه‌خۆ له‌ بنه‌ماله‌ی بابان نه‌مابوو، میلله‌تی بێ سهردار چاکتر بوون به‌ئاله‌تی ده‌ست و بۆ خۆ به‌کوژدان ئاماده‌تریون. پیاویکی گه‌وره‌ی بیرتیش نه‌بوو بیسته دیواریکی قایم، ڕیگا به‌دوژمنانی بگرت. جا له‌به‌رئوه هه‌موو ڕۆژیک کوردستانی شاره‌زور دووچار به‌تالان و کوژتار ده‌بوو. ئێران به‌ناوی شیعه‌تییه‌وه سیلاوی به‌لای به‌سه‌ر کورداندا داژۆت و خونکاری ڕۆم به‌ئاله‌تی سونبیه‌ته‌وه کورده‌کانی تووشی شه‌ر و موسیبه‌ت ده‌کرد.

له هه‌ردوولاوه کوژتاری یه‌کتریان به‌غه‌زا ده‌زانی و هه‌ردوو حکومه‌ت ته‌مای گرتنی خاکی یه‌کتریان بکردبا، چاوو‌راوی ئه‌و ده‌وئاله‌وه برنده‌ کوردی له‌به‌ر پێیاندا ده‌چواند و کوردستانی تێدا وێران ده‌کرا.

وه‌کو له به‌ندی رابردودا باسکرا، شاره‌زور و خاکی بابان بێ گه‌وره و سهردار ماوه؛ موده‌تیک له‌ژێر فه‌رمانی حوکمداره‌کانی موکریان دا‌بوو. سالی هه‌زار و سی و شه‌ش حافز پاشای سهرداری عه‌سکه‌ری ڕۆم له ئه‌سته‌مبووله‌وه بۆ گرتنی به‌غدا که‌وته ڕیگا. له مانگی شه‌والدا گه‌یشته مووسڵ. میر و به‌گ و ڕوئه‌سایانی کوردستان خه‌له‌تاندان، به‌ناوی جیهادی ئه‌عه‌زه‌مه‌وه له‌گه‌ڵ قه‌لباش شه‌رکردن غه‌زایه و له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیکی سوننی واجیبه به‌مال و گیان له‌و ڕیگایه‌دا تێه‌چێ. له ته‌ره‌ف مه‌لا و ڕۆحانییه‌کانی کوردستانه‌وه چاو و راوکرا.

شیخ شه‌مه‌دینی نه‌قشبه‌ندی -به‌شیخی ورمێ ناوبانگی کردبوو- پیاویکی گه‌وره و به‌دین و خاوه‌ند قسه و فه‌رمانه‌ی کوردان بوو. که‌وته نێو کوردستانه‌وه و میلله‌تی خسته‌سه‌ر هه‌وده‌سی جیهاد.

ئومەرا و گەورەکانی کوردستان بەلەشکر و هێزەوه روو بەمووسڵ چون کە لەگەڵ سەرداری
پۆمە بچنە قزلباش کوژتن و خاکی پاکی دارولسەلام لە دەست قزلباش پرگارکەن.

کە بەو قووەتەوه گەیشتنە مووسڵ، حەزەر پاشا گەلیک شادمان بوو بۆچی دەبێ شادمان
نەبێ؟ بەبێ ئەزەت و مەسەرف لەشکرێکی جەنگاوەری مەفتەیی دەست کەوت. یەگەیه کە
گەورەکانی بانگهێشتن کرد و پیتی دەگوێن مەرقەدی ئیمامی ئەعەزەم و حەزەرتی غەوس و
جەنەید و شێخ مەعرووفی کەرخێ لە دەست قزلباشاندا کراوە بەتەویله و ئیمە دەبێ لەسەر
خۆمانی فەرزکەین بۆ هێنانە دەستیان گیان فیداکەین.

ئەگەرچی وانەبوو و لە تەرەف قزلباشانەوه بێ ئیحترامی بەسەر ئەو مەرقەدانەدا
نەهاتبوو، بەلام ئەو قەسەیه دەسیسەیهکی بەکاریوو لە تەرەف سەردار و عەسکەرێکی
خەلیفەوه روو بەرووی موستەمانێکی دەروون سافی کورد بێتە گوتن.

چەتێکی موهیم کە بەملیۆن لیره ساز نەدەکرا، بەقەسەیهکی زۆر کورت دەست بەکەوی
بۆچی دەبێ نەبێگوتبا؟ حەزەر پاشا لەوێدا سێ قووەتی پەیداکرد؛ یەک؛ لەشکرێ کەمبوو
بەکوردەکان فرە کرا؛ دووهم؛ کورد مەلّ نەبوون و هەمیشە جیگای ئەندێشە بوون و
کەوتنە دەست؛ سێهەم؛ پارە نەبوو؛ بەئومەراکانی کورد بۆ جیهاد لە ڕێگای دیندا یارمەتی
کرا، دراو بەموعاوەنت کۆکراوه و ئەرزاق لە کوردستانەوه جەلب کران.

حەزەر پاشا بەو قووەتەوه لە مووسڵ بزووت و روو بەبەغدا کەوتە ڕێگا. کە نزیک بەغدا
بوو، بەئومەرا و لەشکرێ کورد شاری بەغدا و تەنگهێتێنا و خەستییە موخاسەرەوه.
کوردەکان پالەوانانە کۆشان و زۆر بەگەرمی شاریان دەورە دا و لە هەموولاییکەوه دەستیان
بەهەلمەت بردنی قەلا و پەلاماردانی دۆژمن کرد.

پۆمییەکان لە نێوانی خۆیاندا شۆرشیان تێکەوت. خوسەرەپاشا ئاغای یەنیچەری کە
تەماشای کرد کورد بەجیدی تێهەچوون و بەغیرەت کێشی شەر دەکەن، زۆرچاک تێگەشت
بەغدا بەدەست کوردانەوه دەکێتەوه. ناوبانگ بۆ کوردە و ئەوان هیچ ئیستفادەیهک
ناکەن. خانەدانی یەنیچەرەکانی خەستە سەر هەوەسی سەرکێشیی شەرپنەکردن، تاکو کورد
لەوێدا پایەدار نەبن.

یەنیچەرەکان ئالای سەرکێشیان هەڵدا و چوونە لای حەزەر پاشا و بەجوتندان بەرابەر
کرد. لەو ئەسنایەدا ناردراوی شاھی ئێران لە مەجلیسدا بوو. لەبەرچاوی ئەو سووکیان
کرد و لە سەرداریان خەست و پیاوێکی دیکەیان خەستە سەر کار و گوتیان: ئیمە شەر

ناکهین و حافز پاشایان گرت و چادره که یان دراند و په تیان له ملی پاشا خست و هه تا مه قامی ئیمامی ئه عزمه میان به کیشه کیشی له سهر روان راکیشا.

ئه وده مه ی یه نیچه ری له و سهر کیشیه دابوون، کورده کان له دهوری قهلا به را بهر به دوژمن شهریان ده کرد و له هیچ ناگادار نه بوون؛ به لام له شکری ئیران له وه خه بهر دار کرابوو؛ به گهرمی بو کوژتار ده کوژان. له ودها گه لیک کورد له نیتوانیدا چوو. له ناخیردا به ناچار ی دهوړه ی قه لایان بهردا و گه رانه وه دوایی؛ چونکه کوومه گیان بو نه چوو و به چهک و دانه ویله یاریده نه دران.

له ولوه شاعه باسی سه فهوی له هه مه دانه وه، به له شکریکی گرانه وه به سهر کوردستاندا روو به به غدا رکیفکوت بوو. هه رچنده ئاوی کوردانی که سوننی بوون و که وتبووه پیشی ویرانی کرد و شیر یی دریغی له میلله تا نا وه کو سیلاویکی خویناوی کوردستانی داگرت. که گه یشته شاره زوور هیچ ره حمی به میلله تدا نه هات و ورد و درشت و نیر و می و هه رچییه کی که وته بهر شیر ی شیعوه ئه نجرا و که توپه ت کرا قه لای مهربوان و زه لم و گولعه نه بهر روخاندران و سووتان، له ویوه روو به به غدا بزووت و هه رچنده عه شایری کوردی که وته دهست به ناوی ئه مه وه سوننیه و کوژتنی لازمه، کوژران خان و دیهاتان سووتان و کرانه خو له میش.

یه نیچه ری هه ره له سهر سهر کیشی خو یان ده و امیان کرد و روو به مووسل گه رانه وه یان قه رار دا. له و نیتواندها داو و ته له بو کوژتاری کورده کان بوو.

شاعه باس هه روه کو گوترا روو به به غدا رویش و کورده کان هه واداری غه زاو ته ره فدار ی روومی بوون، به په ریشانی و شیرزه یی روو به چیاکانی کوردستان هه لاتن و یه نیچه ری روو به مووسل و دیار به کر هه تا گه یشته حه لب خو یان نه گرته وه و فیرا ریان کرد.

که شاعه باس گه یشته به غدا، هه رچنده کوردی سوننی تیدابوو کوژتنی. ته نه ها کوردیکی رزگار بوو، هه لات و مال و ئه سپایی بهردا و رویش.

کوردستانی شاره زوور دووچار به فه لاکه ت و ئه زیه تیک بوو نه بیته وه. دۆل و دهر و کیتوه کانی شاره زوور به خوین ره نگاوړه نگ کرابوو. نه ئیران ره حمی پیده کردن و نه روومی جگه رسوز بی به زه بیان پیدایی.

مودده تی سی سالان کوردستانی شاره زوور و ئیران، به لکو کوردستانی شیمالیش له ژیر تیغی برنده ی سوننیه ت و شیعیه تدا ده کوژرا و له حاله تیکی په ریشاندا له کیتو و چیا

سهخته‌کاندا خۆیان ده‌پارازت و به‌راهر به‌شاعه‌باس را‌ده‌وه‌ستان و قوربانیان ده‌دا.

سالی ۱۰۳۹ یه‌نیچه‌ربه‌کان خوسره‌و پاشا ئاغای خۆیان کرده‌ سه‌دری نه‌عه‌زم و سه‌رداری سوپاه و خوسره‌و پاشا بۆ به‌غدا گرتن و تۆله‌ نه‌ستانده‌وه‌ سوپاه‌په‌کی ریک‌خست و له‌ نه‌سته‌مبووله‌وه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ مانگی ره‌په‌یی یه‌کی نه‌وساله‌دا گه‌یشه‌ مووسل. وه‌خت زستان و باران و ته‌ر و تووشی بوو؛ له‌ مووسلدا مانه‌وه‌ی قه‌رار دا.

میر و به‌گ و روه‌سایانی کوردستان دیسان بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ و غه‌زا له‌گه‌ل قزلباشاندا کو‌بوونه‌وه‌ و به‌له‌شکرپه‌کی قورسه‌وه‌ رو‌یشتنه‌ مووسل و چوونه‌لای خوسره‌و پاشا که‌ گو‌با موجاهیدن و بۆ یارمه‌تی خه‌لافه‌تی ئیسلامی هاتوون. نه‌و گه‌وره‌ و روه‌سایانی کورد هه‌ر نه‌وانه‌ بوون که‌ یاریده‌ و کو‌مه‌گی حافز پاشایان کردبوو و له‌پیشدا له‌گه‌لی چووبوونه‌ به‌غدا.

خوسره‌و پاشا به‌به‌انه‌ی نه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌فه‌ری به‌غدایدا ئیحترامی نه‌گیرا و کورده‌کان به‌هیندیان نه‌گرتبوو و ئیتاعه‌تیان نه‌ده‌کرد، روو به‌رووی گه‌وره‌کانی کورد ترشی نواند و خۆی توندکرد و به‌بێ نه‌مه‌یه‌تی ته‌ماشای کردن.

گه‌وره‌ی کورده‌کان له‌ خوسره‌و پاشا که‌وته‌ نه‌ندیشه‌ و که‌ده‌ره‌وه‌، به‌بینه‌دنگی له‌ مه‌جلیسی ده‌رکه‌وتن و له‌ جیگایه‌کی تایبه‌تیدا کو‌مه‌له‌یان به‌ست و له‌سه‌ر نه‌مه‌ قه‌راریان دا که‌ به‌بێ سوود و ئومید بۆ پیاوێکی وا خو‌نه‌خه‌نه‌ ته‌له‌وه‌ و گیانی خۆیان نه‌که‌نه‌ قوربانیه‌کی وه‌ها که‌ به‌بێ مایه‌ دل‌ په‌نج و خه‌مناکی کردن.

له‌پاش ئه‌م قه‌راره‌ به‌په‌نه‌انی له‌ ئوردوگا ده‌رکه‌وتن و به‌ناشکراییی به‌یداغی ئیرانیان هه‌لدا و بانگی دو‌ژمنایه‌تی له‌گه‌ل رو‌م و فه‌رمانبه‌رداری شاعه‌باسی سه‌فه‌ویان به‌گو‌تی خوسره‌و پاشادا دا. هه‌ر نه‌و کو‌مه‌له‌ بلاوه‌ی نه‌کرد و له‌ هه‌موولا‌ییکه‌وه‌ هه‌یزان په‌یداکرد و روو به‌چیا پلنده‌کان سه‌رکه‌وتن و له‌شکرپه‌کی قورسیان کو‌کرده‌وه‌ و قاسیدپه‌کی توندپه‌وی خو‌شه‌زبان نارده‌ ئیران و قاقه‌زپه‌کی زۆرجوانیان بۆ شا نوویسی و خسته‌یانه‌ سه‌ر هه‌وه‌سی بزوتنه‌وه‌.

مایه‌ی نه‌وه‌نده‌ رووترشیه‌ هه‌موو ئومه‌راکانی کوردی له‌ خوسره‌و پاشا جو‌ی کرده‌وه‌. خوسره‌و پاشا به‌ده‌ستی خۆی کورده‌کانی له‌ ده‌ست دا و کردنیه‌ دو‌ژمن و بوو به‌سه‌به‌بی نه‌مه‌ش که‌ ده‌ست له‌ چوونه‌ به‌غدا به‌ردات و به‌چیته‌ سه‌ر خاکی کوردستان. له‌ مه‌جلیسدا گو‌تبووی نه‌چوونه‌ سه‌ر خاکی خان و به‌گی کورده‌ سه‌رکیشه‌کان مه‌مله‌که‌ت نه‌ سووتاندن و نه‌ کو‌ژانیان و چوونه‌ به‌غدا کاری عاقلان نییه‌.

نه گهرچی کورد له پيشدا دوزمن نه بوون و ههموو هیز و پشتیوانی بوون و به ئاره زووی خویان و دلپاکییانه وه بۆ کۆمه گی کردنی که مه ربان گرتد ابو، چوونه لای و به یانی گیان فیدایی خویان بۆ کرد؛ به لام ئه و کورده کانی کرده هه واداری شاه و دوزمنی خوی!.

خوسره و پاشا قهراری له سهر ئه مه دا که به چیته سهر شاره زوور و مهمله که تی خانه سه رکیشه کان تالان کات و بیسووتینی و ویرانی کات و میلله ته کهش قه تلوعام کات و له پاشان بگه ریته وه سهر به غدا. له سهر ئه و قهراره عه سکه ری دهنگدا و پروو به کوردستان ئاژۆتی.

له ئه وه لای به هاردا خوسره و پاشا به شار و باژێر سووتاندن و دیهات و ویرانکردن و تالان و کوژتارکردن پروو به شاره زوور که وه تهری، که گه یشته پردی سوور، «ئالتون کویری» زتی گچکه هه ستابوو، لوورده ده کرد. له کونده و مهشکه پردیان دروستکرد. له گه ل په رینه وه دانه ویتله و گرانبار و حیوانات و عه سکه ر خه ریک بوون، گه لیک حه یوانات و عه سکه ر و بار و ولاغ به ئاودا چوون و خنکان. هه تا بانگی شیوان هه ر له په رینه وه دا بوون. زۆر که میان بۆ رزگار بوو؛ گه لیکیان له به ری دیکه مانه وه، تا بۆ سبه یینی به په رنه وه، له که نار چۆمی دابه زین و مانه وه.

شه وێ کورده کان له هه ردوولای چۆمه وه شه وه یخوونیان بردنی و مال و ئه سپاییکی زۆریان برد و عه سکه ریککی بی ژماره ییشان کوژت، جبه چی باشی حه مزه ئاغایان له که ناری چۆمی سه ربهری و سبه یینی سهر و لاشه یان دۆزیه وه و مال و ئه سپاب و جبه خانه یه کی ئیوار پهراند بوویانه وه و له ده ست کورده کان پارێزرا بوون، نیوه شه و چۆم زیاد کردبوو، ئه وانیشی بردبوو. هه ر له وشه وه دا له ئهسته مبول کۆشک و به ره ی خوسره و پاشا ئاوری تی به ربوو، به مال و منداله وه ببوون به خۆل و ههموو سووتابوون.

کورده کانی شاره زوور بۆ ده فعی به لا به راهه ری خوسره و پاشایان کرد و له پيشی رانه وه ستان، به لکو هیندیکیش پيشوازیان کرد. خوسره و پاشا به بی ئه زهت و شه روکیشه به شاره زووردا رۆشت هه تا گه یشته قه لای گولعه نه ر که له یه که قه لا سه خته کانی شاره زوور بوو. ئه و قه لایه - هه ره کو باسکرا - له ته ره ف شاعه باسه وه و ویران کرابوو، دیوار و بورجه کانی روخاندرابوو.

خوسره و پاشا بۆ ئه مه ی بیکاته له شکرگابه ز و بۆ هه لمهت دانه سهر ئیران بیکاته ناوچه ی عه سکه ر، دهستی به دیوار و بورج و کونگه ره دروستکردنه وه ی کرد و دهسته

لهشكرتيكى پازده ههزار كهسيشى نارد هه قهلاى مهريوان (كه لهمه پاش له چلۆنى گرتنى ده دوئين) قووه تيكي كافيشى نارد هه قهلاى حه سه ن ئاوا كه مهركه زى خانى نه رده لاني بوو، كو شك و عيماره تيكي زور به ده زگا و عه جايب و عه رايبي تي دا دروستكرا بوو.

خوسره و پاشا بو ويران كردنى ئه و كو شكه و سووتاندنى، ئه مرى دا و عه سكه ره كه شى بو يى نارد كه ويرانى كه ن.

موراد به گ موئه ريخى به ناوبانگى تورك له كتيبي «ابو الفاروق» به رگى پينجه م لا په رهى ٣٢٦ و له ژير عينوانى «عه جم غاي له سى» دا به م جو ره با سى كو شك و سه راي ئه حمه دخان ده كات و ده لئيت: زينات و سه نعه تكار به كى له سه راي قه لاكه ي حه سه نا وادا به كار به را بوو، جايى ته حه يبور و ته عه جوب بوو. باخسووس ره سمه كانى كه له ديوار و ده ركه كانيدا دروست كرابوو، جاليبي ديقه ت بوو. له ره غمى مه ماليكى ديكه ي ئيسلام كه خزيان لي ده پارازت، كوردستان و عه جه مستان گه ليك ره غبه تيان خستبووه سه ر ره سم و شك و وينه، به تاييه تى وينه ي ژنى رووت و مندالى جوان و شكلى ده عبايانى كتيوى مه رغووتر بوون.

هي نديك له ميژوونويسه كانى ديكه زور به نه هه ميه ته وه به و كو شك و سه رايه ي حه سه ناوا هه لده لين و له كتيبه قيمه تداره كانياندا ده لين سه راي ئه حمه دخان هه موو به شك و ره سمى ناياب و به ره نكي جوان و قيمه تدار پازاندرابوو. به دراويكى زور و به فه نيكي ميعمارى و ئوسوولتيكى زور به ديع و گرانبه ها و به مه سرفيكي بي ژمار هاتبووه وجود.

خوسره و پاشاى بيژراو به بي ته نه نى و ئينساف ئه و كو شكه نايابه ي به عه سكه ره كانى رو م خراپ كرد و ئاورى تي به ردا و كرديه خو له ميش. ئه و بزووتنه وه ي خوسره و پاشا ده ماري كورده كانى زياتر گو شى و خويى گه رمى ئه و ميلله ته ي چا كتر خسته جو ششه وه.

له وه موهيمتر و عه جايبتر سه ربه وردى سه ردار محه مه دخانى غه زوييه، كه به بي گونا ه و سووچ، پارچه پارچه ده كريت. محه مه دخان حوكمدارى غه زو سه رداريكي گه وره ي كوردستانى شيمالى بوو. به هه موو له شكرى كوردستانى شيماله وه له گه ل خوسره و پاشا كه وتبوو كه له شه رى قزلباشدا يارمه تى بدات.

خوسره و پاشا به له شكه ره كه يه وه خستبوويه ژير حيمايه تى قليجيزاده ناو پياويكى

تورکه‌وه و بۆ پېشه‌وه کردبوویه پېشمه‌رگه‌ی له‌شکری رۆمیان. له‌هه‌موو جیگایه‌کدا پېشداربوو، دوژمن شکین و عه‌جه‌مرفین بوو، به‌عیباره‌تییکی دیکه، وه‌زیفه‌ی محمه‌دخان ږیگا پاک‌کردنه‌وه و دوژمن له‌پیش لابرندی بوو، خوسره‌و پاشاش له‌دواوه ده‌چووه سهر جیگای خاوین و بی شه‌روشور.

محمه‌دخان له‌پیش عه‌سکه‌ره‌وه هه‌میشه به‌دوو سئ مه‌نزل شه‌ری ده‌کرد و مه‌ردانه ده‌کوښا و شه‌عشه‌عه‌ی نازایه‌تی که‌وتبووه نیو رۆم و عه‌جه‌مه‌وه. ناوبانگی پالنه‌وانه‌تی گویتی دۆست و دوژمنی پرکردبوو.

خوسره‌و پاشا له‌و ناوبانگه و خۆناسین دانی محمه‌دخان رقی بووه و ناردیه دواى و خواستیه لای خۆی و به‌بهانه‌گرتن لیتی توندبوو و هه‌ره‌شه‌ی لیکرد و له‌نیو خه‌لکدا شکاندی. خانی غه‌ییوری پالنه‌وانی حه‌میه‌مه‌ند، هه‌لگرتنی قسه‌ی ئاغایه‌کی یه‌نیچه‌ری له‌لای زۆر سووکایه‌تی بوو، ده‌ستی دایه شیر و له‌کالانی ده‌رخست و دایه‌تینایه سهر خوسره‌و پاشا. له‌وده‌مه‌دا حاجی ئیواد سلیمان که له‌هه‌یه‌ی خوسره‌و پاشا بوو، به‌ناوېژی که‌وته پېشه‌وه و ده‌ستی بۆ شیرکه‌هه‌ راگرت، شیرى ئاودارى تیژ سئ قامکی حاجی ئیوادى که‌په‌لکرد له‌کوله‌کی نیوه‌راستی چادر که‌وت و قه‌لمی کرد و چادریان به‌سهردا که‌وت.

خوسره‌و پاشا چونکو له‌که‌نار چادره‌وه بوو، زۆر به‌چالاکی له‌ژیری ده‌ره‌پری و هاواری له‌عه‌سکه‌ر کرد، له‌نیو چادردا نه‌یانه‌یشت محمه‌دخان ده‌ست بزێوی بکا، له‌توپه‌تبان کرد.

نۆکه‌ره‌کانی محمه‌دخان به‌شیر و خه‌نجه‌ر که‌وته نه‌یو عه‌سکه‌ره‌وه و له‌پاش عه‌سکه‌ر کوژتینیکی زۆر، نه‌وانیش کوژران و په‌له‌په‌ل کران.

ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بوو به‌مایه‌ی شه‌روشور و تیکچوونی ئومه‌راکانی کورد و سه‌رکیشیان به‌جاریک که‌وته ږیگا و ده‌ستیان له‌مه‌یدانی شه‌ری دوژمن به‌ردا. خوسره‌و پاشا که‌وته ته‌قه‌لاه؛ هه‌رچه‌نده رجاکار و ناوېزبان خسته نیوانی چاره نه‌بوو. ناردی قلیچیزاده‌ی گرت و به‌سیداره‌ی داگرد و خنکاندی که‌ گویا ئه‌و فه‌سادیی کردووه که محمه‌دخان بکوژریت؛ له‌تۆله‌ی ئه‌و فیتنه‌یه به‌جه‌زای خۆی گه‌شت.

به‌و فیله‌ی که‌ قلیچیزاده بی گوناھ کوژرا، کورده‌کانیش نه‌رم بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه له‌شکرگا، خوسره‌و پاشا به‌خه‌لانکردن و به‌خشش و ئینعامیکی زۆر نوازشی کردن و دلّی ئه‌ستانده‌وه.

لهولاه شا عهباس كه لېنى له و شورشه دهستخست و لهشكرى قورسى كيشا هممه دانه وه كه به سهر عهسكه رى رۆمياندا بدات. به پنهانى عه يارانى ده نارد نه نيو عهسكه روه، به شه و سهرى زابتان و زكى پياوه گه وره كانيان ده درى و عهسكه ريان ده كوژت.

به و بز و تنه وهى عه ياران، خوسره و پاشا و عهسكه ره كه يان به جارىك هه راسان كردبوو. شه و نه بوو چادر و نه بار و قورخانه ناورى تيبهر نه دهن.

خوسره و پاشاى رۆم، محمه د ناوى به بلوكىك عهسكه ره وه نارد هه ر عه ياره كان و جىگاكه يانى دۆزه وه و ده وره دران و ده ستيان كرد به كوژتار، له و عهسكه ره چوارىكى رزگار نه بوو و كوژرا! له نه تىجه دا نه حمه د هۆزه و هاوالانى كه عه ياربوون گيران و كوژران.

دهسته عهسكه رىكى خوسره و پاشا كه له گول نه باره وه نارد رابوو سهر قه لای مهربوان، لهشكرى حه لب و شام و نه دهنه و سىواس و يه نيچه رى رۆم ئىلى، هه ربه ك به بىگله رىبىگى خويانه وه پازده هه زار كه س نارد رابوونه سهر قه لای بىژراو. نه و لهشكره به بى شه و نه زيه ت، چوونه نىو قه لاه و زور به ئاسانى گرتيان و خستيانه ژير حوكميانه وه.

زه ينه لخان كه له ته ره ف شاهى ئيرانه وه به سهر دار سوپاهى ناو درابوو فريانه كه وت كه له پيش رۆمياندا بگاته مهربوان و يارمه تى نه وى بكا. به چل هه زار سوپاهه وه گه يشته نزىك مهربوان. كه زانى قه لا كه وتوته ده ست دوزمه نه وه، بو شه و په لاماردانى رۆمى لهشكره كه ي راگرت و ئارايشى دا.

رۆمىيه كان لهشكرى كورده كانيان كرده پيشمه رگه و نارد يانه سهر لهشكرى ئيران و بوشيان بوونه دومبال. هه ردوو سوپا له به رابه ر يه كتر رىزبوون و ده ستيان به شه و كوژتار كرد. له نزىك قه لای مهربوان له مانگى نىسانى سالى ۱۰۳۹ دا كوژتار و خوينىژى ده ست پىكرا و له موده تى دوو شه و دوو رۆژان كورده كانى ته ره فدارى رۆم لهشكرى ئيرانيان شكاند و په ريشانيان كردن. چهنده لا و ده فىل و هه زار كه للى سهرى پياو و دوو هه زار نه سىريان به ديارى بو خوسره و پاشا نارد. نه وىش له سهر ره وشتى خويان هه موو نه سىره كانى كوژت. هه رچه ند نه سىره كان پارانه وه به زه بىيان پىياندا نه هات. ته ئرىخى «نه عجا» و «ابو الفاروق» نه و كوژتاره زور به نه سه ف و وه حشه ت نه نگىزى ده نويسنه وه.

له مانگی حوزه‌یرانی ئەو سالدەدا هەمەدان بەدەست کوردەکان گیرا و خرایە ژێر پەنجە ی
رۆمیانه‌وه.

کە خوسرەو پاشا گەیشتە سەر حازروبازر، ئەمری دا ئاوریان لە شار و باژێر و
باغوباغچە ی هەمەدان بەردا و تالانکرا و روخاندرا، بەرپەشتی جەنگیزی و خوی خویان
میللەتی بێ گوناھ شیرێ تینرا و باغ و بیستانی جوان و ڕەنگینی سووتاندرا. خانوبەرە
و کۆشکی نەقشکراو و ڕەنگاوپرەنگ و ڕازاوی و یران و خراپ کران.

کە شارێکی ڕەنگین دووچار بەو زللە یە کرا خوسرەو پاشا بەشار و دێهاتی کوردستاندا
جەلەوی بەر بەبەغدا سووڕاند، لە کوردی لوڕ و کەلهوڕ و گۆران و گەلباغی -کە
ئاواییەکانیان کەوتبوو سەر ڕیگا- لە میللەتە کە ی ئەوێ دەست کەوت کۆژا و هەرچەند
دێهات و ئاویی هەبوو سووتاندرا و خراپوو، وەمال و ئەسپاییان بەتالان برا.

باباخان حوکمداری لوڕستان، بۆ ئەمە پیش بەو سیلاوێ خۆتێن خوارە بگریت، لەشکری
هەلگرت و چوو ڕیگای پێ گرتن و شیرێ تینان. تەواوی ئەو قۆل و ئەو ئۆردو ی کە سی
و شەش هەزار عەسکەری شەرکەری رۆمی بوون، مەحووکرانەوه و کۆژان. لە دوا ی ئەو
خوسرەو پاشا بەلەشکریکی پێبوو، گەیشتە پێشەوه و دەستیان بەشەرکرد. لە دوا ی گەلیک
کۆژتار، باباخان بەدیل گیرا. خوسرەو پاشا لە خوورپەوشتی باباخانی خۆشی هات و حەزی
لە قسە و گفتوگۆکانی کرد و لە کۆژتێن بهورد و کردیە نەدیکی خۆی.

لەشکری رۆم لە مانگی ئەیلوولدا گەیشتە بەغدا. لە تشرینی دوو هەمدا دەستی
بەدەورەدانی بەغدا و وەتەنگەیتانی کرد. میر جەمال و میر فەتاح کە هەریەک میریکی
گەورە ی کوردان بوون و لە تەرەف شاھی ئێرانەوه فەرماندە ی سوپا ه و حاکمی بەغدا بوون،
بۆ بەرابەری رۆمیان ڕاوەستان و دەستیان بەنەهیشتێنێ نزیکبۆنەوه ی رۆمیان کرد. لە
دەوری قەلا نغومیان لێدا و پڕ بارووتیان کردن، کە رۆمی نزیک دەبۆنەوه لە پریکا
ئاوریان دەکردن. بەو تەرەزە گەلیک عەسکەر و چەند پاشایەکی گەورە ی رومیانیان کۆژت
و زەرەریکی زۆریان لێدان.

چەند رۆژێک لەسەرێک بەوجۆرە خوسرەو پاشا تەمای هەلەمدانی قەلا ی دەکرد و لە
تەرەف ئەو دوو ئەمیرە کوردانەوه بەتەرزی بێژراو بەرابەریان دەکردن و لە هەموولاییکەوه
عەسکەری رۆمی وەتەنگەیان.

خوسرەو پاشا بەدلگیری و شکاوی عەسکەرە کە ی هەلگرت و روو بەچادری خۆی گەراوه

و له داخان ههموو دونیای لى وه تهنگهاتبوو؛ به توورپیی و نیوچاوگرژی چوو ه چادره که ی. ههرچه ندی ده کرد ئاوری رقی نه ده کوژاوه و ناردیه دواى باباخانى حاکمى لوړستان - که له پيشدا لىي - خواستیه پیش خوئ و پىي گوت: تو ههم کوردی و ههم شيعه ی. له لای چهند که سيکت وه سيهت کردووه نه گهر شه هیدکرای بده نه که ربه لا بتنیژن. بهو بهانه یه رقی نهو دوو نه میره کوردانه ی له سر به غدابوون، به باباخانى رژت و ده زیه جی له بهر چادره که ی به سیداره یدا کرد و کوژتنی. نهو رژه (۸) ههشتی مانگی سه فهری سالی ۱۰۴۰ بوو که نهو پیاوه گه وره کورده به بی گونا ه خنکاندرا و کرا به قوربانى بهانه یه کی ههنگیزانه.

خوسره و پاشا به وهش که فوکولی نه نیشته وه؛ ته مای ده ستها و یژتنی کورده کانی شاره زووری کرد که له گه لیا شه ریان بو ده کرد. کورده کان نه یان نه یشت خو بزیوت، پؤل به پؤل و دهسته به دهسته له له شکرگا درکه وتن، هه تا بوونه قووه تیکی وا که خوسره و پاشا نه توانی ده زدریژیان بو بکات. نهو کومه له روو به کوردستان گه رانه وه.

له لولا شه وه عه سکه ره کهش ته وانایی به رابه رکردنی میره فاتح و میر جه مالیان نه بوو؛ له ده ورده ان سست بوون و له شه رکردن ده ستیان کیشاوه.

خوسره و پاشا له دواى گه رانه وه ی کورده کان، به په ریشانی و شپزه بیه کی زور پیس روو به مووسل و له ویشه وه روو به ماردین هه لاتن؛ به هه زار نه زیهت زور که میان گه یشته ماردین. له ریگادا کورده دل برینداری جگه رسووتا وه کان ریگیان پی ده گرتن، به کوژتن و به روو تکردن توله یان لى ده ستانن. له وه دا گه لیک ته له فات به روم درا.

وهختی کی خوسره و پاشا له هه مه دانه وه روو به به غدا رويشت - وه کو باسکرا - پینج پاشا (که نه مانه بوون عومهر، نه بدال، به کر، مسته فا، ئیبراهیم پاشان) به قووه تیکی قورسه وه له سر شاره زوور دانابوون. له ویدا به دامه زرانندی عه سکه ر و دانه ویله و زه خیره وه خرکردن و تالانکردنی میلله تی کورد خه ریک بوون که له وهختی لزوومدا بینه کومه گیده ری خوسره و پاشا و له زه خیره ناردن بو عه سکه ر بکوشن.

که خوسره و پاشا له به غدا وه به شکاوی روو به ماردین هه لات، نه حمه دخانی خاوه ندی قه لا و کوشکی حه سه ناوا که به دریژی باسکرا، له ناکا و به له شکر و هیژتیکی قورسی کورد لینگی دا سر شاره زوور و په لاماری رومیانی دا و شیرى بی دریغی تینان و دهستی به کوژتاریان کرد و مال و نه سپاب و چهک و موهمه ماتیکى بی ژمارى لى گرتن. نهو پینج

پاشا ناوداره سەر عەسکەرانی، بەهەزار فێل و حیلە بەتەنھا سوارە توانیان خۆ لە پەنچەیی ئەحمەدخان رزگارکەن؛ هەرچەند عەسکەر و چادر و ئەسپابییان بۆ ئەحمەدخان بەجێ هێشت، بەسەلتە سوارە خۆیان گەیاندە خوسرەو پاشا گیانیان بەساغی دەرباز نەکرد؛ خوسرەو پاشاش لە داخان هەر پیتنجی بەسێدارەدا کردن و خنکاندنی.

ئەحمەدخان کەوتە دووی شکستەیی دوژمن و تۆپ و موهیمات و جبهه‌خانه و ئەسپابێکی بێ ژماری دەست کەوت و هەموو خاکی شارەزووری لە دوژمن خاوین کردەو؛ گەراوە سەر قەلای گولەنەر، چەند رۆمیەکی تێدابوو کوژتنی و قەلاشی خستەو دەست. شارەزوور لە ئەوێ سالی هەزار و چلدا کەوتە ژێر حوکمی ئەحمەدخانەو.

ئەحمەدخان بەداد و رەعیەتپەرورەیی، میللەتێکی لە دەست جەوری رۆمیان پەرگەندە ببوون، کۆی کردنەو و خاک و ئاوییه‌کی سووتاو و وێران کرابوون، دروستی کردنەو، ئەهالی بەئاسوودەگی و خوشی دامەزراندنەو. ورده ورده کوردستان لە سایه‌ی حمیه‌ت و میلله‌تخواهی ئەو گەورە کوردەو ئاوەدان کراوە؛ جوت و کار و پیشە دەست پێکرا، کرین و فروتن کەوتەو ئیش. ئەگەر ئەو پیاوێ فریا نەکەوتبایە، گرانی و قاتی و نەخۆشی لە دوژمن زیاتر میلله‌تی قێکردبوو؛ هەموو لە پەڕێشانیدا دەمردن.

ئەحمەدخان لە لاییکەو لە گەل رێکی و پێکی مەملەکەت و سوپا، لە لاییکەو لە گەل ئاواکردن و دێهات دروستکردنەو و رەعییه‌ت کوژکردنەو خەریک بوو، لە لاییکە دیکەشەو بەگەرمی بناغەیی دۆستایەتی و خوشەویستی لە گەل سەفەوییەکان دادەنا. بەو تەرزە هەمیشە لە کۆشش و تەقەلادا بوو، هەتا پینچ سالان کوردستانی لە ئەوێ چاکتر دامەزراندەو، وە بەئێستێقلالیه‌تێکی تەواو حاکمیه‌تی کرد.

سالی کووچەک ئەحمەد پاشا ئەمیری مەفرەزەیی دیاریەکر - کە رۆمی بوو - بەپەنھانی لە گەل ئەحمەدخاندا دەستی بەموخابەرەکرد و کەم کەم ناخۆشی نێوانی بەخۆشی وەرگەراند و بناغەیی ئاشناپیان دامەزراند.

شاسەفی سەفەوی - کە لەو ئاگاداربوو - رقی هەستا و لەشکرێکی گرانی لەژێر فەرماندەیی سەردار سوپا رۆستەم خاندا ساز کرد بۆ ناردنە سەر ئەحمەدخان و سەر نزمکردنی، خەریکی ئامادەیی بوو، پیتوبستی رێکدەخست.

کە ئەحمەدخان ئەوێ زانیەو رۆستەم خانی دەچیتە سەر، قاقەزی لە ئەحمەد پاشا نوویسی و داوای یارمەتی لێکرد. ئەویش هەتا لە سەرداری رۆمی گێراوە و بەئەستەمبوول

پاگه یاندر اموده تیکی به سه رچوو. له ناخیردا جوابی دراوه که: وهختی ئه وه نه هاتوه که دلی شای ئیران بۆ حوکمداریکی کورد بشکیندری.

پۆسته م خان به قوه تیکی چل هه زار که سییه وه پوو به کوردستان بزووت و کهوته ری، نزیک به خاکی ئه حمه دخان بووه وه.

ئه حمه دخان له شکری کورده کانی هه لگرت و چوو پێشه وه. له مانگی زیلحیجیهی ئه و ساله دا گه یشته دوژمن و سوپاکه ی ریزکرد. هه ردوولا ده ستیان به کوژتاری به کترکرد. له نه تیجه دا له شکری پۆسته م خان شکا. له شکری ئه حمه دخان کهوته دووی شکسته ی دوژمنیان، مال و ئه سپایکی زۆریان کهوته ده ست؛ هه تا چهند زنجیره فیل له پۆسته م خان به دیل گیران. مال و نه قدییه و چه ک و حتی گرانبه های بی ژمار کهوته ده ست له شکریانی ئه حمه دخان. به شادی و خوشی گه رانه وه پاشی.

کووچه ک ئه حمه د پاشا که له وه ناگادار بوو، سه ره بوردی له خۆی به ره وژووتر دا و ئه مری وه رگرت که که لێن ده سته که وه وه و ده سته به ک عه سه که ری هه لگرت و پوو به شاره زوور کهوته ریگا و قاقه زیکی له ئه حمه دخان نوویسی ئه و به عه سه که ریکی قورسه وه به هاوارته وه هاتم و خۆرا به گره «یه عنی له وه ناگادار نییه که ئه حمه دخان دوژمنی شکانده» هه ره کو ره وشتی خۆیان خۆی به نه زانیی نیشان دا و کهوته ریگا.

ئه حمه دخان له وه گه یشت که پۆمی به فیلن و له وهختی ته نگیدا دهستی که س ناگرن؛ که بۆ خۆیان لیبیان قه وما زۆر زوو هاوار له دراوسیه کانیان ده کهن. ئه حمه دخان ئه مه شی زۆر چاک زانیبوو که کووچه ک پاشا بۆ ده ست به سه ر شاره زوور کیشاندا چوونه ئیرانی کردۆته به هانه وه ئه گهر له گه ل ئیرانی ش هه ر بکات، شاره زووری به زۆر ده کاته له شکر و ریگای هاتوچوون. که و ابو به هه موو جوړیک سه رکه و تنی پۆمی له و شه رده بۆ کورد چاک نییه و ئاماده ی ویرانی کوردستانه. ئه حمه دخان زانیی خۆی په نه ان کرد و به ئاشکرا ریگای رابواردنی دا به ئه حمه د پاشا.

ئه حمه د پاشا به عه سه که ره که یه وه به شاره زووردا رۆیشت هه تا گه یشته قه لای مه ربوان، به لام ئه حمه دخان له کۆمه گیدا بی دهنگی ئیختیار کرد و له دانه وێله و تیشوو داندان نه زانیی و خۆ تینه گه یاندنی کرده ده ستوور. ئه حمه د پاشا عه سه که ره که ی پوو به هه مه دان ئاژۆت. له و لاه پۆسته م خان له شکریکی قورسی هه لگرت و له نزیک هه مه دان به رابه ر به عه سه که ری پۆمی راوه ستا. پۆسته م خان زانیبوو یه وه که کورده کان گو شه گیرن، له شه ر

چیرپوو؛ له ههموو لاییکه وه دهستی به په لاماردانی عهسکه رکرد و له مانگی ره بیعی به کی سالی ۱۰۴۶ شهر دهستی کرا.

ئه حمه د پاشا ئه مری شهری دا. عهسکه ره چنده کوششیان کرد چاره یان له هه لاتن زیاتر دهست نه کهوت، چونکو له ههموو بزووتنه وه به کدا به گه له ده کوژران و به دیل ده گیران. پاشا و عهسکه ره که ی له شهر کردن هه راسان بوون؛ ئه مری روو به شاره زوور گه رانه وهی دا. عهسکه ره یتگی هه لاتنی لی گیرابوو، هه چنده تهقه لایان دا له مهیدانی کوژتار رزگار نه بوون. له شکری ئیران شیر یی دریتی تینابوون و له توپه تی کردن. له نه تیجه دا ئه حمه د پاشا به دهستی که وه شیر و به دهستی دیکه وه ئالا، روو به له شکری ئیران هه لمه تی برد و دهستی به شهر کرد. هه تا کوژرا له مهیداندا پیوانه شهری کرد. له نه تیجه دا ههم سه ره عهسکه ره و ههم ههموو له شکره که ی رومی له دهست روسته م خاندان نابوود بوون و ههموو ئاله تهکان که وته دهستیان و به شادی گه رانه وه ههمه دان.

ئه حمه دخان هیندیک ئه نبار و ئه سپایی رومیانی لهو شهره دا دهست کهوت و له ههموو کوردستاندا له شکری خر کرده وه. له روم و له ئیران که وته ترسه وه که له ناکاو هه لمه تی به رنه سه ری، بو خو پارازتن له شکری بلا و نه کرده وه.

ئه حمه دخان له پاش سه ره بوردی کووچه ک پاشا دهستی بو دۆستایه تی ریکه و تنه وه له گه ل ئیران کرد [دریژ] و نیوانی خوش کرده وه. هه میسه پیایان له ها توچوندا بوو، تخووبی شاره زوور دامه زراوه. ئه وجا له گه ل ئیران بوو به سویتند خور.

سالی ۱۰۴۸ سولتان مورا د رایبع بو گرتنی به غدا له ئهسته مبوله وه ده رکهوت. له مانگی شه عباندا له پتی مووسله وه گه یشته به غدا و دهوهری دا. فه تاح خان حو کمداری به غدا - که له ته ره ف ئیرانه وه ته عیین کرابوو - (له پیشدا لیتی دواين). بو به رابه ری سولتان مورا د خو ی راگرت و به چاکی شهری کرد و له ههموو ده میتکدا روو به هه لمه تدانی سولتان په لاماری ده برد و ده یگیرانه وه دواپی. له نه تیجه دا سولتان مورا د که گه راوه روو به مووسل و دیار به کر جله وی سوورانده وه. کوردهکانی شاره زوور نه که م و نه زیاد خو یان تینه گیاند و به هیندیان نه گرت و نه چوونه لای و نه پرسپاریان لی کرد.

ئه حمه دخانی حو کمداری شاره زوور له رینگایاندا له بری خزمه تکردنیان، تالانی له روم ده گرت و ده یسکاندن.

مورادی رایبع له وه که کوردهکان به به راوه ژووی ئومید کردنی بزووتنه وه، غه زه بناک و رقی هه ستا بوو، له داخان رقی خو ی به گه وه شیخیکی کوردان رشت و تو له ی لی کرده وه و

به بهانه و فیله وه خنکاندی، له بری خه لات سیداره بوو. موراډ بیتگ [له] ته ئیریخی «ابوالفاروق» له بهرگی پینجه مډا بهم جوړه نه حوالی نهو شیخه گه وره ی کورده و خزمهت و موکافاتی ده گپړته وه و ده لیت: شیخیکی کورد که به شیخی ورمی ناوبانگی کردبوو و پوستنشین نه قشبه ندی بوو، به نفووز و قسه رها و به قه در و قیمهت و موخته دیر بوو. سولتان موراډ که له پیشدا سه فهری ئیره وان و قافقاسی کرد، نهو شیخه به قوه دتیکی ته واوی موریده کانیه وه گه لیک زور خزمهتی کرد و له ریگای رومیاندا شه ری کرد و مهمله که تی گرتبوون. له سایه ی تازی و راستی و دینپه روه ری خو به وه ببوو به خوشه و بیستیکی چاکی سولتان موراډ. له سه فهری به غدا ی سولتان موراډا نهو شیخه کورده به هیزتیکی ته واوه وه بو پیشوازی کردن هه تا حه له ب چوو، به یانی ئیخلاص و راستکوشینی له لای سولتان کردبوو. له شه ری و کوژتار و دهره دانی به غدا یا به دلتیکی خاوین کوشینی چاکه وه شه ری کردبوو. هه تا گه رانه وه دیار به کر له گه لیدا بوو. سولتان موراډ له بری خه لات و به خشیش و بینعام و موکافات که باتی نهو هه موو خزمه ته ی شیخ توله ی بو بکرا بایه، به نه سه فه وه! خزمه ته که ی شیخ سیداره و خنکاندن نه تیجه به خشبوونی ره واوو؟

سولتان موراډ به ده سیسه ی نه مه که گویا کچی نه میر فه خره دین مه عان ئوغلی که نه میری دورزیه کان بوو، له پیشدا له ده ست کوچه ک نه حمه د پاشا هه لاتبوو، له بهرگی نیرینه دا له لای شیخی ورمی خو ی په نهان کردبوو و شیخ رایگرتبوو. گویا. شیخ له نه سراری کیمیا و زیر دروست کردن ئاشنا بوو، نهو عیلمه ی به سولتان نیشان نه دا بوو. هه رچه ند پادشا گه لیک له گه لی خه ریک ببوو، لیتی شار دبووه وه و فیری نه کردبوو. له به غدا که گه رابوونه وه گویا له ریگایدا به هه ر جوړتیک سولتان وه عده ی له شیخ وه رگرتبوو که گه بیشتنه وه دیار به کر، به هه موو ته رزیک حه قایقی زیر دروست کردن و عیلمی کیمیا و ره مل نیشان بدا، وه عده ی به جی نه هیناوه. نهو بهانانه له شیخ شه مسه دین دوزرانه وه و بوو به مایه ی خنکاندن. سولتان له سر نهو نهو ئیعدامی کرد.

دیسان موراډ بیتگ له بهرگی پینجه می کتبی «ابو الفاروق» لا په ری ۳۷۶ دا ده لیت: نه وانه ی که بیژان سه به بی ئیعدامی شیخ نه بوون؛ به لام ده سیسه بوون. نه سلئ سه به ب نفوز و ئیقتیدار و قسه ره وایی شیخ بوو که به ئیعدام کردن دا؛ چونکو هه موو کوردستان به چاو لی داگرتیکی شیخ، به جار تیک هه ستان و تیکچوون و که وتنه شورشیان به بی شک و شوبهه بوو.

ئەو شەوئە دەورەى مالى شېخ درا و گېرا و بەدارى خنكاندا ھەلواسرا، قازىي رومئىلى خواجە سەعدەدەين زادە محەمەد ئەفەندى لە شېخ مېوان بوو، لەو كېشە و گرتەدا ترسا و لە داخان گېانى دەرچوو و مرد.

كوژتنى شېخ شەمسەدين گەلىك لە كوردەكان گران ھات و تەئسىرىكى زۆرى بەخشى. كوردستان كەوتە جۆششەو و لە ھەموولايىكەو دەست بەسەركېشى كرا و بوو بەبەلايەكى بى دەرمان و ئاشووبىكى لە تەواناي رۆمىيان بەدەر.

كوردستان چاغىكى زۆر بەپەشىوى و تىكچوونى پايىسارد و جارىك ئىران بەناوى شىعەيەتى و جارىك رۆمى بەناوى سونىيەتى دەستى داويته كوردستانەو و ھىندىك جارىش كوردەكان ھۆشيان دەھاتەو بەربان نە دەبوونە ئالەتى ھىچ كامىكىيان و سەربەخۆ دەژيان. ھەتا خودا ھەقى ئەحمەدى دارەشمانەى لە بنەمالەى بابان نارد و جارى سىيەم خاكى شارەزوورى لە دەسايىس رزگاركردەو و خستىە ژىر ھەرمانى خۆيەو. لە بەندى پىنجەمى ئەم جزمەدا بەدرىژى دىتە گۆتن.

بەندى پىنجەم

دامەزرانەودى بىنەمالەى ھۆكمدارانى بابان

جارى سىيەم لە شارەزۈۈر ۱۲۷۴ - ۱۰۵۵

ھەرۈەكولە بەندانى پابردودا بىئىزا، ئۆمەراكانى بابان لە پاش پىر بۆداقنى گەورە كەوتنە دىھاتى پۆدەر و ماۋەتەۋە. لە ھۆكمدارىيەۋە بوون بەئاغادى و كۆپخا و پياۋى فەقىر و بىتەسەلاتىشىيان لى پەيداۋو؛ ھەرۈەكولە گەلىك بىنەمالەى ھۆكمدارانى دىكەش روۋىداۋە.

لە سالى ۱۰۵۵ دا يەك لەو بىنەمالە گەورەى دوۋدەمانە نەجىبە كەوتە نىۋ مەدرەسە و مزگەوتانەۋە و بەخوتىدن خەرىك بوو. لە پاش ئەۋە كە عومرى بەسى گەيشت و بوو بەفەقى، لە مەدرەسە دەرگەوت و ھەۋاى ھۆكمدارى و ئاغايتى و رەعبەتپەرۋەرى كەوتە سەرپەۋە. بەبەخشش و پياۋەتى ئىشتەھارى كرد؛ چەند نۆكەرىكى راگرت. چونكولە دارەشمانە پىنگەيشت بە «فەقى ئەحمەدى دارەشمانە» ناوبانگى كرد.

فەقى ئەحمەد رۆژ بەرۆژ ھىزى پەيداكرد و دەست و پىۋەندى زىيادكردن و چەند ئاۋەدانىكى خستەزىر دەستەۋە؛ بانگى بىنەمالەى بابان و زىندوۋوۋنەۋەى بەكوردستاندا بلاۋكردەۋە. لەو سالىدا دەستى بەبىنچىنەى ھۆكمدارى بابان كرد. ئەحمەدخانى ھۆكمدارى ھەسەن ئاۋا - كە لەسەر شارەزۈۈر فەرمانرەۋايى دەكرد - بەلەشكرەۋە چۈۋە سەر فەقى ئەحمەد و لە ماۋەت بەگژىيەكدا چۈۋن. ئەحمەدخان شكا و فەقى ئەحمەد سەرگەوت و ماۋەتى خستە دەست خۆى.

لە پاش ئەۋ شەپە سالى ۱۰۵۶ فەقى ئەحمەد ھەموو عەشىرەتى پۆدەر و شارى مەرگە و قەزاي شارباژىرى لە ئەحمەدخان ئەستاند و خستىيە دەست خۆپەۋە و دەستى بەدامەزراندى رەعبىيەت و لەشكر كۆكردەۋە كرد. كەم كەمە دەۋرۈپشتى خۆى قايم كرد، رۆژ بەرۆژ ھىزى پەيداكرد، لە ھەموۋلايىكەۋە مىللەتى پەراگەندە و پەرىشانى لەسەر كۆپۈنەۋە و چۈۋە لاچۈالانى كرده پايتەختى خۆى، ئومۈۋرى ھۆكمدارى و فەرمانرەۋايى تىدا دامەزراند.

فه قیٰ ئه حمده هه تا سالی ۱۰۶۰ ته واوی خاکی شاره زوور و ئه ترافی گرت و زۆر به چاکی حکومه تی بابانی ژيانده وه، له شکر و ئالا و ته پلای حوکمداری سه ره به خۆی ریکه خست. له سه ره مینه ره خوته ی به ناوی خۆی خوینده وه، حکومه تیکی کوردیی زۆر چاکی دامه زراند، هه تا سالی ۱۰۷۴ به ئیداره کردن و په عیه ته ره وه ری و نفوز زیادی و ئومووری حکومه ته پیکهینان رایبوارد و مرد، له قه لچه الوان ناژترا.

حوکمداری سلیمان کوری فه قیٰ ئه حمده (۱۰۸۶ - ۱۰۷۴)

که فه قیٰ ئه حمده مرد، میر سلیمان به گ که کوره گه وه ری بوو له جیگای دانیشته. خاکی شاره زووری به ته واوی هاوێژته ژیر حوکمییه وه. جگه له عه شیره تی زهنگنه هه موو فه رمانبهرداری بوون؛ به لام عه شیره تی بیژرا و بو خۆیان له سه ره خۆیان فه رمانه وه بوون و ئومه رای خۆیان له سه ره حاکم بوو، نه ده که وتنه ژیر گه ری که سیکه وه.

میر سلیمان له دهووری بابیدا ناودار بوو، به هونه ره و نازیایی و پالنه وانی ناسرابوو، له بابی زیاتر بو هیز و ته وانه ی ده کوژا. سالی ۱۰۷۶ له شکر تیکی گرانی هه لگرت و چوه سه ره خاکی نه رده لان و شاری سنه و ئه ترافی گرت و چوه سه ره موکریان و شاری سابلا غیشی خسته ژیر حوکمی خۆیه وه و له قه لچه الوانی گرتدان و هه ریه ک له وانه میر سنجاغ تیکی خۆی له سه ره دانان.

میر سلیمان به ده ستوور تیکی جوان بو پشتیوان زیاد کردن و له شکر ئینتزام پیدان، خانگ به گی کوری و میر به کره سوور به گی کوره گه وه ری و خالی دی برابچووکی خۆی کردنه میر سنجاغ و هه ریه ک له وانی له سه ره پارچه مه مله که تیکی دانان و له شکر تیکی ریکه که وتوو ی به هه موو پتو یستیکه وه بو قه راردان که هه ریه ک له وانه بو فره کردنی خاکی خۆیان و گه وه بوونی شانیان بکوژن.

له سالی ۱۰۸۰ حکومه تی رۆمی عوسمانی له گه ل حکومه تی عرووس ئیعلانی هه ربیان کرد. سو لئانی رۆم به ناوی دین و جیهادی ئه عزمه وه پیاوی نارد له لای سلیمان و داوای یارمه تی و کۆمه گی لیکرد. ته ئریخی جه وده ت ده لیت: «حکومه تی عوسمانی له سلیمان پاشای بابانی ئیستمداد کرد، ئه ویش به ئۆردو تیکی موجه هه زه وه به هاواری سو لئانه وه چوو».

میر سلیمان له شکر تیکی قورسی له کوردستان کو کرده وه، به ناوی جیهاده وه و به دل تیکی

پاکی دینداری و خوداپه‌رستیه‌وه روو به‌میدانی شه‌ر له کوردستان مالاوایی خواست و که‌وته ریگا، جه‌به‌یه‌کی موهیمی له مه‌یدانی شه‌ردا خسته عوه‌ده‌وه. نه‌گه‌ر میر سلیمان له و ساتانه‌دا نه‌گه‌یشتبایه پیش دوزمن، له‌شکر و ئوردووی پۆمی دوچار به‌پوژتیکی و تاریکی‌بوون به‌په‌ریشانی و شپه‌زه‌یی له پیش‌ده‌ستی دوزمن‌ر‌زگار نه‌ده‌بوون. به‌لام له‌وه‌خته ته‌نگه‌دا فریای پۆمیان که‌وت و به‌شه‌وه‌لمه‌تی برده‌سه‌ر عرووس و دوزمنی له‌به‌ریه‌ک بلاوکرده‌وه. به‌ده‌ره‌جه‌یه‌کی شپه‌زه‌کردن که له بری روو به‌خاکی خویان ده‌ریازین، ده‌سته‌ده‌سته خویان داوخته نیتو له‌شکری کورده‌کانه‌وه و به‌دیل ده‌گیران و ده‌کوژران. به‌و جوړه هه‌موو له‌شکری رووس په‌ریشان و شپه‌زه کرد.

ته‌ئریخی جه‌وده‌ت: که «موژده‌ی ئه‌و فه‌ت‌ه‌ی کورده‌کان به‌پادشای پۆم راگه‌یان‌دا، له ته‌ره‌ف پادشاهه شیرتیکی مورسه‌ع و که‌ولتیکی گرانبه‌های بۆ میر سلیمان نارد و ناوی نا پاشا و میری میرانی له‌گه‌ل فه‌رمانی بۆ نارد». به‌راستی میر سلیمان پیاوانه و قه‌هره‌مانانه دوزمنیتیکی زه‌به‌رده‌ستی وه‌کو رووسی بۆ پۆمی شکاند و پۆمیه‌کانی له ئه‌ساره‌ت و په‌ریشانی ر‌زگارکرد، ئاله‌ت و ئه‌سپاب و جه‌به‌خانه‌یه‌کی قورسی بۆ گرتن. به‌و سه‌رکه‌وته‌نه میر سلیمان ناوبانگی پاله‌وانی و ئازایه‌تی به‌دونیادا بلاوکرده‌وه.

به‌لام ئه‌و شوهره‌ته له‌به‌ره‌چاوی پۆمیاندا زۆر به‌ئه‌هه‌میه‌ت گیرا و به‌گه‌وره‌یان ئه‌ژمارد. ئه‌و فه‌تح و زه‌فه‌ره بۆ میر سلیمان له‌وده‌مه‌دا له جیگایه‌کی واکه دوور له‌خاکی خوی و له‌نیتو نه‌یار و بیت‌گانه‌دا بوو، به‌خالیتیکی چاک نه‌تیجه‌به‌خش نه‌بوو. حکومه‌تی عوسمانی که‌وته ته‌سه‌وراته‌وه. بێکه‌م له‌مه‌دا ئه‌ندیشه‌یان کرد که له ده‌ست عرووسدا شکابوون، میریتیکی کوردان ر‌زگاری کردن نه‌ک مه‌ئمووریتیکی تورک، ئه‌وه له نه‌زه‌ر دوزمن‌دا ئه‌هه‌میه‌تی ده‌به‌خشی. دووه‌م میر سلیمان به‌و ناوبانگه و به‌فه‌تح و زه‌فه‌ر و نیشه‌انه‌وه که گه‌راوه کوردستان، ده‌بیته‌ باریکی گران له سه‌ریان و له عرووسه‌کان زیاتر ده‌ستدریژی بکات.

حکومه‌تی عوسمانی له‌سه‌ر ئه‌مه قه‌راری دا که ئه‌و پیاوه به‌ساگی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کوردستان له ره‌وشتیان دوور و به‌رئاوه‌ژووی خویانه. له بری منه‌تداری به‌هه‌ر وه‌سیله‌یه‌ک بیت کوژتن و له‌ناوبردنی ته‌تبیک بکری، چاکتر و نزیکتری ده‌ستووریا‌نه.

میر سلیمان که به‌فه‌تح و زه‌فه‌ره‌وه له شه‌ر و کوژتاری عرووس ده‌ستبه‌رداربوو، به‌که‌یف‌وشادمانی گه‌راوه و گه‌یشته ئه‌درنه، که شاریتیکی گه‌ره‌ی عوسمانیان بوو. ئوردو به‌چاوی قوماندانی و سه‌رعه‌سکه‌ری پیشوازیان کرد و به‌ئیه‌حترامه‌وه گه‌یان‌دیا‌نه نیتو

شاره‌وه. موده‌تیک بۆ ماندوو هه‌ساندنه‌وه گۆیا رایانگرت؛ هه‌تا که‌لین ده‌ستخرا و شه‌وی له‌ خه‌ودا کوژرا. له‌شکر و پیاوه‌کانی هه‌رچییه‌کی له‌ پێشدا یوو به‌وه‌ته‌ن گه‌رابوونه‌وه‌ پزگاریبون. ئه‌وی مابوون، هه‌موو بۆ سه‌ر و شوێن کران.

جه‌نازه‌ی میر سلیمان له‌ سالی ۱۰۸۶دا له‌ گۆرستانی سوڵتان سه‌لیم ناژت‌را. مه‌دحی سلیمان پاشای کوری خالید پاشای کوری سلیمان پاشای گه‌وره‌ که‌ به‌میر سلیمان غازی ناوبانگی کردبوو، له‌ ته‌ره‌ف مه‌لا ئیلیاسی سزینه‌ سالی ۱۱۲۳ گوتراوه‌ که‌ چووه‌ ئێران و شکاندی:

منم جادار کیخسرو خراجت گیر خاقانم
عجم را ضبط سیف آرم سلیمان ابن سلیمانم
زنوک رمح خون ریزم فلک آلوده میگردد
که گیو و بیژن و قارون ندارند تاب می دانم
ز بانگ طبل و کوس من که شیران درگریز آیند
هز براز جنگ من عاجز، که من شاه هز برانم
ه‌بقیصر پنجه می بازم به‌ایران تیغ می رانم
فرنگستان به‌جوش سلم و تور آرم که تورانم
کسی از بطن مادر می نیارد سر مگر بیرون
سمعنا گر نگوید سرزند برتیغ برانم
فریدون وار می گردم، منوچهر طرح می رانم
کسی را کی رسد دستش به‌فرق طاق ایوانم
ز سسحی بادپای من زمین در لرزه‌می آید
اگر عمرم شود باقی که در فکر خراسانم
سپاهان برسر راهست مگر تاختش کنم او را
از آن حبشش کنم بخش که بنده‌ی شاه مردانم
زهر اطراف اعدایم که جمله در امان آیند
زروی حق امان دارم که من هم کوه آمانم

شاه سوڵتان حوسینی سه‌فه‌وی که‌ پادشای ئێران بوو له‌ سالی ۱۱۳۳دا که‌ سلیمان به‌گی غازی یوو به‌هه‌مه‌دان گرتن چوو، ئه‌م قاقه‌زه‌ی به‌شعیر بۆ نارده‌بوو:

زنم آتش به کوردستان که دود از هند بر خیزد

کشم تیغ حسینی را امان از روم برخیزد

مه‌لا ئیلیاس له تهرهف میر سلیمان به‌گی غازی‌ه‌وه به‌و دوو شیعرانه جوابی سولتان
حوسینی شاهی ئیرانیان نوویسیه‌وه و بۆیان نارد:

زنم آتش به‌ایران از سپاهان دود برخیزد

ز بیم تیغ خون ریزم صدای الحذر خیزد

شدم حارس به‌این سرحد پناه این بروبوم

کشم تیغ سلیمانی پناه قیصر روم

ئه‌گه‌رچی له به‌یازی خه‌تدا ئه‌و شیعرانه له تهرهف مه‌لا ئیلیاسه‌وه به‌ناوی سلیمان
پاشای دووه‌مه‌وه قه‌یدکرا بوو، به‌لام ئه‌و ته‌ئریخه له‌گه‌ل خانگ خان پاشا موناسه‌به‌تی
زیاتره.

حوکمداری ئه‌میر به‌کره‌سوور کوری سلیمان پاشای ییکه‌م (۱۰۸۶-۱۱۲۷)

سلیمان له زهمانی خۆبدا به‌کره‌سووری کوری خۆی له‌سه‌ر چه‌ند پارچه خاکیکی شاره‌زوور
دانابوو حوکمداری تیدا ده‌کرد و به‌ده‌ده‌یه‌یه‌کی چاکی راده‌بوارد. که باوکی له ئه‌درنه
کوژرا، بۆ خۆی له کوردستاندا ئالای سه‌ریه‌خۆیی هه‌ل‌کرد و به‌ئازایی و په‌شیدی گۆی
هونه‌ری له مه‌یدانی پیاوه‌تیدا برده‌وه و به‌په‌عیه‌یه‌تیه‌روه‌ری و جه‌نگاوه‌ری ناسرابوو. هه‌تا
سالانی هه‌زار سه‌د و بیست و جه‌وت به‌دلیکی ساز له ئوموری حوکمداریدا راپیده‌بوارد.

له‌و ساله‌دا حکومه‌تی سه‌فه‌وی له ئیراندا دووچار به‌شکسته‌ه‌بوو. حکومه‌تی
عوسمانی له‌گرتنی ئیران که‌وتبووه ته‌ما. شاته‌هماسی سه‌فه‌وی بۆ پیش به‌فیتنه‌گرتن له
قه‌زویه‌وه رووی له ته‌ورێز کرد. ده‌وله‌تی عوسمانی ئیبراهیم پاشا حاکمی ئه‌رزه‌رۆم بۆ
گورجستان و عارف ئه‌حمه‌د پاشا بۆ ئیران و عه‌بدوڵلا پاشای کوپرلی ئوغللی حاکمی وان
بۆ ته‌ورێز و هه‌سه‌ن پاشای والی به‌غدا بۆ کرمانشان مه‌ئموورکران. هه‌ریه‌ک
به‌عه‌سکه‌ریکی قورسه‌وه به‌گرتنی ئه‌و خاکه بزووتن.

میر به‌کره‌سووری حوکمداری بابان چونکه خۆی به‌حاکمیکی سه‌ریه‌خۆ ده‌زانی، له چوونی
هه‌سه‌ن پاشادا که‌ناره‌گیری کرد. هه‌سه‌ن پاشا میره‌کانی زه‌نگنه و باجه‌لانی خواسته‌لای
خۆی و به‌ناوی کیش و ئاینی سوونیه‌تی و شیعه‌تیه‌یه‌وه نوازشی کردن و دلخۆشی دانه‌وه

که بۆ چوونە سەر قزلباش که به شه‌رع بۆ سەر ئەوانه له‌سه‌ر ئەه‌لی سووننه‌ت و جه‌ماعه‌ت واجیبه، خه‌له‌تانندی.

میر به‌کره‌سوور له‌وده‌دا به‌ته‌ن‌ها ماوه. که هه‌سه‌ن پاشا گه‌یشه‌ته کرمانشان ئەه‌الی کوردستان و خانک پاشای برایشی سه‌رزهنه‌شتی میر به‌کره‌سووریان کرد، ئەویش به‌ناچاری له‌شکرێکی هه‌لگرت و بۆ یاریده‌دانی هه‌سه‌ن پاشا روو به‌کرمانشان پۆیشه‌ت و به‌هێز و ته‌وانای پاله‌وانی کوردان کرمانشانیان گرت و خسته‌یانه ژێر حوکه‌مه‌وه.

له‌ولاشه‌وه خانک پاشا به‌له‌شکرێکی گرانی بابانه‌وه چووه شاری سنه و خاکی ئەرده‌لان؛ به‌زۆری بازوو گرتی و خسته‌یه‌یه ژێر حوکه‌مه‌وه و رووی له‌ سابلاغی موکری کرد، ئەویشی خسته ده‌ست و به‌له‌شکره‌وه بۆ یارمه‌تی هه‌سه‌ن پاشا چووه کرمانشان.

هه‌سه‌ن پاشا والی به‌غدا که کرمانشان به‌ده‌ستی حوکمدار و میره‌کانی کوردستان گیرا و خرایه ژێر حوکه‌مه‌وه، به‌به‌هانه‌ی ئەوه که ئەمیر به‌کره‌سوور له‌ چوون دره‌نگیی نواندووه، به‌خیانه‌تیان ژمارد و به‌هه‌واداری سه‌فه‌وییه‌کانی قزلباشیان له‌ قه‌له‌م دا و خوێنی ئەو ئەمیره کورده‌یان به‌حه‌لال دانا. له‌ پاش رێک‌خسته‌نی ئومووری کرمانشان ئەمیر به‌کره‌سووریان له‌نیو مه‌نزلی خۆیدا کوژت.

له‌ بری چاکه له‌گه‌ل کردن و موکافات، به‌کوژتن جه‌زایان داوه. له‌وه ئومه‌را و گه‌وره‌کانی کوردستان زۆر موته‌ئه‌سیر بوون، به‌لام دین و تاین سکوتی پێکردن. جه‌نازه‌که‌ی ئەمیر به‌کریان برده‌ قه‌لاچوالان و له‌وی ناژتیان.

ئەمیر به‌کره‌سوور له‌ کوردستاندا گه‌لیک خزمه‌تی چاکی کردن و ئاساری خه‌یریه‌ی زۆر به‌جیه‌یشه‌ت. له‌ شاری کۆیی مزگه‌وتیکی گه‌وره و مه‌درسه‌یه‌کی بۆ ته‌حسیلی عیلم دامه‌زراند، ئەمڕۆکه‌ش ئەو ئاساره هه‌رماوه. له‌ قه‌لاچوالان مه‌درسه و مزگه‌وت و مه‌وقوفه‌جاتی دانا و له‌ گه‌لیک شار و قه‌لایاندا بی‌نای په‌رستگاهی دروستکردن و به‌دادخواهی و په‌عیه‌ت نه‌وازی و می‌لله‌ته‌په‌رستی ناویانگی کردبوو. عوله‌ما و خوێنده‌وار و شاعیرانی چاکی له‌ خۆکوژکردنه‌وه و به‌جیره و شکارته و دلنه‌وازیکردن، له‌ دیواناندا جی‌گای به‌رزی بۆ داده‌نان. له‌ جووته‌بنده‌بی و په‌نجبه‌ری زۆر هه‌ز ده‌کرد.

هوكمداری خانك پاشای كوری سلیمان پاشای بیكهم ۱۱۵۴ - ۱۱۲۷

خانك پاشا له دهوړی میر به کړی برابدا به سهردار سوپاهی رابیده بوارد و هه موو کار و ئیشی حکومو هتبی له دهستدا بوو. بهر شیدی و ئازایی و جوامیتری ناسرابوو. که به کره سوړی برای کوژا به خواستنی هه سهن پاشای والی به غدا له تهرهف سولتان نه حمده پاشای عوسمانی به میری میران و پاشا نونرا و له سهر کوردستانی بابان، شاره زوور، نه رده لان، سابلان موکری، بانه، به هوكمداری دانیشیت و له گهل نوموړی مهمله که ت خه ریک بوو. زور به چاکی نوموړی مهمله که تی ریک خست و سوپاه و ره عیبه تی خسته ژیر فرمانیه وه.

خانك پاشا به گرتنی سنه و خاکی نه رده لان و موکری، ناوبانگی کرد، شان و شهو که تی زیاد کرد، نه ستیره ی به ختی تروسکاوه پرووی له بلنديوون و به رزی نواندن. به سه خاوت و پیاده تی و ئازایی و دلاوه ری دوست و دوژمن بوونه هه واداری. به به خششدان، دلی چاک و خرابی گرت. ره عیبه ت و سپاهی و ژیر دهستانی به بوونی شاد و به خزمه تی سهر به رزبوونیان دهخواست. کاروباری خانك پاشا روژ به روژ بو پیشه وه ده چوو.

خانك پاشا له ته شویشاتی ئیران و له شکر کیشی عوسمانییان ئیستفاده ی کرد و نومه راکانی کوردستانی دم به دم ده خسته ژیر فرمانی خو به وه. له گهل میرانی زهنگنه و پاشایانی باجه لان ریک که وت و گرتی یه که تی به ست. نه حمده دخی بیگله ربه گی نه رده لان که له دهستی هلات و پرووی له دیار به کر کرد، به میر سنجای نوازی کرده وه و بر دیه سنه و له تهرهف خو به وه کردیه میر سنجای نه رده لان. نومه رایانی که له سوو و گوران و گولباغی دلخوشی دانه وه و هه ریه کی به میر دانان و به له شکر بانه وه که وتنه ژیر رکیفیه وه.

خانك پاشا له وه خه ریک بوو بو خو ی له سنه دا دانیشیت و له وه ختی کوژتنی نه میر به کره سوړی برابدا، هه سهن پاشای والی به غدا مرد. کرمانشان و نه ترافی بی سهر دار بوون و که لینی دهست که وت و نه وه وروپشته شی خسته دهست خو ی، له شکر کی قورسی ساز کرد و بو گرتنی هه مه دان ناماده ی کرد. پیوانی پیشه وه ی له شکر هه تا ده وروپشته هه مه دانیان کردبو به راره وه ی تالان و بردن.

خانك پاشا که ته مای له هه مه دان کرد، قاقه زکی له فهریدوون خانی موکری نویسی - که له وده مه دا حاکمی هه مه دان بوو - دلخوشی داوه که هه مه دان به دهسته وه بدات. فهریدوون خان شار به دهسته وه دانی بو نه ده کرا، به لام به ناوی شه پر کرده وه له شکر

هه‌لگرت و له شار دهرکهوت و رویش و خۆی گه‌یانده سوپاهی خانک پاشا و به‌عیزت و شادمانی پێشوازی کرا و ئیحترامی گیرا.

خانک پاشا له خۆکۆکردنهوه و چوونه سهر ههمه‌دان خه‌ریک بوو، به‌له‌شکرێکی گرانی کوردستانه‌وه و به‌کۆمه‌گی و یارمه‌تی میران و سهردارانی کوردان، هه‌ستا چووه سهر ههمه‌دان و ده‌وره‌ی دا. ئه‌هالی ههمه‌دان به‌ئومێدی ئه‌مه‌ که له تهره‌ف حکومه‌تی سه‌فه‌وییه‌وه کۆمه‌گیان ده‌گات، سێ مانگ به‌راهه‌ر له‌شکری کوردان خۆراگیری و شه‌ریان کرد، له‌ دواییدا که ناومێد بوون، قه‌لایان به‌ده‌سته‌وه‌دا و له‌شکری کوردستان چوونه‌ نێو شاره‌وه.

که ههمه‌دان به‌ ده‌ست کوردان گیرا و که‌وته ده‌ست خانک پاشا، له‌ویدا حکومه‌تی دامه‌زراند و خسته‌یه ژێر ئینتزامه‌وه و ئومووری رێکخست و بۆ ههموو دایره‌یه‌ک مه‌ئموورانی بۆ دانا و ئه‌ترافی شاری به‌له‌شکر قایم کرد و ده‌وره‌ی شاری کرده له‌شکره‌ز.

حکومه‌تی عوسمانی له‌ولاوه - هه‌روه‌کو باسکرا - ده‌ستی به‌گرتنی خاکی ئێران کردبوو. له‌ جیگای هه‌سه‌ن پاشای والی به‌غدا، ئه‌حمه‌د پاشای کوری هه‌سه‌ن پاشایان کرده والی و سه‌ره‌سه‌که‌ر. موده‌ته‌ی سێ ساڵ ههمه‌دان له‌ژێر حوکمی خانک پاشادا بوو، سالی هه‌زار و سه‌د و سی و پینج عه‌بدوره‌حمان پاشا ناو به‌حاکمییه‌تی ههمه‌دان ته‌عیین کرا و ناردرا. خانک پاشا به‌ئیحترامه‌وه قبوڵی کرد و ئومووری بۆ دامه‌زراند و قوه‌ته‌ی له‌شکری خۆی گه‌رانده‌وه کرمانشان و بۆ خۆشی چووه سنه.

سالی هه‌زار و سه‌د و سی و شه‌ش ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا له‌ تهره‌ف حکومه‌تی عوسمانییه‌وه به‌سه‌رداری ته‌عیین کرا، له‌گه‌ڵ هه‌نگێک سوپا بۆ ههمه‌دان که‌وته رێگا و داوا‌ی کۆمه‌گی له‌ خانک پاشا کرد که بچنه سهر شاسولتان حوسینی سه‌فه‌وی و خاکی که ئه‌فغان له‌ ئێرانی گرتوه‌وه بیگێرنه‌وه ژێر حوکمی عوسمانییه‌وه. ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا و سارۆ مسته‌فا پاشای حاکمی مووسڵ که گه‌یشتنه‌ ته‌خووبی خانک پاشا، فه‌رمانی سولتانی عوسمانیان ته‌قدیم کرد که به‌میری میران و به‌گله‌ریه‌گی کوردستان له‌قه‌ب کرا و خه‌لاتیکی لایق و نیشانه‌یه‌کی شایسته‌ی بۆ ناردبوو، دایه‌ خزمه‌تی و ته‌کلیفی چوونه سهر سه‌فه‌وی و ئه‌فغانیان لێ‌کرد.

خانک پاشا به‌ناوی ئیسلامییه‌ت و کێشه‌ی سونییه‌ته‌وه یارمه‌تی دانی ئه‌وانی قبوڵ کرد؛ هه‌رچه‌نده له‌ فیتنه‌ی عوسمانییه‌ش ئه‌مین نه‌بوو و له‌ پاشه‌روژ ترسیشی هه‌بوو، له‌گه‌ڵ

ئەو زانېنەش لەشکرێکی قورسی لە کوردستان ھەلگرت و ھەموو میر و بەگی کوردانی لەگەڵ خۆی خست و ھەستان و پرویان کردە ھەمەدان. لەوێشەوھ سوپاھێ عوسمانی کەم تا کورت کە لەگەڵ عەبدوڕەحمان پاشای والی ھەمەدان بوون، ھەلیانگرت و چوونە سەر زېرباد و یەزدیگورد و فەرھان. ئییلچیان ناردە لای ئەشرەفی ئەفغانی کە سولتانی سەفەوی تەسلیم کات و دەست لە سەرکێشی بەردات.

ئەشرەف کە ئەوێ زانی، ناردی سەری شاسولتان حوسینی بری و دایە ئییلچیکان و بو خانک پاشا و ئەحمەد پاشای نارد و بەشیر و خەنجەر جوابی دانەوھ.

پاشاکان رقیان ھەستا روو بەشاری یەزد لەشکریان کێشا و ھەردوو لەشکر لە یەزد بەراوەر بەیەکتربوون. لە دواي کوژتار، کورد و رۆم شکان و ئەفغان سەرکەوتن و خانک پاشا بە لەشکری شکستە گەرانەوھ ھەمەدان. لەو شەرەدا گەلیک کورد و میرەکانی بوون بەفیدای ئەحمەد پاشای عوسمانی.

سائی ھزار و سەد و سی و ھەوت عوسمانییەکان لەگەڵ ئەفغانەکان بناغەي ماملەتیان بەم جۆرە دامەزراند کە ویلايەتی خوزستان و لوپستان و فەیلی و کراز و زنجان و سولتانیه و ئەردەوێل و رۆمیان و شەرقی عیراق و دارولمەرزەبان بو ئەفغان بمیئیتەوھ. خانک پاشا لەو ماملەتەي ئەوان ئیستفادەي ئەمەي کرد کە خاکی کرمانشان و دینەوەر و زەھاو و سنە و بانە و سابلاغي موکری خستە سەر مەملەکەتي خۆي و تخووبی بەو دوو حکوومەتە دامەزراند و کردیە موڵکی خۆي، لەگەڵ مەملەکەتداریی دەکوژا.

سائی ١١٤٠ھ ھزار و سەد و چلی ھیجری نادرشای ھەوشاری لە کیتوانی لوپستانەوھ روو بەکرمانشان لەشکری ھاژووت. حوسین قولیخانی زەنگنە لەسەر تخووبدا سەرداریکی کوردان بو، کەوتە لەشکرگاہی نادرەوھ بەسەرداری سوپاھ و بە پێنج ھزار سوارەوھ ناردرا سەر کرمانشان کە بیگریت. حوسین قولیخان لە بروگۆردەوھ بەکیتوانی فەیلیدا رۆیشت، لەولاوھ ھیندیک لە کوردی ئۆزبەگی و کەلھور موخابەرەیان لەگەڵ کرد و خواستیانە نیتوخوایانەوھ، چونکو سەرەرپگای ھاوچوانی رۆمیان بوو بو بەغدا و ھەمەدان، ئەوانیش لەوە بیتار بیوون، ئەنبار و دانەوێلە و چەکی رۆمیان گەلیک لەوێ بوو، ھەموویان گرت، حوسین قولیخان بەبێ شەر چووە نیتوقەلاوھ. چونکە بوخۆشی یەکیک بوو لە کوردی زەنگنە و سەرداریک بوو لە کرمانشاندا، بەواسیتەي خزم و کەسیانەوھ بەبێ ئەزبەت چووە نیتو کرمانشانەوھ. لە گەورە و سەرکرەکانی کوردی زەنگنە

و که لهوړ حکومتیکی جوان و ئیداره یه کی شایسته ی دامه زراند، قه لا کۆنه که ی ویرانکرد و له وه قایمتر و پانتر قه لایه کی تازه ی دروست کرده وه.

خانک پاشا که له وه ناگاداربوو له شکریکی گرانی ساز کرد و داوای یارمه تی له ته میوړ پاشای کوردی مللی حاکمی وان کرد.

ته میوړ پاشا به گه لیک ئومه را و سهردارانی کوردی وان و پاشایانه وه، به له ز بۆ یارمه تی فربای خانک پاشا که وتن، به سئ هه زار له شکری کوردانه وه بۆ پیتش نادرشا گرتن چوونه دهشتی مه لایر، که جیگایه کی پانویه رین بوو. له ولاره نادرشا له هه مه دان ده رکه وت، له وه دهشته دا پیتشی به پاشا و له شکرانی کوردان گرت و له هه ردوولاره شهر و کوژتار دهست پیکرا. چۆمیک که وتبوه نیتوانی هه ردووکان، ئه مبه ره به ره به گولله ی تفهنگ و توپ و خوماره یه کتریان داگرت، له شکری نادر له لای راستیه وه له چۆمی په رینه وه، شه رپوو به شیر و خه نهجه ربازی؛ له نه تیه ده کورده کان دهشتیان به ردا و پروویان له دامینی کتو کرد.

سه لیم به گی بابان له وه رۆژده ا گیروداری پاله وانانه ی کرد و له نیو دوست و دوژمندا ناوبانگی شهر و کوژتاری نواند و پیتشی به له شکری دوژمن گرت و کوژتاریکی زۆری لیکردن و گه لیکه به زبندوویی دیل و مال و چه کیکی بی ژماری لی به تالان گرتن و له شکری نادرشای به پاشدا کشانده وه تاکو له چۆمی په رانده وه.

به لام له وه شه رده ا گه لیک له پاشایانی رۆم که له ته ره ف هه مه دان و ئه وه دو روپشتانه بوون، له گه ل له شکری پاشای حاکمی هه شته ر و له دهست نادردا ئه سیربوون. عه بدو ره حمان پاشای والی هه مه دان له ولاره هه لات و روو به سنه گه راوه. کورده کانی ئه رده لان و بابان دهستیکیان به سه ر و پوتراکیاندا هینا و گه رانه وه، باریکی پیتیان بوو لیتیان ئه ستانندن و روو به به غدا ره وان به بان کردنه وه. له وه مه سه له یه دا ئه حمده پاشای والی به غدا زۆر دلگیربوو.

له پاش ئه وه شهر و کوژتاره و سه رکه وتنه ی سه لیم به گی بابان، نادرشا ناچار بوو له گه ل خانک پاشا دهستی به ناردراو و قاقه ز نوویسین کرد و خوژی و دوستایه تی که وته نیوانیان. نادرشا له ویه که له گه ل خانک پاشا ئیتفاقیان گریدا و له شه ری کورده کان ئه مین بوو، روو به ته وریتز سوپاهی ئارژوت.

خانک پاشا که ته ماشای کرد نادرشا روو به ته وریتز دهچیت، له شکریکی ریکخست له ژیر فرمانی عه لی ره زاخانی موکریدا ناردیه تخوویی میانداو که له نیتوانی پارخاکانی

مه‌قددم و ده‌ده‌مدا هه‌لکه‌وتبوو.

ته‌یموور پاشای مللی که بو یارمه‌تی خانک پاشا له وانه‌وه چوو‌بووه شاره‌زوور، بو یاریده‌ده‌ری عه‌لی ره‌زاخان هه‌ستان چوونه میان‌دواو و ده‌ستیان به‌قه‌لایه‌ندی کرد.

نادرشا له جی‌گی‌یه‌کی که به‌سه‌فاخانه‌وه ده‌ناسرئ ئوردو‌وبه‌زی کرد‌بوو که زانییه‌وه قه‌وه‌تی خانک پاشا له میان‌دواو کۆ‌بوونه‌وه، وه‌ختی ئیواره‌ به‌ی له سه‌فاخان به‌جیه‌ت و به‌ده‌سته له‌شکره‌وه روو به‌میان‌دواو کشا.

پوژی دووی موحه‌ره‌م نزیک نیوه‌پو له‌سه‌ر چۆمی که له‌شکری عه‌لی ره‌زاخان و ته‌یموور پاشای لیبو دابه‌زی، له‌مبه‌ره‌و به‌ری چۆمه‌وه ده‌ست به‌تفه‌نگ و توپ کرا. هه‌تا شه‌و به‌سه‌رداهات شه‌ر ده‌وامی کرد، که تاریکی شه‌و رووی زه‌وی ره‌شکرد، ته‌یموور پاشا له‌ پتی مه‌راغه‌وه روو به‌وان هه‌لات و عه‌لی ره‌زا خانیش به‌ناچاری روو به‌کی‌وه‌کانی شاره‌زوور کشاوه‌ دوایی. له‌و پوژه‌وه ده‌ده‌م و سابلاغی موکری له‌ژیر حوکی خانک پاشا ده‌رکه‌وت و بوو به‌خاکی نادرشا و مه‌ئمووری له‌سه‌ر دان‌درا.

له‌ولاه ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که له‌و ئه‌حواله‌ ناگاداریبوو، له‌ گه‌رانه‌وه‌ی نادرشا ترسا. جوابی له‌ خانک پاشا نارد که بو تخووب قایم‌کردن چی ده‌وێت تا‌کو یاریده‌ بدریت و بو به‌خیو‌کردنی تخووبی عێراق له‌شکری له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه دامه‌زراند و له‌ خاکی کوردستاندا ده‌ست به‌پێکی و پێکی و قایه‌تی کرا. ئه‌حمه‌د پاشا کوردی باجه‌لان به‌حاکمیه‌تی زه‌هاو دان‌درا و له‌شکرێکی چاکی خرایه‌ فه‌رمانیه‌وه.

خانک پاشا له‌ ترسی نادرشا له‌شکری کۆ‌کرده‌وه و ده‌ستی به‌پێ‌ک‌خستن کرد که نه‌بادا دوژمن له‌ که‌لین دایه‌ هه‌لمه‌تی بباته‌ سه‌ری. تا سالی هه‌زار و سه‌د و چل و سبی هیجری له‌ ئاله‌ت و چه‌ک و له‌شکر کۆ‌کرده‌وه دابوو. به‌د‌ل‌خۆشی دانه‌وه و نوازشی ئه‌هالی و ره‌عبیه‌تی ده‌کو‌شا. خالید پاشای براشی کرده‌ سه‌ره‌سه‌که‌ر و بو ئینتزامدان به‌میلله‌ت و سوپاه و مه‌مله‌که‌ت کردیه‌ سه‌ردار و کاربه‌ده‌ستی.

له‌و ساله‌دا ته‌هماسب شای سه‌فه‌وی له‌ ئیره‌وانه‌وه روو به‌ته‌ورێز کشا و له‌ هه‌مه‌دان خۆی گرت‌ه‌وه. له‌شکری کوردی ئه‌رده‌لان و بابان له‌ژیر فه‌رمانده‌ی خانک پاشادا چوونه‌سه‌ری. له‌ دێیه‌کی که به‌ «گۆرخان» ناوبانگی کرد‌بوو، ده‌ست به‌شه‌رکرا. شاته‌هماسب شکا و نزیک پینج هه‌زار سووار و پیاده و سوپاهی کوژرا، توپ و تفه‌نگ و چه‌ک و ئه‌سپاییکی زۆر که‌وته ده‌ست کوردانه‌وه. شا و چه‌ند که‌سیکی دی به‌هه‌زار مه‌راره‌ت

گیانیان رزگارکرد. کوردهکانی همه‌دان و کرمانشایان خسته‌وه دهست خوڤان و گه‌رانه‌وه. نه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا به‌وه که‌یف خوش بوو، له‌ولاه به‌له‌شکره‌وه چوه‌وه همه‌دان و حاکمی خوڤان له‌سه‌ر دانا و تخووبیان وه‌کو پیشووی ده‌وری نه‌فغان دامه‌زنده‌وه و له‌گه‌ل ریک‌خستن خه‌ریک بوون.

خانک پاشا عه‌لی ره‌زاخانی موکری ناره‌ده سه‌ر سابلاخ و ده‌دهم و گرتی و خستیه ده‌ست و گه‌لی تالان و نه‌سپابی ده‌ست که‌وت. دیسان خانک پاشا ده‌ستی به‌دامه‌زنده‌وه‌ی مه‌مله‌که‌ت و زیاده‌کردنی سوپاه و له‌شکر کرد.

سالی هه‌زار و سه‌د و چل و چوار نادرشا به‌قوه‌تییکی زۆره‌وه بو‌گرتنی به‌غدا به‌سه‌ر کوردستاندا چونی قه‌رار دا. له‌مانگی جه‌مادی دووه‌مه‌دا له‌کیوانی لورستانه‌وه روو به‌کرمانشان رو‌یشت و گرتی. له‌ولاه خانک پاشا خو‌ی که‌ناره‌گیرکرد؛ به‌لام نه‌حمه‌د پاشای باجه‌لانی ته‌قوییه کرد که له‌زه‌هاودا به‌راه‌بری بکا.

نه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که بیستیه‌وه نادرشا روو به‌که‌رکووک و به‌غدا خیه‌وتی له ده‌شتی ماهیده‌شتدا هه‌لداوه، له‌شکر و هیمه‌تییکی زۆری له‌گه‌ل چهند پاشایه‌ک بو‌زه‌هاو نارد که پیشی پی‌بگرن؛ چونکه‌کیلی به‌غدا و که‌رکووک زه‌هاو‌بوو. به‌ئاله‌ت و موهیمات قایمیان کرد و قه‌لا و جیگا سه‌خته‌کانیان به‌تۆپ و ئالاتی شه‌ر پرکرد و له عه‌سکه‌ریان کرده سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

نادرشا به‌خه‌یالی شه‌و نخوون، شاره‌زیانی هه‌لگرت و له‌کیوی گا‌وروان سه‌رکه‌وت و نزیک روژئاوا روو به‌دوژمنیان سه‌رو ژیر بوون. نه‌و کیوه‌بلنده‌وه و شیو و گه‌لی و دۆله ته‌نگ و ریگا باربکه‌کانیان بری و رو‌یشتنه‌خواه‌وه، به‌شه‌و و روژتیک گه‌یشته سه‌ر نه‌حمه‌د پاشای کوردی باجه‌لان؛ رکیفکوت چوه سه‌ر زه‌هاو. له‌گه‌ل سپیده‌ی به‌یانی ده‌وری نه‌حمه‌د پاشای دا. روژی بیست و چواری مانگی بیژراو ده‌وره‌دران. له‌پاش که‌میک شه‌ر و کوژتار، نه‌حمه‌د پاشای باجه‌لان و گه‌لیک له سه‌رکرده‌کانی کورد و پاشایانی رۆم له ده‌ست نادردا گرفتاریوون و به‌دیل گیران.

نادرشا گه‌لیک تالانی ده‌ست که‌وت و گرتی، له‌جیگای بلند و سه‌ختی ده‌وروپشتی زه‌هاو، چهند بورج و بارووی قایمیان دروستکرد. سووار و پیاده‌یه‌کی زۆری به‌دیتهاتی کوردستاندا بلاوکرده‌وه و ده‌ستیان کرد به‌دانه‌ویله و چه‌وری و مه‌ر و مال و تیشوویه‌کی بی ژماری کوکرده‌وه له‌زه‌هاو نه‌نباری کرد و له‌ریگای قه‌لای عه‌لی به‌گه‌وه روو

به‌که‌رکوک له‌شکری ناژۆت. چونکه‌ ناشاره‌زابدون، سوار و پیا‌ده‌یه‌کی له‌گه‌ل بار و ب‌نه‌ له‌ چۆمی دیا‌له‌دا به‌ئاودا‌چوون.

نادر‌شا به‌سوپا‌هه‌وه‌ گه‌یشه‌ خورما‌توو؛ له‌شکریه‌زی کرد. ده‌سته‌سواره‌ی بۆ ده‌ورو‌پشته‌ی که‌رکوک بلا‌وکردنه‌وه‌، له‌ هه‌موو ئاوا‌یی و دێها‌تیکدا ده‌ستیان به‌دیل و تالا‌نگرتن کرد و به‌جاریک ئه‌و ده‌ورو‌پشته‌ ژێر پێ‌ کرا و وێرانبوو. له‌ عه‌شیره‌تی به‌یات ده‌هه‌زار ما‌لی کۆچدا و په‌وانه‌ی خوراسانی کردن. نادر‌شا هه‌وت هه‌زار که‌س له‌شکری نارد‌ه‌ سه‌ر قه‌لا‌ی که‌رکوک که‌ بیگرن و بۆ خو‌شی رو‌و به‌دا‌شکو‌ری باری کرد. له‌ پێگای قه‌ره‌ته‌په‌وه‌ رو‌و به‌به‌غدا رو‌یش‌ت. له‌ولا‌وه‌ لوتف عه‌لی به‌گ ناییی ته‌و‌ریز به‌ شه‌ش هه‌زار نه‌فه‌ر له‌شکری کوردی ئاو‌ریا‌یه‌گان و مو‌کری و نه‌رده‌لان گه‌یشه‌ له‌شکری نادر.

خانک پاشای بابانی‌ش ده‌سته‌یه‌ک سواره‌ی بۆ نارد و بینای یه‌کیه‌تی له‌گه‌ل دامه‌زرا‌ند. سه‌لیم به‌گی برا‌شی به‌و له‌شکروه‌ نارد‌ه‌ یارمه‌تی و کۆمه‌گی کرد‌نیان. له‌ قه‌ره‌ته‌په‌ قاقه‌زی خانک پاشایان دا‌ی، به‌ئیحترام و ئیکرامه‌وه‌ به‌خی‌رها‌تنی کردن و به‌خه‌لا‌ت و به‌خش‌ش دل‌خو‌شی سه‌لیم به‌گی دا‌وه‌.

رو‌ژی دو‌وه‌م نادر‌شا که‌ رو‌و به‌به‌غدا رو‌یش‌ت، محمه‌د پاشای کورد حا‌کمی کو‌یی بۆ یاری‌ده‌دانی ئه‌حمه‌د پاشای وا‌لی به‌غدا که‌ چو‌بو‌ونه‌ به‌غدا به‌چه‌ند پاشایانی رو‌مه‌وه‌ ده‌هه‌زار عه‌سه‌که‌ری کو‌ی و رو‌میان هه‌لگرت و چو‌ونه‌ پێش نادر‌شا، له‌ جی‌گایه‌کی به‌«ئینگیتجه‌» نا‌وده‌بری پێشیان به‌نادر‌شا گرت و هه‌ردو‌ولا ده‌ستیان به‌شه‌ر و کو‌ژتار کرد، له‌ پاشان محمه‌د پاشا و له‌شکر رو‌و به‌به‌غدا فیرا‌ریان کرد، نادر‌شا هه‌مو‌ی به‌دیل گرت‌ن. نادر‌شا به‌شه‌ر و کو‌ژتار رو‌وی له‌ به‌غدا کرد. رو‌ژی سێ شه‌مه‌ی دو‌وی مانگی په‌مه‌زان گه‌یشه‌ که‌نار به‌غدا و له‌ نزیک مزگه‌وته‌ی برا‌تی، ئه‌حمه‌د پاشا سێ هه‌زار له‌شکری له‌ژێر فه‌رمانی ئه‌حمه‌د پاشای وا‌لی ئورفه‌ و قه‌ره‌ مسته‌فا پاشا نار‌دنه‌ پێشه‌وه‌.

نادر‌شا سواره‌ کورده‌کانی قه‌لا‌چوا‌لانی له‌ژێر فه‌رمانده‌ی سه‌لیم به‌گی باباندا نارد‌ه‌ به‌را‌به‌ری رو‌میان. سواره‌کانی کورد به‌هه‌لمه‌تی شێرانه‌ په‌لاماری رو‌میان دا و له‌سه‌ر بان و بن دیوارانی شاره‌وه‌ به‌تۆپ و تفه‌نگ و خو‌مپاره‌، کورده‌کانیان ئاو‌ر‌باران کرد. له‌و شه‌ره‌دا کورده‌کان گه‌لیک به‌کو‌ژتن چو‌ون، رو‌می له‌ که‌لیندا بو‌ون و کور‌دیش له‌ ده‌شتدا را‌وه‌ستا‌بو‌ون و شه‌ریان ده‌کرد. به‌نا‌چاری نادر‌شا تورکمانی گو‌گه‌لانی بۆ یارمه‌تی کورده‌کان نارد، دیسان گه‌لیکیان لێ کو‌ژتا و هه‌لا‌تن. به‌لام کورده‌کان به‌گولله‌ و شیبیر به‌را‌به‌ری

رۆمیان کرد و سینگی گۆشتنیان کردبوو بەسەنگەری گوللە و تۆپ و تفەنگ. سوارەى ئەفغانى چوونە کۆمەگیان، بەلام زوو رۆمى لە جیگای خۆبانی هەلکەندن و گێڕایانەوه پاش.

لەویدا لەشکری نادر شکا و کوردەکان بەهەزار کیشە ئەوێ پرزگار بوون خۆیان گەیانە لەشکرگا؛ بەلام نادرشا لە هەر چوار کەنارەوه بەغداى دەورەدا و خستیه تەنگانیەوه. هەتا مانگی سەفەرى سالى هەزار و سەد چل و پینج دەوامى کرد.

بەلام لەولاه تۆپال عوسمان پاشای وەزیر بە سەد هەزار لەشکرەوه گەیشته کەرکووک. ئەحمەد پاشای والی بەغدا نادرشای وەتەنگهینا.

لە ئەواخیری مانگی بێژراودا نادرشا لەشکرەکەى لە برسان و تینووان مرد و کوژرا و پەرتشان بوون. بۆ خوشی رۆو بەهەمەدان هەلات.

کە نادرشا هەلات و لەشکرەکەى مەحوو بوو، سەلیم بەگى بابان بەهەر کلۆجیک بوو، چەند کەسێکی کە لەگەڵی پرزگار بوون هەلاتن و خۆیان گەیانە کوردستان. لە دوو هەزار کوردی ئەردەلان و پینج سەد کوردی موکریان یەکی لێ پرزگار نەبوون و هەموویان کوژران و بەدیل گیران. عوسمان پاشای تۆپال قاقەزیکى بەهەرەشە بۆ نادرشا نارد کە لە وەختی خۆیدا دەگوترى.

هەر وەکو بێژرا کە نادر هەلات، سەلیم بەگى بابان گەرايهوه کوردستان. ئەحمەد پاشای والی بەغدا لە مێژبوو داخ لە دلى خانک پاشا بوو. ئەویش دەترسا چونکە پیاویکی ناودار و حوکمداریکی پالەوان بوو، لە شەرى تەهماسبى سەفەوى و گرتنى هەمەدان و ماملەتکردنى لەگەڵ نادرشا لە دەشتى مەلایەردا و یارمەتى جارى دواى بەنادرشا و گەلیک بزوتنەوێ دیکەشى لێ بەدلى گرتبوو. هاتنى عوسمان پاشای تۆپالى بەکەلێن ژمارد و شکستەى نادری بەغەنیمەت زانى. بەفیل خانک پاشای خواستە بەغدا کە هیندیک مەسایل هەن لێى دەدوین، خانک پاشا لەوێ دردۆنگ بوو، وای بەچاک زانى کە خالید پاشا بنیڕتە لای تۆپال پاشا و بەخیر هاتنى بکات و بناغەى مەوێدەت دامەزرىتەوه.

کە خالید پاشای خستەرى و گەیشته کەرکووک، تۆپال پاشا گەلیکی حورمەت گرت و نوازش و ئیکرامیکی بى ژمارى نیشان دا و بۆ حوکمدارى بابان نامزەدى کرد، بەلام پێى نەگوت و لە دلیدا رایگرت و ناردیه دووى خانک پاشاش کە بۆ نادرشا و مەسەلەى

تخووب مه‌شوره‌تیک بکه‌ن. به‌هزار درۆ و فیّل خانک پاشا خه‌له‌تاندر ا و له ریّ دهرخرا، خانک پاشا بۆ به‌خیرها‌تن کردنی توپالّ پاشا به‌هزار سوارهی کورده‌وه چووه که‌رکووک و سه‌لیم به‌گی کرده وه‌کیلی خۆی و له قه‌لاچوالانی دانا. که خانک پاشا گه‌یشته که‌رکووک، عوسمان پاشا له پاش میوانداری و ئیحترام گرتنی به‌خۆشی خۆی ناردیه به‌غدا، ئه‌حمده پاشا چتیکی له خه‌ودا چاوی پیّ نه‌ده‌که‌وت، به‌ئاشکه‌را دیتی، شه‌ویّ له خه‌ودا خنکاندی و سبه‌ینه‌ی پازده‌ی ره‌بیع جه‌نازه‌که‌ی ناردده‌وه کوردستان.

حوکمداری خالید پاشا برای سلیمان پاشای ییکه‌م (۱۱۵۵ - ۱۱۶۵)

هه‌روه‌کو له‌پیشدا گوترا، توپالّ عوسمان پاشای سه‌دری ئه‌عه‌زمی رۆم به‌سه‌د هه‌زار له‌شکروه له ئه‌سته‌مبوولّ دهرکه‌وت و پازده‌ی سه‌فه‌ری سالی هه‌زار سه‌د و چل و پینج گه‌یشته که‌رکووک و له دیاربه‌کر و مووسله‌وه گه‌لێک له‌شکر و ئومه‌رای کوردیشی له‌گه‌لّ خۆی خست. مووسلّ و هه‌ولیری پر له‌شکر کرد و به‌تۆپ و چه‌ک قایمکردن و ده‌ورپشتی کردنه سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز، به‌زبانێکی دینی به‌سه‌ر ئومه‌را و گه‌وره‌کانی کوردا هات که نادرشا شیعیه و له به‌را به‌ر خه‌لیفه‌ی ئیسلام شیری کیشاوه و شه‌ر له‌گه‌لّ کردنی غه‌زایه و له‌سه‌ر هه‌ر موسلمانیکی راست فه‌رزه که له ریتیگای دینی پاکدا بکۆشیت؛ ئه‌گه‌ر مرد و کوژرا ده‌چیت به‌هه‌شت و ئه‌گه‌ر ما و سه‌رکه‌وت غازییه و گوناھی ده‌روا. به‌و قسه‌په‌ندانه هه‌مووی هیتانه جۆش و خرۆش. میر خانک پاشای حوکمداری گه‌وره و به‌شانی بابانی به‌و په‌ته به‌کوژتنی فتوا درا که له‌گه‌لّ نادرشای شیعیه رتیکه‌وتوه. ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌سیسه‌یه نه‌بوايه خانک پاشایه‌کی وا زه‌به‌رده‌ستی به‌هیتز چۆن ده‌چووه لای و به‌ده‌ست ئه‌حمده پاشاوه به‌کوژت ده‌چوو. ئه‌و هه‌موو ئومه‌را و حوکمداران‌ه‌ی کورد ده‌که‌وته دووی.

که خانک پاشا شه‌هید کرا، توپالّ پاشا خالید پاشای بابانی به‌پاشا نه‌سب و خه‌لاتی حوکمداری شاره‌زور و بابانی به‌سه‌ر شان دادا و فه‌رمانی سولتانی بۆ جه‌لب کرد. له که‌رکووکدا هه‌موو ئومه‌رایانی کوردستانی شیمالی که له‌گه‌لّ بوون کۆی کردنه‌وه، به‌فه‌رمانب سولتان، خانگ پاشای بابان له‌گه‌لّ دوژمنی ده‌وله‌تی عه‌لییه ئیشتراکی کردبوو، فه‌توای کوژتنی درا و خالید پاشای براشی به‌پاشایه‌تی و ئه‌میر و ئومه‌رایی کوردستان و حوکمداری بابان و شاره‌زور سه‌ربلند و فه‌رموایی (؟) بۆ خوتنده‌وه و شیرینی خورایه‌وه. هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستان به‌وه مه‌منوون بوون.

به‌پراستی ئه‌و چاووراوه‌ی عوسمان پاشا و خه‌لاتکردنه‌وه‌ی خالید پاشا و دل‌دانه‌وه و

نوازشی کورده‌کان بووه شادی و که‌یفی ئومه‌رایانی کورد و برینی خانک پاشای ساریژکردن و شکسته‌ی نادرشا، ئەو چاوو‌پراوه دینداریه کورده‌کانی خسته سەر هه‌وه‌سی ئەمه که له هه‌موو لایه که‌وه په‌لاماری له‌شکری نادرشا بدهن و له ئاوی ده‌ژله دووری بخه‌نه‌وه و رینگای هاتوچوونی پیتوه‌ته‌نک بیتن.

کورده‌کان به‌ناوی دینه‌وه ده‌ستیان به‌هه‌لمه‌تدانی نادرشا کرد و وه‌ته‌نگیان هیتا و له نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا و کازمه‌ین و ئەترافی به‌غدایان ده‌رکرد و به‌شکسته‌یی هه‌تا نزیک هه‌مه‌دانیان ئاژۆت. میرزا مه‌هدی خان خاوه‌ندی میژووی نادر، به‌دوو‌ردریتی ده‌لیت: کورده‌کان بوونه مایه‌ی شکانی شه‌وکه‌تی نادرشا؛ ده‌نا به‌سره و نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا و به‌غدا له ده‌ست رۆمیاندا نه‌ما‌بوو و هه‌موو گیرا بوون و ته‌مای گرتنی مووسلیشیان ده‌کرد. به‌لام کورد له هه‌موو قۆلتیکه‌وه، دوو هه‌زار و چوار هه‌زار له‌شکر له‌ژێر ئیداره‌ی ئەمیرتکی کورداندا ده‌ستیان به‌هه‌لمه‌تدانی له‌شکری نادرشا ده‌کرد، له به‌رابه‌ر ئەوانه پراوه‌ستان نه‌ده‌بوو، له هه‌لاتن زیاتر چاره نه‌ما‌بوو.

تۆپال پاشا به‌به‌خشش و خه‌لات کورده‌کانی شاره‌زووری دل‌خۆشی ده‌داوه و رۆژ به‌رۆژ له شاره‌زووردا بناغه‌ی قایم کرد و ته‌شکیلاتی عه‌سکه‌ری لی دامه‌زراند. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه عوله‌مایانی خسته‌بووه نیو کوردستانه‌وه و به‌ناوی سوونیه‌تی و شیعه‌یه‌تی، دلی کورده‌کانی له نادرشا په‌ش ده‌کرد و بۆ شه‌رکردن چری ده‌کردن.

هه‌رچه‌ند به‌ئاشکرا کورده‌کان له‌گه‌ڵی رێککه‌وتبوون، به‌لام له بنه‌وه داخی خانک پاشای حوکمداری خۆبانیان له تۆپال پاشا له دل‌گرتبوو، ناچاری بیده‌نگی بوون.

بۆ رۆژتیکێ که‌لین سه‌لیم به‌گی ئامۆزای خۆی له قه‌لاچوالاندا هیشته‌وه که رۆژتیک ده‌ست که‌ویت و به‌دل‌خواز بگهن. خالید پاشای بابان، ئەو پیاوه له قه‌لاچوالاندا هیزداری و له ده‌ست ده‌رنه‌چیت، ئەگه‌ر نادرشا گه‌راوه، سه‌لیم به‌گ بپیتته ته‌ره‌فداری نادر و خۆی حوکمداری خۆیان له رۆمیه‌کان بستینه‌وه. سه‌لیم به‌گ بۆ ئەوه رۆژ به‌رۆژ له کۆشه‌وه و خۆ کۆکردنه‌وه‌دا بوو، رۆژ به‌رۆژ میلیله‌ته‌که‌ی به‌مه نوازش ده‌دا نه‌بنه هه‌واری رۆمی و له‌گه‌ڵ میلیله‌تی خۆیان خه‌ریک بن.

تۆپال عوسمان پاشا له نادرشا ده‌ترسا، خالید پاشای حاکمی بابانی کرده سەر عه‌سکه‌ر ئەمیش پاشای له‌گه‌ڵ خست و بیست هه‌زار سوپاهی کوردانیان هه‌ل‌گرت و چوونه سەر چۆمی دیاله ئۆردو به‌زبان ده‌ست پێکرد. خالید پاشا که گه‌یشته سەر چۆمی دیاله که هه‌شت فرسه‌خی که‌رکووک بوو. جیگا سه‌خته‌کانی کرده سه‌نگه‌ر و سوپاهی تیدا

دامه‌زرائند. له پاش چەندىك پۆلا پاشا و محەمەد پاشا بەلەشكره‌وه چوونه يارمه‌تى خالىد پاشا.

خالىد پاشا نزىك مانگىك له دىاله خەرىكى رىكخستنى ئۆردو و جىتگيان بوو، هەمووى دامه‌زرائندن. عوسمان پاشاى تۆپال له‌بەر دوو چت خالىد پاشاى خواسته‌وه كه‌ركووك، يەكىك له‌بەرئەوه بوو نه‌بادا له‌گەل دوژمن رىككه‌ويت و كوردستانى به‌دهسته‌وه بدات، دووهم بۆ ئەوه كه له‌كه‌ركووكدا چاووراوى پى بكا و قووه‌تى پى بخاته دەست و له‌ رۆژى پىويستدا به‌كارى ببات و خۆى پى رزگار بكات، له‌لای خۆى دانىنى به‌چاكتر زانى.

عوسمان پاشا كه خالىد پاشاى گىپراوه ئەمىش پاشاى رائه‌سپارد كه به‌په‌نهانى بزووتنه‌وى نادرشا و كۆشش و كرده‌وى كورده‌كانى شاره‌زوور و ئه‌رده‌لان بپشكنى؛ ئەگەر نادرشا له هەمه‌دانه‌وه رۆو به‌ئاوراباىه‌گان رۆيشت به‌له‌ز له‌شكر ببه‌نه سەر كرمانشان. ئەو سى پاشايانه‌ شوو و رۆژ له‌و پشكنينه خەرىك بوون.

نادرشا له بىست و دوو ره‌بىعى دووهمى سالى هه‌زار سه‌د چل و پىنج له هەمه‌دانه‌وه كه زانبىه‌وه خانك پاشاى بابان له‌بەرئەوه‌ى كه يارمه‌تى نادرى كردووه و ئەحمەد پاشاش ئەمرى به‌كوژتنى داوه و خالىد پاشاى براشى كرده حوكمدارى بابان، گرتى و قاقه‌زىكى دوورودرىژى بۆ سه‌لىم به‌گى بابان نوويسى كه تۆله‌ى مامۆزات له‌سەر منه كه بىئه‌ستىنمه‌وه؛ دلگىر مه‌بن؛ ئەوا له‌قه‌بى خانى و خه‌لاتى حوكمدارى كوردستانم بۆ ناردن. له‌و بابەته‌وه قاقه‌زىكى چاكى بۆ نارد و دلخۆشى داوه كه پىاوه‌تى و نازابى له‌لای خۆت ئىسپات كردبوو، به‌وه‌ش له‌ گره‌و دابوو.

سه‌لىم خان به‌گ كه قاقه‌زى نادرشاى وه‌رگرت، به‌په‌نهانى يەكبه‌تى له‌ته‌كدا كرد وقه‌رارىشى دا كه خالىد پاشا له جىگای خۆیدا به‌حوكمدارى راگىراو بىته‌وه و سه‌لىم خان به‌گىش خزمه‌تى بكات. به‌وجۆره به‌په‌نهانى له‌گەل نادرشا موخابه‌ره‌ى هه‌بوو و خالىد پاشاش له‌كه‌ركووكدا هاوده‌نگ و هاوالى تۆپال شا بوو. بۆ كار رىكخستن و كه‌لێن و ده‌سته‌هێنان له هه‌ردوولاوه ئىستفاده‌يان ده‌کرد.

نادرشا له سه‌لىم خان به‌گ ئەمنىه‌تى په‌يداكرد و واشى زانى به‌واسىته‌ى ئەوه‌وه له شه‌رى كوردستان و خالىد پاشاش ئەمین ده‌بى. كه له‌وه ترسى نه‌ما و دلێ ناسووده بوو. چونكه هه‌روه‌ك باسكرا نادرشا له شه‌رى ده‌شتى مه‌لايه‌ر و جه‌نگ و جىدالى ده‌وره‌ى به‌غدا له سه‌لىم خان به‌گ و كورده‌كان چاوترساو بىوو. كه ئەو ترسه‌ى به‌گه‌رو و مه‌رج و

خه لات و دیاری ناردن بۆ سه لیم خان به گ له لاییکه وه دانا، له رۆمیه کان ئه ندیشه ی نه ده کرد و لێیان نه ده ترسا. گه لیک جاران له گه لیک شه راندا له ده ست کورد و ئومه را و پاشایانی کورد شکسته ی خواردبوو. هه رکه سیکی میژووی نادرشا بخوینیتته وه تیده گا که شکسته ی ته هماسب شا له ئیره وان و شکسته ی نادرشا له قارس و ئیره وان و ته وریز، شکسته ی نادرشا له خوړاسان و لوړستان، شکسته ی نادرشا له هه مه دان و مه لایه ر و به غدا، هه موو له ده ست کوردان خواردووه؛ خاسمه کورده گانی بابان دیواریکی سه خت بوون له پیش نادرشادا بۆ گه یشتنه رۆمی.

نادرشا به و قاقه زه ی ناردیه قه لاچوالان، هه م برینی باسی خانک پاشای کولانده وه و هه م بۆ تۆله ئه ستانده وه پێیدا هه لگوتن و هوشیاری کردنه وه و هه م کورده کان له گه لی ریککه وتیان به که لێن زانی بۆ مه خووکرده وه ی رۆمیان له شاره زووردا.

نادرشا که له کورده کان ئاسووده خاتربوو، له شکری روو به دیاله سوار کرد و رینگای هه شت رۆژی به دوو شه و دوو رۆژان بری، گه یشته سه ر رۆمیان. مه میش پاشا و هاوالانی که زانیانه وه نادرشایان گه یشته سه ر، له هه لاتن زیاتر چاره یه کی دیکه یان نه دۆزیه وه، هه موو ئه سپاب و ئاله ت و دانه ویله و چادریان به ردا و روو به که رکوک ته کانیا ن دا و رۆیشتن. له شکری نادرشا تا پێنج سه عات رینگا، که وتنه سه ریا ن و گه لیکیا ن به زیندوویی به دیل گرتن. کورده گانی - که له گه ل رۆمیا ن بوون - سواری ئه سپی خو یا ن بوون و هه ریه که بۆ ما لی خو یا ن هه لاتن، به لام گه لیکیا ن لێ به کوژت چوو. له ولاره تو پا ل پاشا که له شکاوی مه میش پاشا و کورده کان ناگاداربوو، ناردیه دووی خالید پاشای بابان که بنیریتته دووی سه لیم به گ که قووه تی کورده کان کو بکا ته وه و به چیتته سه ر نادرشا و پیشی پێ بگریت.

خالید پاشا له ریککه وتنی سه لیم به گ ناگاداربوو، قسه ی تو پا ل پاشای خسته پشت گو ی؛ به لام بۆ قای کردنی قه لای که رکوک و سه نگه ر دروست کردن ته قه لایان دا، ده وروپشتی شاریان قایم کرد.

عوسمان پاشا جوابی له قوچ پاشای حاکی کۆی نارد که به چیتته هه ولیر و شاری هه ولیر قایم کا و له شکریکی جهنگاوه ری تیدا دانیت.

تو پا ل پاشا که وته ترسه وه به خالید پاشای گوت که له ژیر فه رمانده ی خویدا له شکر ده رخاته ده ره وه، خالید پاشا چاوه نۆری له شکری شاره زوور کردنی پێ گوت و مه میش

پاشا و پاشاکانی دیکه ناردنه پیتشه‌وهی نیشان دا.

تۆپال پاشا به‌مه‌غرورانه بزووته‌وه، له‌شکری کورده‌کانی شیمال و سۆران و بادینان و شاره‌زووری له‌گه‌ڵ هیندیک رۆمیان له‌ ده‌ری شار دامه‌زراندنی نیشان‌دان و باقی رۆمی و نه‌سته‌مبولتی و غه‌یره‌شی له‌نیۆقه‌لادا دانان و ده‌وه‌ی قه‌لای کرده‌ خه‌ندهق و پر له‌ ئاوی کرد و کونگه‌ره و بورجه‌کانی قه‌لای پر له‌ له‌شکری رۆمی کردن. چادر و ده‌زگاشی له‌ ده‌رتی قه‌لاوه‌ بۆ کورده‌کان و ئومه‌را و پاشایانی کورد هه‌لدا و کردنیه‌ سوپه‌ری تیری دوژمن.

نادرشا که زانیه‌وه کورده‌کانی شاره‌زوور له‌ سوپاهی رۆمیدا ئاماده‌ی شه‌ربوون، له‌ جی‌گایه‌کی جه‌مشا له‌ هه‌شت سه‌عاتی زه‌هاوه‌وه واقیعه‌، سواربوو له‌شکری رۆو به‌که‌رکووک ناژۆت، له‌ هه‌موو سه‌ره‌ رێگایه‌کدا به‌کورد کوژتن و ئاویی سووتاندن و به‌دیل گرتن و تالانکردنی کوردان خشا. له‌ پازده‌ی جه‌مادی یه‌کدا بازارچه‌ی له‌یلان که سێ سه‌عات له‌ قه‌لای که‌رکووک دووره‌، ئه‌و جی‌گایه‌ی کرده‌ له‌شکریه‌ز.

عوسمان پاشا له‌ولاوه‌ کۆمه‌ڵێک عه‌سکه‌ری له‌گه‌ڵ له‌شکری کوردان کرده‌ پیتشه‌رگه‌ بۆ به‌رابه‌ری نادرشای ناردن. له‌شکریه‌کانی دیکه‌ی که له‌ ده‌رتی شاربوون کردنیه‌ تیپ و ده‌سته‌ بۆ شه‌رکردنی راگرتن و بورج و قه‌لای که‌رکووکیشی قایم کرد.

رۆژی دووهم نادرشا له‌شکریه‌کی خۆی کرده‌ سێ ده‌سته، ئه‌وانی ئازا و ره‌شید بوون له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرتن و ئه‌وانیشی کرده‌ سێ قۆل و باقی دیکه‌شی به‌دیهاات و ئه‌ترافی که‌رکووکدا بلاوکردنه‌وه که ده‌ست به‌تالانکردن و کوژتار و ئاوه‌دانی سووتاندن و دیل گرتن بکه‌ن.

نادرشا به‌ده‌سته‌ له‌شکریه‌کی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لگرتبوو بۆ سه‌ر قه‌لای که‌رکووک رێک‌ئێکوت رۆیشت. له‌ جی‌گایه‌کی که به‌عه‌له‌مداران ده‌ناسریت به‌رابه‌ر به‌قه‌لای که‌رکووک راوه‌ستا له‌ولاوه‌ له‌شکری کورد و رۆمی چوونه‌ پیتشه‌وه، هه‌ردوو له‌شکر به‌تۆپ و تفه‌نگ و به‌شیر و خه‌نجهر هه‌لمه‌تیاان دایه‌ سه‌ریه‌ک و وه‌کو ئاورێکی سۆزان روویان له‌ یه‌کتر کرد. کوژتار و خوێن رۆژن ده‌ستپێکرا.

رۆمی که ته‌ماشای کرد شریقه‌ی تۆپ و ئاله‌ی تفه‌نگ ده‌نگی داوه‌ و هاوار و چریکه‌ی شه‌رکه‌ر مه‌یدانی پرکرد، له‌ هه‌لاتن زیاتر رێگای رزگاربوونیان نه‌دۆزیه‌وه و جی‌گای خوشاردنه‌وه‌شیان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، هه‌مووی پشتیان دا و هه‌لاتن. نزیک دوو هه‌زار

کەس لە ڕۆمی و کورد کوژران، ئەوانی لە شیر و تەفەنگ ڕزگاریبون سەریان لێ شێوا و [بۆ] چوونە کەرکووک نەوێران. ڕوو بەئەرزەرۆم هەلاتن و کوردەکانی لە دەروەهی قەلابوون لە خاکی خۆیاندا شارەزابوون هەریەک لە لاییکەوه خۆیان شارەدووە و چوونە مائی خۆیان و سەرکردە و پاشایانی ڕۆمی خۆیان خزاندە قەلاوە و دەروازەیان گرتدا.

نادرشا چادر و ئەسپاب و مال و دانەوێڵە و تالانێکی بێ ژماری دەست کەوت و ئەسپەر و حەییوانێکی زۆری خستە چنگ و ناردنیە لەشکرەزی خۆی. گرتی قاقەزێکی لە پاشاکانی ڕۆمی نوویسی و بۆی ناردن، لەویدا گوئیوی: نان و خواردنی پادشای خۆتان بەگیان نەکەوێ دوژمنتان دەورەیی داو، کوژتاریکی زۆری لێکردن و گەلیکی لێ بەدیل گرتن و مال و چەک و ئەسپابیکی بێ ژماری بەتالان برد. بۆچی دەرگاتان لەسەر خۆتان گرێداوە و بۆچی پیاوانە مزی خۆتان نوشی گیان ناکەن؟ بۆ تۆڵەکردنەوه لێیان دەرکەون و پەلاماریان بدەن و لە خاکی نیعمەتپەرەری خۆتانیان دەرکەن.

ئەو قاقەزەیی کە نوویسی داوە دەست ئەسپیریک و بۆ عوسمان پاشای ناردە نێو قەلاوە. موددەتێک چاوەنۆزی کرد و ڕاوەستا، کەسێک جوابی نەداوە، سواریبوو ڕوو بەلەشکرگای خۆی گەراوە. سەبەینی زوو دیسان لەشکری هەلگرت و چوووە سەر قەلا و داوای پیاوانی شەڕکەری کرد و کەسێک جوابی نەداوە. دیسان گەراوە چوووە قەرارگا، ڕۆژی سێیەم هەروەها لە تەرەف عوسمان پاشا جوابی نەداوە. بەو جۆرە سێ ڕۆژ لەسەرەک هەموو سەبەینییهک دەچوو بەردەمی قەلائی کەرکووک و سەرزنەشتی عوسمان پاشای دەکرد و بانگی دەکردن. سەرداری لەشکری بۆچی لە قەلادا خۆتان پەستاوتوو. کە جوابی دەست نەکەوت گەراوە دواوە.

ئەو هەموو سەرزنەشتی نادرشا تۆڵەیی قاقەزێک بوو کە تۆپال پاشا لە وەختی هەلاتنی نادرشادا بەگەف بۆی ناردبوو، ئەحمەد پاشای والی بەغداش بەشێعر هەڕەشەیی لێ کردبوو.

نادرشاش کەوتە سەر هەوای گرتنی قەلائی سوورداش. بۆئەوه لەشکرێکی ساز کرد و ناردی، سوورداش قەلایەک بوو دوو مەنزڵ لە دوری کەرکووک لەسەر کێویکی زۆر بلند و قایم دروستکرا بوو.

میرزا مەهدی خانی نوویسەری میژووی نادرشا دەلێت: جێگا و ئەساسی کوردی «بنە و بلباس» بوو لە دانەوێڵە و تیشسووی و مالمولک و پڕ لە دەوڵەت و تەوانای زیاد لە

قیاس بوو. ئیل و عه شیرت و میلله تی نهو دهو روپشته بو خو له سه ر ئیشی و نه زیهت پاراستن لهو قه لایه خزابوون، پرپوو له کوردی شاره زوور و بابان و دهو روپشتی. له شکر و ئالهت و نه سپاییکی زووشی تیدا قایم کرابوو.

نادرشا له ریگای ئاقلر بندهوه له شکر هه لگرت و چوو سه ر قه لای سوورداش دهو ری دا، کورده کان بو به رابه ری کردنی سازبوون، نادرشا له هه ر چوار که ناره وه دهستی به توپ و خومپاره و تفهنگ هاویتی کرد و قه لای وه ته نگهینا و دهسته له شکر تکی ناره دیهاتی نه تراف و دهستیان به تالان و کوژتاری کوردان کرد. له پاش سئ شهو و سئ روژ شه ر و کوژتار، نادرشا به گولله ی توپ لایه کی دیواری قه لای روخاند و هه لمه تی دایه ژوو ره وه و شه ر و کوژتار که وته نیو قه لاهه، هه رچه بنده کورد به ژن و مندال و پیاوه وه لهو قه لایه دابوون، یان کوژران و یاخود به دیل گیران و یه کیتی لی رزگار نه بوون و له زبندوو زیاتربوون. مال و دانه ویتله و ئالهت و نه سپاییکی زووری کورد به تالان چوو. نفووسیکی زووری کوژرا و ژن و مندال تکی بی ژمار زگ دران و به دیل گیران. نادرشا که قه لای سوورداشی گرت و قه تلوعامی کرد، روو به خاکی کوردستان و شاره زوور جلّه وی سووراند و دانه ویتله و تیشووی بو جه مشا نارد که نه بار کریت.

کورده کانی نه رده لالان و کرماشانی له گه ل ئومه راکانی شاره زوور و تهواییعی هه رچه بنده دانه ویتله و چه یوانات و چهو ری هه بوو دیسان کوپان کرده وه، به یهک سم و ولاغی میلله تی کورد هه موویان کیشا و بردیانه نه بارئ که له جه مشا بوو. دووباره مه ئموورانیان دانا که هه رچه کی دهست که ویت له دانه ویتله بو جه مشاهی لیخوړن. له وه شدا به لایه کی گه وره و زه ره ریکی بی ژمار به سه ر کوردستاندا هات، به موده ده تیکی که م له گه نم و جو و نیسک و ماش و برنج و هه موو دانه ویتله یهک و بز و مه ر و ولاغ و هه موو چوار پییهک له کوردستاندا نه ما؛ هه موو کوکرانه وه و نارد رانه جه مشا که نه بار بوو.

له پاش نه وه بنه و پیشباری له شکر نادرشا چوو قه ره ته په. کورده کانی شاره زوور که ته ماشایان کرد نادرشا بنه ی بو قه ره ته په چوو، دانه ویتله و نه باریش بو دیاله ده چیته جه مشا وایانزانی که نادرشا روو له هه لاتن دهکا و له ئیراندا چتیک روویداوه؛ بو به هه موو قوه ته که ی به گه رمی له جه مشا کو ده کاته وه، نه وه یان به توپال پاشا راگه یاند، نه ویش گوتی: به بی درو نادرشا بی هیز بووه و نه شیت شه ر بکا، شاره زوور تالان دهکا و هه لدئ و ده روا.

له سه ر نهو فیکره ی عوسمان پاشا له شکر تکی خسته ژیر فه رمانی مه میش پاشا و

ناردی که بکه‌ویته سەر نادرشا و له دهستی دهرنه‌کات، مه‌میش پاشا دواژده هه‌زار پیاوی ئازا و شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و که‌وته‌ریتگا.

له‌شکره‌زی نادر که قه‌ره‌ته‌په‌ بوو، ئه‌ویش له ئاغته‌په‌ که له دهره‌ند به «ئاغته‌په‌ی دهره‌ند» (دهره‌ندی بازبان) ناوبانگی هه‌یه له جه‌وت فرسه‌خی سوورداش هه‌لکه‌وتبوو که جیتگایه‌کی سه‌خت و له‌نیوان دوو کیتو دابوو، جگه له ریتگایه‌ک بۆچوونی نه‌ده‌بوو.

مه‌میش پاشا له‌و جیتگا سه‌خته‌دا دهستی به‌سه‌نگه‌ر دروستکردن کرد و له‌شکری تیتدا دامه‌زراند بۆ به‌راهه‌ری نادرشا ئاماده‌بوو. نادرشا له‌ولاه که زانییه‌وه له سوورداش له‌شکری ساز کرد و سواریبو له ریتگایه‌کی که مه‌میش پاشا ریتی پتی نه‌ده‌برد و ریتگا باریکه‌ی راوکه‌ران بوو، که‌وته ریتگا. رۆژی شه‌مه‌ی یه‌که‌می جه‌مادی یه‌ک وه‌ختی ئیواره له ریتگای «بازین» (بازبان) وه‌ روو به‌دهره‌ند رکتیفکوت رۆیشت، نزیکه‌ی سپیده‌ی به‌بانی خۆیان گه‌یانه‌ نیتو له‌شکری مه‌میش پاشاوه.

تۆپال پاشا، وه‌ختی‌کی مه‌میش پاشای نارد که بجیته سەر نادرشا و شه‌ری له‌گه‌ل بکات، که‌وته بیریه‌وه که نادرشا ده‌شکیت و ناوونیشان بۆ مه‌میش پاشا ده‌بیت، ئه‌ویش بێ ناو ده‌میتیته‌وه. هه‌ستا سواری ته‌ختی ره‌وان بوو و له‌گه‌ل له‌شکرێکی زۆرچوو و گه‌یشته مه‌میش پاشا و له ریتکخستنی سوپاه و عه‌سکه‌ر و سه‌نگه‌ر خه‌ریک بوون، هه‌تا له‌ نا‌کاو ریتیان گه‌یشته سه‌ری و شه‌ر و کوژتاری تیخستن.

که هه‌ردوو له‌شکر شه‌ر و کوژتاریان ده‌ست پیتکرد تا‌کو نیوه‌رۆ له سوپاهی رۆمی ده هه‌زار که‌س به‌کوژت چوو. سەر عه‌سکه‌ری رۆم تۆپال پاشا که وای دیت هه‌لاتنی به‌پیاوه‌تی زانی و روو به‌که‌رکووک هه‌لات. «ئه‌للایار» ناو کوردیکی گه‌رایلی له ریتگا پیگه‌یشت سه‌ری به‌ری و که‌لله‌که‌ی به‌نێزه‌وه کرد و برديه پیتش نادرشا.

که سه‌رکرده کوژرا، هه‌موو له‌شکره‌که چاویان به‌که‌لله‌سه‌ره‌که که‌وت، هه‌رچه‌یه‌کی مابوون خۆیان ته‌سلیم کرد. نزیک نیوه‌رۆی ئه‌و رۆژه نادرشا به‌سه‌ر هه‌موو قه‌وه‌ته‌که‌ی عوسمان پاشا و مه‌میش پاشادا زال بوو. بژاردیان ده هه‌زار که‌س کوژرا و سێ هه‌زار بریندار و ساغ به‌دیل گیران، له‌وانه پیتنج هه‌زاری کوردی شاره‌زور و هیدیکه‌ی کوردی شیمالی و رۆم بوون. نادرشا له‌و شه‌رده‌دا تالانیکی بێ ژمار و زۆری ده‌ست که‌وت و به‌شاد و که‌یفه‌وه گه‌راوه قه‌ره‌ته‌په‌. له پاش دوو رۆژ له‌شکرێکی قورسی نارد هه‌ر حیلله و نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا و به‌غدا که بیگرن.

که ئه‌و موزه‌فه‌ریه‌ته بۆ نادرشا روویدا ناردیه دووی خالید پاشای حاکمی بابان و

به عیزهت و ئیکرامه وه پیشوازی کرد و به خهلات دلخوشتی داوه و به خانی لهقه بی کرد و حکومه تی بابان و شاره زووی پی به خشیه وه و وه عده شی دایج که له هه موو ده میتکدا یاریده ی بدات و بۆ کۆمه گی کردنی ئاماده بیت.

له قه ره ته په وه پوو به خورماتوو له شکر باری کرد. خالیدخان پاشاشی له گه ل خو ی برد که نوازشی بکات و ئه مینی کاته وه، که گه یشته خورماتوو نادرشا حوکی دا له خاکی شاره زوور و کوردستانی باباندا، چ ئاوا بیه ک ویران کرابی چاکی که نه وه و چ مالتیک ئه ستیندرابی تۆله ی بۆ بکه نه وه. له چه ک و ئه سپا بیتیکی تالانیان که له رۆمی ده ست که وتیوو، میقداریکی زیاده دوازه تۆپ و مالتیکی زۆری دا به خالیدخان پاشا و به سه رفرازی و شادمانی ناردیه وه قه لاچوالان.

خالیدخان پاشا که له کن نادرشا گه راوه دهستی به ئاواکردنی دیهات و کۆکردنه وه ی میلله ت و دامه زرانده وه ی ره عیه ت کرد و بۆ ریکه خستنی مه مله که ت و شار کۆششی کرد. ئه وانیه ده ره ده ر ببوون به راوی کردن و خستنیه وه سه ر ئیش وکار و پیشه و جووت و چاندن و کرین و فروتن و دادبستاد. که م که مه مه مله که تی شاره زوور [رووی] له ئاوابوون کرد و جیگایانی کوردستانی که ژیر پیتی ببوون و له ژیر سمی سوارانی نادر شادا کوترابوون و خراپ و ویران کرابوون، ورده ورده رووی له ژیانیه وه کرده وه. ئه گه رچی سیلاوی دوو ده ریا له شگری رۆم و ئیران پایه مالتی کردبوو، بووژاوه.

خالیدخان پاشا که به دامه زرانندی له شکر و کۆکردنه وه ی ئه هالی تیکۆشا، چه ک و پتیوستی ئاماده کرد و قورخانه و ئاله تی فه راهه م دینا، ده وروپشتی که وتیوو نه ئه ندیشه وه. ئه حمه د پاشای والی به غدا له وه زۆر ترسی لی په یدابوو، دهستی به ده ست دریزی بۆ شاره زوور کرد و ته شویشاتی خسته ئاوه دانیه کانی تخووبه وه.

ئه حمه د پاشا به ته مای گرتنی کوردستان له شگری کۆکرده وه که به چیه ته سه ر حوکمداری بابان. له به ر پشیوی سنووری لوړستان ناچاری ئه مه بوو که هیندیک خیرخواهان ره وان هکات له گه ل خالیدخان پاشادا بناغه ی دۆستایه تی دامه زریتن و به هه ره شه و خواهیش بیخه نه وه ده ست خو بان. به نیوژی هیندی که سان خالیدخان پاشا و ئه حمه د پاشا پیکه وه ریک که وتنه وه و به دۆستی رابواردنیان قه رار دا، هه ردوولا له شکر یکی بۆ سنوریان ئاژۆتوو گیرایانه وه دوا بی، شوړش و فیتنه ی نیوانی لایرا و مامله تکر دنیان له شه ر چاکتر زانی. به و جوړه خالیدخان پاشا له سه ر حوکمداری بابان جیگیروو و به داد و ره عیه ته په روه ری فه رمانه وایی ده کرد.

هاتنی سییه مینی نادرشا بۆ شاره زوور

میژوونویسه کان له سهر ئهوهن که حکومه تی ئهسته مبول فته وایه کی ده رخست و ناردیه مووسل که شه رکردن له گه ل نادرشا، جیهادی ئهعهمه و کوژتنی له شکریانی بۆ ئههالی سونهت و جماعت غه زایه. بهو مینواله دوورودرژ فته وایه که له شیخولئیسلا موه به ئیرادهی خهلیفه بۆ ئههلی مووسل ناردرا بوو. ئهو فته وایه به نادرشا راگه یاندرا و به له شکریکی قورسه وه له ئیران ده رکهوت و گه یشته خاکی ئه ده لان.

سالی ۱۱۵۶ بیست و چواری ره بیعی یهک نادرشا به قوه تیکی زۆره وه گه یشته چوار فرسه خی شاری سنه، خیوهت و خه رگای هه لدا و له هه مه دانه وه دهسته له شکریکیشی به ریگای کرماشاندا بۆ سهر به غدا ره وانه کردبوو. خالیدخان پاشا و سه لیم به گی ئاموزای له گه ل وه زیرانی ده ولت و که یخو دای میله تی کورد هه ستان و چوونه پێشوازی نادرشا؛ له سنه گه یشتنه پێشه وه. نادرشا هه موو سه ردارانی ناره پێشوازییان و به شان و شه ره فه وه چوونه پێشیان و به که یفوشادی گه یاندیاننه له شکرگا، نادرشا به خه لات و نوازش و ده لخواشی کردن و ئیحترامی گرتن.

له ولاره ئه حمه د پاشای والی به غدا که له وه ئاگاداربوو و زانیه وه هوکمداری بابان چوه ولای نادرشا، گه لیک دلگیر و ره نجیده بوو. که له چوینی له شکری نادرشا هوشیار بووه وه که له ریگای کرماشانه وه ته مای چوونه سهر به غدایان کردوه، به هه لبه سترای ئه م قاقه زه ی بۆ نادرشا نارد که ده لیت:

ترا چون لقب ساریانی گریست

تمای شاهنشهی بهر چیست

کسی درنجابت بود او شبان

نباید زدن دم ز گردن کشان

چوپان کار زاده ای بدرگ نابکار

تو کی بوده ای شاه ایران دیار

خیالت که خندکار عبدالیست

یا شاه سلطان یا والیست

مکن یاد این مرز و این بوم را

زقرآن گواه غلغله ی روم را

چو خواهی بدانی حکایات را
 الف لام بخوان تلک آیات را
 اگر لشکر را شماره کنی
 بیاید نظر بر ستاره کنی
 فرستم به خون کار سالی پیام
 بیاید برم لشکر مصر و شام
 چنانست بتازم که ای تورک تاز
 ز داستان هایت بگویند باز

که نادرشاه و قاقه زهی نه حمده پاشای وهرگرت، غه زه بناک و دلگیر بوو، نه مری دا
 به میرزا مهدی خانی و ه قایع نیگار که به هه لبه ستراوی پیتی هه لکالیته وه. بهم جوړه بوئی
 نویسی و بوئی ناردده وه:

مرا خوانده است احمد خیره سر
 چو بان زاده ام او اعرابی پدر
 تمامی عباد از ره معدلت
 تفاوت ندارند به جز معرفت
 نظر چون نماید خداوند کل
 اگر خار باشد نماید به گول
 شبانی ز دنیا اگر بود عیب
 چرا کرد موسی برای شعیب
 اگر شاه بودم اگر پاسبان
 که با جی ندادم به شاهنشهان
 ز نامه نمودی سپه داریت
 فزونی لشکر ز بسیاریت
 فزونی لشکر نمودی شمار
 به ثل ستاره بچرخ دوار
 اگر لشکرت را شماره کنم
 بیاید نظر بر ستاره کنم

چو صبح سعادت نماید طلوع
 ستاره ز بزمش نماید رجوع
 چو خورشید تیغ شجاعت کشید
 ستاره به بزم عدم سر کشید
 نشستی به علقه به افسانه‌ای
 بیرون آراگر مرد مردانه‌ای
 چنانست بتازم که ای زن جلب
 نه ایستی تو در مصر و شام و حلب

نادرشا له سنه چهند رۆژێک دانیشت، ههتا له هه‌موو کوردستانه‌وه له‌شکری له‌سه‌ر
 کۆبووه‌وه. له پاشان خالیدخان پاشا ئاره‌زووی کرد که له ڕیگای قه‌لاجوالانه‌وه بچنه‌سه‌ر
 به‌غدا. له‌سه‌ر ئه‌و ئاره‌زووه‌ له‌شکر له ڕیگای خانه‌قینه‌وه که‌وته ڕیگا، نادرشا له‌گه‌ڵ
 ئومه‌راکانی کوردستان بۆ میوانی چوونه قه‌لاجوالان.

نادرشا و خالیدخان پاشا چوار رۆژ له قه‌لاجوالان مانه‌وه و ڕوو به‌که‌رکووک ڕۆیشتن. له
 ناحیه‌ی له‌یلان له‌شکر به‌زیان کرد.

ئه‌هالی که‌رکووک قه‌لایان داخست، نادرشا یازده‌ی جه‌مادی یه‌ک ده‌وره‌ی شاری دا
 به‌تۆپ و خومپاره ئاوربارانی ده‌ست پێکرد. له پاش شه‌ش رۆژ ئاوربارانی، ئه‌هالی
 وه‌ته‌نگ هاتن. رۆژی بیست و یه‌کیی مانگ ئه‌مانیان خواست.

که که‌رکووک گیرا له‌شکرێکی ئارده‌ سه‌ر هه‌ولێر، له دوا‌ی گه‌لیک شه‌ڕ و ده‌وره‌دان
 به‌مامله‌ت هه‌ولێرش ته‌سلیم بوو.

مه‌ئمووره‌کانی عوسمانی که له مووسڵ کۆبوونه‌وه، هاواریان له کوردی کۆی و حه‌ریر و
 بادینان کرد. قۆچ پاشای کورد حاکمی کۆی و حه‌ریر به‌له‌شکری کورده‌وه بۆ یارمه‌تیدانی
 چووه مووسڵ و به‌ناوی جیهاده‌وه له کوردانی ئامێدی و ده‌وک و زاخۆ و دیاربه‌کر
 له‌شکرێکی قورسی بۆ کۆکراوه.

نادرشا له که‌رکووک بوو به‌په‌ننه‌انی سه‌لیم به‌گی بابانی نامزه‌دی حوکمداری کرد.
 خالیدخان پاشا که له‌وه ئاگاداربوو به‌به‌انه‌ی چوونه‌سه‌ر هه‌ولێر هه‌ستا و ڕوو به‌ئورفه
 په‌نای بۆ عوسمانیی برد. له مانگی ڕه‌جه‌بدا گه‌یشه‌ ئورفه.

سالی ۱۱۵۷ هجری مانگی ره بیعی یهک گه راوه مووسل و له مانگی شه والدا له مووسل مرد و جه نازه که یان برده وه قه لاچوالان. چوار کوری هه بوو: سلیمان، محمده، نهحمده، مهحمود.

حوکمداری سەلیم خان بەگی بابان (۱۱۵۶ - ۱۱۷۱)

ههروه کو گوترا له که رکوکوهه نامزدهی حوکمداری بوو. نادرشا که له که رکوکوهه روو بهه ولیر سوار بوو، چوونی خالیدخان پاشای بۆ ئورفه زانییه وه؛ به شیر و خه نهج ریکی گه وه ره بند سەلیم خان بهگی خه لات کرد و به ناوی «خان» فرمانی حوکمداری بۆ نوویسی.

نادرشا و سەلیم خان به له شکرده وه شه ویک له هه ولیر مانه وه، بۆ سبهینی روو به مووسل له سه ر زتی گه وه نامبازی قوچ پاشا بوون. شه ر و کوژتار گهرم بوو، قوچ پاشا زۆر به دلیرانه به رابه ری کرد، به لام قوه تی نادرشا زۆر تر بوو، قوچ پاشا له که لینی شه ودا روو به مووسل کشاوه. نادرشا هه تا نزیک مه رقه دی یوونسی پیغه مبه ر که وه دوا ی و قاقه زیکی به هه ره شه بۆ نوویسی. نه هالی مووسل، که یخودا و ریش سپی و عوله مایانی نارد له لای و به مامله ت دهستی هه لگرت و روو به که رکوک له شکری کیشاوه دوا یی. له مانگی ره مه زاندا له قه ره ته په وه سوپاهی دامه زراند و بۆ خو شی بۆ زیاره تی عه ته بات رویش.

هه ولیر و که رکوک و کۆی که وه ژیر ئیداره ی سەلیم خانی بابانه وه و له قه لاچوالانی گریدا.

له پیشدا گوترا که نهحمه دخانی سوپهان و یردیی خانی به گله ره گی نه رده لان چوو بووه دیاره کر، به ئومیدی گه رانه وه گه لیک چاوه ری بوو. وه عده یه کی وای له تورک دهست نه که وت بگه ریته وه؛ هه تا کو رۆمیه کان گه وره بوونی سەلیم خان و دهستویردی کورده کانیا ن چاو پیکه وت، به هانه له مه چاکترین نه دۆزیه وه که نهحمه دخان بخاته سه ر هه واداری حکومه تخواهی نه رده لان و شاره زوور.

به ناوی ئاینه وه گه لیک به یانانی خه لیفه ی بۆ نادر، نهحمه دخان نه و به یانانه ی بۆ هه موو ئومه راکانی کورد نارد و داوای یارمه تی لیکردن. له عه شیره تی بلباس و بابان - که له شیععه یه تی دلگیر یون - نزیک هه شت هه زار کورد له دیاره کر له سه ر نهحمه دخان کۆبوونه وه.

له مووسلهوه بۆ سهر شاره زوور كه وتنه پى. سه ليم خان كه ئه وهى بيهسته وه قه لا و شاره كانى قايم كرد و قاقه زىكى بۆ شارزاده نه سرو لا ميرزا نويسى و له سه رهوردى ناگادارى كرد. ما لا و مندا لا و گه نجينه شى به موهيماته وه نارد قه لاى سوورداش، بۆ خوشى له شكرى هه لگرت و پرو به نه حمه دخان و مووس لا چوو.

نه حمه دخان له سه ليم خانى نويسى كه دهست لى بهردانى نيه و نه بيهته مايهى خوينه پى و كوژتارى كوردان.

سالى (١١٥٨)ى مانگى رهجهب له نزىك مووس لا دوو له شكرى كورد نه مبهازى به كترىبون، له دواى سى شهو و سى رۆژ كوژتار، نه حمه دخان شكا. سه ليم خان له نيتو ديله كاندا زابته كى عوسمانى دهسته كه وتبوو، بۆ نه سرو لا ميرزاى بهديارى نارد. بهشادى و خوشيه وه له دوازدهى شهعباندا گه راوه قه لا چوالان.

سه ليم خان ههژده سال حوكمدارى بابان و شاره زوورى كرد، له بهر لوتف و پياوه تى نهو، له تىكى زل له عهشيره تى زهنگه له ماهيدهسته وه چوو شاره زوور ئيسكان كرا. سالى ١١٦٤ ههزار و سه د و شىست و چوار قۆچ پاشاى كۆى و عوسمان پاشاى بابان كوژران. سالى ١١٧١ به دهه سىسهى وهزىرى بهغدا سه ليم خان به كوژت چوو.

حوكمدارى سليمان پاشاى دووهم كورى خاليد خان پاشا ١١٧١ - ١١٧٧

كه سه ليم خان كوژرا به ته دبىر و هتيزى خۆى و گه وه ره كانى كورد، بوو به حوكمدار. سالى ١١٧٢ چوو سه ر كۆى و له دهست سووانى ده رخست و چوو سه ره رىر و گرته بيه وه. نه حمه د پاشاى برا بچووكى له سه ر دانا و محمه د پاشاى برا بچووكه كهى ديكه شى كرده سه ردارى سوپاهى خۆى.

سالى ١١٣٧ پرو به نه ره ده لا ن له شكرى برد و چهند خاكى كى خسته دهست و له گه لا حوكمدارى زهند، بناغهى خوشى دامه زراند.

سالى ١١٧٥ محمه د پاشاى كورى خانك خان پاشا به له شكرى كى قورسه وه بۆ گرته بى بابان پرو به قه لا چوالان رۆى. سليمان پاشايش پيشى پىگرت و له دواى شه ر و كوژتار محمه د پاشاى بىژراو به دىل گىرا و له شكره كه شى شكاندرا و محمه د پاشاى خنكاندرا.

سالى ١١٧٦ محمه د پاشاى كورى خاليد پاشا - كه سوپاهدارى بو - به ئاره زووى حوكمدارى له ژىر حوكمى سليمان ده رچوو و به له شكره وه چوو سه ر قه لا چوالان. سليمان

پاشا چووه بهرابه‌ری و له «تاران» ده‌ست به‌شه‌ر کرا. سلیمان پاشا شکا و هه‌لات، محهمه‌د پاشا گه‌لیکی تالان و دیل ده‌ست‌خست.

سالی ۱۱۷۷ محهمه‌د پاشا هیزی زیادبوو لینگی دا سهر سلیمان پاشا، له مه‌یدانی شه‌ردا سلیمان گیرا و کوژرا و له‌شکره‌که‌ی بلاوکراوه.

حوکمداری محهمه‌د پاشا کوری خالیدخان پاشا وه شه‌رو کوژتاری له‌گه‌ل

براکانیا ۱۱۷۷ - ۱۱۳۹

که سلیمان پاشای کوژت، به‌زۆری خۆی له‌سهر ته‌ختی حوکمداری بابان دانیشته و ئه‌حمه‌د پاشای برایش کرده حاکمی کۆی و هه‌ریر. زۆری پێنه‌چوو براهه‌تیان بوو به‌دورژمنایه‌تی و شۆرش و فه‌سادیان که‌وته نیو. ئه‌و حاڵه گه‌لیکی به‌ده‌وام بوو، عوله‌ما و گه‌وره‌کانی کورد نیوژیان کردن و پێکیان هینانه‌وه.

به‌لام محهمه‌د پاشا له ئه‌حمه‌د پاشا دلپیس بوو به‌هه‌ر فیلتیک بوو ئه‌حمه‌د پاشا به‌میوانداری خواسته قه‌لاجالان و گرتی و له به‌ندی کرد.

مه‌حموود پاشا که برا بچوو کترینیان و هه‌واداری ئه‌حمه‌د پاشا بوو، که‌لیتی ده‌ست‌خست و هه‌لات و چووه به‌غدا و په‌نای بۆ وه‌زیر عومه‌ر پاشا برد.

عومه‌ر پاشا رۆژیکی وای له خوا ده‌خواست، چهند پارچه خاکیکی به‌بره (مقطوع) دایه مه‌حموود پاشا و به‌ئیحترامیکی قورسه‌وه دلخۆشی داوه.

محهمه‌د پاشا له‌وه ئه‌ندیشه‌ی په‌یدا کرد، قاقه‌زیکی له که‌ریمخانی کوردی زهند، پاشای ئیران نوویسی و به‌ناوی کوردایه‌تیه‌وه داوای یارمه‌تی لی کرد و بۆ هه‌موو کوردستان خستنه ژێر حوکمه‌وه و هه‌واداری کرد.

ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ش ئاره‌زووی که‌ریمخان بوو بۆ یه‌کبوونی هه‌موو کوردستان ده‌کوژا، به‌لام قاقه‌زی محهمه‌د پاشا زیاتر خستیه سهر هه‌وه‌س و بۆ چوونه یارمه‌تی محهمه‌د پاشا ده‌ستی به‌ته‌داره‌ک گرتن کرد.

عومه‌ر پاشای وه‌زیر که زانییه‌وه، هاواری له که‌ریمخان کردوه، ده‌زه‌جی سوپاهیکی باشی بۆ مه‌حموود پاشا فه‌راهم هینا و ناوی حوکمداری بابانی پێوه هه‌لواسی و ئاماده‌ی چوونه شه‌ره‌زووری کرد.

سالی ۱۱۸۷ چاو‌قۆلگه که‌وته به‌غداوه و گه‌لیکی کوژتن و له دورژمن زیاتر ته‌له‌فیاتی

دا و پروو به کوردستانیش چوو؛ به لām محهمه دپاشا به له ز میلله ته که ی بۆ جیگا فیتک و کویتستانان نارد و پیتشی بهو به لایه گرت.

سالی ۱۱۸۸) مه حممود پاشا به هه واداری حوكمداریه وه له شكري پروو به شاره زوور ناژۆت. محهمه د پاشا به بێ شهر قه لاجوالانی بهردا و پروو به سنه په نای بۆ حوكمدارى ئه رده لان برد و سه ره بهووردی به که ره یخانی زهند راگه یاند.

مه حممود پاشا لهو ساله دا به بێ شهر چوو په یته ختی خۆیان و له سه ره کورسی حوكمداریی بابان جیگیر بوو، ئه حممه د پاشای براگه وره شی له به ندیی رزگارکرد و به دلخوازی خۆی ته ختی حکومه تی پیتشکهش به کاکى کردوه.

سالی ۱۱۸۹ محهمه د پاشا که گه یشتبووه سنه به یارمه تی که ره یخانی زنده وه سوپاهی کۆکرده وه و چوو سه ره ئه حممه د پاشا و نزیک سێ سه عات له قه لاجوالانه وه ئه حممه د پاشا پیتشی پێ گرت.

هه رچه نده به سوپا محهمه د پاشا هیزی زباتر بوو، به لām به خت هاوالی ئه حممه د پاشای کرد. له دواى شه رپکی قورس، محهمه د پاشا شکا و له شكري په ریشان و بۆ خوشی ده ربه ده ر بوو. به گه لیک ئه زبه ت خۆی گه یانده وه سنه. که ره یخانی زهند له وه ئاگادار کرا، بۆ تۆله ئه ستانده نه وى محهمه د پاشا و گه یشتنه ئاره زوو پکی که دلخوازی بوو چل هه زار له شكري به سێ قۆلدا بۆ سه ره به سه ره و به غدا و شاره زوور ساز کرد.

عومه ر پاشا له پیتشدا ئه حوالی چوونی محهمه د پاشا و حوكمداریی ئه حممه د پاشا و یارمه تی که ره یخانی زهندی به ئه سه ته مه بوول راگه یاند بوو. حکومه تی رۆم شاعیری به ناوبانگ «وهه بی ئه فه ندی» به سه فاره ت نارد بووه شیراز له که ره یخان لوتف و میه ره بانى چاو پیکه وتبوو، به وه عدیکی سارد و بێ بنه به رێ کرابوه وه.

له شكري زهند قۆلپکی له ژیر فه رمانده ی که لب عه لیخان پروو به کوردستان بۆ یارمه تی محهمه د پاشا که وته رینگا و قۆلپک پروو به به غدا به تالانکردن و کوژتار رۆیشت.

خالی د به گی بابان حاکمی مه نده لی بۆ پیتشگر تیان چوو، له مه یداندا کوژرا و ده ورو پستی به غدا تالان کرا قۆلی سییه م بۆ سه ره به سه ره و به کوژتار جله و کو ت بوون.

سالی ۱۱۹۰ له به سه ره وه هه تا شاره زوور بوو به مه یدانی تالان و به ره و. ئه حممه د پاشای بابان که له سنه وه بزووتنی که لب عه لیخانی زهند و محهمه د پاشای برای خۆی زانیه وه و تیگه یشت به را به ری ئه وانه نابێ به ناچارى قه لاجوالانی بهردا و هیز و سوپا و گه نه جینه ی

برده که رکوک. سوپاهی زهند به کوردستان گرتن و نه هالی وه ته نگهینان شالایان برد و دهستیان به مهمله که ت گرتن کرد. که لب عه لیخان گه لیک ده سترژی نواندنی کرد.

هروه کو جلدی یه که مینی میژووی جه و ده ت باس دهکا، نهو هه موو فیتنه و شهر و کوژتاره که کرا میلله تی کوردی به گژ یه کتردا کرد و حوکمداره کانی بابانی کرده دوزمینی یه کتر و برا له گه ل برادا خوینرژبوون، مایه ی هه موویان عومهر پاشای به د نه ندیش بوونی بی شوبه یه؛ چونکه هزی له ناسوده گی نه ده کرد.

سالی ۱۱۹۱ محمه د پاشای بابان که وردبووه که لب عه لیخان به جاریک کوردستانی ویرانکرد و ته مای چاک نییه، به پنهانی هیزیکی سازدا و پیشی ده ست به درژکردنی گرت و له سهر نهو نیوانیان تیکچوو و به شهره اتن. له پاش کوژتار محمه د پاشا شکا، که لب عه لیخان به رقی هه ستاوی به نیو کوردستاندا روو به ئیران گه راوه و هه رچییه کی ده سته هوت کوژتی و تالانی کرد و له کوردستان ده رچوو.

محمه د پاشا له دوی چوونی که لب عه لیخان به یارمه تی کورده کان چووه قه لاچوالان و له گه ل میلله ت و سوپاه و خو کوژکرده وه خه ریک بوو.

هه ره له وساله دا که ریمخان که له سهر بهوردی محمه د پاشا و که لب عه لیخان ناگادار بوو، له ژیر فرمانده ی خوسره و خاندان سوپاهیکی قورسی نارده سهر محمه د پاشای بابان، له نه تیجه ی کوژتاریکی زور خوسره و خان شکا و به شیرزیی روو به ئیران هه لات. محمه د پاشا له پاش تالان و دیلیکی زور و ده سته خستن به شادمانی گه راوه قه لاچوالان.

سالی ۱۱۹۱ نه حمه د پاشا که له که رکوک بوو، سوپاهیکی باشی هه لگرت و چووه سهر قه لاچوالان. محمه د پاشا بو به رابه ری برای خو ی له شکری هه لگرت و چووه پیشی و شهر گهرم بوو. خوینی مه زلوم رژا، له ناخریدا نه حمه د پاشا سهر که هوت. محمه د پاشا له شکری په رشوبلاو بوو، به هه زار نه زیه ت گیانی به سه لاهه تی خو ی و چند سهر کرده یه کی ده رچوواندن و رزگار بوون و خو یان گه یانده سنه و پنهانان بو که ریمخانی زهند برد.

نه حمه د پاشا سهر که هوت و مال و نه سپاهیکی بی ژماری ده ست خست و به شادمانی روو به قه لاچوالان چوو و له سهر ته ختی حوکمداری بابان دانیشه وه.

حکومداری نهممه پاشا کوری خالیدخان پاشا (۱۱۹۲ - ۱۱۹۴)

نهممه پاشا که چووه سهر تهختی حوکمداری بابان به نوازش و دلخوشی دانه‌وی نه‌هالی و سویاهی، دهستی به حوکمرانی کرده‌وه.

سالی ۱۱۹۳ محهمه پاشای بابان به یارمه‌تی که‌ریمخانی زهند له‌شکری نه‌رده‌لان و ئیرانی هه‌لگرت و چووه سهر نهممه پاشای برای. له‌ولاهه جیگا بلند و سه‌خته‌کانی که‌وتبونه سهر ریگا گرتنی و سویاهی تیدا دامه‌زراندن.

محهمه پاشا به‌بیباکی روو به‌قه‌لاچوالان له‌شکری ناوژت هه‌تا گه‌یشته ده‌ریه‌ندیکی ته‌نگه‌وه. له‌پرینکا نهممه پاشا ده‌وره‌ی دا و شیریی کورژتاری تیتنان. له‌مه‌یدانی شه‌ردا محهمه پاشای نه‌سیر کرد، ده‌زیه‌جی هه‌ردوو چاوی کوئی و کویری کرد و ناردیه قه‌لاچوالان و له‌شکره‌که‌ی په‌ریشان کرا.

نهممه پاشا به‌شادمانی و به‌بی‌ره‌قابه‌ت دهستی به‌حوکمداری کرد و بناغه‌ی مه‌وه‌ده‌تی له‌گه‌ل که‌ریمخاندان دامه‌زراند؛ چونکه که‌ریمخانی کورد، له‌پادشا ناوداره‌کانی کورد بوو، نهممه پاشا حه‌زی ده‌کرد بو ئیتفاقیکی عموومی کوردستان له‌ژئیر ئیداره‌ی پادشاهی‌کی وادا بکوشتی، به‌لام عومر وه‌فای نه‌کرد.

نهممه پاشا به‌که‌مالی نازادی و سه‌ریه‌خویی حوکمرانیی کرد. خاکی درنه‌باجه‌لان، شاره‌زور، که‌رکووک، کوئی، حه‌ریر، له‌ژئیر حوکمیدا بوو.

سالی ۱۱۹۴ نهممه پاشا له «سیتگره» به‌ده‌نه‌که‌یان برده قه‌لاچوالان. دوو کوری ناودار و گرانبه‌های له‌دوای به‌جیما. یه‌کتیک ئیبراهیم، دووهم خالید پاشا، که‌هه‌ریه‌ک له جیگای خو‌باندا باسیان ده‌کری.

حوکمداری مه‌حموود پاشا کوری خالید خان پاشا ۱۱۹۴ - ۱۱۹۸

که نهممه پاشا مرد، برا بچووکی که مه‌حموود پاشا بوو، له‌سهر تهختی حوکمرانی دانیش و له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا ده‌یزانی عومهر پاشا فیتنه نه‌نگیز و به‌دخواهی کوردی ئیداره‌ی ده‌کرد و به‌په‌نهانی ئیتفاقی له‌گه‌ل که‌ریمخانی زهند گرتدا.

له‌و ساله‌دا حکومه‌تی عوسمانی بو کورژاندنه‌وی ناوری فیتنه، مسته‌فا ناویکی به‌سه‌لاحیه‌ته‌وه نارد به‌غدا، نه‌گهر عومهر پاشا سه‌ریپچی بکات بی‌کوژیت. عومهر پاشا به‌بی‌کیشه دهستی له‌وه‌زاره‌تی به‌غدا به‌ردا.

مهحمود پاشا بۆ ئىتفاقى نيوانى، عوسمان پاشاى كورى خۆى بهولام نارد بهغدا و قاقهزىكى بۆ تازهكردهوى مهودهدهت بۆ وهزىرى تازه نارد.

والى بهغدا بهدهسىسهى خهزىنهدار عهلى بهگ ههزى دهكرد ئىبراهيم پاشاى كورى ئهممه پاشا بكهنه حوكمدارى كوردستان. عوسمان پاشا سهر بهوردى بۆ بابى نوويسى و بۆ خوشى له چوونهلاى وهزىر كورتى نواند.

عهلى بهگى خهزىنهدار، وهزىرى ههوادارى ئهمه كرد لهشكر بىاته سهر مهحمود پاشا. بهلام له بهر بى هىزى ئهوهيان پهنهان راگرت و بهو واسىتهيه كهه كهمه ساردى كهوته نيوانى وهزىرى بهغدا و مهحمود پاشاوه.

وهزىرى بهغدا لهشكرىكى كۆكردهوه. له پاش چهندجار خهيالانى كه بۆ خوشى بچىت، لهشكرهكهى نارد سهر مهحمود پاشا و بهكهه شهركى شكا و پهريشان كرا و گهراوه بهغدا جارى دووهم ديسان چووه سهر مهحمود پاشا و بهشپزهى گهراوه. مهحمود پاشا بهو دووجار سهر كهوته، گهلىك تالانى دهست كهوت و ناوبانگى كرد.

وهزىرى بهغدا لهو فېله زياتر چارهى نهبوو كه بنىرتيه دووى محمهه پاشاى بابان و بهكوبرىش بىكاته ئالهتى فېتنه و شه. عومهر پاشاش بوو بههاودهنگى.

سالى ۱۱۹۵ عومهر پاشاى كۆنه وهزىر و محمهه پاشاى بابان، گهلىك هاواليان پهيداكرد و بهقوهتتىكى تهواوهوه بۆ سهر قهلاچوالان رۆيشتن. مهحمود پاشا بهسياههوه پىشى پىگرتن. له دواى گهلىك كووتار، عومهر پاشا و محمهه پاشا بهدهستكهوتن. مهحمود پاشاش ههردووكى كوژتن و ئاورى فېتنهى كوژاندهوه.

سالى ۱۱۹۶ مهحمود پاشا لهگهڵ ئوموور خهريك بوو، له تهك ئهميره دراوسىكانى كورددا بناغهى خوشى دامهزاند و بۆ گهورهبون تىكۆشا.

سالى ۱۱۹۷ وهزىرى بهغدا لهشكرىكى بۆ ئىبراهيم پاشاى بابان ساز كرد و بۆ خوشى لهگهڵ كهوت و رۆو بهشارهزور چوون. له نزىك كهركوك مهحمود پاشا پىيان راگهشت و دهستيان بهئاوربارانى يهكتر كرد. له دواى كهمىك شه، وهزىر بهشكاوى بۆ بهغدا گهراوه. ههر له نىوهى ئهه سالاها جارىكى ترىش عهلى بهگى خهزىنهدارى لهگهڵ ئىبراهيم پاشا خست و ناردىه سهر شارهزور. مهحمود پاشا نهيهشتن نزىك بهتخوبى بىن، شكاندنى و پهريشانى كردن و بهههزار ئهزبهت عهلى بهگ و ئىبراهيم پاشا بهساغى خۆيان گهياندهوه بهغدا.

سالی ۱۱۹۸ مه محمود پاشا بۆ ته ئىدىب و خستنه دهستى لهشكرىكى برده سهر موكرىان و له رېگای بلباسه وه روو به لاجان چوو. حوكمدارى موكرىان به تۆپ و تفهنگه وه، جىگا سهخت و تهنگه كانى قايم كرد و له كهلىندا دانىشت.

مه محمود پاشا به بى ته ندىشه لهشكرى ئاژۆت، له تهنگه ى چۆمى نواوه دا كه داخيل به لاجان ده بى له ته رهف لهشكرى موكرىانه وه ده وره دران و ئاورىارنىيان ده سته پى كرد. ئه و رۆژه هه تا ئىواره شه ر و كوژتار كرا. له تارىكىي شه ودا مه محمود پاشا و لهشكرىكى كه مابوون روو به چيا به رزه كانى قه ندىل هه لاتن.

موكرىانىيه كان له پىشدا ئه وىشيان گرتبوو، سه ره وژىر پىيان دادان و كوژتارىان لى كردن. شه وى دوو شه مهى مانگى ره بىعى يه كى ئه و ساله، مه محمود پاشا له ده ست موكرىانىاندا به كوژت چوو. لهشكرى بابانى كه مابوون به هه ر فىللىك بوو جه نازه كه ى مه محمود پاشايان دزیه وه و روو به قه لاچوالان هه لاتن و هه موو ئه سپاب و مالىيان به دىل گىرا. مه محمود پاشا دوو كورى ناودارى له پاش به جىما يه كىك عوسمان پاشا و دووهم عه بدوره حمان پاشا؛ سه ره بوردى هه ره كه يان به جوى له جىگای خۆيدا ده بىژرتن...

حوكمدارى ئىبراهيم پاشا (۱۱۹۸-۱۲۱۸)

ئىبراهيم پاشاى كورى ئه حمه د پاشاى كورى خالىدخان پاشاى بابان - هه ره كو گو ترا - هه ر له به غدا داده نىشت؛ وه زىره كان بۆ رۆژىك رايانگرتبوو.

له مانگى سه فه رى ئه و ساله دا كه زانىه وه مه محمود پاشا روو به موكرىان لهشكرى بردووه، كه لىنى ده سته خست و روو به قه لاچوالان رۆيشت و به قه قه ز و چاو وراو به شه ر و نه سىحه ت، نزىكى قه لاچوالان بوو. له وده مه دا دهنگى كوژتنى مه محمود پاشاش په ىدا بوو؛ به مامله ت ئه هالى برديانه نىو قه لاوه و له سه ر ته ختى حوكمدارى دانىشت.

ئىبراهيم پاشا چونكه پىاوئىكى مه عارىفه ره وه و مه ده نى بوو، له هه موولا يىكه وه عوله مای به ناوبانگى له خۆى گرد كردبوونه وه و مه دره سه و مزگه وتى چاكى بۆ دروست كردن.

سالى ۱۱۹۹ ئىبراهيم پاشا قه لاچوالانى پى تهنگ بوو. له ده شتى شاره زووردا له پانايى گو شه يه كى ده شتى سه رچناردا بناغه ى شارىكى زۆر گه وه رى دامه زراند و ناوى نا «سلىمانى». هه موو دايره و مه دره سه و ماله كانى قه لاچوالانى برده ئه وى و ده ستى

به رتيكخستني شار و دامه زراندي عوله ما و نه هالي كرد، ستي سال له گهل دروستكردني شار خهريك بوو.

سالي ۱۲۰۱ سليتمان به گي شاويززاده ي كورد كه له بنه ماله گه وړه كان بوو، لينگي دابووه سهر به سره و گرتي. سليتمان پاشاي نوكه رباب كه وه زيري به غدابوو، له نه تيجه نه نديشه ي كرد و كومه گي له ئيسبراهيم پاشاي بابان و فه تاح پاشاي درنه و باجه لان خواست.

سليتمان پاشا له ژيتر فرمانده ي خاليد ئاغا و نه حمه د ئاغا و كه يخوداوه له شكري ناره سهر سليتمان به گ و به شكاي و پهريشاني گه رابوونه وه. سليتمان به گ رۆژ به رۆژ رووي له گه وړه بوون كړدبوو.

ئيسبراهيم پاشا و فه تاح پاشا به قووه تيك ي قورسه وه ي كوردي بابان و كوي و حه رير و درنه و باجه لان گه بيشته به غدا. سليتمان پاشاي وه زير له و قووه ته نه نديشه ي پديدكرد و نه و قووه ته ي به فيل، به بهانه گرتن له شكره كه ي كوردستاني خسته ژيتر فرماني خو به وه و بو به سهر ي ره وانه كردن و ئيسبراهيم پاشاشي عه زل كرد و عوسمان پاشاي كوري محمه د پاشاي باباني كرده حوكمدار و فه تاح پاشاشي ليخت.

عه بدولقادي پاشاي ئاموزاي نه وي كرده حوكمداري درنه و باجه لان و له گهل خوي ههلگرت و چونه سهر سليتمان به گي شاويز، به ههر فيلتيك بوو له گهل سليتمان به گ رتيكه وتن و گه رانه وه به غدا.

مسته فا ئاغاي كوري نه حمه د ئاغاي كه يخودا دلگير ببوو، به په نهاني گرتن ئيتفاقي سهركيشي له گهل عوسمان پاشاي بابان گريدا و ده ستي به سهركيشي كرد؛ له نه تيجه دا سليتمان به گ ناچار بوو نه رازي و نه ملاكي مسته فا ئاغا و سليتمان به گي به زياده وه پيدانه وه.

مسته فا ئاغا چوو له قهره نه وړه مان داناشت. عوسمان پاشاش له پاش گه رانه وه ي له به سره روو به شاره زوور روشت و له گهل ئومووري حوكمداري رتيكخستن له سليتماني داناشت.

سليتمان پاشاي وه زير له دواي چه نديك زانيه وه كه عوسمان پاشا و مسته فا ئاغا و سليتمان به گ پتيكه وه رتيك كه وتوون، نارد ي عوسمان پاشاي باباني گرت و خستيه به نده وه و نه زيه تي دا، عوسمان پاشا له داخان نه خوش كه وت. له به نديان درخت و

ناردرايه مالهوه. عوسمان پاشا نهخوشيهكهی دريژبوو، دهر د و داخی پي کيتشا و له سالي ۱۲۰۴د بهو داخهوه مرد.

لهو سالداه ئيبراهيم پاشا کرا بهحکمدار سليتمان پاشای کولمه له ئيبراهيم پاشا دوودل بوو؛ بزوهرهتستی ناردی ئاورهحمان پاشای کوري مهحمود پاشای برده بهغدا و بو حوکمداريی ناورهدهی کرد.

سالي ۱۲۰۴ی مانگی رهمهزان، ئاورهحمان پاشا کرا بهحکمدار و ئيبراهيم پاشا عهزل کرا و ئاورهحمان پاشا ناردرايه سليتمانی و دهستی بهفهرمانرهبایي کرد، ههتا سالي ۱۲۱۲ ئيبراهيم پاشا بهگوشهگيريی له بهغدا و ئاورهحمان پاشا بهحوکمداريی له سليتمانی رايانبور.

سالي ۱۲۱۲ سليتمان پاشا ناخوشي خسته نيواني ئاورهحمان پاشا و ئيبراهيم پاشاوه. بهبهانهیهک ئاورهحمان پاشای خواسته بهغدا و عهزلی کرد. ئيبراهيم پاشا ناردرا سليتمانی، ئاورهحمان پاشا و سهليم بهگ له بهغدا چهپس کران و نهزبهت دران.

سالي ۱۲۱۳ له سليتمانی چاوقولکهی پيس پديدابوو، ميللهتی کوردی گهلیک پي مردن و مالی گهلیک کويرونهوه و نهمان.

سالي ۱۲۱۶ محهمه پاشای کوري خاليد پاشا کرا بهحاکمی کوی و هرير و ناردرا و چوو دهستی بهحوکمداريی کرد.

سالي ۱۲۱۸ ئيبراهيم پاشا بهدلگيري چوه مووسل. لهو سالداه لهوی وهفاتی کرد و له تهرهف وهزيري بهغداوه حکومهتی بابان درا بهئاورهحمان پاشا.

حوکمداری ئاورهحمان پاشا

ئاورهحمان پاشا که له بهنديخانه رزگاربوو. دهستی بههيز پيداکردن کرد و پروژ بهپروژ له خو رزگارکردندا بوو. داخی وهزير و محهمه پاشای کوی له دل گرتبوو، له کهلین دهگهرا.

سالي ۱۲۲۰ ئاورهحمان پاشا لهشکرتکی رازندهوه و پاشايانی کوی و هريري خواستن و بهيارمهتی محهمه پاشای حاکمی کویهوه چونهسهر محهمه بهگ ناو، له خاپور شوړشی دهست پي کردبوو شکانديان و بهسهرکهوتن و بهکهيفهوه گهرايهوه. محهمه پاشای کوی بهتهمای چونهوه بوو. ئاورهحمان پاشا کهلین له دهستدانی له نازایی بهدوورزانی؛ بويه ههتا چونه کهرکووک لهگهلا خوی برد.

که گه یشته دهشتی «فرقه» محهمه پاشای بهسیداره‌دا کرد و خنکاندی و سهر بهوردی به‌عەلی پاشای وه‌زیری به‌غدا راگه‌یاند و ڕوو به‌شاری سلیمانی که‌وته ڕیگا.

عەلی پاشا له‌وه زۆر دل‌گیر و ڕق هه‌ستاو بوو؛ خالید پاشای کورێ ئه‌حمه‌د پاشای بابان که له‌ ئامیدی بوو برديه به‌غدا و ناوی هوکمداری بابانی لێنا و سلیمان پاشای کورێ ئیبراهیم پاشاشی کرده حاکمی کۆی و هه‌ریر و بۆ چوونه سهر خاکی خۆیان له‌شکر و ته‌داره‌کی بۆ گرتن.

ئاوړه‌حمان پاشا ئه‌وه‌ی زانیه‌وه به‌له‌شکره‌وه ڕوو به‌به‌غدا خشا و ده‌ستی به‌تالانگرتنی ده‌روو‌پشتی به‌غدا کرد و عەلی پاشای وه‌ته‌نگه‌یتنا.

خالید پاشا و سلیمان پاشای بابان بۆ به‌راهه‌ری ئاوړه‌حمان پاشا له به‌غدا ده‌رکه‌وتن و ئاوړه‌حمان پاشایان شکاند و که‌وته‌ ده‌وی.

ئاوړه‌حمان پاشا له ده‌ربه‌ندی بازیان خۆی گرت‌ه‌وه و بۆ شه‌ر پێشی پێ گرتن.

عەلی پاشا به‌سو‌پاهیتی کورسه‌وه چووه یارمه‌تی خالید پاشا، له ده‌ربه‌ندی بازیان به‌شیر و خه‌نجهر و به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌ر و کوژتار کرا. ئاوړه‌حمان پاشا نه‌شیا خۆراگرێ، به‌ پێنج هه‌زار ماله‌ عه‌شایری کورده‌وه ڕوو به‌خاکی ئه‌رده‌لان هه‌لاتن و په‌نایان بۆ ئه‌مانوللاخان برد. به‌ئیه‌حترامه‌وه پێشوازی کرا و سهر به‌وردی به‌فه‌تالی شای قاجار راگه‌یاند.

سالی هه‌زار و سه‌د و بیست مانگی ره‌جه‌ب، سلیمان پاشا بۆ کۆی و هه‌ریر و خالید پاشا بۆ شه‌ره‌زور له‌سه‌ر ته‌ختی هوکمداری دانیه‌شتن.

عەلی پاشای وه‌زیر ئه‌حمه‌د چه‌له‌بی به‌وه‌لام ساز کرد و دیاری و چتیکی زۆری بۆ شاه‌ی ئێران پێدا نارد و په‌وانه‌ی تارانی کرد که په‌نای ئاوړه‌حمان پاشا نه‌درێ.

له‌ولاه‌وه فه‌تالی شاش که‌ چوونی ئاوړه‌حمان پاشای بۆ سه‌نه بیسته‌وه، میرزا سادق‌خانی وه‌قایع نیگاری نارد به‌غدا که نیوانی ئاوړه‌حمان پاشا و وه‌زیر ڕێک‌خاته‌وه و هوکمداری شه‌ره‌زور بدریته‌وه ئاوړه‌حمان پاشا.

وه‌قایع نیگار که گه‌یشته به‌غدا ئیه‌حترامی نه‌گیرا و هوکمداری شه‌ره‌زووری به‌خالید پاشا درابوو، به‌دل‌گیری ڕوو به‌تاران گه‌راوه و شاه‌ی ئێرانیشی له‌وه ره‌نجیده کرد.

سالی فه‌تالی شا بۆ ئیه‌تفاق کردن ئاوړه‌حمان پاشای بۆ تاران میوانداری کرد و به‌ره‌به‌ره شاهانه پێشوازیان کرد. مانگی ره‌بیع گه‌یشتنه تاران و به‌خه‌نجهر و شیرێ کالان

زیر و گوهه‌ریه‌ند و به‌که‌ولتیکى سموره و شالتيكى تورمه‌ی گرانبه‌های خه‌لات کرا، حکومه‌تى کوردستانى شاره‌زوورى به‌ئىستقلالتيكى ته‌واو بۆ ته‌سدیق کرد و به‌له‌شکرتيکى قورسه‌وه‌ی به‌رئ کرده‌وه که به‌زۆر به‌چيته‌وه سهر ته‌ختى حوکمدارى.

ئاوړه‌حمان پاشا له‌گه‌ل ئه‌مانول‌لاخانى ئه‌رده‌لانى روو به‌گرتنى شاره‌زوور گه‌رانه‌وه. شازاده محهمه‌د عه‌لى ميرزا و ئىبراهيم خانى کوردی ده‌لو و محهمه‌دخانى کوردی شامبياتى به‌سوپاهى خوښانه‌وه بۆ سهر به‌غدا له تاران ده‌رکه‌وتن. مانگى جه‌مادى يه‌ک گه‌يشته‌ کرمانشان.

عه‌لى پاشا که له‌وه ئاگادار کراسى هزار سوار و پياده‌ی ساز کرد و پازده هزارى خسته ژير فرمانى خاليد پاشا و سليتمان پشای بابان و سليتمان پشای که‌هيا که خوشکه‌زای خو‌ی بوو، روو به‌ئاوړه‌حمان پشای به‌رپرکردن و پازده هزاريشى له‌ژير فرمانده‌ی فه‌تاح پشای حاکمى باجه‌لاندا ناره‌ده‌هاو، خو‌شى هه‌تا «تاقى گه‌رپرا» رانه‌وه‌ستا.

ئاوړه‌حمان پاشا و ئه‌مانول‌لاخان بۆ گرتنى شاره‌زوور له سنه ده‌رکه‌وتن و روويان له که‌رکووک کرد. له جیگايه‌کى پتى ده‌لتن جه‌مشا، سليتمان پاشا و خاليد پاشا پيشيان پيگرتن و شهر گهرمه‌ی نه‌که‌وتى، ئاوړه‌حمان پاشا شکا و روو به‌سنه هه‌لات و گه‌لتيکى لى به‌کوژت چوو.

که مزگينى ئه‌وه به‌عه‌لى پاشا راگه‌يه‌ندرا له زه‌هاوه‌وه به‌تالان و کوژتار چووه تاقى گه‌رپرا.

نه‌وړۆزخانى ئيشيک ئاغاسى به‌سوپاهى خو‌يه‌وه بۆ يارمه‌تى شازاده چووه هه‌مه‌دان. له‌گه‌ل شازاده چوونه که‌ره‌ند. عه‌لى پاشا له تاقى گه‌رپرا سواربوو گه‌راوه زه‌هاو و چووه سهر چۆمى سيروان دابه‌زى.

نه‌وړۆزخان و محهمه‌د عه‌ليخانى شامبياتى به ده هزار سواره‌ی کوردی «مه‌دانلوو جيهان به‌گلوو» وه به‌تالانکردن روويان له زه‌وى به‌غدا کرد. فه‌تاح پشای باجه‌لان که‌ميک له به‌راه‌ريدا کو‌شا و روو به عه‌لى پاشا هه‌لات، ئه‌وانيش له زه‌هاوه‌وه هه‌تا به‌عقوبه و مه‌نده‌لى کوژتار و تالانيان کرد.

فه‌ره‌جول‌لاخانى نه‌سته‌چقى پاشا و محهمه‌د وه‌ليخانى هه‌وشارى سفيارخانى کورد به‌چى هه‌وشارى به‌سواره‌ی کورده‌کانى هه‌وشاره‌وه بۆ يارمه‌تى ئاوړه‌حمان پاشا که‌وته‌نه رپگا.

خالید خان پاشا و سلیمان پاشای بابان و سلیمان که هیا به سوپا هوه پروو به سنه
رۆیشتن له که نار دهریاچهی مهربوان پروو به پرووی ئاوره حمان پاشا بوون و ئه مبابازی
یه کتر بونیان یهک بوو.

ئه مانوللاخان و فهره جوللاخان به له شکری کوردستانی ئه رده لانه وه له راستی مهیداندا
راوهستان. کوردهکانی هوزاره و ههوشار لای چه پیان گرت، ئاوره حمان پاشا به کوردی بابان
و شاره زوور و که له سوو و زهنگنه و جاف و گۆرانه وه له ناوچه دا دلی مهیدانیان دهست
خست و ریزبوون. خالید پاشا و سلیمان پاشا به له شکری کوردی کووی و حه ریر و
که رکوکوه به رهو پرووی ئه رده لانه یهکان، نوکهر و غولامی گورجی و عاره ب له گه ل سلیمان
پاشای که هیا پروو به ههوشاریهکان و عهسکه ری رۆم پروو به ئاوره حمان پاشا ئاماده ی
شه ربوون و به توپ و تفهنگ یه کتریان ئاورباران کرد.

له نه تیجه دا له شکری خالید پاشا و وهزیری به غدا شکا. سلیمان پاشای که هیا لهو
شه ردها به دیل گیرا و له پاش سالتیک رزگار بوو. عه لی پاشا پروو به که رکوک و به غدا
هه لات و له شکری ئاوره حمان پاشا به کوژتار و تالان پروو به دهوری به غدا رۆیشت.

عه لی پاشا په نای بو شیخ جه عفه ری نه جه فی برد که پیاویکی مه لا و موخته هیدی
شیعه بوو. به رچای ئه و له شکری ئاوره حمان پاشا دهستیان له شه ر و کوژتار به ردا و
گه رانه وه. ئاوره حمان پاشا له سه ر حوکمداریی شاره زوور دانیشت.

سلیمان پاشای بابان گه راوه کووی و خالید پاشا چوو به غدا. له ئه واخیری ئه و ساله دا
شیخ جه عفه ری نه جه فی بو رزگاریی سلیمان پاشای که هیا چوو تاران و له ولاره فه یزی
ئه فهن دی له ته ره ف سه دری ئه عزه می عوسمانی و حاجی ییوسف پاشا وه بو ئه وه چوو
تاران و که هیایان رزگار کرد و بو ریکه خسته وه ی نیوانی ئاوره حمان پاشا و عه لی پاشا،
میرزا سادقخانی وه قایع نیگار له تارانه وه چوو به غدا له ته ره ف ئیتران و حکومه تی
عوسمانیه وه حکومه تی شاره زوور بو ئه وره حمان پاشا ته سدیق کرا.

سالی مه دده داغای گورجی رۆژی سێ شه مه ی سێزده ی ره جه ب، سه به ینی زوو چوو
ژووری عه لی پاشای وه زیر و له سه ر به رمالی نوێژ کوژتی.

له و ساله دا ییوسف خواجه ی کوپی محه مه ده مین خواجه ی ساحیت بقرانی به ده خسانی،
کاری په ریشان ببوو. له به ده خسانه وه پروو به میسر و مه که که و سووریا رۆیشتبوو، په نای
بو ئاوره حمان پاشا برد. زۆر به ئیحه ترامه وه رایگرت، پیاویکی زانا بوو، ئه م شیعه ری
له سه ر مۆری کوولی بوو:

ای خواجه چون به فردوسی برین شد زیناجهان
جانشین اوست یوسف، خواجهی صاحبقران

حکومه تی شاره زور و نه هالی به غدا به وه زاره تی سلیمان که هیا قه راریان دا له
مانگی موچه پهمی ۱۲۲۳ دا وه زاره تی ته سدیق کرا.

ناوره حمان پاشا به هه موو جوړیک بو کاروباری ریکخستن ده کوښا و دوو سالی ته و او
له گه ل هیز په پیدا کردن خه ریک بوو. سالی ۱۲۲۳ ناوره حمان پاشا که قه لای زه لمی له
مانگی سه فهدا گرت، سی توپی گه وړه دی ده رخست و نه م شیعرا نه ی له گومبه زه که
به نوویسراوی چاوپتیکه وت:

خان از بهی عیش و کامرانی
چون جزم شده ش جهان ستانی
در فصل بهار و ماه شوال
شد قلعه ی زلم فتح خانی
در سال هزار و بیست و شش را
آمد به حصول این امانی

(تحریراً فی ۲۸ شوال ۱۰۲۶)

له و ساله دا ناوره حمان پاشا له شکری برده سهر سلیمان پاشای حاکمی کوئی. له پاش
شه پر کردن ده رقه تی نه هات و گه راوه.

له و ساله دا مانگی ره بیعی دوو، سلیمان پاشای که هیا بو خوی و سلیمان پاشای بابان
به له شکره وه چونه سهر ناوره حمان پاشا که ده ریبه ریتن و سلیمان پاشای بابان بکه نه
حوکمدار. له پاش گه لیک شهر و چند کوژتار و که شاکه ش، له مانگی ره مه زاندا
ناوره حمان پاشا هه موو خاکی خوی خسته وه ده ست و سلیمان پاشای حاکمی کویش پروو
به که رکوک فیراری کرد؛ کوئی که و ته ده ست ناوره حمان پاشا.

له سالی مانگی ره بیعی یه ک، به سهر عه سکه ری سلیمان پاشای بابان له شکری وه زیری
به غدا چوه سهر ده وروپشتی ماردین و به شکاوی پروو به به غدا گه راوه. ناوره حمان پاشا
به و شکسته یه دل قه وی بوو، له شکری کوژکرده وه و ناماده ی چونه سهر به غدا بوو.

له سالی سه فهدا ناوره حمان پاشا پروو به به غدا ده ستی به گرتنی مه مله که ت و شار و
دیته ات کرد. له حه وتی ره مه زاندا گه یشته که نار به غدا و له گه رده کی نه عزمیه له گه ل
وه زیری به غدا شه ری کرد و سلیمان پاشای بابانی به دیل گرت. نه هالی به غدا هه واداری

ئاورپەحمان پاشا بوون، سلیتمان که هییا روو بە دەشتی هەلات و لە تەرەفی عارەبی
پەغەیبەووە گیرا و کوژرا.

ئاورپەحمان پاشا چوووە نێو شارەووە و بەغدای گرت و ئومووری تێدا دامەزراند. فەیزوللا
که هییا و خەزینەدار و ئیسماعیل ئاغای کوژتن. سلیتمان پاشای بابان و مووسا بە گزادە
عەبدوللا بەگ و مەحموود بەگی کۆری خۆی - که هەواداری که هییا بوون - زنجیربەندی
کردن. لە مانگی زیلقە عەدە دا ناردنی بۆ کوردستان و لە شاری کۆی حەپسی کردن. لە
پاش گرتنی بەغدا خەزینەدار عەبدوللا ئاغای کردە وەزیری بەغدا.

پەڕەیسولکیتابی عوسمانی که ناوی حاتی ئەفەندی بوو، لە ئەستەمبۆلەووە بۆ فیتنە
پەیدا کردنی نێوانی حوکمدار و پاشایانی کوردستان و بەغدا ناردرابوو. لەو دەمەدا لە
بەغدا بوو عەبدوللا ئاغای وەزیری تازە بەنە یاری ئاورپەحمان پاشا بزووت و لە نێواندا
شۆڕشی پەیدا کرد. بەناچاری ئاورپەحمان پاشا هاواری لە ئێران کرد که یاریبەدی بدەن.

حاتی ئەفەندی بە پەنەنەنی ئەحمەد چەلەبی بەو هەلام بۆ تاران ناردنی ساز کرد و دیاریەکی
زۆری بۆ فەتالی شا رێک خست و بەرێکەرد.

نێوانی ئاورپەحمان پاشا و عەبدوللا ئاغای تێکدرا، لەنێو شارەووە و کوژتار دەست
پێکرا، گەرەکی که رخ کهوتیووە دەست عەبدوللا ئاغای و پەسافە لە ژێر حوکمی ئاورپەحمان
پاشادا بوو. بەچاوپراوی حاتی ئەفەندی، ئەهالی بەغدا بوون بە هەواداری عەبدوللا ئاغای،
لەنێو کووچە و کۆلانی پەسافەدا کوژتار دامەزرا.

ئاورپەحمان پاشا بەناچاری لە شار دەرکهوتیو، لە نزیک گەرەکی ئەعزەمیە لە پەر تاویدا
و لە ئەسپ بەربووەو. ئەهالی گرتیان و بردیانە لای حاتی ئەفەندی بەندی کرد.

بە پەنەنەنی دیسان هێزی پەیدا کردەو، لە پاش شەش پوژ حەپس دەرکهوت و شەرقی
شیمالی شاری خستەووە دەست. عەبدوللا و ئاورپەحمان پاشا لە بەغدا هەرکەس بۆ هێز
زیادکردن دەکوژان. لەو دەمەدا حاتی ئەفەندیش ئاوری فیتنەیی دەکوژاندەو.

ئەحمەد چەلەبی بیستی زیلحیجە گەیشتی فەرمانی وەزارەتی بۆ عەبدوللا ئاغای
گورجی و حوکمداری شارەزور و کۆی بۆ ئاورپەحمان پاشای هێنا، لەسەر ئەو ئاورپەحمان
پاشا روو بە شارەزور گەراو.

سالی ١٢٢٦ مانگی رەبیعی یەک، حکومەتی عوسمانی بۆ نەهیشتی ئیتفاقی
دەولەتی ئێران لە گەڵ ئاورپەحمان پاشای بابان، سەید عەبدولوەهاب ئەفەندی و حیرەت

وینهای سرکرده‌یه‌کی
 ئاورحمان پاشا
 سرکۆماری جاف میره‌به‌گ

ئه‌فه‌ندی و شاکر ئه‌فه‌ندی به‌سه‌فاره‌ت ناردرا نه تاران؛ به‌لام
 به‌بی گه‌یشته نه ئاره‌زوو گه‌رانه‌وه ته‌وریتز و چونه لای
 نایبوسه‌لته نه و بۆ یارمه‌تی نه‌دانی کوردان که‌وته نه بیره‌وه.

له یازده‌ی جه‌مادی دوودا ئاوره‌حمان پاشا به‌یارمه‌تی
 گه‌وره‌کانی کورد، سلیمان پاشا و موسا به‌گزا ده
 عه‌بدوللا به‌گ و کوری خۆی مه‌حموود به‌گی عه‌فووکردن و له
 حه‌پسی کۆی ده‌ریخستن.

خالید پاشای کرده حاکمی زه‌هاو و مه‌حموود به‌گی کوری
 خۆی کرده حوکمرانی کۆی و حه‌ریر. ئه‌حه‌مه‌به‌گی ناردده سه‌ر
 قه‌لای سه‌رده‌شت، بۆ نیگه‌هداری تخووبی سوپا هیککی دایی
 و بۆ خوشی له‌گه‌ل ڕیکیی ئوموور خه‌ریک بوو.

شه‌ری شازاده‌ی محمه‌د عه‌لی میرزای قاجار له‌گه‌ل ئاوره‌حمان پاشا

هه‌ر له‌و سا له‌دا به‌واسیته‌ی سه‌فیری عوسمانییه‌وه، نایبوسه‌لته نه خه‌له‌تاندره‌ و فه‌تالی
 شا خرا سه‌ر ئاره‌زووی شکاندنی بابان و ده‌ست به‌ته‌داره‌کی سوپا ه و به‌هانه‌ کرا.
 مانگی ره‌جه‌ب فه‌تالی شا ئه‌میری دا به‌محمه‌د عه‌لی میرزا که‌ به‌چیتته سه‌ر ئاوره‌حمان
 پاشا و له‌ولاوه نایبوسه‌لته نه له ته‌وریتزه‌وه له‌شکری ساز کرد. ئه‌حه‌مه‌دخانی کوردی مه‌قدم
 به‌گله‌ربه‌گی مه‌راغه و بوداقخانی کوردی موکری حاکمی سابلاخ، به‌سوپاهی کوردی
 موکریان و بلباسه‌وه له ڕیگا و کیوانی بلباس روو به‌ شاره‌زوور رویشتن. نه‌ورۆزخان
 عزه‌دین لووی قاجار رووبه‌ سه‌رده‌شت که‌وته ڕیگا. نه‌سروللاخانی کوردی قه‌ره‌گوێز و
 فه‌ره‌جوللاخانی کوردی هه‌وشار و محمه‌د حه‌سه‌ن خان کوردی وڵدان و محمه‌دخانی
 کوردی دولو له‌گه‌ل سوپاهی عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کانیان بۆ لای شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا
 چوون.

ئاوره‌حمان پاشا له هه‌موو لایه‌که‌وه بۆ به‌را به‌ری خۆی ساز کرد و له‌شکری ئاماده‌ی
 شه‌رکرد؛ له ڕیگا سلیمان پاشا له بازیا نه‌وه بۆ که‌رکووک و به‌غدا فیراری کرد.
 مانگی شه‌عبان خالید پاشای بابان و کورپکی ئاوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل شازاده ئیثفاقیان

کرد و ږیگیان بهردا. شازاده به یارمه تی خالید پاشاوه گه یشته زه هاو، له ویشه وه چووه
سهر چومی سیروان که بچیتته سهر شاره زوور، له ولاشه وه نه حمده به گ سهرده شتی بهردا و
ړوو به شاره زوور کشاوه.

ناوړه حمان پاشا که له و دوولایه ی به قووه ته وه ناگدارکرا، شه ږیان نه کرد و شه ږیان
به چاک نه زانی و هیتز و نه قدینه و سوپاهی هه لگرت و له سلیمانی ده رکه وت و چووه
شاری کوی و دهستی به سه نگر و خو توند کردن کرد. له وده مه شدا یووسف خواجه ی
به ده خسانی چووه به غدا.

که نه وه به شازاده گه یشته وه، خالید پاشای کرده حوکم داری شاره زوور و نارديه
سلیمانی. له یه کی رهمه زاندا گه یشته سلیمانی.

له پازده ی رهمه زاندا شازاده و سوپاهی کوردان ړوو به کوی که وتنه ږیگا، له نزیك کوی
شه ړ و کوژتار ده ست پی کرا. شازاده گه لیک کوژتاری لیکرا و په ریشان بوو. به ماملت
شازاده گه ږاوه و ناوړه حمان پاشا له کوی ماوه.

که شازاده ړوو به نیران گه ږاوه، ناوړه حمان پاشا له کوی و هریر له شکری کوکرده وه و
پتو یستی ساز کرد. له مانگی زیلحیجه دا په لاماری خالید پاشای دا. به گرتنی ناوایی
چووه بازیان. خالید پاشا له زه هاو وه ړوو به به غدا هه لات و بوی دهرچوو.

ناوړه حمان پاشا به دده به وه چووه سلیمانی و دهستی به حوکم داری کرده وه و که رکوک
و کفری و باجه لان و زه هاو و کوی و هریر و سهرده شتی به مونته زه می خسته ده ست خوی
و نومووری تیدا دامه زرانده وه و خه ریکی هیتزبوو.

حه زه رتی مه ولانا خالید له رهمه زانی نه و سآله دا له هیندستانه وه گه ږاوه سلیمانی و
دهستی به نه شری ته ریفقه ت کرد.

حکومه تی عوسمانی چونکه له شان و شه وکه تی ناوړه حمان پاشا ده ترسان و له شه ږی
نه مین نه بوون، وه لامیان به عه بدوللا پاشای والی به غدا دا به قووه تیکی قورسه وه بچنه
سهری و دهریپه ږتن و خالید پاشا بکه نه حوکم داری بابان.

ناوړه حمان پاشا به هه موو جوړتیک خه ریکی هیتزبوو، له گه ل نیران ږتیکه وته وه و سوپاه
و ثاله تی سازدا و هه موو تخووبه کانی به سوپا توند کرد.

سالی ۱۲۲۷ مانگی جه مادی دوو عه بدوللا پاشای وه زیری به غدا و خالید پاشا و
سلیمان پاشای بابان، به سوپاهی کورد و گورچی و ړوم و عه ره به وه ړوو به شاره زوور له
به غدا ده رکه وتن. له نه وه لی ره جه بدا دوو چار به ناوړه حمان پاشا بوون.

ئاورپەحمان پاشا بەلەشكەرەو چوۋە پېتشيان. لە كفرى و دەلوو عەباس شەرىكى خوتناوى كرا. خاليد بەگى بىر ئاۋرەحمان پاشا و ئىسماعىل بەگى گەورەى عەشیرەتى كوردى «بەيات» و گەلىك لەشكر كوژران و زۆرىشى بەدىل چوون. ئاۋرەحمان پاشا و كورپانى ۋەلدبەگى جاف و چەند كەسكى دىكە روو بەكرمانشان ھەلاتن.

خاليد پاشا بەزۆرى خۆى چوۋە سلىمانى. لە ئاخىرى رەجەبدا لەسەر تەخت دانىشتەو و سلىمان پاشاشى كرده حاكىمى كوئى و ھەرىر و عەبدوللاپاشاش چوۋە بەغدا. ئىسماعىل خانى حاكىمى ئەردەوئىلى بۆلاى فەتالى شا نارد، بەبى گەيشتەن ئارەزوو گەراۋە.

لەولاولە حكوومەتى عوسمانى لەگەل عرووسدا ماملەتى كرد و ناوى حكوومەتى ئىيران نەبراۋو. ئەو ھەبو بەمايەى يارمەتى ئاۋرەحمان پاشا.

فەتالى شا لەشكرىكى باشى كۆكرەو و لەژىر فەرمانى فەرەجوللاخانى ھەوشارى و تەھىرودەولە قاسمخانى قاجار قۆنلوو و سوپەھدار يووسف خانى گورجى دا ناردنى بۆ كرمانشان.

شازادە محەمەد عەلى مېرزا بۆ ئەمە كە كوژتار نەبى مەھدىخانى كوردى كەلھوورى ناردە بەغدا كە بەبى شەرى ئاۋرەحمان پاشا بگەرىتتەو شەرزوور. بۆ خۆى و ئاۋرەحمان پاشا لەشكرىان برە زەھاو. مەھدىخان بەدلخواز نەگەيشتەو گەراۋە.

لە پازدەى شەعبان لەشكر كرا بە سى لەت. يەككىك لە رىگەى قەرەتەپەو، دوو ھەم لە رىگەى قەزلباتەو بەتالان و كوژتار چوونە خوارى. شازادە و ئاۋرەحمان پاشاش لە زەھاو ھەبو چوونە سەر چۆمى خانەقەن.

لەشكر ئەو خاكەنيان ھەتا بەغدا وئىرانكرد و عەبدوللا پاشا بەناچارى شىخ محەمەد جەعفەرى نەجەفى بۆ پارانەو ناردە لاى شازادە و ديارىەكى زۆرىشى بۆ نارد. بەوجۆرە ئاۋرەحمان پاشا ديسان چۆو سلىمانى، لە بىستى رەمەزاندە لەسەر تەختى حوكمدارى دانيشتەو. خاليد پاشاش بەھەلاتن رۆيشتە بەغدا.

ئاۋرەحمان پاشا دەستى بەدامەزراندەو كرد، لەولاولە حكوومەتى عوسمانى كەوتەنە ئەندىشەو و بۆ لا بردنى ئاۋرەحمان پاشا تەقەلايان دا.

سالى ۱۲۲۸ ئەسەد پاشاى كەھيا داۋاى يارمەتى لە ئاۋرەحمان پاشا كرد، بەيارمەتى ئەوان و عەشائىرى دەورويشت لەگەل عەبدوللا پاشاى ھەزىرى بەغدا شەرىبان كرد. عەبدوللا پاشا كوژرا و ئەسەد پاشا بەو ھەزارەتى بەغدا تەعەين كرا.

لەو سالىدا جەلالەدين ئەفەندى بۆ تەبكدانى نيوانى ئاۋرەحمان پاشا و حكوومەتى ئىيران

له ئهسته مېوولهوه چووه تاران. له پاش گهلیک گفتوگو قهرار لهسهر ئه مه دره سالی ده هزار تومان له تهرهف ناوړه حمان پاشاوه به حکومته عوسمانی بدری، له بری مال و ئه سپا بیکي له شهري و تالانکردندا کهوتبوه دهست کوردهکان.

ناوړه حمان پاشا ئه وهی قبول نه کرد و جوابی ههردوولای دانهوه. لهسهر ئه وه نیوانی کوردهکان و ئه سعه د پاشای وهزیری تازه تیکچوو؛ بهلام بهتهدبیری هه مووان بهمه قه راریان دا که ناوړه حمان پاشا نه هه واداری عوسمانی و نه له گهل ئیران راپیته ی سربیان بمینیت؛ ناوړه حمان پاشا نازدبی له گهل هه ر کامیکیانا ئیتفاق بکات بتوانی، بهشهرتی موساله مهت.

ناوړه حمان پاشا بهو موعاهدهیه له هه موو چتیک ئاسووده بوو، له فیتنه ی ئه م و ئه و رزگار بوو، بهکهیف و شادی له گهل هوکمداری به خریک بوو.

لهو ساله دا حه زره تی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی له بهغدا دوو سال بوو ئیرشادی ده کرد، له مانگی زیلحیجه دا چووه سلیمان.

سالی ۱۲۳۱ بوذاقخانی حاکمی موکریان چوو بووه سهر عه شیره تی بلباس شهري کردبوو، قه بیله یه کی قورس له بلباس په نایان بو ناوړه حمان پاشا برد. له نزیک سوورداش و قه مچوغه دامه زاندران.

سالی ۱۲۳۴ داود پاشای گورجی له گهل ئه سعه د پاشا بهشهرهات و داوای یارمه تی له ناوړه حمان پاشا کرد و یاریده ی نه درا.

سالی ۱۲۳۴ ناوړه حمان پاشا به ئامرزشی خودا شادبوو. چوار کوری له پاش به جیما: سلیمان پاشا، مه حمود پاشا، عه زیز بهگ، عوسمان بهگ. هه ر له زه مانی خویدا مه حمود پاشای کرد به جینوشین.

هوکمداری مه حمود پاشا (۱۲۳۴ - ۱۲۵۳)

مه حمود پاشا له پاش بابی له گهل ئیران بناغه ی خو شه ویستی دامه زاندا و به ئومووری هوکمداری به خریک بوو. دلای چاک و خراپی راگرت و عوله ما و مه شایخی کردنه هه وادار.

لهو ساله دا مه ولانا خالید چووه بهغدا و بوو به سه به بی نیوان خو شیی مه حمود پاشا و داود پاشای وهزیری بهغدا. ئه گه رچی مه حه بهت و خو شه ویستیان دوو سالیک چاک بوو

به‌لام شکسته‌ی رۆم له‌لای وان و بتلیس و مووش و بایه‌زید و قارس و ئه‌ردیش له‌ده‌ست
حوسین خانی کورد سه‌ردار و ئه‌میری وان، بوو به‌مایه‌ی فیتنه و هه‌لمه‌تدانی شازاده
محهمه‌د عه‌لی میرزا بۆ سه‌ر مه‌حمود پاشا.

سالی ۱۲۳۶ به‌ئیتفاقی مه‌حمود پاشا که قه‌راردار بوو محهمه‌د ئاغا که‌هیا به‌هه‌زار
سواره و پیاده‌وه بۆ یارمه‌تی چوه‌ه شاره‌زوور، له‌ولاه مه‌حمود پاشا به‌ستی هه‌زار پیاوی
شه‌رکه‌روه له‌که‌نار چۆمی سیروان که‌یشته که‌هیا.

له‌ولاه شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا به‌پازده هه‌زار له‌شکرو ده‌تۆپه‌وه له‌زیلحیجه‌دا له
کرماشان ده‌رکه‌وت.

حه‌سه‌ن خانی والی فه‌یلی به‌ستی هه‌زار شه‌رکه‌روه که‌یشتی، له‌نزیك خاکی شاره‌زوور
له‌شکره‌ز کرا.

مه‌حمود پاشا و محهمه‌د که‌هیا له‌یاسین ته‌په‌دا سه‌نگه‌ریان کرد و پازده تۆپیان
دابه‌ست و ئاماده‌ی شه‌ر بوون؛ ئه‌گه‌ر چی مه‌حمود پاشا له‌و شه‌ره په‌شیمان بوو،
به‌په‌نهانی وه‌لامی بۆ لای شازاده نارد؛ به‌لام کار له‌کار ترازابوو.

رۆژی پازده‌ی زیلحیجه هه‌ردوولا به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌ریان کرد، له‌هه‌ردوولا گه‌لیک
کوژرا. مه‌حمود پاشا شکا و رۆو به‌که‌رکووک هه‌لات و مال و ئه‌سپاییکی بی ژمار که‌وته
ده‌ست شازاده‌وه و به‌بی شه‌ر چوه‌ه سلیمانی.

عه‌بدوڵلا پاشای کوری سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشای بابان - که له پێشدا
پهنای بۆ شازاده بردبوو - کرا به‌حوکمداری بابان.

شازاده له‌مانگی موحه‌رهم له‌سلیمانی بوو، له‌مانگی سه‌فه‌ردا رۆو به‌گرتنی به‌غدا
که‌وته رینگا، له‌ده‌للو عه‌باس بوو شیخ موسای نه‌جه‌فی له‌ته‌ره‌ف داود پاشاوه ناردرا،
له‌به‌ر نه‌خۆشی له‌پێ که‌وتبوو و گه‌راوه کرمانشان و له‌تاقی گه‌رپا به‌و نه‌خۆشییه‌ مرد.
له‌و مانگه‌دا چاو قولکه و گرانه‌تا په‌یدا بوو؛ کوردستانی هیلاک کرد. مه‌حمود پاشا له
ترسی نه‌خۆشی له‌که‌رکووک ماوه و عه‌بدوڵلا پاشاش له‌سلیمانی دانیشت.

له‌ئه‌واخیری ئه‌و ساڵه‌دا، شازاده حوسین میرزا بۆ شاره‌زوور خستنه‌ ده‌ست، له‌شکری
برده سه‌ر محالی مه‌نده‌لی و زریات و پایه‌مائی کرد و رۆو به‌شاره‌زوور گه‌راوه. عه‌بدوڵلا
پاشای بابان ته‌مای شه‌ری هه‌بوو؛ به‌لام نه‌خۆشی تاعوون که‌وته له‌شکری شازاده‌وه و
زۆری کوژتن و به‌ناچاری چوه‌وه کرمانشان.

سالی ۱۲۳۷ که نه‌خۆشی ته‌واوبوو. ساغی که‌وته کوردستان، مه‌حمود پاشا له‌شکری کۆکرده‌وه و ته‌مای چوونه سلیمانی کرد. له‌وده‌مه‌دا له‌لای عه‌باس میرزای نایب‌وسه‌لته‌نه‌وه مه‌مه‌د حوسین خانی ئیشیگ نا‌غاسی له‌ ته‌وریزه‌وه گه‌یشه‌ته که‌رکوک. قاقه‌زێکی بۆ مه‌حمود پاشا برد که ئیتفاقیان له‌ نیتواندا دامه‌زێته‌وه.

مه‌حمود پاشا له‌گه‌لیان پێکهات و عوسمان به‌گی برابچوکی خۆی، له‌گه‌ل مه‌مه‌د حوسین خانی ناره‌ ته‌وریز و ئیتفاقنامه‌یان مۆرکرد و حکومه‌تی ئێران به‌حکمداری مه‌حمود پاشا ئیقراری کرد و دوو فه‌وج سه‌ربازی ته‌وریز و مه‌راغه‌ی له‌گه‌ل ئیبراهیم خانی کوردی باکویدا ساز کرد و به‌خه‌لات و دیاری و ئیتفاقنامه‌وه له‌گه‌ل عوسمان به‌گی خستن و ناردنی.

عه‌بدوڵلا پاشای کۆری سلیمان پاشا که له‌وه ناگاداربوو، قاقه‌زی له‌ داود پاشا نوویسی و ئیتفاقی له‌گه‌ل کرد. خه‌لات و ئیتفاقنامه‌ی بۆ چوو.

مه‌حمود پاشا عوسمان به‌گی به‌رپێکرد و چووه سه‌ر کۆیی و هه‌ریر و هه‌ولێر و له‌شکری کۆکرده‌وه و ڕوو به‌سلیمانی له‌ بزوتندا بوو. عوسمان به‌گ و ئیبراهیم خانی گه‌یشه‌تی، له‌ نیتوانی کۆیی و سلیمانیدا خه‌لاتی وه‌رگرت. عه‌بدوڵلا پاشا که ئه‌وه‌ی زانیه‌وه، په‌نای بۆ ئێران برد و سلیمانی به‌ردا.

داود پاشا له‌ولاوه له‌شکرێکی له‌ئێر فه‌رمانده‌ی مه‌مه‌د پاشای حاکی کۆیی‌دا ناره‌ سه‌ر هه‌ولێر، ژن و مندالی مه‌حمود پاشایان بۆ مووسڵ سوارکرد که بیاباته‌ به‌غدا. مه‌حمود پاشا له‌ سلیمانیه‌وه چووه سه‌ر هه‌ولێر و ژن و مندالی برای له‌وێ بوون، رزگاری کردن و شاری گرت و چووه سه‌ر مووسڵ و ده‌وره‌ی دا. ئه‌هالی مووسڵ دایک و ژن و مندالیان داوه و گه‌راوه و چووه سه‌ر کۆیی و مه‌مه‌د پاشای ده‌ورده‌ا و شه‌ر و کوژتار گه‌رم بوو.

مه‌مه‌د پاشا پیاوانه‌ به‌راهه‌ری کرد و چل و پێنج رۆژ شه‌ر کرا. له‌ نه‌تیجه‌دا به‌شه‌رتی مه‌مه‌د پاشا به‌ساغی ڕوو به‌به‌غدا ئیزن بدری، قه‌لای به‌ده‌سته‌وه دا و بۆ خۆشی چووه به‌غدا.

مه‌حمود پاشا کۆیه‌ی گرت و عوسمان پاشای برای له‌سه‌ر دانا. چاره‌ه‌ تۆپیان له‌و شه‌ره‌دا ده‌ستکه‌وتبوو له‌ کۆیه‌ی به‌جێ هێشت و چووه سلیمانی.

له‌و ساڵه‌ و له‌ مانگی زیلقیه‌ده مه‌حمود پاشا بۆ تازه‌کرده‌وه‌ی دۆستایه‌تی و مه‌رج

دانان چووه ته‌وریز و له‌گه‌ل نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزادا ریتک که‌وتن و له‌ئه‌واخیری زی‌لحیجه‌دا گه‌راوه و له‌سلیمانی ده‌ستی به‌حوکمداری کرده‌وه.

له‌سالی ۱۲۳۸ داود پاشای وه‌زیری به‌غدا شیخ موسای نه‌جه‌فی ناره‌ تاران که‌ مهنده‌لی پی‌ بدریته‌وه و له‌لایه‌کیشه‌وه له‌شکریتی که‌ل‌زیر فرمانده‌ی مه‌سره‌ف ئه‌فه‌ندیدا ناره‌ده‌ سه‌ر مهنده‌لی.

مه‌هدیخانی که‌له‌هور که‌له‌سه‌ر ئه‌و قه‌لایه‌ بوو، هاواری له‌مه‌حمود پاشای بابان کرد که‌ فریای که‌ویت. هه‌تا مه‌حمود پاشا وه‌خو که‌وت، مه‌سره‌ف ئه‌فه‌ندی مهنده‌لی گرت و مه‌هدیخانی به‌دیل برد.

له‌بیستی مانگی ره‌مه‌زانا مه‌حمود پاشا گه‌یشته‌ مهنده‌لی و ده‌ستی به‌شه‌ر کرد. نزیک که‌وت سه‌ده‌ رۆمی گرت و کوژتنی و قه‌لای مهنده‌لیشی ئه‌ستانده‌وه. له‌ولاشه‌وه شازاده‌ محمه‌ده‌ حوسین میرزا به‌ پینج هزار له‌شکروه‌ گه‌یشتی. له‌بیست و پینجی شه‌والدا واریدی مهنده‌لی بوو؛ به‌یانی منه‌تداری بو مه‌حمود پاشا کرد.

داود پاشا ناچاربوو به‌مامه‌لت و به‌تکای ئه‌م و ئه‌و مهنده‌لی پیدراوه و مه‌حمود پاشا بو سلیمانی و شازاده‌ش بو کرمانشان گه‌رانه‌وه.

له‌به‌ر ته‌شوباشاتی ئیران و عرووس و شه‌روشوری رۆمی و عرووس، نه‌عه‌بدوللا پاشای بابان په‌رژا سه‌ر ئه‌مه‌ بیته‌سه‌ر شه‌ره‌زور، نه‌مه‌حمود پاشا له‌جیگای خۆی بزوته‌وه. عه‌بدوللا پاشا له‌کرمانشان دانیشت و مه‌حمود پاشاش به‌ئومووری حوکمداری رایده‌بوارد.

سالی ۱۲۴۵ له‌به‌ر فیتنه‌ و شه‌ری نیوانی شازاده‌ محمه‌ده‌ میرزا که‌ ببوو به‌حاکمی «نه‌هاوه‌ند» و شازاده‌ محمه‌ده‌ ته‌قی میرزای حیساموسه‌لته‌نه که‌ حاکمی لوپستان بوو، پریشکی ناوری فیتنه‌یان وه‌شه‌ره‌زور که‌وت.

مه‌حمود پاشا هه‌رچه‌نده‌ کو‌شا، پی‌شی پی‌ نه‌گیرا. حیساموسه‌لته‌نه له‌عه‌شیره‌تی کوردی باجه‌لان داوای یارمه‌تی کرد، ئه‌وانیش له‌شکریان بو کو‌کرده‌وه، به‌لام گه‌لیکی به‌کوژت چوون.

جلدی به‌که‌می می‌ژووی قاجاری لاپه‌ره‌ ۲۴۳ ده‌لیت: شا مورادبه‌گ ناو، که‌ کوردیکی قه‌بیله‌ی رواندز بوو له‌به‌ر ئازادی و ره‌شیدی خۆی به‌سه‌ر میری رواندزدا زال ببوو. به‌فه‌رمانی نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزای قاجار حکومه‌تی کو‌بی و حه‌ریری درابووپی.

سالی س ۱۲۴۷ له‌نیوانی که‌رکووک و واندا سه‌رکی‌شیی ده‌ستی پیکرد په‌لاماری

محالی لاجان و سابلاغی موکری دا. له نه واخلیری زیلحیجهدا خوسره و خانى والی سنه ی چوه سهر. له دهشتی لاجان خوسره و خان شکا.

له وه وا دهرده که ویت کوی و حهریر موده دتیکى زوربو له دهست باباندا نه مابوو. خامه له و ساله دا میر محمه دبه گى حوکمدارى رواندز به له شکر تیکى قورسه وه له دهره ی مووسل شه ری ده کرد و عه شیره تی کوردی یه زیدی ته ئدیب ده کرد. (ههروه کو له جزمی سوزاندا لیتی ده دوین)

سالی که فه تالی شای قاجار مرد، شازاده محمه د حوسین میرزا ته مای سهر بندى هه بوو. عه بدوللا پاشای بابان له کرمانشان بوو به حوکمدارى شاره زورى دانا و دووسه د و په نجا سهر باز و چوار توپی له گه ل خست و ناردیه سهر سلیمانى، مه محمود پاشا به بی شه ر و و به کرمانشان له شاره زور دهر که وت و عه بدوللا پاشاش چوه سلیمانى و دهستی به حوکمدارى کرد و خاکی زه هاو و درنه که وته دهست شازاده وه.

له و ساله دا و له مانگى په مه زان، به هرام میرزا له تهره ف پادشای تازه ی ئیران محمه د شای قاجاره وه کرا به حاکمى کرمانشان و له ریگای سابلاغ و سنه وه چوه کرمانشان. له شکر کوردی سنه له ژیر بیداره ی میرزا هیدایه توللای کوردستانیدا ناردرا که سیروان بگریت. سلیمان خان به له شکرى عه شیره تی کوردی گورانه وه چوه سهر زه هاو.

نوروده هر میرزا که له تهره ف حیشمه توده وله وه کرابوو به حاکمى زه هاو، نه شیا به رابه رى بکا و هه لات. سلیمان خانى گوران بوو به حاکمى زه هاو.

محمه د خانى سهر تیپ ئیره وانى که له گه ل عه بدوللا پاشای بابان چوبووه شاره زور به دووسه د و په نجا سهر باز و چوار توپه که یه وه چوه کن به هرام میرزا. که به هرام میرزا گه شسته که نار سیروان، عه بدوللا پاشای بابان به چوار هزار سواره ی بابانه وه چوه لای به هرام میرزا و ئیتفاقی له ته کدا کرد و فه رمانى حوکمدارى و موعا هه ده ی که له گه ل محمه د حوسین میرزای هه بوو، تازه ی کرده وه.

عه بدوللا پاشا له دواى چه ندیک گه راوه شاره زور و به هرام میرزاش و و به کرمانشان رویشت. له و ساله دا کوی و حهریر و هه ولیر له دهست بابان دهرچوو و که وته دهست نه مبرى مه نسور میر محمه د میرى رواندز. عه بدوللا پاشا و سلیمان پاشا نه شبان به رابه رى بکه ن.

سالی ۱۲۵۳ رانیه و قه مچوغه که وته دهست میرى رواندزه وه و سلیمان پاشا مرد و نه محمه د پاشا له جیگه یدا کرا به حوکمدار.

شایه‌ری به‌ناوبانگ «نالی» ئەم سوکواریه‌ی له‌وده‌مه‌دا هه‌لبه‌ستوو و ته‌ئریخی دانانی
سلیمان پاشا و حوکمداری ئه‌حمه‌د پاشایه‌:

تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا سه‌د که‌وه‌که‌بی ئاوانه‌بوو
که‌وه‌که‌بی میه‌ری موباره‌ک ته‌له‌تی په‌یدا نه‌بوو
تا نه‌گریا ئاسمان و ته‌م ولاتی دانه‌گرت
گول چه‌مه‌ن په‌یدا نه‌بوو، هه‌م بۆی غونچه‌ وانه‌بوو
تا چه‌مه‌ن سه‌یرانه‌ جه‌م نه‌سلی دره‌ختی لانه‌دا
فه‌رعی تازه‌ و جه‌زم و به‌رزی و بلندی بالا نه‌بوو
تا سلیمانان نه‌بوونه‌ سه‌دری ته‌ختی ناخیره‌ت
ئه‌حمه‌دی موختاری ئیمه‌، شاهی ته‌خت ئارا نه‌بوو
گه‌ر قیاسی که‌ی که‌ هه‌شت بیتو نه‌تیجه‌ی بێته‌جی
حه‌مدولیللا شا که‌ عالی جابو خالی جا نه‌بوو
شاهی جه‌م جا نالیا (ته‌ئریخی جه‌م) (۱۲۵۴) ته‌ئریخه‌
تا نه‌لێن له‌م عه‌سه‌رده‌دا ئه‌سکه‌نده‌ری جه‌م جا نه‌بوو

له‌به‌رئه‌مه‌ سه‌نه‌دیکی شایسته‌مان له‌وه‌ ده‌ست نه‌که‌وتوو ه‌زانین عه‌بدوللا پاشا چۆن بوو
به‌حوکمدار و سلیمان پاشا که‌ی حاکمی شاره‌زوور بوو، هه‌ر هه‌تنده‌مان توانی باسیان
بکه‌ین.

شیخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری غه‌رای کوردی به‌ناوبانگ له‌ غه‌زه‌لیکی میلیدا ده‌لی:

له‌ بیرم دئ سلیمانی که‌ دارولمولکی بابان بوو

نه‌ مه‌حکوومی عه‌جه‌م نه‌ سوخره‌کیشی ئالی عوسمان بوو

پتوبست نییه‌ ته‌واوی غه‌زه‌له‌که‌ بپیژئ؛ چونکه‌ هه‌موو کوردیک له‌به‌ریه‌تی و ده‌یزانی،
به‌لام هه‌ر له‌وه‌ غه‌زه‌له‌دا و ئاگادارمان ده‌کا که‌ عه‌بدوللا پاشا یه‌ک دوو شه‌ری له‌ ده‌وری
به‌غدادا کردوو و به‌غدashi گرتوو، له‌ دووه‌مین شیعره‌که‌شیا ده‌لی:

که‌ عه‌بدوللا پاشا چوو له‌شکری سه‌نه‌ی شرکرد

ره‌زا ئه‌و سه‌له‌ عومری پینج و شه‌ش تیغلی ده‌بستانی بوو

ئه‌و شه‌ره‌ له‌ جلدی دووه‌می ته‌ئریخی قاجاری لا په‌ره‌ ۳۸۰ دا به‌م جو‌ره‌ باس ده‌کا:

سالی ۱۲۵۵ عه‌بدوللا پاشای حوکمداری شاره‌زوور به‌له‌شکری شاره‌زووره‌و چوو سه‌ر
زه‌وی کرمانشان و گه‌لیک خاکی گرتن و سووراه‌ سه‌ر سه‌نه‌. له‌وه‌ چاغه‌دا ره‌زا قولیخانی

والی سنه له محهمه شای قاجار حوکمداری تازهی ئیران کۆمهگی خواست. محهمه شای وهلامی دایچ که لهشکری کوردستان و کرمانشان له گهڵ مهحمود پاشای بابان ههڵگریت و بچیتته سه ره عهبدوڵلا پاشا و پهڕیشانی کات و مهحمود پاشا بکاته حوکمداری شارهزور.

رهزا قولیخان و مهحمود پاشا لهشکر و موهیماتیکی زۆریان کۆکردهوه؛ ههشت تۆپ و جبهخانه و پتیوستییان ههڵگرت و کهوتنه ریگا.

عهبدوڵلا پاشا که ئهوهی زانیهوه لهشکرکی شهپرکه ره و زرنه و نازای پیکهست و چوه پیشیان. بهههشت تۆیهوه پیشوازیکردن، بهجۆریکی وا چوه که هیچ کهس لێی ناگادار نهبوو، زۆر بهلهز ههڵمهتی بردنی و لهنیو دۆلیکدا کهلینی گرت ههتا گهیشته پیتشی. له ناکاو پهلاماری لهشکری والی سنهی دا و بهگولله و تۆپ و تفهنگ ئاوربارانی کردن.

لهشکری والی باروبنه و جبهخانه و گهرانهیان ههموو بهجیهیشت و پرویان له ههلاتن کرد. مهحمود پاشا و والی و چهند سوارهیهک بهچهند فیلێک خۆیان رزگار کرد، مال و نهسپاب و جبهخانه و دیلیکی زۆر کهوته دهست عهبدوڵلا پاشا و بهشادمانی گهراوه سلیمانی.

سالی ١٢٥٩ ئهحمه پاشای بابان له شوڕشی نیوان سۆران کهلینی دهستکهوت و خاکی کۆبی و رانییهی خستهوه ژێر فهرمانی حوکمداریان.

سالی ههزار و دووسه و شپست و شهش رهسوول پاشای سۆران تهمای پهلاماردانی حاکی بابانی ههبوو. ئهحمه پاشا بۆ پیش بهفیتنهگرتن، پیاوانی زانی نارد لهی رهسوول پاشا، له دواي گهلیک هاتوچوون نیوانیان چاک بوو و بناغه ی دۆستی و میهره بانیان دامهزراند.

هر لهو ساله دا زۆری پی نهچوه ئهحمه پاشا هیندیک عولهمای بۆ خوازگینی «فاتمهخان» ی خوشکی رهسوول پاشا نارده رواندز که: بیدا بهحوسین بهگی ئاموزای ئهحمه پاشا.

بۆ نیوان گرتیدان و خزمایهتی، رهسوول پاشا خوشکی خۆی دایه حوسین بهگ و بهدهدهبهی شاهانه بووک گوێزرایهوه و لهو دوو توخمه پاکه مستهفا زیهنی پاشا و همدی بهگ دوو گهوههری نادیده پهیدا بوون. همدی بهگ له بهغدا بوو بهموفه تیشی عهلیه.

ئەحمەد پاشا لەبەرئەو خزمایەتیە دەستی لە خاکی دێرە و حەریر بەردا و پێشکەش بەرەسوول پاشای کرد. خزمایەتی و دۆستایەتی ئەو دوو بنەمالە گەورەیه گەلیک راگیراویو، هەتا سالانی هەزار و دووسەد و حەفتا دوو ئەحمەد پاشا حوکمداریکی نازاد و سەرەخۆی کردوو و لەگەڵ سۆران مۆتەفیق بوو.

لەو سالەدا رەسوول پاشا کەوتە دەست رۆمیان و چوو بەغدا و رواندز و خاکی سۆران پێکوتی رۆمیان بوو.

ئەحمەد پاشا کەوتە ترسەو و هەمیشە لە خۆکۆکردنەو و جەخانە و سوپا رێکخستن خەریک بوو.

سالی هەزار و دووسەد و حەفتا و چوار نەجیب پاشای والی بەغدا، بەئەمری عەبدولمەجیدخانێ سولتانی عوسمانی، لەشکر و موهماتی هەلگرت و چوو سەر خاکی بابان. کەرکوک و هەولیری گرت و رۆو بەشاری کۆبی رۆیشت.

ئەحمەد پاشا بەسوپاهی کوردانەو گەیشته کۆبی و قەلا و شاری قایم کرد و بیست هەزار سوارە و پیادەو بیست دانە توپی پێبوو. لە هەموولایە کەووە سەنگەر و مەتریزی دروستکردن.

نەجیب پاشا کە نزیک کۆبی بوو، لەشکری ئەحمەد پاشای چاوپێکەوت لە چوون پەشیمان بوو. ئالەتی فیل و دەسیسە بەکاربرد کە هەمیشە بەوە کاریان بۆ چووبوو سەر. بەیان نامانی پر لە ئایەت و حەدیس و باس لە خەلیفە و دین و شەریعەت کردنی بەناو کوردەکاندا بلاوکردهو و چەند قاقەزکی بۆ مەلا و شیخەکانی کۆبی و نیو لەشکریان نویسی کە شەر لەگەڵ ئەمیرولمۆنین جاز نییە و ئەوانیشی خەڵە تاند.

ئەوێ کە سێکی بەو ژەرە گرفتاریو بیناشی (بریندار ئاغا) ی سەردار سوپاهی ئەحمەد پاشا بوو. عولەماکانی کۆبیش خەڵە تاندرا بوون. بریندار ئاغا هەموو سوپاھەکی کردە ھاودەنگی خۆی کە لەگەڵ سوپاهی خەلیفەدا شەرکردن کوفەر. قەراری دا سبەینی بەبەهانەی جیرە (معاش) خواستن سەرکیشیی بکەن و بچنە نیو عەسکەری رۆمیان.

سبەینی زوو بریندار ئاغا دەچیتە لای عەزیز مەسەرەفی بابان و داوای جیرە دەکا بۆ سوپاهی. مەسەرەف دەچیتە لای ئەحمەد پاشا و سەرپهۆردی تێدەگەیی و پتی دەلتی کە بە بیاننامەی رۆمییهکان خەڵە تاوون و بەهانەمان پێ دەگرن و بەچاکی پێش پێگرتن لە توندی چاترە. ئەحمەد پاشا بەتوندی و تیژی بەرابەری کرد و ئەمری شەری دا کە سوپاهی

پژېبون و شه پېوړی شهر لیدرا، بریندار ناغا و سرکرده کان ئه مری ته سلیم بوونيان دا.
به جاريك شهش هزار كهس په پړينه وه و ته سلیم بوون.

جگه له ئه حمده پاشا و عه دېو لا پاشا و مه محمود پاشا، له گه ل چهند سرکرده يه ك
نه بې پژگار بوون، هر له وټوه چوونه ئه سته مېوول و حكومته تي بابانېش دوايي هات و
خاكي شاره زوور كهو ته ژير حوكمي پرميانه وه.

ئه حمده پاشاش به گه ليك وه زايښي وه كو واليه ته به سهرې برده و له ئه سته مېوول
دانېشتووه.

شيخ رها له دواميني غه زه ليكي مه شهوور به «پژڅي يه كشه مېه كه مه شهووره به پژڅي
نازار» ئه م چهند شيعره شي به ئه حمده پاشا هه لگوتووه كه له ئه سته مېوول بوو:

ئمه دوو پژڅه كه سهر گه شته و حهيران ده گه پټم
كېم هه يه غه پري وه لي نيعمه تي فخر خونده شيعار
يه عني هم نامي نه بي حه زره تي ئه حمده پاشا
فخر خري دين كاني كه رهم به خري حه يا كو هي و يقار
كه في زه ر به خشي كه وا مه نېه عي دوو و گه وه هره
وه كو به خري كه نه ساحيلي هه بيت و نه كه نار
ته بعي جه واد و كه رېمي وه كو قاناني ده لټيت
«زه ر به قه نتار هه مي به خشد» و وشتر به قه نتار
تا وه كو ده وره بكات و بگه پټ چهر خي فه له ك
تا وه كو ديت و ده چي بيت و بچي له يل و نه هار
به مورادي بگه پټ شه مس و قه مهر چهر خي فه له ك
زه فهر و فه تحي قه رين به ختي مه عين تاليعي يار

شيخ رها ديسان له قه سيده يه كي فارسي له دواييدا به م چهند شيعره مه دحي ئه حمده
پاشا ده كات:

بیدار «رضا» هرزه مگو زانكه بد آيد
برطبع ولي نعمت فرخنده سيربر
احمد لقب آن حاتم جم جاه كه باشد
صد رتبه ز جمشيد به اصل و به گوهربر

طهمورس و هوشنگ و کیومرذ و سیامک
جمشید کند فخر برین چار پدر بر
نسبت نتوان کرد بدین جمله‌ی معدود
آباء کرامش که نیاید به‌شمر بر

مه‌کتاب و خویندن و علومی عه‌سکه‌ری و فه‌ننی هه‌رب

ئوسوولی میلیله‌تپه‌روه‌ری و نیشتمانخواهی
بنچینه و دانانی فیکری نازادی و رزگار بوون له سلیمانی

ئه‌گه‌رچی له کتییی «میژووی سلیمانی» که ته‌ریخیکی دوورودریژی شاری سلیمانییه له
رۆژی دامه‌زراندنییه وه هه‌تا ئه‌مڕۆکه، چلۆنی مه‌کتاب و میلیله‌ت هوشیارکردنه‌وه و خزمه‌ت
و هه‌موو سه‌ربه‌هورد و وه‌قاییعانی به‌ته‌واوی تیدا بیژراوه و به‌م نزیکانه‌ش په‌رت ئه‌کریت!
به‌لام وام ئاره‌زوو کرد خوینده‌واره خوشه‌ویسته‌کانی ئه‌م کتییبه ئاگادارکه‌م له «په‌راو»
(خزمه‌ت) و هیمه‌ت و هه‌مییه‌تی به‌مه‌اله‌یه‌کی گه‌وره‌ی کورد که بۆ کوردستان عموومی و
بۆ سلیمانی به‌تایبه‌تی نواندووایانه.

هه‌رچه‌ند له‌به‌ر چاوان به‌مه‌اله‌ی بابان پوچ بۆوه، به‌لام له‌سایه‌ی غیره‌تی به‌کۆشه‌وه‌کان
تۆویکی وایان به‌واسیته‌ی مه‌کتاب و خویندنه‌وه چاند که بیری میلیله‌تی و وه‌ته‌نخواهی و
خه‌یالی نازادی له‌شاگردیه‌کانی ئه‌و مه‌کتابه‌هاته‌روو، له‌خاکی کوردستاندا له‌نیوه‌هه‌موو
میشکی‌کدا نه‌مام کرا و رواندرا.

هه‌روه‌کو له‌پیشدا بیژرا ئه‌حمه‌د پاشا که گه‌یشته ئه‌سته‌مبولۆ چهند پیاویکی گه‌وره‌ی
له‌گه‌ڵ چوو؛ یه‌کیک له‌وانه سلیمان به‌گی قه‌واس بوو.

ئو پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ تیکۆشا که له‌ سلیمانیدا مه‌کتاب بکریته‌وه و ئه‌حمه‌د پاشای
بابانیش یارمه‌تی کرد. به‌ته‌قه‌لا و کۆششی ئه‌و میلیله‌تپه‌روه‌روه، سالی هه‌زار و دووسه‌د
و هه‌شتا و پینجی هه‌یجری له‌ سلیمانی مه‌کتابی روشدییه‌ی ملکیه‌ به‌چوار «صنف» (ریز)
کراوه. منداڵانی کورد چوار سال له‌و مه‌کتابه‌ به‌یان خویند؛ له‌پاشان ئه‌چوونه‌ به‌غدا و دوو
سالیش له‌ مه‌کتابی ئه‌عدادی به‌غدا ته‌حسیل ئه‌کرا و ئیکمالی سنفی موخه‌ره‌ج ئه‌بوون.
ئه‌وجا ده‌ناردرا نه‌ مه‌کتابی ئه‌عدادی عه‌سکه‌ری ئه‌سته‌مبولۆ، ده‌ست به‌علوم و فه‌ن و
ئوسوولی عه‌سکه‌ری ئه‌کرا و تیییدا ده‌کۆشرا. له‌و مه‌کتابه‌ به‌زابتی سواره و پیاده و تۆپچی

و بیتری دهرئه چوون و پوتبهی گه وره یان دهست نه کهوت.

له سایه ی نهو مه کته به گه لیک پیاوی گه وره و ناودار و حه میه قه ندی کوردان پیگه یاندران. له سالی هه زار و سئ سهد و پازده ی هیجری سه عید پاشای ره ئیسی شوورای ده ولت که کوری سلیمان به گی قه واس بوو، کوشش و غیره تی فهرموو مه کته بیکی روشدیه ی عه سکه ری به چوار سنف له سلیمانی کراوه. شاگردی نهو مه کته به له پاش چوار سال دهر ویشته به غدا و سئ سال ده یخوتند و له سهر ئاره زووی یان به زابتی پیاده و یا سواره و یاخود توچی دهرئه کهوت.

نه گهر بیویستایه ده چوو بۆ نهسته مبول و ۳ سئ سالی تریش له مه کته بدا ده یخوتند و به ته بیب یاخود به بیتر دهرئه چوو.

شاگرده کانی کورد هه میسه له نمره دا به رزتر و له شاگرده کانی نه کورد چاکتر و زرنگتر بوون و زووتر سه رنه کهوتن. نه هالی سلیمانی به ده پازده سالیک چاویان به چاکه و خیری نهو مه کته به کهوت زورچاک تبهو چوون بۆ به رزی و پیشکه و تنی مه کته ب.

سالی هه زار و سئ سهد و بیست و پینج نه هالی سلیمانی بۆ مه کته بی روشدیه ی عه سکه ری عالیه و له مه کته بی به غدا چاکتر ده ستیان به موراجه عهت و ته قه لا دا. حکومه تی عوسمانی به ناچاری ئاره زووی میلله تی به جیهیئا و مه دره سه یه کی زورچاک دامه زراندره. نهو مه کته به شاگردی زورچاکی پیگه یاند و به شه هاده تنامه ی نهو مه کته به، شاگرد له هه موو مه کته به عالیه کانی مه مالیکی سائیره دا قبول نه کرا.

کورده کان له سایه ی نهو مه کته به چاکانه ی سلیمانییه وه، زابتی عه سکه ری چاک و قوماندانانی ناودار و مودیر و قایمقام و موته سه ریفانی غه ییور و مودیری مال و موحاسیبیان لی پیگه یاندره. له خاکی عوسمانیدا زیاترین سه رداره گه وره کانی ئوردوو سه دری نه عزم و سه فیره کانی تورک شاگرده کورده کانی نهو مه کته به بوون. گه لیک جیگای بلند و زلیان ده سده خست؛ چونکه زه کاوهت و قایلیهت پیشی ده خستن. زرنگی و نازاییان گرهوی پی دهر دنه وه. موهمترین وه زایفی حکومه تی عوسمانی له ژیر ده ستیاند بوو، کاری زل و گه وره ی حکومهت به شاگرده کورده پیگه یشتوو نهو مه کته به جیهی جی ده کرا.

هه رچه نده حکومه تی بابان نابووت و پووج کراوه، به لام به عیلم و مه عاریف و ته حسیل، کورده کان زور ئیستفاده یان له مه کته بی سلیمانی کرد و ناوی بابانیان

به چاکترین بیرژیاندهوه و خاکی شاره زووریان کرده لانکی فنون و زانستی.
 فیکری میللهت و نیشتمانخواهی لهو شاگرده پیگه یشتوانه زیندووکراوه که له
 سلیمانی خوتندیان و چوون مه کته به کانی به غدا و نهسته مبولیان دیت و بوونه مه ئموور و
 گه رانه وه سلیمانی.
 نه مرۆکهش نه وانه ی له تورکیا و عیراق و سوریا وه زیفه ی گه وره دیان له ده ستدایه ،
 ده توانم بلیم نه غله بی نهو شاگرده کوردانه ن که مه کته بی سلیمانی پیگه یانده بوون.
 به یارمه تی خودا جزمی یه که می بهرگی سیپه م ته و او بوو، ده ست به جزمی دووه می بهرگی
 سیپه م ده که یین که باس له حوکمدارانی سۆران نه کا.

وتینه ی جهنگاوه ریکی کورد
 (حه وسه د سال له مه پیش)

وده‌رگیراو - ماخذ

- شه‌ره‌فنامه. ته‌نریخی کوردان، به‌رگی یه‌ک، فارسی، چاپ‌کراو.
- ته‌نریخی نادر. به‌رگی یه‌ک، فارسی، چاپ‌کراو.
- ته‌نریخی قاجاریه. به‌رگی یه‌ک و دوو، فارسی، چاپ‌کراو.
- ته‌نریخی نه‌عیه. به‌رگی یه‌ک، تورکی، چاپ‌کراو.
- ته‌نریخی ابو الفاروق. به‌رگی سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌م. تورکی چاپ‌کراو.
- ته‌نریخی جه‌وده‌ت. به‌رگی سییه‌م له لایه‌رده‌ی ۱۱۸-۱۲۹.
- داود کتابی (طب) له حاشیه‌ی ئه‌و به‌خه‌ت و به‌زبانی تورکی له سالی ۱۱۱۰-۱۲۲۷ به‌کورتی ته‌نریخی وه‌قایع و مردن و ژبانی حوکمداره‌کانی بابان نوویسراوه، له سلیمانی له کتیب‌خانه‌ی شیخ ره‌سوولی پلاو‌خۆر و ده‌رگیراوه.
- به‌یازتیکی خه‌ت، به‌ده‌سته‌خه‌تی ئه‌حمه‌ده‌بگی زه‌نگنه له سالی هه‌زار و سه‌د و بیست و سی وه‌هه‌تا سالی هه‌زار و دووسه‌د و بیست و پینج به‌کورتی ته‌نریخچه‌یه‌کی بابان که له زه‌مانی خۆیدا بووه و بیستویه‌تی، ئه‌و به‌یازه ئیستا له‌لای خۆمن.
- کۆنه به‌یازتیکی ده‌سته‌خه‌تی مه‌لا نیلیاسی شایه‌ری سلیمان پاشای یه‌که‌می بابان و به‌یازتیکی ده‌سته‌خه‌تی مه‌لا مسته‌فا شایه‌ری خانک خان پاشای بابان له لای خۆمن، باسی گه‌لیک وه‌قایعیان ئه‌کات و گه‌لیک شیعی تیدان و ئیستیناد به‌شیعی نالی و شیخ ره‌زا و قسه و گوته‌ی هیندی‌ک زانایان.

میثروی

گورد و نادر شاه

له خاکی ئیرانا

کردهودی

خیوی زار کرمانجی هوسین هوزنی موکریانسی

مزی چاپ بوخاوندی کردهودییه هدر دانه یک به ۵۰ فلسه

رواندز له مهزکهی زار کرمانجی دامهزرا ۱۹۳۴

پهرتی زار کرمانجی ۱۹

میرۆی

کوردونا در شاه

له خاکی ایرانا

کرده وه ی

خیوی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

منری چاپ بوخواوه ندی کرده وه یه

هه ر دانه یك به ۵۰ فلسه

رواندز له مه زرکه ی زار کرمانجی دامه زرا ۱۹۳۴

به رتی زار کرمانجی ۱۹

پیشدهستی

له‌بەر ئەوەی که سەریه‌ووردی نادر شا و پشتیوانی کورد له‌ته‌کیا و کرده‌وه و ئەندیشه‌ی ئەو له‌ته‌ک کورد و ڕه‌وشت و ده‌ستووری کورد گۆتێزێنه‌وه‌ی لهم جیگا بۆ ئەو جیگا و هێنان و بردن و بزاونتیان له‌ولاتی خوێان بۆ خاکی بیانی، له‌گه‌لیک که‌س نادیار و له‌به‌رچاویان داپۆشراو و بزربووه، میژوونویستیکی چاپلوس و قسه‌ ڕێکخه‌ری وه‌ک میرزا مه‌هدی - که‌ ته‌ئریخی نادری نویسیوه‌ته‌وه - له‌بەر نیاوخی و پێیدا هه‌لگوتن و قسه‌ ڕێکخستن، راستیه‌که‌ی گوم و سه‌رگوزده‌شته‌کانی به‌په‌رده‌ی ڕیایی داپۆشیوه، ژیان و کرده‌وه‌کانی نادر و کۆمه‌گیده‌ره‌کان نادیار ماونه‌وه. جا بۆی تیکۆشام ئەم په‌راوییه‌ پچوکه‌ی میژووی کورد و نادر شا بخرمه‌ ڕوو.

بۆ وده‌ده‌ستخستنی میژووی راسته‌قینه‌که‌ی، جلدی دووه‌می سه‌رجان مالکوم ئینگلیزی و ساکیسی ئینگلیزی و شه‌حنه‌ی نادری و ته‌ئریخی نادر و «ناسخ التواریخ»ی فارسی و ته‌ئریخی جه‌وده‌ت و «ابو الفاروق»ی تورکی و ئاساری دیکه‌م ته‌ماشاکردن و ناچاربووم له‌ هه‌موو لایه‌ک بۆ وده‌ده‌ستخستنی راستیه‌که‌ی ته‌قه‌لا بده‌م.

به‌هیمه‌ت و غیره‌تی براده‌ره‌ خوێش، ویسته‌کانم گه‌یشتمه‌ دلخواز و ئەم په‌راوییه‌م نویسیه‌وه و هێنامه‌ ڕوو تاكو هه‌وه‌سدار و خاوه‌ند ئاره‌زووه‌کانی کورد که‌ خوێشیان له‌ میژوو خوێندنه‌وه‌ دیت، ئاگادار بکرتن له‌وه‌ی که‌: کورد بۆ نادر شا چۆن ببوون به‌پشتویه‌نا و ئەویش به‌ج جورێک پاداشی دانه‌وه. ئەم چهند لاپه‌ره‌یه‌م به‌ناوی «کورد و نادر شا» وه‌ چاپ کرد.

پێشکه‌ش به‌زانا و تیگه‌یشتوو و میژووناسی خاوه‌ند هیمه‌ت و هونه‌رمه‌ند و گه‌ورده‌ی کورده‌کان ده‌که‌م. ئومێد وایه‌ به‌خوێندنه‌وه‌ی دلخواش و به‌لیتورده‌بونه‌وه‌ی شادمان و به‌هه‌وه‌سیکی جوانه‌وه‌ په‌سندی به‌رموون و چاو له‌ عه‌یب و که‌چی و خوار و خێچی بپۆشن.

س. ح. حوزنی موکریانی

۱- سه‌ره‌موردیکی بچووکى نادر شا

بنه‌ماله‌ی نادر شا له خاکی هه‌وشاری موکریدا که نزیک «ساینقه‌لا» یه، پینگه‌یشتووه. له چاخی پادشاهی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویدا ئه‌و بنه‌ماله‌ باریان کرد و چوونه خاکی خوراسان و له «ئه‌بیوهرده» دامه‌زران، که له شیمالی شاری مه‌شه‌ده. له‌وێ که‌وته‌ن نیتو خیتلی کوردی «شادی» یه‌وه و چوونه «ده‌ستجورد و ده‌ره‌جه‌ز» دانیشتن.

نادر شا سالی ۱۱۱۰ ی رۆژی شه‌مه‌ی ۲۸ ی موچه‌رهم له‌ قه‌لای ده‌ستجورد و ده‌ره‌جه‌ز له‌ دایک بووه. به‌ناوی باپیرییه‌وه ناونرا «نه‌در قولی». له‌ پچووکیییه‌وه هه‌تا ته‌مه‌نی ۱۵ ساله‌گی، گه‌لیک کۆشه‌وه‌ی لێ بیندرا که وه‌ک گه‌وران چووبی، له‌ پاش ئه‌وه رۆژ به‌رۆژ گه‌وره‌یی و سه‌رداری و فه‌رمانه‌روایی لێ دیار ده‌کرا و هه‌رچه‌یه‌کی بکه‌ردباهه‌ روو له‌ به‌رزی و سه‌ره‌که‌وتن بوو.

میرزا مه‌ه‌دیخان خاوه‌ندی ته‌ئریخی نادری له‌ لاپه‌ره‌ ۱۶ ی په‌راوییه‌که‌یا ده‌لێت «له‌ ده‌می جوانبه‌هاری و گولزاری زنده‌گانی و کامه‌رانیدا، بابا عه‌لی به‌گی کۆسه ئه‌حمه‌د لوه‌ویی هه‌وشاری، هه‌میشه له‌گه‌ڵ تورکمانان شه‌ر و کورژتاری ده‌کرد. له‌وده‌مه‌دا نادر شا که‌وته‌ ریزدی پیاوانی شه‌رکه‌روه‌ه و هه‌ر که‌سیکی خۆشی نه‌ویستبا پووچی ده‌کرده‌وه. له‌ پاشان کچی بابا عه‌لی به‌گی ماره‌ کرد و کورپکی له‌و بوو و مرد. کچی دووه‌مین ماره‌ کرد، دوو کورپ لێ بوو».

نادر شا له‌ سایه‌ی غیره‌ت و کۆششی کورده‌کانی ده‌ره‌جز و که‌لات و تورکمانی ئه‌و جێگایانه، به‌سه‌ر گه‌لیک ئیل و خیتلی ئه‌و خاکه‌دا زالبوو؛ له‌وه‌وه هه‌وای کیشه‌ره‌گیریی و بڵندبوونی که‌وته‌ میتشه‌وه.

میرزا مه‌ه‌دی له‌ ته‌ئریخه‌که‌یا ئه‌و سه‌ره‌که‌وتنه‌ی نادر شا به‌مجۆره‌ ده‌نویست و ده‌لێت: «چونکه‌ چاویان پتکه‌وت و دیتیان که ساقی چه‌رخ‌ی مینایی له‌ ساغه‌ری مانگ و رۆژدا خوتناوی خه‌م ده‌رژیتیتته‌ نیتو جامی ئیترانه‌وه، هه‌ریفی توونگی تورفه‌ی زه‌مانه له‌به‌ر مه‌ستی خۆی کاسه‌ی له‌سه‌ری هه‌ریفاندا ده‌شکاند، جه‌رده و ڕیگه‌ی فیتنه‌خوازی ده‌هر، ده‌ستی ته‌تاولی درێژ کردبوو و ڕیگای ئاسوده‌گی له‌ دوور و نزیکان به‌ستبوو، ئه‌وه‌ش له‌ هیممه‌ت و غیره‌تی نادر شا نه‌ده‌وه‌شاوه.

به‌ئیله‌های خودای بێ نیاز و به‌ریه‌ری به‌خت و چاره‌ی فه‌رخونده‌یی و به‌یارمه‌تی و عه‌زم بڵندی و هیممه‌تی ئه‌رجومه‌ندی ته‌وایفی ئه‌کرا و دانیشتووی ده‌ره‌جز و که‌لات، ئه‌و خاكانه‌ی هێنايه ژێرده‌ست و له‌گه‌ڵ خویا رامیکردن».

میرزا مه‌دی زۆر درێژ له‌وانه‌ داواه و ده‌لیت: دوو تایفه‌ بوونه‌ مایه‌ی گه‌وره‌بوونی نادر شا، یه‌که‌میان کورده‌کانی ده‌ره‌جز و ئه‌بیوهره‌، که‌ گه‌وره‌ترینی عه‌شایری خوراسانن؛ دووهم هه‌وشاری.

٢- کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و شاه‌ته‌هماسبی سه‌فه‌وی و

مه‌مه‌ده‌ خواین به‌گی کوری سام به‌گ

مه‌لیک مه‌حموود هاواری له‌ کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌ک کرد که‌ بۆ به‌رابه‌ری نادر شا یارمه‌تی بکه‌ن. کورده‌کان له‌ولاه‌ گوته‌یان ئیمه‌ گوشه‌گیرین و تیکه‌ل به‌شه‌پوشۆر نابین.

مه‌لیک مه‌حموود له‌ په‌شیدی و نازایی نه‌و کورده‌انی که‌ له‌ قه‌لا و شاخ و کێوه‌کانی خوراسانا بوون، گه‌لیک ده‌ترسا؛ له‌ خۆشیرا نه‌ده‌دی که‌ بپرواته‌ سه‌ریان. به‌لام ٦٠٠٠ شه‌ش هه‌زار پیاوانی شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و له‌ رێگای «پاده‌گان» ده‌و روو به‌خه‌بوشان چوو. کورده‌کان پیاویکی ئیلچییان نارد له‌ لای و پتییان گوت که‌ بزووتنه‌وه‌یه‌کی وا ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رکێشی و ده‌لگیریی کورده‌کان و شه‌ر و کوژتار و خوتنپێژی په‌یدا ده‌بی و شوێرش و تیکچووین ده‌که‌ویته‌ نیوانی. واکه‌ به‌بی شه‌ر بگه‌رێته‌وه‌.

مه‌لیک مه‌حموود ناردراوه‌که‌ی کورده‌کانی گرت و گوێ و که‌پووی بری و بۆ کورده‌کانی ناردوه‌وه‌. نه‌و ئیشه‌ی مه‌لیک مه‌حموود بوو به‌مایه‌ و هه‌وینی شه‌ر و کوژتار له‌ خاکی خوراسانا.

هه‌موو کوردی نه‌و خاکه‌ جه‌میان و کوپونه‌وه‌ و هه‌رچییه‌کی پتوبستی شه‌رپوو رێکیان خست و ئاماده‌ی جه‌نگ و کوژتار بوون و هه‌لمه‌تییان برده‌ سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود. له‌ پاش گه‌لیک خوتنپێژی و کوژتار، مه‌لیک مه‌حموود سه‌رکه‌وت و کورده‌کان روو به‌چیا و کێوه‌ به‌رزه‌کانی خاکی خویان هه‌لاتن.

مه‌لیک مه‌حموود به‌بی ته‌زه‌ت شاری خه‌بوشانی گرت و بۆچوونه‌ سه‌ر قه‌لا و ئاواپیه‌کانی ده‌ره‌وه‌ش ئاماده‌یی کرد. به‌هه‌وای نه‌وه‌ که‌ هه‌موو کوردی نه‌و خاکه‌ بگریت و بیاننێرێته «مه‌شه‌ده‌». له‌شکری هه‌لگرت و چووه‌ سه‌ر قه‌لائی «زێران» که‌ دوو فرسه‌نگ له‌ خه‌بوشان دووره‌. به‌رقه‌وه‌ ده‌وره‌ی دا و وه‌ته‌نگی هێنا.

کورده‌کان داوای کوومه‌گییان له‌ نادر شا کرد. له‌ولاه‌ نادر شا گه‌یشه‌ پێش و له‌ بار و جه‌به‌خانه‌ی مه‌لیک مه‌حموودی دا و هه‌مووی تالان کرد و گه‌لیکی لی کوژتن. کورده‌کانی

زیران له قه لا دهرکه وتن و هه لمه تیان برده سهر له شکری مه لیک مه حموود و تهنگیان پیتیه لچنی و له جینگای خوی هه لقه ندره. زور به شیرزه بی له سه نگره ریکی زور دوور له مهیدانی شه را خوی گرتوه و کهوته سوپهره وه و مه ته ریزی گرت. له وده مه شا نادر شا گه یشته پیش، نهو روزه هه تا ئیواره کورد و نادر شا کوژتاریان له مه لیک مه حموود کرد. که شه به سه ردا هات مه لیک مه حموود گرانه بار و جه به خانه و خپوهت و خه رگای به جیهیشت و به چهند که سیکی له دهستیا مابوو، له تاریکی شه وا گرتیانی له مردن پرزگار کرد.

له ولاره محمه د حوسینخانی چه مشکه زه ک لینگای دایه سهر سه عید سولتانی تورکمان و شکاندی و گه لیک تالانی لیگرت و سه عید سولتان هه لات و په نای بو نادر شا برد. له وده مه دا رهزا قولیخان ناو سهر دار سوپاهیک له لایه ن شا ته هماسبی سه فیه ویه وه نادر رایه خه بوشان. شا ته هماسب که گه یشته خاکی خوراسان، تیگه یشتبو که کورده کان له ته ک نادرا تیکه لن و یارمه تی ده کن. رهزا قولیخانی نارده کن کورده کان که له وه دهست به رده ن و له گه ل شا ته هماسبدا ریکه کن.

رهزا قولیخان که گه یشته خه بوشان قسه کانی شای به گه وره کانی کورد گوت و چاووړای دهست پیکردن. «شاویردی به گ» ی کوردی شیخوان که وته ئه ندیشه ی ئه وه وه و دلی نه رم بوو که له گه ل شا ریک که ویت. له سه ر ئه وه قاقه زیکی بو نادر شا نارد که دهست له دوره دانی مه شه د به ردا ت؛ چونکه له وده مه ی که مه لیک مه حموود له دهست کوردا شکا و هه لات و پروو به مه شه د رویی، کورد و نادر شا دهستیان لی به رنه دا و هه تا بردیان له مه شه دیان په ستاوت و له نیو شارا وه تهنگیان هیتا.

نادر شا که نهو نویسراوه ی پتیه یشت دهستی له شه ر به ردا و کشاوه و چاوه نوړی کرد. له ولاره رهزا قولیخان له شکریکی له کورده کان کوکرده وه و له گه ل گه وره کانی کوردا پروو به مه شه د له خه بوشان دهرکه وت که گه یشته پیش، خه لکی مه شه د دهر وازه ی شاریان بو کورده وه که برواته نیو شاره وه.

مه لیک مه حموود زورچاک رهزا قولیخانی دهناسی و له ره وشتی ناگادار بوو. به دهسته له شکریکه وه له مه شه د به دهرکه وت و له که لینا دانیشت، هه رکه رهزا نزیک بووه وه مه لیک مه حموود خوی گه یانده وه نیو شار و گرتیه وه و تیتیدا دانیشته وه.

نادر شاش له نیو فرسه نگیک ی شار، له شکریه زی کردبوو. له کرده وه ی خه لک و مه لیک

مه‌حموود و ره‌زا وردبووده، گۆشه‌گیر دانیش‌ت و له‌رقان‌ده‌نگی نه‌کرد. که‌له‌دوامینی ئیش‌تیگه‌یشت‌روو به‌ئه‌بیوهرد‌جله‌وی‌سووراند و گه‌راوه. ره‌زا‌قولی‌خان‌که‌له‌شه‌رکردن‌بی‌ده‌ست و ته‌وانای به‌رامبه‌ری نه‌بوو، به‌ر به‌خه‌بوشان‌رویشته‌وه.

ره‌زا‌قولی‌خان ۳ مانگ له‌خه‌بوشانا دانیش‌ت و له‌گه‌ل له‌شکر‌کۆکردنه‌وه‌خه‌ریک‌بوو. له‌پاشان‌دیسان‌هه‌وای‌که‌وته‌سه‌ر که‌برواته‌سه‌ر مه‌شه‌هد. کورده‌کانی‌هه‌ل‌گرت و که‌وته‌ریگا. مه‌لیک‌مه‌حموود‌بو‌ده‌رکه‌وت و به‌شه‌ر و کۆژتار‌شکاندی و به‌شپه‌زه‌یی‌روو به‌خه‌بوشان‌رفاندی.

سه‌مه‌لیک‌مه‌حموود‌به‌و سه‌رکه‌وته‌هه‌وای‌لی‌په‌یدا‌بوو، گرتنی‌خاکی‌دی‌که‌ی‌که‌وته‌که‌له‌وه. مه‌لیک‌ئیسحاقی‌برازی‌خۆی‌نارده‌سه‌ر کورده‌کانی‌به‌یات و بو‌خۆشی‌گرتنی‌(نیشاپور)ی‌خسته‌پیش.

کورده‌کانی‌نیشاپور‌داوای‌یارمه‌تی‌یان له‌کورده‌کانی‌که‌لات‌کرد. ئه‌وانیش‌له‌کوردی‌ئه‌بیوهردو‌ده‌ره‌جز و خه‌بوشان، کۆمه‌له‌یه‌کی‌چاکیان‌کۆکردنه‌وه و به‌له‌ز‌لینگیان‌دا‌سه‌ر مه‌لیک‌ئیسحاق و به‌که‌م‌شه‌ریک‌گه‌لیکیان‌لی‌کۆژت و په‌رشویلاویان‌کرد.

مه‌لیک‌ئیسحاق‌که‌له‌ده‌ست‌کورده‌کانا وه‌ته‌نگه‌یترا و هه‌لات‌چوو‌ه‌نیو‌باخه‌که‌وه‌که‌ده‌ره‌ی‌دیوار‌بوو. له‌ویدا‌خۆی‌قایم‌کرد. کورده‌کان‌ده‌وره‌یان‌گرت.

ئه‌و سه‌ره‌بوهرده‌که‌به‌مه‌لیک‌مه‌حموود‌را‌گه‌یان‌درا، به‌له‌ز له‌مه‌شه‌هد‌ده‌رکه‌وت‌که‌بگاته‌برازی. کورده‌کان و نادر‌شا‌چوون‌پیشیان‌په‌گرت. له‌شکری‌کورد و مه‌لیک‌مه‌حموود‌شیری‌خۆین‌ریژیان‌تی‌کنا و ته‌نگه‌یان‌به‌مه‌لیک‌مه‌حموود‌هه‌ل‌چنی و سووراندیان، به‌لام‌له‌و‌شه‌ره‌دا‌کورد‌زۆریان‌لی‌کۆژان و بریندارکران و ئیبراهیم‌خانی‌برای‌نادر‌شاش‌بریندار‌بوو. کورد‌له‌به‌ر‌بی‌باکی و ره‌شیدی و هه‌لمه‌ت‌بردن‌ده‌کۆژان. هه‌وای‌تالانکردن و گه‌رانه‌وه. کوردی‌له‌دوامینا‌بلاو‌کرد.

میرزا‌مه‌هدی‌له‌ته‌ریخه‌که‌یا‌له‌لا‌په‌ره‌۲۷ ده‌لیت: «چونکه‌کورده‌کان‌سه‌ر‌کرده‌یه‌کی‌کامل‌رایان‌نه‌بوو، به‌تالان و ئه‌سپایی‌کی‌که‌وت‌بووه‌ده‌ستیان، سه‌ربه‌خۆ‌ریگای‌جیگای‌خۆیان‌گرت‌ه‌پیش و رویشتن».

مه‌لیک‌مه‌حموود‌له‌وه‌که‌لینی‌ده‌ست‌خست و سه‌رکه‌وت و چوو‌ه‌سه‌ر‌نیشاپور و ده‌ره‌ی‌دا. خه‌لکه‌که‌به‌مامه‌لت‌شاریان‌به‌ده‌سته‌وه‌دا، فه‌تح‌عه‌لیخانی‌به‌یات‌له‌لایه‌ن مه‌لیک‌مه‌حموود‌وه‌کرا‌به‌حاکمی‌نیشاپور؛ هه‌روه‌کو‌له‌وه‌پیشیش‌هه‌ر‌حاکم‌بوو. له‌

دوای دامه‌زړاندنه‌وی تهو خاکه مه‌لیک مه‌حموود گه‌رایه‌وه مه‌شه‌د. له ریگادا له‌گه‌ل نادر شا به‌شهر هات.

مه‌لیک ئیسحاق له دوای سهرکه‌وتنی مامی، به‌له‌شکره‌وه چووه سهر خاکی «بوقمیچ». خه‌لکه‌که‌ی هاواریان له نادر شا کرد و تهویش له‌گه‌ل ده‌سته له‌شکرکی کورد، چووه سهر مه‌لیک ئیسحاق.

مه‌لیک مه‌حموود که له‌وه ناگادار بوو، چوو پتشی به‌نادر شا گرت و له دوای شهر و کوژتار دووسه‌د که‌سی کورد له له‌شکری نادر شا کوژا و هی ماوی هه‌لاتن. نادر شا به‌دوو پیایوه‌وه له مه‌یدانی مهرگ خوی له ده‌ست مه‌لیک مه‌حموود پرگارکرد و روو به‌که‌لات هه‌لات. مه‌لیک مه‌حموود به‌وه دل‌ه‌ق و هه‌وادار بوو، روو به‌خه‌بوشان ناژوتی و به‌زور خه‌بوشانی گرت.

له هه‌موو لایه‌که‌وه کورد کوټوونه‌وه و نادر شایان پتشی خویان دا و چوونه سهر مه‌لیک مه‌حموود و له خه‌بوشانیان ده‌رپه‌راند و شکاندیان. لهو شوړش و کوژتاره‌دا شا ته‌هماسب له هیچی نه‌بوو محمه‌ده‌خانی تورکمانی کرده سهرداری خوراسان و نارديه پتشی‌وه. فته‌ع‌لیخانی به‌یات له‌گه‌ل مه‌لیک مه‌حموود دل‌گیر بوو و له‌ژیر فهرمانی ده‌رکه‌وت؛ تهویش چووه سهری و کوژتی و مه‌لیک ئیسحاقی کرده حاکم و نومووری بو دامه‌زړاند.

نادر شا ده‌سته له‌شکرکی ریکه‌که‌وتووی هه‌لگرت و چووه سهر مه‌شه‌د. «پیر محمه‌د» ناو که له لایه‌ن مه‌لیک مه‌حمووده‌وه کرابوو به‌حاکم به‌له‌شکره‌وه بو نادر شا ده‌رکه‌وت. له دوای کوژتار و خوټنرژتنیکی قورس پیر محمه‌د ته‌نگه‌تاو کرا و شکاندرا و روو به‌مه‌شه‌د ناژوترا. نادر شا به‌وه هیزه‌ی که هه‌بیوو روو به‌مه‌شه‌د چوو. مه‌لیک مه‌حموود له «کوهی سه‌نگین» پتشی پیگرت و له‌ولاوه مه‌لیک ئیسحاقیش له نیشاپوره‌وه چووه کوټه‌گی مامی. نادر شا به‌له‌شکرکی خوټنرژتی کورده‌وه لینگیدایه سهریان، مه‌لیک مه‌حموودیان تیکه‌وه‌پتچا و شکاندیان و توپ و جه‌به‌خانه و هه‌موو خه‌رگا و بار و بارخانه‌ی که‌وته ده‌ست کورده‌کان.

مه‌لیک مه‌حموود به‌شپړزه‌یی هه‌لات و چووه نیو که‌لاوه. مه‌لیک مه‌حموود شوړشکی خستبووه نیو تورکمانی تهو خاکه‌وه و هه‌موو بیتار بیوون، ناردی داوای کوټه‌گی لی‌کردن. نادر شا که له‌وه ناگادار بوو، چووه سهر تورکمانه‌کانی «نه‌ساو» و هه‌مووی سهر نه‌رم کردن و له‌شکرکی لی‌گرتن و گه‌رایه‌وه سهر مه‌لیک مه‌حموود و که‌لای مه‌شه‌دی ده‌وره‌دا.

مه‌لیک مه‌حموود بۆی دهرکه‌وت، نادر شا به‌فیتل هه‌لات له شار دوورکه‌وته‌وه، له‌پرتیکا بۆی گه‌راوه و مه‌لیک مه‌حموودی شکاند و کوژتاری لی کرد و هه‌تا له شاری مه‌شه‌دی په‌ستاوته‌وه و رفاندی.

٣- کوردی چه‌مشکه‌ زه‌ک و شاه ته‌هماسبی سه‌فه‌وی

شاه ته‌هماسب له ئاوربایگانه‌وه روو به‌خوراسان له‌شکری ئاژووت. مه‌لیک مه‌حموود بۆ کاری سه‌لته‌نه‌ت یێک جێکردن، چووه‌ پێشی و له مه‌شه‌د دهرکه‌وت؛ هه‌تا «ئه‌سفهراین» به‌رکیف کو‌ت رو‌یشت.

له‌وده‌مه‌دا شاه ته‌هماسب له (به‌ستم) دا به‌زبوو، که له‌وه ئاگادار بوو، به‌له‌ز فه‌تعه‌لی خانی قاجار که سپه‌هدار بوو، ناردیه‌ ناو کورده‌کانی چه‌مشکه‌ زه‌ک که کو‌مه‌گی بکه‌ن. کوردی دلپاک که هه‌ر که‌سیک په‌نایان بۆ ببا پشتیوانی ده‌که‌ن و یارمه‌تی که‌وتوو و بی ده‌ستیان له‌کن سه‌رفرازی و پیاوه‌تییه، له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌موو کورد کو‌بوونه‌وه.

نه‌جعه‌لی به‌گی کوردی شادی، جه‌عفه‌ر قولی به‌گی کوردی شادی، شایریدی به‌گی کوردی شیخوان، مه‌مه‌د حوسێن به‌گی کوردی سام به‌گی چه‌مشکه‌زه‌ک و گه‌وره و سه‌ره‌ات و کاربه‌ده‌سته‌کانی کوردی زه‌عفه‌ران و قه‌ره‌چور، کو‌مه‌له‌یان به‌ست؛ به‌له‌شکه‌روه چوونه‌ کو‌مه‌گی شا ته‌هماسب. مه‌لیک مه‌حموود که له‌وه ئاگادار بوو، به‌ناچار رووبه مه‌شه‌د گه‌راوه.

کورده‌کان به‌که‌یف و خو‌شی و نه‌وازش، پادشاهی گه‌رۆک و حوکمداری بی جی و پری و سو‌لتان بی ته‌خت و تاج و بی پایته‌خت و بی سویاه و بی هێزی سه‌فه‌وییان برده‌ خه‌بوشان، ده‌ست به‌سینه له‌ پێشی راوه‌ستان و که‌مه‌ری خزمه‌تیان بۆ گرتا.

فه‌تح عه‌لیخانی قاجار که وردبۆوه‌ رۆژ به‌رۆژ کورد له‌ ده‌وروپشتی شا ته‌هماسب کو‌دبه‌نه‌وه، زۆری لی گران ده‌هات و بۆ به‌ره‌ی کاری خو‌ی ئه‌وه‌ی به‌چاکه به‌راورد نه‌ده‌کرده‌وه و دوامینی بۆ خو‌ی به‌پیس ده‌زانی که‌وته ئه‌ندیشه و ده‌سیسه‌وه که به‌فیتل و خرابی نیوانی کورده‌کان و شا ته‌هماسب تیکدات و کورده‌کان له‌به‌ریه‌ک بلاوکاته‌وه؛ تووی نه‌یاری و درکی دو‌ژمنایه‌تیان بخاته‌ نێوانه‌وه تاکو هه‌ریه‌ک بۆ لایه‌ک بلاوه‌یان تیکه‌یت و ئه‌وه‌ی له‌ دلی خو‌بدايه، به‌جی بی‌نییت و له‌ ئیش و کاری حوکمرانی‌دا ده‌ستدریژ بی‌ت. ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که پیاوی وریا و ئیشگوزار و ئازا له‌نیو کورده‌کانا هه‌بوو، ده‌ترسا که ره‌شته‌ی کار له‌ ده‌ست فه‌تح عه‌لیخان دهرخړیت.

فه تح عه لیخان بۆ گه یشتنه ئاره زووی خۆی که بلاوی کورد بیته ئهم شۆڕشه ی به ریا کرد: نه جف عه لی به گی کوردی شادی که سهرداریکی ناوداری کوردان بوو کردیه مه ئموور که له شکرکی گران کورد هه لگریت و پرواته سه ر مه شهه د و بیگریت و ئومووری تیتدا دامه زرتیت؛ هه تا شا ته هماسب ده گاته پیشه وه.

ئه وهش له تیکه یشتن و زانین دوور بوو که پیاویکی نازای وه کو مه لیک مه حموود به هه موو جه به خانه و له شکریه وه له مه شهه د بیته و نه جف عه لیخان پرواته بیگریت و پیاویکی وا گه وه بشکیتیت. له وه دا مه به سی فه تح عه لیخان ئه وه بوو که رقی شا ته هماسب هه ستیت و نه جف عه لی به گ ره خه دار کات، ئه وه ی بۆ کرده به هانه. نه جف عه لی به گ سه ری ئیعتزازی به رداوه و گوتی: ئه وه کارێک نییه له ده ست من بیته، چونکه دوژمنی نبۆ قه لا له ئیمه به هیتزه.

شا ته هماسب له فروفیتلی فه تح عه لیخان ئاگادار ببوو که مه به سی تیکدانی ئه وه هیتزه، به لام له دوامینا ده سیسه ی فه تح عه لیخان کاریگه ر بوو، شا ته هماسبی فریو دا و بۆ گه یشتنه دلخوازی خۆی که تیکدانی ئه وه هیتزه و ته فروتوونای کورده کان بوو، نه جف عه لی به گیان به خاین دانا و شای گه رۆک ئه وه پیاوه گه وه کورده ی کوژت.

میرزا مه هدی له ته ئریخی نادر لا په ره ۳۳یدا به مجۆره ئاشکرای کردووه و ده لیت: «نه جف عه لی به گی شادی که سه ری ئیعتزازی هیتنا پیش، شا ته هماسب به تیغی ته دبیری فه تح عه لیخان له گه رده نی دا».

کورده کان به وه که وتنه شۆرش و پشیویه وه و هه موو کوپوونه وه و دیوانیان گرت و قه راریان دا و به کوومه له رۆیین دیواریان کونکرد و رۆیینه سه ر «یام ته په» که فرسه نگیک له خه بوشان دووره جه میان و چند که سیکیان نارد ه کن نه در قولی (نادر شا) که پرواته نیویان. به وه هه موو کوردی خوراسان و له شکری ئوستراباد په شیتو بوو و ده ستیان به تالان و کوژتاری دهسته و دایه ره ی شا ته هماسب کرد.

نادر شا له «میاپ» بوو که گه وه رده کانی کوردی گه یشتی و هه ردوولا پیکه وه گرته یه که تیپیان به ست، نادر و کورده کان بۆ یه کتریان سویندخوارد و په یمانیان به ست و کچی سام به گی سه ردار و وه کیلی هه موو کورده کانی چه مشکه زه کیان بۆ نادر شا نامزه کرد و بوو به ده زگیرانی. دووباره دهستی دوستی و خزمایه تیپیان دا به یه ک و گووشیان.

له دوا ی ئه وه نادر شا و چند که سیک سواربوون و که وتنه ریگا و وه لامیان دا

بەمحەمەد حوسەین بەگی کوری سام بەگ و بەشاویردی بەگی شیخوان کە دەست لە شوێش و کوژتار بەردەن هەتا نادر شا دەگاتێ. «موعیرولەمالیک» ی ناردە کن شا تەھماسب و فەتح عەلیخان کە پێیان بلتێ ئەو جوۆرە بزووتنەوێە شایستە ی شانی ئەوان نییە و لەودەم و چاخەدا چتتیکێ وێنەچووە دەیکەن؛ واکاکە خوێراگرن و کەلێن لە دەست نەدەن هەتاکو نادر شا و کوردەکان دەچنە لایان.

ئەگەرچی فەتح عەلیخان ئەو شوێش و تیکدانە ی بۆ پایەداری و دامەزراندنی ئارەزوو و دلخوازی خوێ بەرپا کرد، بەلام بەر ئاوەژوو روویدا و پەرایبەک بوو بۆ نادر شای کرد و خۆی تێدا چوواند، هەرودەکو دیتە گوتن و لێی دەدوێن.

کە وەلامیان بۆ ناردن، سەبەینە کوردەکان و نادر شا پتیکەوێ روو بەخەبوشان کەوتنە رتێگا و روێینە نێوشارەوێ و چاویان بەشا تەھماسب کەوت و تێیان گەیان و رتیککەوتن و ئاوری شوێش کوژاندراوە.

محەمەد حوسەین بەگ کوری سام بەگ کرا بەحاکمی خەبوشان و ناویان نا محەمەد حوسەین خان. بەوجۆرە کاروبار رووی لە چاکێ کرد.

سالی ١١٣٥ و ٢٢ مانگی موحرەم لە خەبوشان دەست بەدامەزراندنی حکومەتی سەفەوی کرا. نادر شایان ناونا تەھماسب قوڵی. بۆ روێینە سەر مەشەد لەشکر کوژرایەو، چونکە ئەو بە ئارەزووی کوردەکان بوو، هەموویان بۆ تەھماسب بوونە سوپا و بەچەک و مالی خوێانەوێ چونکە سەر مەلیک مەحمودی سیستانی و دەوردی مەشەدیان دا و مەلیک مەحمودیان تەنگەتاو کرد و لە هەموو لاییکەوێ تێی روو هاتن.

فەتح عەلیخانێ قاجار لەو ییکەتی و دەست پتیکگرتە ی کورد و شا تەھماسب و نادر شا دلگیر بوو، مەیدانی فروفتلی پێ تەنگ ببوو و بەبەهانە ی چونکە بەستام و لەشکر کوژدەنەوێ و هیژ و دەستخستن تەمای دەرچوونی هەبوو. بەلام کوردەکان لە ماکیانان هەستی تۆلە کە ریشەگیر و چەسپاوە، ئەو کەلێنەیان لە دەست نەدا و بەلەزیان کرد و داو و تەلەیکێ وایان دامەزراند کە فەتح عەلیخان و ئەو قاجارانێ کە لە تەکیا بوون، گیران و خراوە بن زنجیر و پالەهەن و فەرنقەوێ. کوردەکان بەپەنھانی فەتح عەلیخانێان کوژت و کەللەسەریان بردە بەردەمی شاھ تەھماسب.

لە پاش ئەوێ هەموو ئومووری حکومەت و لەشکر و سوپاداری و رەعیەت خرایە ژێر چاوەدێری نادر شاوێ، کەلب عەلی بەگی کوری بابا عەلی بەگ بوو بە «ئیشیک ئاقاسی

دیوانی». شایتردی به گی شیخوان کرا به حاکمی سه بزه وار و «تفه نگچی باشی». له دواى نه وه به زوری بازووی کورده کان شاری مه شهید گیرا و مه لیک مه حمود ناچار بوو په نا بو مه رقه دی نیمام رها بیا. که مه لیک مه حمود چوه سهر مه رقه د و په نای برد و له حویره کدا گوشه گیر دانیشت، هه موو پیوستی حوکیداری و فه رمانه وایی که وته دهست کورده کان و له دوا پیدا نه وانیشت نه و دهست ریشتن و به رزبونه ویان دا به نادر شا و کردیانه گه وره و سهرداری خوین. نادر شا له پاش نه وه ناردی مال و منداله که ی له نه بیوه رده وه برده مه شهید و له وئی بناغه ی دامه زراند و شازاده رها قولی میرزای کوری خو ی کرده فه رمانه وای «سهرحه دات».

که شاری مه شهید گیرا و دامه زران درا، شا ته هماسبیش چوه خه بوشان و داوای نه و کچه ی کرد که درابو به نادر شا و ده زگیرانی بوو. کورده کان که وتنه نه ندیشه و فیکری نه وه و ناوری شورش هه ل نایسته وه. له وده مه شدا، که نادر شا مال و مندالی برده مه شهید، قاقه زیکیشی نویسی که ده زگیرانی خو ی ده گویتیه وه. کورده کان بو نه وه ی پیش به و فیتنه به بگیریت نه و ویان به نهانی به ختو کرد و ناردنی کچه که یان بو خسته پاشان. بو نه و ته دبیره هه موو گه وره و ناوداره کانی کورد له خه بوشان گردبونه وه و شایتردی به گی شیخوانیان خواسته خه بوشان که پیش به و کاره بگرن.

له وده مه دا نادر شا قاقه زیک ی بو محمه د حوسیتخانی کوردی چه مشکه زه ک نویسی که نه و کاره به تیغ نه بی ناپرمه وه. نادر شا له دواى نه و قاقه زه به له شکره وه له مه شهید ده رکه وت و روو به خه بوشان ناژوتی.

محمه د حوسیتخان ناچار قاقه زه که ی نادر شای نیشان به ته هماسب دا. نه ویش له شه واهه موو چه ک و پیوستی و له شکر و خه زینه ی به جیهیشت و به په نهانی ته نها سواره خو ی گه یانده خه بوشان و په نای بو کورده کان برد و هاواری کرد که نادر شا ده یکوژیت، کورده کان به ختوی که ن و له شهری نادر شای بیاریزن.

نادر شا سبهینه گه یشته له شکره زی ته هماسب و له هه لاتنی ناگادار بوو، هه موو مال و گه نجینه و پیوستی ته هماسبی بارکرد و ناردیه وه خه بوشان و هی مابوه وه باری کرد و بردی و گه راوه مه شهید و دووباره روو به خه بوشان چوو و له «یوسفاوه» ناو جیگایه ک له روژئاوای خه بوشان دابه زی و ریگای ها توچوونی له کورده کان گریدا.

شا ته هماسب قاقه زی به هه موو لایه کدا بلا وکرده وه و هاواری له خه لکه که کرد و نادر

شای به‌خاینی خۆی دانا و داوای کۆمه‌گی کرد و بۆ کورده‌کانی ده‌روه‌شی نویسی که نه‌بئه هه‌واداری نادر شا که یووی لێ وه‌رگیتی. به‌و جوژه به‌هموو لایه‌کا بۆ سه‌رکرده‌ی له‌شکر و گه‌وره‌کان قاقه‌زی بلاوکرده‌وه. نادر شا بۆ ئه‌وه‌ی پێش به‌و قسه و هه‌لبه‌ستانه بگرێ بۆ خۆی گه‌راوه مه‌شه‌هد.

له هه‌مموو لایه‌که‌وه کورد و خه‌ڵکی خوراسان له ده‌وره‌ی شا کۆبوونه‌وه. نادر شاه که له‌وه ئاگادار بوو، هه‌ستا چوو سه‌ره‌ پێگای به‌وانه گرت و گه‌لیک کوژتاری لێکردن و هه‌ردوولا تێکچهرژان و شه‌ره‌گه‌رمه‌ی تێکه‌وت. له دوامینی شه‌ره‌ له یه‌که گه‌وره و سه‌ره‌اتووی کورده‌کانی شادی و له سه‌ردار و کاربه‌ده‌ستانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک جه‌عفه‌رقولی به‌گ به‌گولله‌ی زه‌نبووره‌ک کوژرا و کوردیکی زۆریش کوژران و به‌دیل گیران. یۆژی دووهم کورده‌کانی قه‌ره‌چوپ که له‌نیو کوردی خوراسانا به‌شیر و خه‌نجهر وه‌شاندن و شه‌رکردن ناوبانگیان هه‌بوو و میرزا مه‌ه‌دیخان له ته‌ئریخی نادردا زۆریان پێ هه‌لده‌لێت، ئه‌وشه‌رکه‌ر و ئازایانه به‌له‌ز فریای ته‌هماسب که‌وتن.

نادر شا وه‌ختی نیوه‌رۆ چوو پێشیان، ئه‌و پالّه‌وانانه وه‌کو شیری جه‌نگی په‌لاماری له‌شکری نادریان دا و ته‌نگه‌تاویان کرد و له‌شکره‌که‌یان وه‌ته‌نگ هێنا. نادر ناچار بوو پیاوانی زانا و تێگه‌یشتووی خسته پێش و پێکیان هێنان و نادر گه‌راوه مه‌شه‌هد. ئه‌و شه‌ره‌ له سالی «١١٣٨» دا بوو و کوردیکی زۆریش له هه‌ردوولا کوژران و بوون به‌گاوه‌گه‌ردوونی دوو که‌سی خاوه‌ند هه‌وا و هه‌وه‌س. له‌شکری نادر شاش هه‌ر کورد بوون و له‌شکری شا ته‌هماسبیش هه‌روه‌ها کورد بوون. کورده‌کان به‌ده‌ستی خۆیه‌خۆی تووشی کوژتار کران.

هه‌تا ئه‌وده‌مه بناغه‌ی پادشاهی ته‌هماسب له مازنده‌ران بوو، ناردی برديه خه‌بوشان و له‌ژێر فه‌رمانی محهمه‌د عه‌لیخانی قولله‌ر ئاقاسیدا ئه‌و بنه‌یه‌ی بارکرد و گه‌یاندیه نزیک «جاجورم». په‌حیم خانی جاجورم چوو به‌سه‌ری دادا و هه‌ممو بنه‌یه‌که‌ی تالان کرد و گرتی. محهمه‌دخان به‌هه‌زار ئه‌زیه‌ت خۆی پێ پرزگار کرا و هه‌لات و چووه کن شا ته‌هماسب و بوو به‌هه‌لایساندن پشێوی.

که زستانی ئه‌و ساله به‌سه‌رچوو، له دوا‌ی نه‌و‌رۆز کورده‌کان سوپا‌هێکیان بۆ ته‌هماسب کۆکرده‌وه و چوونه سه‌ر مه‌شه‌هد. نادر شا پێشوازیی کردن و به‌شادمانی بردیه نیو شاره‌وه. له دوا‌ی چه‌ندیک ناردیان بنه‌ی حوکمدارییان له په‌حیم خان ئه‌ستانده‌وه و بردیانه خه‌بوشان و دایاننا.

سالی ۱۱۳۹ شوکر به گی کوردی دهره جز له شکرکی کوکرده وه و ناردیه کن عه شایری «مه روو» که یاریده ی بدهن. ئه وانیش له مهر و سه رکیشیان کرد. نادر شا ئیبراهیم خانی زه هیروده وه لی برای خوی نارد ه سه رکورده کانی دهره جز، ئه وانیش بو شه پرکردن پشیمان پتگرت و دهستیان به کوژتار کرد و ئیبراهیم خان ته نگه تاو کرا. له لاییکه وه که لانتهری نیو شار و له لاییکی دیکه وه محمه د حوسین خانی زه عفهران و شاوریدی خانی شیخوان کوئه لیه یان به ست و بو پشتیوانی و یارمه تی شوکر به گ، پیاوانی ئازا و ره شیدیان نارد و ئیبراهیم خان ته نگه تاو کرا.

له ولاره شا ته هماسب، نادر شای به له شکرده وه نارد ه کوئه گی ئیبراهیم خان. له وده مه دا کورده کان هیندیکیان ژن و مندال و باری خویان هه لگرتبو و روو به خه بوشان ده رۆشتن و له بارکردنا بوون، له ناکاو نادر شایان گه یشته سه ر و به مال و منداله وه هه مووی کوژتن و که له پهل و «پترو» (حه یوانات) یانی به تالان گرت و روو به دهره جز رۆشت.

کورده کان رۆشته نه پێش و دهستیان به شه پر و کوژتار کرد، له دوا ی خوتن پرتن تیکی قورس، کورد ته نگه تاو کرا و شکاندرا و نادر شا سه رکه وت. کورد هه موو روو به خه بوشان هه لاتن و سه ردار سوپا و گه وره ی کورده کان سلیمان به گ له شه را که وته ده ست نادر شا و هه ردوو چاوی کوئی و کویری کرد. نادر شا به وهش دهستی هه لنه گرت و به له ز هه ستا و رۆشته سه ر خه بوشان و ده وره ی دا. له دوا ییدا کورده کان به مامله ت له گه لیا پتکهاتن، نادریش روو به مه شه د گه راوه.

مایه ی ئه وه هه موو کوژتاره ی نیوانی کورد و نادر شا، شا ته هماسب بوو هه روه کو له پێشا بیژرا: کوئه له ی کورد له سه ر نادر گردبو نه وه و بو ته هماسب جیگای ترس و ئه ندیشه بوو. جا له به رئه وه به په نهانی کورده کانی ده بزوت که به گژ نادر شادا بچن و ئه و ییکه تییه تیک بدهن؛ چونکه بنه ماله ی سه فه وی هه وای خه لافه تی ئیسلامیه ت و شاهنشاهی له سه ردا بوو، نه یده ویست که سیک به ره هه لستی بیت. له به ر ناوی خه لافه ت زۆرچاک کورده دینه روه ده کانی پت هه لده خه له تان. له گه ل ئه وه شا شا ته هماسب زۆری ته قه لا دا که نادر شا به کورده کان به کوژدات. به لام کورده کان هه رچه ند لایه نی شا ته هماسب بوون و به پادشای خویان ده زانی، له گه ل ئه وه شا کوژتنی نادر شایان له کن ناپاوی بوو، ئومیدیکی زۆریان به نادر شا هه بوو.

٤- کوردی چه شکزهک و نادر شا

میرزا مه‌هدی خان له ته‌ئریخه‌که‌یدا ده‌لێت: «نادر شا له‌وه‌ گه‌یشت و لێی ئاشکرا بوو که ته‌هماسب بۆ فیتنه‌ ئه‌نگیزی و شو‌رش په‌یداکردن «به‌یرام عه‌لیخانی» کوردی «به‌یات»ی نازیر و سه‌رکاری خۆی ناردبووه‌ نێو کورده‌کان، نه‌په‌رنگ و نه‌قشه‌ی به‌لاوی و په‌رشی په‌رت ده‌کرد. ئه‌ویش به‌مه‌ تیگه‌یشت که ئه‌وه‌ ئیشی ته‌هماسبه‌. ئه‌وه‌ بوو به‌ ٣ جار که کورده‌کان سه‌رکیشیان کرد و گیتچه‌لیان هه‌لایساند. نادر شا به‌چاکه‌ و نه‌وازش پامی کردنه‌وه‌» (ته‌ئریخی نادر. لاپه‌ره ٤٠).

شا ته‌هماسب و ده‌ست و پێوه‌ندی که به‌چاکی له‌ دلی کورده‌کان گه‌یشتن، له‌گه‌ڵ نادر شادا خراپه‌ ناکه‌ن؛ چونکه‌ هێ خۆیان و له‌ خۆپانه‌. نادریش له‌وان ناکا چونکه‌ پشتویه‌نای که هه‌بێ کورده‌کانن، شا له‌ دلخوازێکی که بۆ لابرینی نادر شای هه‌بوو، ناومێد بوو.

ئه‌گه‌ر چی ته‌ختی شاهیی ته‌هماسب وه‌کو به‌لقی ئاو به‌ئاره‌زووی با هه‌رده‌م بۆ لایه‌ک ده‌سووپاند و تاجی حوکمداریی بێ جیگا هه‌ر جاره‌ له‌سه‌ر که‌سی‌ک ده‌گه‌را، ئه‌وجاره‌ش چه‌رخه‌ی چه‌رخێ گه‌ڕۆکیان روو به‌نیشاپوور گه‌راند.

نادر شا ئه‌وجا گرتی یێکه‌تی و پێکهاتنی له‌ته‌ک کورده‌کانا گرتیدا و بناغه‌ی دۆستی و یه‌کده‌ستی دامه‌زراند. محه‌مه‌د حوسێنخانی حاکی خه‌بوشان و کوری شاوێردی خان و سه‌رکرده‌ و سه‌رهات و گه‌وره‌کانی کوردی شادی و قه‌ره‌چوری هه‌لگرتن و بۆ دیده‌نی ته‌هماسب چوونه‌ نیشابوور. له‌ دوا‌ی دیتن گه‌رانه‌وه‌ مه‌شه‌هد و ناردیان ده‌زگیرانه‌کی نادر شایان له‌ خه‌بوشانه‌وه‌ برده‌ مه‌شه‌هد و ماره‌یان کرد.

نادر شا له‌وده‌مه‌وه‌ ئومێدی سه‌رکه‌وتن و کیشوه‌گیری و سوپا ده‌ست خست و پتووست په‌یداکردنی توندبوو. به‌و دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و پێکهاتنه‌ی له‌گه‌ڵ کورده‌کانا کردی شادمان بوو و زانی به‌وه‌ ده‌توانی بگاته‌ ئاره‌زووی فه‌رمانه‌وا‌یی. جا ئه‌وجا له‌سه‌ر خۆی واجب کرد، که تیبیکۆشیت، پتووستی ئه‌و دلخوازه‌ پێک بێنیت و بۆ چوونه‌ پێش ته‌قه‌لا بدات؛ چونکه‌ کورده‌کان بۆ سه‌رکه‌وتنی نادر پشتیوانی‌کی به‌هێزبوون و له‌ پێش سه‌رکه‌وتن و چوونه‌ به‌ره‌ژوور به‌ره‌له‌ستیکی سه‌خت بوون.

کورده‌کان رووی خۆشیان له‌ هه‌ر که‌س کردبێ، زوو به‌ئاره‌زوو گه‌یاندره‌وه‌ و پشتیان له‌ هه‌ر که‌س کردبێ خستویه‌نه‌؛ نادر شا زۆرچاک له‌وه‌ گه‌یشتبوو، بۆیه‌ هه‌ر ته‌قه‌لای دا و به‌راو و ته‌گبیر و چاکه‌ بیانخاته‌ ده‌ست، تا به‌نوازش و پارانه‌وه‌ و شو‌رشی نیتوانی لابرده‌ و

بنچینه‌ی ئومید - که کوردبوون - هاورديه دهست.

نادر شا له سایه‌ی کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌که‌وه ههر له و ساله‌دا هه‌موو پتووستیکی
فرمانه‌وایی ریک‌خست و به‌پشتیوانی کورده ناودار و قاره‌مانه‌کانه‌وه مه‌لیک مه‌حمود و
خزم و براکانی و ئه‌فغانه‌کانی به‌جاریک کردنه ژێردهست و هیتانیه بن په‌نجهی خۆبه‌وه.
سالی ۱۱۴۰ نادر شا خاکی خوراسانی خاوتین کرد و له گری و بژاری پاک‌کرده‌وه
له‌شکریکی زرنگی سازکرد که بجیتته سه‌ر ئه‌سفه‌هان و لینگداته هیرات و جیگایانی
دیکه.

شا ته‌هماسب به‌په‌نهانی قاقه‌زی به‌هه‌موولادا بلاوکرد و بو هه‌موو گه‌وره‌کانی نوویسی
که نادر خاینی موک و میلله‌ته و کهس به‌قسه‌ی فربو نه‌خوات. به‌و جوړه که‌میکی له
کورده‌کانی خه‌له‌تان‌دبوو. خه‌بوشان نزیک ببوو وه‌کو جاری به‌رایي تیک بجیتته‌وه، محمه‌د
حوسین خان و سه‌رکرده‌کانی شادی زوو فربای که‌وتن و دایانپو‌شیه‌وه.
له دوا‌ی چه‌ندیک شایردی خانی شی‌خوان له‌به‌ر هیندیک ئه‌ندیشه ترسا و روو
به‌عیراق هه‌لات. نادر شا له‌وه زور دلگیر بوو و گه‌لیکی لی گران هات. دووباره
به‌ده‌سیسه‌ی ته‌هماسب هه‌لاتنی پیاویتی و اگه‌وره‌ی کورد بوو به‌مایه‌ی شو‌رش و
تیک‌چوونی کورده‌کان.

محمه‌د حوسین خان ئه‌و شو‌رشی هاندا. کورده‌کان به‌جاریک سه‌رکیش بوون و له ریزه
ده‌که‌وتن. نادر شا وه‌لامی نارد که کوردی قه‌ره‌چو و شادی به‌له‌شکریانه‌وه له له‌شکرگای
پادشا ئاماده بن.

محمه‌د حوسین خان حاکمی جه‌مشکه‌زه‌ک کورده‌کانی بزوات و هانی دان له سملقان
کوردیکی قورسیان خر‌کرده‌وه.

نادر شا له‌شکریکی له‌ژێر فرمانی زه‌هیروده‌وله‌دا نارد هه‌ریان، کورده‌کان پتیشیان
پت‌گرت. له دوا‌ی شه‌ر و کوژتار ته‌نگه‌یان به‌ئیه‌راهم خان هه‌لچنی و هه‌لیانسو‌راند.
ئه‌که‌رچی کورده‌کان له پتیشا روو له شکان بوون، به‌لام له شه‌را پتیشان چه‌قاند و راوه‌ستان
و دلیان توند راگرت، دلیرانه به‌رامبه‌ر به‌ئیه‌راهم خان شه‌ریان کرد هه‌تا ئیه‌راهم خانیان
شکاند. نزیک ۱۰۰۰ که‌سیان لی کوژتن و په‌رشو‌یلاویان کردنه‌وه.

ئیه‌راهم خان زور به‌شپه‌زه و په‌رتشانی خوی رزگار کرد و چوو له قه‌لای «یوزباشی» دا
سه‌نگه‌ری به‌ست و ۴ شه‌و له‌ویدا خوی راگرت. په‌حیم خان و ئه‌وانی دیکه روو به‌خاکی

خویان هه لاتن. تالانیکی قورس کهوته دهست کوردهکان،

نادر شا له ووده مه دا چوو بووه سهر تورکمانان، که گه پرایه وه، ناردیه دووی گه وره کانی کورد و به میهره بانی و چاکه هیتانییه وه سهر ریگا و ناشتی کردنه وه و گه پرایه وه مه شهه د.

سه فیه دین کرانی

سالی ۱۱۳۷ سه فیه دین کوردی به ختباری له لینگی «کرانی» هه ستا چوو «خه لیلاره» ی به ختباری، له نیو قه بیله ی کورده کانا ناوبانگی کرد که کوری سولتان حوسینی سه فیه ویه؛ باوکی له دهست ئه شرف ئه فغانیدا به کورژت چوو و گوئی که ناوی پیتشووی «ئه بوله عسوم میرزا» بووه و له ترسانا ناوی خوی گۆربوه.

ئه و پیاوه که گوئی شازاده یه، محمه د حوسینخان ی حاکمی به ختباری ئه وه ی به فالتیکی چاک گرته وه و بۆ ئه مه که هیزی قورس بکات، گه لیک ی چاو راو بۆ کرد، سهرهات و سهرخیلتی کورده کانی لور و به ختباری بۆ بانگ کرد و خستنیه سهر ههوا و هه وه سی کۆمه گی کردنی.

سه فی میرزا قاقه زی به هه موو لایه کا بلاو کرده وه و گه لیک که سی له سهر خوی وه خپ کرد و هیزیکی چاکی پهیدا کرد و له سهر مینه ران خوتبه به ناوی شا ته هماسب و سه فی میرزا ده خوتنه راپه وه.

کورده کانی شووشته ر و کۆهکیلویه و سهر کرده و گه وره کانی عه شایری زۆر له سهر جما. رۆژ به رۆژ لهو خاکه تین و هیزی بۆ پهیدا بوو و تهختی حوکمرانی دامه زراند. له به رئه وه که پادشاگهردانی و شوپش له خاکی سه فیه ویدا پهیدا ببوو، که سییک نه بوو که پیتشی پی بگریت و به رامبه ری راوه ستیت؛ به لام چونکه لهو پیاوه دا جه وه هری پادشاهی نه بوو، که لیتیکی وا گه وره ی له دهستدا و لهو چهند موده ته دا پارچه خاکیکی له خاکی محمه د حوسین خان به ولاره ی نه خسته دهست خوی.

له وده مه دا ئه شرفی ئه فغانی له کرمان و ئه سفه هان حوکمران بوو. شاته هماسب له قه زوین ده رخرا بوو، له مازنده ران به گه رۆکی راپه دهوارد. ئاوریا یه گان و هه مه دان له دهست کورد و عوسمانیدا بوون و خوراسان له ژیر په نجه ی کوردی جه مشکه زهک و مه لیک مه حموود دا له دان و ئه ستاندندا بوو. مه دیدان بۆ ئه و پیاوه زۆر چۆل و فره بوو؛ به لام بۆ خوی بی جه وه ره بوو هیچی پینه کرا.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا و شا ته هماسب قاقه زکیان بۆ محمه د حوسینخان ی به ختباری

نویسی که ئەو پیاوێ دەروژنە لە بنەمالەیی سەفەوی نییە و بەلەز پووجی کەرەوێ. زۆر بەتالووکی تاجوتەختی سەفیدەین لەناوبرا و پووج کرایەوێ.

نادر شا کە لەگەڵ کوردەکان ڕێککەوت، لەشکرێکی قورسی پێکەوهنا و ڕۆژ بەڕۆژ بێندبوو و دەستی بەکیشوێگێری کرد. بەکەم چاخی هەموو خاکی ئێرانی خستە دەست و چووێ سەر هیرات و خاکی ئەفغانستان و لەبەرێکی بێلاوکردنەوێ.

بەپشتیوانی کوردەکانی جەمشکەزەک، لە نەدر قولییەوێ بوو بۆ تەهماسپ قوڵی و نادر شا، کە ناوبانگی زرنکی و نازایی وەها بێلاوێوێ، دوژمن کەوتە ترس و لەرزەوێ. نادر شا لەو سایەوێ پێکرا کە حکوومەتێکی زلی عوسمانی وەتەنگ بێنیت و ڕووس داچڵەکێنیت.

کوردەکانی شادی و زەغفەرێ و قەرەچۆر لە هەموو شەڕ و شۆرش و جیهانگیریدا ڕەشید و دوژمن بەزێن بوون و بەجەنگاوێری خۆیان نواندبوو. شارە گەورەکان و قەڵا سەخت و جێگا توندەکان بەزۆری بازووی وان دەگیرا و بەپشتیوانی ئەوانەوێ دوژمن دەردەپەراندرا و دەربەدەر دەکرا. میرزا مەهدی لە لایەڕ ١١٩ی تەئریخەکیا دەلێت:

«لە دەوێ قەڵای بەغدا کە ئەحمەد پاشا و قەرە مستەفا پاشا بۆ بەرامبەری نادر شا نارداربوون، فەوج فەوج لەشکری خۆیان ڕیزکرد و ڕەنگی شەڕ و جەدالیان ڕژت.

لە لایەن نادر شاوێ کوردەکانی قەرەچۆر کرانە مەئموور کە دەست بەشیر و خەنجەر خۆ بخەنە نێو ناوچەی سوپاهی ڕۆمییانەوێ. ئەو پالەوانە جەنگییانە بەنووکی تیزێ ڕم لەزەتی هەنگوینی ژیانیان لە زاردا تالکردن».

ئەگەر بەچاکی لە مێژووێکان وردبێنەوێ و هەر لایەڕێکی تەئریخی نادر شا تەماشای بکەین پێن لە نازایی و ڕەشیدی میللەتی حەقناسی کورد. بەراستی بناغەی حکوومەتی سەفەوی و هەوشار، کوردان دایانەزراند و لە سایەیی کۆششی ئەوانەوێ بێنا کران.

سالی ١١٤٧ خانی خوارزم حوسێن وەکیل یەمووتی بە ٣ هەزار سواری تورکمانەوێ لینگیان دا سەر خاکی «ئالاغ و سملقان» کە جێگای کوردەکانی چەمشکەزەک بوو. ئەوانیش لەو دەمەدا خەریکی جووت و دروینە و چاندن بوون، لەناکاو تورکمان بەسەریان دا.

حاکمانی کورد کە لەوێ ناگاداربوون، چوونە سەریان و گەلێکیان لێ کوژتن و ژمارەییەکی زۆریان بەدیل گرت و تورکمانیان بێلاوکردەوێ. نادر شا کە ئەوێ بیستەوێ، هەموو گەورە و

حاکمانی خه لات کردن. (تهئربخی نادری لاپه ره ۱۴۷).

سالی ۱۱۵۴ محهمه د حوسین خانی چه مشکه زهک - که به گله ر به گی خه بوشان بوو - له گهل نه لالا ویردی به گ و محهمه د قاسم خان و خان و به گه کانی کورده کان، له شکریتی کوردیان کوکژده وه و چوونه سهر «دهرویش» ناوی به لخی.

ئهو دهرویشه به نیو ره وند و گه روکاندا چوه «به لخ» و له سهر قه بری «شامه ردان» که نزیک «به لخ» ه دانیش و داوای مه هدییه و ساحیب زهمانی کرد؛ موعجیزه و که راماتیکی زوری دهناند، له نه هالی به لخ گه لیک که سی له دهروپشتی کوپسووه وه. عیسمه توللا ناو پیایوکی کرده سولتانی به لخ، هه موو تورکستان باوهریان پتی کرد. ئوزبه گییه و نیازخانی والی به جاریک خویان نا مستیه وه. ئاوی دهستونیزان به مته فهرک دهبرد. هه رده می والی که ده چوه لای روو به خاک و دهمه وروو ده که وت و که وشه که ی ماچ ده کرد. دهرویشی گوتراو دهم به دهم هیزی په یادکرد و روو به به رزی دهرویش.

نادر شا چند جار له شکر نارد سهر دهرویش، به شکاوی و په ریشانی ده گه راوه، جاریک والی له شکر کرده سهر دهرویش و له ترسی نادر شا چوو به گژیا و له دوامینا شکاندر، لهو شه رده دا گه وری به لخ و سه رکرده و کاربه دهستیان لی کوژران. «ئوزبه گییه» به جاریک بوون به هه واداری و له شکریان بو کوکژده وه و شه ریان بو دهرویش کرد و هه رکه سیکی خوراسانی یا پیای نادر شا یا قزلباش و ره عیه تیکی ئه و خاکه یان دهستکه و تبايه دهیان کوژت.

نادر شا له وه هه راسان و بیچاره ماوه. محهمه د حوسین خانی چه مشکه زهکی نارد سهر دهرویش. هه روه کو له پیشا گوترا محهمه د حوسین خان روپی و دوره به لخی دا، دهرویش و سوپاه که ی له ئهرک کوپوونه وه و بو به رابه ری کردن ناماده بوون.

کورده کانی شادی و زه عفران وه کو پلنگ له ئوزبه گییه کانیان دا و دهستیان کرد به کوژتاریان. روژی یه که مینی شهر، عیسمه توللا ناوی ناوزه دهی سه لته نه ت که وته دهست کورد و کوژرا. روژی جومعه ی ۱۲ موچه رهم کورده کان ئوزبه گییه کانیان ته نگه تاو کرد و له هه موو لاییکه وه ره پتجه کیان دان و هه رچی کوژران و هه رچی ماوه به دیل گیران. دهرویش وه کو جارن گوشه یه کی ته کیه ی شامه ردانی گرت و دانیشته وه.

خواجه نیعمه توللای مته وه للی ئه و قه بره دهرویشی گرت و دهستبه سته دایه دهست محهمه د حوسین خان؛ ئه ویش به زنجیرکراوی بو نادر شای به دیاری بی نارد. هه واداره کانی

ده‌رویش هه‌موو پهرش و بلاو کران و مایه شوژشه‌کانی گشت گرتن و به‌دل‌تیکێ شاده‌وه له مانگی جه‌مادی دووه‌مدا گه‌راوه خه‌بوشان. (ته‌ئریخی نادر - لاپه‌ره ۲۷۷).

له‌وه‌پیش محهمه‌د حوسێن خان کورێتیکێ خۆی کردبوو به‌نایب و له‌سه‌ر خاکی ئوسترابادی دانابوو. قاجاره‌ نه‌زانه‌کان له‌ ده‌ستی وه‌ره‌ز ببوون، له‌ تورکمانی یه‌مووت هه‌واداریان په‌یداکرد و ده‌ستیان دا جه‌رده‌یی و ڕێگری. له‌ دوامینا هێزبان قورسکرد و به‌گژ کورێ محهمه‌د حوسێن خانا چوون؛ ئه‌ویش نه‌شیا به‌رامبه‌ری بکات و ناچار هه‌لات و ڕوو به‌«به‌ه‌بودخان» چاپش سه‌رداری ئه‌تره‌ک، چوو که کۆمه‌گی بکات.

سالی ۱۱۵۸ محهمه‌د حوسێن خان بو‌ نادر شای نویسی که قاجاره‌کان ده‌ستیان به‌سه‌رکێشی کردوو و ته‌مای هه‌ستان و ده‌ستدرێژیان هه‌یه. ئه‌و قاقه‌زه‌ی محهمه‌د حوسێن خان له‌ ماهیده‌شت (کرماشان) مانگی زیلحیجیه‌ی ئه‌و ساله‌دا به‌نادر شا گه‌یشت. نادر شاش فه‌رمانی دا به‌محهمه‌د حوسێن خان که به‌له‌شکرێتیکێ قورسی کورده‌وه ب‌پرواته سه‌ریان و له‌به‌ر یه‌کیان بلاوکات.

به‌گه‌یشتنی فه‌رمانی نادر شا ده‌زه‌جێ محهمه‌د حوسێن خان به‌ سوپاهێتیکێ ڕێکه‌وتووی کوردی سازکرد و چوو هه‌ر ئوستراباد و به‌شه‌ر و کوژتار په‌لاماری قاجارانی دا و شکاندی و ئوسترابادی خسته‌وه ده‌ست.

سالی ۱۱۵۱ نادر شا له‌ هیندستان بو، وه‌لامی پێدرا که عه‌لی مه‌ردانه‌خانی فه‌یلی، که له‌وه‌پیش له‌ لایه‌ن نادر شاهه‌ به‌ئێلچیه‌تی ناردرا بووه ئه‌سته‌مبوول، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا گه‌یشته سیواس و مرد.

نادر شا که له‌وه‌ ناگادار بوو ده‌زه‌جێ قاقه‌زێتیکێ دیکه‌ی نویسی و حاجی خانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک که چه‌رخه‌چی باشی سواره‌بوو، به‌سه‌فاره‌ت ناردیه ئه‌سته‌مبوول حاجی خان که چوو دیاری رۆم به‌که‌یف و شادمانی و گه‌وره‌یی پیشوازی کرا و جوابی درا و ڕوو به‌ئێران گه‌رایه‌وه. نه‌زیف ئه‌فه‌ندی و حه‌نیف ئه‌فه‌ندی له‌ لایه‌ن سولتانی رۆمه‌وه به‌سه‌فاره‌ت له‌گه‌لیان خست و ناردیه‌نه‌ ئێران. سالی ۱۱۵۴ حاجی خان له‌ مازنده‌ران گه‌یشته‌وه له‌شکرگاهێ نادر (ته‌ئریخی نادر - لاپه‌ره ۲۲۲).

سالی ۱۱۵۶ نادر شا که له‌ ئاوربایه‌گان بوو به‌رێگای کرماشانا چوو هه‌ر به‌غدا. قوجه‌خانی کوردی شیخانی چه‌مشکه‌زه‌ک که سه‌ردار سوپاه‌ بوو، له‌ رێگه‌ی «حوتزه» و «فه‌یلی» یه‌وه بو‌ گرتنی به‌سرا له‌شکری ئارژۆت. به‌گله‌ر به‌گیسه‌کانی حوتزه و فه‌یلی و

سه‌بزه‌وار و شووشتەر و دیزفول و ئه‌عرابی ئه‌و جی‌گیایانه هه‌ریه‌ک له‌شکری خۆیان هه‌ل‌گرتن و به‌ی‌تکه‌تی ڕوو به‌به‌سرا ڕۆیشتن و له‌شه‌تی دی‌ج‌له‌ په‌رینه‌وه و خه‌ریکی گرتنی به‌سرا بوون. به‌کو‌شش و ته‌قه‌لادان له‌ مانگی جه‌مادی دووهمی ئه‌و ساله‌دا هه‌موو خاکی به‌سرایان گرت و ده‌وره‌ی «قه‌لای قورنه‌» شیان دا و خه‌ل‌که‌که‌یان ته‌نگه‌تاو کرد.

نادر شا له‌ولاه و چووه‌ سه‌ر شاره‌زوور و گرتی، هه‌ر وه‌کو‌که‌ له‌ هاتوودا لێی ده‌دوین، وه‌ به‌زۆر شاره‌ زووی خسته‌ ده‌ست و چووه‌ سه‌ر به‌غدا و به‌مام‌له‌ تکردن له‌ ته‌ک حکومه‌تی عوسمانیدا پینکه‌ات.

قۆجه‌خانی که‌ ئی‌مه‌ له‌م به‌نده‌دا مه‌به‌سمانه، سالی ١١٥٧ ده‌ستی له‌ ده‌وره‌دانی قورنه‌ به‌ردا و له‌ مانگی زه‌ل‌حیجه‌دا گه‌راوه و گه‌یشه‌ته‌وه له‌شکرگاهی نادر شا که‌ له‌ خاکی ئه‌رده‌لان و له‌ ده‌وری شاری «سنه‌» بوو.

ه- کوردی لورستان و نادر شا

نادر شا که‌ به‌زۆری باسکی پاله‌وانانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک حکومه‌تیکی تازه‌ی به‌ناوی «هه‌وشار» (ئه‌فشار) ده‌ دامه‌زراند، تاران و ئه‌سفه‌هان و شیراز و کرمانی گرت و خستنیه ژێر په‌نجه‌ی فه‌رمانه‌وایی خۆیه‌وه، ئه‌وجا جله‌وی ڕوو به‌خاکی کوردستانی به‌ختیاری سووراند.

سالی ١١٤٢ی مانگی شه‌عبان گه‌یشه‌ کتوی کیلویه، کو‌ژتاریکی قورسی له‌ کوردی به‌ختیاری و فه‌یلی کرد و گه‌لیکی به‌دی‌ل‌گرتن و چه‌ند هه‌زار مالی له‌و دوو عاشیره‌ته‌ بارکرد و ناردنیه‌ خاکی خوراسان. نادر شا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ڕوو به‌ی‌وجه‌رد چوو. ئه‌حمه‌دخانی کوری قاسمخانی به‌ختیاری، که‌ حاکی به‌ختیاریه‌کان بوو، له‌ته‌ک خۆیا بردی ئه‌حمه‌دخان له‌ هه‌موو سه‌فه‌ره‌کانی نادر شا بۆ ئاوریا‌یه‌گان و خوراسان و هی‌رات و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئه‌سفه‌هان له‌گه‌لا بوو.

که‌ نادر شا به‌ختیاری و فه‌یلی سه‌رکوت کرد، له‌شکرێکی لێ‌گرتن. «که‌ریمخانی زه‌ند» یه‌کی‌ک بوو له‌وانه‌ی که‌ به‌سو‌پاهی له‌گه‌ل عه‌شیره‌ته‌کانیا که‌وته له‌شکری نادر شاوه.

سالی ١١٤٤ نادر پاشا گه‌راوه‌ ئه‌سفه‌هان، شاه‌شا ته‌هماسبی له‌ پادشاهی خلعت و ئیسماعیل میرزای کوری وی کرده‌ پاشا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌حمه‌دخانی کرده‌وه به‌حاکی به‌ختیاری و خه‌لاتی کرد و ناردیبه‌وه سه‌ر خاکی نیشتمانی.

ئه‌حمه‌دخان که‌ گه‌راوه‌ گه‌یشه‌ته‌وه خه‌لیئاوا ده‌ستی به‌فه‌رمانه‌وایی کرده‌وه، یه‌کی‌ک له‌

به ختیار بییه کان که دهستی درتژیوو، سه ری بۆ نه نواند و ملکه چ نه ده بوو. نه حمه دخان بانگی کرده کن خوی. نهو پیاوه گه لیک قسه ی ناشایسته و ناحه زی به نه حمه دخان گوت و نهویش فه رمانی دا که دارکاری بکه ن و له ژیر داردا مرد. خزم و که سی نهو پیاوه له شکرکیشیان کرد و چوونه سه ر نه حمه دخان و له دوا ی شه ر و کوژتاریکی قورس، به سه ر نه حمه دخانا زالبوون و کوژتیان و باریان کرد و چوونه «که رسیرات».

نادر شا که لهو سه ره بوردده دلگیره ناگادار بوو، فه رمانی دا به باباخانی چاپش که سه رکرده ی لورستان بوو، که برواته سه ریان و تۆله ی نه حمه د خانیان لی بکاته وه.

باباخان له شکر ی هه لگرت و چوو ه پتشیان، رۆژی ۲۹ ی مانگی ره بیعی دووهم شه ریان کرد. نادر شاش له ولاره به له شکره وه گه یشته سه ریان، کورده کان ناچار سه رکیته بلنده کانیان کرده سه نگه ر و بۆ به رابه ری ئاماده بوون. ۲۱ رۆژ شه ر و کوژتاریان کرد و له دوامینا ته نگه به کورده کان هه لچنرا و شکاندران و خوتنرێژه کانی نه حمه دخان له ده ست نادر شا گرفتار بوون و کوژران و ۳ هه زار ماله کوردی هه وت لینگ بارکران و بۆ خوراسان به ریکران، حکومه تی به ختیار ی و لورستان درا به فه تحخانی کوری قاسمخان. ۱۹ ی مانگی جه مادی دووهم نادر شا له لورستانه وه روو به کرماشان که وته ری.

کوردی زه ند که له خاکی سیلاوخویر و سه رابه ند دانیشتبوون، نادر شا رقی لیتیان هه ستا و ۳۰۰ مالیان لی بارکران و ناردیه خوراسان. له لایه ن باباخانی چاپش گه لیک له سه ره ات و گه وه که یخودایانی زه ند کوژران و له ناو چواندران.

له لایه ن نادر شاهه ۱۰۰ هه زار تومان دراو اندرا که نهو عه شایری کوردانه ی که وتبوونه به ر رقی نادر شا باربکرتن؛ به لام چونکه چوونه به غدا و شاره زووری له پیش بوو، نهو دراوه ی بۆ گه رانه وه دانا. که نادر شا چوو ه سه ر به غدا شکاندر ا و به هه لاتن گه راره و نه په رژا نهو عه شایرانه باژویت. نهو عه شیرد تانه ش هه ربه ک گه رانه وه خاکی خو یان و ده ستیان به سه رکیشی کرده وه.

نه بو فه تحخانی حاکمی لورستان هه موو کورده کانی له سه ر خوی کوکرده وه و ده ستی هیز پهیدا کردنی نواند و هه تا ده گاته خاکی فارس، کیشایه ژیر فه رمانیه وه و له گه ل به ختوکردنی نهو خا که خه ریک بوو. نادر شا له پاش چوینی دووهمینی بۆ سه ر به غدا، که گه راره له شکرکیکی قورسی برده سه ر نه بو فه تحخان. مهیدانی کوژتار گه رم بوو، ته نگه یان به نه بو فه تحخان هه لچنی و ده ورده ی شوشته ریان دا. له پاش گه لیک کوژتار، شوشته ر

که‌وته دهست و سووتاندنی و ویرانی کرد. ئەبوفەتح زۆر بەشپرزەیی گیرا. مانگی
ڕەجەبی سالی ۱۱۴۵ لەسەر فەرمانی نادر شا سەرپرا و خاکی لورستان و بەختیاری درا
بەکوردەکانی چەمشکەزەکی خوراسان.

هەر کوردیکی لە دەست نادر شا دەریەدەر ببوو، چووێکن محەمەدخانی بلوچ. ئەویش
لەو کوردە بلالوانە لەشکرکی رێکخست و لە کیتی کیلویە لە نادر شا سەربلند بوو و لە
خاکی شیرازا حکومەتییکی دامەزراند (تەئریخی نادر - لاپەرە ۱۳۷).

سالی ۱۱۴۶ نادر شا ئەمری دا کە هیندیک لە بەختیارییە سەرکێشەکان بارکەن و
بیانبەنە خوراسان ئەو کوردە بەختیاریانەیان کۆکردنەو و بەمال و مندالەو بەریان کردن.
لە نیوێ رێگادا هەموو بەجاریک هەلاتن و روو بەچیا و کێو سەختەکانی خۆیان بۆی
دەرچوون.

باباخانی چاپشی حاکی لورستان لەشکری ئاژووتە سەریان و لە پاش گەلیک خوتنژتن
هیندیک کوزران و هیندیک دەردەست بوون و بەدیل گیران. ئەوێ مابوونەو بەریان کردن
و بردیانە خوراسان و لە خاکی «جام» لە لای بەختیارییەکانی دیکە براویان دانان.

عەلی مۆرادخان بەختیاری

لەپیشا لیبی دوواین، کە کوردەکانی لور و بەختیارییان دەبردە خاکی خوراسان و لە جام
دایاندەمەزراندن، زۆری پێنەچوو کەمکەم و پۆل پۆل گرتییان لەو گیرۆدەیه رزگار دەکرد
و بۆ خاکی خۆیان هەڵدەهاتنەو. بەو جۆرە گەلیکیان لە پەنجەیی دیلی دەرهێن و لە کێو
بەرزەکانا کۆبوونەو و سەریان بلند کرد و گەردەنیان لە فرمان وەرچەرخاند.

ئەو کۆمەڵە زلە کۆبوونەو و لە ژێر فەرمانی عەلی مۆرادخانی گەورەیی بەختیاریدا
ئالای سەربەخۆییان هەڵدا و عەلی مۆرادخان لە هەلاتووەکان و لە کوردەکانی نزیک و
دووری خۆی هیزیکی جوانی پەیدا کرد و لەگەڵ پتیوست رێکخست دەکۆشا.

نادر شا دەستە سوپا و قۆشەنیککی ناردە سەر عەلی مۆرادخان. لە دواي کەم شەڕیک
ئەو ئۆردووە بەشپرزەیی گەراوە دواي. جاری دووهمین باباخانی چاپش هەموو گەورە و
خەوانین و سەرکردە و سەردارانێ کۆکردەو و لەگەڵ فەوجیک سەرباز و لەشکری شوشتر
و کیتی کیلویە چوونە سەر عەلی مۆرادخان و نەشیان بەسەریا زالبن و بەپەڕیشانی
گەرانەو.

سالی ۱۱۴۸ سولتان عەلی بەگ و نەجەف قوڵی بەگ کە هەردووکیان گەورەیی کوردی

چه مشکه زهک بوون، له له شکری ږیککه وتوو، فه وجیکي سهر باز و له شکری کیتی کیلویه و شوشته ریان هه لگرت و چوونه سهر عه لی مورادخان؛ له دامیتنی کیتی «سالم» له شکریه زیان کرد. عه لی مورادخان قه لای «کوه» ی کرده سه نگه ر و بۆ به رامبه ریان ئاماده بوو.

له شکری نادر شا له ههر چوار که ناره وه ده وره یاندا و شه ر و کوژتاریان ده ست پیکرد. به ختیار ی له سه ردا بۆ له شکری نادر شا چوونه خواری و تا نیوه ی کیتو ږویشن و دوژمنیان ته نگاو کرد و شکاندیانن و سولتان عه لی و نه جعف قولی هه لاتن.

عه لی مورادخانیش ده وه ی له شکری شوشته ر و کیتی کیلویه ی گرت و ته نگه تاوی کردن. له دوا ی کوژتار ئه وانیش هه لچنران و ږوو به خاکی خویان هه لاتن. گرانه بار و جبهه خانه به کی قورس که وته ده ست عه لی مورادخان و تالانیکی زۆر که وته ده ست سوپا هه که ی.

له وده مه دا نادر شا له ئیره وان خه ریکی شه ری ږۆمیان بوو و نه ده په رڅا ږرواته سهر عه لی مورادخان و سه ری نه رمکا. ئه وه چاکتر بوو به مایه ی هیژ په یدا کردن و په ره ئاو تیرتنی عه لی مورادخان و له شکر و پتیوست ږیکخستن. به و که م چاخه سوپای شه رکه ر و ئاماده ی گه یشته ۵ هه زار که س.

عه لی مورادخان له چپای «بروک» که سه ختتر و بلندتر و گه وړه ترینی کیتوه کانی به ختیار ی بوو، قه لایه کی زۆر سه خت و توندی دروست کرد و به جبهه خانه و سوپا و توپ و چه رڅه دايمه زرانند. (ته نریخی نادری - لاپه ره ۱۶۷).

نادر شا که له ئیره وانه وه گه یشته قه زوین، له شکر ږیکي سواره ی له کوردی خوراسان ږیکخست، وه له شکری فه بلی و نه رده لان و هه مه دانیشی له گه ل خستن و نار دنیه سهر عه لی مورادخان و هیندیک له جزایر چیه به تاییه تیبیه کانی خوشی له گه ل خستن و به ږیگای شوشته را نار دنی و له ده شتی گورگانیش چه ند فه وج له مار وده شت و گرووه له گه ل له شکری کو ه ی کیلویه و له شکر ږیکي زیشی له ئه سفه هانه وه بۆ هه زار چه مه نی به ختیار ی ږه وانه کرد. ئه و له شکرانه هه ربه ک له ږیگای خویانه وه ږوو به عه لی مورادخان بزووتن و له هه مو لایه وه ده وره یاندا که نه هیلن له و هیژه به کیکیان لی ږزگار بیت.

نادر شاش له و لاهه گرانه بار و ئه سپاب و جبهه خانه و پتیوستی بۆ ته نگایی له مه نزل ی «چریاس» دانا و نه سروللا میرزاشی کرده بڼه گدار و بۆ خوشی به هیژیکه وه ږوو به کیتی به ختیار ی ږکیفکوت ئاژووتی.

رېوژي ۸۱ جهمادی دووهمی سالی ۱۱۴۹ نادر شا گه‌یشته دامینۍ کیتوی به‌ختیاری که یه‌که‌مین ده‌سته شه‌رکه‌ریکی عه‌لی مورادخانی تیدا دانیشتبوو و سه‌نگه‌ریان گرتبوو و شه‌ریان ده‌کرد.

نادر شا فهرمانی دا به‌ده‌سته جه‌نگاوه‌ری کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و پیاده‌ی ئه‌فغانی که په‌لاماری به‌ختیاریه‌کان بده‌ن. به‌ختیاریه‌کان شیرانه هه‌لمه‌تیاں برد و زۆر به‌نازایی لینگیان دایه سهر کورده‌کانی نادر و تیکیان پیچان. له‌ دوا‌ی گه‌لیک کوژتار به‌ختیاری ناچاربوون که سه‌نگه‌ر بگوژنه‌وه. کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌ک له‌ تاریکی شه‌وا چوونه سهر قه‌لای «بروک» که جیگای عه‌لی مورادخان بوو له‌ هه‌موو لاییکه‌وه وه‌ته‌نگیان هیتا.

عه‌لی مورادخان به‌ده‌سته له‌شکرکی له‌ لای بوو له‌ ناوی بروک په‌ریه‌وه، ئه‌و چۆمه ده‌چووه دزفول. که په‌ریه‌وه پردیک له‌سهر ئه‌و چۆمه بوو پرووخاندی، له‌وده‌مه‌دا له‌شکرکی نادر شا که له‌ هه‌زار چه‌مه‌نه‌وه ناردراوو، گه‌یشته سهر عه‌لی مورادخان. هه‌ردوو لا بۆ شه‌ر ناماده‌بوون و ده‌ستیاں به‌یه‌کتر کوژتن کرد و نزیک ۶۰۰ که‌س له‌ عه‌لی مورادخان کوژرا. سبه‌ینی له‌گه‌ل به‌یانی و سپیده‌دا نادر شا گه‌یشته سه‌ریردی بروک و فهرمانی دا و ده‌ست به‌دروستکردنه‌وی پرد کرا و له‌شکری نادر پاشا له‌ چۆمۍ په‌ریه‌وه. کورده‌کانی به‌ختیاری وه‌کو بالنده له‌ شاخ و کتیه به‌رزه‌کان سه‌رکه‌وتن و بۆی ده‌رچوون و له‌ چنگی نادر شا رزگاربوون.

نادر شا ده‌سته به‌ده‌سته و فه‌وج به‌له‌شکر و سه‌ربازه‌کانی خسته نیتو شاخ و کتیه و دۆل و شیوه‌کانی چیا بلنده‌کانه‌وه تاکو له‌ هه‌لاتوه‌کان بگه‌رین و بیانگرن. نزیک ۳ هه‌زار مالتیاں به‌دیل گرتن و گه‌لیکیشیاں کوژتن. به‌جاریک ئه‌و مبلله‌ته شه‌رزه کران و په‌ریشان و نه‌بوو بوون.

عه‌لی موراد له‌ کیتوی «گورگنش» که له‌گه‌ل کیتوی لوړستانی فه‌یلی ده‌بیته‌وه به‌یه‌ک، خۆی دامه‌زراند و سه‌نگه‌ری گرت. له‌شکری نادر شا ده‌وره‌یدا و ته‌نگه‌تاویان کرد. له‌ دوا‌ی شه‌ر و خوینریژی عه‌لی مورادخان به‌دیل گیرا و به‌مال و مندالییه‌وه بردیانه کن نادر شا. نادر شا که‌پوو و گوئ و لیتو و پی و هه‌ردوو ده‌ستی عه‌لی مورادخانی بری و هه‌ردوو چاوی هه‌لکۆلی و له‌ دوا‌ی دوو رېوژ کوژتی. پاشماوه‌ی له‌شکری عه‌لی مورادخان ناچاربوون هاواریاں له‌و خان و به‌گ و سه‌رکرده و گه‌وره‌کانی به‌ختیاری کرد که له‌کن نادر شا بوون، ئه‌وانیش به‌گه‌له کۆمه‌له تکایان کرد و هه‌موو به‌خشان. به‌لام هه‌موویان بارکردن و بردیانه خاکی «جام» و دایامه‌زراندن و له‌کن ئه‌وانی دیکه‌یان دانان که‌له‌وه پیش له‌وی

داندرا بون. نادر شا نزیک مانگیگ لهو کیو و شاخانه ی بهختیاری سوورا و پرو بهئسفهان گهراوه و ۹ ی مانگی رهجه ب گیشته وه ئه سفهان.

۶- کوردی موکریان و نادر شاه

کوردهکانی موکریان له وه پیش سه ره خو ده ژیان و حکومه تیکی نازادیان هه بوو، فرهیدونخانی حاکمی موکری له لایهن سولتان حوسینی سهفه وی کرا به والی هه مه دان. سالی ۱۱۳۳ فرهیدونخان له تهک عوسمانییاندا ریککهوت و به بونه ی سونیه تییه وه له سهفه و بییه کان پچراوه و له گه ل حکومه تی پروما پیکهات و گهراوه سه ر خاکی خو ی و دووباره له موکریان دانیشته. چونکه بهختی سهفه وی وهرگه را بوو، کوردی موکریانیش ناچار بون که بکهنه ژیر ئیداره ی عوسمانییانه وه.

له لایهن حکومه تی پرومه وه عه لی رهزاخانی موکری کرا به فره رمانه وای موکریان و له گه ل پرومیانا بناغه ی دوستیی دامه زراند.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا له دوا ی گرتنی هه مه دان و سنه پروو به ئاوربا یه گان ئاژوتی، عه لی رهزاخان له شکریکی قورسی کوکرده وه که پیش به نادر شا بگری.

له لایهن حکومه تی پرومه وه تهیموور پاشای کوردی میلی که حاکمی وان بوو، به هاواری عه لی رهزاخانیه وه نارد تهیموور پاشا به له شکرده گیشته کو مه گی عه لی رهزاخان له قه لای میاندواو له شکری ههردوولا بو پیش به نادر گرتن ئاماده بون.

نادر شا له رینگای بانه و سه قزه وه پروو به «سه فاخانه» چوو. سه فاخانه ی ههوشیار که نیشتمانی باپیری نادرشا بوو، کردیه له شکریه ز و بنه و گرانه باری به جیهیشت. بو خو ی و له شکریکی له دهستیایا بوو پروو به عه لی رهزاخان رویشته. بهری خو ی دا میاندواو که له نیوانی مه قدم دهده مداهه لکه وتوو. له سه ر چۆمی «جه خه توو» پرووی به پرووی عه لی رهزاخان و تهیموور پاشا له شکری ریز کرد. ههردوو لا بو خوتنژرتن پروویان تیک کرد. شه ر له پیشا به توپ و تفهنگ بوو له پاشان شیر و خه نجه ر و قهره بینا که وته کار. ئه گه رچی موکریانیه کان له پیشا زور دلیرانه و پاله وانانه شه ریان ده کرد، به لام له پاشان وه تهنگ هینران و شکاندران.

نادر شا کوردهکانی موکری و میلی تیکه وه پیچا و پروو به مه راغه هه لیبرین گه لییک کوردی موکری که وته دهست نادر شا، زوربان کوژران و به دیل گیران. توپ و جه به خانه و مالیکی زوری ئه وان که وته دهست نادر شاهه.

عەلی رەزاخان و تەیموور پاشا لە مەراغە خۆیان نەگرت و چوونە «دێخورگان». نادر شا چوو مەراغە و گرتی و گەڕایەووە سەر سابلاخ و ئەویشی گرت. خاکی دەدەم و مەقدەم و مەراغە و سابلاخ کەوتە دەست نادر شا.

عەلی رەزاخان کە گەیشتە دێخورگان دەستی بە قاقەز نوبسین کرد و بناغەی ییکەتی لەگەڵ نادر شا دامەزراند و گەڕایەووە سەر خاکی موکری و بەفەرمانیەوای موکری داندراو. نادر شا ڕوو بە تەووریزی ئازۆت و لە سەهۆلان لەشکرەزی کرد. تەیموور پاشاش چوو تەووریز. نادر شا. بەگژ تەیموور پاشادا چوو کوژتاریکی قورسیان لێک کرد. لەو شەڕدا پاشا و عەسکەرێکی زۆر بەدیل کەوتە دەست نادر شا. جاری دووەم لە کیتی «خواجە میرخان» نادر شا و تەیموور پاشا شەڕێکی قورسیان کرد و ژن و مندالێکی زۆر بەدیل چوون. تەیموور پاشا تەنگەتاو کرا و هەڵات و ڕوو بە «سۆفییان» بۆی دەرچوو. لەویش رانەووستا و بۆ «خوی» ڕۆیشت.

نادر شا کە تەیموور پاشای شکاند و چوو سەر تەووریز و گرتی، لە دواي دامەزراندنی شار، چەند پاشا و گەورەیهکی کە بەدیلی گرتبوون بەریدان و خەڵاتی کردن و ناردنیەووە خاکی خۆیان (ت. ن. ل ٧٦).

نادر شا لەو دەمدا کە لە تەووریز شەڕی دەکرد، خوراسان تووشی شۆرش و پشتیوی ببوو؛ لەبەرئەو «بیستوون بەگ»ی هەوشاری کردە حاکی تەووریز و بۆ خۆی بەناچاری ڕوو بەخوراسان و هیرات چوو.

سالی ١١٤٣ شا تەهماسب لەشکرێکی قورسی پێکخست و ڕوو بە ئاورایەگان چوو کە ئێرەوان بگرێ؛ لە رێگای هەمەدانەووە مانگی جەمادی دووەم گەیشتە ئاورایەگان. کە چوو تەووریز بیستوونخانی حاکی تەووریزی لیخست و محەمەد قولیخانی کردە حاکم. لە دواي ئەو بەری خۆیدا ئێرەوان و دواي کەم شەڕێک شا تەهماسب شکا و ڕوو بەسەلماس هەڵات و گەراووە تەووریز. لەویش خۆی نەگرت و ڕوو بەهەمەدان و ئەسفەهان بۆی دەرچوو (ت. ن. ل ١٠٢).

لەولاو سونعی پاشای عوسمانی لە ئاوی ئاراس پەریوە و بە ٣ مانگ سەلماس و مەراغە و تەووریزی گرت. کوردهکانی موکری لەژێر فەرمانی عەلی رەزاخان پیشوازیی ڕۆمیانیان کرد و کەوتنە بن ئیدارەی ڕۆمییانەووە. دیسان عەلی رەزاخانیش بەحاکی داندراو.

نادر شا له پاش چوونه هیرات و خوراسان که گه رایه وه ئه سفه هان، دهبه چی شا ته هماسبی له شایه تی خست؛ له دواى ئه وه به سهر همه دان و کرماشان و شاره زووردا چوو سهر به غدا ههروه کو له هاتوودا دپته گوتن، له وه پاش گه رایه وه کرماشان.

له سالى ۱۱۴۴ ئه یاله تی ته وریز له لایهن نادر شاهه درا به لوتف عه لی به گ. له ولواه ته یووور پاشای کوردی میلی به له شکری کورد و عه سکه ری پۆمه وه چوو سهر ته وریز. خه لکی ته وریز دهستیان به پیتشوازیکردن کرد و به جاریک شاریان چۆل کرد. هه رچه نده لوتف عه لی به گ ته قه لای دا و کۆششی کرد، نه شیا پیتش به وانه بگریت. هه تا ئیواره له گه ل کورده کانی خوراسان هه ولیان دا چاره یان نه کرد؛ ناچار بوون له ته وریز ده رکه وتن و روو به مه راغه هه لاتن و له ویتش پتگیان نه دان که برۆنه نیو شاره وه. لوتف عه لی له مه راغه وه روو به «خه لخال» هه لات.

ته یووور پاشا له ولواه گه یشته پیتش و ته وریزی گرت و له گه ل کورده کانی مه قده م و ده ده م و موکریدا پتککه وت؛ به لام زۆری به سهر نه برد و له ته وریز ده رکه وت. چونکه له وده مه دا پۆلاد پاشا له دیاله شکا و توپال عوسمان پاشاش له شاره زوور کوژرا. ته یووور پاشا که له وه ناگادار بوو ته وریزی به ردا و گه راوه ئیره وان.

لوتف عه لی به گ که زانییه وه ته یووور پاشا له ته وریز ده رکه وتوه، هه ستا چوو ته وریز و گرتیه وه و مه راغه شی خسته ده ست. سالى ۱۱۴۵ ته وریز و کوردستانی ئاوربایه گان که وته ده ست نادر شا.

نادر شا له همه دانوه رووی له ئاوربایه گان کرد و فه رمانی دا که پاپا عاشوورخانی سالى ۱۱۴۶ خاکمی ورمی و ۳ هه زار ماله کوردی هه وشار - که له ده وروپشتی ورمی (ارومیه) دانیشتبوون، باریان کات و بیانباته وه نیشتمانکه ی پیتشوویان که ساینقه لای هه وشاری خاکی موکری بوو، رایان بگریت هه تا نادر شا ده گاته ئه وى و چاوی پی بکه ویت و ره وانه ی خوراسانیان بکات.

عاشوورخان هه موو کورده کانی هه وشاری سازکردن و له ساینقه لا رایگرتن. نادر شا هه مووانی دی و دلخۆشی دانوه و خه رج و دراویکی زۆری پیدان و به ئاسوده گی ناردیه خوراسان و دايمه زراندن. چونکه عه شیره تی خۆی بوون زۆری پزلیتیا و سه رفرازی کردن.

نادر شا له دواى ئه وه له ساینقه لاهه چوو مه راغه، له وى بوو که عه لی ره زاخانی موکری و عه بدوره زاق خانى کوردی مه قده م چوونه لای و به خه لات و نه وازش و به خشش دلخۆشی دانوه و هه موو سه رکرده و گه وره کانی ئاوربایه گانی یه ک به یه ک خه لات کردن و به له شکر

و قوشه‌نیان له ده‌هدهم دانیشتن و چاوه‌نۆزی ماملت بوون له‌ته‌ک عوسمانیاندا. نادر شا ئه‌مری دانی یان سولج یان شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کهن، ئه‌وانیش به‌چاوه‌نۆزی دانیشتن و نادر شاش بۆ گرتنی تالش ڕوو به‌ئهرده‌وێل ڕۆیی.

سالی ۱۱۴۷ نادر شا له قه‌قفاز شه‌ری ده‌کرد، خێلتی کوردی بلباس له «ترکه‌ش» ده‌وه ده‌ستیان به‌سه‌رکێشی کرد و په‌لاماری موکریان دا و خاکی محال و سوندز و ده‌هده‌م و شنۆیان گرت و خستیانه ژێرده‌ستی خۆیانه‌وه، بۆ ورمیشیان ده‌ستدریژ کرد و هه‌ره‌شه‌یان له ورمی و ته‌وریز کرد.

سالی ۱۱۴۸ ئیبراهیم خانی زه‌هیروده‌وله‌ی برای نادر شا که سپه‌ه سالار و سه‌رداری هه‌مسو و ئاوربایه‌گان بوو، له‌گه‌ل شازاده نه‌سروللا میرزای کوری نادر شادا له‌شکریان هه‌لگرت و چوونه‌سه‌ر بلباسان و له‌ دوا‌ی شه‌ر و کوژتار، گه‌لیک له‌ بلباسان کوژران و له‌ دوامینا ته‌نگه‌یان پێ هه‌لچنرا و شکاندران و نزیک ۱۰۰۰ که‌سیان لێ کوژرا و هه‌لاتن و چوونه‌ ترکه‌ش و سه‌نگه‌ریان گرت و بۆ به‌راه‌یری ئاماده‌بوون. له‌و شه‌ره‌دا دوو پیاوی گه‌وره له‌ بلباس کوژران و نزیک ۱۰۰۰ مالتیان پوچ کرایه‌وه.

کوردی شاره‌زوور و نادر شا

سالی ۱۱۴۰ نادر شا له‌ کێوه‌کانی لوړستانه‌وه چووه سه‌ر کرماشان. حوسین قولیخانی زه‌نگه‌نه، که سه‌رداریکی کورد و گه‌وره‌ی سوپای نادر شا بوو، به‌ ۵ هه‌زار که‌سه‌وه چووه سه‌ر کرماشان و گرتی و گه‌لیک جه‌به‌خانه‌ی ڕۆمیانی تالان کرد. قه‌لا کۆنه‌که‌ی کرماشانی ڕوو‌خاند و له‌و قایمتری دروستکرده‌وه.

خانکه‌ پاشای بابان که له‌وه ئاگادار بوو هاواری له‌ ته‌یموور پاشای میلیلی کرد که کۆمه‌گی بکات. ئه‌ویش به‌ ۳ هه‌زار که‌سه‌وه فریای که‌وت، له‌ ده‌شتی مه‌لایر بۆ پیش به‌نادر شا گرتن سه‌نگه‌ریان دروستکرد.

نادر شا له‌ هه‌مه‌دانه‌وه ڕوو به‌مه‌لایر چوو و له‌و ده‌شته‌دا هه‌ردوولا کوژتاریان لێک کرد. به‌گولله‌ی تۆپ و تفه‌نگ یه‌کتریان ئاور باران کرد. گه‌لیک پاشا و حاکی هه‌شته‌ر و له‌ ده‌ست نادر شا گرفتاریبون. عه‌بدوره‌حمان پاشای والی هه‌مه‌دان بۆ سه‌نه هه‌لات.

سه‌لیم به‌گی بابان پیشی به‌نادر شا گرت و گه‌لیکی کوژتار لێ کرد. نادر له‌به‌رئه‌وه له‌گه‌ل خانکه‌ پاشای بابان رێک که‌وت و ڕوو به‌ئاوربایه‌گان ڕۆیشت؛ هه‌روه‌کو له‌ باسی موکریانا گوترا.

نه‌حمەد پاشای والی به‌غدا له‌وه که‌وته نه‌ندیشه‌وه و قاقه‌زی بو‌خانه‌ک پاشا نویسی که هه‌موو سنووره‌کان به‌سه‌ختی بگری و نه‌حمەد پاشای باجه‌لانی کرده حاکمی زه‌هاو و له‌شکر و پتیوست و جه‌به‌خانه‌ی بو‌نارد.

سالی ۱۱۴۳ شا ته‌هماسب که له ئی‌ره‌وان و ته‌وریزه‌وه به‌شکاوی پروو به‌هه‌مه‌دان چوو، خانه‌ک پاشا له «گورگان» پی‌شی پی‌گرت و شکاندی و چه‌ک و تفه‌نگ و مالیکی زۆری لی به‌تالان گرت.

سالی ۱۱۴۴ نادر شا به‌شاره‌زوورا گرتنی به‌غدای خسته پی‌ش و مانگی جه‌مادی دووهم له کتیه‌کانی لورستانه‌وه پروو به‌کرماشان چوو و گرتیه‌وه. خانه‌ک پاشا نه‌گه‌رچی گو‌شه‌گیری نیشاندانه‌لام کۆمه‌گی نه‌حمەد پاشای باجه‌لانی کرد و له زه‌هاو ناماده‌بوون.

نه‌حمەد پاشای والی به‌غدا که به‌یستیه‌وه نادر شا له ماهیده‌شت خیه‌تی هه‌لداوه و ته‌مای چوونه سهر شاره‌زوور و که‌رکووکی هه‌یه، هیندیک له‌شکر و چه‌ند پاشایه‌کی ناردنه زه‌هاو و جیگا سه‌خته‌کانیان به‌تۆپ و سه‌نگه‌ر دامه‌زراند.

نادر شا به‌نومی‌دی شه‌وه‌بخون له کتوی «گاوروان» سهرکه‌وت و بو‌رۆژاوا پروو به‌دوژمنی سهره‌وژیر چوو خوارئ و به‌شه‌و و پۆژتیک نه‌و ریگا دوور و سه‌خت و بلندیه‌ان تیکه‌وه پی‌چا و رکیتفکوت هه‌لمه‌تی برده سهر زه‌هاو و له‌گه‌ل سپیده‌ی به‌یانی گه‌یشه‌ سهر نه‌حمەد پاشای باجه‌لان. رۆژی ۲۴ی جه‌مادی دووهم ده‌وره‌ی کورده‌کانی باجه‌لانی دا. له دوا‌ی شه‌ر گه‌لیک له پاشایانی رۆم و نه‌حمەد پاشای کوردی باجه‌لان و کورده‌کانی دیکه به‌دیل چوون.

نادر شا گه‌لیک تالانی به‌ده‌ستکه‌وت و سواره و پیاده‌کانی به‌دی‌هاتی کوردستانا بلا‌وکرده‌وه، ده‌ستیان به‌دانه‌وی‌له و مه‌ر و چه‌ور کۆکردنه‌وه کرد و له ریگای «قه‌لای عه‌لی به‌گ» وه‌روو به‌که‌رکووک نا‌ژۆتی و له خورماتوو له‌شکر به‌زی کرد و ده‌وروشتی که‌رکووکی تالانکرد. نه‌و خا‌که به‌جاریک پی‌ په‌ست کرا و. له خیل‌ی به‌یات ۱۰ هه‌زار مالی بارکرد و ناردنیه خاکی خوراسان. نادر شا ۷ هه‌زار شه‌رکه‌ریشی ناردنه سهر که‌رکووک و بو‌خۆشی له ریگای قه‌ره‌ته‌په‌وه پروو به‌به‌غدا له‌شکری نا‌ژۆت.

له قه‌ره‌ته‌په قاقه‌زی خانه‌ک پاشای بابانی پی‌گه‌یشت که به‌سه‌لیمی برای خۆبا ناردبو‌ی؛ له لایه‌ن نادر شاهه سه‌لیم به‌گ نوازش کرا. رۆژی دووهم نادر شا بو‌به‌غدا ده‌چوو، له‌ولاهه محه‌مه‌د پاشای کورد حاکمی «کۆی» له لایه‌ن نه‌حمەد پاشای به‌غداوه

نارد رابووه پيش نادر شا و له ئينگيچه رووبه رووی به کتريوون و دهستيان هاويژته شهړ و کوژتار. لهشکري ئهحمده پاشا تنگه تاو کړا و روو به به غدا شکا و هه لات. کورديکي زور له و شهړه دا کوژرا و گه ليکيشي به دليل گيران. نادر شا به وهيز و توانايه وه روښت، روژي سيشه مه ي ۲۱ مانگي رهمه زان گه يشته که نار به غدا.

ئهمده پاشاي به غدا ۳۰۰۰ شهړکري له ژير فرماندهي ئهحمده پاشاي والي ئورفه و قهره مسته فا پاشادا ناردينه پيشه وه.

نادر شا فرماني دا به سوليم به گي بابان که به دهسته سواړي قه لاچوالانوه هه لمته بياته سهر قهره مسته فا. ئه ویش شيرانه هه لمته تي برد، به لام له ديواراني قه لا و بورجي شاره وه به توپ و تفهنگ و خومپاره ئاورباران کران و گه ليک له کوردي قه لاچوالان به کوژت چون.

نادر شا تورکمانی گوگه لانی نارد پيشه وه و سواړه ئه فغانيش به کمزه گيانه وه چون و سهرله نوې شهړ گهرم کړا. له و شهړ و کوژتارده تنگه به نادر شا هه لچنرا و شکاندره. کورده کان زور به شپزه يي له و مهيدانه دا خويان پرگار کرد.

دوره دانی به غدا و شهړ و کوژتار هه تا مانگي سه فهر و سالي ۱۱۴۵ راگيرابوو. به لام له وده مه دا توپال عوسمان پاشاي سهره سکر به سده هزار شهړکړه وه گه يشته که رکوک. له وده ئهحمده پاشاي والي به غدا نادر شاي تنگه تاو کرد، له مانگي سه فهره لهشکري نادر شا برسي و تينوو مايه وه و په ريشان بوو، ناچار روو به هه مه دان هه لات و گه راوه.

سوليم به گي بابان به ئيزاو (ئه زيه ت) خوې و چهند که سيکي پرگار بوون و هه لاتن و چوونه وه کوردستان. له ۲ هزار کوردي ئه رده لان و ۵۰۰ کوردي موکريان پياويکيان به ساغي نه گه راوه و هه موو کوژران و مردن و به ديچوون و په ريشان کران. هر به و جوړه لهشکري نادر شا که دوو به شي له کورد پيکها تيوو، هه مووي پرگار نه بوون.

که نادر شا هه لات توپال عوسمان پاشا گه يشته که رکوک ئهحمده پاشاي والي به غدا له خانه ک پاشاي بابان ره نجیده بوو، له وه که ليتي دهسته کوت و خانه ک پاشاي خواسته به غدا. ئه ویش باوه ري نه ده کرد، خاليد پاشاي نارد خوشه اتني توپال عوسمان پاشا و بو خوشي خه له تاندره و چوه که رکوک، سوليم به گي کرده جیگان شيني. خانه که پاشا که گه يشته که رکوک به خوشي و نوازش راگيرا و ناردرايه به غدا. به شه و له خه وا خه فه کړا و کوژرا. سبه ينه ي ۱۵ ره بيع جه نازه که ي ناردراوه کوردستان و خاليد پاشاشيان کرده فرمانه وای شاره زوور.

تۆپال عوسمان پاشا به بهخشش و هه ره شه و دلخۆشی دانه وهی شیعه تی و سونه تی هانی کورده کانی دا و بۆ شه ری چرکردن. خالید پاشای بابان و مه مش پاشای به ۲۰ هه زار که سه وه ناره چۆمی دیاله و جیگا سه خته کانیان کرده سه نگه ر. پۆلاد پاشا و محه مه د پاشاش چونه یارمه تی و کۆمه گی کردنیان. له پاش مانگیك و له سه ر خواستنی تۆپال عوسمان، خالید پاشا له دیاله وه چوه که رکوک.

سالی ۱۱۴۵ نادر شا قاقه زی بۆ هه موو گه وه کانی شاره زوور و سه لیم به گ نوبسی و باوه ری پتکردن و بۆ خۆشی به له شکره وه چوه سه ر دیاله. رتگای ۸ رۆژانی به ۲ شه و ۲ رۆژان پتچاوه و گه یشته سه ر مه مش پاشا. ئه وانیش له هه لاتن به ولاره چاره یه کیان نه دۆزیه وه، هه موو گرانه بار و جه به خانه یه کی که هه یانبو به جییان هیشته و هه لاتن. له شکری نادر شا ۵ سه عات رتگیان ناژۆت و مال و چه ک و دیلیکی زۆریان لیگرتن.

تۆپال عوسمان پاشا ده ورپشتی قه لای که رکوک سی ختکرد و به خالید پاشای گوت که سه لیم به گ بخوازیته که رکوک و به له شکره وه ئاماده بی؛ ئه ویش ئه وه نده به هیندی نه گرت. تۆپال عوسمان فه رمانی دا به محه مه د پاشای حاکی کۆی (قوچ پاشا) که بروه هه ولیر و له شکریکی قورس له کوردان تیدابیت و قه لای توندکات.

تۆپال عوسمان پاشا له شکری کوردی شیمال و شاره زوور و سۆران و بادینانی ناره ده وهی قه لای که رکوک و له سه نگه ردا دایه زراندن.

نادر شا له ولاره روو به که رکوک بزووت و هه رچه کی ها ته پیشی پایه مالی کرد و ۱۵ جه ماد گه یشته بازارچه ی له یلان که ۳ سه عات له که رکوک دووره؛ ئه ویتی کرده له شکریه ز. تۆپال عوسمان له قه لادا خۆی په ستاوت. نادر شا له شکره کی کرده ۳ به ش: دهسته یه کی له گه ل خۆیا هه لگرت و چوه سه ر قه لای که رکوک، دهسته یه کیشی به دیه اتا بلاو کرده وه که تالان بگرن، دهسته یه کیشی له سه ر گرانه بار دانا.

نادر شا له «عه له مداران» روو به قه لای که رکوک وه ستا و دهستی به شه ری و کوژتار کرد. له شکری ده وهی قه ل له ده ست نادر پاشا شه رزه کرا و شکاندرا و هه لاتن. چادر و تۆپ و جه به خانه یه کی قورسی که وته ده ست نادر پاشا. ئه و هه موو کوژتاره له له شکری تۆپال عوسمان پاشا کرا که سیک نه چوو به هاواریه وه. نادر شا ۲ رۆژ ده وهی قه لای دا و شه رکه رتکی نه دی، قاقه زتکی زۆر سووکی بۆ پادشاکان ناره نیو قه لاره، ئه وه ش نه یبزاوتن. رۆژی سییه م هه روه ها که سیک وه لامی نه داوه.

نادر شا له شکر ټیکی ناردۀ سهر قه لای «سوورداش» که له دهست بلباسدا بوو. میرزا مه هدی له میژووه که یا ده لیت: جیگای ئه ساسی کوردی «بنه و بلباس» بوو، دانه ویتله و تیشو و مال و مولک و دهوله ټیکی پر له قیاس و تهوانای تیدابوو. ئیل و عه شیرت و گه لی ئه و دهوروپشته، بو ئه و دی خو بان له شوړش بپاریزن چووبونه نیو ئه و قه لایه وه؛ چونکه جیگایه کی زور سهخت بوو.

نادر شا له ریگای «ناقله ریه ند» دوه چووه سهر سوورداش و دهوړه ی دا. کورده کان بو شهر پتشیان پیگرت. نادر شا کورده کانی و ته نگه پنا و دهوړه ی دان و له قه لای په ستاوتن و دیهاتی ئه و دهوروپشته شی تالان کرد. له دواي ۳ روژان شهر و کوژتار و قه لا دهوړه دان، لایه کی قه لای رووخاند و له شکر ی ناردۀ نیو قه لاوه و هه موو دانیشستوو و خه لکی قه لای به ژن و مندالوه کوژتن و هه رچیه کی تیدابوو به تالان بردنی.

نادر شا که قه لای سوورداشی گرت روو به خاکی شاره زوور له شکر ی ناژوت و دانه ویتله و تیشو و ټیکی زوری کو کرده وه و نار دیه له شکر به زی «جه مشا». له پاش ئه وه له شکر و بنه ی نادر شا چو له قه ره ته به داندرا، به توپال عوسمان پاشایان گوت که نادر شا هه لیت؛ چونکه هه موو هیزه که ی له جه مشا داناوه.

توپال عوسمان ئه و دی به راست زانی و له شکر ټیکی دا به ممش پاشا که پرواته سهر نادر شا و نه هیلتی به بی شهر له شاره زوور دهر که وی.

مه مش پاشا چووه «دهر به ندی بازیان» - که حهوت فرسه نگ له سوورداش دووره - له شکر به زی کرد و سه نگه ر و مه ته ریزی دروستکرد و تیدا دانیش.

نادر شا له سوورداشه وه له شکر ټیکی هه لگرت و له پیاده ریگایه کی که مه مش پاشا گومانی پی نه ده برد، ناژوتی.

روژی شه مه بی که مینی مانگی جه مادی یه که م له ریگای «بازین» (بازیان) دوه هه لمه تی برده سهر دهر به ند و نزیک سپیده به سهر له شکر ی مه مش پاشای دادا و دهستی به کوژتار کرد.

له لاوله توپال عوسمان پاشا که مه مش پاشای ناردۀ سهر نادر شا په شیمان بوو ده و گوتی ئه و سهر که و تنه زله به دهست خومه وه [بی و نابی] مه مش بی کات، بو ئه و به دنامییه. سواری ته ختی رهوان بوو، روو به دهر به ند له که رکوک دهر که وت، ناگای له نادر شا برابوو. گه یشته نیو له شکر ی مه مش و خه ریکی له شکر ری که خستن و سه نگه ر

دروستکردن بوو. له ناکاو نادر شایان گه‌یشته سهری و دهستی به‌تالان و کوژتار کرد. به‌که‌م چاخ‌یک ۱۰ هزار که‌سی له روم‌بیان کوژت.

توپال عوسمان پاشا که وایزانی، هه‌لاتنی به‌شهره‌ف زانی و ریگای که‌رکووکی گرت‌ه‌پیش و بوی دهرچوو. له ریگادا «نهلایار» ناو کوردیک پیتی گه‌یشت و که‌لله‌سهره‌که‌ی بۆ نادر شا به‌دیاریی برد. هه‌تا نیوه‌رۆی ئه‌و رۆژه نادر شا هه‌موو هیزه‌که‌ی توپال عوسمان پاشای بلاو کرد و گرتنی و تالانی کردن و خستنبه ژیر په‌نجه‌وه. له‌وانه ۵ هزار کوردی ژووروو (شیمال) بوون. نادر شا له‌ دوای ئه‌و سهرکه‌وتنه‌ خالید پاشای بابانی کرده‌وه به‌حاکمی شاره‌زور، له‌شکر‌یک‌ی قورسی نارد‌ه سهر حیلله و که‌ربه‌لا و نه‌ج‌ه‌ف که بیگرن و بۆ خوشی چوو‌ه خورماتوو، له‌ دوا‌جار گه‌راوه‌ خاکی ئیران.

سالی ۱۱۵۶ نادر شا به‌له‌شکر‌یک‌ی زله‌وه، جاری سیتی‌ه‌م بۆ‌چوونه سهر شاره‌زور و به‌غدا سوپا‌ه‌یک‌ی ری‌ک‌خست. چونکه فتوا‌یه‌کی زۆر خراپ له‌ ئه‌سته‌مبو‌له‌وه نادر‌ابو‌ه مووسل، نادر شاش له‌وه رقی هه‌ستا و به‌جاریک‌ گرتنی شاره‌زور و به‌غدا‌ی خسته‌ پی‌شه‌وه.

عی مانگی ره‌بیعی یه‌ک نادر شا به‌له‌شکر‌ده‌وه گه‌یشته شاری «سنه» و ده‌سته له‌شکر‌یک‌ی نارد‌ه سهر به‌غدا. خالیدخان پاشا و سه‌لیم به‌گی بابان چوونه پیشوازی و له‌ سنه گه‌یشتنه نادر شا. زۆر به‌خوشی نوازش کران. هه‌موو گه‌وره‌کانی کوردی له‌سهر کۆبو‌وه‌وه.

ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که له‌وه ناگاداربوو، قاقه‌زیک‌ی به‌هه‌ره‌شه‌ی بۆ نادر شا نارد. خالیدخان ت‌ک‌ای کرد که نادر شا له‌ قه‌لا‌چوالانه‌وه بر‌واته سهر به‌غدا. له‌شکری نادر شا له‌ خانه‌قینه‌وه روو به‌به‌غدا رۆیشتن. نادر شا و ئومه‌را و گه‌وره‌کانی کوردیش به‌میوانداری چوونه قه‌لا‌چوالان و چوار رۆژ له‌وئ میوانداری کرا. له‌ پاشا سواربوون و له‌ نزیک که‌رکووک، له‌یلانی کرده له‌شکره‌ز.

خه‌ل‌کی که‌رکووک قه‌لایان گر‌یدا و بۆ شه‌ر ئاماده‌بوون. نادر شا ۶ رۆژ قه‌لای ناو‌رباران کرد و وه‌ته‌نگی هینا. رۆژی ۲۱ ره‌بیعی یه‌ک خه‌ل‌که‌که‌ ئامانیان خواست و نادر به‌که‌یفه‌وه بر‌ایه‌ نیتو قه‌لا‌وه. رۆژی دووه‌م له‌شکر‌یک‌ی نارد‌ه سهر هه‌ولیر، له‌ پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار قه‌لای هه‌ولیریش گیرا.

هه‌لات‌وو‌ه‌کانی رۆم هه‌موو په‌نایان بر‌دبوو بۆ مووسل و هاواریان له‌ کورده‌کانی کۆی و

هه‌بر کرد که به‌کۆمه‌گیانه‌وه بچن. قۆچ محهمه‌د پاشای حاکمی کۆی له‌شکری کوردی هه‌لگرت و چوووه مووسڵ. له کوردی بادینانیش کۆمه‌گیان خواست؛ ئه‌وانیش فربایان که‌وتن و هه‌یزتکی ته‌واوی کورد له مووسڵ کۆبوونه‌وه.

له‌وده‌مه‌دا خالیدخان پاشای بابان به‌به‌هانه‌ی چوونه‌ سه‌ر هه‌ولێر هه‌لات و چوووه ئورفه. سه‌لیم به‌گی بابان کرایه‌ فه‌رمانه‌وا‌ی بابان، خه‌لاتکرا و ناویان نا «سه‌لیمخان».

نادر شا به‌له‌شکروه له که‌رکووک ده‌رکه‌وت سه‌لیمخان له‌ته‌کیا چوووه هه‌ولێر و شه‌وتیک له هه‌ولێر مانه‌وه و بۆ سه‌به‌ینێ چوونه‌سه‌ر مووسڵ. له‌سه‌ر زیتی گه‌وره له‌شکری نادر شا و قۆچ محهمه‌د پاشا ئامبازی یه‌کتربیون. له‌ دوا‌ی گه‌لیک شه‌ر و کوژتار قۆچ پاشا هه‌لات و له تاریکی شه‌وا روو به‌مووسڵ گه‌راوه. نادر شا سه‌به‌ینێ چوووه مووسڵ و له نزیک گۆری یوونس پیغه‌مبه‌ر له‌شکریه‌زی کرد.

خه‌لکی مووسڵ به‌گه‌وره و که‌یخودایه‌وه چوونه‌ لای. و به‌مامله‌ت ده‌ستی له شه‌ر و کوژتار به‌ردا و گه‌راوه «قه‌ره‌ته‌یه». له مانگی ربه‌ه‌زادا و بۆ زیاره‌تی عه‌ته‌بات چوووه که‌ربه‌لا و نه‌جه‌ف. هه‌ولێر و کۆی و که‌رکووک که‌وته ژێر فه‌رمانی سه‌لیمخانی بابانه‌وه. ئه‌وه‌ش دوا‌یی هات.

له‌وه‌په‌ش ئه‌حمه‌دخانی کۆری سو‌یحان و تیردیکانی به‌گله‌ربه‌گی ئه‌رده‌لان هه‌لات و چوووه دیاره‌که‌ر و له‌وێ مایه‌وه. له‌وده‌مه‌دا بۆ فه‌رمانه‌وا‌یی ئه‌رده‌لان و شاره‌زوور رۆمیه‌کان هانیان دا و خسته‌یانه هه‌وه‌سی چوونه‌ سه‌ر سه‌لیمخان.

ئه‌حمه‌دخان به‌ناوی خه‌لافه‌تی ئیسلامیه‌ته‌وه دا‌وا‌ی کۆمه‌گی له کورده‌کان کرد. به‌که‌م چاخ‌تیک ٨ هه‌زار کورد له دیاره‌که‌ر بۆ ئه‌حمه‌دخان کۆبوونه‌وه. له بابان و بلباس ئه‌وه‌ی هه‌لات‌بوون چوونه‌ لای. له دیاره‌که‌روه بۆ مووسڵ و له‌وتیشه‌وه بۆ سه‌ر شاره‌زووریان لیخو‌ری.

سه‌لیمخانی بابان له‌شکری هه‌لگرت و چوووه په‌یش ئه‌حمه‌دخان و له نزیک مووسڵ په‌یشی پیگرت. سا‌لی ١١٥٨ دوو برا کورد ده‌ستیان به‌کوژتاری یه‌کت‌تر کرد. له مانگی ربه‌به‌دا ٣ شه‌وان خو‌ینی یه‌کت‌ریان پ‌ژت. له دوا‌ییدا ئه‌حمه‌دخان شکا و سه‌لیمخان سه‌رکه‌وت. له‌و شه‌ره‌دا زاب‌تییکی رۆم که‌وته ده‌ست سه‌لیمخانه‌وه و به‌دیاریی بۆ نه‌سرول‌لا میرزای کۆری نادر شای نارد. سه‌لیمخان له ١٢‌ی مانگی شه‌عبانی ئه‌و سا‌له‌دا گه‌رايه‌وه قه‌لا‌چوالان. سه‌لیمخان هه‌ر ١٨ سا‌ل فه‌رمانه‌وا‌یی بابانی کرد.

۸- کوردی تالش و نادر شا

کوردەکانی تالش له دەوری پشیوی سەفەوییەکان و سەرکێشی ئەفغان لە خاکی ئێراندا گۆشەگیر بوون و هەر هێندەیان پێکرا کە سەربەخۆ خۆیان بەختو کەن.

مووساخانی سەرداری تالش کە حاکی ئۆستراپاد بوو، هەموو کوردەکانی تالشی لەژێر فەرمانی خۆیا کۆکردەبوو وە و زۆرچاک بەختی دەکردن. حکومەتی عوسمانی کە خاکی قەفقازی گرت، مووساخان لە تەکیانا رێککەوت و لەسەر حکومەتی خاکی خۆی دامەزراوە.

ئەیلەتی شێروان و داغستان درا بەسورخابخانی لەگزیه. کورد و لەگزیه‌کان زۆر بەشپێرزی راپانده‌بوارد؛ بەلام چونکە هەردوولا سوننی بوون و حکومەتی عوسمانیش هەروەها، ئەوەیان بەخواهی و ناخواهی پەسند کردبوو و ناچار راپانده‌بوارد.

سالی ۱۱۴۶ نادر شا لە ئاوریا یەگانه‌وه تەمای چوونه سەر قەفقازی هەبوو، ئومیدیکی قورسی [بە] کۆمەگی و یارمەتی کوردەکان بوو، هەروەکو هەموو کوردیک کۆمەگیان کردبوو. بەو ئومیدە مانگی رەبیبی دووهم چوو ئەردەوێڵ و لەتەک مووساخانی تالشیدا موخابەرە کرد. مووساخان بۆ کۆمەگی کردن و یارمەتی پەیمانی دا. نادر شاش ئەیلەتی شێروان و داغستانی بەمووسا بەگ بەخشی.

کوردەکانی تالش بەبێ شەڕ و کوژتار و ئیزاو کەوتنە ژێر فەرمانی نادر شاو. بۆچوونه سەر خاکی شێروان و گەنجە و تفلیس لەشکریان بۆ کۆکردەوه.

نادر شا بەلەشکری کوردەکانی تالشەوه پەلاماری شێروانی دا و گرتی و چوو سەر تفلیس و ئێرەوان و گەنجە و گرتنی. بەدلیکی خۆشەوه ئەیلەتی مووساخانی خاوتن کردەوه و بەبێ درک و زەحمەت بۆی دامەزراندرا. کوردەکانیش لەو چوینەدا بەدلیکی خاوتن کۆمەگی نادر شایان کرد. (تەئریخی نادری - لاپەرە ۱۳۸).

۹- کوردی زەنگەنه و نادر شا و حوسین قولیخانی زەنگەنه

سالی ۱۱۲۰ حوسین قولیخان کەوتە ریزە ئومەرایانی سەفەوییەوه و لەکن شا سولتان حوسینی سەفەوی زۆر بەرێز بوو و گەلیک بەخۆشەویستی و دەستدریژی راگیرا و رۆژ بەرۆژ پایەیی بەلند دەبوو.

سالی ۱۱۲۲ شۆرش کەوتە ئێرانەوه. توشمال (تایفە)ی غلیجایی و ئەفغان کە

سهرکېش يوون، که و تنه خاکی سه فه و بيه کانه وه. حوسين قولیخان له گدل و دليعه هد ته هماسب ميرزايا چووه قه زوين که له شکر کوکېنه وه و بۆ پيش به پشيو گرتن، نه فغانه کان سهر نهرم کهن. ته هماسب که له نيسفه هان دهرکه وت، نه فغانه کان زوريان هينا و شار و حکومه تيان گرت و خستiane ژير په نجهی خويانه وه. ته هماسب ميرزا که چووه قه زوين تيگه يشت که شا سولتان حوسين کوژراوه و له ناوچووه؛ خوی به پادشا ناونا و له سهر ته ختی پادشاهی دانېشت و له شکر و هيزی کوکرده وه و حوسين قولیخانی کرده سهر دار سويا.

سالی ۱۱۲۷ عهلی پاشای سهرعه سکهری روم له گه نجه وه روو به ندرده ويل له شکرې برد. له ولاوه نه فغانه کان له کرده وه و تیکوشانی شا ته هماسب گه يشتن و له شکرېکیان ناره سهر. ته هماسب و حوسين قولیخان روويان له ناورياه گان کرد و چوونه ندرده ويل و له وی جیگیريوون و دانېشتن.

که زانiane وه عهلی پاشا روو به ندرده ويل ده چیت، ته هماسب و حوسين قولیخان له ندرده ويل دهرکه وتن و بهری خوبان کرده خاکی رهی و روو به تاران رويشتن. له رتگادا حوسين قولیخان به گژ قزلباشی سملانا بادی چوو و له نزيک تاران شکاندي. له وپوه روو به مازنده ران و نوسترabad رويين.

حوسين قولیخان که کومه گی شاه ته هماسبی ده کرد، وای به چاک زانی که فه تح عهلیخانی قاجار بکا به حاکمی «سه منان» و به هيزیکه وه نارديه سهر تاران که به گژ نه فغانا بجیت. فه تح عهلیخان له دواي چووين سستی کرد و گه رپاوه پاش.

حوسين قولیخان بهو ده ستور و نيزاوه به رای شا ته هماسبی ده کرد و به راستی و دروستی له گه ليا بوو و چاکه و باشی نيشان ددها و کومه گی ده کرد. له هيچ نيزاو و شپرزیه کی که رووی ددها به جیتی نه ده هيتشت و هيزی بۆ پهيدا ده کرد و پشتيوانی و تهوانایی بۆ رتکده خست و هه تا گه يشته ده وره ی نادری، هه موو نيش و هيز و گه وره یی و پادشاهی ته هماسب، حوسين قولیخان بوو. هه موو لاپه رپه کانی ميژووی نهو چاغه ی نيران شوکر و سوپاس و ستایشی حوسين قولیخانی زهنگه نه ده کهن.

سالی ۱۱۳۹ له لايهن نادر شا و شا ته هماسبه وه حوسين قولیخان کرا به سهر دار سوپای گه يلانان و نادر. نهو خاکه له ده ست «رووس» دابوو؛ حوسين قولیخان به زوری بازوو نهو خاکه ی له رووس پاک کرده وه و هه تا تخووبي خاکی ناورياه گانی خسته ژير

فهرمانی خوږه وه. چهند سهرکيشيتکي که تيا بوون رامی کردن و هوککام و گه وره ی نهو خاکه ی هموو هيناوه دهست و سهری پي نواندن و به جاريک ناسووده گي خسته نيويانه وه. (ته نريخی نادری. لاپره ۵۰).

سالی (۱۱۴۱) نه شرف عيلجای نه فغان که هوکمرانی نه سفه هان بوو، به له شکره وه چوو بو سهر خوراسان که ته هماسب له وي بوو؛ له لایهن نادر شاهه شکاندرا. نادر شاهه فهرمانی دا به حوسين قولیخانی زهنگه نه که به له شکری گهیلان و نهو خاکه وه بگاته نيواني قهزوين و تاران و فريای ته هماسب بکه وي و به گژ نه شرفدا بچيت.

قولیخان به له شکره وه پروو به سابلاغی بو تاران رویشته و له سابلاغ نه فغانی شکاند و چوه سهر قهزوين. له دهره وه ی شار سيدالخان (سيدال)ی سهرکرده ی نه فغان که حاکمی قهزوين بوو پيشی به حوسين قولیخان گرت و له دواي شهر و کوژتار سيدالخان پوچ و پهرشولاو کرایه وه. سيدالخان هلات و پروو به نه سفه هان بوی دهرچوو. کوری سيدالخان له نهرگی قهزوين قهلا به نديی کرد. حوسين قولیخان له پاش که ميک دهره دان گرتی و قهزوينی له نه فغان پاککرده وه و به نادر شای راگه ياند و ناغورخانی کرده حاکم و له سهری دانا.

نادر شاه زور منه تدار بوو و رهزا قولیخانی شاملووی کرده فهرمانه وي قهزوين. حوسين قولیخانیش به له شکره وه چوه سهر فراهان و گولبايه گان که له وي لشکری روّم هه بوو. به زور و شهر و کوژتار نهو خاکه ی له روّميان پاککرده وه. نزیک ۴۰ روژ له وي رايبوراد و فهرمانه ويی کرد.

سالی ۱۱۴۲ی مانگی شهعبان نادر شاه چوه خاکی لوړستان و له بروجهرد دابهزی بوو. که حوسين قولیخان گه يشته له شکره ی نادر، له لایهن نادر شاهه نوازشکرا و نه ياله تی کرماشانی پيدرا و به پينج هزار کهس شهر کهر و نازاوه چوون سهر کرماشان وگرتی و نومووری فهرمانه ويی تيدا دامه زراند. ديواری قهلاکه ی کون ببوو، پرووخاندی و ديوارتيکی تازه ی بو دروستکرده وه.

چاخنی که خهلاتی نه ياله تی کرماشانی له بهر کرد. ۵ هزار سواره و پياده ی هه لگرت و له بروجهرد دهرکه وت. ريگای راستی نه گرت و له کيتوه کانی فهيلييه وه چوه خواری و هه تا دوو فرسه نگی کرماشان رانه وه ستا. حه سن پاشا که روّميه کان کردبو يانه والی نهو خاکه، چوه پيش. له دواي که ميک شهر تهنگه ی پي هه لچنرا و شکاندرا. خيلي

تۆزبەگىيە و كەلھور نەختىك سەركىش بوون، بەلام ئەوانىش رامكران. حەسەن پاشا جەبەخانە و تۆپ و بنەى بەجىھىشت و ھەلات. حوسىن قولبخان چوۋە نىۋە شارەۋە. حوسىن قولبخان ھەتا سالى ۱۱۶۰ ھەر لەسەر كرماشان بوو، زۆر دىپاك و ئازا و گەلىك پەراشى ھەبوو.

عەبدولباقىخاننى كۆرى حوسىن قولبخان زەنگەنە

عەبدولباقىخاننى كۆرى حوسىن قولبخان لە تەمەنى بىست سالىدا كەۋتە پىزى ئومەرا و گەۋرەى سوپاھى نادر شاۋە. لەبەر ئازايى و زىنگى خۆى، پۆژ بەپۆژ روو بەرەو ژوور دەچوو و ھەمىشە لە بارەگاھى نادر شادا مەدەبىر و يەكە زاناي بەتايىبەتى و ئەمىندارى ھەموو ئوموور و ئىشىكى شاھى و خۆشەويستى ھەموو سەردار و گەۋرەيەك بوو.

سالى ۱۱۴۷ نادر شا كە دەۋرەى «گەنجە» يدا عەلى پاشاى والى ئەو جىگايە ۋەتەنگ ھىترا، ناچار بوو كە چەند كەسكى گەۋرەى شار بەئىلچى و تەكاكارى پەوانەى لای نادر شا بكا تاكو بەماملەت پىتەبىن. ئەو گەۋرە و كەيخودايانە كە چوونە كن نادر شا و بەخۆشى برانە پىشگاي و فەرمانى ئامانى ئەوانەى دا بەعەبدولباقىخاننى زەنگەنە و لە تەكبانا ناردىە گەنجە. عەبدولباقىخان كە چوۋە گەنجە عەلى پاشاى بەدەستوورى گەوران نوازشكرد و بەزىانخۆشى دلىيى كرد و ھىنايە سەر باۋەرى. لە ۱۷ مانگى سەفەرى ئەو سالىدا چەند كەسكى دىلگىراوى ئىترانى و ھەموو جەبەخانە و تۆپ و چەكى دايە دەست عەبدولباقىخان و پەيمانىيان بەست كە لەگەلىا بچىتە لای نادر شا.

عەلى پاشا لەتەك عەبدولباقى خانە ھەستا چوۋە پىش دەمى نادر شا. لە دواى خەلات و نوازش دلىيا كرا. عەلى پاشا دىيارى و پىشكەشىكى كە بردبووى، نواندى و بەرەبەرى و پشتىوانى عەبدولباقىخان ناردرايە قارس و بەخۆشى بەرتيان كرد و پاسەوان و پىاويان لەگەل خست و برديان لە قەلاى قارس داياننا و گەرانەۋە.

نادر شا لە دواى گرتنى تفلەس قاقەزىكى لە سولتانى رۆمەۋە بۆى چوو و تىپىدا نويسرابوو كە عەلى پاشاى سەر لەشكر ناردرايە لاتان تاكو بناغەى دۆستىي و ئاشنانى دامەزرىتت.

نادر شا ئەو دىدەنىيەى واگوزارى عەبدولباقىخاننى كرد و بۆ دىتنى سەر لەشكر، عەبدولباقىخان داندىرا كە قسەى لەگەلا بكات و لەتەكيا پىك بىت و ھەرچۆنىك بى، سوۋدى نىشتمانەكەى بەجى پىتت.

عبدالباقي خان له گه نجه دانيشت و چاوه نوري هاتنی نهو سهر له شكره ی كړد، له مانگي رږژووی نهو ساله دا سهر له شكر گه یشته گه نجه. له پاش پټكهاتن و په یان گړيدان، عبدالباقي سهر له شكری هه لگرت و برديېه پټشگاهی نادر شا كه نهوده مه له دهشتی موغاندا له شكر به زی كړد بوو. ته نړیخی نادر لا پره ۱۵۹ ده لیت:

لهوده مه دا هه موو نومه را و گه وړه و سهر كړده ی سوپا و عوله ما و خوتنده وار و تیگه یشتووی نیران و كار به دهست و زانا و فرمانره و اكان لهو دهشته دا كوښوونه وه.

نادر شا له دهشتی موغان بو یی هه موو خه لکی نیرانی كو كړد بوونه وه، كه له سهر ته ختی پادشاهی دانیشت. لهو كوومه له دا رهوشی یټكه تی و دو ستایه تی و دهست پټكه وه گرتی حكومه تی نیران و عوسمانی كه هه ردوولا حكومه تی نیسلان، دهر میان كرا. بو نهو وه ۵ به ند (ماده) یان دانا كه له خواره وه ده گوتړی. نهو به ندانه یان كړده بناغه ی پټكهاتن و یټكه تی و برایه تی:

(۱) مه زه به ی جه عفه ری به مه زه به ی پټنجه مین بناسړی.

(۲) له مه ككه ی موعه زه به بو نهو مه زه به ی روكنیك دابندړی تاكو به ناینی جه عفه ری نو تړی پټ بكن.

(۳) وه كو نه میر حه جی میسر نه میر حه جیك له لایه ن حكومه تی نیرانه وه بنیره حیجاز.

(۴) هه ردوو حكومه ت به خسیر و دیله كان به یی فروتن به رده ن.

(۵) وه کیل و سه فیری هه ریه ك لهو دوو حكومه تانه له پایته ختی به كتردا دانیشن. (در تړه ی نهو رټكه و تنه له ته نړیخی نادر لا پره (۱۶۳) دایه).

نادر شا زنجیر یك فیل و دیاری ی گرانبه های ناماده كړد كه له گه ل سول حنامه كه دا بو سولتانی بنیړی. بو پټكهیتانی نهو رټكه و تن و پټكهاتنه، عبدالباقي خان یان په سند كړد و دیاری و پټشكهش و په یان نامه كه یان دا دهست عبدالباقي خان. مه لا عه لی نه كبر مه لا باشی و میرزا نه بولقاسمی كاشییان كړده هاوال و له گه لیان خست و قاقه زتیكي چوونه سه رته ختی نیرانیان بو سولتان نویسی و نهویشیان پیدان.

عه لی پاشای والی مووسل كه بو پټكهاتن هاتبوو له گه لیان كه وت و پروو به نه سته مېوول كه و تنه رټی. له لایه ن حكومه تی عوسمانی به وه به خو شی و شادی پټشوازییان كرا و به دهده به و كه یفه وه بر دیاننه نه سته مېوول و به نوازش برانه پټشگای سولتان و دیاری و پټشكه شه كانیان له گه ل په یان نامه كه خرایه پټش ده می سولتان. به ندانه ی سول حنامه كه

جگه له دووانی هه‌موو په‌سند بوون. ئه‌و دوو به‌نده کاری عوله‌مای ئیسلامه و له‌وان ده‌پرسا و ده‌لامدرانه‌وه. ۳ به‌ند له سوله‌نامه‌که‌یان په‌سند کرد، دیاری و پیشکه‌شیکی زۆر قورس سازکران. مسته‌فا پاشای وه‌زیر و عه‌بدوللا ئه‌فه‌ندی ئه‌نه‌دۆلی و خه‌لیل ئه‌فه‌ندی قازبی ئه‌درنه به‌سه‌فیر داندان و له‌گه‌ل دیاری و پیشکه‌شه‌کان بو‌ئیران ناردن ئاماده‌بوون و له‌گه‌ل عه‌بدولباقیخان خران و له‌ یتگیای به‌غدا و ئه‌سه‌فه‌هانه‌وه روو به‌کرمان رو‌یشتن.

سالی ۱۱۵۱ په‌نجای رۆژ پاش نه‌ورۆز که ۱۹ ی موحه‌ره‌م بوو، له‌ نادراوا گه‌یشتنه پیشگاهی نادر شا. عه‌بدولباقی قاقه‌ز و دیاری و میوانه‌کانی پیشکه‌شکردن. به‌که‌یف‌خۆشی میوانداری کران و زۆر به‌رێز جیگیان بو‌رێک‌خستن (ته‌ئریخی نادری لاپه‌ره ۱۸۱).

نادر شا هه‌ر له‌و ساله‌دا چوه‌ سه‌ر هیندستان و شاری «ده‌هله‌و» ی گرت. محمه‌د شای هیند که له‌ ده‌هله‌و داده‌نیشت به‌له‌شکره‌وه چوه‌ نیو له‌شکرگای نادر شاهه‌ و چادری هه‌لدا و سه‌راپه‌رده‌ی حه‌ره‌می ئه‌و پادشایه له‌نیو له‌شکره‌زی ئیراندا هه‌لدا.

میرزا مه‌هدی له‌ ته‌ئریخه‌که‌ی لاپه‌ره ۱۹۴ دا ده‌لێت: عه‌بدولباقیخانی کوردی زه‌نگه‌نه که له‌ ئه‌عازمی ئومه‌رایانی نادر شا بوو، بوو به‌مه‌ئموور که له‌ ړکابی ئه‌و پادشاهه‌ی بی جیگیاه‌دا هه‌موو ده‌مێک ئاماده‌ی حزوور بیت و بو‌پیتوبستی میوانداری و ره‌وشتی خزمه‌تگوزاری به‌رێژته سه‌ر جیبه‌جی هینانی دلنه‌وازی و که‌یف‌خۆشی. پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌کو عه‌بدولباقیخان له‌ لایه‌ن نادر شاهه‌ کرایه مه‌ئموور و پادشاهیکی وا گه‌وره‌ی هیندستانی درا ده‌ستی.

نادر شا له‌ پاش ئه‌وه رۆژی دووشه‌مه‌ی یتکه‌میني مانگی زیلحیجه روو به‌ده‌هله‌و له‌شکری ناڅۆت، رۆژی هه‌وتی مانگ له‌ که‌نار شار دابه‌زی و له‌شکره‌زی کرد. عه‌بدولباقی له‌ پیشگاهی محمه‌د شادا که‌مه‌ری گرت‌دابوو و به‌نوازش و چاکه‌ دلێ ئه‌و پادشاهه‌ی خۆش کرد‌بوو. محمه‌د شا به‌تیرادیتنی عه‌بدولباقی داوای کرد که به‌نادر شا بلێت لیبی بگه‌رێن بگه‌رێته‌وه نیو شاری ده‌هله‌و تاکو ته‌داره‌کی میوانداری بو‌ نادر شا بگریت. رۆژی هه‌شته‌می مانگ محمه‌د شا عه‌بدولباقیخانی هه‌لگرت و چونه‌ نیو شاره‌وه و ده‌ستیان به‌پیتوبست سازکردنی میوانداری کرد. رۆژی نویه‌م نادر شا چوه‌ ده‌هله‌و (دریژه‌ی له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۹۵ ته‌ئریخی نادر دایه‌)، ئه‌وه‌نده‌مان له‌و پیاوه‌ زانیوه که گوترا.

۱۰- تەيموور پاشاى مىللى

تەيموور پاشا لە سەرھاتووی کوردەکانی میللییە. لە زۆر دەمانەوہ لەتەک حکومەتی عوسمانیا شەڕۆشۆری ھەبوو و تەقەلای ئەدا و تێدەکوژشا کە بەسەر خاکی ئەوا زāl نەبن. بەھیزی ئیلەکەى و پشتیوانی کوردەکانەوہ بوو بەسەردارێکی گەورە و بەناوبانگ. لە پاشان حکومەتی عوسمانی ناچارى ئەوہی کرد کە بیکاتە میری میرانی کوردستان، لە پاش ئەوہ بەروتبەى وزارت کرا بەوالی و حاکمی ولاتی وان.

لە شۆڕشی سەفەوییەکان و پشتیوی ئێران و سەرکەوتنی ئەفغان و دامەزراندنی حوکمێکی تازەى «غیلجای» دا تەيموور پاشا لەتەک میر و حاکم و بەگ و گەورەکانی کوردی ئاوربایەگانا دەستی بەنوسراو ناردن کرد و لەگەڵیان پتیکھات و دلێ گرتن.

لەسەر ئەوہ تەيموور پاشا ھەستا چووہ سەر خاکی ئاوربایەگان (خوی سەلماس، ورمی، تەوریز، مەراغەى گرتن و بەپشتیوانی کوردەکانەوہ زۆر زەوی دەستخست. لەتەک عەلى پەزاخانى موکریدا بەلەشکری کوردی موکرییەوہ چووہ میانداو کە پێش بەنادر شا بگرێ. تەيموور پاشا لە جەنگاوەرى نادر شا و فرۆفیلێ رۆم ناشارەزا بوو، لەگەڵ عەلى پەزاخانا بەدلگەرمی بۆ شەڕکردن نامادە ببوون؛ ھەر ھێندەیان زانی نادر شا وەکو بەلا کەوتە سەریان.

سالى ۱۱۴۰ نادر شا لە ھەمەدانەوہ بۆ گرتنی ئاوربایەگان رووی لە «سنە» کرد. مانگی موحرەرم، عەلى پەزاخانى موکری و تەيموور پاشا بەلەشکرەوہ چوونە نیتوان دەھدەم و مەقدەم کە «میانداو» بێت. لەودەمەدا نادر شا گەیشتە سەفاخانەى ھەوشار کە خاکی موکرییە. بنە و گرانبەرى لەوێ دانا و بۆ خۆى و لەشکری بەپرتا و چوونە میانداو و لە کەنار چۆمى چەخەتوو لەشکرەزى کرد و روو بەرووی تەيموور پاشا و عەلى پەزاخان راوہستا.

تەيموور پاشا بەپشتیوانی عەلى پەزاخان و کوردەکان و بەئومێدی پاشا و تۆپچی و چەرخیچییەکانی رۆمەوہ بەدلگەرمی بۆ پێشەوہ ئاژۆتی و ریزی بەلەشکر گرت و مەردانە چووہ مەیدانى شەڕ و کوژتارەوہ. ئەگەرچی لە یەكەمین ھەلەمەتا تەنگەى بەلەشکری نادر شا ھەلچنى و تیکەوہى پێچا، بەلام پاشا و لەشکرو چەرخیچییەکانی رۆم پشتیان لە شەڕکرد و روو بەمەراغە ھەلاتن و گیانیان لە مردن رزگار کرد.

تەيموور پاشا و عەلى پەزاخان و لەشکری کوردستان سینگیان بەگوللەوہ ناو زۆر

نازایانه شهربان کرد و له کوژتار نه پرینگانه وه. که تاریکی شهو به سه رداها ت به هر بونه یهک بووبی خو بان لهو مهیدانه خویناوییه دا دهر باز کرد. ته میوور پاشا و علی ره زاخان و چند سوپا هیتی کورد پرویان له مہراغه کرد. کورده کانی موکری یه که و دوو تاکولوک بوی دهرچوون و له ناوایی و دیهاته کانی خو بانا گه یشتنه نیو مال و مندالّه کیهان و دانیشن.

علی ره زاخان که گه یشته مہراغه، کورده کانی که له کن نادر شا بوون کرده تکاکار و بۆ خوشی یه کسهر قاقه زوی بۆ نادر شا نویسی و بهو بونه یه پتیکه اتن و گه راوه کن نادر شا و کراوه به حاکمی موکریان. به لام ته میوور پاشا چووه «دی خورگان» و سه نگر و مه ته ریزی به رامبه ری دروست کرد و دانیشن.

نادر شا له دوی هه لاتنی ته میوور پاشا. به له شکرده چووه سه مہراغه و گرتی و پرو به دیخورگان له شکری ناژوته سه ر ته میوور پاشا. رۆژتیک هه تا ئیواره ته میوور پاشا له گه ل نادر شایا شه ری کرد و به توپ و تفهنگ کوژتاریان له یه کتر کرد. ته میوور پاشا وه تنگ هات و له تاریکی شهوا پهنای بۆ کیتی «سورخاو» برد که نزیکی شاری ته ور تزه. نادر شا له شکرده کی کرده دوو بهش و لینگی دا سه ر کیتی سورخاو و ته ور تزه.

ته میوور پاشا که له پاشا و له شکری رۆم و جهنگاوهری نادر شا و سه ر کرده کانی وردبووه وه، له هه لاتن به ولاره چاره یه کی نه دۆزییه وه. مسته فا پشای والی ته ور تزه و پاشاکانی دیکه ی کوژدنه وه و له نیوه شهوا ته ور تزیان جتیه یشت و پرویان له «سه فهویان» کرد، بوی دهرچوون. له رۆمیه کان هیند له ته ور تزه مابونه وه، که تیگه یشتن ته میوور پاشا هه لاتنوه ئه وانیش هه ربه ک به جوژتیک له شار دهرکه وتن و هه لاتن. رۆژی ۲۲ موحه رده م ته ور تزه به جارتیک که وته ده ست نادر شاوه.

نادر شا که ته ور تزی گرت له خو سازکردنی چوونه سه ر خاکی قه فقا زدا بوو و بۆ گرتنی ئیره وان و قارس ناماده بی ده کرد. له وده مه دا وه لامی پیتدا که له هیرات و ئه فغانستانه وه دوژمن لینگی داوه ته سه ر خاکی خوراسان. نادر شا ناچار بوو بۆ خوراسان چوو و لوتف علی به گی کرده به گلهر به گ و حاکمی ته ور تزه (ته ریخی نادر، لاپه ره ۷۸).

ته میوور پاشا له وده مه دا دوو که لینی ده سته که وت: یه کتیک چووبنی نادر شا بۆ خوراسان و دوور که وتنه وه ی له ناو ریا هگان؛ دووهمین لیکه وتنی سولتان ئه حمده له پادشاهی و چوونی سولتان مه حمود بۆ سه ر ته ختی سه لته نه تی عوسمانی. له بهر ئه وانه ته میوور پاشا

دهزیه جی له شکری له کوردی میلی و خیتلی کوردی نهو خاکه کۆکردهوه و تیپیک له شکری رۆمیشی هه لگرت و چوو تهو ریز و لوتف عه لیخانی ده ره پهراند و تهو ریزی گرت.

لوتف عه لیخان روو به مه راغه هه لات. عه بدوره زاقخانی مه قده می حاکمی مه راغه رینگای نه دا که برواته نیو شاره وه، نهویش به ناچاری رووی کرده «خه لخال». ته میوور پاشا دیسان خاکی ناو ربا یه گانی خسته ژیر فه رمان بییه وه (ته ئریخی نادر - لاپه ره ۱۲۴).

سالی ۱۱۴۵ نادر شا چوو سه ر شاره زوور و تو پال عوسمان پاشای سه ر عه سه کهری رۆمی کوژت و له دواییدا چوونه به غدا و نه جه ف و که ره به لا و که راوه و له شکریکی قورسی ناره سه ر ته میوور پاشا؛ بو خوشی که یشته «بانه» که خاکی موکرییه. ته میوور پاشا که که رانه وهی نادر شای بهیست و تیگه بشت که چوو ته بانه، ناچار به بی شه ر تهو ریزی به ردا و روو به ئیره وان که راوه. ته ئریخی نادری لاپه ره ی ۱۳۰ ده لیت: لوتف عه لی به گ له دوای ته میوور پاشا چوو تهو ریز، له پاشان نادر پیتر اگه یشت.

سالی ۱۱۴۸ نادر شا چوو سه ر خاکی قه فقا ز. ته میوور پاشا به ۶ هه زار سوپاهی کوردی «وان» و میلی بییه وه چوو تفلیس و له قه لای «لوری» به گز نادر شادا چوو و شکاندی و ته میوور پاشا چوو تفلیس و له شکریکی دهو ره دراو له ته نگانیدا بوون رزگاری کردن و بو له شکه دهو ره دراو ده کی که نه جه ش دانه ویتله و پیویست و کۆمه گی نارد و به هیزه وه که راوه قارس.

نادر شا که له ده ست ته میوور پاشا رزگار بوو، پیان گو ت که ده ست له شکریکی رۆم له قه لای «قازان چای» و له کیوی «یقای قولوو» به پاسه وانی دانیشتون. به له ز پیاده ی خسته پی شه وه و به به فر و ره چه شکاندن بو چوونه سه ریان که و تنه ری.

دۆل و شیوه کان پر له به فر و کر توه لووس ببوون و زستانیش زۆر سارد و سه خت و به مژ و تم بوو. له بهر به فر زۆری رینگایان لی ونبوو و سه ره ده ریان نه ده کرد، له رینگایه کی که چوو بوون به نا ئومیدی که رانه وه و روویان له قارس کرد.

ته میوور پاشا دهو ژووری شار و قه لای به له شکر و توپ و جه به خانه توند کرد، دیوار و کونگه ره ی شار و قه لای له له شکر پر کرد. به ۱۲۰ هه زار سواری کورد و عه سه کهر له شار ده رکه وت و چوو پیش نادر شا. هه ردوو لا بو به رامبه ری یه کتر له شکر یان ریز کرد و به توپ و تفه نگ یه کتر یان ناو رباران و به رشیلنگان دا. نهو رۆژه هه تا ئیواری خوین ریترا و لاشه که وت و کوژتاریکی قورس له هه ردوولا کرا. نهو ره رۆژیکی سه خت و نه گبه ت

[بوو]، ههردوولا دژی وایان چاوپێنهکهوتبوو. ئهو شه‌ره به‌شه‌ری «موراد ته‌په» ناوبانگی هه‌یه.

سه‌ربه‌ورد نویسه‌رانی ئیتران ده‌لێن: «نادر شا و میرزا مه‌هدی خاوه‌ند ته‌ئریخ - که نویسه‌ری به‌تایبه‌تی بوو - له‌ دووری شه‌ر له‌سه‌ر به‌ردێک دانیشته‌بون و ته‌ماشای شه‌ر و کوژتاریان ده‌کرد. نادر شا به‌هه‌ناسه‌ ساردیی‌ه‌وه به‌میرزا مه‌هدی گو‌ت: ئه‌مه‌ چ پ‌وژتیکه‌؟ ئه‌م هه‌وایه‌ و به‌فر و به‌سته‌له‌که‌ و زستانه‌ سه‌خته‌ و شه‌روشه‌ره‌ چ‌و‌ن ده‌بین؟» میرزا مه‌هدی به‌م شیعه‌ وه‌لامی داوه‌:

ه‌وا مخالف وه‌مد سگ و نشیمن سنگ

به‌جای ناله‌ی بریت صدای توپ و تفنگ

ئهو شه‌ر و کوژتاره ٣ پ‌وژ له‌سه‌ر یه‌ک به‌ریابوو؛ نادر شا ته‌نگه‌تاو کرابوو، زستانیکی زۆر سارد و به‌فریکی زۆر که‌وتبوو، هه‌ردوولا به‌جاریک له‌ ده‌ستپێکه‌وتبوون. نادر شا ناچار پ‌ویشته‌وه‌ بوو و ده‌ستی به‌گه‌رانه‌وه‌ کرد. ئهو خاکی به‌جاریک تالانه‌کرد و پ‌وو به‌ئیره‌وان پ‌ویشته‌.

ته‌یموور پاشا له‌ د‌وای ئه‌وه‌ که‌ نادر شای ته‌نگه‌تاو کرد و پ‌و‌گه‌رانه‌وه‌ی ناچار کرد، ئه‌ویش چ‌و‌وه‌ قارس و ده‌ستی به‌هێز په‌یدا‌کردن کرد و هه‌ر له‌ ئاریه «چای» ه‌وه‌ هه‌تا ئه‌رزه‌پ‌و‌م به‌ئاله‌ت و له‌شکر تونده‌کرد و پ‌و‌خ‌و‌شی له‌به‌ر ساردوس‌ری له‌ قه‌لای قارس دانیشته‌ و چاوه‌ن‌و‌ری به‌هاری ده‌کرد.

نادر شا که‌ له‌ قارس گه‌راوه‌، ئیره‌وان و تفلیس و گه‌نجه‌ و ئهو خاكانه‌ی به‌جاری گرت و پاشا و مه‌ئمووره‌کانی عوسمانی‌شی گرتن؛ و هه‌ت‌د‌ی‌کی کوژتن و هه‌ت‌د‌ی‌کی به‌دیل به‌خه‌یوکران و گه‌لێکی‌شی به‌مامله‌ت پ‌یدانه‌وه‌.

هه‌روه‌ک‌وله‌ باسی زه‌نگه‌کان لیتی د‌واین سه‌رما و به‌فر و سه‌ختی پ‌یشی به‌دلی‌ری و ئازایی نادر نه‌گرت و ته‌نگی و ئی‌زاو له‌ کرده‌وه‌ و ئاره‌زووی پ‌انه‌گرت، دووباره‌ له‌شکری هه‌لگرت و له‌ مانگی ر‌ه‌بیعی دووه‌مدا چ‌و‌وه‌ سه‌ر قارس و له‌شکری ئا‌ژ‌وته‌ سه‌ر ته‌یموور پاشا.

سه‌له‌وه‌مه‌دا له‌ لایه‌ن س‌ول‌تانی پ‌و‌مه‌وه‌ فه‌رمانی مامله‌تیی درا و س‌ول‌حنامه‌ به‌ئه‌حمه‌د پاشادا ناردرا و گه‌یشه‌ ئه‌رزه‌پ‌و‌م. پاشایانی ئهو ده‌ورو‌پ‌شته‌ش قاقه‌زیان پ‌و‌ نادر شا نویسی و شه‌ری نادر شایان له‌سه‌ر قارس کلا‌کرد. نادر شا به‌مامله‌ت په‌یمانگیر بوو و پ‌و‌ کوژاندنه‌وه‌ی ش‌و‌رشی داغستان له‌شک‌ره‌که‌ی پ‌وو به‌داغستان و له‌گزیه‌ ک‌یشاوه‌.

مایه‌ی تیکچوونی حکومتی نادر شا

نادر شا که تهمینی گه‌یشته دوامینی، حکومتی که‌ی نریکی که‌وتن بوو. له‌گه‌ل خه‌لکه‌که نامیهره‌بانی ده‌ست پیکرد و دل‌ره‌قی نواند و ده‌ستی جه‌وری دریکرد.

نادر شا که خاکی هیندستانی گرت ده‌ولت و سامانی نه‌و خاکی ده‌ستکه‌وت و خه‌رج و باجی سنی سالانی پیته‌خشین، به‌لام له‌ دواپی لپی نه‌ستانده‌وه. هه‌موو سه‌رمایه و دراوچتی گرانبه‌های هیندستانی بو «که‌لات» بارکرد. که‌لات که پایته‌ختی بوو له خوراسان، رور به‌رور گه‌نجینه و دارایی له که‌لات کوکرده‌وه و به‌بونه‌ی کوکرده‌وه‌ی نه‌و سامانه‌ی دلی هه‌موو خه‌لکی ره‌نچاند و نه‌زیه‌ت و جه‌وری فره‌ بوو.

نادر شا به‌وه که له‌گه‌ل موسلمانانی سونی به‌میهره‌بان بوو و سه‌ربه‌ستی و نازادی پیدا بوون، شیعه‌کان لپی دلگیر بیوون و به‌به‌دی ناویان ده‌برد، نه‌وه‌شی له‌ عوله‌ما و موجته‌هیده‌کانی شیعه‌ ده‌زانی.

بو نه‌زیه‌تدان نه‌وه گه‌لیکی دلیری کرد و هانی دا که جه‌ور و نه‌زیه‌ت ره‌وا بینیت، نه‌و که‌سانه‌ی که هیشتا هه‌ر ره‌گی شیعه‌تیاں ده‌بزوت، نادر شایان درد‌ونگ کردبوو که باوه‌ریان پی نه‌کات. له‌سه‌ر نه‌وه نادر شا باوه‌ری به‌هه‌موو خه‌لکی ئیران نه‌ما بوو و نه‌فغانییه‌کان و تورکه‌مانه‌کانی له‌و داخانه‌ هینا بووه‌ روو. ئومه‌رایانی نه‌و دوو تیره‌یه‌ی پیش خستبوون. نه‌و ئومه‌رایانه‌ش به‌پشتیوانی نه‌وه‌وه به‌هه‌موو کل‌وجیک ده‌ستدریثیان به‌سه‌ر خه‌لکی ئیرانا ده‌کرد.

نه‌وانه‌ بوونه‌ مایه‌ی تیکدانی ناسایش و دلگیری خه‌لکی ئیران له‌ نادر شا. هه‌موو هیزدار و خاوه‌ند ده‌سته‌کان ناچاری سه‌رکیشی و بلندبوون بیوون.

خه‌لکی فارس، شیروان، مازنده‌ران، لیکرا به‌جاریک سه‌ریان له‌ فه‌رمانی نادر شا پیچاوه و ناوازی سه‌رکیشیان بلند کرد.

نه‌و سه‌رکیشیه‌ رق و دلگیری نادر شای هاندا و بو جه‌ورکردن و هیزداری کرد، خه‌لکه‌که له‌ ترسی خونی‌تری و گرمه و ناله‌ی رقی نادر شا مال و خانویه‌ریان به‌ردا و روو به‌چیا و کیوه‌کان هه‌لاتن و له‌نیو نه‌شکه‌وتانا سه‌رکیشیان کرد و بوون به‌جه‌رده و ریکر و تهریده.

میژوونوسه‌کان ده‌لین: نادر شا که بو‌چوونه‌سه‌ر علی قولیخانی برازی له‌شکرکیشی کرد، له‌وده‌مه‌دا له‌ سیستان ته‌پلی سه‌ربه‌خوبی لی ده‌دا. نادر شا رقی هه‌ستا و فه‌رمانی

دا که چهند شیعه یه کی که له نیو له شکری دابوون بکوژرتین؛ به بی لیکدانه وه ئەو فه رمانه ی دا. نادر شا له وده مه دا زۆر تیکچوو بوو و خوین به ری چاوی گرتبوو و له دیتن و لیکدانه وه و هه لێژاردن که وتبوو.

ئومه رایانی نادر شا له وه گه یشتن که هه موو ده کوژرتین، کوژتنی نادر شایان خسته پیش و ژیا نی خو یان له مردنی ئەو ا دیت. له بهرئه وه چوار سه ردار له شکر، ددانیا ن به جه رگ داهیتا و دلی خو یان توندکرد و بۆ کوژتنی نادر شا چوونه پیشه وه.

محهمه د عه لیخانی هه وشاری و سالح به گ سه رتیپی فه وجی خاس، شه و به بهانه ی کاری په نهانییه وه چوونه چادری نادر شا. پاسه وانه کان ده یانناسین و رێگایان دان. ئەو چوار سه رکردانه که چوونه چادروه، نادر شایان وشیارکرد. نادر شا دوو که سی لیکوژتن. سالح به گ له دوا ی کوژرانی دوو هاواله که ی به و شیرهی له دهستی دابوو له نادر شای دا و کوژتی.

میژوونوبسه کان له وه که نادر شا دهست بزێوی ده کرد، رقی له وانه هه لگرتبوو که ده یکوژتن، حه قی ده ده نی و ده لێن حه قی بوو. بۆ دامه زراندنی حکومه ت و ریکخستنی ئەمر و راگرتنی سه لته نه ت، ناچاربوو وابکا که ده یکرد، ئەگه رچی له وده ش زۆر خو ی ده پارازت.

به لام ئەگه ر دهستی له پادشاهی هه لگرتبا هه م بۆ خو ی و هه م بۆ مبلله ته که ی که به چ ئەزیه ت و رهنج و خوینرێژی له دهست دوژمنی رزگار کردبوو و هی نا بوویه رۆژیکی وا، ئەوه ش جیگای ئومید نه بوو. به لایه کی زۆر گه وری له پیشه وه ده دی که دهستی هه لگرتبا.

ئه فغان له ئیран ده رکردن و ئه فغانستان گرتن و له ته ک حکومه تی عوسمانی شه ر و کوژتار و رزگارکردنی ئەو خاكانه ی له دهستیان دابوو، کابول و قهنده هار هی نانه دهست، به نازایی و را و ته گبیر و ره شیدی بی نادر شاهه بوو، دوژمن و به دخوه کانی ئییران رامی خو ی کات و ئەو خاكانه ش بگرێ که گرتنی.

گرتنی هیندستان و خاکی ئییران زل (؟) فره کردن و ئییران سه رخست و مبلله ته که ی به زۆر ناودارکردن، له نازایی نادر شاهه بوو.

ئه گه رچی ئەوانه به خوینرێژتنی هه زاران که س و پیاوانی گه وره ها توونه دهست، به لام پادشاکانی رۆژهه لات و ئاسیا تا کو ئەو رۆژه کیشه رگبیری و مه رز فره کردنیکی وایان بۆ

هه‌لنه‌که‌وتبوو، به‌بێ گوناھ و خۆنپێژی که بۆ نادر شا هه‌لکه‌وتبوو ده‌ستی داوه.

نادر شا ده‌ولت و سامانیکی له هیندستانی ده‌ستخست بۆ ئەمه‌ بوو که سه‌روه‌ت و حیشمه‌ت و دارایی و گه‌وره‌یی ئێرانی پێشوو تازه‌کاته‌وه و خه‌لکی ئێران ده‌نگ به‌رز و پایه‌ بلند و ناودارکا. په‌لاماردانی «بوخارا» شی بۆ شیرینی تیژ نیشان دان و هه‌لمه‌تی شیرانه‌ نواندنی بوو.

ئیمه‌ چ ته‌ماشای کیشوه‌رگیری و چ ته‌ماشای نازایی و کارزانی و تیگه‌یشتنی بکه‌ین و چ له‌ ته‌دبیر و ئەندیشه‌ و بێر و لێکدانه‌وه‌ی وردبینه‌وه‌ و کۆشه‌وه‌ و ته‌قه‌لاکانی یه‌ک به‌یه‌ک بخه‌ینه‌ به‌رچاو که بۆ ئێران و خاکه‌کی ماندوو بووه‌ و تێکۆشاه‌ و ئەو کاره‌ گه‌وره‌ و دڵسۆزی و پیاوه‌تییه‌ له‌وه‌وه‌ بۆ ئێران به‌جێ هێنراوه‌ بیخه‌ینه‌ ته‌رازووی زانینه‌وه‌، ئەو پادشاهه‌ گه‌وره‌یه‌ و ئەو قاره‌مانه‌ نازایه‌ شایانی ستایش و سزاواری شوکرانه‌ و ئافه‌ربین پێداهه‌لگوتنی چاکه‌یه‌.

له‌ باب‌ت ئاین و کیش: نادر شا ده‌یه‌ویست که ئاینی ئێران بگۆڕی، ئەویش بۆی بوو که خه‌لکی ئێران به‌بۆنه‌ی ئاینی خۆیانه‌وه‌ - که هی سه‌فه‌وییه‌کان بوو - پڕۆژ به‌پڕۆژ سه‌فه‌وی و بنه‌ماله‌که‌یان ده‌که‌وته‌وه‌ ڕوو و خۆشه‌ویست ده‌بوون. نادر شا ده‌یه‌ویست به‌تێکدانی ئەو ئاینه‌ی بناغه‌ی خۆشه‌ویستی سه‌فه‌وییه‌کان تێک بدات و تێکه‌ڵ و پێکه‌لی ئاین و کیشه‌ تێکدراوه‌کان به‌راورد بکات و بیانکا به‌یه‌ک،

عوله‌ماکانی دین له‌ چاغی سه‌فه‌وییه‌کان، هه‌موو ئیش و کار و ئومووری فه‌رمانگوزاری حکومه‌ت‌یان خستبووه‌ ژێر په‌نجه‌ی خۆیانه‌وه‌.

نادر شا که له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی دانیشته‌ له‌ تو‌شماله‌ (طایفه) د‌لگیروو و په‌شته‌ی کارگوزاری له‌ ده‌ست هه‌موویان ده‌ره‌ینا و به‌جاریک له‌ ئیشی خست. مه‌لا گه‌وره‌کان چوونه‌ کنی که جێگایه‌کی باش ده‌ستخه‌نه‌وه‌. نادر شا ڕووی تێکردن و گوتی: «ئێوه‌ به‌چ جو‌رتیک ئەو هه‌موو مال و ده‌ولت و دراوه‌ی میلله‌ت ده‌خۆن؟» له‌ وه‌لاما گوتیان: به‌کۆمه‌گی و یارمه‌تی جیره‌ و معاش، ئیمه‌ هه‌موو عوله‌ما له‌ مزگه‌وت د‌وعا بۆ ده‌ولت و حکومه‌ت و پادشای ئیسلام ده‌که‌ین. نادر شا وتی: «له‌ ئیمه‌ ئاشکرا‌بووه‌ که د‌وعای ئێوه‌ له‌ لای خودا په‌سند نییه‌ و قسه‌کانتان ره‌وا نابێ؛ چونکه‌ هه‌تا ئێوه‌ له‌ ڕوودا بن میلله‌ت بێ ڕووه‌. هه‌تا ئێوه‌ سه‌رکه‌وتووبن میلله‌ت و کیشوه‌ر ژێر که‌وتوو و داماو. ده‌وله‌مه‌ندیی ئێوه‌ مایه‌ی هه‌ژاری و فه‌قیری میلله‌ته‌. کیشوه‌رگیری و ئاسایش که به‌شیری تیژی پال‌ه‌وانه‌کانی منه‌وه‌یه‌، وا دیاره‌ ئەوانه‌ ئاله‌تی ده‌ستی قودره‌تی یه‌زدانی داوه‌ر بن.

که‌وا بوو ده‌ولت و مال و سه‌رودت و سامانی ئیوه ده‌بی بۆ جیره و معاشی پالنه‌وانه‌کانم پوخت بکړی». .

ئهو شه‌وه که نادر شا کوژرا، بۆ سبه‌ینې نه‌حمه‌دخان نه‌بدالتي به‌فه‌وجيک ئۆزه‌گی لینگی دا سهر خاکی ئیران. ئیرانییه‌کان به‌نازایی له به‌رامه‌ری راوه‌ستان. نه‌حمه‌دخان وه‌نه‌بی نه‌شیت ئیران بگری، به‌لام ههر به‌مه‌ خاکی نه‌فغانی له ده‌ست بمینیت، به‌مامله‌تکردن پیشی به‌یش گرت و گه‌راوه‌ خاکی قه‌نده‌هار و ده‌وروپشتی گرت و گه‌نجینه و مالیکی زور که له هیندستانه‌وه ده‌چوو بۆ نادر شا، گرتی و حکومه‌تی خوی پت دامه‌زراند. به‌وه ئومووری نه‌حمه‌دخان رووی له گه‌وره‌بوون کرد.

عەلی قولیخان برازای نادر شا که له سیستانا به‌سه‌رکیشی رایده‌بوارد، نه‌ونه ئومه‌راکانی نادر شایان کوژتیوو چوونه‌کنی و هانیاندا عەلی قولیخان چووه سهر خوراسان و گرتی و له‌سه‌رته‌خت دانیش و ناوی خوی نا «عەلی عادل شا» و نه‌سروللا میرزا و ئیمام قولی میرزا و په‌زا قولی میرزاو ۱۳ کوړ و کوره‌زای نادر شای کوژتن. له‌و بڼه‌ماله‌یه نه‌وه‌ی پژاروو «شاروخ»ی کوره‌زای نادر بوو که له تهمه‌نی ۱۴ سالاندا بوو.

عەلی عادیل شا بۆ ئهمه‌ی که حکومه‌ته‌که‌ی به‌چاکی سهر بگری «شاروخ»ی کرده پادشا و خوتنده‌ره‌کانی نادر شاش که محهمه‌د قولیخان بوو گرتی و دایه ده‌ست خوانینه‌کانی حه‌ره‌می نادر شا. نه‌وانیش گرتیان و له‌توپه‌تیا نادر کرد.

ئیبهره‌یم خان که برای عەلی عادیل شا بوو له لایه‌ن برایه‌وه فه‌رمانه‌روایی عیراقی ده‌کرد. له‌شکری هه‌لگرت و چووه سهر براکه‌ی و به‌گژیا چوو و گرتی و هه‌ردوو چاوی کوټی و ناوی پادشاهی له خوی نا. نه‌میر نه‌رسه‌لان فه‌رمانگوزاری ئاوربایه‌گان به‌ده‌سته‌تیه‌وه گرفتار بوو و له‌ناوبرا.

ئیبهره‌یم خان هه‌رچه‌ند به‌له‌ز پیشکه‌وت، به‌لام زور نه‌ژیا و له‌شکربانی خوی گرتیان و بردیانه مه‌شه‌د و له‌گه‌ل عادیل شا دایانه ده‌ست شاروخ، نه‌ویش هه‌ردووکی کوژتن.

شاروخ کوړی په‌زا قولی میرزای کوړی نادر شا بوو. دایکیشی کچی شا سولتان حوسیتنی سه‌فه‌وی بوو. چونکه لاویکی جوانچاک و نازا و ته‌بیعه‌ت ناسک و خوش روو بوو، خه‌لکی ئیران به‌پادشایان په‌سند کرد. به‌لام به‌دبه‌ختانه ئیران پشیو‌ببوو و تیکه‌که‌لچوو بوو. ههر هه‌واداریک هه‌وه‌سی فه‌رمانه‌روایی له می‌شکا ده‌جوولایه‌وه و سه‌ربلند ببوو.

میرزا سہید محہمد ناو کابرایہک کہ لہ چاغی نادر شادا ہاتبوہ پروو و ناسرابوو، لہ دایکہوہ خزمی سہفہویبہکان بوو، لہو شوڑشہدا ئیترانیبہکانی فریو دابوو چاو و راوی دہکرد کہ شاروخ وہکو نادر شا باوہری بہکیش و ئایین نیبہ و بت دین و مہزہبہ. لہو ریځایہدا گہلنک شیعہی ہلخہلہ تاندبوو و فریوی دابوون. کومہلہیہکی زلی لہسہرخوی کوکړدبوہوہ. بہبتی ٹوہی کہ شاروخ بزانی ہلتمہتی برد و شاروخی گرت و ہہردوو چاوی کوټلی و کوټیری کرد و لہسہر تہخت دانیشٹ و ناوی خوټی نا «شا سلیمان» و دہستی بہکیشوہرداری کرد.

یوسف علی سہردار سوپاہی شاروخ بہسوپاہیتی زلہوہ چوہ سہری و نہیہیشٹ تامی فہرمانپہوایی بچیژی و گرتی و کوټتی و شاروخی لہسہر تہخت داناوہ و ٹومووری پادشاہیشی خستہ ژیر چاوہدیری خوټہوہ.

جہعفہرخانی کورد کہ سہردار سوپاہیک بوو، بہہیز و پہشیدی ناوبانگی کردبوو، بہلہشکرتیکی شہرکہرہوہ چوہ سہر یوسف علی. لہ دواي گہلنک شہر و کوټتار گرتی و کوټتی و ٹوموور و ئیشوکاری پادشاہی خستہ دہست خوټی، بہلام زور نہژیا.

میر عالم عارہب بہلہشکرتیکہوہ چوہ بہگژ جہعفہرخانا و کوټتی و شاروخی گرت و جہپسکرد. ٹہمہدخان ٹہدالی لہ ٹہفغانستانہوہ چوہ سہر خوراسان، لہ دواي شہر و کوټتار، بہمہرج، میر عالم لہناوبرا و دہستی لہ دہورہدانی مہشہد ہلگرت.

ٹہویش لہبہرٹہوہ بوو کہ خاکی ئیران ہہتا سہر لہ دہست ٹہفغاندا نامینیت و ٹہہالی ئیران ئیش و ژان و برینی پیشوویان لہ دہست ٹہفغانا ہہر مابوو. لہ دوامینی ٹہوہ ٹہندیشہی کرد بو ٹہوہی کہ تہنہا خاکی ٹہفغانستان لہ دہست بمینیت و پادشای خاکی ٹہفغانستان بتی، لہ گہل ئیرانا ریککہوت و شاروخی لہ گرتیخانہ دہرخت و پادشاہی ٹہوی پہسند کرد.

خہلکی ئیران شاروخی جہوانی کوټیریان لہسہر تہخت داناوہ و ہیندیک خاک لہ گہل خوراسانا لہژیر فہرمانیدا ماوہ. لہ دواي ٹہوہ لہ گہل فہرمانپہوایی خہریک بوو ہہتا چاغی کہریمخانی زہند. کہ خاکی ئیران کہوتہ دہست کہریمخانی زہند، خانہدانی ہہوشار پوچ کرایہوہ. تہماشای کتیبی ٹیمہی «کوردی زہند» بفہرموون. (بہرگی دووہمی سیرجان مالکم ٹینگلیزی لاپہرہ ۴۹-۶۰).

پهراوی چاپکراوی کردهوه‌کانی ختوی زاری کرمانجی

- ۱- پیشه‌وای ناین شهریه‌ت به‌کوردی.
- ۲- غونچه‌ی به‌هارستان میژووی کوردان.
- ۳- پیشکه‌وتن - میژووی دوو بنه‌ماله‌ی کورد که له ئاوربایه‌گان و دیاربه‌کردا فه‌رمانه‌وابوون
- ۴- میژووی ده‌وری ئه‌ماره‌ت له کوردستان سالی ۶۵-۶۵۶ هـ.
- ۵- ئاورپکی پاشه‌وه - حکومه‌تی به‌رزه‌کانی له حه‌لوان و دینه‌وه‌ر.
- ۶- ئاورپکی پاشه‌وه - حوکمدارانی کورد له هه‌ولیر.
- ۷- ئاورپکی پاشه‌وه - پادشاهی چهند بنه‌ماله له سالی ۴۷۸ - ۶۱۷ هـ.
- ۸- ئاورپکی پاشه‌وه - حوکمدارانی بابان.
- ۹- خوشی و ترشی (بزنۆکه و مه‌پۆکه).
- ۱۰- ناودارانی کورد له ۱۲۰۰ هـ تا ۱۳۰۰ هـ.
- ۱۱- میژووی کورد و نادر شا له خاکی ئیرانا.

ئه‌وه‌ کتیبانه‌ی چاپ نه‌کراون

- ۱- میله‌له‌تی کورد.
 - ۲- میژووی سه‌لاحه‌دین ئه‌یوبی
 - ۳- وینه‌ی کۆلین (زه‌نگوغرافی) (له‌ژئیر چاپ دایه).
 - ۴- پزگاری له زانین.
 - ۵- به‌کورتی میژووی په‌واندز (سۆران).
- حوسین حوزنی موکربانی

میثروی
شاهنشاهی

کوردی زهند

رواندز مه‌رکه‌زی زاری کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

میرثوی
شاهه نشاهانی

کوردی زه‌ند

روان‌دز مه زرکه ی زار کرمانجی

ئەم پەراوېەم چۆن نوويسىۋەتەۋە

ئەگەرچى بەراستى لە دەمىكەۋە خەرىكى نوويسىنەۋەى مېژۋى پادشايانى كوردى زەند بووم، ئاگام لە سەربھوردى ئەو بىنەمالە گەۋرە كوردە ھەبوو، لە گەل ئەۋەشا تەقەلام ئەدا كە زانىنى خۆم بگەينمە پاىەيتكى ۋەھا كە بەدلخواز و بەئارەزوو بى، ۋە دەمەۋىست ئاگادارى خۆم ھىندە فرە بكەم كە خوتىندەۋارەكان لە لىتوردبۈونەۋەيدا دانەمىتن.

بەكۆمەگى و يارمەتى زانا و تىگەيشتوۋەكان ئاگادارىكەكى زۆرم لە مېژۋى پاشادىيانى زەند پەيدا كرد. بەرگى دوۋەمىنى «جەنەرال ساكىس» ى ئىنگلىزم ۋە دەست خست و لە لايەنى زەندەكانەۋە ھەرجىيەكى تىابوو ۋەرمگىپاىە سەر كوردى.

لە دواى ئەۋە برا خۆشەۋىستە كوردەكان، ۋە ھەۋەسىيان خستەم كە مېژۋى ئەۋە بىنەمالە كوردە بكەمە پەراۋى (كتىب) سو چاپى كەم، مېش لە كەلېن و دەرفەتا كۆشام ھەتا زانىنى پىشۋى ئەۋە دەمەم كۆكردنەۋە و بەھەۋت بەندەم دامەزەند و كەردمە ئەم پەراۋىە و ناوم نا «كوردى زەند يان مېژۋى شاھەنشاهانى كوردى زەند» لە خاكى ئىترانا.

ناۋى لىۋەرگەرەكانىشم لە لاپەرەى دوامىنى ئەم پەراۋىەدا نىشاندا و پىشكەش بەزانا و تىگەيشتوۋەكانەم كرد. لەمىيانەى قسە و سەربھورداندا ناۋى لىۋەرگەرەكانەم بەپىتتىك نىشان داۋن، ۋەكو «ب» بۆ بەرگ و «ل» بۆ لاپەرە و «س» بۆ «ساكىس» و «ق» بۆ قاجارپە و «ئە» بۆ اجمل التواريخ و «ش» بۆ شمس الدين سامى و «ج» بۆ جەۋدەت و «ع» بۆ على ظريف الأعظمى.

نمۇنەيەك بۆ ئەمە س- ب- ۲- ل- ۳۷۰ واتە: ساكىس- بەرگى ۲ لاپەرەى ۳۷۰ و بۆ ئەۋانى دىكەش ھەروەھا بەپىت نىشان دراۋن.

خوسىن حوزنى موكرىانى

به‌ندی یه‌که‌مین

میژووی که‌ریمخانی زهند و چهند گوته‌یه‌ک له ژبانی پیشینی

که‌ریمخان کوری ئیناک (ئیناخ) له توشمالانی کوردی زهند و له خیتلی له‌ک و سالی ۱۱۱۳ هجری له دیتی «په‌ریه» ی خاکی مه‌لایر هاتوته جیهانه‌وه (ئه، ل ۱۵۵).

سالی ۱۱۴۰ نادرشا که خاکی لو‌ر و به‌ختیاری گرت و له خیتلی له‌ک چهند که‌سیکی به‌زۆر وەرگرته نیتو سوپا‌هیه‌وه، که‌ریمخان یه‌کیک بوو له‌وانه که نادرشا کردیه پیاویتیکی سوپا‌هی. له سوپا‌هیه‌وه بوو به‌خواوند پایه‌و گه‌وره بوو. له ده‌وری عادیل شای برازای نادر شادا بوو به‌سه‌رتیپ و له‌ودش به‌ره‌و ژوورتر چوو و که‌وته ریزه‌ی سه‌رکرده سوپا‌هیه‌که‌نه‌وه و هه‌تا له ته‌شویشاتی ئیران که‌لینی ده‌ستکه‌وت و بوو به‌پادشا (ج، ب-۱).

که‌ریمخان وه‌کو پیاویتیکی سوپا‌هی له له‌شکری نادر شادا په‌رای ده‌کرد. «ساکیس» ده‌لی: «هه‌روه‌کو ئیمه له سه‌فه‌رمان به‌یستوو‌مانه و زانیوو‌مانه‌ته‌وه، که‌ریمخان پیاویتیکی به‌ره‌وشت و ده‌روون چاک و دل‌روون و خاوند ئه‌ندیشه‌یه‌کی خاوتین بوو. له ته‌ک سه‌رکرده‌کانی به‌ختیاری به‌یتکه‌تی تیتکو‌شاوون و ته‌قه‌لایان داوه».

هه‌روه‌کو له هه‌ر که‌سیکا چاو به‌رایی نه‌دان و نه‌کیشان هه‌یه، هه‌روه‌ها عه‌لی مو‌رادخانیس چاوی پی هه‌لنه‌ده‌هات و به‌خیلی به‌که‌ریم ده‌برد. «عه‌لی مو‌رادخان» سه‌رکیشی کرد و به‌و بۆنه‌یه‌وه به‌ختیاری په‌رشو‌یلا‌وبوون و پو‌وچ کرانه‌وه و کو‌ژران.

له‌و ده‌مه‌دا که‌ریمخان به‌هۆی داد‌گوسته‌ری و داد‌خواهی و به‌خشش و نیتو‌چاوان خاوتینه‌وه، هه‌موو دل‌تیکی کیشابووه لای خو‌ی و هه‌وادار و پشتیوانی زۆر بیوو. له ئیرانی خوارو‌ودا ببوو فه‌رمانه‌ویه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ (ساکیس).

که‌ریمخانی زهند به‌داد‌گه‌ری و مه‌ردایه‌تی خه‌لکی کرد بوو به‌هه‌واداری خو‌ی و به‌و ڕه‌وشته چاکه‌یه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو خانه‌کانی ئیرانا زāl ببوو. ئه‌گه‌رچی خاکی ئاوربا‌یه‌گان له ده‌ست خانه‌کانی کوردا به‌ئازادی و سه‌ره‌به‌خۆیی را‌ده‌گیرا، به‌لام ئه‌وانیش فه‌رمانه‌به‌رداری که‌ریمخانیان خسته ئه‌ستۆه و به‌دیاری و باجدان که‌وته ژێر فه‌رمانیه‌وه. عی‌راقی ئیران و فارس و گه‌لێک له خاکی خوراسان که‌وته ده‌ست که‌ریمخان.

که‌ریمخان به‌و جو‌ره له ئیران بوو به‌پادشا و فه‌رمانه‌وه‌ا، به‌لام ناوی شاهی نه‌ویست و به‌وه‌کیل ناوبانگی کرد؛ چونکه چاو‌ده‌تیری خه‌لکی ئیرانی ده‌کرد.

سهرکه و تنی که ریمخان (۱۱۶۳ هـ / ۱۷۴۹ م)

ئیران لهو دهمه دا پشیوی تیکه و تیبوو و تیکچووبوو. خوراسان له دهست شاپو خدا به ناسوود هگی دهگه را و به خوشی ده زیاندره. که ریمخانی زهند و محهمه دحه سه نخانی قاجار و نازادخانی نه فغانی له سهر تاج و تخت شهریان ده کرد.

به چاو که ته ماشای هر کامیک لهو سییانه بکرا به دهگوترا که سهرده که ون. به لام سهرکه و تن له دوامینی کوششدا له لایهن که ریمخانه وه بوو (ساکیس).

هر به و جوړه که ریمخان که بوو به پادشای ئیران، له لایهن پادشای عوسمانی عه بدو لحه میدخانه وه، قاقه زیکی بو ناردرا و به پادشای ئیرانی ناسی و نهو عه هد و په یمانه ی که له چاخی نادر شادا کرابوو، بو تازو کرده وه و تخووبی خاکی تیا نیشان دابوو و بو ئومه را و میری میرانی سنووری نوویسی که نهو په یمانه رابگرن و چاو ده دیری دراوسییه تی بکه و به راو و ژوو نه بز و ونه وه (جهودهت، لاپه ره ۱۰۹).

شهری که ریمخان و قاجار له مازندهران دهستی پیکرد. له دوی شهر و کوژتاریکی گران، قاجاره کان سهرکه و تن؛ به لام له ترسی نه فغانه کان دوا ییان به شهره که نه هینا. نه فغانه کان گیلانیان گرتوو، که ته ماشای کرد قاجاره کان له شهری زنده کانا سهرکه و تن، دهستیان له گیلان به ردا و گه رانه وه.

که ریمخان ده زبه جی و به له زهیزه که ی خوی گرد کرده وه که په لاماری نازادخان بدات نه ک قاجاره کان.

نه فغانه کان له قه زوین مانه وه. ده یانتوانی شهریکی قورس بکه و پیش بو خویان پاکه نه وه و دوژمن ده ره پین؛ به لام له ولوه که ریمخان له نه سفه هان دهستی به له شکر کو کرد نه وه کرد و بو پیشه وه ی ناژووت.

له دوی نه وه که ریمخان سالی «۱۱۶۶ هـ / ۱۷۵۲ م» له نه سفه هان ده ره پاندره و هه تا گه یاندرایه شیراز، ته نگه ی پی هه لچنرا. که ریمخان نه شیا خوی له شیراز رابگریت که پایته ختی پادشایه تی بوو، روو به «بوشیر» هه لات و له وی روستهم سولتان حاکمی «گه شتی» کرده هه وادار و لاگیری خوی و داوی یارمه تی و کومه گی لی کرد که فریای که ویت و به هاوارییه وه بجیت.

له ریگای بوشیر تووشی کوسپه و ته نگیکی گه وره بوو، له دۆلکی که به «کوتالی ریج» ناوبانگی کرده وه، که ریمخان و له شکره که ی له نیو دۆل و نه والدا دانیشتن و چاو نه ویری دوژمنیان ده کرد.

ئەفغانەكان و دەدووی كەرىمخان كەوتىبون. ئەفغانەكان لەو كۆسپە تەنگەدا پىرا
نەگەيشتنە سەر ئەو كە فرىاكەون و خۆر زگار كەن. لەناكاو رۆستەم سولتان لىنگى دا
سەريان و تەنگەى پى ھەلچىن.

ئەفغانەكان ئەگەرچى گەلىك بەرەشىدى و ئازايى بەرامبەريان كرد و مەردانە تىكۆشان
و بەدبەختانە لەشكرىەكان لە شەر سست ببوون و سنگيان نەدا پىش و پشتيان لە شەر
كرد و ھەلاتن.

كەرىمخان ھىزىكى زۆرچاكي كۆكردەو و چووە سەر شىراز. بەزۆر شىرازى خستەو
دەست خۆى (ساكيس).

سەرموردىكى دىكەى كەرىمخان ۱۱۷۱ھ / ۱۷۵۷م

مەيدانى شەرى ئازادخان لە ئاورىايەگان دامەزراندرا، كە ئەوى دەمى قاجارەكان ناوچەى
سەختى خويان گرتىبو، ئازادخان لە ريزەى ھەوادارانى پادشاھىيا دەرکەوت؛ ئەويش
لەبەرئەمە بوو لە دواى گەلى شەروشۆر و خوين رژاندن و كۆرتارکردن و خەبات و كوشش
خۆى بەدەست كەرىمخانەو دا.

ھەر ئومىد و ئارەزوويكى كە ھەبىو، لە كەرىمخانەو بۆى وەدى ھات لەو ھەدا نەژادى و
بەخشش، دادگەرى، بنچىنە پاكى، مېھربانى كەرىمخان خۆى نواند و دلئەرمى لى
ئاشكەرا بوو. نەيارد دوژمنە ھەرە مەزن و زلە گەورەيەكى وەكو ئازادخان خۆى ھاويژتە
بەرەختى كەرىمخان. ھەرچىيەكى شاىستە و چاكە بوو بۆى بەجىھىترا. ھەر كەردەو يەكى
جوان كە ھەبوو لەتەكيا كرا. لە نەوازش و خوشھاتى و پەرايا كەم و كورتى نىشان نەدرا،
بەلام لە بەرابەر راوەستاو ھەدا نەنيا ھەر محەمەد حەسەنخانى قاجار مابوو.

محەمەد حەسەنخان لە سالى دوايى لەشكرىكى قورسى بردە سەر كەرىمخان و دەستى
بەھەلمەتەردن و پەلاماردانى كەرىمخان كرد؛ بەلام لە دوامىندا گەيشنە سزاي خۆى.

كەرىمخان لە دەشتان نەدەشيا بەرامبەرى دوژمن بكات، لە شىراز خۆى دامەزراند و
دەستى بەداو و گرى و لەشكر خپركردنەو كرد. شەرکەر و خەزىنە و زەخىرە و دانەويژە و
پىتوبستىيى خستە سەرىك و ھىزەكەى خستە نىو شارەو. تاب و تەوانايەكى كە ھەبىو
گردى كەردەو و دراوسىيەكانى بەخراپى ھىشتەو.

لە دواى ئەو، ئەوجا بۆ قاجار كوشتن و لەناوبردن، كەوتە مەيدانى شەروشۆر و نەيار

براندنه وه. به شه و دهستی به شه و هه لمه تدان کرد. قاجار په کان ودها شکاندران و بلا و کرانه وه و پهریشان بوون، نه دده په پزانه سهر نه وه که خو کو بکه نه وه. دوامین وده شانندن له لایه ن شیخ عه لیخانه وه بوو. له شکره که ی که ریمخان زور به چوستی شهریان کرد و به چالاک ی سهر که وتن.

محهمه د حه سه نخان ناچار مایه وه و له گه ل نه یاره قاجار په که ی خو با شهر ی نه کرد. نه و هیزدی که هه یبوو، بیده ست و ناتهران که و ته وه. محهمه د حه سه نخان هه تا له دهستی هات خاکی گرت و بو سهر که وتن تالو که ی ده کرد و له دوامین ئیشا وای به سهر هات. که بو خو رزگار کردن و له شه و کوژتار پارازتن ده کوژا و که و ته ته قه لای هه لاتن و گیان له مردن دهر باز بوون. له دواییدا نه یاره قاجار په که ی که و ته سهر ی و کوژتی.

نه و شه و کوژتاران ه ی خو به خو بی قاجار له گه ل به کتر بوو به مایه ی سهر که وتن و رزگار بوونی که ریمخان له دوژمنان، نه گهر چی که ریمخان له شه ی ده شته کیا ههر نه شکا، به لام له سایه ی پیاو ته ی و گه وریدی و دلپاکی خو به وه پتی گه یشته (ساکیس - بهرگی دوو دم).

چلونی و دامه زانندی پادشاهی که ریمخان

سالی ۱۱۶۳ که عه لیخان مرد، که ریمخان ئالای سهر به خو بی هه لدا و «میرزا نه بو توراب» ی که چه زای شا سو لتان حوسینی سهر فیه وی برده لای خو ی و ناوی نا «شا ئیسماعیل» و له سهر ته ختی فه رمان ره وایی ئیرانی دانا و به ناوی نه وه وه هه موو خاکی ئیرانی خسته ده ست و ناوی خو ی نا «وه کیل».

سالی ۱۱۶۵ محهمه د حه سه نخانی کوری فه تح عه لیخانی قاجار که له سالی ۱۱۳۵ به ده ست نادرشا به کوژ چوو بوو، له تورکمان هیزتی کی په یدا کرد، له لایه ن «ئوستوراباد» دهستی کرده سهر کیشی.

هه روه کو گوترا که ریمخان بو شکانندی قاجاران شا ئیسماعیلی هه لگرت و به له شکر تی کی قور سه وه چوو ه سهر محهمه د حه سه نخان. له ئوستوراباد ده وریدا و نزیک چل روژ نه و شاره ی و ده تنگ هیتا.

محهمه د حه سه ن هه موو روژ ی بو شه و ده رکه وت. تورکمان زور چاک شهریان ده کرد. که مه رخان و شو جاعودینی زه ند له شه ردا کوژران. نه و دووانه له گه وره و سهر دارانی سو پای که ریمخانی زه ند بوون.

شا ئیسماعیل چونکه مندال و نه زان و بی نه ندیشه بو، وایزانی که ریمخان شکا و محمه مدحه سه نخان سه رکه وت. له رووی نه زانیسه وه هه لات و په نای بو محمه مدحه سه نخان برد. که ریمخان له و ده مه دا گوتی: «پادشاهیکی به دمهک هه لات».

چوونی شا ئیسماعیل بوو به مایه ی دلگیری که ریمخان. به ناچاری له شکره که ی هه لگرت و روو به تاران گه راوه،

خه لکی مازنده ران که هه واداری که ریمخان بوون، له گه ل حه سه نخان به شه ر هاتن. موقیمخانی «ساری» و سه بز عه لیخان «لاریجانی» له شکرکی قورسیان هه لگرت و چوونه سه ر محمه مدحه سه نخان و له فرسه نگیتی شاری «بارفروش» به رامبه ر به یه کتر راوهستان و بو کوژتار ساز بوون. له یه که مین هه لمه تا موقیمخان به گولله ی زه نبوره ک کوژرا و له شکره که شی شکاندر. لاشه ی موقیمخانیان هه لگرت و له سه ر داریان دانا و

سووتان دیان. ئاقا حه یدره عه لی و حاجی قه مبه ر عه لی که گه وره و سه رهاتی شار بوون، سه ربان. حه سه نخان له سه ر مازنده ران بوو به فهرمان په وا.

له و ده مه دا نه حمه د شای نه فغان چووه سه ر مه شه د و گرتی، عیساخانی کوردی چه شکه زه ک ناچار په نای بو حه سه نخان برد. دوو پارچه نه لماس که هه ریه ک هه شت مسقال گرانییان بوو (۱- ده ربای نوور ۲- تاج ماه)، حه سه نخان نه و دوو پارچه ی له عیساخان نه ستاند.

که ریمخان که گه رایه وه تاران له گه ل له شکر و پیویست ریکخست خه ریک بوو. به خو ی گوت پادشای ئیران و له سه ر مینه ر خوتبه یان به ناوی خوتنده وه. له سالی ۱۱۶۶ دا خوتبه و سکه به ناوی که ریمخانه وه ده ستپیکرا.

وینه ی

محمه مدحه سه نخانی قاجار

له و ده مه دا حه سه نخان شا ئیسماعیلی کرده گوپالی ده ست و پیتشه ر و نه ردیوانی سه رکه وتنی خو ی. سالی ۱۱۶۸ محمه مدحه سه نخان چووه سه ر گه یلان و گرتی و قه زوینی خسته ده ست و روو به عیراق بزوت، سه ردار سوپا و کاربه ده ستانی زه ند بو به رامبه ریکردن و پیشگرتنی که وتنه مه یدانه وه. له دوا ی شه ر و کوژتاریکی قورس

محهمه دخانی زهند و ۱۷ کهس به دپل کهوتنه دست قاجاران.

که ریمخان له ولاره به سوپا هیکی زله وه چوه پیش حه سه نخان. له وپوه جله وی بهر به ئاوربایه گان سوورانده. نازادخانی ته فغانی که له لایهن که ریمخانه وه فه رمانگوزاری ئاوربایه گان بوو به ۲۰۰۰ پیسای شکر که روه چوه پیشی. له ۶۱ فرسه نگی «ورمی» شهریان دهسپیکرد. له دوی خویندیز و کوژتار، نازادخان هه لات، محهمه د حه سه نخان به سه ر ئه و خاکه دا خشا و کوژتاری کرد و پروو به شووشی رویی. ئاوربایه گان دووچار به ویرانی و پتپهستی کرا.

محهمه د حه سه نخان به دهستووری ره شبگیری کهوته ئه و خاکه وه، هه ر ئاواپییه ک و مالیکی کهوته پیشی سووتانده و ویرانی کرد و پروو به کاشان رویشت.

شیخ عه لیخانی زهند که له لایهن که ریمخانه وه فه رمانده وی ته سه فه هان بوو، به سوپا هیکی قورسه وه چوه پیشی. محهمه د حه سه نخان ریگی گوری و پروو به شیراز ئازووتی. سالی ۱۱۷۱ که له نار شیراز که ریمخان و قاجار به گزیه کترا چوون. هیندیک سواری ته فغان که له کن محهمه د حه سه نخان بوون، به شه و هه لاتن و په نایان بو که ریمخان برد. یه ک له دوی یه ک له شکری قاجار له محهمه د حه سه نخان جویبونه وه و تیکه له به له شکری زهند بوون. که ریمخان ته نگه ی به قاجار هه لچنی و شکاندنی و له هه موو لایه که وه تیپان پروو هاتن.

محهمه د سه نخان و چهند که سیک له دهستویبوندی به زور گیانیان رزگار کرد و به پیاده بی خویان گه یانده مازنده ران. مال و ئه سپاییکی زور کهوته دست زنده کانه وه.

که ریمخان خاک و شارانی که محهمه د حه سه نخان گرتیوونی، خستیه وه دهست خوی و له شکریکی له ژیر فه رمانی شیخ عه لیخان ناردده سه ر ئوستراباد.

محهمه د حه سه نخان له وه ده مه دا که میتک تینی هاتبوه بهر، چهند که سیک تورکمانی له سه ر کوپبوه وه. شیخ عه لیخان هه تا گه یشته «فه یرووز کوه» رانه وده ستا. تورکمان که ئه و وه لاهه میان پیگه یشت بلاوه دیان تیکه وت.

له ولاره شیخ عه لیخان پروو به ساری چوو و به بی شهر گرتی. محهمه د حه سه نخان پروو له ئوستراباد کرد و هه لات. حوسینخانی تورکمانی دلو که هه واداری قاجار بوو، به له شکریکی له ده ستیا بوو چوه کن شیخ عه لیخان و سه ری بو چه ماند.

شیخ عه لیخان له سارییه وه چوه ئوستراباد. محهمه د حه سه نخانی قاجار سه نگه ری

دروست کرد و بۆ بهرامبه‌ریی راوه‌ستا، هه‌ردوولا ده‌ستیان به‌کوژتار کرد.

شیخ‌ه‌لیخان بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و بنچینه‌ پیسه‌ هه‌لکه‌نی له‌ که‌نار ده‌ریاچه‌ی «ته‌به‌رستان» ده‌و پێگای ئوسترابادی گرت‌ه‌پیش و محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان ناچار له‌ پێگای خیا‌بانه‌وه‌ چووه‌ خاکی «گول‌باد»، له‌وێ له‌گه‌ڵ زه‌ند به‌شه‌ره‌هات و له‌ که‌نار ده‌ریا شه‌ریکی قورس کراو له‌ دواییدا قاجار به‌ناچاری ڕوو به‌ئوستراباد گه‌رایه‌وه‌.

شیخ‌ه‌لیخان له‌ گول‌باده‌ چووه‌ ئه‌شه‌رف، محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان که‌ گه‌یشه‌ ئوستراباد هاواری له‌ نه‌جه‌ف‌خانی کوردی شادی کرد فریای که‌وێت. ئه‌وانیش به‌ ۱۰۰۰ که‌سه‌وه‌ چوونه‌ کۆمه‌گی و به‌بۆنه‌ی کورده‌کانه‌وه‌ له‌م‌لا و له‌ولاوه‌ ۶۰۰ که‌سیکی دیکه‌ی له‌ ده‌وره‌ کۆبو‌وه‌.

محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان به‌و له‌شک‌ره‌وه‌ چووه‌ پیش له‌شک‌ری زه‌ند. له‌ بیابانی «قرق» هه‌ردوو له‌شکر‌گ‌ریبان گیرب‌وون. له‌ یه‌که‌مین هه‌لمه‌تدا نه‌جه‌ف‌ه‌لیخانی شادی کورده‌کانی هه‌لگرت و به‌بێ شه‌رکردن ڕوو به‌خوراسان گه‌راوه‌. محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان پیاوه‌کانی بۆ شه‌ر نارد و که‌می‌ک ته‌قه‌لایان دا و پێگای خیا‌بانیان گرت‌ه‌پیش و هه‌لاتن. محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان به‌ناچاری له‌گه‌لیان چوو.

شیخ‌ه‌لیخان به‌کوژتار که‌وته‌ سه‌ریان، له‌و هه‌مووانه‌ که‌سی له‌ قاجاران ڕزگار نه‌بوو. محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخان به‌دوو نۆکه‌ره‌وه‌ ڕوو به‌لی‌ته‌وار هه‌لاتن. کوردپێک «سه‌به‌ز‌ه‌لی» (سه‌وزالی) ناو که‌وته‌ سه‌ریان و محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخانی گرت و سه‌ری ڕی و بۆ شیخ‌ه‌لیخانی به‌دیاری بردو ئه‌ویش بۆ تارانی به‌ڕێ کرد. ئه‌و که‌له‌سه‌ره‌یان برده‌ پیش که‌رمیخان.

مه‌ردی و پیاوه‌تی و دلپاکی کورد، لی‌رده‌ا دیاری کرد که‌ جلدی یه‌که‌می ته‌ئ‌ریخی قاجاریه‌ لاپه‌ره‌ پازده‌ به‌و جو‌ره‌ لێی ده‌وێت: که‌ سه‌ری محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخانیان برده‌ پیش که‌رمیخانی زه‌ند، که‌رمیخان له‌ تاران له‌سه‌رای شاهی دانیش‌ت‌بوو. یه‌ک له‌ قاجاران ئه‌و سه‌ردی له‌ په‌شته‌مالێکه‌وه‌ پێچا‌بوو و به‌بێ ترس بر‌دی‌ه‌ به‌رده‌می که‌رمیخان. له‌ لایه‌ن که‌رمیخانه‌وه‌ پرسیا‌ری کرا که‌ ئه‌وه‌ چییه‌؟ پێی گوت: سه‌ری محهم‌ده‌ حه‌سه‌نخانی قاجاره‌. که‌رمیخان که‌ ئه‌وه‌ی بیست له‌ جێگای خۆی بل‌ند‌بوو و به‌پێ‌خواسی له‌سه‌رای پادشاهی چووه‌ خواره‌وه‌، سه‌رده‌که‌ی حه‌سه‌نخانی ده‌رگرت و به‌ده‌ستی خۆی شوش‌تی و مووی سه‌رده‌که‌ی شانه‌ کرد و گول‌اوی پێیدا ڕشاند و به‌ده‌ستووری گه‌وران سوکواری بۆ دانا و

به‌دهوشتی پادشاهی‌تی له تابووتی نا. هه‌تا ده‌روازی شار له پیش تابووته‌که‌وه رویشته، سهرداران و سهرکرده‌ی سوپا و گه‌ورده‌ی شاری هه‌تا گۆرستانی له‌گه‌لا نارد.

که شیخ عه‌لیخان له‌و شه‌رده‌ا سهرکه‌وت هه‌موو مازنده‌ران و ئوستراباد و گه‌یلان و خوراسانی خسته ده‌ست خۆی.

حه‌سه‌نخان که کوژرا، محه‌مه‌دخانی قوآنلوی قاجار و ئاقا محه‌مه‌د و حوسین قولیخان کورانی محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان و ژن و مندالانی هه‌ل‌گرت و له ئوستراباد وه‌پیی خستن و بۆ «گورگان» ی بردن. له دوا‌ی ئه‌وه بۆ چاره‌مان و پرویان له ده‌رگای که‌ریخان کرد، ئه‌ویش به‌گه‌وره‌یی رایگرتن و په‌وانه‌ی شیرازی کردن. له پرووی میه‌ره‌بانی و دل‌خوا‌یتیه‌وه وه‌کو شازاده‌یه‌کی به‌خێو ده‌کردن. ئه‌وه‌ش په‌روه‌رده‌یه‌کی وابوو که‌له دوامیندا کردنیه خوت‌خواری مال و مندالی خۆی.

سالی ۱۱۷۱ که‌ریخان به‌بۆ کیشه‌بوو به‌پادشاهی‌کی سهریه‌خۆی ئیران و خاکی گه‌یلان، خوراسان، عیراق و ئاوریا‌یه‌گان، فارس، مازنده‌ران و ئه‌وانی دیکه‌ی به‌ته‌واوی گرت و له‌گه‌ل دراوسێکانیدا به‌خۆشی بنچینه‌ی دامه‌زراند و دۆستایه‌تی خسته‌نیوانیان. که‌ریخان به‌ره‌هه‌ل‌ستیکی که له پیشی بوو نه‌یده‌هیشته بۆ ئاره‌زووی فه‌رمان‌په‌وایی سهرکه‌ویت، ته‌نیا محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان مابوو، ئه‌ویشی که کوژت ئیتر هیچ گری و کۆسپه‌ییکی له‌به‌رده‌م نه‌ما که بێته‌مایه‌ی سهرنه‌که‌وتن.

که‌ریخان که کورانی محه‌مه‌د حه‌سه‌نخانی برده‌ شیراز، ئاقا محه‌مه‌دی کرده‌نۆکه‌ر و حوسین قولی‌خانیشی کرده‌ فه‌رمان‌گوزاری «دامغان». حوسین قولیخان گه‌یشته دامغان و دامه‌زرا و زۆری پینه‌چوو، ده‌رگاییکی شو‌رشی بۆ کورده‌ دلپاک و بێباکه‌کان کرده‌وه، په‌گه‌زی تۆله‌کردنه‌وه بزاو‌تی و ده‌ستی به‌سه‌رکێشی و جه‌رده‌یی کرد. ئه‌وانه‌ی له‌پیشا له‌ته‌کیا خراپه‌یان کرد. بوو گرتنی و کوشتنی و له‌وتیه‌ چووه‌ سهر ئوستراباد و ئه‌ویشی وه‌ته‌نگه‌یتنا، هه‌موو دوزمه‌ن‌کانی پیشووی کوژتن و گه‌راوه‌ دامغان. به‌و جو‌ره‌ هه‌ر رۆژه به‌سه‌ر جێگا‌یی‌کی‌دا ده‌دا و تالانی ده‌کرد.

محه‌مه‌دخانی سه‌واد کوهی که له‌پیشدا ناوی «دادۆ» بوو، له لایه‌ن که‌ریخانه‌وه کرا به‌فه‌رمان‌په‌وای مازنده‌ران. قولیخان چووه‌ سه‌ری و کوژتی. به‌وه هه‌موو مازنده‌رانی که‌وته ده‌ست.

که‌ریخان که له‌وه ئاگادار بوو، وای به‌چاک زانی حکوومه‌تی مازنده‌ران بداته

مه هدیخانی کوری محمه دخان و له جیگه ی باوکی خوئی دامه زینیتته وه، بۆ ئه وهی که تۆله ی باوکی له قولیخان بکاته وه.

مه هدیخان به هیتزیکه وه چوه «بارفروش». له ولاره قولیخان به شهو چوه سهر بارفروش و مه هدیخانی گرت و له بهندی کرد. دیسان هه موو مازنده ران که وته دهست قولیخان، هه موو قه لا و جیگا سه خته کانی روو خاند و دوژمنه کانیشی کوژتن.

که ریمخان که ئه وه وه لامه ی پی درا له شکرکی ناره مازنده ران و تورکمانی یوخاری باشیشی هاندا و چوونه سهر حوسین قولیخان و گرتیان و کوژتیان. که ریمخان ئه وه له شکره ی له ژیر فهرمانی زه کیخانی بریا ناره مازنده ران. له دوا ی کوشتنی حوسین قولیخان ئه یاله تی مازنده رانی دا به زه کیخان. ئه ویش که گه یشته مازنده ران ژن و مندالانی قولیخان و مورته زا قولیخانی کوژدنه وه و بۆ قه زوینی ناردن. ئه وه ئاگره شی به و جوړه کوژانده وه و هه موو قاجاره کانی بلاو کردنه وه. (ق. ب. ۱).

له شکر ناره نی که ریمخان بۆ سهر خاکی عیراق (۱۱۸۹ - ۵)

که ریمخان ئه گه رچی له ته که حکومه تی تورکی عوسمانیا نیوانی خوشبوو و په یمانیان له نیواندا هه بوو، به لام له بهر چهند چتیککی زۆر گه وره ی هاتوو له والی به غدا دلگیربوو و له سی لاوه له شکر ناره سهر خاکی عیراق و شاره زوور و هه لمه تی برده سهر به غدا و به سرا.

۱- موته سه ریفی خاکی بابان، محمه د به گ له لایه ن عومه ر پاشای والی به غدا وه له حوکمرانی خرا و مه حموود به گی برای ئه وی له جیگا دانا. محمه د بۆ ئه وهی که له سهر حوکمرانی داندزیتته وه په نای بۆ که ریمخان برد. که ریمخان له و بابه ته وه قاقه زیککی بۆ عومه ر پاشا نویسی. له لایه ن پاشا وه نويسرا وه که به هیتد نه گیرا.

۲- خه لکی ئیران بۆ زیاره تی ئیمام حوسین له ئیرانه وه چوون و له گه رانه وه دا مال و ئه سپابیان له لایه ن والیه وه تالان کرا و به ئه تک و سووکی ده رکرا بوون. که ریمخان ئه وه شی له عومه ر پاشا گه یاند، بی سوود مایه وه.

۳- له و ساله دا چاو قولکه که وتبووه خاکی عیراق ونزیکه ی سه د مال له (خه لکی ئیران مردبوون و مال و ئه سپاب و شتومه کی ئه وانه له لایه ن والی به غدا وه تالان کرا بوون. که ریمخان ئه وه شی دیسان بۆ عومه ر پاشا نویسی که بیداته وه، وه لامی نه دا وه (ج. ب. ۱- ل- ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵).

۴- توشمالی «چرفه» ی که نزدیک سهد مالّه زیمی بوون، له عومهر پاشای خواستن که بۆ نیشتمانی خۆبانیان بنیترته وه، که که وتیووه به سرا و ئه ویشی گویدیر نه کرد و نه بییهست، له سهر ئه وه شا سه ره بوردانی گوترا و به نویسراوی بۆ ئه سته مبولّ نارد و له عومهر پاشای گازانده کرد. به لّام له ولّاوه گه وره و خوانینی ئیران له ده وری که ریمخان کۆمه لّیان به ست و پتّیان گوت: «ئهو خاكانه ی که له وه پیتش ههر له سهر خاکی ئیران بووه و ئیستاکه ش و اچاکه ئهو خاکه بخریتته ژیر فرمانی خۆمانه وه». به راوردی قسه ی هه مووان کرا و گوترا له وه پیتش که ریمخان که له ئاوربایه گان له ته که ئه فغانه کانا شه ری ده کرد، پادشای رۆم یارمه تی دوزمنی ده کرد و بۆ خراپه ی خاکی زهند ده کوشا (جه وده ت).

چوونی نه زهر عه لیخان بۆ سهر درنه

نه زهر عه لیخان به سوپا هیکی قورسه وه چووه سهر درنه، میهرود، مهنده لی و به دره. ئه و خاکه ی هه موو به جاریک پامالّ کرد و روو به ده وروپشتی به غدا له بزوتنه وه دابوو. به زستان شاره زووری خسته ده ست و محمه د شه فیع خان هه موو خاکی شاره زووری ده وره دا. به له شکری ئه رده لّان و که له وپه وه به سهر خاکی شاره زوورا رۆشت و هه تا نزیک که رکوکوی گرت؛ له خودی شاره زوور ناوچه ی گرتدا. رۆژ به رۆژ هتّزی له سهر کۆبووه وه. له بهر شه ره و شوڤر و کوژتاری ده وره ی شار، به غدا تووشی نه بوون و ته نگی خواره مه نی و دانه ویتّله بوو. له لایه ن که ریمخانه وه له شکریکی دیکه شی روو به «قارس» له ئاوربایه گانه وه به ری کرا. وه زیر «ئهمه د عیزه ت پاشا» ی موخافیزی قارسیان وه ته نگ هینا.

چوونی عه لی مورادخان بۆ سهر شاره زوور

محمه د به گی بابان، هه ره کوله پیتشا لیتی دواين، له لایه ن عومهر پاشا وه له فه رمانه وایی شاره زوور خرا و په نای بۆ که ریمخان برد. له دوا ی ئه وه که عومهر پاشا قسه ی که ریمخانی به هیند نه گرت، که ریمخان له شکریکی بۆ عه لی مورادخانی خوارزای خۆی ریکخست و له گه لّ محمه د به گا بۆ شاره زووری به ریکردن.

له ولّاوه عومهر پاشاش ۱۰۰۰ که سی ناردده قه لاچوالان که کۆمه گی مه حمووده گی بابان بکه ن. له دوا ی شه ر و کوژتاریکی زۆر محمه د به گ له سهر فه رمانه وایی بابان دانراوه.

چوونی سادقخان بۆ سەر به سرا - یه‌کی به‌هه‌ره‌م - ۱۱۸۹

سالی (۱۱۷۸) که‌ریمخان که‌وته سەر ئاره‌زووی گرتنی خاکی عیراق و شاره‌زوور و له‌گه‌ڵ سەرکرده و گه‌وره‌کانی ئهو خاکه‌دا ده‌ستی به‌نوێسراو ناردن کرد. چونکه‌ خه‌ڵکی عیراق دادگه‌ری و میهره‌بانی که‌ریمخانیان په‌سند کردبوو و له‌ ره‌نج و دل‌گیریدا له‌ ده‌ست عومه‌ر پاشای والی به‌غدا ده‌ژیان، به‌چاکی پیشوازی ئه‌وه‌یان ئه‌کرد که‌ بکه‌ونه ژێر فه‌رمانی که‌ریمخانی زنده‌وه‌.

له‌و ساڵه‌دا شیخ سلیمانی برا گه‌وره‌ی «به‌نی که‌عب» ی عاره‌ب به‌خه‌ڵکه‌یه‌وه‌ په‌نای برده‌ به‌ر که‌ریمخان. له‌ خاکی «دورق» دا دامه‌زراندان و به‌خه‌تو کران (ع). ته‌ئریخی به‌سرا- ل- (۱۴۳).

فه‌رمانه‌وه‌یانی زهند به‌و جوړه‌ له‌گه‌ڵ خاکی عیراق خه‌ریک بوون و خه‌ڵکه‌که‌شی به‌هه‌موو جوړی نوازش ده‌کرد. محهمه‌دی خه‌زینه‌دار له‌و ده‌مایا هان درابوو که‌ له‌ به‌غدا هه‌واداری بۆ په‌یدا بکات و خه‌ڵکه‌که‌ بکاته‌ هاوده‌نگ (ع- ته‌ئریخی به‌سرا- ل ۲۰۹).

سالی ۱۱۸۸ که‌ریمخان له‌گه‌ڵ پادشای عوسمانی عه‌بدوڵحه‌مید خانا نیوانی - به‌و جوړه‌ی که‌ له‌پیتشا لیتی دواين- تیکچوو و جاری شه‌ری له‌ته‌کا کیشا. له‌شکرێکی ۱۲۰۰ که‌سی له‌ ژێر فه‌رمانی سادقخانا نارد سەر به‌سرا. شیخ سلیمانی به‌نی که‌عب به‌هه‌موو هه‌تێزکی که‌ له‌ ده‌ستی هات به‌ئاره‌زووی خۆی له‌ته‌ک سادقخانا چوووه‌ سەر به‌سرا (ع).

له‌و ده‌مه‌دا موته‌سه‌لیمی به‌سرا سلیمان به‌گ که‌ به‌سلیمان پاشای گه‌وره‌ و به‌«ئه‌بوسه‌عیید» ناوبانگی کردبوو، له‌ سالی ۱۱۸۲ وه‌ له‌سەر به‌سرا بوو له‌شکرێکی رێکه‌که‌وتووی ساز کرد و له‌ دوامینی ئیشا خۆی له‌ شار په‌ستاوت و ده‌روازه‌ی قه‌لای له‌سەر خۆی به‌ست. نزیک ۱۳ مانگ له‌نێو شارا به‌قه‌لا به‌ندی ماوه‌. سادقخان له‌ شه‌ر و ده‌وره‌دانی شار ده‌سته‌به‌ردار نه‌بوو. سلیمان به‌گ ناچار به‌مه‌رج خۆی به‌ده‌سته‌وه‌دا. ئه‌گه‌رچی هه‌تێده‌ راوه‌ستانه‌ی بۆ گه‌یشتنی یارمه‌تی بوو، که‌ ناوهمید بوو ده‌روازه‌ی شاری له‌ سادقخان کردوه‌ (ع. ل ۱۴۴).

سالی ۱۱۸۹ هـ / ۱۷۷۵م سادقخان که‌ شاری گرت، خه‌ڵکه‌که‌ی به‌خۆشی و چاک نوازشکردن و له‌گه‌ڵ ئهو ئینگلیزانه‌ی که‌ له‌ به‌سرا بوون گه‌لیک چاکه‌ی کرد و نوازش و میهره‌بانی له‌ته‌کیانا نواند. سادقخان که‌ له‌گه‌ڵ سلیمان به‌گدا رێکه‌که‌وت شاری گرت، له‌

سهرهات و گه‌وره و بازرگان و کار له دهستانی به‌سرای چند که‌سیکی له‌گه‌ل سلیمان به‌گا گرتن و له‌ته‌ک خویا بردنیه شیراز و پیشک‌ش به‌پادشای کاکی کردن و عه‌لی محمه‌دهخانی خوارزای به ۱۲۰۰۰ که‌سه‌وه له به‌سرا دانا (ع).

عه‌لی محمه‌دهخان ئه‌و خاکه‌ی رۆژ به‌رۆژ رام ده‌کرد و هه‌تا نزیک به‌غدا و مونته‌فیک‌ی خسته ژیر فرمانیه‌وه.

عه‌لی محمه‌دهخان له‌شکرکی ۱۰۰۰ ی هه‌ل‌گرت و چوه‌ه مونته‌فیک و ۲۰۰۰ که‌سی له‌ژیر فرمانی محمه‌ده حوسینخانی برای له به‌سرا دانا. محمه‌ده حوسینخان له به‌سرا خه‌ریکی به‌خیتو کردن بوو و عه‌لی محمه‌دهخان روو به‌مونته‌فیک هه‌تا فوراتی ناژووت. عاره‌بی مونته‌فیک له‌ژیر فرمانی «سامیر بن سه‌عدوون و سوهدین بن عه‌بدوللا» دا چوونه پیش له‌شکری کورد. عه‌لی محمه‌دهخان فرمانی دا که شهر و کوژتار ده‌ست پی بکریت (ع).

له‌شکری زه‌ند له‌به‌ر توندی گه‌رما ته‌نگاو ببوون و هه‌رچی‌کو عاره‌ب بوون له‌گه‌رمای ده‌شتدا بی باکانه ده‌کوژان و شه‌ریان ده‌کرد. له دوامینی شهر و کوژتارا کورد شکان و هه‌تا نزیک چۆمی فورات رانه‌وه‌ستان. عاره‌به‌کانیش روو به‌خاکی خویان گه‌رانه‌وه.

له‌ولاه سادق‌خان که له‌وه ناگادار بوو، به له‌شکرکی قورسه‌وه له شیراز ده‌رکه‌وت و روو به‌به‌سرا که‌وته ری. سادق‌خان که گه‌یشته به‌سرا خیلی عاره‌بی له‌گه‌ل شیخ سلیمانی به‌نی که‌عبی خست و له‌ژیر فرمانی عه‌لی محمه‌دهخان و مه‌دهیخانی برایا ناردنیه سه‌ر مونته‌فیک که تۆله‌ی پیشوو بستین. به‌ده‌ختانه به‌ر ئاوه‌ژووی ئاره‌زوویان روویدا (ع).

له‌ولاه مونته‌فیک‌یه‌کان بو به‌رامبه‌ری راوه‌ستان. گه‌وره‌کانی عاره‌بی مونته‌فیک بو پتکه‌هاتن پیاویان ناردنه کن عه‌لی محمه‌دهخان که شهر نه‌که‌ن و به‌مه‌رج رتیک‌که‌ون. عه‌لی محمه‌دهخان چند په‌یمانیک‌ی سه‌ختی لی خواستن؛ ئه‌وانیش ئه‌وه‌یان نه‌ویست له‌سه‌ر شهر رقیان به‌ست.

هه‌ردوو لا له‌خاکی «ئه‌بی حه‌لانه» به‌گزیه‌کدا چوون. زه‌نده‌کان له‌سه‌ر ده‌ستووری تیپ شه‌ریان ده‌ستپیک‌کرد، عاره‌بیش تاکو جووت و به‌هۆسه‌کیشان په‌لاماریان ده‌برد. تۆز و گه‌رمی، له‌شکری زه‌ندی وه‌ته‌نگ هیتا. له هه‌ردوو لاه کوژتاریکی فورس کرا، به‌لام له دوامینا له جهرگه‌ی شهر عه‌لی محمه‌دهخانی سه‌ردار سوپاهی کوردی زه‌ند و مه‌دهیخانی برای کوژران. له‌شکری بی سه‌ردار شیرزه‌ بوون و زۆر و که‌می روو به‌به‌سرا هه‌لاتن.

جاری شهری تورکی عوسمانی له تهک کوردهکانی زهنده ۱۱۹۰

له بهر نهوه که کهریمخان له سنی لاوه لهشکری ئاژووته سهر خاکی عیراق و بهسرا، شارهزوری گرت و خاکی قارسیشی وهتهنگ هینا، سولتان عهبدوخلهמיד خان سهردار و وهزیرهکانی کۆکردهوه و بهیهکیهتی پهپانیان کرد که بۆ سهر کوردی زهند جاری شهپرکردن بکیشن و بهسرا و خاکهکانی دیکه له کهریمخان بستینهوه. له دواي چهندجار کۆیونهوه نهوه پهپانه گیترا.

بۆ گهیشتنه نهوه نارهزوه عهبدوڤلا پاشا کرا بهوالی بهغدا و ههسهن پاشا بۆ موتهسهریفی شارهزور داندرا و فهрман بۆ موتهسهریفی قهره ههساری میری میران محهمه پاشا، موتهسهریفی ئاقشههر، موتهسهریفی سیوهردک، موتهسهریفی بوزادق، گهوهی ئیلی کوردی میلی، دانیشتووی رهقه، خهکی ئهنادۆل، قارهمان، حهلهب، مهراعاش، رهقه، سیوهردک، مووسل، دیاربهر کر نویسرا و بهوالی بهغدا ناردان که ههموویان بهلهشکر و مالهوه بۆ کۆمهگی لهگهلی بچنه بهغدا و لهگهل زهندا شهپر بکهن. بهوجۆره له نهستهمبول نهوه والیبه بۆ لهشکر کۆکردنهوه روو بهبهغدا کهوته پێگا.

له لاییکی دیکهشهوه خهلات و دیاری گرانبهها و فهرمانیان بۆ خانهکانی ئاوربایهگان نارد کهس یارمهتی کهریمخان نهکن و له تهک رۆما رێککهون. بۆ حوسین عهلیخانی ئیرهوان ۲ ههزار لیهری زهرد و کهولێکی سمۆره و شالێکی کرمان؛ بۆ ئهکرهلیخانی تفلیس ههزار لیهری زهرد و کهولێکی سمۆره و سهریک ئهسپ بهرهخت و زین و بهرگی بهزیر و گهوههر رازاندراو وه بۆ ئهحمدهد خانی خویی و ۱۵۰۰ لیهری زهرد و کهولێکی سمۆره ناردان، بۆ خانهکانی گهنج، شیروان، نهخچهوان، قهرهباخ و هی دیکهش فهрман و تکانامه ناردان که بهناوی دینهوه یارمهتی رۆم بکهن و له کهریمخان رووگردان بن.

ئهحمدهد جهودهت له بهرگی یهکهمی میژووهکهی و لاپهه ۱۲۳ - ۱۳۰ دا زۆر دوورودرێژ لهوه دواوه و له دوامینا دهلیت: له بهر نهوه که مستهفا پاشای والی بهغدا، بهکهریمخان فریوی خوارد بوو، ناردرایه دیاربهر کر و بهقهلاههندی گهتوو بوو. له نهستهمبولهوه بهتایبهتی پیاویان نارد و سهری بری و برديه نهستهمبول.

کوژتنی خالید پاشای بابان

خالید پاشا له شاره زوور بهرق هستاوی چوو په نای بۆ که ریمخان برد و له وێ فه رمانیکی وەرگرت و گه رایه وه: مهنده لی، به دره و جه سانی به موته سه ریفی پی به خشر: له سه رئه و خا که دهستی به فه رمان په وایی کرد.

والی به غدا قاقه زیکی بۆ نویسی و به فیل و ده سیسه خه له تاندی و به مه رچی ئه مه که له که ریمخان روو گهردان بیت و بکه ویتته ژیر فه رمانی رۆمه وه، له گونا هی ده بو ریت. والی له گه له تاندن و فریودانی خه ربیک بوو، به په نهانیش له شکری ریک ده خست که به چیتته سه ری.

خالید پاشا که له وه ئاگادار بوو، به له ز بۆ که ریمخانی نویسی که فریای که ویت. که ریمخان فه رمانی دا به نه زهر عه لیخان که: له کرماشانه وه به چیتته یارمه تی خالید پاشا. نه زهر عه لیخان له پیتشا خان که له پوری به له ز نارد و بۆ خوشی به له شکره وه که وته ریتگا.

والی به غدا له ژیر فه رمانی باشچاوشی خویا له شکریکی له خه لکی به غدا نارد ه سه ر خالید پاشا و له پاشا که تخوداشی به دهسته له شکریکه وه نارد. له ولاره خالید پاشا له کوردی قزلباش و له کوردی ئه و نیوانه له شکریکی هه لگرت و چوو به پیتشه وه و له که نار مهنده لی به گز له شکری به غدا یا چوو. له دوا ی شه ریکی قورس له کورد گه لی به کوژت چون و شکسته یان تیکه وت. خالید پاشا و ئاموزایه کی محمه د به گ و له هه واداران ی سی که س و «قه رهمان خان» و دوو نوکه ری به دیل گیران و سه ربان برا و بۆ ئهسته مبول ناردان و له لایه ن عه بدولحه مید خانه وه تو پیک که ولی سمۆره و شیریکی گه وه ره به ند به خه لات بۆ والی ناردرا.

شه ری محمه د پاشای بابان و سالح خانی بانه ۱۱۹۱

والی مووسل حه سه ن پاشا به دیاری و خه لات و به خشش، دلخو شی محمه د پاشا و ئاموزاکانی داوه و خه له تاندنی و له که ریمخانی زه ندی پچرینه وه. ئه وانیش له گه له فریودانی کوردی ئیرانا ته قه لایان ده دا و ده یان کردنه هه وادار و یاری خو بان.

محمه د پاشا له لایه ن حه سه ن پاشا وه کرا به چه ره خه چی باشی و بۆ چوو نه سه ر خاکی زه ند هاندران. محمه د پاشا له ریتگای سه نه وه و ئه حمه د پاشاش له شاخه کانه وه ناردرا نه سه ر کوردستانی بانه و ئه رده لان؛ بۆ خوشی به سوپا هیکی زله وه چوو به یارمه تی یان.

سالح خانى بانه كه له وه پيش دۆستى بابانه كان بوو، به وه كه بابان بوون به ههوادارى رۆم لىيان دلگير بوو، بۆ شهريان سوياهى ساز كرد و رۆژى ۱۴ رهبىعى يه كى ئه و ساله، ههردوو لا نزىك سى سه عات له يه كترىيان كوژتار كرد. سالخ خان ناچار بوو كه شارى بانه چۆل كات و بكه و پته نىو شاخه به رزه كانه وه. له شكرى محمه د پاشا كه وته نىو شاره وه و تالان و وىرانى كرد و گهراوه. له سه ر پىگه تووشى هه ر بى ده سه لاتى بوون، گرتىيان و كوژتىيان و كه لله سه ره كانىيان بۆ سه سن پاشا و له وه وه بۆ نه سه مبوليان ناردن. سالخ خان هاوارى له خوسره و خانى والى كوردستانى سنه كرد كه كۆمه گى بكات. كه رىمىخان فه رمانى دا به خانانى موكرىيان و مه راغه و قه ره گويز و هه مه دان كه به له شكره وه فرياي سالخ خان كه ون.

۲۷ى ئه و مانگه له شكرى كوردى ئه و خاكانه روو به خاكى بابان چوون و ههردوو لا بۆ كوژتار پريزبون و نزىك ۴ سه عات خوئى يه كترىيان رژت. له و شه ردا ۲ هه زار كوردى ههردوو لا كوژران. بابانه كان خراب شكاندران. جه وده ت- جلدى يه كه م - لا په ر ۱۴۳ ده لىت: له و شه ردا ۲۳۳ كه لله سه ر بۆ نه سه مبول ناردرا.

پادشاهى كه رىمىخان له سالى ۱۱۷۲ - ۱۱۹۳ هـ / ۱۷۵۸ - ۱۷۷۹ م

كه رىمىخان له دواى ئه و كيشه و شه ر و كوژتارانه ته واو ۲۰ سال و چهند مانگ له هه موو خاكى ئىرانا پادشاهى پىكى سه ره خۆبى كرد، به بى شه ر و دۆزمنايه تى و نه يارى فه رمانه وايى به نازادى به سه ربرد و به خۆشى خاكى ئىرانى راگرت. كه رىمىخان هه رچهند له خاكى ئىرانا ناوى پادشاهى به خۆبه وه نه نابوو و به «وه كىل» ناوبانگى كرد بوو؛ به لام به راستى فه رمانه واه و پادشاهى پىكى به شان و نازاد و سه ره خۆ بوو. سكه كى له سه ر دراوى زى و زىو و مس به ناوى خۆبه وه لىدا و له سه ر مىنبه ران خوتبه به ناوى ئه وه وه ده خوئىندرايه وه.

پايته ختى پادشاهى كه رىمىخان شارى شيراز بوو. مېژوونىسى به ناوبانگى ئىنگلىزى «ساكيس» له به رگى دووه مى مېژووه گرانبه هاكه يا ده لىت: «ئه و كوژك و باله خانه و خانووبه ره جوان و خۆشانه ي كه ئه مپۆ له شيراز جىگاي سه رلئدى و خۆ پىنوئندى له كه يه تى، هه موو له سايه ي كه رىمىخانه وه يه. له بابته دادخواهى و دادگوسته رى و خۆشرووى و ميه ره بانى و دلسۆزى كه رىمىخان له شيراز له هه موو كه س گوئىدېر ده بووم و له خه لكه كه م ده به يسىت. خه لكه كه ي شيراز زۆر باش له چاكه ي ده دان و كه رىمىخان چه نده

پیاویکی چاک بوو و دادگوسته بوو بۆیان دهگتیرامهوه. مه ته لیک بو ئه مه ههیه: که هینده خه لکه کهی خوشده و یست بو که یف و شادی و خوشی هان ددهان و بو شادی و چۆپی گرتن و زه ماوه ند ده یزاونتن. له گه ره کیتی شیراز نه گه ر پۆژتیک دهنگی مۆسیقا و گۆرانی نه هاتبایه، بانگی خه لکی نه و کووچه ی نه کرد و پێبانی نه گوت بۆچی له گه ره که کهی ئیوه دهنگی مۆسیقا ناییت؟ ده زه جی ده بگوت: که له و گه ره که مۆسیقا لی بدریت و لی نه درا، هه ره کو شایه ریکی ئیرانی گوتوویه تی: «ئه هالی شیراز هه می شه له خوشی و که یف پیز پایدا به سه ریان ده برد. ئه ویش که یفی کی واکه چاخ ی بی کاری و بی ئیشییان له گه ل ژنی ماهر و وه کانا راده بوارد. ئه ستیره کان ده دره وشانه وه و له خوشیان هه موو دلیک به که یف و هه موو سینه یه ک به میهره بانی و شادمانی رایده بوارد».

که ریمخان له تهک خه لکی خاکی خۆیا زۆر تیکه لی هه بوو. نه گه رچی له مانادا پیاویکی زۆر گه وره و به شان و شه و که ت و فه ربوو، به لام به گه وره بی خوی به ژێرده ست و ره عیه ت نه نواندبوو. که که ریمخان پۆژی ۱۳ ی مانگی سه فه ر سالی ۱۱۹۳ به ئامورزشی یه زدان شاد بوو که ریم خان که مرد له ته مه نی هه شتا سالی هه بوو. ئیرانییه کان له ئاسووده گی و خوشی بی به ش و بی به ره مانه وه. مردنی که ریمخان بوو به مایه ی پشیوی دلی خه لکه که، هه موو خه لک له سۆیانی ره شپۆش بوون و کوته لیان بو رازانده وه و به شین و گریان هه لیانگرت و بر دیان نار تیان.

بهندی دوو دهمین

پادشاهی زهکیخان ۵۱۹۳ / ۱۷۷۹م

له دواى مردنى که ریمخان زۆر کهس که و تنه سهر هه وای پادشایی و بۆ گه یشتنه ئاره زوویان سهریان بهرز کرد. بنه ماله ی زهند به شه و کوژتاری خو ی به خو ی و یه کیه تی نیوانی شکسته بیان تی نه که و ت و نه برانه وه، به لām شه رکردنیان له گه ل قاجاران بوو به مایه ی سستی خستنه بناغه ی فرمانده وایی و بی هیژکردن و کهم دهستی له شکر و سوپا و باره گایان.

که ریمخان جگه له سادقخان که سهرکرده ی له شکر ی به سرا بوو، برابه کی دیکه شی هه بوو. به لām ئه ویش زه بره بوو له دایکی بوو نه که له بابی، ئه ویش ناوی زهکیخان بوو که له دواى که ریمخان به جاریک جاری سهر به خو یی کیشا، به لām له دوامیندا ته نیی کراو به خشرا ههروه کو ده گوتی.

له پیشا لپی دواين که زهکیخان بوو به فرمانگوزاری مازندهران و دامغان و حوسین قولیخانی له و ی کوژت. له دواى مردنى که ریمخان له دامغان وه به له شکر یکی زله وه پروو به پایته ختی شیراز گه رایه وه و هه موو خاکه که ی به زۆر داگیر کرد. ته قیخانی زه ندی کرده فرمانده وای «ره ی و فه یروز کوه» به لām هیژ یکی به توانا له گه وره کانی زه ند قه لای شیرازیان گرت و ئه بو فه تخخانی کوری که ریمخانیان له سهر ته ختی پادشاهی دانا و به پادشایان په سند کرد.

زهکیخان به پشتیوانی عه لی مورادخانه وه کوشا و ناچار بوو که پادشا ئه بو فه تخخان په سندا و بۆ له سهر ته خت دانانی بکوژی و بۆ خو شی بکه ویتته ژیر فرمانییه وه. له سه ره ئه وه له شاری شیراز ۳ رۆژ خوتین ریترا، گه وره کانی زه ند که بیوون به هه واداری چوونه سهر ته ختی ئه بو فه تخخان و پادشایی ئه ویان ویست و هه موو خه لاتکران و دلخو شی درانه وه. سادقخان که له به سرا بوو له و سهر به وورده ناخو شه ئاگادار بوو که: که ریمخانی برای مردووه، به له ز به سرای به جیه یشت و بۆ ته خت و تاج وه ده ستخستن تالو وکه ی کرد، به هه لمه تدان پرووی له شیراز کرد.

زهکیخان که ئه وه ی به یسیت مه رجی کرد که هه موو ژن و منداله کانی سادقخان بکوژی. له شکر و خه لکه که که له وه گه یشتن هه موو به جاریک پروو گه ردان بوون و له ژیر

فهرمانی دهرکه وتن. زهکیخان ناچار بوو که خو له مهیدان رزگار کات و پروو به کرمان هه لیت و بوی دهرچیت. که زهکیخان له نیوانی دهرکهوت، په نای بۆقه لای «بام» برد که له نیوانی خاکی کرمانابه. ههروهکو له باسی سادقخانا دبیشری، زهکیخان به وهه لاتنه گرتیانی له بهنجهی شه ری خویابه تی، دهرخست و ئاسوده دانیشت.

به لّام شازاده‌ی نهوجوان عه‌لی مورادخان له زه‌کیخان دلّگیر بوو و به‌جاریک نیوانی تیکچوو. له‌شکره‌که‌ی هاندا که ئه‌بو فته‌تخان بکوژن. له‌شکره‌کی گرانی به‌ناوی جیگا نوشینی که‌ریخانه‌وه نارنده سهر ئه‌سفهان که بیگرن.

زدهکیخان له ول او ده هرچه نده هیتزیکى له ژبیر فهرمانیا بوو هه لېگرت و روو به نه سفه هان روښت و له نزیکه وه له شکرېه زى کرد و خه لکه که ی نه و لایانه ی کوژدنه وه. چونکه له وه پیش گه لیکبان خراپه کردبوو، دراویکی قورسى پادشایان خواردبوو، له بهر نه وه ۱۸ که سی خسته ژبیر پرسپاره وه و له دوایدا کوژتنی. نه و سهرېه ورده بو زدهکیخان دوامینی خراب بوو، دلی له شکریان و خه لکه که ی لیب ووده، سپاهه که ی روویان و ده رگیترا و سهر کرده کانیشیان له گه ل کهوت و په لاماری زدهکیخانیان داو کوژتبان (ساکیس).

که که‌ریخان مرد ئا‌قا محم‌مه‌دخانی قاجار له شیراز نو‌که‌ر بوو. خزم و که‌سه‌کانی خو‌ی هه‌ل‌گرت و هه‌لات و گه‌یشته نی‌و تورکمان و بانگی سه‌رکی‌شی دا و ده‌ستی به‌جه‌رده کو‌کردنه‌وه کرد.

خان ئابدالخاننى كوردى جيهانبهگى به ۵۰۰ سوارده يارمه تى ئاقا محمه دى دا چونكه له وه پيش له زه كى خان دلگير بىو. ئاقا محمه د به پشتيوانى كورده كانى چه مشكزه كه وه رۆژ به رۆژ هيىزى ئه ستاند و ئيلى توركماني رامى خوى كرد. له خاكى ئوسترabad و مازندارانا ده بزوتتوه (تهئريخي قاجار- جلدى يك- لايه ره ۱۹).

عہلی مورادخان لہ دہوری زہکیخان و ٹہیو فہتخان و

سادقانی زهددا و شهری له گهل قاجاران

عہلی موردخان بۆ زہ کیخان لہ شگری ہلگرت و چوہ تاران و لہویشہ و لہ شگری لاریجانی ناردہ سہر ئاقا محہمدی قاجار و لہ گہل جہ عفر قولیخانی برای ئاقا محہمد شہریان کرد و شکاندیان و شاری «نامؤل» یان لہ سہر کیشہ کان ئہستاندہ و ہ. عہلی موردخان بہ ہر جۆریک بوو، رہزا قولیخانی برای ئاقا محہمدی کردہ ہ واداری خوٰی و

به‌گژ ئا‌قا محهمه‌دیدا کرد. ره‌زا قولی‌خان له سه‌واد کوهه‌وه چووه سه‌ر ئوسترا‌باد و گرتی و خاکی «وه‌رامین»ی خسته ده‌ست و هه‌موو سه‌رکرده‌کانی له ئا‌قا محهمه‌د پ‌چ‌ریه‌وه و چووه تاران. عه‌لی مورادخان له‌و‌یوه ناردیه ئه‌سف‌ه‌هان و له‌و‌یشه‌وه بۆ‌کن سادق‌خانی به‌پ‌ی کرد.

عه‌لی مورادخان له‌ولاوه بۆ به‌رامبه‌ری ئا‌قا محهمه‌د، له‌شکری ساز کرد و مورته‌زا قولی‌خان و مسته‌فا‌خانی قاجاری بزواتن و له‌ته‌ک ئا‌قا محهمه‌د شه‌ریان کرد.

له «ساری»‌خان ئه‌بد‌ال‌خانی کوردی جیهان به‌ییکیان گرت و سه‌ریان پ‌ی و به‌دیاری بۆ ئا‌قا محهمه‌دیان نارد (ته‌ماشای کتیبی ئیمه‌ی ناودارانی کورد به‌فرموون).

سالی ١١٩٤ ئا‌قا محهمه‌د به‌له‌شک‌روه چووه سه‌ر براکانی و شاری وه‌ته‌نگ هینا و براکانی گرت و چووه سه‌ر ئوسترا‌باد و گرتی و چوو دامغانیشی خسته ژێر فه‌رمانییه‌وه.

«قادرخان»ی عاره‌بی به‌ستم به‌فه‌رمانی عه‌لی مورادخان له‌شکری برده سه‌ر ئا‌قا محهمه‌د. له‌ د‌وای کوژتاریکی زل، ته‌نگه‌ به‌قادرخان هه‌ل‌چنرا و هه‌لات. دامغان به‌زۆر که‌وته ده‌ست قاجاران.

عه‌لی مورادخان له‌ژێر سه‌رداری ئه‌میر گۆنه‌خانی کوردی هه‌وشارا له‌شک‌ریکی نارد سه‌ر «مازنده‌ران». خه‌لکی لاریجانی به‌له‌شک‌روه پ‌یش‌وازییان کرد و سه‌ریان بۆ نه‌واند. ئا‌قا محهمه‌د ه‌ی‌ت‌یک‌ی نارد سه‌ریان و له‌ دوامینا زۆر پ‌یس شکاندران و پ‌وو‌چ‌کرانه‌وه.

ئا‌قا محهمه‌د به‌هه‌موو ه‌ی‌ت‌یک‌یه‌وه له «سه‌به‌ مه‌یدان» چووه پ‌یش ئه‌میر گۆنه‌خان. له‌ پاش شه‌ر‌کردن، عه‌باس قولی‌خانی ک‌وری ئه‌میر گۆنه‌خان کوژرا و محهمه‌د‌خانی لاریجانی بریندار بوو و مرد.

قاجار ئه‌میر گۆنه‌خانیان وه‌ته‌نگ هینا و به‌کوژتار هه‌ل‌یان‌پ‌ری. ئه‌میر گۆنه‌خان به‌شکاوی گه‌راوه تاران.

ئا‌قا محهمه‌د دیسان دامغانی گرت و چووه سه‌ر سه‌منان، لاریجان و به‌ستم. له‌ولاوه عه‌لی مورادخان چووه ئه‌سف‌ه‌هان و له‌شکری کوژده‌وه و چووه کرماشان که ه‌ی‌ت‌یک‌ی گه‌وره و ده‌ده‌ست‌خات. ئا‌قا محهمه‌د له‌و که‌ل‌ینه‌دا عه‌لی قولی‌خانی نارد سه‌ر تاران و چه‌ند دیه‌ت‌یت‌یک‌ی تالان کرد و گه‌راوه شاری ساری.

ئا‌قا محهمه‌د له‌شک‌ریکی له‌ ژێر فه‌رمانی مورته‌زا قولی‌خانا نارد سه‌ر گه‌یلان. «ه‌یدایه‌ت‌ول‌لا‌خان» که له‌ لایه‌ن زه‌نده‌کانه‌وه والی ئه‌و خا‌که بوو، سالی ١١٩٥ سه‌نگه‌ری دروست کرد و بۆ شه‌ر ئاماده‌ بوو. ٤٠ رۆژ شه‌ر و کوژتار‌ک‌را، قاجار له‌ دۆل و په‌ستیوه‌کانا

هه‌لمه‌تبان بردنێ، هیدایه‌تول‌لاخان له یه‌که‌میندا بۆیان ده‌رپه‌ری و ده‌ستی به‌کوژتار کرد و گه‌لیکی به‌دیل گرتن و زۆری شپه‌زه‌کردن و له‌سه‌ر خۆی لا‌بردن (ته‌ئریخی قاجاریه‌- جلدی یه‌که‌مین).

پادشاهی ئه‌بو فه‌تحخان

هه‌ر وه‌کو‌گوترا به‌کۆمه‌گی هه‌موو زنده‌کان و عه‌لی مورادخان و خه‌لکی شیراز، ئه‌بو فه‌تحخان له‌ دوای زه‌کیخان کرا به‌پادشا. به‌لام ئه‌و پادشایه‌ لاویکی نه‌وگه‌یشه‌ و هه‌زار و بی‌ده‌سه‌لات بوو، هیچی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. به‌و ژیا‌نه ۳ مانگ له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی دانیشه‌ت، له‌ دوامینا سادقخان به‌گه‌له‌کۆمه‌له‌ی گه‌وره‌کان گرتی و له‌گه‌ڵ هه‌موو براده‌ره‌کانیا له‌به‌ندی کردن. له‌ دوای سادقخان له‌ ده‌ست عه‌لی مورادخانا کو‌تیرکران و به‌و جو‌ره‌ مردن.

بهندی سییه‌مین

پادشاهی سادقخانی کوپی ئیناک

سادقخانی سهردار سپاهی که‌ریمخان له به‌سره‌بوو. که‌کاک‌ی مرد، به‌له‌ز به‌سرای به‌جیه‌یشت و به‌له‌شکرکی له ده‌ستیا بوو لینگیدا سهر زه‌کیخان. به‌لام له‌و ده‌مه‌دا زه‌کیخان بوئه‌وه که (تووشی) شهری یه‌کتری نه‌بی، روو به‌«بام» چوو.

سادقخان به‌زور چوره‌سهرشیراز و گرتی. ئه‌بو فه‌تخخانی برازای که‌کرابوو به‌پادشا له‌گه‌ل براکانی له‌به‌ندی کردن. ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی شیراز کرد؛ به‌لام عه‌لی مورادخان نه‌یه‌یشت ئاسوده‌بی.

عه‌لی مرادخان که‌لینی مه‌یدانداری دابوو، چاو‌ه‌نۆپی چاخ و ده‌می ده‌کرد، خو‌ی ئاشکرا کرد و په‌رده‌ی فریدا و به‌جاریک له‌سهر ئه‌بو فه‌تخخان به‌گژ سادقخان چوو و زور چاک شهری بو‌کرد، به‌لام له‌دواییدا که‌وته سهر ئاره‌زووی ته‌خت و تاج و ده‌ده‌ستخستن. ده‌ستی کرد به‌پیتکه‌یتانی هه‌واداری و فه‌رمانه‌ه‌وایه‌کی که‌له‌سهریا بوو.

له‌ژێر سهردار‌ی عه‌لی ته‌قیخانی کوپی سادقخانا له‌شکرکی به‌هیز کۆکرایه‌وه و ناردرایه سهر عه‌لی مورادخان. له‌دوای شهر و کوشته‌ر ته‌نگه‌به‌عه‌لی مورادخان هه‌لچنرا و هیزکی که‌هه‌ییوو په‌رشو‌یلاو کرایه‌وه و شکاندرا. ئه‌و شازاده‌نه‌وجوان و لاوچاکه‌که‌له‌وده‌مه‌که‌مه و زووه‌دا سهرکه‌وت و دوژمنیکی وازی به‌و چالاکییه‌شکاند، پیتی گێژ بوو و هه‌وای که‌وته سهر و ته‌شه‌خوسی لی‌په‌یدا‌بوو، هه‌وای جه‌وانی و ئه‌و سهرکه‌وته‌نه‌له‌هۆشی برد. له‌کۆشک و باله‌خانه‌کانی ئه‌سه‌فه‌ه‌اندایه‌که‌یف و خو‌شی و شادمانی رایی‌وارد و له‌ئیشوکاری له‌شکر و سوپا و فه‌رمانده‌هیا نه‌زان مابوو و له‌کۆشه‌وه‌ی دوژمن بی‌ئاگادار ماوه و له‌به‌ر که‌یف نه‌ده‌په‌رژایه سهر شهری نه‌یاربه‌زی و کیشه‌ره‌گیری.

عه‌لی مورادخان له‌وه که‌لینی ده‌ست که‌وت و له‌نزیکه‌هه‌مه‌دان هیزکی ته‌واوی کۆکرده‌وه و شهرکی خو‌پناوی کرد و له‌و شهره‌دا زور چاک سهرکه‌وت و له‌دواییدا هه‌لمه‌تی برده سهر شیراز. عه‌لی مرادخان له‌سهر رینگایا ده‌سته به‌ده‌سته له‌شکره‌که‌ی سادقخانی ده‌شکاند و ده‌چوو په‌یشی و هه‌تا گه‌یشه‌ شیراز په‌یشی بو‌خو‌ی خاوین کرده‌وه و به‌توندی شیرازی ده‌وره‌دا و له‌نیو‌شارا گرانی و نه‌بوونی خه‌لکه‌که‌ی په‌ریشان کرد.

سادقخان ۱۰۰۰ مالى بۆدەردەۋە لە شار دەرخست، ھەر يەو جۆرە ھەموو پۆژى مالى خەلکەكەى لە شیراز دەردەکرد و لەگەڵ ئەو ھەشا پيشى بەنەبوون و گرانی نەگرت. دەوردان و ۋەتەنگەھینانی شیراز ۹ مانگ راگیراۋ بوو، لە دوامینا عەلى موراڊخان بەزۆر شیرازی گرت و سادقخانی ھینادەست و کوژتى و ئەبوفەتحخان و براکانى كە لە بەندابوون، دەریخستن و چاوى كۆلین (تەئریخی جەودەت- بەرگی یەكەمىن- لا پەرە ۱۸۴).

سالى ۱۷۸۱-م كە عەلى موراڊخان شیرازی گرت، سادقخانی و دەستخست و کوژتى و جگە لە جەعفەرخان ھەموو كۆرەكانى سادقخانیشى كوژتن. بەلام جەعفەرخان لە ۋەدەپیش لەتەك عەلى موراڊخان نووسرا و ۋەلامى لە ھاتوچۆدا بوو، ئەو ھەموو بەمايەى پزگار بوونى لە كوژتن (ساكيس).

بهندی جواره‌مین

پادشاهی عالی مورادخان ۱۱۹۶ - ۱۱۹۹ هـ / ۱۷۸۲ - ۱۷۸۵ م

عالی مورادخان که شیرازی گرت و بوو به پادشاهی هه‌موو خاکی ئیران و ئه‌سفه‌هانی کرده پایته‌ختی خۆی و دهستی به‌دامه‌زراندنی له‌شکر و سوپا و سه‌رکرده و سه‌رداران کرد و که‌سیکی له‌پیش خۆیا نه‌هیتشت به‌راه‌ری بکات و به‌نه‌یاری راوه‌ستیت.

سالی ۱۱۹۷ ئا‌قا محهمه‌د به‌له‌شکره‌وه چووه سه‌رگه‌یلان. ئه‌گه‌رچی حاجی جه‌مالخانی باوکی هیدایه‌ت‌ول‌لاخان له‌وه پیش خوشکی خۆی دابوو به‌محهمه‌د حه‌سه‌نخان و دوو کو‌ری لی هه‌بوو و له‌نیویانا خزمایه‌تی بوو، به‌لام له‌کوردی زه‌ندیش پروو‌گه‌ردان بیوو و په‌نا بۆ ئا‌قا محهمه‌د بردنی له‌لای به‌دغه‌کی بوو و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا له‌شکرێکی ریک‌خست و چووه پیش ئا‌قا محهمه‌د و دهستی به‌قاجار کوشتن کرد. به‌لام زۆری پینه‌چوو ته‌نگه‌ی پیته‌لچنراو پروو به‌خاکی شیروان ده‌په‌ران‌درا و ئا‌قا محهمه‌د به‌بی شه‌ر چووه نیو‌شاری «ره‌شت» ده‌وه.

له‌ولاهه‌ عالی مورادخان له‌شکری کرماشان و ئه‌سفه‌هانی ساز کرد و ناردیه تاران و ره‌زاخانی زه‌ندی به‌قۆشه‌نه‌وه ناره‌ ئاوربایه‌گان؛ خاکی سابلا‌غی موکری و مه‌قدمی کرده له‌شکرگا. که هیزی ته‌واو کرد پروو به‌گه‌یلان رۆیشت. جه‌غه‌ر قولی برای ئا‌قا محهمه‌د له‌ولاهه‌ پروو به‌ئاوربایه‌گان ده‌چوو، ره‌زاخان پیشی پیگرت و پتی دادا و شکاندی و له‌ویوه چووه قه‌زوین. مسته‌فاخانی قاجار له‌لایه‌ن ئا‌قا محهمه‌ده‌وه ناردرا بوو که زه‌نگان بگری، ره‌زاخان چووه پیشی و تیکه‌وه‌ی پیچا و بلاوی کرد. ئا‌قا محهمه‌د ناچار پروو به‌ساری گه‌راوه. ره‌زاخان که ئیشوکاری ئاوربایه‌گانی به‌ره‌م کرد، چووه تاران. حکومه‌تی رووس چونکه سویندخۆری زه‌نده‌کان بوو که له‌قاجاره‌کان وردبووه به‌ده‌ستییکی زۆر دوور کۆمه‌گی ده‌کرتن و رۆژ به‌رۆژ سه‌رده‌که‌ون، «کرفسخان» ناو سه‌رداریکی خۆیان به‌چهند قازاخه‌وه ناره‌ «ئه‌شه‌رف» که بۆ جینگا کرین و فروتن (بازارگه‌ری) قه‌لایه‌ک دروست بکه‌ن، که‌شتییکی زۆریان له‌ ده‌ریاوه برد. به‌لام کرفسخان له‌ بری کۆمه‌گی زه‌نده‌کان، بوو به‌نیو‌تری رووس و قاجار؛ رۆژ به‌رۆژ به‌په‌نه‌انی یارمه‌تی ئا‌قا محهمه‌دی ده‌کرد.

ئا‌قا محهمه‌د له‌پشیتوی نیوانی زه‌نده‌کان گه‌لیک که‌لینی ده‌ست که‌وت. له‌شکرێکی

ناماده کرد و بۆ گرتنی تاران که و ته ری و بۆ گرتنی همه دانیش جه عفر قولىخانى به سواهی که وه به ریختست و هه تا نزیک شاری تارانیتی تالان کرد و شاری ده ورده دا.

له ولاره عه لی مورادخان چوه پیتش جه عفر قولىخان و وه ته نگى هیتان و به کوژتار ده ورده ی گرتن. عه لی قولىخانى هه وشار که له ته که جه عفر قولىخان بوو شکا و پروو به خاکی خۆی گه راوه، له دواى که میکی دیکه ی کوژتار جه عفر قولىخانیش شپزه کرا و به چهند نه فه ریکه وه له مهیدانی خۆی رزگار کرد و بۆ کن برای هه لات و هه موو چهک و چوتومه کیان تالان کرا.

ئاقا محهمه له ده ورده ی تاران به راو پروت خه ربیک بوو، له شکری زهند که له تاران بوون چوونه پیتشی و له و ده شته دا کاره ساتیکیان به ئاقا محهمه د کرد که ئه وسه ری دیار نه بی. ئاقا محهمه د و چهند که سیک به هه زار نه زبه ت گیانیان له مردن رزگار بوو و به شپزه یی پروو به ساری هه لاتن و گه لیک قاجار گرفتار بوون و کوژران.

عه لی مورادخان له شکریکی قورسی له ئه سفه هان ریکختست و له ژیر سه رکرده یی شیخ وهیسخانی کوره گه ورده ی خویا بۆ مازنده رانی به ری کرد. ۱۰۰۰ سواره ی لوو و به ختیاری و کوردی کرماشانی هه لئارده ی له گه لیا ناردن.

شیخ وهیسخان گه یشته «ره ی» محهمه د عه لیخانی فه رمانه وای «خوار» ی چوه کنی و خه لکی سه منان و لاریجانی له گه ل که وتن. وهیسخان «چه منه ی لار» ی کرده له شکریه ز و له هه موو لایه که وه هیزی له ده وره کۆبووه وه. عه لی مورادخانیش به له شکریکی قورسه وه له ئه سفه هان ده رکه وت و گه یشته تاران.

ئاقا محهمه د له شکریکی له ژیر فه رمانی «ره زا قولىخانی دوللو» دا نارده پیتش وهیسخان و په لاماری کورده کانی دا. کورده کان زۆر چاک تییان پروو هاتن و که میکی لی کوژرا و ۵۰ کس و ۲ سه رکرده یان لی به دیل گرتن و قاجاریان شکاند. وهیسخان دهسته له شکریکی بۆ پیتشه وه ئاژووت و بۆ خۆی و گرانه باری چوه ده ماوه ند.

عه لی مورادخان که گه یشته تاران، فه رمانی به وهیسخان دا که پروو به فه یروز کوه بچیت، شیخ وهیسه له شکریکی دا به مورادخانی نامۆزای و بۆ «نور» ی به ری کرد؛ ئیسماعیل خانی زه ندیشی بۆ دامغان ره وانه کرد. ئه وانه به هیزیکی قورسه وه پروو به مازنده ران چوون. له شکری زهند شاری ئامل (بارفروش) و خاکانی دیکه یان گرت و ده ستیان به خاکی مازنده ران گرتن کرد.

عه‌لی موردخان فه‌رمانی دا به‌زاهیر خانی خوشکه‌زای و زه‌کیخان که به‌سوارهی لوپ و به‌ختیاری و باجه‌لانییه‌وه بچه سهر ئوستراباد.

محهمهد زاهیر خان به‌و ۸ هزار سوارهی کورده‌وه پرتاو چوو هه‌تا گه‌یشته که‌ناری ئوستراباد و سه‌نگه‌ریکی سه‌ختی دروست کرد و له هه‌ردوو لاوه شه‌ر و کوژتار گه‌رمه‌ی تیکه‌وت. شه‌وی دووهم بورجیکی بلندی له‌نیو‌شارا دروست کرد و له هه‌ر چوار که‌ناره‌وه ئاقا محهمه‌دیان وه‌ته‌نگ هیتنا، هه‌تا تووشی هه‌لاتنیان کرد، شاری ساری که‌وته ده‌ست وه‌سیخان. (ته‌ئربخی قاجاریه- به‌رگی یه‌که‌مین- لاپه‌ره ۲۲).

له‌شکریکی ئاماده کرد و بو شه‌ری ریک‌خست که له مازنده‌ران ده‌ست به‌شه‌ر بکه‌ن. «ساکیس» له به‌رگی دووهمینی کتیبه‌که‌یا ده‌لیت: «شیخ وه‌سیخانی کوری عه‌لی موردخان له ساری شه‌ریکی له ته‌ک قاجاران کرد و قاجارانی شکاند و ساریشی گرت. به‌لام ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ی که وه‌سیخان وه‌دووی قاجارانی خستبوو و دوژمنه شکاوه‌که‌ی هه‌لده‌ب‌ری، به‌وه هیتی‌زی وه‌سیخان په‌رتوبلاو ببوو؛ به‌له‌ت و پارچه‌ی که‌وتبوونه دووی دوژمنی شکاندراو.

ئه‌وه بوو که‌شکسته که‌وته نیو له‌شکری زنده‌وه و شاری ساریشی له ده‌ست ده‌رچوو. به‌راستی دوژمن له‌و بلا‌وبوونه‌وه‌ی له‌شکری زهند که‌لیتی ده‌ست‌خست و گه‌رانه‌وه سه‌ریان و سارییان خسته‌وه ده‌ست خو‌یان، به‌وه‌ش راگیراو نه‌بوو، هه‌موو مازنده‌رانیش تووشی پشیوی کراوه».

ئاقا محهمهد که‌رۆژی لی‌ بووه له‌شار ده‌رکه‌وت و هاواری له‌ تورکمانی ده‌وروپشت کرد که له‌گه‌ل زاهیر خانا شه‌ریکی قورسیان کرد و به‌زۆر بورجیکیان له‌ کورده‌کان ئه‌ستاند. ده‌سته له‌شکریکی قاجار به‌په‌نهانی چوون و پشتیان له‌ کورده‌کان گرت؛ چونکه کورده‌کان له‌و خاکه‌دا شاره‌زا نه‌بوون، قاجار له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌لمه‌تیان برده سه‌ریان و ته‌نگه‌یان به‌کورده‌کان هه‌لچنی و محهمهد زاهیرخان به‌ناچاری که شه‌وی به‌سه‌رداهات روو به‌گورگان هه‌لات. ده‌سته شه‌رکه‌ریکی قاجارییان که‌وته دوو و محهمهد زاهیرخانیان گرت و بو ئاقا محهمه‌دیان برد و سه‌ریان ب‌ری. له‌شکری کورد گه‌لیکی کوژران.

عه‌لی موردخان له‌ژئیر فه‌رمانه‌ی ئامۆزای خو‌یان ۲۰۰۰ که‌سی ریک‌خست و رۆسته‌مخانی زه‌ندی کرده سه‌رکرده و نارده «سه‌واد کوه». ئاقا محهمهد، جه‌عفه‌ر قولیخانی نارده پیتی که به‌گژییا بچی. له‌ خاکی «زیراب» رووبه‌رووی یه‌کتر بوون و

کوژتاری یه کتربان دهستپیکرد و له دواى شهري و خوینپرژتن تهنگه به قاجار هه لچنرا و کورد سه رکهوت (ق).

عهلى مورادخان له دواى ئه وه په يمانتيكى دواميني گریدا که له شکرتيكى زور قورس بنيرتته سه ر ئاقا محهمه د و دوامين به ئيشى بدات و له ره گوپشه يان ده رخت و بنچينه يان تیکدا. له وه ده مه دا وه لامى پي درا که جه عفه رخانه کورى سادقخان له شکرتيكى پيکه وه ناوه و هيزتيكى زلى ريکخستوه و ته ماي هه يه له زهنگانه وه هه لکو تيته سه ر ئه سفه هان.

عهلى مورادخان له گه ل ئه وه شا که نه خو ش بوو، چاخيش زستانتيكى توند و سارد بوو، ته ماي گه رانه وه ئه سفه هانى کرد. له وه ده مه دا عهلى مورادخان نه خو شى زگچوونى (ديزانترى) گرت، ناچار له تارانه وه روو به ئه سفه هان بارى کرد و نه خو شيه که ي رووى له خراپى بوو و له «سورچه خورت» ناو، جيگايه ک که ۹ فرسه نگ يو ئه سفه هان دووره، مرد. ساکيس ده ليت: ئه وه جيگايه هه ر ئه وه خا که بوو که نادر شا دوژمنى لي شکاند.

مردنى عهلى مورادخان بوو به مايه ي پشتوى ئيران و جوولانه وه ي جه عفه رخانه کورى سادقخان. له وه دوا بووه به ره ه لست و بو سه رکه وتنى قاجار که لينى دا. ئه گه ر له وه ده مه دا جه عفه رخان نه بزووتايه و عهلى مورادخان بو گه رانه وه ئه سفه هان ناچار نه کرابايه، قاجار روژتيكى وای نه ده دى که بتوانى کيشوه رگيترى بکات. چونکه عهلى مورادخان ئه وه جاره په يمانى وه ها بوو که به يه کجارى بنچينه ي قاجار ده رخت و له نيوانيان ببا، به لام به دبەختانه هه ردوو به بي جى روويدا و به ختى قاجار يارى کرد و چاره ده شى زه ند خو ي نواند.

ساکيس ده ليت: «عهلى مورادخان له لای ئاقا محهمه دى قاجار زور به چاکی ناسرابوو، هه مسو ده مى ده يگوت با چاوه نۆرى بکه ين هه تا ئه وه پياوه گه وره کوپره له ناو ده جيته، ئه و جا نه ک له ئيسته اوه رهنگه له پاشان سه ربکه وين ئه گه ر به ر به عيتراق بروين. چونکه عهلى مورادخان چاوتيکى کوپر بوو، بوين ئاقا محهمه د به کوپرى ناو ده برد».

بهندی پینجه مین

پادشاهی جه عفرخان کوری سادقا

(۱۱۹۹ - ۱۲۰۳/۱۷۸۵ - ۱۷۸۹م)

جه عفرخان له لایهن عهلی مورادخانی زنده وه کرابوو به سهردار سویاهی ولاتی «خه مسه». جه عفرخان چونکه له دایکه وه برای عهلی مورادخان بوو، زوری خوشده ویست و له لایدا جیگاییکی به رزی درابوو، جه عفرخان له خه مسه وه له شکرکی ریکخت و چوه زهنگان و له ویه بو چوه نه سفه هان له زی کرد و به کومه گی و یارمه تی سهرکرده و سهردارانی سویا له سهر تهختی پادشاهی دانیشست.

مانگی ره بیعی یه که می سالی ۱۱۹۹ به ئومیدی ئوه بو پیشه وه چوو که دهست به پادشاهی بکات و پشیوی نیوانی لاهریت. شیخ وهیس خانی کوری عهلی مورادخانی خواسته نه سفه هان که به چیتته سهر تهختی شاهی و دهست به فرمانروایی بکات. شیخ وهیس خان به نه زانییکی زور گه ورده پشتی به جه عفرخان به ست و پیی خه له تا. نه گه رچی باوکی جه عفرخان به دهست باوکی شیخ وهیس کورابوو، له گه له ئوه شا هستا به له شکرکه یه وه چوه نه سفه هان. دهستبه جی گیرا و هردوو چای کولرا و کویر کرا (ساکیس).

ئوه دهمه دوو کهس بو و دهستخستنی تهخت و تاجی ئیران له تهقه لادا بوون: یه که مین جه عفرخانی زهند و دوو مین ئاقا محهمه دی قاجار. هردوو بو سهرکه وتن تالوکه یان ده کرد و له دهستوردا بوون. که ئاقا محهمه له مردنی عهلی مورادخان ناگادار بوو، به تالوکه خوی کوکرده وه و روو به عیراق بزووت. هه رچییه کی هاته پیشی کوژتی و ئاواپییه کانی ویران کرد و هه تا گه یشته شاری «قوم». نه جهف عهلیخانی زهند که له لایهن جه عفرخانه وه فرمانروای قوم بوو، بو به رابه ری ئاقا محهمه له شکرکی له شار ده رخت، کورده کان مهرانه تیکویشان و به گهرمه له گه له هه لمه تدانا تهقه لایان ئه دا.

ئاقا محهمه دیه یامی دا به خه لکی شار که له ته کیا ریک بکون، خه لکی قوم به گه له بوونه هه واداری قاجاران و له پریکا روویان له فرمانی زهند وهرگیرا و شاربان به دهسته وده دا. نه جهف خان به ناچاری له شکرکه ی هه لگرت و روو به نه سفه هان هه لات.

ئاقا محەمەد لە دواى گرتنى قوم چووه «كاشان» و عەليخانى خەمسە و سەكردەكانى كوردى قەرەگوتز كە لەو پيش هەوادارى زەند بوون، وەرچەرخان و چوونە كن ئاقا محەمەد و لە جەغفەرخان روو گەردان بوون.

جەغفەرخان لەشكرى ساز كرد و لە ژيتر فەرماندەى ئەحمەدخانى كورى ئازادخانى ئەفغان و تەقيخانى زەنددا ناردنیه پيش دوژمن. هەردوو لا بۆ كوژتار ئامادەبوون. لە دواى خويندەى و كوژتار ئەحمەدخان تەنگەى پى هەلچنرا و و شكاندرا. جەغفەرخان كە لەو ئاگادار بوو هەموو مال و گەنجينه و ژن و منداڵ و لەشكرەكەى هەلگرت و ئەسفەهانى بەردا و روو بەشیراز بۆى دەرچوو.

ئاقا محەمەد بەلەز چووه سەر ئەسفەهان و گرتى و تالانى كرد و گەليكى لە خەلكە بى چارەكە كوژت، لەولاو ئەبدالحانى بەختيارى بە ۱۰ هەزار سوار و پيادەى بەختيارى و گولبایەگان و فەيلی و فەراھانییەو چوونە یارمەتى جەغفەرخان و روو بەئەسفەهانى ئاژووت هەتا گەيشتە گوندی «عەسكەران».

ئاقا محەمەد لە ئەسفەهان دەرکەوت و چوو پيشى پيگرتن و دەستیان بەشەر كرد. ئەبدال خان لە شەرا و تەنگەهات و روو بەسەنگەريكى كە دروستى كرد بوو كشيەو. بۆ بەرابەرى دامەزرا و بەتفەنگ دوژمنیان ئاور باران كرد و كوژتاريكى قورسيان كرد.

لەو شەردا ئەبدال خان و چەند سەرکردەيەك بەديگيران و دەستبەجى سەرپران. بەختيارىەكان بەبى سەر روو بەچيا و كيوى خويان هەلاتن. ئيسماعيل خانى فەيلی برايهكى خۆى ناردە كن ئاقا محەمەد و بەنوازش گەراوه.

ئاقا محەمەد لە ئەسفەهانەو روو بەهەمەدان لەشكرى كيشا. خوسرەو خانى والى كوردستان مامى خۆى ناردە كن ئاقا محەمەد و نوازش كرا و گەراندرایەو. ئاقا محەمەد لەوێو چووه تاران و مەهديخانى كورى محەمەدخانى سەواد كوهى بەمەرجى ئەو كە گيانى لەئازار دووربى، شارى تارانى بەدەستەو دا. ئاقا محەمەد كە شارى گرت مەهديخان و دوو مامى و ئامۆزايەكى كە هەوادارى زەند بوون ميلی لە چاوى كيشان و كوئى كردن. لە پاشان بەئەزبەت كوژتنى و پارچەى لەشيانى لە بەريەك دەرهيان (قاجارە).

ساكيس دەلييت: «ئاقا محەمەد لە خاكى بەختياريدا دەستى بۆ سووران كرد، لە دواى شپەزەيهكى زۆر روو بەتاران هەلات». لەو هەلاتنە و شپەزەيهى ئاقا محەمەد چتيكى وامان دەست نەكەوت كەليردا دريژەى پى بەدين مايەى هەلاتن و شپەزەيهى چى بوو؟ ساكيس

نه‌یگوتوه، به‌لام میژووی قاجاریه ههره‌ینده‌ی لی دواوه که گوتراوه.

جه‌عفه‌رخان که له‌ئه‌سفه‌هان ده‌رکه‌وت و گه‌یشته شیراز، کردیه‌وه به‌پایته‌ختی خو‌ی و ته‌داره‌کی فه‌رمان‌ره‌وایی تیتدا ریتک‌خست و له‌شکریتکی قورسی هه‌لگرت و پروو به‌ئه‌سفه‌هان که‌وته ریتگا. له‌وده‌مه‌دا ئاقا محه‌مه‌د پروو به‌تاران گه‌راپتوه.

ساکیس که ده‌لیت: «ئاقا محه‌مه‌د زۆر به‌شپ‌زه‌یی گه‌راوه تاران» ده‌بی ئه‌وه بوو‌بیت. جه‌عفه‌رخان که گه‌راوه سه‌ر ئه‌سفه‌هان ده‌وری دا و به‌زۆر گرتیه‌وه.

باقیرخانی خراسکانی که له‌لایه‌ن ئاقا محه‌مه‌د کرابوو به‌سه‌ردار سوپاهی ئه‌سفه‌هان گرتی و کوژتی و له‌شکریتکی ریتکه‌وتوو‌ی له‌ژێر سه‌رداری حاجی عه‌لی قولیخانی کازونیدا ناره‌ سه‌ر کاشان و بو‌خو‌شی به‌له‌شکروه‌ه پروو به‌گولبایه‌گان چوو و گرتی.

جه‌عفه‌رخان که له‌شه‌ری قاجاران رزگار بوو چوو سه‌ر هه‌مه‌دان، له‌و پشیویه‌دا ئیسماعیل خانی ئاموزای جه‌عفه‌رخان له‌هه‌مه‌دان. به‌سه‌ریه‌خو‌بی ده‌ژیا و له‌پادشای زه‌ند سه‌رکیش ببوو، جه‌عفه‌رخان چوو سه‌ری و تووشی شه‌ر و کوژتار بوو. له‌دوامین شه‌را ئیسماعیل خان سالی ۱۲۰۰هـ / ۱۷۸۶م له‌ده‌ست جه‌عفه‌رخاندا شکا و ناچار بوو که ده‌ست له‌و خه‌یاله‌ به‌ردات (س).

جه‌عفه‌رخان که ئیشی ئیسماعیل خانی به‌ره‌م کرد چوو سه‌ر خه‌مسه و گرتی و به‌له‌شکروه‌ه پروو به‌ئه‌سفه‌هان رو‌یشته‌وه، که ئه‌و خا‌کانه‌ی له‌دوژمن پاک‌کرده‌وه و دایمه‌زراندنه‌وه و پروو به‌شیراز گه‌راوه.

جه‌عفه‌رخان که گه‌راوه شیراز خه‌ریکی خو‌ ریتک‌خستنی چوونه سه‌ر تاران بوو، له‌دوای پتوبست ئاماده‌کردن هه‌ستا چوو سه‌ر «یه‌زد» و فه‌رمان‌ره‌واکه‌ی به‌یارمه‌تی «ته‌بس» بو‌ پیش جه‌عفه‌رخان چوو. له‌و شه‌ره‌دا جه‌عفه‌رخان دیسان شکا، ئاقا محه‌مه‌د له‌وه که‌لینی ده‌ست که‌وت و هه‌موو سه‌رکرده‌ و گه‌وره‌کانی کرده‌ هاوده‌نگی و به‌هیتزیکه‌وه چوو سه‌ر جه‌عفه‌رخان. دیسان له‌ئه‌سفه‌هان‌یان ده‌ره‌پاند و هه‌تا له‌ شیرازیان په‌ستات هه‌لیان‌پری (س).

ئاقا محه‌مه‌د له‌دوای ئه‌وه گه‌راوه ئه‌سفه‌هان و پرووی له‌«چه‌مه‌نی سه‌نگ‌اران» کرد. عه‌لیخانی خه‌مسه به‌هیتزیکه‌وه چوو پیشی و له‌دوای خو‌ن‌پتزی ئاقا محه‌مه‌د وه‌ته‌نگ هیترا و پروو به‌تاران رفاندرا. عه‌لیخان به‌و سه‌رکه‌وته له‌شه‌ر جیرپوو و ده‌ستی به‌له‌شکر کو‌کردنه‌وه کرد (ق).

سالتي ۱۲۰۱ هيدايه توللاخاني گه يلاني که له وده پيش گوتمان بۆ شيروان هه لات، لهو سالهدا له شکر يکي رتيکخست و به هه واداري زهند گه راوه و گه يلاني گرت و له شكري سازدا و هه لمة تي برده سهر ئاقا محهمه مد. له لايهن ئاقا محهمه دوه مسته فاخاني دوللو به له شکره وه پيشي به هيدايه توللا گرت. ئه يوان خاني گورجي به سوياهيکه وه پيشي پي گرت. له «رؤسته ماوا» که ۱۰ فرسه نگ له «رهشت» دوه دووره، مهيداني شهر کرايه وه و له دواي گه ليک کوژتار ئه يوانخان وه تنگهات و هه لات. هيدايه توللاخان چوه کومه گي، ئه ويش زور رانه وه ستا و تنگه تاو کرا و روو به «ئه نزله ي» هه لات.

مسته فاخاني دوللو دهستي هه لته گرت و له ئه نزله ي دهوړه ي دا و شاري وه تنگه يتنا. هيدايه توللاخان ناچار بوو له تاريکي شهوا به که شتي له ئه نزله ي دهرپه ري و ودهر تفهنگي کورديکي تالشي کهوت و کوژرا.

لهو سالهدا ئاقا محهمه د چوه سهر ئه سفه هان و له ويوه چوه سهر عه ليخاني خه مسه و له دواي چهند شه رتيک گرتي و له کوشکي «حهوت دهست» له ئه سفه هان مييلي له چاوکيشا و کوپري کرد.

له ويوه چوه چه مەني گندمان و بروجرد و خاكي به ختياري، هه مووي تالان و خراب کرد و گه ليک کوژتاري کرد و روو به تاران گه راوه. جه عفه رخان له شکر يکي هه لگرت و چوه يه زد. ته قبيخاني يه زدي داواي يارمه تي له ميرزا محهمه دخاني ته بس کرد و هه ردوو به سويا هه وه چونه پيش. له دواي کهم کوژتاريک دوژمن شکاندر ا و جه عفه رخان سه رکهوت و يه زدي کهوته دهست و دوژمني په رشوبلاو کرد و روو به ئه سفه هان هه لمة تي برد و جه عفه ر قوليخاني قاجار که له لايهن ئاقا محهمه دوه فه رمانگوزاري ئه سفه هان بوو، له شكري هه لگرت و له شار دهرکهوت و چوه پيش. نزیک ۱۴ پوژ زهند و قاجار روو به رووي يه کتري شهريان کرد، له دوامينا جه عفه ر قولي وه تنگ هيترا و شکا و روو به ئه سفه هان هه لات. جه عفه رخان له بهر توندي و ساردي زستان گرتنی ئه سفه هاني بۆ به هار هه لگرت و روو به شيراز گه رايه وه.

ئاقا محهمه د له سه ره به هارا چوه ئه سفه هان و به هيتريکي زله وه بۆ گرتنی شيراز له شار دهرکهوت و رووي و هه ر ناوايي و خاكيکي کهوته پيشي ويرانی کرد و هه تا «تهختي جه مشيد» ي ژير پي کرد و گه رايه وه تاران (ج ا ق ل ۲۸).

لهو سالهدا مورتهزا قوليخاني قاجار له باکووه چوه سهر گه يلان. سليمان خان فه رمانده واکه ي کوژت و ئه مير محهمه د حوسينخاني ئه رجومه ند و محهمه د حوسين ئاقاي

نازیری له ژبان نائومیډکردن و گهیلانی تالان کرد و گهراوه باکو.

جعهغهرخان ۳۰ هزار کهسی نازا و رهشیدی هه‌لگرت و بوگرتنی ئه‌سفه‌هان له شیراز ده‌رکه‌وت و لوتف عه‌لیخانی کوری خوشی کرده سهرکرده‌ی سوپا‌هیتک و بو‌لاری به‌ری کرد. لوتف عه‌لیخان له دوی ئه‌وه که لاری به‌زور گرت و گهراوه و چووه کرمان و له‌به‌ر ئه‌وه دووباره ئه‌سفه‌هان جاریکی تریش له ئاقا محهمده ئه‌ستاندرایه‌وه و دیسان له ده‌ستیان ده‌رچوو (ساکیس).

ئاقا محهمده که له‌وه ئاگادار بوو به‌پرتاوی روو به‌ئه‌سفه‌هان چوو. جعهغه‌رخان له چوونه‌پیش سستی ده‌کرد و چاوه‌نۆری هیتبوو، به‌لام هه‌روه‌کو گوترا مورت‌ه‌زا قولیخان که گه‌یلانی گرت ئاقا محهمده که‌وته ترسه‌وه و نه‌شیا روو به‌جعهغه‌رخان بروات و ناچار بو تاران گه‌راوه.

جعهغه‌رخان به‌و هیتزه‌وه چوو هه‌تا ئه‌سفه‌هانی گرت و ئه‌و خاکه‌ی له‌ دوژمن پاک کرده‌وه و به‌ریگی هه‌مه‌دان و خاکی به‌ختیاریدا گه‌راوه. سالی ۱۲۰۳ له‌ زستانا به‌ده‌سیسه‌ی دوژمن که‌نیزه‌یه‌کی پیشده‌ست له‌گه‌ل خواردنا ژه‌هری دا به‌جعهغه‌رخان و نه‌خۆش که‌وت. وه‌یس مورادخان سه‌ید مورادخان، شامورادخان که‌ مامی عه‌لی مورادخانی زه‌ند بوون و حاجی عه‌لی قولیخانی کارزۆنی که‌ سهردار سوپا بوو، ئیبراهیم خانی کوری ئیسماعیل خان که‌ ئامۆزای جعهغه‌رخان بوو، هه‌موویان سالیکی ره‌به‌ق له‌ ئهرکی شیرازه‌ندی بوون و دوو که‌س له‌ نۆکه‌رانی جعهغه‌رخانیان کرد بوو به‌هاوده‌نگ، یه‌ک «ره‌جه‌ب» و ئه‌ویدی «باقیر» ناویان بوو. به‌و دوو نۆکه‌رانه‌دا که‌نیزه‌که‌یان خه‌له‌تاند که‌ ژه‌هر بداته جعهغه‌رخان. به‌شه‌و که‌ ژه‌هر به‌جعهغه‌رخان درا نه‌خۆش که‌وت ئه‌و دوو نۆکه‌رانه‌ چوونه‌ به‌نده‌وه و ئه‌و پیاهه‌ گه‌ورانه‌یان له‌ به‌ند ده‌رخست و بریانه‌ بانی ئهرک و به‌گوریس و چادره‌وان خۆیان داهیتزه‌ خواره‌وه و له‌ گوشه‌یه‌کا په‌نه‌ان بوون.

سه‌ید مورادخان له‌سه‌ریان مایه‌وه، سه‌به‌ینی که‌ تاریکی لاچوو، به‌کیک له‌ ژنه‌کان چاوی به‌بینگانه‌ که‌وت و هاواری کرد، جعهغه‌رخان به‌و نه‌خۆشیه‌ش ده‌ستی دا شیر و بێند بوو، شامورادخان که‌وته به‌ر شیر و که‌پووی بریندار کرد، ئیبراهیم خان به‌گه‌سگ له‌ته‌پله‌ سه‌ری دا و جعهغه‌ر که‌وت و ئیبراهیم خان به‌و شیردی له‌ ده‌ستی بوو، سه‌ری جعهغه‌رخانی بری. شیرزه‌یی که‌وته شیراز و سه‌ید مورادخان به‌زور شیرازی خسته‌ ژێر فه‌رمانی خۆیه‌وه.

بهندی شاهه مین

پادشاهی لوتف علی خانی کوری جه عفرخان

۱۲۰۳ - ۱۲۰۹ هـ / ۱۷۸۹ - ۱۷۹۵ م

له دواي كوژتنی جه عفرخان شیراز پشپوی تیکهوت و به کومه گی سهرانی زهند سهد مورادخان بوو به فهرمانیه دواي شیراز. لوتف علیخان نه گهرچی مندال و له تهمه نی ۱۸ سالتیدا بوو، نه ودهمهش له ولاتی لار فهرمانیه دوا بوو، که له زهدردواي بابی ناگادار بوو، به و هیزه ی که له دهستیا بوو له لار دهرکهوت و پرووی له بوشیر کرد و پهنای بو شیخ نه سر عارب برد که یارمه تی بدات و باوکی رزگار کا.

شیخی جوامیری دلیری پیاو، به دلّیکی خاوینه وه یارمه تی کرد و له شکریکی بو ریکخست و به چهک و ماله وه کومه گی کرد. لوتف علیخان به و له شکرده چوه سهر شیراز و به زوری بازووی خوی و به پشپتیوانی شیخ نه سر، شیرازی گرت و خویندار و باوککوژ و دوژمنه کانی گرتن و له ناوی بردن. له ودهمه دا سهد مورادخان که به فهرمانیه دواي شیراز ناسرا بوو گرتی و کوژتی. له دواي كوژتنی سهد مرادخان مانگی جه مادی دوو له سر تهختی پادشاهی دانیش و دهستی به ته داره کات کرد. (ساکیس)

لوتف علیخان هه رچه نده لاوئیکی زنگ و دلیر و جهنگاوه و رهشید و ئازا و به کاره بوو، به لام به دبه ختانه له بهرامبه رییکه تی و تیکوژشانی هیزیکی یه کدهستی و یه کدلی قاجار که نایته داپوشین و له بهر بلاوی زهند و شه ری نیوانیانا، هونه ری لوتف علیخان به بی خوئواندن مایه وه. ساکیس دهلّیت: «لوتف علیخان له پیش نه وده دا که بیت به پادشا به دلنه رمی و ئازایی و به خشش و پیاده تی و دادگه ری ناوبانگی کرد بوو. نه و شیوه و رهوشتانه له گه ل وریایی و زانستی و سهرکرده ییا له نیتو په رده ی دلی خه لکه که و خزمانیدا کاریگه ر ببوو و جیتی خوی گرتبوو، هه موو به جاریک خویشان دهویست و په رایبان ددکرد. به لام که بووه پاشا و له دواي نه وه که چوه سهر تهخت رهنگی خو راگرتن و شاهه نشاهی ودرگرت. له گه ل نه وده شا که زور جهوان و نازک نه دنام و خاوین بوو، هینده ی دیکه په سند کرا و شکلیکی چاکتری ودرگرت.

لوتف علیخان له دواي نه وه ی که مانگی جه مادی دوو له سر تهخت دانیش و

پایته‌خته‌ک‌ه‌ی دامه‌زراند و له‌شکری کوک‌رده‌وه، چووه کرمان و له‌ویتیوه به‌خاکی به‌ختیاری و همه‌دان و یه‌زددا گه‌راوه شیراز. به‌و نومایشه نه‌ختیک به‌هیتز بوو و سوپا‌هیتیکی ریک‌خست که برواته سهر ئه‌سفه‌هان و تۆله له ئاقا محهمد بکاته‌وه (ق، ج ۱، ل ۳۰).

ئاقا محهمد له لوتف عه‌لیخان که‌وته ترسه‌وه و ده‌ستی به‌هیتز خر‌کردنه‌وه کرد. سالی ۱۲۰۴ روو به‌ئه‌سفه‌هان له تاران ده‌رکه‌وت و له دوی چوونه ئه‌سفه‌هان رووی له‌شیراز کرد و له «مه‌نزلی به‌یزا» که ۶ فرسه‌نگ دووری شیرازه، گرانه‌باری دانا و عه‌لی قولیخانی برای خوی له‌وئ به‌جیه‌هیش و بو‌خوی سواره و پیاده‌ی له‌شکری هه‌ل‌گرت و ریک‌شکوت چووه سهر شیراز.

پادشای تازه‌ی نه‌وجه‌وان به ۲۰ هزار که‌سی شه‌رکه‌رده بو‌ی له شیرازه‌وه ده‌رکه‌وت و له نزیک «مه‌سجیدی به‌ردی» پیشی به‌دوژمن گرت. ئه‌وه یه‌که‌مین جاره ئه‌و نه‌وجوان و نه‌وجا‌هه له ده‌وری پادشاهیا برواته شه‌رده‌وه. هه‌ردوو لا بو‌شه‌ر ریز بوون. لوتف عه‌لیخان له‌پیشا ۱۲۰۰ که‌سی بو‌به‌رامبه‌ری جه‌عفر قولیخانی قاجار نارد پیشه‌وه و شه‌ریتیکی خوینا‌وییان کرد. لوتف عه‌لیخان ده‌سته له‌شکریکی هه‌ل‌ب‌ئ‌ئ‌ارده‌ی نارد که‌ومه‌گی جه‌نگا‌وه‌ره‌کان، هه‌ردوو لا بو‌یه‌کتر چوونه پیش و که‌وته نیو جه‌رگه‌ی دوژمنه‌وه. جه‌عفر قولی قاجار له شه‌ر سست بوو و ته‌مای هه‌لاتتی بوو، ئاقا محهمد ده‌سته پیا‌وی‌تیکی نارد یارمه‌تی برای. کورده‌کانی زه‌ند به‌گه‌رمه هه‌لمه‌تیا‌ن برد و مه‌یدانیان به‌دوژمن وه‌ت‌ه‌نگ هیتا. قاجار که‌وته قوونه شه‌ر و هه‌راسان کران و لاشه به‌سهر لاشه‌دا ده‌که‌وت و ده‌کوژرا. ئاقا محهمد خوی گرت و فه‌وجیتیکی دیکه‌ی له‌شکری نارد پیشه‌وه که یاریده‌ی جه‌عفر قولی برای بده‌ن. لوتف که وایزانی ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی له شه‌رکه‌ران نارد که‌ومه‌گی پاله‌وانه‌کان که له مه‌یدان دا‌بوون. هه‌ردوو لا به‌و جو‌ره ده‌سته به‌ده‌سته پیا‌ویان ده‌نارد مه‌یدانه‌وه و کوژتار و خوین‌رژتن ده‌کرا و دریتزه به‌شه‌ر درا و لاشه‌ی سوار و ئه‌سپ و پیاده به‌سهر یه‌کدا ده‌که‌وت و هه‌تا ئی‌واره را‌گیرابوو. که رۆژ ئا‌وا بوو لوتف عه‌لیخان له‌شک‌ره‌ک‌ه‌ی کیشا‌وه نیو‌قه‌لا‌وه. ئاقا محهمد له‌و له‌شک‌ره‌ی هیتا‌بو‌وی له نیوه به‌ولا‌وه‌ی کوژرا‌بوو، گه‌لی‌ک پیا‌وانی ئازا و ناوداری له‌ناو چوو بوو. به‌شه‌و ته‌مای هه‌لاتتی کرد، به‌لام ریتگا دوور دوژمن نه‌وجه‌وان و به‌هیتز و خوین‌دار بوو. له‌به‌ر ئه‌وه له خوی پانه‌دی هه‌لتی، ده‌سته له‌شک‌ریکی نارد و له فرسه‌نگیتک دووری شیراز سه‌نگه‌ریان دروست‌کرد.

که سه‌به‌ینی رۆژ بو‌وه‌وه لوتف عه‌لیخان وه‌کو پلنگ‌یتیکی برین‌دار له قه‌لا ده‌رکه‌وت و روو به‌دوژمن له‌شکری ریز کرد و بو‌خۆشی له نی‌وپ‌راستا نا‌چه‌ی گرت و چا‌وه‌نۆ‌ری دوژمن بوو.

که تماشای کرد که وتوونه ته نیتو سەنگەرەوه، بە دەستەبەک لەشکرەوه لنگی دا سەریان و
دوای چەند کەس کوژتن و بە دیلگرتن، لە قاجار بزووتنەوهیەک نەبوو، هەربەک لە نیتو
سوپەریکدا خۆیان دامەزراندبوو. لوتف عەلیخان پیتی گرتن و دامەزرا.

ئاقا محەمەد لە شەوا وەلامی دابوو کە لەشکری بگاتێ، بەلام ئاوربایەگان و خوراسان
لە شوێندا بوو، مازندەران کە وتبوو پشیتی. هەر خانیک لە خانەکان سەریان بڵند
کردبوو، کەسیک نەبوو بە هاواری ئاقا محەمەد بروات.

ئاقا محەمەد هەرچەند خاکیکی زۆری لە ژێر فەرمانیا بوو، بەلام ڕەنگی پادشاهی لێ
نەدرابوو و بە سەرکێشی راگیرابوون. ئەوەش بە نەبوونی ئاقا محەمەد نەبوو، دەبوو؛ کەس
گوێدیری نە دەکرد. مانگیکی ڕەبەق لە نیتو سەنگەرەدا دەورە درا و مایەوه و هەموو ڕۆژتیک
لوتف عەلیخان پیتیدا دەدا و کوژتاری لێ دەکرد. لە لایەن ئاقا محەمەدەوه ڕۆژتیک پیتی
پێ نەگیرا و لە سەنگەر دەرنەکەوت. لە دوامینا ئاقا محەمەد هەموو گرانه بار و چەک و
جبه خانەیی بە جێ هێشت، تەنها سواره ڕوو بە تاران هەلات و ڕزگار بوو. لوتف عەلیخان
هەتا نزیک ئەسفەهان وەدووی کەوت و تالانیکی قورس و ٢ هەزار کەسی لێ بە دیل
گرت. (قاجاریه)

لوتف عەلیخان بە شادی گەراوه شیراز و دەستی بە تەدارەک کرد و خەریکی هێز
پەیدا کردن بوو بۆ چوونه سەر ئەسفەهان و تاران. بەلام بەدبەختانە شیراز وەکو جاران
نەماوو و پشیتوبەکی پەنھانی تیکەوتبوو؛ قاجاریش نەشیان خۆ لە پیتیش پادشای لاوچاک
رابگرن. ئەوە بوو ئاقا محەمەد ناچاری هەلاتن کرا و بەشپڕزەبی ڕوو بە تاران بۆی دەرچوو.
هەتا گەیاندرایە ئەوێ لە خۆی ناویمید بوو و لە ژیاڵی وەرزی کرا. (س)

لوتف عەلیخان ئەگەرچی لە پشیتی پەنھانی شیراز ئاگادار ببوو، بەلەز بۆ پیشگرتنی
دەکووشا و خەریکی کوژاندنەوهی ئەو ئاورە بوو، بەلام چارەکردنی زۆر دژوار بوو و
دەرەقەتی نەدەهات.

لوتف عەلی خان لە کرمان ١٢٠٥ / ١٢٩٠م

حاجی ئیبراھیم خانی شیرازی کە خاوەند دەست و قسەرەوا و سەرھاتی شیراز بوو، لە
لایەن کەرمخانەوه کرابوو بە تاجەخشی پادشایانی زەند؛ بە پەنھانی لە گەڵ ئاقا محەمەد
نیتوانی چاک کرد بوو و هەر جوێر بزووتنەوه و کردەوه و ئەندێشەبەکی لوتف عەلیخان کە
هەبوایە بە ئاقا محەمەدی ڕادەگەیاند و هانی دەدا کە لەشکر بباتە سەر شیراز و بیگرێت.

سالتي ۱۲۰۵ لهسره به هاردا حاجي ئيبراهيم به پنهاني نويسراويكي بۆ ئاقا محمده نارد كه لوتف عليخان له شكرتيكي ساز كردوه هلمهت بداته سهر ئهسفه هان و بچيته سهر تاران. ئاقا محمده له وه كهوته ئه نديشه و ترسه وه و له شكرتيكي بۆ فته تح عليخاني قاجار ساز كرد و نارديه ئهسفه هان كه بهرامبه ر به لوتف راوه ستى. (قاجاريه)

ئاقا محمده سالتي دووهم چووه سهر ئاوريايه گان و شهري تيا كرد. ئه گهر بلّيم لوتف عليخان نه يتواني بچيت و پيشي پي بگريت، وانييه. بهلام له شكرتيكي له سهر ئه ژمار و كيسه ي خاكي فارسي گرتبو و نه يده ويست بيبياته سهر قاجاريه كان، له گه له ئه وه شا پهلاماري كرمانى دا و فرمانه رواكه ي سهرى بۆ نرم كرد، به مهرجي ئه وه كه خه رج و باجي بداتى و بكه ويته ژيتر فرمانى پادشاي نه و جه وانه وه؛ بهلام زوري لى نه كرى كه پرواته له شكرگاي پادشاهييه وه.

لوتف عليخان ئه و ژيتر ده ستايه بچووكه ي له و په سند نه كرد و مهرجي به ست كه كرمان بگريت. چونكه زستانه كه ي سارد و به سته له ك بوو، دانه ويته شى هينده نه مابوو و تيشووشى كه م بوو، ناچار ده ستى له و ده ورده نه بهردا و گه راوه شيراز. (س)

لوتف عليخان كه زستانى ئه و ساله ي گه يانده سهرى به هار، خوى ساز كرد و ۲۰۰۰ سواره و پياده ي جهنگاوه رى ئاماده كرد و ميرزا عه بدوره حيم خانى براى حاجي ئيبراهيم خانيشى هه لگرت و چهنده گه و ره و ناوداراني شيرازيشى له گه له خوى بردن و روو به ئهسفه هان له شيراز ده ركه و تن و رويشتن، هه تا له «سمپر م بالا» دابه زين. حاجي ئيبراهيم بۆ ئه وه كه بكوشريت و ته قه لا بدريت تاكو له شكره كه ي له لوتف عليخان رووگه ردان و سه ركيش ين، هه موو ده مى ولا مى له ريگادا بوون و براكه ي هانده دا كه به له ز له شكره كه ي فريو دات.

فته تح عليخان كه و دليعه هدى ئاقا محمده بوو، به له شكره وه بۆ لوتف عليخان چووه پيشى و ئاگاي له پيلان و كوششى عه بدوره حيم و براكه ي هه بوو، پشتى به وانه وه توند بوو و به يى ترس چووه مه يدان. له خاكي «قه مشه» راوده ستا و هه ردوولا كه م و زور بۆ يه كتر چوونه پيشه وه. لوتف عليخان بۆ چاوده تيري له دوور سه ننگه رى گرت. كه شه و داها ت عه بدوره حيم له سهر ئه سپارده ي براى گه و ره و كار به ده سته كانى فارس و سه ركرده و سه رداره كانى، سوپاهى زهندي كوكرده وه و به چاپلووسى و فروفيل خه له تاندى و كارى گه يانده سهر ئه وه كه به جاريك بنچينه ي كارى لوتف عليخان تيك بدن و له سهر ئه وه

په یمانیاڼ به ست که لوتف عه لیخان له پادشاهی بڅهن. (ق)

له نیوډشه وړا به ددستووری ئه و دده دوو، سئ تښه نگی سهرکیښی ئاوردر. لوتف عه لیخان ناچار بوو ۳۰۰ سواره یه کی ئاماده کرد و ههرچی به کی له گه نڅینه و مالی پی دهرچو هه لیگرت و له تاریکی شه و له له شکرگا که نارده گیر بوو و روو به شیراز گه راوه که ژن و منداډ و کهس و گه نڅینه که ی رزگار کات.

به لام له به دبه ختی و چاره دشییه وه کاریکی دروستکراو و دامه زراو له لایه ن حاجی ئیبراهیم خانه وه ریک خرابوو، که لوتف عه لیخان شیرازی به ردا ئه و که و ته ته قه لای کوکړنده و دی خه لک و هه موو چاکه و پیاو ته ی ئه و بڼه ماله گه وورده ی له بیر کرد و خه لکی شیرازی هاندا و شاری خسته ددست خو ی و کوښی کرد که سهرکرده کان و پاسه وانه کانی قه لا بگریټ؛ به و جوړه بو ی ریک که و ت.

که لوتف عه لیخان گه یشته نریک شار، به دبه ختانه ددروازه ی شار گری درو بوو. ههرچه نده ته قه لای دا هیچی بو نه کرا و له شکرده که ی که ده شاردا بوون ریگیان نه دا. له بهر ئه وه ناچار روو به که نار دهریا و چیاکانی فارس هه لات که چاره سهریکی خو ی و رزگار کردنی مال و منداډه که ی بکات. (ساکیس)

حاجی ئیبراهیم به له ز قاقه زتیکی بو ئاقا محمده نارد که به تالو که سهردار سوپاهیتی خو ی ره وانه ی شیراز بکات و عه بدوره حیم خانیش که فرو فیله که ی سهرگیراو بوو، لوتفی عه لیخانی ددیره راند و و هه موو چه ک و سوپاهه که ی دایه ددست فته تح عه لیخانی قاجار. له ولاره ئاقا محمده میرزا رده زاقولی نارد هه سفه هان و له لایه ن فته تح عه لیخانه وه مسته فاخانی قاجار و ۳ هزار که سیشیان پیدا بار کرد و له گه ل ۱۰۰۰ سهر ماینی چاکی هه لگرتن و بردنیه هه سفه هان. (قاجاریه)

لوتف عه لیخان که رووی له شاخه کان کرد په نای بو شیخ بوشیر برد؛ به دبه ختانه ئه و شیخه ی که له و دپیش دوستی بوو و ددستی گرتبوو مرد بوو. له گه ل ئه وده شا نه گهرچی له و ی هه لمه تی نه برایه سهری، به لام کوښه گیښی نه کرا. لوتف عه لیخان له «رېندنه ربک» هیتزیکي چاکی په یدا کرد و له شکرکی پتیکه وده نا و چووه سهر شیخی بوشیر. له به که مین هه لمه تیا شیخی شکاند و له دوا ی ئه وه «کزروم» ی گرت و له و یدا بوو به فهرمانه وړا. (ساکیس)

شەرى ئاقا محەمەد لە گەڵ لوتف عەلیخان

لەشکرەکەى لوتف عەلیخان لە شەڕەکانى ھاتوودا زۆر بە ئازایى و ڕەشیدى خۆیان نواندبوو. لە پێشدا بە سەر ئەو ھێزەدا زāl بوون کە ئاقا محەمەد بۆ یارمەتى حاجى ئىبراھیم خانى ناردبوو شىراز ئەو لەشکرەى کە دوو ھەمین جار بۆ تۆڵە ئەستاندەوێ ژێرکەوتنى پێشوو ناردرابوو، بە لاوی کردەو. بە راستى پادشای نەوجەوانى زەند بە مەردانە دوژمنى شکاند و لەشکرەکەى قاجار گەیاندرایە پایە یەکی وەھا کە لە نێو لەشکرگا و قۆشەنبەزا چادر و گرانبەریان تالان کرا.

ئەگەرچی لەشکرى قاجارى کە لە ژێر ھەرمانى ئاقا محەمەددا بوو ھێندە زۆربوو ھەموو دەشت و دۆلى داگرتبوو، بە لām لوتف عەلیخان بە ئازایى و ڕەشیدى پێشى بەو لەشکرە قورسە گرت، «پێشمەرگە» ی لەشکرێکى وا زلی شکاند و ھەمووی بە لاو و تەفروتونا کرد. لە نیوێشەو دا ھەلەمەتى بردە سەر لەشکرى قاجار و لە تۆپەتى کرد و لە بەر یەکی پەرشویلاو کرد و شکستە یەکی پێشى تێخست (ساکیس).

ساکیس مەبەسى لە شەڕەکانى ھاتوو بە کورتى لێى داو. بە لām تەئریخی قاجاریە بە دوو ڕودریژى لێیان ئەدویت و بە راستى قسەکانى سەرەوێ ساکیس دەلێت و بە دەستوورى مێژوونووسێکى کە ناردە گیر باسى شەڕەکانى دەکات.

لوتف عەلیخان کە کزۆمى گرت، لەشکرێکى کە موکورتى ڕێکخست و چوو خاکی «خشت». لە زālخانى ھەرمانەرەوای خشت یارمەتى خواست، ئەویش بە ۳۰۰ کەسى سوارەو کۆمەگى کرد.

بەو لەشکرە کە مەو و چوو پێشەو کە شىراز بگرتەو. لە خاکی «گویم» دابەزى و کەلێنى گرت. مستەفاخانى قاجار بە ۶۰۰ سوارەو لەو لاو دەھات. لوتف عەلیخان چەند سوارەو یەکی ناردە پێشى؛ لەو لاو ئەبدال خانى عەبدولەلیکى ڕووبەر وویان بوو. پیاو دکانى لوتف لینگیان دانى و بە گوللە ئەبدال خانیان داگرت و لە ئەسپیان بەرداود.

لوتف عەلیخان وەک پلنگى زامدار لە کەلێن دەرکەوت و ھەلەمەتى بردە سەر مستەفاخان. ھەردوو لا پیاوانە تێکۆشان، بە لām لە دوامینا قاجار و تەنگ ھیترا و شکستە یەکی خراپیان ھیتا و ھەلاتن. گەلیک کەس لە مستەفاخان کوژران و بە شپىزەبى گەشتەو شىراز.

حاجى ئىبراھیم لەو سەر بھوردە کەوتە ئەندیشە و ترسەو و بە لەز وەلامى بۆ ئاقا

محهمه نارد. ئاقا محهمه ۵ هزار کهسی به جان محهمه دخاندا ناردہ کۆمه گیان.

لوتف علیخان به کم دهمیک ۲ هزار کهسی که و ته دهسته وه. بهو هیژده چووه پیش و له «مه سجیدی به ردی» لهشکر به زی کرد. که لهشکری جان محهمه دخان نزدیک بووده ریتیگی پی گرت و دهستی کرده کوژتار و برینیان. قاجار تهنگه تاو کران و شکان و زور که میان به په ریشانی له مردن رزگار بوون و هیدی که مابوون هه لاتن و گرانه بار و چه کیان به جیهیشت.

مسته فاخان بۆ یارمه تییان له شیراز دهرکهوت، لوتف علیخان دهستی به کوژتاریان کرد و هه لیبیرین و هه تا بردنیه خاکی «گولباد». مسته فاخان له وه ترسا که لوتف علیخان شیراز بگریت، له ودهمه دا ته مای گه رانه و دی هه بو، لوتف علیخان چووه سه ری و پشتی پی گرت و نه بهیشت بگه رپته وه شیراز و نهو هیژدی شکاند و بلاوی کرده وه و بهو سه رکه و تنه لهشکری زیاد بو و هیزی پهیدا کرده وه.

سالێ ۱۲۰۶ لوتف علی خان هه موو خاکی فارسی خسته ژیر دهسته وه و گشت ریتیگایانی شیرازی پری. مانگی رهبیعی دووهم شاری شیرازی دهرده دا و له هه ر چوار لاوه دهستی به هه لمه تدانی شار کرد و له دوامینا شاری وه تهنگ هینا و دوو دهر وازه ی گرت؛ بهو جوړه شیراز وه تهنگ هینرا.

ئاقا محهمه لهو چاخه دا له ئاوربایه گان بو، به له ز گه راوه تاران و لهشکریتی زور قورسی هه لگرت و چووه ته سفه هان و له ویه گه لیک سوپاهی ریک خست و به هیزیکی زله وه چووه شیراز. وه کو ساکیس گوتی لهشکری قاجار هه موو دهشت و بیابانی پر کرد بو و «مه نزلی ئیره ج» یان کرده لهشکر به ز.

ئاقا محهمه له وه گه یشت که لوتف علی خان هیزی هه به، نه یویرا له وه به و لاوه پرواته پیشه وه و لهو خا که دا جیگیر بو.

لوتف علیخان خوی راگرت هه تا شه به سه ردا هات. جلدی یه کهم - ته ئریخی قاجاریه - لاپه ره ۳۳ ده لیت: «که تاریکی شه به سه ردا هات لوتف علیخان وه ک دپوی له به ند رزگار بووی زنجیر پساندر اویتک لینگی دا سه ر لهشکری ئاقا محهمه. له دوای ئیبراهیم خان که پاسه وان و دیده وانی شه بو، به یه که مین هه لمه ت به سه ریا زال بو و هیزه که ی بلاو کرد و ئیبراهیم خانی کوژت. وه کو سیلاوی به لاخشاو که و ته نیتوجه رگه ی سوپاهی قاجارده وه، هه تا نیتوده راستی لهشکر به کوژتار و خوینرژتن چوو. کوژتاریکی قورسی کرد و

لهشکری قاجار په‌ریشان و سه‌رلشپواو بوو. له دواى گه‌لیک خوینړېږی له که‌نار له‌شکر راوده‌ستا و فه‌رمانی دا به‌عه‌بدوللا خانى مامى که ده‌ست به‌شېرى پرووت بکه‌وېته نیو دوزمن و کوژتار بکات.

عه‌بدوللاخان وه‌کو شېرى رق هه‌ستاو که‌وته نیو له‌شکری قاجاره‌وه و شوړش و هاواری له دوزمن خست. له هه‌موو لاییکه‌وه کوژتار و بلاو‌کردن و په‌ریشانى و په‌راگه‌ندهیى هاوېژته نیو سوپاهى ئا‌قا محه‌مه‌ده‌وه».

ديسان ده‌لټت: «له‌وده‌مى په‌ریشانى و په‌راگه‌ندهیى و لاشه له‌سه‌ر لاشه که‌وتنى له‌شکری قاجاردا، ئا‌قا محه‌مه‌د سه‌رانى ده‌رگا و پیاوه به‌تاییه‌تیه‌کانى پیشگای له‌خوى کوژده‌وه و بۆ پاراستنى خوى ده جیگاییکى زۆر جراپا بۆ را‌گرتن.

عه‌بدوللا خان له دواى ئه‌و هه‌موو کوژتار و خوینړژتن و ئه‌تک و سووکییه‌ی که به‌له‌شکری قاجارى کرد، وایزانى که ئا‌قا محه‌مه‌د له نیواندا کوژراوه و نه‌ماوه، که به‌و په‌نگه له‌شکره‌که په‌ریشان و شپېرزه بووه، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ستى له کوژتار به‌ردا و له که‌ناریکه‌وه راوده‌ستا».

لوتف عه‌لیخان ویستى که له‌و شه‌رده‌ا هه‌موو خه‌رگاهى ئا‌قا محه‌مه‌د بگړت و به‌جاریک له‌شکری دوزمن پوچ بکاته‌وه، به‌لام وا تیگه‌یاندرابوو که دوزمن هه‌لاتووه، له‌به‌ر ئه‌وه په‌لامار و خه‌رگا تالان‌کردنى خسته سبه‌ینى و ده‌ستى له شه‌ر به‌ردا و چاوده‌نۆرى سپیڅده‌ بوو؛ هه‌تا هینده‌ی زانى له له‌شکرگای دوزمن بانگده‌ر بانگى سبه‌ینه‌ی دا. (ساکیس)

میرزا فه‌تخوللاى ئه‌رده‌لانى که له لای ئا‌قا محه‌مه‌د بوو، له‌پیشاش ناسراوى لوتفى عه‌لیخان بوو، به‌چه‌ند په‌نج له‌و مه‌یدانه خویناویه‌دا خوى رزگار کرد و چووه‌کن لوتف عه‌لیخان و مزگینى ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی پيدا. له‌به‌ر ئه‌وه لوتف عه‌لیخان ده‌ستى له شه‌ر به‌ردا؛ دنا ئه‌وه نه‌بوایه ئه‌و شه‌وه ئا‌قا محه‌مه‌د رزگار نه‌ده‌بوو. له‌شکره‌که‌شى پوچ ده‌کراوه.

لوتف عه‌لیخان هه‌تا سپیڅده‌ی به‌یانی له ده‌وروپشتى ئه‌و له‌شکره په‌ریشانه ده‌گه‌ړا و چاوى له رۆژ بوونه‌وه بوو که به‌دیلیان بگړت. هه‌ر هینده‌ی زانى بانگده‌ر بانگى سبه‌ینه‌ی له له‌شکرگای ئا‌قا محه‌مه‌د دا، له‌وه زانییه‌وه که ئا‌قا محه‌مه‌د ماوه و نه‌کوژراوه و هه‌لېشنه‌ها‌تووه. له‌وه زۆر رقى هه‌ستا و دلگیر بوو و گه‌ړاوه. (قاجارپه)

چونکه ئاقا محەمەد نە کوژرابوو و نە ھەڵیشھاتیوو، لەشکرەكەشی بۆ تالانکردن بڵاو ببوونەو، بەدەختانە ئەو شاھە ناودار و دلێر و ئازاب و چاوردەشە ناچار كرا كە ھەڵبێت و دەست لە تەخت و تاجی ئیتران بەردات و روو بگاتە کرمان. (ساکیس)

بەلام بانگی ئەو سەرکەوتنە پشتیوانیکی گران و چاکی بۆ لوتف عەلیخان پەیدا کرد. جاری دەستی لە شیراز بەردا و چوو سەر کرمان و لە ڕینگادا خەربکی کۆمەگی پەیداکردن بوو.

ئاقا محەمەد رۆژی لێ بوو، لەولاوە حاجی ئیبراھیم خانی شیرازی بەھاواریەو و چوو و بردیانە نیوشاری شیرازدەو. ژن و مندالی لوتف عەلیخان و خێل و کەس و خزمەکان و ھەوادارە زەندەکانیشی بارکردن و بۆ ئوسترابادی بەرپێکردن، لە دواي ئەو بۆ خوشی روو بەتاران گەراو. بەلام گەلیک کەسی لەشیراز کۆکردن و کوژتنی (ق).

لوتف عەلیخان کە لە ئێرەجەو روو بەکرمان چوو، دەستی بەھێز کۆکردنەو کرد، بەلام ئەو قاجارانی کە لە دووی بوون لەشکرێکی قورسیان ھەبوو و نەیان دەھێشت لوتف عەلیخان فریای ھێز پەیداکردن کەوت و گەیشتنە سەری و بەگژیا چوون (س).

کورانێ نەزەر عەلیخانێ زەند لە رووی نەکیشان و کینەو و بەشەو چوونە سەر لوتف عەلیخان و کوژتاریکی زۆریان لێ کرد و گەرانەو. لوتف عەلیخان کە زانی لە کرمانا یاریدە نادریت رووی لە خاکی «راور» کرد و میرزا محەمەدخانی راوری لێ بلند بوو. لە دواي بەگژداچوونی ناچاربوو لەویش رانەو دەستی، لە ڕینگای «چل پایەلوت» دەو روو بەتەبەس چوو. لە ڕینگادا کە دەرویشتن چوار نوکەری لە تینوانا مردن، کە گەیشتنە تەبەس ئەمیر حوسێنخانی حاکمی ئەویی کردە ھەوادار و ۳۰۰ پیاوی شەڕکەری بۆ کۆمەگی لێ وەرگرت.

لوتف عەلیخان بەو ھێزە کەمەو تەمای گرتنی شیرازی کردەو و لیبیدا چوو و بەسەر لوتدا ئازووتی و رویشت، کە گەیشتنە خاکی یەزد و «تەفت» تەمای بوو بازدا، بەلام تەقیخانێ یەزدی بەلەشکرەو چوو و پیشی پێ گرت و نەبھیشت تێپەری.

جەلیدی یەکەمی قاجاریە لە لاپەرە ۱۲۷۰ دەلیت: «لوتف عەلیخان وەکو بەرقی تابناک کە بەسەر خاک و خاشاکا برۆا کەوتە نیویان و کۆمەلەییەکی بەشیر دوولەت کرد و ھیندیکی بەدیل گرت و کەمیکشی لە دەست ڕزگار بوو». لە دواي ئەو کەوتە دوویان و تالانی لێ گرتن. لەوێو روو بەشیمال (ژوورو) رویشت. لوتف عەلیخان بەکۆمەگی

دۆست و هاوودەنگانییەوێ روو بەخاکی «ئەبر کوه» پرتا و بوو و بەزۆر گرتی و عەبدوللا خانی مامی لەسەر دانا و بۆ خوێشی هەلمەتی برده سەر «بونات و ئەستەبات» و ئەو خاكانەشی گرت و لینگیدایە «دارا بگرد» و ئەویشی گرت و پەلاماری «نیریز»یشی دا و خستیە دەست، بەزۆر هەموو ئەو خاكانەى هێنايە ژێر فەرمانییەوێ.

ئاقا محەمەد کە لە سەربەوردی لوتف عەلیخان ئاگادار بوو، لەشکرێکی ۸۰ هەزار کەسی لەژێر سەرداری محەمەد حوسێنخانی خالۆزایا ناردە پیش لوتفعەلى خان، کە نزیک خاکی ئەبر کوه بوو و پەلاماری نەسروللا خانی زەندیان دا. نەسروللا خان بەشەو یخون پێانی دادا و گەلیک کوژتاری لە قاجاریان کرد و تەنگەى پێ هەلێنان و شکاندنی. محەمەد حوسێنخان روو بەشیراز هەلات و گیانی لە مردن رزگار کرد.

محەمەد حوسێن لەشکرێکی دیکەى هەلگرت و لە شیرازوێ روو بەلوتف عەلى خان رۆیشت لە خاکی «تەنگ گەرم» دوو چوو لە دامپنی «خەرمەن کوه»ى گەیشتی و هەردوو لا بۆ بەرامبەرى ریز بوون و دەستیان بەکوژتار کرد. ۱۵ رۆژ هەردوو لا بۆ یەکتەر کوژتن خەریک بوون، لوتف عەلیخان ویستی کە بەشەو یخون بەسەریاندا بدات؛ چەند پالەوانیکی شەپکەر و چەند ناوداریکی هەلژاردەى ئامادە کرد.

لەودەمەدا پیاویکی پیشکار کە ناوی حاتەم بوو، هەلات و پەنای برده بەر محەمەد حوسێنخان و لە کوژشەوێ ئەو ئاگادار کرد.

کە نیوەشەو بەسەردا هات لوتفعەلى خان لینگى دایە سەر دوژمن. بەلام لەولاوێ چونکە دوژمن ئاگادار کرابوو، ئەو هەلمەتە بێ سوود مایەوێ و کەمێک کوژتاری کرد و گەراوێ. کە سبەینی رۆژ بوو و لوتف عەلى خان لە سەنگەر دەرکەوت و بەرەشیدی لینگى دایە سەریان و بەشیری پرووت کەوتە نێوجەرگەى لەشکرەوێ. ئەگەرچی لە یەکەمین شەردا قاجار پیاوانە بزووتنەوێ، بەلام لە دوايیدا لە بەرابەر دلێریکی نەوجەوان خۆیان پێ رانەگیرا و بەناچاری شکستەیان تیکەوت. محەمەد حوسێنخان و چەند کەسیک بەئەزبەت رزگار بوون.

ئاقا محەمەد لەوێ گەیشت زۆر دلگیر بوو. گرتنی کرمان و رووخاندنی قەلای شیرازی خستە پەیمانەوێ. فەتخانی قاجاری بە ۱۰۰۰۰ سوار و ۵۰۰۰ پیادەوێ ناردە سەر کرمان. ئەو لەشکرە بەدیتەات و ئاوابی تالانکردن رۆیشت و گەراوێ ئەسفەهان. لەوێوێ محەمەد رەزاخانی کرمانیان گرت و بردیانە تاران و کوژتیان.

سهری سالی ۱۲۰۷ مسته فاخانی دوللو له لایهن ئاقا محمه دهده ناردرا شیراز و قه لای شاری پروو خاند و له گهل زهوی پهستی کرد و گه راوه تاران، حاجی ئیبراهیم خانی شیرازی و گه وره کانی شیرازیشی هه لگرت و بردنیه کن ئاقا محمه ده.

لوتف عه لیخان که محمه ده حوسین خانی قاجاری شکاند هه مال و پتیوستی که به تالانی به دهست که وتبوو به سهر له شکریانی دا به خشی و ههستا پروو به خاکانی نیوانی شیراز و نه سفه هان و کرمان که وته ری و دهستی به گرتن و کوژتاری قاجاران کرد و له هاتوو چۆدا بوو. له دوا ییدا گه رایه وه «قاین» (ق).

له چاخی خویا ئه میری ته بس پتی گوتبوو که په نا بیاته کن ئه میر تورای و ته یووور شا. لوتف عه لیخان ئه و قسه یه ی له گوئ گرتبوو و به راستی پروو به قه نده هار چوونی خسته پیش که په نا بیاته بهر ئه میری ئه فغانستان. له پرووی به ده بختی و چاره ده شیییه وه بهیستییه وه که ئه میر مردوو، ناچار دهستی له و چوونهش بهردا و کهوته ئه ندیشه ی ئه وه که پروو له کوئ بکا و چ جیگا و خاکیک وه خوئ دهگری؟ (ساکیس).

لوتف عه لیخان له و ژبانه به ده بختیه دا به سهری ده برد و بی چاره مابوو، نه یده زانی پرووی له کوئ بکات و په نا بو کئی بیات.

دوامینی ئه و سهر به ورده دلگیره ۱۲۰۸/ ۱۷۹۴م

له و ده مه دا که لوتف عه لیخان له ئه ندیشه و خه یال و خه می ریگا په یدا کردندا بوو، بیری له وه ده کرده که پروو له کوئ بکات، پیاهه زنده کانی که له نیشتمان ه که یان دور که وتبوون له گه ورده «دهر مه شیر» نویسراو تکیان بوئ و ده گرت و بو یان نارد که کومه گی ده کن.

مورتهزا قولیخان و زانا و عوله ما و سهراته کانی کرمان و مه لا عه بدوللای ئیمامی جومعه و که یخودایان و ریش سپی شار به جاریک په یانیان گریدا که یارمه تی لوتف عه لیخان بکن و بیبه نه کرمان و بیکه نه به پاشا.

لوتف عه لی خان ئه و دی به مزگینه کی چاک زانی و دهست و پتیو بندی کوژدنه وه و به له ز کهوته ته قه لای ئه وه ده که که لیئی له دهست نه دات، به و ئومیده مه رجی کرد که ده وری کرمان بدات و بیگریت و گه لیکیش تیکوژا که به خوشی و پیکه اتن و یه که تی کرمان بگریت و بیخاته ژیر فرمانیه وه. به و سوپاهه ی که له ده ستیا بوو چوو سهر کرمان، عه بدوللای مامی خوئ نارد به پیشه وه که کرمان بگریت، ئه ویش که چوو شاری ده و رده دا و

وده‌تنگی هینا، له‌ناکاو به‌یئ ئه‌وه که دانیشتوو ده‌کانی نیو شار ناگادار بن چوو ژوو ده‌وه و قه‌لا و شاری خسته ده‌ست.

پاسه‌وانه‌کانی ئه‌گه‌رچی له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا زۆر چاک تی‌کۆشان، به‌لام له دوامیندا شکان و به‌دیل گیران. له سایه‌ی عه‌بدول‌لا خان به‌و جوړه کرمان گیرا و که‌وته ده‌ست لوتف عه‌لیخان (س).

لوتف عه‌لیخان له دوا‌ی گرتنی کرمان، زۆر به‌چاکی له‌شکر و پیتوستی تیا دامه‌زراند و له دوور و نزیک شاری سهرنگه‌ر و سوپه‌ریکی زۆری دروستکردن و بورج و باره‌و قه‌لای شاری توند کرد و به‌تۆپ و خومپاره و چه‌ک پازاندنیه‌وه و له‌شکری تی‌خزاندن. جی‌گا سه‌خت و به‌رزه‌کانی کرمانیشی توند کرد، له کورد و ئه‌فغان و عه‌ره‌ب و سیستانی له‌شکرکی شه‌رکه‌ری پتکه‌وه نا و ساز کرد. رۆژ به‌رۆژ هیز و توانای کۆ ده‌کرده‌وه (ق).

ئاقا محمه‌د ئه‌و بزووتنه‌وه و دامه‌زراندنی لوتف عه‌لیخانی به‌چتیکی زۆر گه‌وره زانی و بۆ دوا‌رۆژ به‌زلی گرت و هه‌ر هیتیکی که هه‌بیسو بۆ چوونه پیشه‌وه‌ی ئاماده کرد که هه‌لمه‌ت بباته سه‌ر لوتفعه‌لی خان و دوا‌یی به‌و کۆسپه و به‌ره‌ه‌لسته بدات و پیشه‌ی ئه‌و سوپه‌ر و په‌ردانه ده‌رخاتن که ده‌بنه په‌ندی پیشکه‌وتن و مایه‌ی نه‌هیلان، بۆ پادشاهی و به‌ره‌ه‌لستی گه‌یشتنه فرمانه‌روای ئیران (س).

ئاقا محمه‌د سوپاهیتیکی زلی دا به‌قه‌تح عه‌لیخان و کردیه پیشه‌وه‌ی خۆی بۆ سه‌ر کرمان و بۆ خوشی به‌له‌شکرکیکی گه‌لیک قورسه‌وه رووی کرده شاری «بابک» و به‌زۆر گرتی و قه‌لاکه‌ی رووخاند و چل که‌س له هه‌واداران‌ی لوتف عه‌لیخانی خنکاند و گه‌لیکیشی خستنه چاله‌وه، خۆله‌بانی کردن و زنده به‌گۆر کۆرتنی. زۆر ئه‌تک و سووکی به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه هه‌زاره‌دا هینا.

قاجاریه ده‌لێت: له‌وێه به‌کۆتار و سووتاندن روو به‌کرمان رۆیشت و له چوار فرسه‌نگی کرمان دابه‌زی. ساکیس له کتیبه‌که‌یدا ده‌لێت: «له چوار میل دووری رۆژا‌وی کرمان دابه‌زی و کردیه له‌شکره‌ز. ئه‌و جی‌گایه هه‌ر ئه‌وێ بوو که لوتف عه‌لی خان کردبوویه له‌شکرگا و کرمانی ده‌وره‌دا.

لوتف عه‌لیخان بۆ شه‌ر له شار ده‌رکه‌وت و له نزیک شاری پیشی به‌دوژمن گرت و هه‌تا ئیواره کۆتاری کرد و له دوا‌یدا گه‌راوه نیو قه‌لاهه.

رۆژی دووهم دیسان به‌کۆتار په‌لاماری قاجاری دا و له دوا‌ی که‌میک قاجار زۆریان کرد

و له شكري كرمانيان وده ننگ هينا، به لآم له بورجه كانى شاره وه به توپ دوژمن ئاورباران كرا. قاجار له وهدا زورى كوژرا و به زورى توپ په رشويلاو بوو. له شكري زه ند گه ليك دي ل و تالانى گرت و گه راوه.

ئاقا محمهد كه به چاكي له نازايى و كو شش و جه نگاوه ري لوتف عه ليخان ورد بو وه تيگه يشت دهره قه تي ناييت و به و جوړه له ده ستيا شپزه ده بيت، هيناي له به رامبه ر هه ر بورجيك بورجيكي دروست كرد و له پيش هه ر سه نكه ريكي ش سه نكه ريكي دامه زراند و خو ي و له شكره كى تيخزان د.

ميرزا ته قىخانى مستوفى له كتيبه گران به هاكه يا كه ته ريخى قاجاريه ده لئيت «په نجا روژ و شهوى كارى حه رب و زه رب به توپ و تفه نك و خومپاره بوو. له هه ردو لا وه له بورجه كانه وه كاريزيان لي ددها و يو به كتر چوون و له ژير خاكه وه تووشى به كتر ده بوون و به خه نجه ر به كتر يان ده كوژت. لوتف عه ليخان له ره وش و ده ستورى شه ر و كوژتارا هينده زانا و تيگه يشتوو بوو به كه م سوياهيمكي بيتسه ر و پاوه له شكرىكي ۱۰۰۰۰ كه سى ئاقا محمهدى له ژيان بيتزار و له گيان و زه ندگانى وه رز كرد بوو. ئاقا محمهد ده ستى بها و ژيتبايه ته هه ر فرو فيليكي جه نكه وه، ده گوترا كه لوتف عه ليخان له نيو دلى نه و دايه كه له پيش كردن يا ده ستى به پيش پيگرتن ده كرد و ئاقا محمهدى پي ته نكه تاو و داماو ده كرد».

له دواى نه و شه ر و كوژتاره زستان به سه ردا هات. ئاقا محمهد يو له شكره كه خانوى دروست كرد، چونكه له چادران نه ددژيان. لوتف عه لى خان ۱۰۰۰۰ كه سى له شار ده رخت و لينگى دايه سه ر دوژمنيكي له سويه ردا بوو. تيتيان رووه ات و نه بارى زه خيره و جبه خانه ي تالان كرد و گه راوه نيو قه لاوه. چه ندجار له دواى به كتر له شار ده رده كه وت و ركي شكو ت هه تا نيو جه رگه ي دوژمنى داژووت و كوژتاريكي زورى ده كرد و دي ل و تالانى ده گرت و ده گه راوه (قاجاريه).

لوتف عه ليخان قاره مانى ره شيدى نه به ز ۴ مانگ به قه لا به ندى و ده ورده ان شه ري ده كرد. گراني و نه بوونى و بي خوار ده منى و ده ست نه كه وتنى پيويست كه وتبو وه نيو شاره وه، گه ليكي له خه لكه كه پوچ كرد بوو، زوريان له برسا مرده بوون و گه ل زور ته نكا و ببوون. له شكري ئاقا محمهد له وه كه ليپنى ده ستخت و په لامارى شارى دا. له لايه ن پال هوانى ناودار لوتف عه ليخانى قاره مانه وه به كوژتار ده ركرا ن و له شار دوو رخانه وه (ساكيس).

سالی ۱۲۰۹ ی رۆژی ههینی و ۹ ی مانگی رهیبی یهک له لایهن ئاقا محهمدهوه ههلمهت براهه سهه قهلاى کرمان، له ههه چوار کهنارهوه پهلاماردان دهست پیکرا. لوتف عهلی خان له بورج و کونگهه قهلا و شارهوه بهتۆپ و تفهنگ دوزمیان ئاورباران کرد. قاجار ملی پیوه ناو له گولله نهسله میهوه، ههتا گه یشتنه بن دیواری قهلا. له سههروه به تفهنگ و بهرد دایانگرتن، قاجار له دیواره کانهوه دهستیان به سهه رکهوتن کرد و چرانه نیو شارهوه (قاجاریه).

ههردوو له شکر له کووچه و کۆلانهکانی شارا دهستیان به شههه و کوژتاری یهکتر کرد. خه لکی کرمان گه لکی کوژران. نهو رۆژه ههتا ئیواری له نیو شارا خوینرتن و کوژتار کرا و هه موو بورجه کان کهوتنه دهست دوزمن و خه لکی شار له وهوه وهرز بوون و کهوتنه تهنگاییکى قورسهوه.

لوتف عهلیخان خۆی راگرت ههتا شهو به سهه رداهاات و دهستی له شهه به رنه دا، به لام له تاریکی شهوا که لینی دهست خست و له گه ل چهند پیاویکی خۆبا له شار ده رکهوت و پرووی له قهلاى «بام» کرد که ۳۲۰ میل له قهلاى کرمان دووره. براهیکی گه وهی بام که سهه رکدهی لوتف عهلی خان بوو، لهو شهه ردها له کرمان سهه ردار سوپا بوو شهه ری ده کرد. نهو گه وهیه که چاوی به وه کهوت که شکاون و براهه شی له گه ل لوتف عهلی خان نییه، له وهوه تیهگه یشت که براهه ی کوژراوه یا که لوتف عهلیخان ههلا توه کهوتوته دهست قاجاران؛ به وه باوهه ری کرد و دلی پیس کرد و پهیمانی بهست که میوانیکی وا خوشه ویست و گه وهه و رهشیده و نازا بداته دهست دوزمن و له مالی خۆبا بیگریت و نهو ته تک و سووکیهی تهئریخی به سهه ر خۆی بینیت.

لوتف عهلیخان نه گه رچی له وهش ئاگادار بوو، به لام باوهه ری نه ده کرد نهو پیاوه خراپه یهکی وای له ته کا بکات و خۆی به دنام کات (ساکیس).

محهمه د تهقیخانی مستوفیش له میژووی قاجاریه دا بهو جوړه نهو ناپیاوی و بهدی گه وهی بام دهگپه رته وه ده لیت: «که لوتف عهلیخان چوهه بام، سیستانیه کان تیهگه یشتن که لوتف عهلی خان شکاوه و بی هیز ماوه. بۆگرتن و پیتشکهش به ئاقا محهمه د کردنی یهک دل بوون و دهستیان له به دنایه شوست.

له پیتشا نه سپیکی لوتف عهلیخان که نیوی «غه ران» بوو و له نیو هه موو یه کسمانی جیهانا به ناوبانگ بوو، په لیان کرد.

لوتف علیخان که زانیه وه له چ کۆشه و دیه که دان ههستا خۆی بگه پینیتته وه غه ران تا کو خۆی لهو شه پۆله رزگار کات، که ته ماشای کرد ئه سپی په یکراره، دهستان دایه شیر و تهقه لایه کیان دا به لام چونکه نه گبهت هاتبوو، گیرا و بهزه نجیر کراوی بو ئاقا محهمه دیان نارد.

ساکیس له کتیبه قیমে تداره که ی بهرگی دووهم و لاپه ره ۳۶۴ دا ده لیت: «ئاقا محهمه د ههردوو چاوی لوتف علیخانی به دهستی خۆی دهرخست و کویری کرد و بو تارانی نارد. لهو ی به ئه زبهت به سیدارهیدا ههلاوه سی و کوژتی».

عهبدو لالا خانی مامی لوتف علیخان گیرا و میلی له چاو کیشرا و له دوا ییا به ئه زبهت کوژا. میرزا محهمه د علیخانی کاشانی برای فه تح علیخانی مه لی کوشوعه را که وه زیری لوتف علیخان بوو، له دوا ی گرتن به ئه زبهت کوژا و سه د که سی کوردی هه وشاری که له کرمانا هه واداری زهند بوون له ناو بران و ژن و مندالی گه و ره و سه رهاتی شاری بابک نارد رانه گوندی «که هک» له نزیک شاری قوم و پیاوه کانیشی کوژتن. ۷۰۰ بنه ماله ی کوردی عه تا ئۆللاهی بارکردن و ناردنیه ره ی. دوو دانه ئه لماسی «گه وه ره» یه ک «ده ریای نوور» و دووهم «تاجمه» به قۆلی لوتف علیخانه وه بوون ئاقا محهمه د له باسکی خۆی به ست و ۱۰۰۰ پیاوی هه لبرارد هشی کرمانی له گه ل مورته زا قولی ناردنه تاران. دیواری شار و قه لای کرمانی روو خاند. (ق)

له دوا ی ئه وه که لوتف علیخان گیرا و کوژا، ئاقا محهمه د چووه سه ر کرمان و گرتی و جه ور و سه ته میکی بیژماری تیدا نواند. فه رمانی دا ۲۰ هه زار چاوی خه لکی کرمان دهر بخری. مه ئمووری ئه و سه ته م و بی دادیه ئه و فه رمانه ی به جیه یینا، ئاقا محهمه د به دهستی خۆی گلینه ی چاوه کانی ئه ژماردن و له ژماره دا دوو چاو که می هینا، رووی له مه ئمووره که کرد که وا بوو ئه و دوو چاوه چاوی تۆن که ماون و ده بی هه ردوو چاوی خۆت دهر خه ی.

ساکیس له کتیبه که یا ده لیت: «له پینشا پتی گوت که ئه گه ر دوو چاو که م بیت ئه و ا هه ردوو چاوی خۆت له جیگایا دهرده خریت». به و جوژه هه رچه نده نیرینه هه بوو کویر کران و ژن و منداله کانیشیان خرایه ده ست سوپا هییا نه وه.

ئاقا محهمه د بو ئه وه ی بنه چه که ی هه وادارانی زهند کویر کاته وه و ره گه زیان دهره یینیت، فه رمانی دا که ۶۰۰ که لله سه ر به ریت به ۳۰۰ که سی دیل هه لیگرن و بیرینه قه لای بام،

نه‌وديان كرد و له بام سه‌ری ئه‌و ۳۰۰ كه‌سه‌ی كه كه‌لله‌سه‌رده‌كانيان هه‌لگرتبوو بریان و له‌گه‌ل ۶۰۰ سه‌رده‌كانيان دانا، له‌و جیگایه‌ی كه لوتف عه‌لیخان ی لێگیرابوو ئه‌هرامێکی له‌و ۹۰۰ كه‌لله‌سه‌ره دروست كرد. ساکیس له‌ دوا‌ی باس له‌وانه‌ كردن ده‌لێت: «سالی ۱۸۱۰م له‌ لایه‌ن پۆتینگه‌ر ده‌رخراوه و ئه‌و ئه‌هرامه‌ی به‌چاوی خۆی دیوه. ئه‌و پۆتینگه‌رده‌ی كه‌ گوترا چوه‌و بام و چاوی به‌و ئه‌هرامه‌ كه‌وتوه‌».

دیسان ساکیس ده‌لێت: «ئه‌و ده‌مه‌ كه‌ چوومه‌ کرمان، دیم خراپه‌یه‌کی له‌و ده‌مه‌دا کرابوو نمونه‌ی دیار بوو، بۆنی وێرانی و کاو‌لیه‌تی ئه‌وسا‌که‌ی هه‌ر لێ ده‌هات و هه‌شتا هه‌ر نه‌هاتبووه سه‌رخۆی».

شه‌مه‌سه‌دین سامی له‌ به‌رگی پینجه‌مینێ لاپه‌ره ۳۹۹۲ی «قاموس الاعلام» دا ده‌لێت: لوتف عه‌لیخان سالی ۱۲۱۰ له‌ ده‌ست ئا‌قا محه‌مه‌د گرفتار بوو له‌ به‌ندیخانه‌دا کوژرا.

ئا‌قا محه‌مه‌د كه‌ بناغه‌ی پادشایه‌تی زه‌ندی وێران كرد، ناردی قه‌بری كه‌رمی‌خانیان تێكدا و ئێسقانه‌کانی ئه‌و پیاوه‌ دادگه‌ر و گه‌وره‌یان ده‌رخست و بردیانه‌ تاران و له‌به‌ر ته‌ختی ئا‌قا محه‌مه‌دیان نا‌ژت. وایان له‌ قه‌بر نابوو كه‌ ئا‌قا محه‌مه‌د له‌سه‌ر ته‌خت دانېشتبا‌یه هه‌ردوو پیتی ده‌كه‌وته سه‌ر قه‌بره‌كه‌ی كه‌رمی‌خان، ئه‌وه هه‌رماوه و ژێر پیتی هه‌موو پادشا‌کانی قاجار بوو.

كه‌مێك له‌ سه‌ره‌به‌وردی حاجی ئیبراهیم خان

ساکیس ده‌لێت: حاجی ئیبراهیم خانی کوری حاجی هاشیم یه‌كه‌ پیاوێکی خوێنخوار و له‌ ده‌وری زه‌نده‌کانا تاجبه‌خش بوو. بۆ‌جه‌عه‌فرخان گه‌لێکی په‌رایێ (خزمه‌ت) کرد، كه‌ جه‌عه‌فرخان له‌ ئه‌سفه‌هانه‌وه‌ روو به‌نېشتمان‌ه راسته‌قېنه‌كه‌ی - كه‌ شیراز بوو - گه‌راوه. گه‌لێکی یارمه‌تی کرد و به‌کاری هات.

له‌به‌ر ئه‌و په‌راییه‌ی جه‌عه‌فرخان کردی به‌كه‌لانته‌ری شیراز و بۆ حاجی ئیبراهیم ئه‌و پایه‌یه هه‌روا راگیرا و مایه‌وه.

كه‌ جه‌عه‌فرخان کوژرا، حاجی ئیبراهیم بۆ‌ئهو‌دی كه‌ لوتف عه‌لیخان ببێ به‌پادشا گه‌لێك ته‌قه‌لای دا و چاو و راوێکی زۆری کرد و له‌و لایه‌نه‌وه‌ یارمه‌تییکی چاکی کرد و تێکۆشا هه‌تا لوتف عه‌لیخان بوو به‌پادشا و له‌سه‌ر ته‌خت دانېشت.

لوتف عه‌لیخان كه‌ له‌ کرمان گه‌رایه‌وه شیراز، له‌ لایه‌ن هه‌ندێك كه‌سانه‌وه‌ هان درابوو كه‌ حاجی ئیبراهیم له‌ ته‌کیا خراپ و به‌دبېنه و به‌هه‌ندێك گونا‌ه ره‌خنه‌دار کرابوو. ئه‌و

پیاوه له ودهمه دا زور به هیز بو، خاوند پشوتوه وانا په کی زل بو. ساکیس ده لیت: «وه کو مسمارک وا بو» له بهر نه وه که زور چاک په رایې ده کرد، جیگای بلندتر و پایه ی بهر تر ټرینی ده سکه وتبوو. چونکه دوامینی راستی و خزمه تگوزاری نه وه، گه وره که ی به چاکی باو د پری پی هینا بوو. لوتف علی خان میهر د بانی له ته کییا هر هه بوو و خوشیده و یست.

میرزا مه هدی که دفته رد دار و خه زینه داری له شکر بو، له چاخی جه عفه رخاندا به در او دزین په خنده دار و گونا هکار ببوو. جه عفه رخان له سهر نه وه هردو گوټی بری، به لام له کن لوتف علی خان هر له رودا بو و جیگای ټکی بهرزی گرتبوو. زور چاک د پړی، نه و دمه که جه عفه رخان کوژرا که لله سهره کی له نه رک هاو ټیز رایه خواره وه، وایان بو لوتف علی خان گپراوه که میرزا مه هدی هردو گوټی جه عفه رخانی به ټوله نه ستانده وه بریوه و چاوی له مژنی نه کداری خوټی قوچانده وه. نه و به دغه کییه ی به خوټی په دوا دیوه، لوتف علی خان له سهر نه و گونا هه گوردیه رقی له میرزا مه هدی هه ستا. حاجی ئیبراهیم خان بو نه و دی که لوتف علی خان له نه د نیشه یه بسو و پټنیت و میرزا مه هدی له و که و تنه بپار ټیت و کراسی زاده گی و بی گونا هی له بهر میرزا بکات، نه و دنگه دنگه ی وده درخت و تکای کرد که لوتف علی خان مه هدی به خشیت و تووشی هیچ سهره نگر ټیه کی نه کا، به لام بیتونه که ی جه عفه رخان له وه د سته رد دار نه بوو و هر ددیگوت و بو ټوله له میرزا مه هدی نه ستانده وه هه ولې نه دا. هر چه ند ئیبراهیم خان که خوشه و یستی لوتف علی خان بوو و بو رزگار بوونی مه هدی کو ششی کرد نه شیا، لوتف علی خان تالو که ی کرد و به له زفه رمانی دا که میرزا مه هدی له ناور باو ټرن و بیسو و ټین. به و جوړه هاو ټر ټیانه نیو ناگره وه و سوو تاندیان.

ساکیس ده لیت: «حاجی ئیبراهیم بو خوټی بو سیر مالقولیمی گپرا بووه وه که سوو تاندنی میرزا مه هدی بوو به مایه ی لابر دنی لوتف علی خان له سهر ته تخت. به لام وا دهر ده که ویت که ئیبراهیم خان نه و قسه یه ی بو نه وه بووه که خوټی له په خنه و گونا هه نازاد کات، دنا و نه بی راستیه که ی نه وه بیت که ئیبراهیم به سیر مالقولیمی گوتوه».

میرزا ته قیخانې مستوفی له بهرگی یه که مینی لاپه رده ی ۵۹۰ ته نریخی قاجار په دا سهر بهوردی حاجی ئیبراهیم به مجوره ۱۰ دگپ ټته وه: «له م دمه دا چونکه بو هر خه ته ریک خه ته ری و بو هر که مالیک عینی که مالیک له دووه، دهوله تی بیعتما دوده له حاجی

ئىبراهيم خانى شيرازى، سەرەۋژىر بوو و وەرگەر».

وھىكولەپىشدا گوترا حاجى ئىبراهيم و براكانى چاويان لە نان و نمەكى گەورەى خويان قوچاند و خراپەيان لە پاداشتى چاكەى پادشايان نيشان دا و سەريان لە فەرمانى لوتف عەليخانى پادشای خويان وەرگىتر، شارى شيراز و گەنجينه و گەوھەر و ژن و مندال و خزم و كەس، لەشكر و چەك و مال و سەرمایەى لوتف عەليخانيان دا بەدەست ئاقا محەمەدى قاچار.

ئاقا محەمەدیش لە تۆلەى ئەو و بەرامبەر بەو پەرايىيە، رۆژ بەرۆژ بلندی کرد و پەلە بەپەلە سەربىخست و ھەتا گەياندىيە پایەى «وەزارەتى ئەعزەم» و لە ھەموو خاكى ژێردەستيا فەرمانرەوا و قسە پەسندى کرد.

ئاقا محەمەد كە تۆمارى ژبانی پىچرايەو و بۆى دەرچوو، تەپلى فەرماندارى و پادشاهى بەناوى فەتح عەلى شاوھ لى درا، ديسان حاجى ئىبراهيم لە جىگای خويارووەستابوو، بەلام ئەو بەبى پرسىيار و گویدىترى بەسەر ھەموو گەورە و سەرھاتى حکومەت و سەردار و سەرھەنگ و سەرکردەکانى سويا فەرمانى ئەدا و بەسەر سەرانى دەرگادا زەبەردەست و زال بوو. کوپ و خزم و برا و برازاكانى ھەريەك لە شار و خاكىكا لەنيوئيرانا فەرمانگوزاريان دەکرد، دى و ئاوايىەك نەمابوو كە بەبى ئەوانە كوێخا و گزبرى لەسەر داندرايى، دەستيان لە ھەموو جىگایەكدا ھەبوو و لە ھەموو مالىك و دليک ئاگادار بوون.

ئەوھندە دەستدریژی و فەرمانرەوايى لە فەتح عەلى شا گران دەھات و لەو كەوتبووھ ئەندىشە و ترسەوھ. رۆژىكى واى لەبەر چاوبوو كە لەجىگای لوتف عەليخان داندري. ئەگەر ئاقا محەمەديك وەدى بىت، ئەويش بەدەردى لوتف عەليخان گرفتار دەبى. لەوترسانە فەتح عەلى شا بەپەنھانى ھەموو ژێردەست و سويا و كاربەدەستەكانى كرده ھاودەنگى خۆى و بۆ دوايى بەئىشى حاجى ئىبراهيم بىنن پەيمانىان گريدا، بەلام چونكە برا و خزمەكانى ھەريەك لەسەر شار و خاكىكا بوون، زۆر بەئەندىشە و ئاھستە و ترسەوھ داو و تەلەيان دامەزراند و كەوتنە بزوتنەوھ.

فەتح عەلى شا ھەر سەرکردەيەكى بۆ شارىك دانا، بەمەرجى ئەو كە ھەموويان لەيەك رۆژا كە يەكەمىنى مانگى زىلحىجە بىت كارى خويان بىين، فەتح عەلى شا لە تاران حاجى ئىبراهيم خەفە بكات، بەو پىلانە ھەوادارەكانى بلاوكردەوھ و ھەريەك فەرمانىكى

دا دهستیان و ناردنی. فه تح عه لی شا رۆژی ییکه می مانگی زیحه جه حاجی ئیبراهیمی خواسته پیشگا و گوناھ و قاقه زه کانی که بۆ بیانیانی ناردبوو یهک به یهک به چاوی داداوه.

حاجی ئیبراهیم به دهستووری خۆی هه رچه ند چاپلووسی و زیاندرتژی و فروفیتلی کرد و به هانه ی نیشاندا، که لکی نه بوو، توو یکی چاندبوو دووریه وه و ئه وه ی که به سه ر گه وره و نه کداری خۆیا هینابوو دیتی و چیتژی.

فه تح عه لی شا ده زه جی فه رمانی دا و هه ردوو چاوی ده رخرا. له بهر ئه وه که زبانی گه لیک به خراپه گه رابوو زبانی شی بری. زنجیر له مل و ده ست به فر فره و پی به کو ت و خه لیلی له گه ل ژن و مندالیا ناردیا نه قه زوین و له وی هه موویان کوژتن.

له رۆژی یه که می زیلحیجه دا له هه ر شار و ئاوا ییه کی خاکی ئیرانا خزم و که س و هه واداریکی حاجی ئیبراهیم که هه بوو، گیران و کوژزان و ره گ و ریشه یان ده رخرا و توویان له خاکی ئیرانا نه ما و هه موویان له ناو برد. ئه وه ی ئه و پیاوه به بینه مهاله ی زه ندی کرد، هه مووی به سه ر خۆی هات؛ هه تا مندالیتیکی نترینه و میتینه شیان نه ما و هه موو پووچ کرانه وه (ق).

بهندی هه‌وته‌مین

محهمه‌دخانی کوری زه‌کیخانی زهند

که لوتف عه‌لیخان گیرا و کوژرا، ئه‌سنتیری به‌ختی کورد هه‌موو به‌جاریک و کوردی زهند به‌تایه‌تی پرووی له‌کزیوون کرد و رۆژی قاجار پرشنگذار و تیشک هاوێژ بوو. له‌و ده‌مه‌دا که ئاقا محهمه‌د شیرازی خسته ژێر فرمانی خۆبه‌وه، محهمه‌دخانی زه‌ندی کوری زه‌کیخان به‌سه‌ردار سوپاهی لوتف عه‌لیخان له‌خاکی به‌ختیاربییه‌وه پروو به‌خوزستان چوو بوو. که له‌و سه‌ره‌په‌ورده دلگیره ئاگادار بوو، ناچار پروو به‌خاکی به‌سرا هه‌لات و گریبانی له‌په‌نجی دوژمن رزگار کرد. له‌به‌سه‌ر دانیش و چاوی له‌رۆژی که‌لین بریوو.

سالی ١٢١٢ ئاقا محهمه‌د به‌ده‌ست کوردی شکا‌که‌وه به‌کوژت چوو و ئه‌وه به‌محهمه‌دخان را‌گه‌یان‌درا. محهمه‌د خان خۆی کوژدوه‌وه و له‌خه‌لکه‌که‌ی خۆی و زنده هه‌لاتوه‌کان هێژیکێ ریک‌خست و پروو به‌خاکی ئێران هه‌لمه‌تی برد. له‌یه‌که‌مین په‌لامارا شاری «به‌به‌هان» ی گرت و کردیه ناوچه‌ی فه‌رمانه‌وایی. له‌وێه‌ چووه «کازرون» و ئه‌ویشی گرت. له‌کوردی مه‌منی له‌شکرێکی پێکه‌وه نا و به‌و هێزه‌وه چووه سه‌ر ئه‌سفهان.

وه‌کیل حاجی محهمه‌د حوسینخانی به‌گله‌ر به‌گی ئه‌سفهان بو‌ شه‌ر له‌ شار ده‌رکه‌وت، له‌شکری برده‌ پیش. له‌یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا وه‌کیل له‌ده‌ست محهمه‌د خان‌ا گرفتار بوو. له‌شکر و جبه‌خانه و توپ به‌دی‌لگیرا. که له‌شکری به‌گله‌ر به‌گی شه‌رزه‌ کرا، محهمه‌دخان لینگی‌دا سه‌ر ئه‌سفهان و گرتی و کردیه ئه‌یاله‌ت و میرزا عه‌بدوله‌ه‌ابی مستۆفی له‌سه‌ر دانا و بو‌خۆشی له‌ «سه‌عاده‌تاوا» له‌شکر به‌زی کرد و ده‌ستی به‌هێژ زیادکردن کرد.

له‌ولاوه‌ فته‌ح عه‌لی شای قاجار له‌شکری هه‌ل‌گرت و له‌ژێر فه‌رمانی حوسین قولی‌خانا ناردیه ئه‌سفهان که پیش به‌محهمه‌دخان بگرێت. محهمه‌دخان که وایزانی به‌له‌شکره‌وه چووه‌ پیشی، له‌ «جز» که جی‌گایه‌که، به‌را‌به‌ر یه‌کتر راوه‌ستان و شه‌ریان هه‌ل‌ایساند و خوین رێژرا، قاجار کوردی ته‌نگه‌تاو کرد و شکاندیان و پروو به‌سه‌عاده‌تاوایان گیرانه‌وه؛ حوسین قولی‌خان که‌وته دووی هه‌لاتوان.

خه‌لکی ئه‌سفهان که شکاوی محهمه‌دخان‌یان به‌یست به‌له‌ز چوونه سه‌ر سه‌عاده‌تاوا و

مال و چتومه کی محهمه دخانیان گشت تالان کرد و بردیان.

محهمه دخان لهو دهستدرتیره ی خه لکه که ئاگادار بوو، ناچار خو ی لهو مهیدانه پشتیوه
رژگار کرد و روو به خاکی بهختیاری و به بهبهان گه راوه. نه جعف خانی زهندی نارد نه
کورد هکانی بهختیاری که پشتیوانی و کومه گی بکه ن. یوسف خانی بهختیاری چاوی له
نیشتمان خواهی قوچاند و پشتی له رهوشت و دهستوری کوردایه تی کرد، به بی لیکدانه وه
له نیو مالی خو یا میوانیکی و خۆشه ویستی خو ی گرت و به زنجیرکراوی بۆ فه تی عه لی
شای نارد.

یوسف خان که ئه و به دمه کبییه ی کرد و نه جعف خانی نارد [کن فه تی عه لی شا]، فه تی
عه لی شا ده زیه جی نه جعف خانی له ده می تۆپ به ست و ئاوری دا و کوژتی.

محهمه دخان که ئه وه ی زانییه وه، رۆسته م خانی برازای خو ی هه لگرت و په نای بۆ
کورد هکانی «باجه لان» برد، له نیو کوردی باجه لان و سیلاوخۆر کۆمه له بیکی له سه ر خو ی
وه خپ کرد و چو و قه لای سیلاوخۆری گرت.

نه زه ر عه لیخانی باجه لانی به له شکرده وه چو وه سه ری، له دوا ی گه لیک کوژتار
محهمه دخان گیرا و به زنجیرکراوی نارد رایه تاران.

له کوردی باجه لان هونه رمه ند و نیشتمان خواهیکی دلسۆز که ناوی «مه هدی» بوو
هه ستا و که مەری پیاوه تی به ست و بوو به هه واداری محهمه دخان. چه ند که سیکی کوژدده وه
و چو و پیشی پشیان گرت و به گژ پیاوه کانی نه زه ر عه لیخانا چو و محهمه دخانی به زۆر له
چه نگیان ده رخست و رژگاری کرد و که مەری پیشکاری له پیشیا گریدا.

محهمه دخان که له سایه ی ته قه لا و کوژشی ئه و ناوداره هونه رمه ندانه وه له په نجه ی
دوژمن رژگار بوو، ئه و جا که وته ته قه لای هیز پهیدا کردن و پشتیوان سازکردن و له دوور و
نزیک له دهوری کوژدده وه. له کورد له شکرکی پیکه وه نا و له گه ل چه ک و پیوست
ریکخستن خه ریک بوو. له ولاره فه تی عه لیخانی پادشای قاجار فه رمانی دا به محهمه
ده لیخانی والی گه زار و مه لایر و به حه سه نخانی والی فه یلی و به ته قیخانی حاکمی بروجرد
که هه ربه ک به له شکرده وه بچه سه ر محهمه دخان و بۆ خو شی له شکرکی له تارانه وه نارد.

محهمه دخان به و له شکره که مه ی که له ده ستیا بوو چو وه پیشیان؛ له خاکی سیلاوخۆر
به گژبانا چو و. له دوا ی گه لیک کوژتار ته نگه به له شکر قاجار هه لچنرا. ته قیخانی
بروجرد بر بنیکی گرانی خوارد و به و برینه مرد. له شکر دوزمن شان و تۆپ و جبه خانه و

دیل و مالیککی زۆر کهوته دهست محهمه دخان و لهشکر و دهستهکەیی، بهو سههرکهوتنه محهمه دخان هێزی فره بوو و ناوبانگی کرد و پرووی له بهرزبوون نا.

لهژێر سهردار سوپاهی محهمه وهلی خانا لهشکرێکی دیکهیی قاجار له لایهین فەتح عهلی شاوله ناردرايه سههر محهمه دخان. له نزیک سیلاوخۆر شهري و کوژتار دهستپێکرا. له یهکهمین شهرا باوی کورد و شکستهی قاجار بوو؛ له دوامینا شهري گهرمهیی تیکهوت و محهمه دخانیان وهتهنگهیتنا.

ڕۆژی ۲۲ی زیلحیجەیی ۱۲۱۳ محهمه دخان شیرزه کرا و ههلات. تهمای بوو پروو بهبهسرا بروات، بهلام حهسه نخانی والی فهیلی بهخیانته و فیل چوو دلخۆشی محهمه دخانی دا و گرتی و زنجیری کرد و میلی له چاوی دا و کوژی کرد. ۱۰ی موهرهم چاوی دهرخست و نارديه تاران. ۱۵ی مانگی سهفر فەتح عهلی شا له دواي ئهزبهتدان کوژتی (ق).

خانلهرخانی کوری عهلی مورادخان

له بنهمالهیی زهند که پارازترایی و نهکهوتبێته ژێر پهنجهیی جهورهوه، تهنها خانلهرخانی کوری عهلی مورادخان پادشای زهند بوو؛ ئهویش چونکه دایکی کچی محهمه حهسه نخانی قاجار بوو، لهبهر ئهوه که عهلی مورادخان مرد، لهبهر خزمایهتی چووه لای ئاقا محهمه و بهخۆشهویستی راگیرا و کرایه پیش خزمهتی ئاقا محهمه. له دهوری فەتح عهلی شادا ئهو پایهیهی ههر بهخێو کرد و له خۆی تیک نهدا.

خانلهرخان پیاویکی بێ دهنگ و دیندار و زوبان خۆش و رهوشت چاک و چاکه خوا بوو، ههموو دۆست و دوژمنهیک خۆشیان دهویست و ڕیزیان لی دنا.

سالی ۱۲۴۳ محهمه د قاسمخانی دامغانی له شاری کرمان سهری فهرمانی له فەتح عهلی شا لوواند و کهوته ههواي فهرمانگوزاری.

فهتح عهلی شا بو دامهزاندنی کرمان و دلخۆشی دانهوهی خهڵکی کرمان خانلهرخانی نارده کرمان.

ئهو پیاوه دلپاکه که گهیشه کرمان چاوی بهسه رکیشیی کهوت، بو ئهمه که نهبێته مایهیی شۆرش، گهرا نهوهی بهچاکتر زانی. له پشیوی کرمان گهلیک دلگیر و رهنجیده بوو؛ بهبی دهنگ پروو بهتاران گهراوه و له کرمان کهوته ڕی.

محهمهد قاسمخانی سه رکیش فه رمانی دا به عه باس قولیخان ناوی کابرایه کی که سنه ناسی به ۴۰ که سه وه ناردده پیش خانله رخان که بی کوژن.

ئه وه پیاوه بی ناوونیشانه که وته دووی. شهوی چوارشه مهی ۲۰ ی مانگی جه مادی دووهمی سالی ۱۲۴۳ له قه لای «ربات باغین» له ناکاو به سه ر خانله رخانی دادا و خوی و نوکهر و پیشکار یکی کوشتن و گه راوه کرمان (قاجاریه).

ته و او بوو

به غداد - (۱) کانونی یه که می (۱۹۳۲-م) (۱۶- رۆژوو - ۱۳۵۲)

حوسین حوزنی موکریانی

(لیتوه رگر - مه ئه خه ز)

ناوی په راو	به رگی - جلد	دانه ری	زبان	لا په ره
ته ئریخی ئیران	۲	جه نه را ل ساکیس	ئینگلیزی	۳۸۴-۳۷۰
ته ئریخی قاجاریه	۱	میرزا محهمهد ته قیخان	فارسی	۶۵ - ۲
اجمل التواریخ	۱	میرزا محهمهد ته قیخان	فارسی	۱۵۵
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تورکی	۳۸۵۸
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تورکی	۳۹۹۲
ته ئریخی به غداد	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۲۱۴-۲۰۹
ته ئریخی به سرا	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۱۴۶-۱۴۳

پیرت

9 دەستیپک
9 پێشه‌کی کوردستان موکریانی
49 غونچه‌ی به‌هارستان تاریخی کوردان
97 خوشی و ترشی له‌نیو دڵ و ده‌ره‌ییکی بێ که‌سیدا هاوار و بانگێکی به‌راستییه
125 ئاو‌پێکی پاشه‌وه - (به‌ندی دووهم) حکوومه‌تی به‌رزه‌کانی
149 به‌رگی دووهم ئاو‌پێکی پاشه‌وه جزمی چوارهم پادشایه‌تی چه‌ند بنه‌ماله‌ییکی کورد له‌ کوردستاندا ...
179 به‌رگی دووهم ئاو‌پێکی پاشه‌وه جزمی یه‌که‌م ئومه‌را و حوکمدارانی به‌ناویانگی کوردستانی ...
203 میثرووی ناودارانی کورد هی عه‌سری سێزدده‌مین هیجری له‌ سالی ١٢٠٠ هه‌تا ١٣٠٠ هـ
281 ئاو‌پێکی پاشه‌وه به‌رگی دووهم جزمی سێیه‌م پادشایانی بنه‌ماله‌ی عه‌لی گچکه‌ و ...
329 دێریکی پێشکه‌وتن میثرووی دوو ده‌وله‌تی مه‌زنی «دوشتیکباز - هه‌زبانی» یه
373 تاریخی حوکمدارانی بابان له‌ کوردستانی شاره‌زوور و ئه‌رده‌لاندا
489 میثرووی کورد و نادر شاه له‌ خاکی ئێرانا
543 میثرووی شاهنشاهی کوردی زهند